

زانستى نوئ

منتدى إقرأ الثقافي

9

www.iqra.ahlamontada.com

كوٲتاىى بووننه وهر

نیشانه كانى نزيكبووننه وهى هاتنى رۆژى دوايى
به راوردىك له نيوان قورٲان و فهرمووده و زانستى سه ردهم

چاپى سيٲهم

بۆدابه زاندىنى چۆرمه ها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كتایهائى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

زانستی نوئ و کوٹایی بوونہ وەر

- نیشانہ کانی نزیکبوونہ وهی هاتنی پوژی دوايي
- به راوردیک له نیوان قورپان و فهرموودهو زانستی سهردهم

نووسینی

دکتور یعقوب حسین عبدالکریم الراوی

٠٧٥٠٤٦٧١٣٩٤ - ٠٧٨٢٤٦٧١٣٩٤

فهیس بووک: کتیبخانهی حاجی قادری کۆیی
ههولتیر-بهرامبهرده رگای قهلا- بازارپی رۆشهنبیری

ناوی کتیب: زانستی نوێ و کۆتایی بوونهوه
نووسهر: دکتۆر یعقوب حسین عبدالکریم الراوی
نهخشهسازی ناوهوه و بهرگ: زهردهشت کاوانی
بابهت: زانستی

چاپخانه: حاجی قادری کۆیی
چاپی: چاپی سییه م / ١٤٤٢ - ٢٠٢٠.

تیراژ: ١٥٠٠

پێوانه: (٢٤ x ١٧) سم

لاپه ره: ٦٩١

له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان / ههریمی کوردستان
ژمارهی سپاردن: (٥١٣) سالی (٢٠١٢) ی پیدراوه.

مافی له چاپدانهوهی پارێزراره

هاتنی

محمدی مه‌دی

هه موومان چاوه پێ هاتنی محهممهدی مه هه دین!

- هه موومان نه پرسین مه هدی که ی دیت؟
- دلنیا بیت نه گهر محهممهدی مه هدی هات شوینی نه که ویت؟
- دلنیا ی له خۆت که پێی نالێی نه مه عه ره به و دژی کورده؟
- دلنیا ی له خۆت که پێی نالێی دژی دیموکراسیه؟
- به لام مه هدی له نیو چه وانی نه نوسراوه مه هدی!
- دلنیا بن نه گهر به م شیویه دیندار بکهین نه وای میلله تی کورد سه دا نه وه دی دژی مه هدی نه وه ستیتته وه!

کاک ی من!

پیش نه وه ی چاوه پێی محهممهدی مه هدی بکهیت خۆت شاره زای شه ریه تی
نیسلام بکه!

ناگاداریه / نیسلام به ته نه ا نوێزو رۆژوو نییه، به لکو نه حکام و یاسا و
ده ولت داریه ..

محهممهدی مههدی

پیش نهوهی بچینه ناو بابته که وه، حهزم کرد فهرمووده که تان بیر بهیئمه وه که پیشهوا نه نهس (پهزای خوی لی بی) ده لیت:

گویم له پیغه مبهه (ﷺ) بوو که فهرموی: حهوت له مندا له کانی عه بدولموته لیب گه وره ی نه هلی به هه شتن، (أنا وحمزه وعلی وجعفر والحسن والحسين والمهدي)^(۱).

واته: من پیغه مبهه و (ﷺ) حه مزه وه لی و جه عفرو حه سه ن و حوسه ی ن و مه هدی.

له ریاویه تیکی تر فهرموویه تی: (المهدي طاوس أهل الجنة)^(۲).

واته: مه هدی تاوسی نه هلی به هه شته.

فهرمووده راست و دروسته کانی پیغه مبهه (ﷺ) نه و راستیه^(۳) ده سه لمین که له کۆتایی دونیادا له کاتی کدا که نیسلام غه رب ده ییت و شه ریه تی خوا له کار ده خریت و موسلمانان بی شوان و رابه ر ده بن و سه رتا پای زه وی سته ده یگریته وه زۆرداران و سته مکاران تیایدا خاوه ن ده سه لات ده بن تا وای لی دیت کهس هیوای خیرو چاکه ی نامی نیت که جاریکی تر بگه پیته وه سه ر زه وی، تا له و کاته دا خوی په روه ردگار پرووی په حمه تی خوی له به نه ده دلسۆزه کانی ده کات و پیشه وایه کی خاوه ن باوه رو عه زیمه تیان بو ده په خسی نیت، که له سه ر ده ستیدا دین زیندوو ده ییته وه نیسلام و موسلمانان سه ر به رز ده بن و قه لای کوفرو سته مکاران هه رهس دینیت و سونه ت ده بوژیته وه بیدعه ت ده مریت و خیرو به ره که ت و پزق و پۆزی به جوژیک به سه ر زه ویدا ده پزیت که وینه و نمونه ی له

(۱) صحیح: رواه الحاكم في المستدرک، برقم: (۲۹۴۰). قال الحاكم: صحیح علی شرط مسلم، ولم یخرجاه.

(۲) أخرجه الديلمي في كتاب (الفردوس).

(۳) رحلة الي الدار الآخرة، جمع وترتيب: محمود المصري، لا ۲۵۴.

هيچ سەردەمىڭدا نەبوو، ھاتنى ئەم پېشەوايە ئىسلامىيەش بە كۆزايى چاۋى ھەموو دوژمن و ناھەزىكى ئەم دىنە راستىيەكە وەكو ھەموو ھەۋالە راستەكانى تىرى پېشەمبەر (ﷺ) دېتە دى و قەدەرى خواش ھەر بە ئەنجام دەگات، ئەم پېشەوايەش (مەھمەدى مەھدى) يە.

مەھمەدى مەھدى ناۋى (مەھمەدى كۆپى عبدوللاى ھەسەنى) يە، لە نەۋى (ھەسەنى كۆپى عەلى كۆپى ئەبو طالىب)، ھاتنى ئەم پېشەوايەش لە كۆتايى بوونەوهر دەردەكەۋى ئەمەش لە بەزەيى و مېھرى خۇداۋەيە بۇ ئەم ئوممەتە، موحەممەدى مەھدى يەكېكە لەو جۆرەكەسانەى كە ھەق و دادگەرى بەرپا دەكاۋ ستەم قەدەغە دەكات، خۇاى گەۋرە بەھۋى (مەھمەدى مەھدى) يەۋە بەيداخى خىرو چاكە ھەلدەكاۋ بۇ ئوممەت دەبىتە ھۋى دادەۋەرى رىئىمنى و پىشتىۋانى و رىبەرى خەلكى بۇ سەركەۋتن.

مەسەلەى (مەھمەدى مەھدى) بىرۋايەكى جىھانىيە كە لە قورئان و سوننەت و تەۋاۋى نامە ئاسمانىيەكاندا باسكراۋە، كە نازادى بەخشى جىھانىيە و لەسەر دەستى ئەم ھەر ھەوت كىشۋەرەكان دەبن بە يەك خىزان و چىنەيەتى و ھەزارى نامىنى.

پېشەۋا ئىبىنو كەئىر (پەھمەتى خۇاى لى بى) دەلىت: لەسەردەمى مەھمەدى مەھدى بەرەو بووم زۆر دەبى و دانەۋىللە بە پىت دەبى و مال و سامان لەبن نايەن، ۋە دەسەلات بە تەۋاۋى ھوكم دەكات، ۋە دىنى ئىسلام جىيەجى دەكرىت، ۋە دوژمنان سەر شۆر دەبن، ۋە خىرو خۇشى لەسەردەمى ئەۋدا بەردەۋام دەبىت^(۱).

پېشەۋا تاۋس (پەھمەتى خۇاى لى بى) دەلىت: ھەز دەكەم نەمرم ھەتا دەگەم بە سەردەمى مەھمەدى مەھدى، بۇ نەۋى چاكەكانم زىاد بىكەم و تەۋبە لەسەر خراپەكانم بىكەم^(۲).

(۱) النهاية في الفتن والملاحم (۱/ ۳۱).

(۲) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۱۲.

ئو فەرموودانەى دەربارەى محەممەدى مەهدى ھاتوون مەتواتيرن

ئەو فەرموودانەى كە باس لە ھاتنى مەھدى و نیشانەكانى و پروداوەكانى سەر دەمى ئەو دەكەن ھىندە زۆرن وەكو زۆرىيەى زاناكان دەفەرموون گەيشتۆتە پەلەى (تەواتر) ھەر مەسەلەيەكيش لە فەرموودەكاندا گەيشتە پەلەى (تەواتر)، ئەوا باوەر نەبوون پێى بەرھەو كوفرمان دەبات.

دروست بوونی گومانیک و وەلامدانەوھى:

كەسانىك دەلێن: فەرموودەكانى مەھدى ئەگەر پراستیش بێت بەلام فەرموودەى (ناحاد) نەك مەتواتير بێت؟

لە وەلامى ئەو گومانە دەلێم: ئەم قسەيەى كە دەگووترێت ئاحادەو مەتواتير نىيە ئەو ئەو پەرى بى ئىنصافىيە لە گەڵ فەرموودەى پێغەمبەر (ﷺ) دەكرێت. پێشەوا شەوكانى (پرەحمەتى خاى لى بىت) لەم بارەيەو دەفەرموێ: ئەو فەرموودانەى كە لەبارەى (مەھدى) چاوەروان كراوە ھاتوون و توانراوە لەسەرى بوەستين، زياتر لە (۵۰) پەنجا فەرموودەن كە تىياندايە (صحیح) ھو تىياندايەو (حسن) ھو تىياشياندايە (ضعيف) ھ، بۆيە بەبى ھىچ دوو دلى و گومانىك گەيشتوونەتە پەلەى (تواتر)، بەلكو لە ھەموو زاراوەكانى (أصول) دا بۆ زۆر لەو كەمتر دەتوانرێت سىفەتى (تواتر) بۆ بچەسپیت، وە وتەى ھاوئەكانى پێغەمبەر (ﷺ) دەربارەى (مەھدى) بەھەمان شێو ئىجگار زۆرە، كە ھوكمى بەرزكردنەويان بۆ پێغەمبەر (ﷺ) ھەيە، چونكە ئەمە مەسەلەيەك نىيە كە كەس بتوانێت بە ئىجتىھادى خۆى قسەى لەسەر بكات^(۱).

(۱) الإذاعة لما كان وما يكون بين يدي الساعة ، السيد محمد صديق حسن القنوجي البخاري،

هه‌روه‌ها ده‌لێت: ئێمه له‌م بابته‌ نه‌وانه‌مان به‌سه‌ كه‌ سه‌نه‌ده‌كه‌ی راسته‌، جا بۆ خۆی صحیح بێ یان به‌غیری خۆی، یان بۆ خۆی سه‌نه‌ن بێ یان به‌ غیری خۆی، فه‌رموده‌ی زه‌عیفی پته‌و‌كراویش هه‌ر به‌م شیویه‌، نه‌گه‌ر هه‌ندێك هه‌ندێكیان پته‌و كرد، له‌لای نه‌هلی هه‌دیس ده‌بیته‌ حوججه‌ت.. جه‌ماوه‌رێكی زۆری زانایان - به‌لكو به‌ پاده‌ی یه‌كه‌نگی - كۆكن له‌سه‌ر سه‌لماندنێ مه‌سه‌له‌ی مه‌هدی كه‌ هه‌قه‌و له‌ كۆتایی بوونه‌وهر ده‌رده‌كه‌وی^(۱).

شیخ (عبدالمحسن كوری حمد العباد)یش ئه‌و هاوه‌لانه‌ی بژاردوه‌ كه‌ فه‌رموده‌كانی سه‌باره‌ت به‌ (مه‌هدی) یان گێڕاوه‌ته‌وه‌، كه‌ ژماره‌یان گه‌یشته‌ (۲۶) هاوه‌ل، وه‌ ژماره‌ی ئه‌و په‌رتووكانه‌ی فه‌رموده‌ش كه‌ ئه‌و فه‌رموده‌یان گێڕاوه‌ته‌وه‌ گه‌یشته‌ (۳۶) په‌رتووك، له‌وانه‌ هه‌ر چوار په‌رتووكه‌كه‌ی (سنن) و موسنه‌دی پێشه‌وا (ئه‌حمه‌د) و (صحیح)ی ئیبنو حبان و (مستدرک)ی پێشه‌وا حاكم ... هتد^(۲).

شیخ عبدالعزیز كوری باز (په‌حمه‌تی خوای لیح بی‌ت) له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: مه‌سه‌له‌ی (مه‌هدی) زانراو و ئاشكرایه‌و فه‌رموده‌كان له‌سه‌ری به‌ لی‌شان، به‌لكو (متواتر)ن و پالپشتی یه‌كتر ده‌كه‌ن، وه‌ (تواتر)ه‌كه‌شی له‌لایان زیاتر له‌ كه‌سێك له‌ نه‌هلی عیلمه‌وه‌ سه‌لمی‌نراوه‌، (تواتر)ه‌كه‌ش ته‌واتورێكی مه‌عنه‌ویه‌، له‌به‌ر زۆری پێنگا‌كانی و جیاوازی مه‌خره‌جه‌كانی، هه‌روه‌ها هاوه‌له‌كانی و راویه‌كانی و ده‌رپه‌رینه‌كانی، كه‌ ئه‌مانه‌ هه‌مووی به‌راستی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌م كه‌سه‌ موژده‌ پێدراوه‌، مه‌سه‌له‌كه‌ چه‌سپاوه‌ هاتنی هه‌قه‌^(۳).

ئه‌ویش وه‌ریگرتوه‌ له‌ په‌رتووكی (التوضیح فی تواتر ما جاء فی المهدي المنتظر والدجال والمسیح) ی پێشه‌وا (شه‌وكانی) وه‌ریگرتوه‌.

(۱) الرد علی من كذب بالأحاديث الصحيحة الواردة فی المهدي، عبدالمحسن بن حمد العباد، لا ۱۵۷.

(۲) عقيدة أهل السنة والأثر فی المهدي المنتظر، عبدالمحسن بن حمد العباد، لا ۱۶۶-۱۶۸، والقیامة الصغری، د.محمد سلیمان الأشقر، لا ۲۰۹.

(۳) القیامة الصغری، د.عمر سلیمان الأشقر، لا ۲۰۸.

پیشهوا سه ففارینی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: زۆرتین فهرمووده سهبارت به درچوونی مههدی هاتوه، ههتا پلهکهی گهیشتۆته تهواتور.. ههتا زۆریه زانیانی نههلی سونه به بهشیک له عهقیدهیان ههژمار کردوه.. وه پروا ههینان به درچوونی محهمهدی مههدی واجبه^(۱).

پیشهوا نهبو حهسن الابر (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: فهرموودهکانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) سهبارت به محهمهدی مههدی به مهواتیری هاتون، وه ههوت سالان دهسهلات دهگرته دهست، زهوی پر دهکات له دادپهروهی، وه پیغه مبهری عیسا (سهلامی خوی لی بی) دیته خوارهوه.. وه له دواي مههدی نوێر دهکات^(۲).

زانای فهرمووده ناس صدیق حهسن خان القنوجی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: گومان لهوهدا نییه که له کۆتایی بوونه وهر مههدی دهردهچی، بهبی دیاریکردنی مانگ و سال، ههواله کانمان به مهواتیری پی گهیشتوه، وه جمهوری ئوممهت له خهله فوه ههتا سهلهف لهسهه نهوه کۆکن^(۳).

شیخ محهمهدی کوری جهعفهری کهتانی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: نهو فهرموودانهی سهبارت به محهمهدی مههدی و دهجال و دابهزینی پیغه مبهری عیسا (سهلامی خوی لی بی) هاتون مهواتیره^(۴).

زانای فهرمووده ناس نهبو عهلائی عیراقی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: فهرموودهکانی محهمهدی مههدی مهواتیره^(۵).

(۱) مختصر لوامع الأنوار البهية (لا ۳۳۴).

(۲) تهذيب الكمال للمزي، (۳/ ۱۱۹۴).

(۳) الإذاعة، لا ۱۴۵.

(۴) نظم المتناثر من الحديث المتواتر، لا ۱۴۷.

(۵) المهدي المنتظر بين حقائق اهل السنة واقتراءات الشيعة، لا ۱۱.

پیشهوا شه نقيتي (په حمه تي خواي لي بي) ده لیت: فەرمووده کانی محه ممه دی مه هدی گه یشته ته پله ی مته واتیر^(۱)..

ئه بو عه بدوللا محه ممه د جه سوس (په حمه تي خواي لي بي) ده لیت:

ئه و فەرموودانه ی پیشهوا سه خاوی (په حمه تي خواي لي بي) هیناویه تی سه باره ت به محه ممه دی مه هدی گه یشته ته پله ی مته واتیر^(۲)..

پیشهوا شه مسه ددینی ذهه بی (په حمه تي خواي لي بي) ده لیت: نهم فەرموودانه ی ده ریه ی ده رچوونی محه ممه دی مه هدی هاتوون سه حیح و راست و دروستن^(۳).

پیشهوا ئیبنو ته میه (په حمه تي خواي لي بي) ده لیت: ئه و به لگانه ی که پشتی پی ده به سترن سه باره ت به ده رچوونی مه هدی فەرمووده ی سه حیح^(۴).

پیشهوا به یه هقی (په حمه تي خواي لي بي) ده لیت: ئه و فەرموودانه ی سه باره ت به ده رچوونی مه هدی هاتوون سه نه ده کانیان سه حیح^(۵).

شیخ حسنین محه ممه د مه خلوف (په حمه تي خواي لي بي) که یه کیکه له موفتیه گه وره کانی ولاتی میسر ده لیت: نامۆزگاریم بۆ موسلمانان ئه وه یه که فەرمووده کانی مه هدی به دلکی فره وانه وه وه ریکرن، وه باوه ریان به ده رچوونی محه ممه دی مه هدی هه ییت له کۆتایی بو نه وه ر، وه واز لهم وتانه به یین که فەرمووده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) په تده که نه وه، له کاتیکدا هه یج شتیک له باره ی فەرمووده وه نازان^(۶).

(۱) فتح المنعم، (۱/ ۳۳۱).

(۲) المهدي المنتظر، للغماري، لا (۵ - ۶).

(۳) المنتقى من منهاج الاعتدال، لا ۵۳۴.

(۴) منهاج السنة (۴/ ۲۱۱).

(۵) العلل المتناهية، (۲/ ۸۶۳).

(۶) سيد البشر يتحدث عن المهدي المنتظر، لا (۳ - ۴).

پیشه‌وا ئیبنو که‌ثیر (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: مه‌دی یه‌کیکه له‌وانه‌ی له‌ کوټایی بونه‌وهر ده‌رده‌چیت، وه‌ یه‌کیکه له‌ خوله‌ فای راش‌دین پیشه‌وای مه‌هدیه‌کان^(۱).

شیخ محممه‌د ره‌سول به‌رزنجی (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: نه‌وه زانراوه که‌ فه‌رموده‌کان باسی محممه‌دی مه‌دی ده‌کن، وه‌ ده‌رچوونی له‌ پیش هاتنی کوټایی بونه‌وهر، وه‌ له‌ نه‌وه‌ی فاتیمه‌ی که‌چی پیغه‌مبه‌ره (ع‌ک‌ه‌) .. وه‌ پله‌ی فه‌رموده‌که‌ گه‌یشتوته نه‌ندازه‌ی ته‌واتری مه‌عنه‌وی، بۆیه هیچ واتایه‌کی نییه‌ ئینکاری کردنی^(۲).

پیشه‌وا موباره‌کفوری (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: پیوسته له‌ کوټایی بونه‌وهر پیاوێک سه‌ره‌لبدات له‌ ئال و به‌یت دادپه‌روه‌ری بچه‌سپینیت، وه‌ موسلمانان شوئنی ده‌که‌ون که‌ پێی ده‌وتریت: مه‌دی، له‌ دوا‌یدا ده‌جال ده‌رده‌چیت له‌ پاشان سه‌ره‌ل‌دانی نیشانه‌کانی هاتنی رۆژی دوا‌یی، نه‌مجا عیسی‌ای کورپی مه‌ریه‌م دیته‌ خواره‌وه‌ ده‌جال ده‌کوژیت، نه‌وانه‌ی فه‌رموده‌کانی مه‌هدیان گێ‌راوه‌ته‌وه‌ کۆمه‌لیک له‌م پیشه‌وا‌یانه‌ن (نه‌بوداود ترمذی ئیبنو ماجه به‌ززار حاکم ته‌به‌رانی نه‌بو یه‌علا) وه‌ هه‌ندیکی‌شان پال دراوه‌ته‌ لای هاوه‌لان له‌وانه (عه‌لی و ئیبنو عه‌باس و ئیبنو عومه‌رو ته‌لحه‌و عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سعود و نه‌بو هوریره‌و نه‌نه‌س و نه‌بی سه‌عیدی خودری و ئوم حه‌بیبه‌و ئوم سه‌له‌مه‌و نه‌وبان و قه‌رره‌ی کوری ئیاس و عه‌بدو‌ل‌لای کوری حاریس) وه‌ نه‌وانه‌ی گێ‌راویانه‌ته‌وه‌ هه‌ندیکیان سه‌حیح و هه‌سه‌ن و زه‌عیفن، ته‌نانه‌ت عه‌بدو‌رپه‌حمانی کوری خه‌لدون هه‌موو فه‌رموده‌کانی مه‌دی به‌ زه‌عیف داده‌نیت، نه‌یپ‌کا به‌لکو هه‌له‌ی کرد^(۳).

(۱) النهاية في الفتى والملاحم (لا ۱۷).

(۲) الإضاءة لأشراط الساعة، لا ۸۷.

(۳) تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی (۶/ ۴۸۴ - ۴۸۵).

پیشهوا ئه‌بو ئه‌علاى مه‌ودودى (په‌حه‌تى خواى لى بى) ده‌لێت: فه‌رمووده‌كانى مه‌ه‌دى زۆر به‌ راشكاوانه‌ هاتوون، وه‌ فه‌رمووده‌كان ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێن كه‌ پيشه‌وايه‌ك له‌ كۆتایی بوونه‌وه‌ سه‌ره‌ه‌له‌دات^(١).

پیشه‌وا محه‌مه‌د مه‌توولى شه‌عراوى (په‌حه‌تى خواى لى بى) ده‌لێت: مه‌ه‌دى راستيه‌و له‌داهاتوودا موسلمانان به‌يعه‌تى پى ئه‌ده‌ن، نه‌ك بيفروشيته‌وه‌ به‌ خه‌لكى^(٢).

شیخ محه‌مه‌د ناصه‌ددین ئه‌لبانى (په‌حه‌تى خواى لى بى) ده‌لێت: زانایانى تریش هه‌بوون كه‌ فه‌رمووده‌كانى محه‌مه‌دى مه‌ه‌دیان به‌راست زانیوه‌، له‌وانه‌:

- ئه‌بوداود له‌ (سوننه‌ن).
- عوقه‌یلی.
- ئیبنو له‌عه‌بى له‌ (عارضة الأحوذی).
- طه‌یبى له‌ (مرقاة المفاتیح).
- قوړتوبى له‌ (أخبار المهدى).
- ئیبنو قه‌یمى جه‌وزى له‌ (المنار المنیف).
- ئیبنو حه‌جهر له‌ (فتح الباری).
- ئه‌بو حوسه‌ینى ئابرى له‌ (مناقب الشافعى).
- ملا على قارى له‌ (مرقاة).
- سیوتى له‌ (العرف الوردی).
- موباره‌ كفورى له‌ (تحفة الأحوذی)^(٣).

(١) البیانات (١/ ٦١).

(٢) ثلاثة ينتظرهم العالم، لا ٤٩.

(٣) سلسلة الأحديث الصحيحة (٤/ ٤١).

ئەمەو سەریاری دەیان پەرتوکی تر کە تاییبەت بە (محەممەدی مەهدی) نووسراون لەلایان زانایانی باوەڕ پێکراوی ئیسلامەو، کە ژماردنی هەموویان لە مەبەستی ئەم پەرتووکی دەردەچێت.

ئەمانەش هەموویان وایان کردوو باوەڕپوون بەم بابەتە بێتە یەکیک لە برێگەکانی بیروباوەڕی ئەهلی سوننەو جەماعەت.

بۆیە گوێ نادرێتە ئەو کەسانە ی ئەم فەرمودانەیان بە بێهێز داناو، یان باوەڕیان پێنەبوو بە درۆیان خستونەتەو، لەوانە ی کە سوارچاکی ئەو مەیدانە نین.

ئەوانە ی بونی محەممەدی مەهدی بە درۆ دەخەنەو، ئەمانە چەند تاکێک لەوانە ی دەدرێتە پال ئەهلی سوننە، بۆیە شارەزایی و ئەزمونیکی زۆریان نیە لە لیکۆڵینەوێ دەققەکان و دەرخیستی سەنەدەکان، جا گەلێک لە زانایان لە کتیی سەریەخۆدا گومانەکانیان پوچ کردونەتەو، دوا کتیبیش بەرچاوم کەوتیبت (الرد علی من کذب بالأحادیث الصحيحة الواردة في المهدي) نوسینی: عەبدوالمحسین ئەلعبادە، هەروەها کتیی (الإحتجاج بالأثر علی من أنکر المهدي المنتظر) کە شیخ حەمودی کوری عەبدوللای کوری حەمەدی تریجەری نوسیویەتی.

ئەو زانایانە ی کە فەرموودەکانی محەممەدی مەهدی بە مەواتیر داناو، ئەمانەن:

- پێشەوا محەممەدی کوری حوسینە ی بەرزنجی لە کتیی (الإشاعة).
- پێشەوائینو حەجەری عەسقەلانی لە هەردوو کتیی (فتح الباري) و (تهذيب التهذيب).
- زانای فەرموودەناس محەممەدی کوری ئەحمەدی کوری ئەبی بەکری قورتوبی لە کتیی (التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة).
- پێشەوا سەخاوی لە کتیی (فتح المغیث في شرح ألفية الحديث).
- پێشەوا سیوتی لە کتیی (العرف الوردی فی أخبار المهدي).

- پېشهوا ټېبو حه جاجی موززی له کتیبی (تهذیب الکمال).
- پېشهوا مهرعی کوری یوسفی حه نېلی له کتیبی (فوائد الفكر في ظهور المهدي المنتظر).
- پېشهوا ئېبنو حه جهری هه یسه می مه ککی له هه ردوو کتیبی (الصواعق المحرقة) و (القول المختصر في علامات المهدي المنتظر).
- پېشهوا ئېبنو قهیم له کتیبی (المنار المنيف).
- پېشهوا ملا علی قاری له هه ردوو کتیبی (رسالة المهدي ما آل الرسول) و (المشرب الوردی فی مذهب المهدي).
- پېشهوا محهمه دی کوری جه عفری که تانی له کتیبی (نظم المتناثر من الحديث المتواتر).
- پېشهوا محهمه دی کوری عه بدولباقی زهرقانی له کتیبی (شرح المواهب).

ټه وانه ی فهرمووده کانی مه هدیان به سه حیج و راست و دروست داناو:

- پېشهوا سوفیانی سه وری.
- حافیزی سه هیللی له (الروض الأنف).
- ټېبو حه سه نی سه مه ودی.
- شیخ عه بدورپرټوف مه نناوی له کتیبی (فیض القدير).
- محهمه به شیر سه هسوانی له کتیبی (صيانة الانسان).
- شیخ محهمه ټه نوهر کشمیری له کتیبی (عقيدة الإسلام).
- شیخ ټه حمه ده محهمه شاکر له ته خریجی موسنه دی ئیمامی ټه حمه ده^(۱).

(۱) المهدي المنتظر، لا ۴۷.

ناوی تهو هاوه لانهی که له پښه مبهري خوداوه فرموده کانی
محه ممه دی مه هدیان ریوایهت کردووه :

- ۱- عوثماني کوري عه فان.
- ۲- عه لی کوري نه بی تالیب.
- ۳- ته لحه ی کورپی عوبه یدوللا.
- ۴- عه بدورره حماني کوري عه وف.
- ۵- حوسه يني کورپی عه لی.
- ۶- نوم سه له مه.
- ۷- نوم حه ييبه.
- ۸- عه بدوللا ی کوري عه باس.
- ۹- عه بدوللا ی کوري مه سعود.
- ۱۰- عه بدوللا ی کوري عومهری کوري خه تاب.
- ۱۱- عه بدوللا ی کوري عه مری کوري عاص.
- ۱۲- نه بو سه عیدی خدری.
- ۱۳- جابری کوري عه بدوللا ی نه نصاری.
- ۱۴- نه بو هورهیره.
- ۱۵- نه نه سی کوري مالیک.
- ۱۶- عه ماری کوري یاسر.

۱۷- عەوفى كورى مالىك

۱۸- شەوبان.

۱۹- قرەى كورى ئىياس.

۲۰- عەلى ھىلالى.

۲۱- حوزەيفەى كورى يەممان

۲۲- عەبدوللاى كورى حارث.

۲۳- عىمرانى كورى حوصەين.

۲۴- ئەو توفەيل.

۲۵- جابرى كورى ماجد.

۲۶- ئەبو ئەيوبى ئەنصارى.

۲۷- ئەبو ئومامەى باھىلى.

۲۸- عەباسى كورى عەبدولموتەئىب

۲۹- تەمىمى دارى.

۳۰- عائىشەى كچى ئەبى بەكر.

۳۱- عەمرى كورى موررە^(۱).

(رەزاي خواى گەورە لە ھەموويان بىت)

(۱) المهدى، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ۶۷.

ټوانه‌ی فهرمووده‌ی مه‌ه‌دیان ته‌خړیج کردووو

• پېشه‌وا بوخاری له کتیبی (صحيح البخاری) که تییدا جیگیر بووه که پېغه‌مبهر عیسا (سه‌لامی خوی لی بی) له دوی نوټر ده‌کات، هر چنده به راشکاوانه باسی مه‌هدی نه‌کراوه.

• پېشه‌وا موسلیم له کتیبی (صحيح مسلم) که تییدا جیگیر بووه که پېغه‌مبهر عیسا (سه‌لامی خوی لی بی) له دوی نوټر ده‌کات، هر چنده به راشکاوانه باسی مه‌هدی نه‌کراوه.

• پېشه‌وا نه‌بو داود له (سونه‌نه‌ک‌ه‌ی).

• پېشه‌وا ترمزی له (جامیعه‌ک‌ه‌ی).

• پېشه‌وا ټیبنو ماجه له (سونه‌نه‌ک‌ه‌ی).

• پېشه‌وا نیسانی له (سونه‌نی کیرا).

• پېشه‌وا نه‌حمده له (موسنه‌ده‌ک‌ه‌ی).

• پېشه‌وا ټیبنو حیان له (ص‌حیحه‌ک‌ه‌ی).

• پېشه‌وا حاکم له (موسنه‌دره‌ک).

• پېشه‌وا نه‌بویه‌کر کوری ټه‌بی شه‌یبه له (موصنه‌نه‌ف).

• پېشه‌وا نه‌بویه‌کر ټیسماعیلی له (معجم شیوخه).

• پېشه‌وا عه‌بدوړپه‌زاقی کوری هه‌مام صه‌نعانی له (موصنه‌نه‌فه‌ک‌ه‌ی).

• پېشه‌وا نوعیه‌می کوری حه‌ماد له که کتیبی (الفتن).

• پېشه‌وا نه‌بو نوعیه‌م له کتیبی (المهدی).

• پېشه‌وا ته‌به‌رانی له هر (سی موعجه‌مه‌ک‌ه‌ی) و (موسنه‌دی شامیین).

- پېشه‌وا داره قوتنی له (الأفراد).
- پېشه‌وا بارودی له (معرفة الصحابة) (١).
- پېشه‌وا نه‌بو یه‌علاى موصلى له (موسنده‌که‌ی).
- پېشه‌وا به‌ززار له (موسنده‌که‌ی).
- پېشه‌وا حاریسی کوری نه‌بی شه‌یبه له (موسنده‌که‌ی).
- پېشه‌وا خه‌تیبی به‌غدادی له ه‌ردوو کتیبی (المتفق والمفترق) و (تلخیص المتشابه).
- پېشه‌وا ئیبنو عه‌ساکیږ له (تاریخه‌که‌ی).
- پېشه‌وا ئیبنو م‌نده له (تاریخ أصبهان).
- پېشه‌وا معمری کوری راشید له (جامیعه‌که‌ی).
- پېشه‌وا ه‌یسه‌می کوری کوله‌ییبی شاشی له (موسنده‌که‌ی).
- پېشه‌وا نه‌بو حه‌سه‌نی جه‌رپی له (الحرییات).
- پېشه‌وا ئیبنو جه‌ریر له (ته‌ذیب الآثار).
- پېشه‌وا نه‌بو یه‌کری مه‌قری له (م‌عجه‌مه‌که‌ی).
- پېشه‌وا نه‌بو عه‌مری دانی له (سونه‌که‌ی).
- پېشه‌وا نه‌بو غه‌نه‌می کوفی له کتیبی (الفتن).
- پېشه‌وا ده‌یله‌می له (موسنده‌ی فیرده‌وس).
- پېشه‌وا ئیبنو جه‌وزی له (تاریخه‌که‌ی).
- پېشه‌وا نه‌بو حه‌سه‌نی موری م‌ونادی له کتیبی (الملاحم).

 (١) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ٦٨.

- پېشه‌وا به‌یهه‌قی له کتیبی (دلائل النبوة).
- پېشه‌وا به‌حیای کوری عه‌بدول‌حه‌مید له (موسنه‌ده‌که‌ی).
- پېشه‌وا ره‌ویانی له (موسنه‌ده‌که‌ی).
- پېشه‌وا ئیبنو سه‌عد له (الطبقات).
- پېشه‌وا ئیبنو خوزه‌یمه^(۱).
- پېشه‌وا حه‌سه‌نی کوری سوفیان.
- پېشه‌وا عومهری کوری شبه.
- پېشه‌وا نه‌بو عوانه له (موسنه‌ده‌که‌ی) که تییدا جیگیر بووه که پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لی بی) له دوا‌ی نوړژ ده‌کات، هه‌ر چه‌نده به راشکاوانه باسی مه‌هدی نه‌کراوه^(۲).

(۱) المهدی، محمد بن اسماعیل المقدم، لا ۶۹.

(۲) المهدی، محمد بن اسماعیل المقدم، لا ۶۹.

ئەو زانایانەى كە فەرموودهكانى محەممەدى مەهەديان كرده‌ۆته بەلگە

• پێشەوا سوفیانی کوری سەعیدی ئه‌هورى له سالى (١٦١) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو داود خاوەنى پەرتوکی (السنن) له سالى (٢٧٥) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو عيسای ترمذى خاوەنى پەرتوکی (الجامع) له سالى (٢٧٩) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو جەعفەرى عوقەيلى خاوەنى پەرتوکی (الضعفاء) له سالى (٣٢٣) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا حەسەنى كورى عەلى كورى خەلەفى بەرەبەهارى خاوەنى پەرتوکی (شرح السنة) له سالى (٣٢٩) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو حوسەين ئەحمەدى كورى جەعفەر له سالى (٣٣٦) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو حبیانی بەستەوى خاوەنى پەرتوکی (الصحيح) له سالى (٣٥٤) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو حەسەنى محەممەدى كورى حوسەينى سەجىزى خاوەنى پەرتوکی (مناقب الشافعى) له سالى (٣٦٣) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا ئەبو سولەيمانى خەتابى خاوەنى پەرتوکی (معالم السنن) له سالى (٣٨٨) كۆچى دوايى كرده‌وه.

• پێشەوا بەیەهەقى خاوەنى پەرتوکی (السنن الكبرى) له سالى ٤٥٨ كۆچى دوايى كرده‌وه^(١).

(١) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ٧٠.

- پێشەوا قازی ئەبویە کەری عەرەبی خاوەنی پەرتوکی (عارضۃ الأحوذی) لە سالی (٥٤٣) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا قازی عیاض خاوەنی پەرتوکی (الشفاء) لە سالی (٥٤٤) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا سوھەیلی خاوەنی پەرتوکی (الروض الأنف) لە سالی (٥٨١) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا ئەبو فەرەجی جەوزی خاوەنی پەرتوکی (کشف المشکل) لە سالی (٥٩٧) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا ئیبنو ئەسیر خاوەنی پەرتوکی (جامع الأصول) لە سالی (٦٠٦) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا زەکیەددین عەبدو العظیمی کوری عەبدولقەوی موندیری، لە سالی (٦٦٥٤) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا قورطوبی خاوەنی پەرتوکی (التذکرۃ) لە سالی (٦٧١) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا محەممەدی کوری ئەحمەدی قەستەلانی لە سالی (٦٨٦) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا ئەحمەدی کوری تەیممە خاوەنی پەرتوکی (منهاج السنة النبویة) لە سالی (٧٢٨) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا ئەبو حەججاجی موززی خاوەنی پەرتوکی (تهذيب الکمال) لە سالی (٧٤٢) کۆچی دوايی کردووە.
- پێشەوا حافیزی زەھەبی خاوەنی پەرتوکی (المنتقى من منهاج الاعتدال) لە سالی (٧٤٨) کۆچی دوايی کردووە^(١).

(١) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ٧١.

- پێشهوا ئیبنو قهیممی جهوزی خاوهنی پەرتوکی (المنار المنيف في الصحيح والضعيف) له سالی (٧٥١) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا عیمادهددینی کوری کهسیری قورهشی دیمهشقی خاوهنی پەرتوکی (نهاية البداية والنهاية) له سالی (٧٧٤) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا ئەبو ئیسحاق ئیبراهیمی کوری موسای شاتی خاوهنی پەرتوکی (الاعتصام) له سالی (٧٩٠) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا نورهددینی ههیسهمی خاوهنی پەرتوکی (مجمع الزوائد) له سالی (٨٠٧) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا شههابهددینی ئەحمەدی کینانی بوسهیری خاوهنی پەرتوکی (مصباح الزجاجة في زوائد ابن ماجة) له سالی (٨٤٠) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا ئیبنو حهجهری عهسقهلانی خاوهنی پەرتوکی (فتح الباري) له سالی (٨٥٢) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا سهخاوی خاوهنی پەرتوکی (فتح المغیث) له سالی (٩٠٢) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا سیوطی خاوهنی پەرتوکی (العرف الوردی فی أخبار المهدي) له سالی (٩١١) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا ئەبو حهسهنی سهمهودی له سالی (٩١١) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا ئیبنو حهجهری ههیتهمی خاوهنی پەرتوکی (القول المختصر في علامات المهدي المنتظر) له سالی (٩٧٤) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا عەلی مۆتتهقی هیندی خاوهنی پەرتوکی (الرد علی من حکم وقضى أن المهدي الموعود جاء ومضى) له سالی (٩٧٥) کۆچی دوايي کردووه^(١).

(١) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ٧٢.

- پێشهوا مهلا عهلى قارى خاوهنى په‌رتوكى (مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيح) له سالى (١٠١٤) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا عه‌بدوهر پېشوف موناوى خاوهنى په‌رتوكى (فِيضُ الْقَدِير) له سالى (١٠٣١) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا مه‌رعى كورى يوسفى حه‌نبه‌لى له سالى (١٠٣٣) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا به‌رزنجى خاوهنى په‌رتوكى (الإشاعة لأشراط الساعة) له سالى (١١٠٣) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا محهمه‌دى كورى عه‌بدولباقى زورقانى له سالى (١١٢٢) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا ئه‌بو حه‌سەن محهمه‌دى كورى عه‌بدوله‌ه‌دى سەندى له سالى (١١٣٨) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا محهمه‌دى كورى ئيسماعيلى صه‌نعانى له سالى (١١٨٢) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا محهمه‌دى كورى ئه‌حمه‌دى سه‌ففارينى خاوهنى په‌رتوكى (الوامع الأنوار البهية) له سالى (١١٨٨) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا محهمه‌دى كورى عه‌بدوله‌هاب خاوهنى په‌رتوكى (الرد على الراضة) له سالى (١٢٠٦) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا محهمه‌دى كورى عه‌لى شه‌وكانى خاوهنى په‌رتوكى (التوضيح) له سالى (١٢٥٠) كۆچى دوايى كردوو.
- پێشهوا محهمه‌د صديق حسن خان خاوهنى په‌رتوكى (الإذاعة) له سالى (١٣٠٧) كۆچى دوايى كردوو^(١).

(١) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا (٧٢ - ٧٣).

- پێشهوا محهمهد بهشیر سههسهوانی هیندی خاوهنی پهرتوکی (صیانه الإیمان) له سالی (۱۳۲۶) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا شه مس الحق ئابادی خاوهنی پهرتوکی (عون المعبود) له سالی (۱۳۲۹) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا محهمهدی کوری جهعفری کهتانی له سالی (۱۳۴۵) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا محهمهد ئه نوهر شاه کشمیری سالی (۱۳۵۲) کۆچی دوايي کردووه.
- پێشهوا عهبدوهره حمان موباره کفوری له سالی (۱۳۵۳) کۆچی دوايي کردووه.

له زانیانی سهردسه:

- پێشهوا عهبدی کوری هه مید.
- پێشهوا عهبدوهره زاقی کوری هه مامی سهنعانی خاوهنی (المصنف).
- پێشهوا ئه بو سعود ئیدرسی عیراقی.
- پێشهوا محهمهدی شههره زوری.
- پێشهوا محهمهد عه پهبی فاسی.
- پێشهوا ئه بو زهید عهبدوهره حمان فاسی.
- پێشهوا ئه بو عهبدوڵلا محهمهد جهسوس.
- پێشهوا عهبدوڵغه فقار فارسی.
- پێشهوا عهبدوڵقادی کوری محهمهد سالمی شهنقیتی.
- پێشهوا محهمهد حهیب الله شهنقیتی.
- پێشهوا ئه بو سعود ئیدرسی عیراقی.

- پێشەوا مەنصور عەلی ناصف^(۱).
- پێشەوا محەممەد خەزیر حوسەین.
- پێشەوا محەممەد ئەمین شەنقیتی.
- پێشەوا جەلالەددین یوسف دیمەشقی.
- پێشەوا ئەحمەد محەممەد شاكر.
- پێشەوا محەممەد ناصر الدین ئەلبانی.
- پێشەوا عەبدولعەزیزی كوری عەبدوللای كوری باز.
- پێشەوا محەممەد محەممەد ئەو شەهەبە.
- حەممودی كوری عەبدوللای تویجەری.
- عەبدولموحسینی كوری حەمد عوباد^(۲).

(۱) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ۷۳.

(۲) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ۷۴.

ئەو زانایانەى كە پەرتوكى سەربەخۇ يان بەشىكى پەرتوكەكانيان
تايبەت كەردوو بە هاتنى محەممەدى مەھدى :

جگە لەوێ كە هاتوو لە پەرتوكە بەناوبانگەكان وەكو چوار سوننەكان و
موسنەدى ئەحمەدو بەزارو ئەبى يەعلاو موسنەدى حارىسى كۆرى ئوسامەو
موسنەدرەك و موصەننەفى ئىبنو ئەبى شەيبەو صەحیحى ئىبنو خوزەيمەو
چەندىن پەرتوكى فەرموودەى تر كە باسى مەھدىيان كەردووو فەرموودەيان
دەريارەى ئەم پیاوچاكە هێناو.

هەندىك لە زانایانىش ئەم فەرمودانەيان لە كۆتایی تايبەتیدا كۆكەردۆتەوو
پێگەكانيان ڕوون كەردۆتەوو دەريارەى سەنەدەكان قەسەيان كەردو.

سوپاس بۆ خاوى گەورە زانایانى ئىسلام هەميشە پێشەنگ بوونە لە وردو
درشتى فەرموودەكانى پێغەمبەر (ﷺ) تەنانەت ئەگەر بە بەشىكىش يێت،
لەوانە:

• پێشەوا نووعىمى كۆرى حەمماد مامۇستای پێشەوا بوخارى، كە لە سالى
(۲۳۱) كۆچى دواى كەردوو، خاوەنى پەرتوكىكى زۆر، لەوانە: (الفتن)، كە
بەشىكى تايبەت كەردوو بە هاتنى مەھدى^(۱).

• پێشەوا ئەبو داودى سەجستانى، كە لە سالى (۲۷۵) كۆچى دواى كەردوو،
خاوەنى پەرتوكىكى زۆر، لەوانە: (المەھدى) كە بەشىكى تەواوى تايبەت
كەردوو بە هاتنى مەھدى^(۲).

• پێشەوا ئەبوبەكرى كورى ئەبى خەيثەمە، كە لە سالى (۲۷۹) كۆچى دواى
كەردوو، كە بەشىكى تايبەت كەردوو بە هاتنى مەھدى^(۳).

(۱) عقد الدرر، لا ۴۶۰.

(۲) سنن أبي داود (۱۰۶/۴ - ۱۰۹).

(۳) الروض الأنف (۱/ ۲۸۰).

• پێشه‌وا ئەبو حوسەین ئەحمەدی کورێ جەعفەری کورێ منادی، کە لە سالی (٣٣٦) کۆچی دوايی کردووه، خاوه‌نی پەرتوکیکی زۆره، کە بەشیکی تایبەت کردووه بە هاتنی مەهدی^(١).

• پێشه‌وا ئەبو نوحەیمی ئەحمەدی کورێ عەبدوڵلای ئەصبەهانی، لە سالی (٤٣٠) کۆچی دوايی کردووه، خاوه‌نی پەرتوکیکی زۆره لەوانه: (صفه المهدی)، کە چل فرمودە ی ئاماده کردووه سەبارەت بە هاتنی مەهدی^(٢).

• پێشه‌وا جەلالەددین یوسفی کورێ یەحیای کورێ عەلی مەقدیسی شافعی، کە لە سالی (٦٨٥) کۆچی دوايی کردووه، خاوه‌نی پەرتوکیکی زۆره، لەوانه: (عقد الدرر في أخبار المنتظر)، کە بەشیکی تایبەت کردووه بە هاتنی مەهدی^(٣).

• پێشه‌وا عیبادەددین ئیبنو کەثیر، کە لە سالی (٧٧٤) کۆچی دوايی کردووه، خاوه‌نی پەرتوکیکی زۆره، لەوانه (الفتن والملاحم) کە بەشیکی تایبەت کردووه بە هاتنی مەهدی^(٤).

• پێشه‌وا وەلیەددین ئەبو زەرعی عیراقی، کە لە سالی (٨٢٦) کۆچی دوايی کردووه، خاوه‌نی پەرتوکیکی زۆره، کە بەشیکی تایبەت کردووه بە هاتنی مەهدی^(٥).

• پێشه‌وا شەمسەددین محەممەدی کورێ عەبدوڕپەرەمانی سەخاوی، کە لە سالی (٩٠٢) کۆچی دوايی کردووه، خاوه‌نی پەرتوکیکی زۆره، لەوانه: (ارتقاء الغرف) کە بەشیکی تایبەت کردووه بە هاتنی مەهدی^(٦).

(١) فتح الباري (١٣/٢١٣).

(٢) المهدي، محمد اسماعيل المقدم، لا ٧٤.

(٣) عقد الدرر في أخبار المنتظر، بتحقيق الدكتور عبدالفتاح محمد حلو لا ٥.

(٤) نهاية البداية والنهاية (١/٤٣).

(٥) المهدي، محمد اسماعيل المقدم، لا ٧٥.

(٦) فيض القدير (١/٣٦٣).

• پيشه‌وا محمدمهد ره‌سول به‌رزنجي، كه له ساڵى (١١٠٣) كۆچى دواى كردوو، خاوهنى په‌رتوكيى زۆره، له‌وانه: (الإشاعة لأشراط الساعة) كه به‌شيكى تايبه‌ت كردوو به هاتنى مه‌هدى^(٧).

(۷) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ییشوو.

• پيشه‌واى فەرمووده‌ناس ئەبو عەلا و سەيد ئىدرىسى كورى محەممەدى عىراقى حوسەينى، كە لە سالى (١١٨٩) كۆچى دوايى كردوو^(١).

• پيشه‌وا محەممەد ئەحمەد سەفارىنى، كە لە سالى (١١٨٩) كۆچى دوايى كردوو، خاوەنى پەرتوكيكي زۆرە، لەوانە: (البحور الزاخرة من علوم الآخرة) كە بەشيكي تايبەت كردوو بە هاتنى مەهدى^(٢).

• پيشه‌وا محەممەدى كورى نىسماعىلى صدەئانى، كە لە سالى (١١٨٢) كۆچى دوايى كردوو، چەندىن فەرموودهى كۆكردۆتەوه سەبارەت بە دەرچوونى مەهدى^(٣).

• پيشه‌وا محەممەدى كورى عەلى شەوكانى، كە لە سالى (١٢٥٠) كۆچى دوايى كردوو، خاوەنى پەرتوكيكي زۆرە، لەوانە: (التوضيح في تواتر ما جاء في المهدي المنتظر والدجال والمسيح) كە بەشيكي تايبەت كردوو بە هاتنى مەهدى^(٤).

• پيشه‌وا محەممەد صديق حەسەن خان، كە لە سالى (١٣٨٠) كۆچى دوايى كردوو، خاوەنى پەرتوكيكي زۆرە، لەوانە: (الإذاعة لما كان وما يكون بين يدي الساعة) كە بەشيكي تايبەت كردوو بە هاتنى مەهدى^(٥).

• پيشه‌وا محەممەد حەيب اللە شەنەقيطى، كە لە سالى (١٣٦٣) كۆچى دوايى كردوو، خاوەنى پەرتوكيكي زۆرە، لەوانە: (الجواب المقنع المحرر في أخبار عيسى والمهدي المنتظر)^(٦).

• پيشه‌وا مەنصور عەلى ناصف، كە لە سالى (١٣٧١) كۆچى دوايى كردوو، خاوەنى پەرتوكيكي زۆرە، لەوانە: (التاج) كە بەشيكي تايبەت كردوو بە هاتنى مەهدى^(٧).

(١) المهدي المنتظر، للغماري، لا ٥.

(٢) الإذاعة، لا ١٦٣.

(٣) المهدي، محمد اسماعيل المقدم، لا ٧٦.

(٤) الإذاعة، لا ١٦٣.

(٥) الإذاعة، لا ١٦٣.

(٦) زاد المسلم (١/ ٣٣١).

(٧) الإذاعة، لا ١٦٣.

• پێشهوا نهحمه دی کوری محهممه دی کوری صدیق، که له سالی (۱۳۸۰) کۆچی دوايي کردوو، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (المُرشد المَبدي لفساد طعن ابن خلدون في أحاديث المهدي) ^(۱).

• پێشهوا محهممه دی کوری عهبدولعهزیزی کوری مانع، که له سالی (۱۳۸۵) کۆچی دوايي کردوو، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (تحديق النظر في أخبار الإمام المنتظر) ^(۲).

• پێشهوا عهبدولموحسين عوبباد، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (الرد على من كذب بالأحاديث الصحيحة الواردة في المهدي) ^(۳).

• پێشهوا حمودي کوری عهبدوللای توهيجهري، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (الإحتجاج بالأثر على من أنكر المهدي المنتظر) که بهشیکی تایبەت کردوو به هاتنی مههدي ^(۴).

• پێشهوا عهبدولعهلیمی کوری عهبدولعهظیم، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (الأحاديث الواردة في شأن المهدي في ميزان الجرح والتعديل) ^(۵).

• پێشهوا نهبو فەضل عهبدوللای کوری صدیق، که له سالی (۱۴۱۳) کۆچی دوايي کردوو، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (المهدي المنتظر).

• پێشهوا حامد مهحمود ليمود، خاوهنی پەرتوکیکی زۆره، لهوانه: (سيد البشر يتحدث عن المهدي المنتظر).

(۱) الإذاعة، لا ۱۶۳.

(۲) المهدي، لا ۷۷.

(۳) المهدي، لا ۷۸.

(۴) المهدي، لا ۷۸.

(۵) الإذاعة، لا ۱۶۳.

- پەرتوکی (البرهان في علامات مهدي آخر الزمان) له نویسنی: علی حسام الدین..
- پەرتوکی (المهدي المنتظر بين حقائق أهل السنة وافتراءات الشيعة) له نویسنی: ابراهیم ئەبو شادی.
- پەرتوکی (المهدي قادم رجل ينتظره العالم) له نویسنی: ئەبو فیداء محەممەد عیززەت عارف.
- پەرتوکی (المهدي) له نویسنی: محەممەد ئەحمەد ئیسماعیل المقدم.
- پەرتوکی (المهدي) له نویسنی: عادل زکی.
- پێشەوا عدلی ئەحمەد عەبدولعەل تەهتەواوی، خاوەنی پەرتوکیکی زۆرە، لەوانە: (التقاء المسيحين في آخر الزمان) کە بەشیکی تایبەت کردوووە بە هاتنی مەهدی.
- پەرتوکی (حقيقة الخبر عن المهدي المنتظر) له نویسنی: صەلاحەددین هادی.

به‌لگهی قورئانی له‌سەر هاتنی محهممهدی مه‌هدی

هه‌ندێك له زانایانی ڕاڤه‌کارانی قورئان ئیشاره‌ت ده‌ده‌ن به هاتنی مه‌هدی و ڕووداوه‌کانی، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ:

[وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾]

واته: کێ سته‌مکارتره لهو که‌سه‌ی که قه‌ده‌غه‌ی مزگه‌وته‌ی مالی خوا ده‌کات له‌وه‌ی که ناوی خودایان تێدا ببری وه هه‌وڵ ده‌دات بۆ وێرانکردنیان ئه‌وانه‌ی (قه‌ده‌غه‌ی خوا په‌رستی ده‌که‌ن له مزگه‌وته‌کاندا) بۆیان نییه به‌چنه مزگه‌وته‌کانه‌وه مه‌گه‌ر به ترسه‌وه، هه‌یه بۆ ئه‌وان له دونیادا ریسوایی وه له ڕۆژی دوا‌ی سزای گه‌وره.

ئه‌گه‌ر سه‌یری ئهم ده‌سته‌واژه قورئانییه بکه‌ین، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

[لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾].

پێشه‌وا ته‌به‌رانی (په‌حه‌متی خوای لی بی) له ته‌فسیرو ڕاڤه‌ی ئهم ئایه‌ته ده‌لیت: هه‌یه بۆ ئه‌وان له دونیادا ریسوایی، ئه‌وه له کاتی‌که‌دایه که محهممهدی مه‌هدی ئه‌سته‌مبۆڵ نازاد ده‌کات، ئه‌مه خه‌جاله‌تی و ریسواییه، ئه‌مجا له ڕۆژی دوا‌ی سزای گه‌وره‌یان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پێنرێت^(١).

پێشه‌وا قورئویی (په‌حه‌متی خوای لی بی) ده‌لیت: هه‌یه بۆ ئه‌وان له دونیادا ریسوایی، ئه‌وه له کاتی‌که‌دایه که محهممهدی مه‌هدی دی‌ت، دواتر عه‌موریه‌و رۆمیه‌و ئه‌سته‌مبۆڵ نازاد ده‌کات^(٣).

(١) سورة البقرة، الآية: (١١٤).

(٢) جامع البيان، (٢/ ٥٢٥). بتحقيق: الشيخ أحمد شاكر.

(٣) الجامع لأحكام القرآن (١/ ٣٨٥).

پیشمهوا ئیبنو که ئیر (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: ههیه بۆ ئەوان له دنیادا ریسوایی، ئەوهش له کاتیکدایه که محهممەدی مههدی دهردهچیت، زۆر راسته ئەمهش خهجالهتیه بۆیان له دنیادا^(۱).

پیشمهوا شهوکانی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: ههیه بۆ ئەوان له دنیادا ریسوایی، ئەوه له کاتیکدایه که محهممەدی مههدی ههلهستیت به ئازادکردنی قوسهتنتیهو ئەسته مبول^(۲).

له نایهتیکێ تر فەرموویهتی: [وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾]^(۳).

واته: ئەو محهممەد (ﷺ) نه گەر دهیینی کاتی (بی باوهپان) زۆر دهرسن، ئینجا به هیچ جوړیک پزگار بوونیان نییه وه له شوینیکێ نزیک (دۆزهخهوه) دهرن بۆ ناوی.

پیشمهوا ئەعالیسی (پهحمهتی خوی لی بی) له تهفسیرو رافهی ئەم نایهته دهلیت: پیغمهبر (ﷺ) باسی فیتنهیهکی کرد که پروودهات له نیوان ئەهلی پۆژهلات و ئەهلی پۆژئاوا ئەمجا سوفیانی دهردهچیت و له دیمهشق دادهبهزیت، دوو جهیش دهنیرت یهکیان بۆ پۆژهلات و ئەوی تر بۆ مهدينه، ههتا دهگهنه خاکیک پێی دهلین: بابل له عیراق زیاتر له سێ ههزار کەس دهکوژن، زیاتر له سکی سهده ئافرهت ههلهدهرن. ئەوه پروونه که سوفیانی و محهممەدی مههدی له یهک کاتدا دهردهچن..

له نایهتیکێ تر فەرموویهتی: [وَإِنَّهُ لَلْعَالَمُ لَلْسَاعَةِ فَلَا تَمَرُّكَ بِهَا وَأَنْتَ عَوْنٌ]^(۴).

(۱) تفسیر القرآن العظیم، ابن کثیر، (۱/ ۲۸۵).

(۲) فتح القدیر (۱/ ۳۲۱).

(۳) سورة سبأ، الآية: (۵۱).

(۴) سورة الزخرف، الآية: (۶۱).

پیشەوا موقتایی کوری سوله یمان دەلێت: ئەو مەهەدیە لە کۆتایی بوونه وەر،
لە پاش دەرچوونی دەبێتە نیشانه یەکی هاتنی رۆژی دوا یی.

دروست بوونی گومانێک و وەلامدانەوی :

کەسانێک دەلێن: محەممەدی مەهەدی لە هیچ ئایەتێکی قورئانی بە
پاشاوانە نەهاتوو، کەواتە ئێمە هیچ شتێک وەرناگرین جگە لە قورئان ؟

لە وەلامدانەوی ئەو گومانە دەلێن: ئەو بانگەشە یی کە دەکرێت جگە لە
قورئان هیچ شتێکی تر وەرناگرین، ئەمە بانگەشە یی موسلمانان نییە، بە لکو
بانگەشە یی مولحید و منافیق و زەندەقیەکانە، کە هەدە فیان ئەو یە لە ئیسلام
بدەن و گالته بە عەقڵی مرۆفی بردا دار بکەن.

بۆیە وەرگرینی فەرموودەو سوننە لە ئیسلام زۆر پێویست و گرنگە، تەنانت
ئەمە شتێکی زانراوە بۆ تاییبەتی و گشتی، زانا و نەزان، ئەوانە ی بانگەشە ی
پەتکردنەوی سوننەت و فەرموودە دەکەن ئەوانە دژ بە قورئان وەستانەتەو،
و دەیانەوێت بە هەموو شیوێک فەرموودەو قورئان لە یەکتی جودا بکەنەو،
تەنانت پیشەوا سیوطی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) وەلامی دوژمنەکانی
سوننەتی داوێتەو بەناوی (مفتاح الجنة في الاحتجاج بالسنة) و دەلێت: هەر کەسێک
ئینکاری فەرموودە ی پێغەمبەر (ﷺ) بکات بە وتەو کردەو، وە زانیاریشی
لەسەر ئوسوڵیەتی فەرموودە هەبێت ئەو کوفرە، وە دەر دەچێت لە بازە ی ئیسلام،
لە گەل جولە کەو گا ورەکان حەشر دەکرێت.

و پێویستە کار لەسەر فەرموودە ی پێغەمبەر (ﷺ) بە هەموو شیوێک بکەین،
ئەمەش دەتوانین بە چەند بە لگە یە کەو بیسە لمینین:

یە کەم: پێغەمبەر (ﷺ) مەعصوم بوو لە هەموو تاوانێک، بە تاییبەتی لە گە یاندنی
پە یامە پیرۆزە کە ی.

دووهم: هاوهلانی پیغمبەر (ﷺ) زۆر دەستگریبون بە سوننه‌تهوه، تهنانت له هه‌موو کاروباره‌کانی ژيانيان.

سێهه‌م: ده‌یان ئایه‌تی قورئانیمان هه‌یه که سوننه‌ت به‌لگه‌یه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه‌و شیکردنه‌وه‌ی قورئان ده‌کات.

چواره‌م: ده‌یان فهرمووده‌مان هه‌یه که پیغمبەر (ﷺ) داواي لیکردووين ده‌ست به سوننه‌تهوه بگه‌ڕین ئه‌و کات گو‌مرا نایین.

پنجه‌م: به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ناتوانین به‌ته‌نیا ده‌ست به‌ قورئانه‌وه بگه‌ڕین، به‌لکه‌ر ده‌یه‌ت فهرمووده‌ی پیغمبەر (ﷺ) ده‌یه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی شیکاری ئایه‌ته‌کان بکات، به‌نمونه: خواي په‌روه‌ردگار له‌ قورئان فهرموویه‌تی: نوێژ بکه‌ن، به‌لام نه‌گه‌ر فهرمووده‌ پوونی نه‌کاته‌وه ئه‌و کات نازانین چه‌ند پ‌کات بکه‌ین و چۆن نه‌نجامی بده‌ین.

شه‌شه‌م: به‌به‌لگه‌ی قورئان و فهرمووده‌وه ئه‌وه سه‌لمیئراوه که سوننه‌ت وه‌حیه وه‌کو قورئان.

هه‌وته‌م: ئیجماع له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکه که‌وا فهرمووده‌ی پیغمبەر (ﷺ) به‌ وه‌حی وه‌رگیراوه جگه‌ له‌ قورئان.

محهممهدی مههدی له پهرتوکی جولهکهو گاورهکان

گومانی تیدا نییه که دهستکاری زۆر کراوه له تهوڤات و ئینجیل به پێی سهردهم، تهنا نهت ئهو پهرتوکانه له لای جولهکهو گاورهکان زۆر پیرۆزن، پاش ئهوهی گۆڤرانگاریه گزی زۆریان کرد له پهرتوکهکانیان، حیکمهتی خوی گهوره وابوو که دهستیان نهچوه کۆمهڵێک له گۆڤرانکاری که په یههسته به نیشانهکانی تزیکیبوونهوهی هاتنی کۆتایی بونهوهر، بۆیه له تهوڤات و ئینجیل به تهلمیح ئهوه بهدی دهکرت که کۆمهڵێک گۆڤرانکاری و ململانێ پوودهات له کۆتایی بوونهوهر.. لهو تهلمیحاتانهش ئاماژه به شەخسیهتی محهممهدی مههدی دههات که له کۆتایی بوونهوهر دهردهکهوێت.

به نمونه: له سهفری روئیا دهلیت: (وإذا بحصان یسمى راکبه (الأمین الصادق) الذي یقضي ویحارب بالعدل)^(۱). واته: به دنیایی ئهو کهسهی سواری ئهسپێک بووه پێی دهلێن: (دهستپاکی راستگۆ) که دادوهری دهکات و شهڕ بۆ دادپهروهری دهکات.

ههروهها دهلیت: (ثم رأیت رجلاً واقفاً علی جبل صهیون ومعه مئة وأربعون ألف کتاب علی جباههم اسمه واسمه ابیه)^(۲).

واته: له پاشان پیاوێکم بینی راوهستا بوو لهسهر چیای سههیۆن سههه و چل ههزار کهسی له گهڵ بوو، لهسهر نیوچهوانیان نوسرابوو ناوی وهکو منهو وه ناوی باوکیشی.

ئهگەر سهیری ئهم دوو دهستهواژهیه بکهین ئهوه بهدی دهکهین که مهبهست به (الأمین الصادق) محهممهدی مههدیه که سواری ئهسپێکی سهی بووهو حوکم به

(۱) الرؤیا (۹/۱۲).

(۲) الرؤیا (۲/۱۴).

قورټان دهکات و نهو پیاوانه ی که له گهلانن شوټنه واری سوجه دی به نیوچه وانیانه وه دیاره.

له سه فری ته ټنیه ی نیصحاخی چواره م هاتووه که ده لیت: (إذا کثرت ذریکمْ.. إنکم لن تعیشوا طویلاً بل سوف تهلکون وبید الفتی المنتظر).

واته: هه کاتیک نه وه تان زور بوو نه ی نه وه ی نیسراییل.. نا ئیوه زور ناژین، به لکو له ناوده چن وه به دهستی گهنجیکی چاوه ووانکراو.

نوسه ری نه مریکی جین داکسون سه بارت به محهمه دی مه هدی ده لیت:

نهو سیفاتانه ی سه بارت به محهمه دی مه هدی هاتوون له کتیی پیروژ نه وه یه: که نه م پیاوه پایته خته که ی قودس ده ییت، نه مجا گهنجان و ئافره تان له هه موو لایه که وه رووی تی ده که ن، نزیکه له روژ هه لاتوه ده سه لات بگرته ده ست، ته نانه ت ویلایه تی موته حیده ی نه مریکا ناتوانیت هیچ بلیت، مه هدی ده سه لاتیک زوری زانست و ته کنه لوژیا ده گرته ده ست، به لکو له هه موو گه وره کان گه وره تر نهو موعجیزانه نییه که له ئاسمانه وه فه رمان بکرت بو ی، به لکو موعجیزه کان زانستیه و زور پیشکه وتوشه ته نانه ت مروف پی سهر سوپمان ده ییت و کاته کان زور به خیرایی ده روات.

نه مه شایه تی نوسه ریکی نه مریکیه که پیشبینی هاتنی مه هدی ده کات و هه موو ده سه لاته کان ده که ویته ژیر ده ستی، تا زانست ده گاته نه ندازه یه که هاوشیوه ی موعجیزه ی زانستی پیشکه وتوه که هه موو جیهان و زانایان سه ریان سوپ ده میتی^(١).

(١) المسیح الدجال، سعید ایوب، لا ٤٣.

بیر و باوهری تاقمه ئیسلامیهکان لهبارهی محهممهدی مههدی

سهبارهت به هاتنی محهممهدی مههدی چهند بیروباوهرو تاقمیک ئیسلامی دروست بوون، وه قسهیان کردووه لهسهر هاتنی محهممهدی مههدی، که ئەمانهن:

یهکهەم: بیروباوهری ئەهلی سوننهو جهماعه..

له گه‌ڵ ئەو فەرموده صەحیحانەدا کۆکە که له دوایدا باسیان ده‌که‌ین، که مه‌هدی فەرمان‌په‌ویه‌کی چاکو رێنمایه، خودا بۆ نوێکردنه‌وه‌ی ئەم دینه ره‌وانی ده‌کات و له‌سهر ده‌ستی ئەو ئەم دینه به‌رز ده‌کاته‌وه.. ره‌ویه‌ته‌کانیش زۆریه‌یان به سه‌نه‌دێکی راست و دروست و چه‌سپاو گه‌یشتۆته ده‌ستمان، به‌یج ئەوه‌ی هه‌یج تێک گیرانی‌تکیش له‌ گه‌ڵ عه‌قڵ دروست بێت.. ئەوانه‌ی که له‌سهر ئەم بیروباوه‌ره راسته‌قینه‌ن، پێشه‌وايان ئەحمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل و ئیبنو که‌ثیر و ئیبنو ته‌یمیه‌و سیوطی‌ء ئیبنو حه‌جه‌ری هه‌یه‌ته‌می (په‌حمه‌تی خوايان له‌ یج) جگه‌ له‌وانیش..

دووهم: بیروباوه‌ری شیعه‌ی ئیمامی..

که بیروباوه‌ریان وایه مه‌هدی دوا ئیمامی ئەوانه‌و بریتیه له ئیمامی دوانزه‌هه‌مین و ناوی (محهممهدی کوری حه‌سه‌نی عه‌سکه‌ری)یه، به‌ بۆچونی ئەوان له‌ نه‌وه‌ی (حوسه‌ینی کوری عه‌لی)یه، نه‌ک له‌ نه‌وه‌ی حه‌سه‌ن، بیروباوه‌ریان وایه که زیاتر له‌ هه‌زارو سه‌د ساڵ به‌ر له‌ ئیستا له‌ ته‌مه‌نی پێنج ساڵیدا چۆته نیۆ ژێر زه‌مینی سامه‌رپه‌را، به‌روایان وایه که ئاماده‌یه له‌ شاران و ونه‌ له‌ چاوان، ئەمه‌ش بریتیه له‌و مه‌ه‌دیه‌ی که چاوه‌ڕێی گه‌ڕانه‌وه‌ی ده‌که‌ن، به‌لام ئەم قسه‌ی ئەوانه‌ چ به‌لگه‌یه‌کی عه‌قڵی یان نه‌قڵی له‌سهر نیه‌و پێچه‌وانه‌ی سوننه‌تی خوایه له‌ نیۆ مرو‌ق‌داو له‌ گه‌ڵ ژیری عاقلاندا ناگونجی.

سېيەم: ئەو تاقمەي بە (كيسانى) ناودەبريڭن..

ئەوانە دەلېن مەھدى (موھەممەدى كورې ھەنەفى) يەو ئىستا زىندەو لە
كىۋى (رضوى) نىشتەجىيەو لە نىۋان دوو شىران داىە كە دەپارېرن، دوو كانياۋى
ھەن كە ئاۋ و ھەنگوڭىيان لى ھەلدەقولى، ۋە دەلېن: گوايە كاتى خۇى لە گەل
چل كەس لە ھاۋەلانى بۇ ئەۋى چۈن و چىتر ھەۋالىيان نەبۈ، ۋە دەلېن: تا
ئىستا ماۋن و زىندون، پاش ئەو پەنھان بونەش دەگەرپتەو زەۋى پەر داد دەكا
ھەرۈك پەر ستەم بو، دەلېن: بۇيە بەم زىندانە سزا دراۋە، چۈنكە لەبەر فەرمانى
عبدولمەلىكى كورى مەروان، يان يەزىدى كورى معاۋىە دەرچۈە.

(كوئە يرى عەزە) ش ئامازەي بۇ ئەو بىروباۋەر كىردە كە دەلېن:

وسبط لا يذوق الموت حتى ينفذ الخيل يقدمها اللواء

تغيب لا يرى فيهم زمانا برضوى عنده غسل وماء

ۋاتە: ئەو نەۋەيە تامى مردن ناچىژى تاكو پىشەرۋايەتى كۆمەلە سۋارىك
دەكات و بەيداخىڭيان لە پىشە، ئەمەش پەنھان بوو ماۋەيەك تىياندانابىنرى لە
(رضوى) يەو ھەنگوڭىيان ۋە ئاۋى لەلايە.

ھەرۈھا سەيىدى (جىمەرى) ىش لەسەر ئەم پاراۋە بو، ئەۋىش دەلېن:

ألا قل للإمام فدتك نفساً طلت بذلك الجبل المقاما

ۋاتە: ئەرى بە پىشەۋا بلى، گىانم فىداتەلە مېژە ئەو كىۋە جىگەو رېڭگاتە

چۈارەم: مەزھەبى ئەھلى تەھلىلى و فىكىر..

ئەۋانەن كە توڭرىنەۋە لەسەر عەقل دەكەن و بەس، ھەر دەقېكى شەرى
راست و دروست ھاتىيەت ئەو جۆرە كەسانە پەتى دەكەنەۋە، بەراستى خەلكانىكى
زۆر پىنى گومرا بوونە ھەلخەلەتاۋن يەككە لەۋانەش رەتكەرنەۋەى مەھمەدى

مههديه.. به داخه وه كه سانيك هه ن پرتي ده كه نه وه به درۆي ده زانن، له وانه: نه حمه د نه مين له كتيبي ضحي الاسلام)، ههروهها سه عد محهمه د سه سه ن له كتيبي (المهديه في الاسلام) جگه له وانهش، بۆيه نه وه مه زه به مه زه به ي با تيله، كه نبش له سه ر عه قل بكا ت و ده قه شه رعيه كان پرت بكا ته وه^(۱).

دروست بوونی گومانیک و وهلامدانه وه:

دهوترت مادام سح تا قم هه ن كه هه ر يه كه يان بانگه شه ي مه هديه تي خۆي بكا ت، ئايا نه وه تي كه لبو نه ك دروست ناييت؟ يان دروستبوونی مه هديه ت ناييت خورافيات له گه ل شيعه كان؟

وه لامي نه وه پرسيا ره به چه ند خاليك ده ده ي نه وه:

يه كه م: نه م فه رمو دانه ي ده ربا ره ي مه هديه ت كه ها توون لاي نه هلي سونه وه جه ماعه هه موو له په رتو كه كاني سونه نه وه ها توون، كه سه نه ده كه يان ده گه پرتو وه بو پتغه مبه ر(ﷺ) نه مه ش له ري گاي ها وه لاني دلسوزو وه، به لام هه ر چه نه د شيعيه سه نه ده كه يان ده گه پرتو وه بو ئي مامه كاني خويان، هه روه كو بانگه شه ي بو ده كه ن.. كه واته فه رموو راست و دروسته كاني پتغه مبه ري خوا (ﷺ) هيج په يوه نديه كيان به شيعه كانه وه نيه.. وه له شيعه وه وه رنه گيرا وه.. له پاشان مه هدي لاي شيعه محهمه دي كور ي سه سه ني عه سه كره خا وه ني سه ردا ب، به لام مه هدي لاي نه هلي سونه محهمه دي كور ي عه بدو لايه.. بۆيه بيروبا ري نه هلي سونه له دۆلي كه و بيروبا وه ري شيعه كان له دۆلي كي تره.. پشت به خوا دواتر به درتري با سي نه م با به ته ده كه م^(۲).

دوو هه م: دروست نيه بانگه شه ي هه ق به با تيل بكه ين، چونكه رافيزيه كان بانگه شه ي مه هديه ت ده كه ن له ري گه ي ئي مامه كانيانه وه، كه نه مه ش هيج راستيه كي نيه، چونكه به لگه ي راشكا وانه ي پتغه مبه ر(ﷺ) هيه.

(۱) المهدي قادم، لا ۲۹.

(۲) المهدي، محمد اسماعيل المقدم، لا ۱۷۹.

سییه‌م: بیروباوه‌ری شیعه وایه که کوټا ئیمامی دوانزه‌هه‌مینیا، که له تهمه‌نی مندالی چووه‌ته سەردابه‌وه زیاتر له ۵۰۰ ساله.. به‌پراستی هه‌موو عه‌قلێک گالته‌ی به‌م وته‌ سەيرو سەمه‌رانه‌ دیت.. به‌لام ته‌هلی سوننه‌ وانین، به‌لکو ده‌لێن: خوای گه‌وره‌ له شه‌وێکدا ده‌یسازنیت^(۱).

به‌داخه‌وه‌ که‌سانێکی‌ش هه‌ن ده‌لێن: هاتنی مه‌هدی پراست و دروسته‌ به‌لام هه‌لده‌ستن به‌ ته‌ئویل‌کردنی، وه‌کو ده‌لێن: مه‌هدی: په‌مزه‌ بو‌ خه‌یر یان هیدایه‌ته‌ یان چاکسازییه‌.. که‌ به‌پراستی ته‌مه‌ش بوختانیکی فاسیده‌ له‌سه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ وێنانه‌ی که‌ ته‌یکێشن له‌ پێگای ته‌ئویل‌کردنه‌وه‌^(۲).

(۱) رحلة الى الدار الآخرة، لا ۲۶۹ - ۲۷۰ .

(۲) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، لا ۱۷۶.

ئو که سانهی بانگه شهی مه هدیاتیان کرد

زۆر سهیره ئهم بانگه شهی مه هدی زه مانه به درێژی سهردهمه زۆره کانی میژوو جینگه گرنگی خه لک بووه زۆر کهس بیرى لهوه کردۆتهوه که خوی له خه لکی بکاته مه هدی و لافی ئه وه لیبدات که خوا کردویه تهیه مه هدی و وه زیفه و کاری چاککردن و پاککردنه وهی ئهم دینهی پێ سپاردوه، ته نانه ت هه ندیک له فهرمانه واکانی پێشو به خۆیان یان قه ومه کانیان بۆیان هه لبه ستاوه که مه هدین، هه ندیکیشیان هه ن پیاوی چاک بون و ناسناویان بۆته مه هدی، نه ک به مه به ستی ئه و مه هدی که پێغه مبه ر (ﷺ) باسی لێهه فهرموه، به لکو وه ک گه شبینه که به وهی که له رێزی پێشه و مه هدی کاندایه، که واتای رێنکارو ده گیه نهی و نه وانه ن که هه ق ده لێن و هوکمی پێ ده که ن.

پێشه و عه بدوللای کوری عومه ر ده گێرێته وه ده لێت: له خزمه ت پێغه مبه ر (ﷺ) دانیشتبووین ئه ویش باسی له فیتنه کان کردو درێژه ی به باسه که دا هه تا باسی فیتنه ی ئه حلاسی^(۱) کرد، یه کێک گوته: ئه ی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فیتنه ی ئه حلاس چیه؟ فهرمو ی: (هِيَ هَرَبٌ وَحَرْبٌ، ثُمَّ فِتْنَةُ السَّرَّاءِ، دَخَنُهَا مِنْ تَحْتِ قَدَمَي رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَزْعُمُ أَنَّهُ مِنِّي، وَلَيْسَ مِنِّي، وَإِنَّمَا أَوْلِيَايَ الْمُتَّقُونَ، ثُمَّ يَصْطَلِحُ النَّاسُ عَلَى رَجُلٍ كَوْرِكٍ عَلَى ضِلَعٍ، ثُمَّ فِتْنَةُ الدُّهْنِ مَاءٍ، لَا تَدَعُ أَحَدًا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا لَطَمَتْهُ لَطْمَةً، فَإِذَا قِيلَ: انْقَضَتْ، تَمَادَتْ يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا، وَيُمْسِي كَافِرًا، حَتَّى يَصِيرَ

(۱) (ئه حلاس) کۆی (حلس)ه که به واتای ئه و جله دی که ده خرێته سه ر پشتهی هوشتەر، بۆیه ش فیتنه که ی وێ چێناره، چونکه ئه و جله به هوشتروه ده نوسی، فیتنه که ش ناوا به خه لکه وه ده نوسی. سه رچاوه: القیامه الصغری (لا ۲۰۴).
پێشه و (خه تابی) ده لێت: واته: ره نگه ئه و فیتنه له به ر په شی و تاریکی به جلی هوشتەر شو به تیرایی. سه رچاوه: القیامه الصغری (لا ۲۰۴).
پێشه و (هه رب) یش ده لێت: واته: له ده ست چوونی مال و کهس و کار. سه رچاوه: القیامه الصغری (لا ۲۰۵).

النَّاسُ إِلَى فُسْطَاطَيْنِ، فُسْطَاطِ إِيْمَانٍ لَا نِفَاقَ فِيهِ وَفُسْطَاطِ نِفَاقٍ لَا إِيْمَانَ فِيهِ، فَإِذَا كَانَ ذَاكُمُ فَانْتَظِرُوا الدَّجَالَ، مِنْ يَوْمِهِ، أَوْ مِنْ غَدِهِ^(۱).

واتە: ٲاكردن و ئاوارەيى و سەرو مال تياچوونە، پاشان فیتنەى خۆش گوزەرانى^(۲) دیت کە ھەلگىرسانى دووکەلەکەى لە ژىر پى پياويکەو دەيیت لە ئال و بەيتى من، لافى ئەوە لى دەدات کە لە منە بەلام لە من نى، بەلکو تەنھا کەسانى لە خوا ترس و پارىزگار دۆستى منن، پاشان خەلکى ناشت دەبنەوهر ٲىک دەکەون لەسەر پياويک کە بارى لارەو وەک ٲەراسو و خوارە، پاشان فیتنەى کارساتە ٲەشەکان دیت کە کەس نامىيیت لەم ئومەتە کە لىدانى ئەو فیتنەيەى بەرنەکەوت، ھەر کە گوترا تەواو بوو درىژ دەيیتەو، ٲياو بە باوەٲدارى ٲۆژ دەکاتەوهر بە يىباوەٲى خۆرى لى ئاوا دەيیت، ھەتا وای لىدیت خەلک دەبن بە دوو بەشەو بەشىکى باوەٲدار کە ھىچ نىفاقيکى تىدا نى، وە بەشىکى مونافىق کە باوەٲدارى تىدا نى، ھەر کاتىکىش ئەو ٲوويدا ئىتر ئەمٲۆ سەبى چاوەٲى دەجال بکەن.

ئەو کەسانەى لە ميژوودا ويستويانە ئەم عەقيدەى مەھدى زەمانەو سەروش بۆ ھاتنى بقۆزنەوهر بەکارى بەيىن وەک زانايان باسى دەکەن چەند جۆرىک بوون: يەکەم: جۆرىکيان مەبەستيان بوو بەو بانگەشەو لافلىدانە دەست بەخەنە ناو نايىن و يىشويىن و مال و ناموسى خەلکى داگىر بکەن.

دووەم: جۆرىکيان مەبەستيان ئەوہوو پى بگەنە مولک و سەروەت و سامان و ٲلەى دونياىى.

سەيەم: ھەندىکيان خۆيان مەبەستيان نەبوو بەلکو خەلکى تر بەکاريان ھىنان و گالتيان بە عەقلىان کردوو، ھەندىکىش لى تىکچووهر لە ئەنجامى چلە

(۱) صحيح: سنن أبي داود (۲۹۴/۶) باب: ذکر الفتى (۴۲۴). وقال شعيب الأرنؤوط: صحيح.

(۲) (السراء) بريته لەو نىعمەتەى خەلکى تىدا شاد و ناسوودە دەبن لەبەر زۆربوونى مال و سامان و کەوتنە خوشى، بۆيەش بەو فیتنەو ناشوبە دانراو، چونکە خەلک بە ھۆى ئەو خوشيەى تىيدان تووشى گوناھ و تاوان دەبن. سەرچاوە: القيامه الصغرى (لا ۲۰۵).

کیشان و زوهو عیبادەتی زۆری خۆیهوه شەیتان فریوی داوهو بیرۆکە ی لەو شێوهیە خستۆتە دڵ و میشکی و ئەوەندەش خەڵکی دەستکەوتوووە برۆای پێ بکەن و شوێنی بکەون.

چوارەم: هەندیکیش خۆی ناگای لە هیچ نەبووهو بەو لەقەب و ناوێش رازی نەبووه، کەچی خەڵکی هەوادارو دۆستانی ئەو بانگەشەیان بۆ کردوو.

جا ئەوانە ی بانگەشە ی مەهدياتیان دەکرد، ئەمانە:

یەكەم: یەكێکی تر لەوانە ی لافێ مەهدی لێ دەدا بریتی بوو لە عەبدوللای مەهدی عوبەیدی (دامەزرێنەری دەولەتی فاتیمەکان لە مەغریبا کە یەكێکە لە شیعە توندڕەوکان.

دووهم: (عوبەیدوللای کورێ مەیمونی قەداح)^(١) کە کابرایەکی یێدین بوو لە سالی (٢٥٩) ی کۆچی لە دایک بوو لە سالی (٣٢٢) ی کۆچی مردو، یەكێ بوو لەو کەسانە ی کە بانگەشە ی مەهدياتی دەکرد، باپیری جولەکە یەك بوو سەر بە بنەمالە یەکی ناگر پەرست، بە درۆ بوختان هەلی بەستابوو کە لە خانەوادە ی پیغەمبەر (ﷺ)، بانگەوازی دەکرد گوا یە ئەو مەهدیە کە پیغەمبەر (ﷺ) مۆژدە ی راگەیانندو، جا بوە پاشا و زāl بوو، کارەکی دەستی ستاندو فرەوان بوو، ئەوەکانی دەستیان بەسەر ولاتانی مەغریب و میسرو حیزازو شام داگرت، بەهۆی ئەوانەو کارەسات و نامۆیی موسلمانان زۆر پەری سەندو تەنانت بانگەوازی خوا یەتی دەکردو دە یگوت: شەریعت دیارو پەنھانی هە یە، ئەوانەش بریتی بوون لە پاشاکانی قەرامیط، کە دوژمنی سەرسەختی دین بوون خۆیان بە عەبا ی رافیزە داپۆشی بوو، وایان هەڵدەبەستا گوا یە لە نالی بەیتی پیغەمبەر (ﷺ)^(٢)، یێدینی و بێ برۆاییان رەواج پێ دەدا هەتا خودای گەورە

(١) الإشاعة لأشراط الساعة، لا ٢١٣ .

(٢) المنار المنيف في الصحيح الضعيف، لابن القيم: لا ١٥٣ .

ئومەتی ئىسلامى بە سەلاحەدىنى ئەيىبى پزگار کرد، وە دەيگوت: من ئەو ئايەتەم کە دەلێ: (خۆر لە خۆرئاوا هەلدى) ^(۱).

سێيەم: (محەممەدى كورى عەبدوللاى بەريەرى تومەرت) كە مەھدى مەغریبان بوو، لەسالى (۴۸۵)ى كۆچى لە دايك بوو، لە سالى (۵۲۴)ى كۆچى مرد، پياويكى درۆزنى ستمەكارى دەست پۆشتوو بوو، بانگەشەى دەکرد كە مەھدىو كۆمەلێكى لە هاوەلانێ خۆى لە نێو گۆڤرى گۆرستان داناو فرمانى دەدانی كە بە خەلێكى بڵێن ئەو مەھدى، پاشانىش بە شەو گۆرەكانى بەسەردا دەروخاندن تا كارەكەى ئاشكرا نەبێ ^(۲).

چوارەم: حوسەنى كورێ زەكرەویی كە يەكێكى ترە لە پێشەوايانى قەرمەتییەكان ئەمیش بانگەشەى مەھدى بۆ خۆى لێدا.

پنجەم: ئىبنو كەثير (پەحمەتى خۆى لێ يێت) باسى كەابرايەكى تر دەكات بەناوى (بلياً) كە ئەستێرە ناس بوو و پرايگەياندوو كە بوو تە مەھدى ^(۳).

نۆزدەهەم: كەابرايەكى تر بەناوى ئەحمەدى كورێ عەبدوللاى كورێ هاشم كە پێيان دەگوت (دەم هەلبەستراو) ئەمەش بانگەشەى مەھدى پراگەياند بۆ خۆى، كتيبيكى گەورەى نوسى بۆ باسکردنى حال و ئەحوالى پۆخى خۆى و بەياناتيكي زۆرو زەوێندەى خۆى تێدا نوسيوو زۆريەيان خەوو ئيلهاماتەو سۆتنديش لەسەر هەموويان دەخوات (كە راستن و لەخواوە بۆى هاتوون).

شەشەم: لەناو نوسەريەكانيشدا كەابرايەك بەناوى موحەممەدى كورێ حەسەنى مەھدى (القائم بأمر الله) هەلەكەوت و جارێ دەلێ من (مەھدى)م و جارێ دەلێ: (من عەلى كورێ ئەبو تاليب)م ^(۴).

(۱) التقاء المسيحين في آخر الزمان، (لا ۹۶).

(۲) الإشاعة لأشراط الساعة، (لا ۲۱۳).

(۳) البداية والنهاية (۱۲/ ۱۳۶).

(۴) البداية والنهاية (۸۳/ ۱۴).

هەوتەم: پياونكى ئايىنى لە دوورى (۱۲۴) كم لە باكورى رۇژناۋاى شارى سىلمانى و لە باكورى رۇژھەلاتى شارى رانىەو لە ناحىەى سەنگەسەرى ناۋچەى پشەرەو بە ناۋى (سەيد مصطفى عەلى بەرزنجى) وەكو مەھدى خۇى ناساندو بانگەوازى مەھدىەتى ئاشكرا كرد لە رانىە، وە بارەگايەكى كردەو بە ناۋى (بارەگاي مەھدى رزگارەرى جىهان)، وە نارەزايەتەكى زۇرى لە لايان خەلك و پياو ئايىنەكان دروست كرد، وە ئەوەى نارەزايەكەشى توندتر كرد، بلاقردنەوو لە چاپدانى كىتەيك بوو بە ناۋى (كلمات الله) كە گوايە لە لايان خواو بە ئىلھام بۇى ھاتوو، وە خەلكىك پەپرەوى ئەو بەناو مەھدىە بوون، وە خواپرەستى ئەم كابرايە شەو نوپزو قورئان خوئندن بوو، وە ھەندى جار نزيكەى (۱۰-۱۵-۲۰) رۇژ لە ژوورىكى تاريك دەمايەوو نەدەھاتە دەرەو، خىزانەكەى دەلەت: من چەند نىشانەيەكى سەيرم پىي بىنيووە وەكو بوونى مۇرك لەسەر جەستەى كە لەسەر گۆشتى سەر پىشتى ھەلكەندراوو مېردەكەى گوتىەتى: پىغەمبەرەو عەلى كورپى ئەبو تالەب و دوو فرىشتە ھاتوونەتە لام و ئەم مۇريان لە پىشم داو، بۇيە خەلكى دىيانگوت: ئىمە ھەرگىز بپروامان بەو نىە كە مەھدى يىت، ئەوەشى كە لە (كلمات الله) نووسىويەتى لە لايەن جنۆكە پىي گوتراو، تا سەرەنجام خۇى و چوار ھاپوپى ترى كوژران لە رپوداوتكى لىل و ناديار لە شەوى (۱۹۹۲/۱۰/۱).

ھەشتەم: يەككىكى تر پەيدا بوو دىگوت: من لەلاى خواو وەھىم بۇ دىت، وە كىتەيكىشى بلاقردەو كە گوايە لە لايان خواو بۇى ھاتوو بە ناۋى (كلام الله آخر ما أنزل بعد القرآن) كە لەسەر شىوەى قورئان سورەت سورەتى كردبوو وە بە (بسم الله الرحمن الرحيم) سورەتەكانى دەستى پى دەكرد، بەلام دواتر خۇى و چەند ھاوەلىكى لە شارى ھەولير كوژران.

نۆيەم: پىشەوا ئىبنو حەجەر (رەھمەتى خاى لى پى) باسى (نەمرتاشى كورپى نوئى جويانى) دەكات و دەلە: لە سالى (۷۲۸)ى كۆچى وەفاتى كردوو، كابرايەكى تا بلىنى ئازاو لىدەر بوو، بەلام عەقل سووكىەك رپوى تىكردبوو رايگەياند

که بووته (مههدی) باوکی سه فه رنکی کرد بۆ لای و هه ندی ئامۆژگاری کردو په شیمان بوویه وه وازی لهو بیرویا وهره هینا^(۱).

دهیه م: پێشهوا ئیبنو که ئیر (په حمه تی خوای لی بی) له پرودا وه کانی سالی ۷۲۹) دا باسی کابرایه کی تر ده کات به ناوی (أوصی) پۆزی جومعه ی شه شی زولحیجه ی ئه و ساله ده چیته سه ر میهنه رو هه ندی په خسانی عاتیفی ده خوینیته وه و پرایده گه یه نی که بووته مه هدی و خه لکی زۆر به خراپ دایه گرنه خواره وه تیژی لی ده دن^(۲).

یانزه هه م: کابرایه کی تر به ناو (حه سنی کوپی عه بدوللا) که کیمیا زان و ده رمان سازنکی شاره زابووه و هک پاشا ژیاوه نه هاتووته ناو خه لک و باسی ده کرت که شیعه بووه، چونکه نوژی جومعه ی نه کردووه، نه وانه ی هه وادارو شوینکه وته ی بوون به مه هدی سه رده میان زانیوه^(۳).

دوانزه هه م: کابرایه کی تر به ناوی (توهیزه ری) که بچو و کراوه ی (ته ورژ) ه له سه رده می (ئیبنو خه لدون) بانگه شه ی (مه هدی) لی ده دات و خه لکیکی زۆر شوینی ده که ون.

سینزه هه م: ئیبنو عیماد له پرودا وه کانی سالی (۸۴۸) ی کۆچی باسی کابرایه کی تر ده کات به ناوی (شه مسه دین موچه مه دی کوپی شه حمه دی فوره یانی) که بانگه شه ی مه هیدبوونی کردووه خه لکیکی زۆریش شوینی که وتوون.

چوارده هه م: نه بولعه باس شه حمه دی کوپی عه بدوللا ی سه جلماسی له مه غریبدا که سالی (۱۰۲۲) ی کۆچی کوژراوه خۆی به مه هدی زانیوه.

(۱) الدرر الكامنة (۱۴۴/۲).

(۲) البداية والنهاية (۱۴ / ۱۴۴).

(۳) شذرات الذهب، ابن العماد (۶ / ۳۵۶).

بیست: موسته فا عدلی ئیدرسی یه کێک بوو له وانهی بانگه‌شهی مه‌هدیه‌تی ده‌کرد، هه‌تا له ساڵی ۱۳۴۹ی کۆچی، کۆچی دوا‌یی کرد^(۱).

پانزه‌هه‌م: ئیبنو خه‌لدون باسی کابرایه‌کی تر ده‌کات له مه‌غریب که ناوی خۆی ده‌نی مه‌هدی و خه‌لکیکی زۆریش له که‌ریه‌لاه ده‌چن بۆ پشتیوانی لێ کردنی، به‌لام که ده‌نگو باسی یوسفی کورپی تاشه‌فین ده‌بیستی که نزیک بووه‌ته‌وه له ته‌لمه‌سان به‌خه‌لکه‌که ده‌لێ: هه‌له‌یه‌کی خراپمان کردو برۆنه‌وه جارێ کاتی ئه‌وه نیه^(۲).

شانزه‌هه‌م: یه‌کیکی تر له و که‌سانه که له هیندیستانه‌وه لافی (مه‌هدیه‌تی لێدا بریتی بوو له محهممه‌دی کورپی یوسفی جوبوری که ساڵی (۹۱۰)ی کۆچی وه‌فاتی کردووه.

حه‌فده‌هه‌م: له شاخه‌کانی شاره‌زووره‌وه کابرایه‌ک له دێی (ئه‌زمک) په‌یدا بوو ناوی محهممه‌د بوو، رایگه‌یانده که بووه‌ته محهممه‌دی مه‌هدی خه‌لکیکی زۆریش شوێنی که‌وتن.. دواتر نه‌میری شار (ئه‌حمه‌د خان کوردی) برپاری گرتنی بۆ ده‌رکرد، ئه‌ویش هه‌لات، ئه‌مجا براکه‌ی گرت و گونده‌که‌ی تێکدا، ئه‌وانه‌ی شوێنی که‌وتن داوای ته‌وبه‌یانی لێکرد، دواتر ته‌وبه‌یان نه‌کردو کوژران، دواتر زانایانی کوردستان کۆبوونه‌وه برپاری فه‌توای کافریونیان دا، داوای دووباره‌ بپرا نوێبوونه‌ویان لێکرد، داوای عه‌قدی هاوسه‌رگیریان لێکرد سه‌ر له نوێوه، ئه‌مجا ته‌وبه‌ی کردو گه‌رايه‌وه^(۳).

هه‌ژده‌هه‌م: هه‌ندێک که‌س له خۆشه‌ویستیدا بۆ پێشه‌وا‌ی موحاهید (موحه‌مه‌د ئیسماعیلی کورپی عبدالغنی ده‌له‌وی) که له‌شه‌ری سیخیه‌کاندا له ساڵی ۱۲۴۶ کۆچی به‌شه‌هیدی سه‌ری نایه‌وه ده‌لێن: ئه‌و پیاوه مه‌هدی زه‌مانه‌ بوو.

(۱) المهدي، عادل زكي، لا ۳۰۶.

(۲) المقدمة، لا ۲۶۰.

(۳) التقاء المسیحین فی آخر الزمان، لا ۹۷.

نۆزدەھەم: لە شاخەكانى (عەقرە) يان لە (عيمادىيە) ناوچە كوردىيەكاندا كابرايەك ھەبوو بەناوى (عەبدوللا) بانگەشەى ئەوھى كرد كە شەرىفى حوسەينەو منداڵىكى دوانزە سالانى ھەيەو ناوى ناو (محەممەد) و بەمەھدى بانگى ئەكات^(۱).

بىست: يەككى تر لەو كەسانەى كە لافى (مەھديەت)ى لىداوھ برىتيە لە (محەممەدى ئەحمەدى سودانى) كە لەسالى (۱۸۸۵) كۆچى دوايى كردووە^(۲).

بىستويەك: يەككى تر لەوانەى بانگەوازي بە مەھدى بوونى راگەياندا (ميرزا عەلى موحەممەد رەزاي شيرازى بوو) كە سەرۆكى تاقمى (بەھائىيەكان) و لە ئىرانەو سەريان ھەلدا.

بىست و دوو: پاشان ميرزا غولام ئەحمەدى قاديانى كە لە سالى ۱۲۵۲ى كۆچى لە داىك بوو ئەوھى راگەياندا كە ئەو (مجددە) و ئىلھامى بۆ دىت پاشان دەلىت: مەھدى زەمانەم، پاشان لىستى رەشى خۆيى بەو مۆركردو كۆتايى پەيتنا كە گوتى من پەغەمبەرم^(۳).

بىست و سێ: موحەممەدى كورى عەبدوللاى قەحتانى لە سالى (۱۹۸۰) لە يەكەم رۆژى مانگى محەررەم راگەياندا دەيگوت: من محەممەدى مەھدىم^(۴).

بىست و چوار: كابرايەكى تر لە كۆت بەناوى حوسەينى كورى موساى كورى حوسەينى لىدى لافى مەھديەتى لىداو سەرەتا دەيگوت: من باپىرى مەھدى زەمانەمى پاش ماوھىەك گوتى: من خودى مەھدىم.

(۱) التقاء المسيحين في آخر الزمان، (لا ۹۷).

(۲) المهدي، عادل زكي، لا ۳۰۶.

(۳) التصريح، (لا ۳۸).

(۴) المهدي، محمد اسماعيل المقدم، (لا ۴۳۳).

بیست و پینج: محهممەدی کورپی عەبدوللای حەسەن (مەهەدی سۆمائی) لە ساڵی ١٨٩٩ بانگەشە مەهەدی بوونی کرد، هەتا لە ئەسیوییا کۆچی دوایی کرد^(١).

بیست و شەش: پێشەوا ئیبنو تەیمیه (پەرحمەتی خۆی لی بی) دەلیت: هەوالم زانی کە شیخیکی گەورە هەیه لەناو مۆردو مەنسویەکانیدا دەلی: من ئەو مەهەدی زەمانەم کە پیغەمبەر (ﷺ) مۆژدە هاتنی داو، پیاوێکی شەهەدەستی کچیکی خۆی نامادە دەکات بۆ ئەوێ ماری بپری لی، وە دواپۆژو ناوچەوانی هەموو پاشاو ئەولیاکان بە دەستی ئەو هەو هەر کەسێک بیهوی ئەو دادەمەزرێت و بیهوی ئەو عەزل دەکات و خۆی گەورە بەردەوام مونا جاتی لە گەڵدا دەکات^(٢).

بیست و حەوت: مەهەدی توها مە: لە ساڵی ١١٥٩ ع لە یەمەن سەری هەڵدا، دەشتەکیەکی زۆر شوێنی کەوتن^(٣).

چل و یەک: لەم ماوەیدا یەکی پەیدا بوو لە یەکی لە ولاتان دەیگوت: من (موحەممەدی مەهەدی)م، وە نامە بۆ (جۆرج بۆش) ناردوو کە سۆند دەخوات و دەلیت: من (موحەممەدی مەهەدی)م.

بیست و هەشت: یەکی تر پەیدا بوو لە گەرەکی برایهتی لە شاری هەولێر دەلیت: من (موحەممەدی مەهەدی)م، ئەم بانگەشە کەرەیه جیاوازیەکی زۆری هەیه لە گەڵ ئەو کەسانێ داوای پیغەمبەرایەتی دەکەن، لەناو خەڵکدا خۆی بە موحەممەد ناساندبوو، لە ساڵی (١٩٩٦) ع هاتۆتە کوردستان و پینج ژنی هینا و زۆریەیانێ تەلاق داو، تەنها یەکیانی لە لا ماو کە بەم نزیکانە هیناویەتی، وە ئەم کابرایە خەلکی (کیب تاون)ە لە ئەفریقا .

(١) المهدي، عادل زكي، لا ٢٠٦.

(٢) الرد على البكري: (٤٢٧٩/١).

(٣) المهدي، عادل زكي، لا ٣٠٥.

ئو کابرایه کار ناکات و له سهر حیسابی خه لکی دهژی، له گه لئ ئه وه شدا که کار ناکات به رده و امیش به خواردنی گران به ها ده خواتن ده بیته بارگرانی به سهر شویته که وتوانی.

چه ندین فه توای جوړاو جوړی داوه که له گه لئ دهقی قورټان و فدرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) یه ک ناگریته وه و دژ به یه کن بو نمونه :

له باره ی نوټزه ده یگوت: دروسته نوټز بکری به یی ده ست نوټز به مده رچی ئه وه ی ده ست نوټز بشوات و ده پرکاتی یه که می بکات، نه گه ر نوټزی سونه ت بیټ یان له نیوان هه ر پینج نوټزه فه پزه کان بیټ، له باره ی کاره با و ته له فزیوئونه ده لیټ : ته له فزیوئ ده جاله و کاره باش هه پامه به به لگه ی ئه وه ی که کاره با شه وی کردوټه روژ ئه وا به پیچه وانه ی نایه تی خودایه، به لگه شی هه ندی شاری ئه وروپایه که شه وه کانیا ن وه کو روژ وایه، وه دروست نیه گوئ له قورټان بگری له ته له فزیوئندا، وه دروست نیه سه یری به رنامه نایینه کان بکری، دوا ی ئه وه ی ماویه کی زور له بانگه شه کردنی (محه مده دی مه هدی) ایا تی بو ی نه چو وه سهر، وه زانرا ئه و که سه کییه و مه به سستی چیه و به دوا ی چیه ؟ ئه م که سه وه ک خوی دانی پیدانا وه که زانیاری زوری له کتییی (شمس المعارف الکبری) هه یه و وه زانیاریشی زوری له باره ی پاراسایکلوژی هه یه، که به م ریگایانه ده توانی کاری سیحر به کار به ینریټ و کاری له سهر بکریټ .

بیست و نو: پیاوټکی کورد له ئاکری ناوی عه بدوللا بو، بانگه شه ی ئه وه ی ده کردو ده یگوت: من حوسه ینیم، مندالیکی ته مه ن دوانزه سالانی هه بوو ناوی نابوو محه مده د له قه به که ی مه هدی بو، بانگه شه ی ئه وه ی ده کرد که کوپه که ی مه هدی، خه لکیکی زور شونی که وتن.. هه تا چوونه ئه سته مبول و له ویش هه موویان کوچی دوا یان کرد^(۱).

(۱) الإشاعة لأشراط الساعة، لا ۲۱۵.

سى: محەممەد جۆنفۆرى: پياوئكى ھىندى بوو كە بانگەشەى محەممەدى مەھدىياتى دەكرد، خەلگىكى زۆر شوتنى كەوتن، لە كۆتايى پاش ماوئەك لە بانگەشەكەيدا مرد^(۱).

تەنانت ئىستا جۆرە بىروباوەر ئك لە ھىندىستان ھەيە كە ناسراون بە (مەھدەوى) يان (قىتالى)، ھەر كەسك پىيان بلىت: ئىو بىروباوەر كەتان ھەلەيە يەكسەر دەيكوژن^(۲).

سى و يەك: تىمىرتاشى كورى نوئنى جويان كە لە سالى ۷۲۸ كۆچى كوژرا، يەكك بوو لەوانەى كە بانگەشەى مەھدى بوونى دەكرد، تەنانت ئىبنو حەجەر (پەحمەتى خاى لى بى) دەلىت: پياوئكى ئازاو بە جەرگ بوو، بەلام عەقلى خەفەف بوو، وە بانگەشەى ئەوئ دەكرد كە لە كۆتايى بونەوهر دەردەچىت، ئەو وتەيەى گەيشتەوہ باوكى، باوكىشى پەتى بىروباوەر كەى دەكردەوہ^(۳).

سى و دوو: ئەحمەدى كورى عەبدوللاى كورى ھاشم كە ناسراوہ بە (مەلئەم)، لە سالى ۶۵۸ى كۆچى لە داىك بوو: زۆر جار دەىگوت: خاى گەورەم بىنىوہ يان بەرزكراومەتەوہ بۆ ناسمانەكان لەوئوہ بەرەو سىدرەت و لمونتەھا پۆشتووم، ھەتا كار گەيشتە ئەوئ كە گوتى: مەھدى لە سالى ۷۳۴ى كۆچى دەردەچىت، بە وتەى خۆى دەىگوت: لە خەودا پىم دەلئىن: ئەتوو مەھدى، بۆيە لە سالى ۷۴۰ى كۆچى دواى كەد^(۴).

سى و سى: محەممەدى كورى يوسفى حوسەينى جونبورى: لە سالى ۸۴۷ى كۆچى لە شارى جونبورى پۆژھەلاتى ھىندىستان لە داىك بوو، بە دواى ھەندىك زانست كەوت لەلاى مامۆستايەكانى دواتر دەچووہ چىاكان و بىابانەكان

(۱) التقاء المسيحين في آخر الزمان، لا ۹۶.

(۲) التقاء المسيحين في آخر الزمان، لا ۹۶.

(۳) الدرر الكامنة (۲/ ۵۳).

(۴) الدرر الكامنة (۱/ ۱۹۷).

لهوئ دهژیا، که گهراپهوه بانگهشهی مههدی بوونی دهکرد، خهڵکینکی زۆر پێی گومرا بوون، له ساڵی ۹۰۱ ی کۆچی چوهه حج و له خاکی مهککه بانگهشهی مههدی بوونی خوێ دهکرد، وه له ساڵی ۹۱۰ کۆچی دوايي کرد^(۱).

سی و چوار: محهممهدی کورپی تهمجهد که ناسراوه به (تهبو بهغله) له ساڵی ۱۲۶۷ ی کۆچی بانگهشهی مههدیهت بوونی خوێ دهکرد و دهیگوت: خواي گهوره مني ناردوووه بۆ ناو مهغریب (جهزائیر) بۆ تهوهی پاکسی بکهمهوه له گاوارهکان، وه هۆزێکی زۆر باوهریان پێی کرد^(۲).

سی و پینج: له ساڵی ۱۲۱۳ ی کۆچی تهو کاتهی فهپهנסا میسپری داگیر کرد، پیاوێک سهری ههڵدا له تهراپوڵس که بانگهشهی مههدیهت بوونی دهکرد، له کاتی پرویه پرویوونهوهی فهپهנסا کوژرا^(۳).

سی و شهش: له ساڵی ۱۸۲۸ پیاوێک له سهنگال بانگهشهی مههدیهت بوونی دهکرد، ههتا راپهړپینکی دروست کرد، دواتر تیکشکان و پاشماوهیان نهما^(۴).

(۱) نزهة الخواطر وبهجة المسامع والنواظر (۳۲۴ / ۷).

(۲) أعلام المغرب العربي (۲۹۲ / ۱).

(۳) المهدي، عادل زكي، لا ۳۰۶.

(۴) هه مان سهراوهی پيشوو.

ئەوانەى بانگەشەى مەھدیەتیان بۆ ھەلبەستەرابوو

ھەندیک کەس خۆیان ئاگیان لە ھیچ نەبوو ھەو لەقەب و ناوێش رازی
نەبوونە بە ھیچ شۆیەك، کەچی خەلکی ھەوادارو دۆستانی ئەو بانگەشەیان
بۆ کردوو.

ئەمەش چەند نمونە بە ھەوانە:

یەكەم: یەكەم کەس کە ناوی (مەھدی) لێنا بریتی بوو لە موحمەدی کوری
عەلی کوری ئەبوتالیب کە بە موحمەد بن حەنفیە ناو دەبرا.

دووھەم: ھەندیکێ تر (موسای کوری تەلحە کوری عوبەیدوللای تەمیمی
قورەیشیان بە بە (مەھدی) دەزانی^(۱).

سێھەم: شیعیە موحمەدی باقریان بە (مەھدی) دەدایە قەلەم، بەلام بەرەحمەت
یێت خۆی نکۆلی ھەو دەکردو نەینەسەلمان.

چوارەم: ھەندیک عومەری کوری عەبدولعەزیزیان بە (مەھدی) دەزانی و ئەو
دادو خۆشگوزەرانیە کە لەسەردەمی ئەودا دیانینی قەناعەتی بۆ دروست
کردبوون کە گواہ عومەر پێدەچێ کە مەھدی یێت، ھەرچەندە خۆشی ئاگای
لەم شتە نەبوو^(۲).

ئێبراھیمی کوری مەیسەرە دەلێت: بە تاوسم گوت: ئەو تاوس ئایا عومەری
کوری عەبدولعەزیز مەھدیە؟ گوتی: نەخێر^(۳).

(۱) سیر أعلام النبلاء، (۴/ ۳۶۶).

(۲) التقاء المسیحین فی آخر الزمان، لا ۱۰۱.

(۳) أخرجه ابن أبي شيبة في (المصنف) (۱۴/ ۱۸۲) برقم: (۳۸۶۴۸).

پینجه م: صالحی کوری تهریفی بهرغواتیش لافی مه هدییه ت و پیغه مبه راتیشی لیدا. شه شه م: محه ممدی کوری عه بدوللا ناسراو بوو به (النفس الزکیه)، نهویش یه کیټک بوو له وانه ی که چه ندین کهس ناوی (مه هدی) یان لی ناو پشتیوانیشیان کردو شوړشی دژ به نه بوجه عفه ری مه منصور راگه یاندو نه و بوو له کوټاییدا کوژرا^(۱).

حه وه م: یه کیټکی تر له وانه ی ناوی (مه هدی) یان لینا بوو له (جه عفه ری صادق) کوری موحه ممدی باقر بوو، هه ندیک له شیعہ کان پروایان وایه که نه و نهمردووو جارټکی تر دیته وه ناو خه لک و نه و (مه هدی)^(۲).

هه شته م: هه ندیک موسای کوری به (مه هدی) ده زانن و پروایان وایه نه و (مه هدی). نوټیه م: کوړټکی تری جه عفه ری صادق به ناوی (محہ ممد) لافی مه هدی بوونی لیدا.

ده یه م: هه ندیک تر موعاویه ی کوری عه بدوللا ی کوری جه عفه ری کوری نه بو تالیب به مه هدی ده زانن و قه ناعه تیان وایه له یه کیټک له شاخه کانی نه صفه هاندا یه و نیستاش زیندووو.

یانزه هه م: هه ندیک تر موحه ممدی کوری نیسماعیلی کوری جه عفه ری صادق به مه هدی نه زانن.

دوانزه هه م: هه ندیک تر موحه ممدی مه هدی کوری نه بو جه عفه به مه هدی ده زانن.

سینزه هه م: محه ممدی کوری حه سه نی عه سکه ری، که له نه وه ی حوسه یینی کوری علیه، رافیزیه کانی نیمامی ده لین: مه هدی چاوهر و انکراوه، چووه ته ناو سه ردا بی سامه را، له هه موو ولاتان ثاماده یه و له بهر چاوی خه لکی زور نادیاره، نه و کاته ی چووه ته سه ردا بیش ته مه نی له پینج سالی تیپه ری نه ده کرد^(۳). پشت به خودا دواتر به درټری باسی نه و بابه ته ده که یین.

(۱) البداية والنهاية (۸۴ / ۱۰).

(۲) منهاج السنة، ابن تیمیة، (۴۸۰ / ۳).

(۳) التقاء المسیحین فی آخر الزمان، لا ۹۹.

حەقدەھەم: محەممەدی کوری عەبدوللای سەحیمی: کۆمەڵەی ئەرقامیەکان
دەیانگوت: بە دڵنیایی ئەوە محەممەدی مەھدیە لە جاوا لە دایکبووە لە ساڵی
١٩٢٤، وە تەمەنیشی تەنھا شەست ساڵ بوو، وە لە کۆتایی بۆنەوەر زەوی پر
دەکات لە دادپەرۆری، وە لای ئەوان بیروبیاوێریان وایە نەمردووە^(٦).

(٦) التّقاء المسيحين في آخر الزّمان، (لا ١٠١).

هەژدەھەم: پېشەۋا موعاۋىيە كورى ئەبو سۇفيان (ﷺ) بانگەشەي مەھدىيەتى بۇ ھەلبەسترا.

پېشەۋا مۇجاھىد (پەھمەتى خۇاى لى بى) دەلىت: ئەگەر موعاۋىيەتان دەدەيت دەتانگوت: ئەۋە مەھدىيە^(۱).

پېشەۋا قەتادە (پەھمەتى خۇاى لى بى) دەلىت: ئەگەر ئەۋ كەدوانەي موعاۋىيەتان دەبىنى بە چاۋانى خۇتان ئەۋە زۆرىنەتان دەتانگوت: ئەۋە مەھدىيە^(۲).

پېشەۋا سۇبەيى (پەھمەتى خۇاى لى بى) دەلىت: ئەگەر بەسەردەمى موعاۋىيە بگەشتەبەن دەتانگوت: ئەۋە مەھدىيە^(۳).

نۆزدەھەم: سۇلەيمانى كورى عەبدولمەلىكى خەلىفەي ئومەۋى بانگەشەي مەھدىيەتى بۇ ھەلبەسترا^(۴).

بىست: پېشەۋا عەلى كورى ئەبو تالىب (ﷺ) بانگەشەي مەھدىيەتى بۇ ھەلبەسترا لەلەين عەبدوللاي كورى سەبەئى جولەكە، دەيگوت: عەلى مەھدى چاۋەۋانكراۋە، پېشەۋانى كۆتايى بونوئەۋەر دەگەرپەتەۋە، بۇيە ھەتتا ئەۋ كاتەي كە عەلى شەھىد كرا عەبدوللاي كورى سەبەئى جولەكە دەيگوت: ئەۋە عەلى نىيە، عەلى بەرز بۆتەۋە بۇ ئاسمان ھەروەكو چۆن عىساي كورى مەريەم (سەلامى خۇاى لى بى) بەرزبۆتەۋە بۇ ئاسمان^(۵).

بىست و يەك: خارىسى كورى سۇرەيچ بانگەشەي مەھدىيەتى بۇ ھەلبەسترا^(۶).

(۱) أخرجه الطبراني في (المعجم الكبير) (۳۰۸ / ۱۹).

(۲) منهاج السنة (۲۳۳ / ۶).

(۳) العواصم من القواصم (لا ۲۱۱).

(۴) أخرجه ابن أبي شيبة في (المصنف) (۱۸۲ / ۱۴) برقم: (۳۸۶۴۷).

(۵) الملل والنحل (۱ / ۱۷۴).

(۶) الكامل، لابن الأثير (۱۷ / ۵).

ئایا باسکردنی محەممەدی مەھدی دەبیته مایە فیتنە بۆ خەلکی؟

دروست بوونی گومانیک و وەلامدانەوی:

کەسانیک ھەن دەلین: باسکردنی محەممەدی مەھدی دەبیته ھۆی
بلاوبوونەوی فیتنە و ناخۆشی بۆ خەلکی، بۆیە باس نەکردنی باشتەرە بۆ ئەوێ
ھیچ کەسێک دوو دل نەبیته؟

وەلامی ئەو پرسیارە بە چەند خائیک وەلام دەدەم:

یەكەم: ھەر شتیک پیغمبەری خوا (ﷺ) باسی کردیته لەلایەن خوای گەورەییە،
جا رابردوو بیته یان داھاتوو، ئیستا پرووی داویت یان لە داھاتوو پروویدات.

دووھەم: ئەھلی سوننە و جەماعە لەسەر ئەو کۆکن کە بە ھاتنی مەھدی سەر
زھوی پر دەبیته لە دادپەرورە، وە ستم و فیتنە و ناخۆشی لەسەر زھوی نامینی.

سێھەم: ھەر کەسێک بلیته بە باسکردن و ھاتنی مەھدی فیتنە پروویدات ئەو
ئەو پەری نەزانی و جەھالەتیەتی، چونکە ناکریت فەرموودەیک پیغمبەر
(ﷺ) پئی ھاتبی تۆ پەتی بکەیتەو یان لە ترسان باسی نەکەیت.

چوارەم: باس نەکردنی مەھدی دەبیته ھۆی پەیدا بوونی کۆمەلێک درۆزن کە
بانگەشە مەھدیەت بکەن.

ئەوانە یانگەشە بوونی ئەم فیتنەییە بۆلادەکەنەو کەسانیک تینگەشتوون
و فەرموودەکان بە گشتی رەت دەکەنەو، دەلین: جوھەیمان یەکیک بوو لەوانە ی
کە بانگەشە مەھدیەتی کرد لە کاتیکیدا گەورەترین فیتنە ی دروست کرد لە
حەرەمی مەکی.

جوههیمانی عوتهیی :

له ١٦ ی سیبته مبهری سالی ١٩٣٦ له دایک بوو، یه کێک بوو له سه رکرده دیاره کان که دهستی گرت به سه ر چه ره می مه که که له سالی ^(١) ١٩٧٩.

جوههیمان: پاسه وانی چاودیری نیشتمانی سعودیه بوو بۆ ماوهی ههژده مانگ پاشان خانه نشین بوو، بۆیه له زانکۆی مه دینه ناشنایه تی دروست کرد له گه ل محهمه دی کوری عه بدوللای قه حتانی که یه کێک بوو له قوتاییه کانی ئینو باز، جوههیمان هاوسه رگیری کرد له گه ل خوشکی محهمه دی قه حتانی بۆ نه وهی دوای هاوسه رگیریه که له مانگی محهرهم روه داوێکی مه زن دروست بکات، وه وایان دانا له هه ر سه د سالی که سیکی نوێکاری دیته ناراه، وه محهمه دی قه حتانی هیه تی پێداو کردیانه خه لیه ی موسلمانان و محهمه دی مه هدی.

خه لکانێک بر وایان به جوههیمان کرد، له کاتی که دا بانگه شه ی نه وهی کرد که له ئال و بهیتی پیغه مبه ره (ﷺ) ناوی محهمه ده و باوکیشی ناوی عه بدوللایه .

له دوای نه نجامدانی نوێزی به یانی به ده نگێکی به رزه وه گوتی: من محهمه دی مه هدی، وه داوای له خه لکی کرد به یه تی پێ بدن، وه نوێز خوێنانی مزگه وتی چه رام هه موویان گه مار پۆ درابوون.

بۆیه هیژی چه ره می مه کی چوونه ناو مزگه وتی چه ره مه وه به موده ره عات هه تا ده ستگیریان کرد، دواتر خۆی و ٦١ کهس له وانه ی شوێنی که وتبوون له سالی ١٩٨٠ له سیداره دران ^(٢).

(١) حول السياقات التاريخية لعملية اقتحام الحرم المكي سنة ١٩٧٩ جون فرانسوا ماير ترجمة: محمّد الحاج ساء. جمعية الأوان. ٢٠٠٨-١٠-٣١.

(٢) أسرار احتلال الحرم المكي يكشفها رفيق جهيمان - ساسة بوس. ساسة بوس. ٢٠١٥-٠٤-٢٦. مؤرشف من الأصل في ١٤ يوليو ٢٠١٨. اطلع عليه بتاريخ ٠٧ أبريل ٢٠١٨.

جوههيمان سى جاران هاوسه رگيرى پىك هيناهه، نه مهش منداله كانيه تى:

• هه ژالى كورپى جوههيمان كه زابتي پاسه وانى شاره.

• عه بدوللاى كورپى جوههيمان.

• محه ممه دى كورپى جوههيمان.

• وه دوو كچى ترى ههيه^(١).

(١) رفيق «جهيمان» يروي تفاصيل مثيرة عنه وعن حادثة الحرم - موقع وكالة نبا الإخبارية المستقلة نسخة محفوظة ٠٥ مارس ٢٠١٦ على موقع واي باك مشين.

چۆن مەھدى راستگۆو درۆيىن لە يەكترى جيا بگەينەو؟

لە پىشتىردا ئەو ھەمان بۆ پروون بووئەو ھە كە لە زۆرىدى ولاتان خەلكى بانگەشەى
محەممەدى مەھدى بوون دەكات، بۆ ئەوئى بەيەتتى پيبدەن..

بەلام ليرەدا پرسىارىك دروست دەيىت، چۆن بزانرئىت ئەو كەسەى بانگەشەى
محەممەدى مەھدى بوون دەكات راستگۆيە يان نا ؟

لە وەلامى ئەو پرسىارە دەئىم:

بانگەشەکردن و بەيەت دانى محەممەدى مەھدى شتيكى ئەوئەندە سانا
نييە، بەلكو كۆمەلئىك پىكارى ياساىى شەرىى دەگيرتە بەر، كە ئەمانەن:

يەكەم: كۆمەلئىك سىفاتى لاشەيى تىدا بەدى دەكرئىت كە پىغەمبەر(ﷺ) لە
فەرموودەكانى ئاماژەى پىكردوو، ئەم سىفاتانە محەممەدى مەھدى يەكلايى
دەكاتەو كە ئايا راستە يان نا.

دووھەم: دەيى ھەموو نىشانەكانى پىش ھاتنى مەھدى ھاتبىتە دى، كە
پىغەمبەرمان (ﷺ) زۆر پاشكاوانە لە فەرموودەكان ئاماژەى پى فەرموودە،
لەوانە: گيرانەوئى پرووبارى فوپات و دەرکەوتنى چيايەكى زىرپىن تيايدا.

سەيھەم: محەممەدى مەھدى كەسيكى نوپكارى سەردەم دەيىت كە رىبازو
رىچكەى پىغەمبەرمانى گرتۆتە بەر، دوورە لە ھەموو بىدعەو شىرك و خورافياتىك.

چوارەم: لە ھىچ فەرموويەك نەھاتووە كە مەھدى بانگەشەى ئەو بكات بۆ
كە مەھدى چاوپروانكراو.. وەكو ئەوانەى بانگەشەى بۆ خويان دەکرد، وەكو
ئىبنو تومرت و سودانى و جونبورى.. ھتد.. بانگەشەيان دەکرد بۆ خويان.

پینجهم: کۆمهڵیک نیشانهی تر هه‌ن که له‌گه‌ڵ محهممه‌دی مه‌ه‌دی دین، نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌بوونی مه‌ه‌دیه‌ت ده‌کن له‌وان نییه، وه‌کو دابه‌زینی پتیه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوا‌ی له‌سه‌ر بێ) وه‌ پیش نوێژی کردن له‌ دوا‌ی مه‌ه‌دی و پاشان کوشتنی ده‌جال.

پیشوا حمود تویجهری (پره‌مه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: هەر که‌سیک بانگه‌شهی محمه‌دی مه‌هدی کرد وه له‌و سه‌رده‌می ده‌جال ده‌رنه‌چوو، ئه‌وه بزائن ئه‌و که‌سه ده‌جال و درۆزنه، وه هەر که‌سیک بانگه‌شهی عیسا بوونی کرد وه له‌ پیشیدا ده‌جال ده‌رنه‌چوو‌بوو ئه‌وه ده‌جال و درۆزنه، چونکه عیسا‌ی کوری مه‌ریم دوو نیشانه‌ی هه‌یه له‌ هیچ که‌سیکی تر نییه‌:

۱- ده جال ده کوژیت، که له فهرمووده راست و دروسته کان ئاماژهی پیکراوه.

۲- هیچ کافرک نییه بوونی بکات ئیلا دهمریت.

شەشەم: مەمەدى مەھدى كەسكى گومپراو سەر لىشىۋاۋ نىيە بەلكو كەسكى تىگەشتو و لە خوا ترسە گەنجىكى نوئ سازه، زۆرىەى جار كەسايەتية چاكەكان لە سەردەمى سەلف ناۋراون بە (مەھدى) ئەمەش لەبەر ئەۋە بوو، ئەو كەسە كەسكى لە خوا ترس و چاكەكار بوو.

(١) الإحتاج بالأثر على من أنكر المهدي المهدي المنتظر (لا ٣٠٢).

محهممهدی مه‌هدی لای (شیعه)

شیعه‌کان بانگه‌شهی نه‌وه ده‌که‌ن که مه‌هدیه‌کیان هه‌یه چاوه‌پروانی ده‌که‌ن، دوا پێشه‌وایشه له دوانزه پێشه‌واکانیان و له‌لای نه‌وان ناوی (محهممهدی کوری حه‌سه‌نی عه‌سکه‌ری) یه، به‌لای نه‌وانیشه‌وه له نه‌وهی (حوسه‌ینی کوری عه‌لی) یه، نه‌ک له نه‌وهی حه‌سه‌نی کوری عه‌لی (ﷺ) ^(١).

له هه‌مووی سه‌یرتر نه‌وه‌یه زانایان ده‌لێن: مندالێکی چوار پێنج سالان که نه‌گه‌یشه‌تووه‌ته ته‌مه‌نی روشدو عه‌قلی نه‌گرتووه‌ ناوینرێت به مه‌هدی که ئیبنو ته‌یمیه ده‌فه‌رموی: نه‌گه‌ر راسته‌ نه‌و مه‌هدیه ببوایه ده‌بوو (حیجر) بخرێته سه‌ر ماله‌که‌ی و که‌سیکی بۆ دا‌بنرایه که له‌باوه‌شی بگرتایه‌و به‌ختوی بکردایه، نه‌و که‌سه‌ش بریتیه له (محهممهدی کوری حه‌سه‌نی عه‌سکه‌ری) که شیعه‌ی دوانزه ئیمامی تا نه‌مرۆش برۆیان وایه که نه‌و (محهممهد) مه‌هدیه‌و له ته‌مه‌نی چوار سالاندا خۆی کردووه به کونیکدا له سامه‌رپراو زیندوووه‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌شتی بۆ دیت و جارێکی تر دیته‌وه‌ ناو خه‌لکی و دونیا پر ده‌کات له دادپه‌روه‌ری ^(٢).

شیعه تا نه‌مرۆش به‌یانیان و ئیواران هه‌ر هاواریانه‌ بو‌ی و داوای لێده‌که‌ن له کونه‌که‌ی بێته ده‌ره‌وه‌و پێشیان بکه‌وت به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن.

سه‌یرم له هه‌یج شتێک نایه‌ت نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌ی که سه‌یرم له شیعه دیت له مه‌سه‌له‌ی مه‌هیدیا، شتێک که به‌هه‌موو پتوهرێکی ژیری و لۆژیکي و می‌ژوویی نه‌فسانه‌یی و بێبنه‌ما و چنراوی خه‌یال بێت که‌چی له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا نه‌و هه‌موو زاناو رۆشنه‌بیره شیعه‌انه‌ باوه‌ریان پێی هه‌ییت.

(١) الإشاعة لأشراط الساعة (لا ١٦٢).

(٢) الغيبة، لا ١١٥.

سەرەپای ئەوەی کە شیعە ژیری (عەقل) بە یەکیەک لە سەرچاوەکانی هەڵبەجانی حوکمە شەریعیەکان دەزانن کەچی لە مەسەلە گەورەکانی تانیدا کە بیروباوەرە زۆرێک لە شتەکانیان لەسەر ئەفسانەو شتی نالۆژیکی بنیات ناوە، نمونەی بەرجەستەش مەسەلەی ئیمامی مەهدیە کە باوەریان وایە لە دایک بوووە لە دوو یان لە پێنج سالییدا لە سامەرپا دیار نەماووە غەیب بوو! هەر کەسێک بێلایەنانه چیرۆکی لە دایکبوونی بخوێنێتەوە دەزانێ کە چنراوی خەیاڵە، هەر لەبەر ئەوەشە شیعە چیرۆکی لە دایکبوونی باس ناکەن بە دەگمەن نەبیّت، ئەویش لە گەڵ پێشەکییەکی زۆردا بۆ ئەوەی میسکی خۆنەر یان بیسەر ئامادە بکەن بۆ باوەر پێکردنی^(١).

هەرۆهەا خوێندەنەوی ئەو ناکۆکی و جیاوازییە کەوتە نێوان شیعەکانەو دەریدەخات کە لە دایکبوونی کەسێک بەناوی موحەممەدی مەهدی بوونی نیە، ئەوەتا نۆبەختی کە میژوو نووسینکی شیعەیه لە کتیی (فرق الشیعە) داو سەعدی کوری عەبدوللای ئەشعەری قومی لە کتیی (المقالات والفرق) و هەردوو هاوچەرخی حسن العسکری بوون و ئێبنو ئەبی زینەبی یەمانی لە کتیی (الغیبة) و ئێبنو بابویه قومی لە (اکمال الدین) و الشیخ مفید لە کتیی (الارشاد) و طوسی لە کتیی (الغیبة) دا دەلێن: دواى مردنى حەسەنى عەسکەری شیعە بوون بە چوار دە بەشەو یەکیەک لەوان دەیانگوت حەسەنى عەسکەری کۆرپێکی هەبوو لە پێنج سالییدا دیار نەماووە ئەویش ئیمامی مەهدیە، ئەوانی تریش هەر یەکەو بەلایە کدا چوون، هەندێکیان گوتیان: جەعفەری برای حەسەن ئیمام بوووە ئێمە بەهەڵە حەسەنمان بە ئیمام زانیبوو، هەندێکیان گوتیان: ئەم سەردەمە بێ ئیمامەو وەکو ئەو سەردەمانەیه کە پێغەمبەری تیدا نەبوو، هەندێکیتر گوتیان حەسەنى عەسکەری ئیمامی مەهدیەو پاش ماوێهێک دەگەرپێتەو، هەندێکی تر گوتیان ئیمام محەممەدی برای حەسەنى عەسکەریە کە باوکی هەوالی دابوو ئیمامە لە دواى خۆی بەلام لە ژيانى باوکیدا مرد کەواتە ئەو نەمردوو بەلکو باوکی شار دووبەتیهو،

(١) الغیبة، لا ١١٦.

هەرۋەكو چۆن جەغفەرى صادق پىشتىر ئىسماعىلى كۆپى شاردەوۋو ھەر دەبىي ئەو ئىمام بىت، چونكە باۋكى ئەۋى دەست نىشان كىردبوو ئىمامىش كەسىك دەست نىشان ناكات بە ئىمام نەبىت، ھەندىكى تر گوتيان يەككە لە كەنیزەكانى ھەسەنى عەسكەرى دوو گيانەو ئىمام بىرىتە لەو كۆپەي كە لە سكى دايەو ئىمامەت لە ۋەجەكاندا بەردەوام^(۱) دەبىت.

شاينى باسە دۋاى مردنى ھەسەنى عەسكەرى ناكۆكى كەۋتە نىۋان بىنەمالەكەى لەسەر مىراتەكەى، ئەۋە بوو سەرەنجام ئەو مىراتە لە نىۋان دايكى و جەغفەرى برايدا كە شىعە پىي دەلئىن: (جعفر الكذاب) دابەشكراۋ قازى نەرجس (صەيقەل)ى كە نزىكەكەى كە دەيگوت دوو گيانم لە ژىر چاۋدېرىدا ھىشتەۋە بۆ ئەۋەى بزانن راست دەكات يان نا بۆ ئەۋەى مىراتى ھەسەنى بەركەۋىت بەلام دۋاىي كە دەرەكەۋت دوو گيان نىبە مىراتەكە لە نىۋان دايكى ھەسەن كە لە مەدىنەۋە ھاتبوو بۆ سامەرپرا دۋاى بىستىنى مەرگى كۆپەكەى و جەغفەرى براى دابەشكرا.

كەۋاتە ھىكايەتە ئەفسانەيىيەكەى چۆنىەتتى لە دايكبوونى موخەممەدى مەھدى و سەرگەردانبوون و پەرتەۋازە بوونى شىعە دۋاى مردنى ھەسەنى عەسكەرى و دابەشكردنى سامانەكەى لە نىۋان دايكى و براكەيدا و شاينەتتى دادگاۋ مېژوونووسان لەسەر و جاغ كۆپرى ھەسەنى عەسكەرى (نەكچى ھەبوۋە نەكۆر) بەلگەن لەسەر ئەۋەى كە كەسىك بەناۋى موخەممەدى مەھدىۋە لە دايك نەبوۋە^(۲).

لەۋانەيە پىرسىارىكت بۆ دروست بىت و بلىيت ئەگەر شتى ۋانەبوۋە چۆن شىعە ئەۋ شتەيان داھىنا؟

ۋەلامى ئەم پىرسىارەش زۆر ئاسانە ئەگەر ئەۋە بزانىت كە بىرۆكەى ئىمامى مەھدى لە مېشكى شىعەدا بەردەوام ئامادە بوۋە ھەر لەسەردەمى ئىمامى

(۱) الغيبة، لا ۱۱۶.

(۲) بحار الأنوار، للمجلسي (۵۱ / ۲۵).

عەلىيەو تا حەسەنى عەسكەرى ھەر ئىمامىيىيان مەردىيىت كۆمەلىيىيان و ايانزانىو
 ئەو ئىمامى مەھدىيە دەگەرپىتەو، لەبەر ئەو شىيىكى زۆر ئاسايى بوو كە
 ئەو شتە دابەينىن و لافى ئەو لىج بەدن كە حەسەنى عەسكەرى كورپىكى
 ھەبوو بەناوى موخەممەدو لە ژيانى باوكيدا بىزىو، چونكە ئەگەر ئەو ھەيان
 نەكردايە مەزھەبەكەيان ئەم جارەيان بەراستى دەكەوتە بەر مەترسى لەناوچوون
 چونكە لەنەوئى عەلى ھادى تەنھا جەعفەر مابوويەو ئەوئىش بە درۆزن و
 فاسق ناسرابوو لەناو شىعەدا و نەدەكرا ھەلبەتتە بە ئىمام و پىچەوانەى ئەو
 بنەمايانەش بوو كە شىعە دايانابوو بۆ ئىمامەت ئەوئىش ئەوئىە كە جگە لە
 حەسەن و حوسەين چىتر ئىمامەت لە براو نەگوزىرتەو بۆ برا و ئىمام نابى
 وەجاغ كورر بىت ئەگىنا ئەو كەسە ئىمام نى، واتە: ئەگەر بيانگوتايە جەعفەر
 ئىمامە دەبوايە بۆ جارى سىھەم بيانگوتايە خوا ھەلەى كردوو ئەو و ايزانىو
 حەسەن ئىمامە چونكە ئىمام نايىت وەچەى نىرەن نەخاتەو، وە لەوانەى ئەگەر
 جەعفەر بە فاسق و درۆزن ناويانگى دەرنەكردايەو جىيى رەزامەندى پىشەرەوانى
 شىعە بوايە، ئەم كارەيان بىكردايەو جارپكى تر بەدائىيان دەدايەتە پال خوا چونكە
 ھەر چۆنىك بوايە ئاسانتر بوو لە داھىنانى چىرۆكىكى لەو بابەتەى كە باوەر
 پىكردنى ئەستەم بوو^(١).

بىرۆكەى دەرکەوتنى كەسەك لە نەوئى پىغەمبەر(ﷺ) كە زەوى پر دەكات لە
 دادپەرەرى بىرۆكەىكى جوانو پرە لە ھىواو ئاواتى باش بەلام زانايانى شىعە
 دوو باليان لكاند بە ئىمامى مەھدىيەو، وە بارى شانىان پىج قورس كردوو لە
 ھەموو شوئىن و كاتىكدا، ئەم دوو بالەش بىرىتىن لە بىدەئى پىنج يەك و دووھەيان
 بەندايەتى مەرؤف بۆ مەرؤف.

شىعە باوهرپان وايە كە ئىمامى حەسەنى عەسكەرى كە دەكاتە ئىمامى يازدەھەمى
 شىعە كاتىك كۆچى دوايى كرد لە سالى ٢٦٠ى كۆچيدا كورپىكى ھەبوو ناوى
 موخەممەد بوو تەمەنى ٥ سال بوو، ئەو كورپە مەھدى چاوپروان كراو.

(١) تطور الفكر السياسي الشيعي، أحمد الكاتب، لا ٥٦.

رپوایهت گه‌لیکی تر هه‌ن ده‌لێن: مه‌هدی دوا‌ی کۆچی دوا‌ی باوکی له‌ دایک بووه، به‌هه‌رحال مه‌هدی پله‌ی ئیمامه‌تی له‌ باوکیه‌وه‌ بۆ ماوه‌وه‌ به‌نادیاری (بزی) بۆ ماوه‌ی شه‌ست و پێنج سال، شیعه‌کانیش له‌و ماوه‌یه‌دا په‌یوه‌ندیان پێوه‌ده‌کرد له‌ رێگه‌ی چه‌ند نوێنه‌رێکه‌وه‌ که‌ نه‌مانه‌ن: (عوسمانی کورپی سه‌عیدی عومه‌ری، محهممه‌دی کوری عوسمانی کورپی سه‌عید، حوسه‌ینی کورپی روح و عه‌لی کوری محهممه‌دی سممه‌ری)^(۱).

ئه‌و چوار نوێنه‌ره‌ ناوهران به‌ نوێنه‌ره‌ تایبه‌ته‌کان و ئه‌و ماوه‌یه‌ واته‌ له‌ سالێ ۲۶۰ تا ۳۲۹ ک پێی ده‌گوترێ سهرده‌می دیار نه‌مانی بچوک (الغیبه‌ الصغری)^(۲).

له‌ سالێ ۳۲۹ ی کۆچی و پێش کۆچی دوا‌ی عه‌لی کورپی موحه‌مه‌دی سممه‌ری به‌ چه‌ند مانگیك پارچه‌ نوسراوێکی پێگه‌یشت تییدا نوسرابوو: ئه‌وه‌ دیار نه‌مانی ته‌واو روویداو تا خوا مو‌لّه‌ت نه‌دات ده‌رکه‌وتن نیه‌، هه‌ر که‌سیك لافی بینینی من لێ‌دات ئه‌وه‌ درۆزنه‌و هه‌لبه‌سته‌ی خۆیه‌تی^(۳).

ئه‌م ساله‌ش سه‌ره‌تای دیار نه‌مانی گه‌وره‌یه‌ (الغیبه‌ الکبری) و له‌و کاته‌وه‌ په‌یوه‌ندی شیعه‌ به‌ ئیمامه‌وه‌ پچراوه‌ چ راس‌ته‌وخۆ چ ناراس‌ته‌وخۆ و هه‌ر که‌سی‌کیش لافی ئه‌وه‌ لێ‌دات شیعه‌ به‌و ده‌قه‌ی بۆیان هاتوو له‌ ئیمامی مه‌ه‌دییه‌وه‌ به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه‌.

ئه‌مه‌ کورته‌ی بیروباوه‌ری شیعه‌ی ئیمامیه‌ ده‌رباره‌ی مه‌هدی چاوه‌ڕوانکراو، تاكو ئیستاش سالانه‌ شیعه‌ له‌ رۆژی پانه‌زی شه‌عباندا له‌ یادی له‌ دایکبوونی مه‌ه‌دیدا ئاهه‌نگی گه‌وره‌ ده‌گیرن، ئه‌ویش تاقه‌ ئیمامیکه‌ شیعه‌ ته‌نها بۆ یادی له‌ دایکبوونی ئاهه‌نگ ده‌گیرن له‌ کاتی‌کدا که‌ بۆ ئیمامه‌کانی تر له‌ یادی له‌ دایکبوون و مردنیشدا پرسه‌ ده‌گیرن.

(۱) أصول الکافی (۱/ ۳۴۰).

(۲) الغیبه‌ (لا ۱۲۵).

(۳) بحار الأنوار (۵۲/ ۱۵۳).

بیرۆکەى مەھدى و دەرکەوتنى پيشه‌وايه‌ک له کۆتايى دونيادا زهوى پر بکات له دادوهرى پاش نهوى پرکرا بوو له ستم له زۆريه‌ى ئاينه‌کاندا ههيه، کۆمه‌لێک فهرموده‌ش ههيه کتيبه‌کانى فهرموده‌ راسته‌کان له په‌يامبه‌ريان گيراوته‌وه دهرباره‌ى دەرکەوتنى که‌سيک له نهوى خۆى له کۆتايى دونيادا به‌لام نه‌و که‌سه ديارى نه‌کراوه‌ کييه^(۱).

بیرۆکەى مەھدى خۆى له خۆيدا بیرۆکه‌يه‌کى جوانه، چونکه‌ ئاماژه‌يه‌ بۆ چاکه‌ى بى‌ خه‌وش و روانينه‌ بۆ دونيايه‌کى پر له چاکه‌و خۆى و جوانى، دونيايه‌کى نمونه‌يى که‌ زۆر جار نه‌فلاتۆن له کۆماره‌که‌يدا و فهيله‌سوفى ئيسلامى فارابى له (شاره‌ نمونه‌يه‌که‌يدا) بانگه‌شه‌يان بۆ ده‌کرد، جگه‌ له‌وه‌ى که‌ نه‌و بێردۆزه نمونه‌يه‌ به‌ها ئيسلاميه‌ به‌رزه‌کان به‌دى ده‌هيئت^(۲).

نه‌ گەر به‌هاتبايه‌ بېروباوه‌رى بوونى مەھدى قۆرخ بوايه‌ به‌ باوه‌رپوون به‌ بوونى پيشه‌وايه‌کى ناديار له نهوى پيشه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ پڕۆژى له پڕۆژان ده‌رده‌که‌وت و زهوى پر ده‌کات له دادپه‌روه‌رى موسلمانان کيشه‌يه‌کيان نه‌ده‌بوو به‌لام به‌داخه‌وه زانايانى شيعه‌ دوو باليان لکاند به‌ مه‌هديه‌وه به‌و دووبالە وئنه‌ى مه‌هديان ناشيرين کرد، ئهم دوو بالەش دوو بېدعه‌ى گه‌وره‌ن له کاتى سه‌ره‌لدانى مله‌لانى ئىوان شيعه‌و ته‌شه‌بيوع لکينران به‌ مه‌زه‌به‌ى شيعه‌وه‌و ناکۆيه‌کى پروون و ئاشکريان هه‌يه له‌ گه‌ل ده‌قه‌کانى قورئان و ژيانى پيشه‌مبه‌ر (ﷺ).

به‌ گۆره‌ى عه‌قيده‌ى شيعه‌ (مه‌مه‌دى کورپى حه‌سه‌نى عه‌سکه‌رى) که‌ پيى ده‌لێن مه‌مه‌دى مەھدى له‌ سالى ۲۶۰ ى کۆچى له‌ ته‌مه‌نى ۵ سالىدا له‌ به‌رچاو ونبوه، له‌ سالى ۲۶۰ تا ۳۲۹ ى کۆچى پيى ده‌گوترت سهرده‌مى ديارنه‌مانى بچوک (الغيبه‌ الصغرى) که‌ گوايه‌ تييدا مەھدى په‌يه‌ندى هه‌بووه به‌ نوته‌ره‌کانيه‌وه که‌ چوار نه‌فه‌ر بوون به‌ دواى يه‌کدا هاتوون.

(۱) أصول الكافي (۱/ ۳۲۸).

(۲) شرح الكافي (۶/ ۲۰۸).

(١) عثمان بن سعید العمری.

(٢) محمد بن عثمان بن سعید العمری.

(٣) حسین بن روح.

(٤) علی بن محمد السمری^(١).

شیعه قهناعه تیان وایه که موحه ممه دی کورپی حه سه نی عه سکر ی له سالی ٢٦٠ کۆچی له ته مه نی پینج سالی دا له سامه را له ترسی عه باسییه کان خۆی شاردۆته وه دیار نه ماوه.

له پێشدا تا سالی ٣٢٩ ی کۆچی توانراوه په یوهندی پێوه بکرت، نه ویش ته نها له لایه ن چوار که سه وه که یه ک له دوا ی یه ک هاتوون و پێیان ده گوتریت (نواب المهدي) یان (أبواب المهدي) به م غه ییه ته ی مه هدی ش ده لێن: دیار نه مانی بچووک (الغیبة الصغری)، پاش سالی ٣٢٩ ی کۆچی که دوا نوسه ر مردووه نیتر که س چاوی به مه هدی نه که وتوووه دیار نه مانی گه وه (الغیبة الکبری) روویداوه که ناشکرا نه تا کو که ی به رده وام ده ییت^(٢).

شیعه کان ده لێن: غه یب بوونی محه ممه دی مه هدی و گه رانه وه ی بۆ دنیا ئیمامه کانی پێش خۆی خه به ریان لێداوه له فکری شیعی دا شتیکی زانراو بووه به لām له به ر نه وه ی هه رچی زانای فره مووده و ریحالیان هه یه له پاش مردنی موحه ممه دی مه هدی وه هاتوون ئیمه یه قینمان هه یه که هه رچی له و باره یه وه هاتوو هه روه کو شته کانی تر به سه ر زمانی ئیمامه کانیانه وه هه لیان به سستی و له وه به ر شتیکی وا نه زانراییت نه گیانا چۆن کاتی که ئیسماعیلی کورپی جه عفهری صادق مرد زۆرێک له شیعه کان گوتیان نه مردووه به لکو غه یب بووه ده گه ر پێته وه له نه نجامدا فیرقه ی ئیسماعیلی په یدا بوون، نه گه ر مه سه له ی دوانزه (١٢) ئیمامی بزانی وه نه و ئیمامانه خه به ریان بدایه که ئیمامی دوانزه هم ئیمامی

(١) بحث حول المهدي، محمد باقر الصدر، لا ٦٧.

(٢) تفسیر العیاشی (٢/ ٥٦).

مه هدیو غهیب دهیټ و پاشان ده گه پټه وه چۆن هەر له کۆنه وه نهم ناوه له دهیان کەس له (أهل البيت) دهنا که یه کهم کهسیان (محه ممدی حنه فی) بووه وه دوا هه مینیان موحه ممدی عه سکهری بوو!

که واته هه رچی رپوایهت هاتوه ده ربارهی موحه ممدی مه هدی هه مووی هه لبه سترای زاناکانی شیعیه و ئیما مه کان لیان بیتاگان.

ئێستا رهنگه پرسی ئه ی عه قیده ی غهیب بوونی موحه ممدی مه هدی و گه رانه وه ی له چییه وه سه ری هه لدا وه چ په یوه ندیه کی به ئیما مه ته وه هه یه؟ له وه لامدا ده لێین: یه کێک له و بنه مایانه ی شیعیه دایاننا وه بۆ ئیما مه ت نه وه یه که ئیما مه ت ده بی له و با وکه وه بۆ کوپی گه وره بگوژرێته وه ته نها حه سه ن و حوسین نه یټ که برابوون و له حه سه نه وه گوژرا وه ته وه بۆ حوسه یین، پاشان له نه وه کانی حوسه یندا به و شیویه ی باسما ن کرد مایه وه واته له با وکه وه بۆ کوپی بوو.

زۆریه ی میژوونوسان رایان وایه که حه سه نی عه سکری مندالی نه بووه، بۆیه پاش مردنی سه روته و سامانه که ی بۆ جه عفه ری برای ما وه ته وه، وه له بهر نه وه یه شیعیه رایان له جه عفه ر نه وه به درۆژن و پیاو خراپ له قه له می ده دن چونکه پاش حه سه نی عه سکری لافی ئیما مه تی لیدا و میراته که ی له نیوان نه وو دایکیدا دابه شکرا^(۱).

هه روه ها ئیما مه ت له پاش حوسه یین له برا وه بۆ برا ناگوژرێته وه له بهر نه وه یه شیعیه جارنکی تر که و تنه هه لو ئستێکی سه خته وه که و تنه ته نگه ژه یه ک و کیشه یه کی گه وره وه، نه ویش نه وه یه که حه سه نی عه سکری مندالی نه، وه

(۱) هه لبه ته فیکره ی مه هدی و دیارنه مانی و گه رانه وه هه موو له ئیسلام و ئاینه کانی تر دا ته صلیکیان هه یه، به لام به م شیویه ی که شیعیه دایانه ینا له ترسی هه لوه شانده وه ی قه واعیدی ئیما مه ت بوو که ده بی پاش هه موو ئیما میک کوپی گه وره ی بیته ئیما م، ئه ی نه گه ر نه کوپی گه وره ی هه بوو نه به جووک نه و کاته چی به کن؟ لێره وه فکهری مه هدی و غهیب بوونیان به و شیویه داهیتا که ئێستا زانرا وه.

ئیمامهتیش له براوه یۆ برا ناگوئزرتتهوه! چی بکهن و چۆن خۆیان لهم تهنگژهو
کیشهیه رزگار بکهن؟

لیرهوه زاناکانیان چیرۆکی له دایکبوونی موحهممهدو غهیب بوونیان داهیناو
بهو شیویه قفلیان له ئیمامهت داو خۆیان لهو زۆرانبازی و مل ملانییهی
که لهسه ر ئیمامهت پرویده دا رزگار کردو کۆتاییان بهو کیشهیه هینا.. بویه
محهممهدی مههدی له نهوهکانی پیشهوا حهسهنه، وه گومانیش لهوه نییه که
عهسکهری له منداڵهکانی حوسهینه^(١).

(١) الإشاعة لأشراط الساعة ، لا ١٦٣.

چەند بنەمایەک بۆ مامەڵە کردن لەگەڵ بانگخوازانى مەه‌دیەت

بەرپەرچدانەوه‌مان بۆ ئەوانەى کە خۆیان بە مەهدى دەرئەمێرن، بە واتای ئەوه نىيە ئىمه باوەرمان نىيە بەو فەرموودانەى لەو باره‌وه هاتوون، نەخێر، بەلام پێويستە جياوازی بکەين لە نێوان باوەرکردن بە فەرموودەکانى مەهدى کە هەوالگەلێکى راستن لەلایەن پێغەمبەر (ﷺ) و لە نێوان بریاردانمان کە فلانە کەس مەه‌ديه، چونکە پێغەمبەر (ﷺ) ئەم مەسەلەى بەخۆپایى نەه‌يشتۆتەوه، بەلکو هەندى نىشانەو بنەماى پێداوين کە بىگومان مەهدى پێى بناسنەوه، لەوانە:

- ۱- مەهدى بانگەواز بۆ خۆى ناکات، خەلکىش بۆ بەيەتى خۆى بانگ ناکات، بەلکو خەلکى بە زۆر بەيەتى پێى بدن.
- ۲- جووت بوونى ناوى مەهدى لەگەڵ ناوى پێغەمبەر (ﷺ).
- ۳- ڕەچەڵەکى دەگەرێتەوه بۆ حەسەنى کورى عەلى (ع).
- ۴- ئەو سىفاتە جەستەيانەى تيا بێتە دى کە لە فەرموودەکەدا هاتووه.
- ۵- ئەو هەلو مەرجەى تێیدا دەرەکەوێت:

- ناکۆکىەك دروست دەبێت لە پاش مردنى خەليفەيەك.
- پڕبوونى سەر زهوى لە ستم.
- مەهدى پياوێکى لە خوا ترس و خواناسە، زانستى شەرى هەيه.
- لە مانگى محەررەم دەرەچێت.
- پێشەوا سەفارىنى دەلێت: لە مەککە دەرەکەوێت و لە نێوان ڕوکن و مەقامدا بەيەتى پێى دەدرێت، لە شەوى عاشور^(۱).

(۱) التقاء المسيحين في آخر الزمان، لا ۸۷.

ئەوانەى فەرموودەکانى محەممەدى مەھدى رەت دەکەنەو و رەت دانەوھيان

بەر لە ئیستا هەندێک فەرموودەى سەحیحمان هێناوە کەوا بەلگەى قسە
بەر دەدەن لەسەر هاتنى موخەممەدى مەھدى لە کۆتایی بوونه وەر کە دەبیته
پێشەوايەکی دادپەروەر و چاکساز، وە قسەى کۆمەلێک لە زانایانم باس کرد کە
دەفەرموون فەرموودە دەربارەى مەھدى گەشتۆتە پلەى متواتیری مەعنەوى،
و هەندێک لەو کیتابانەشمان باس کرد کە دەربارەى موخەممەدى مەھدى
دانراون و نوسراون.

ئەوێ جینگەى داخە کە کۆمەلێک نوسەر لەم سەردەمەدا پەیدا بوینە کە
رەتێ ئەم هەموو فەرموودانە دەکەنەو^(١)، کە باسێ هاتنى محەممەدى مەھدى
دەکەن، وە وەسفی ئەم فەرموودانە دەکەن بە قسەى پێچەوانەو بێ واتا، وە
دەڵێن: محەممەدى مەھدى تەنها چیرۆکێکە کە شیعە دروستیان کردوو و پاشان
پەریوەتەو ئێو پەرتوکەکانى ئەهلى سوننە.

پێشەوا جابری کورێ عەبدوللا (رحمته) دەگێرێتەو کە پێغەمبەر (ﷺ)
فەرمویەتی: (من کذب بالدجال فقد کفر، ومن کذب بالمهدي فقد کفر)^(٢).

(١) بەرچاوترینیان ئەمانەن: شیخ محمد رشید رضا لە تەفسیری رضا (٩/ ٤٩٩ - ٥٠٠)
و محمد فرید و جدی لە کیتابی دائرة معارف القرن العشرين (١٠/ ٤٨٠) وە کیتابی
ئەحمەد ئەمین لە کیتابی (ضحی الإسلام) (٣/ ٢٣٧ - ٢٤١) و عەبد الرحمن محمد عثمان لە
تەعلیقەکەى لەسەر کیتابی تحفة الأحوذی (٦/ ٤٧٤) و محمد فەهیم لە تەعلیقەکەى لەسەر
کیتابی (النهاية فى الفتن والملاحم) ی ئیبنو کەثیر (١/ ٣٧) و عەبدالکریم الخطیب لە
کیتابەکەى (المسیح فى القرآن والتوراة والإنجیل) لا ٥٣٩.

(٢) أخرجه الإمام أبوبكر الإسكاف، فى (فوائد الأخبار)، كذا رواه أبو القاسم السهيلي فى (شرح
السيرة) له..

واته: هەر کەسیک دەجال بە درۆ بزانی، ئەو کوفری کردوو، وە هەرکەسیکیش مەهدی بە درۆ بزانی ئەو کوفری کردوو.

بینگومان هەندیک لەو نوسەرانی نەوێیان کردوو لە مەهدی، لەوانە:

یەكەم: پێشەوا ئیبنو خەلدون دەلیت: فەرموودەکانی دەربارەی مەهدی لاوازن، لە گەڵ ئەوێ کە ئیبنو خەلدون سواری ئەم مەیدانە نیە، واتە: مەیدانی علوم الجرح والتعديل وعلوم الحديث، تاكو قسەى وەرگیرى لە (تەصحيح و تضعيف) واتە: فەرموودە بەراست دانان و بێهێزکردن، وە لە گەڵ ئەمەشدا لە دواى ئەوێ کەوا ئەو فەرموودانە دینیە وە دەربارەی مەهدی و لاوازیان دەکات دەلی: ئەمە کۆمەڵێک بوو لەم فەرموودانەى کە زانایانى فەرموودە گێڕاویانەتەو دەربارەی مەهدی و هاتنى لە کۆتایی بوئەوێدا کە ئەمانەش هەروەك دەبینى کەمێکیان نەبێ لە پەخنی دەرنهچن واتە: لە پرووی راستیەو^(۱).

جا قسەکەى پێشەوا ئیبنو خەلدون ئەو دەگەیهنیت کەوا هەندیک لە فەرموودەکان سەلامەت دەردەچن لەو پەخنانە بەلام گەر یەك فەرموودە راست بێت، ئەوا بەسە بۆ بەلگەى لەسەر هاتنى محەممەدى مەهدى، کە لە کاتیکیدا چەندین فەرموودەى صحیح کە دەگاتە پەلەى مەتەواتیر دەربارەى هاتوو؟!

بۆیە زۆریک لە زانایانى ئیسلام وەلامى پێشەوا ئیبنو خەلدونیان داوەتەو پڕوونیان کردۆتەو کە بۆچوونەکەى هەلەیه، لەوانە:

لە پەرتوکی (عون المعبود) فەرموویەتی: ئیبنو خەلدون لە میژوووەکەیدا هەموو فەرموودەکانی مەهدی بە بێهێز دادەنیت، بەلام نەپێکا^(۲).

شیخ صديق حسن خان (پەرحەمتى خواى لى بى) دەلیت: ئیبنو خەلدون لە مەسەلەى مەهدى هەلخیسکاوه نەپێکاوه^(۳).

(۱) مقدمة تاريخ ابن خلدون (۱/ ۵۷۴).

(۲) عون المعبود، (۱۱/ ۳۶۲).

(۳) الإذاعة لما كان وما يكون بين يدي الساعة، لا ۱۱۹.

شیخ محمدمهد عبداللّا شهنقیتی (پرحممتی خوی لی بی) دهلیت: پرتوکیکی سهرهخوم دانا له ژیر ناونیشانی (الجواب المقتنع المحرر في أخبار عيسى والمهدي المنتظر) وه لهو کتیبهدا وهلامی ئیبنو خلدونم داوهتهوه، ههر کهسیک حهز دهکات وهلامهکهی بزانیّت با بو کتیبهکم بگهړیتهوه^(١).

شیخ محمدمهد مهغریبی (پرحممتی خوی لی بی) دهلیت: ههر زانستیک لهو زانستانه دهگهړیتهوه لای زانایانی نههلی پسرپور، بویه پیوست ناکات بهوهی که پهله بکهی له نینکارکردنی وتهیه که هی ههر کهسیک بیت نیلا دهیت بدلگهی پروون ههیت، چ جای فرموده؟ بویه نهو پرهیهی ئیبنو خلدون دهستی پیگرتوه خنکاننده و دهستی به خنکاندن گرتوه^(٢).

شیخ نهحمده الغماري (پرحممتی خوی لی بی) پرتوکیکی نوسی له ژیر ناونیشانی (إبراز الوهم المکنون من كلام ابن خلدون) لهم پرتوکه وهلامیکي زانستیانهی جوانی داوهتهوه^(٣).

شیخ نهلبانی (پرحممتی خوی لی بی) دهلیت: ئیبنو خلدون ههلهیهکی زور ناشکرای کرد، له کاتیکدا فرمودهکانی مههدی به بیتهز دانا، نهوهش شتیکی غهرب نییه چونکه فرموده ئیسی نهو نییه^(٤).

زانای فرمودهناش شیخ نهحمده شاکر (پرحممتی خوی لی بی) دهلیت: ئیبنو خلدون ههلهیهکی کردوه سهارهت به مههدی بهی نهوهی زانیاری ههیت، وه گومانی نهوهی بردوه که شیعه له عهقیدهی شیعهیه.. وه بویهش به بیتهزی داناوه چونکه لهو سهردهم پهتی سیاسی بهسهردا زال بووه^(٥).

(١) فتح المنعم (١/ ٣٣١).

(٢) سيد البشر يتحدث عن المهدي المنتظر، لا ٥٩.

(٣) المهدي المنتظر بين حقائق اهل السنة واقتراءات الشيعة، لا ١٤.

(٤) تخريج أحاديث فضائل الشام ودمشق، لا ٤٥.

(٥) مسند الإمام أحمد، تعليق على حديث برقم: (٣٥٧١).

دووهم: عەبدوللای کوری زەیدی ئال مەحمود دەلیت: مەسەلە ی مەهدی لە سەرەتایەو تاکو کۆتایی لەسەر درۆی پاشکاوو بیروباوەری خراب دامەزراوە، لە بنچینەشدا ئەفسانەیکە دەست بە دەست پێمان گەشتووە، فەرموودە ی دروستکراویشی بۆ هەلبەستراوە بۆ ترساندن و تۆقاندن^(۱).

سییەم: محەممەد رەشید رەزا دەلیت: دژایەتی لە فەرموودەکانی مەهدی بەهێزتر و دیارتر، کۆکردنەوێش لە نێوان رێبایەتەکاندا گراتر، رەتکەرەوانیشی زیاتر، گومانیش تێیدا ئاشکراتر، هەر بۆیە بوخاری و موسلیم متمانەیان نەکردووە بە هێنانەوێ فەرموودەکانی مەهدی لە صەحیحەکیاندا، زۆرئیکیش لە پێشەوایانی ئیسلام ئەو فەرموودانەیان بەلاواز زانیووە^(۲).

چوارەم: ئەحمەد ئەمین دەلیت: مەسەلە ی مەهدی ئەفسانەیکە و دەرەنجامی ترسانکیشی لێ کەوتووەتەو لە ژبانی موسلماناندا^(۳).

پنجەم: محەممەد فەزید وەجدی دەلیت: ئەو فەرموودانە ی دەرپارە ی مەهدی هاتوون، هەر کەسێک تەماشای بکات لە ھۆشمنەندو خاوەن بیرەکان، هیچ گەرفتێک نابین لە پاراگرتنی پێغەمبەری خوا (ﷺ) لەو جۆرە قسانە، چونکە ئەو دەمارگیری و تێکەڵکردنی مێژوو و پوچوون لە زەردەپەرە ی و نەفامی و دوورکەوتنەو لە یاساکانی خۆی گەورەو ھەموو ئەوانە و لەو کەسە دەکات کە یەکەم تەماشایان بکەیت، بزانی ت کە ئەو فەرموودانە درۆ و هەلبەستراون لەلایەن کەسانیکەو کە نگرۆی گومرا ی بوونە کە بانگەواز دەکەن بۆ ئەوانە ی بە دوا ی خێلافەتدا هەلبە دەکەن لە ولاتانی عەرەبی و رۆژناوا^(۴).

بۆیە لای ئەھلی سوننەو جەماعە و تە ی ئەو پێنج کەسایەتیە رەد دەکەتەو بە تەواوی چونکە پێچەوانە ی ھەمووی فەرماشتەکانی پێغەمبەری خواوە (ﷺ).

(۱) لا مهدي ينتظر بعد الرسول خير البشر، (۵۸).

(۲) تفسير المنار (۹/ ۴۱۶).

(۳) ضحى الإسلام (۳/ ۲۴۳).

(۴) دائرة المعارف القرن العشرين (۱۰/ ۴۸۱).

به لگه کانیاں:

قورټان باسی مه هدی نه کردووه، نه گهر مه سه له یه کی چه سپاو بوايه قورټان باسی ده کرد.

وه لأم: قورټان هه موو نيشانه کانی کوټایی بونه وهری باس نه کردووه، وه کو ده جبال و پوچوونی کوټایی بونه وهری نيشانه ی تر، مه سه له ی مه هدی له سوننه تدا باسکراوه.

دروست بوونی گومانیک و وه لآمدانه وهی:

نه وانه ی ټینکاری بوونی مه هدیته ده کهن و ده لټن: فهرمووده کان ده رباره ی مه هدی له بوخاری و موسلیمدا باس نه کراون؟

وه لأم: صه حیحی بوخاری و موسلیم هه موو فهرمووده صه حیحه کانی پیغه مبهریان (ﷺ) باس نه کردووه، گپهره وانی فهرمووده ش جگه له بوخاری و موسلیم، پیشه واه گه وهره لی کو له ره وهن، ټیمه ش ریگه مان هه یه بو جیا کردنه وهی فهرمووده ی صه حیح له لاواز، نه گهریش ده رکوت فهرمووده یه ک صه حیحه پیوسته له سه رمان وه ریگیرین له بوخاری و موسلیمدا بیته یان له کتیه کانی تر، سه ره پای نه وهیش بوخاری و موسلیم فهرمووده کانی مه هدیان گپراوه ته وه که باسی سیفه ته کانی ده کات به بی ناو بردنی.. بیگومان دوو فهرمووده ش له بوخاری و موسلیم هاتوون که دواتر باسیان ده که م پشت به خوی گه وره.

پیشه واه ټیبنو که ټیر (په حمه تی خوی لی بی) ده لټت: پیشه وایان بوخاری و موسلیم مولزهم نه بوونه به ده ره ټنانی هه موو فهرمووده دروسته کان، زور جاری واه هه یه فهرمووده ی دروست جگه له بوخاری و موسلیم هاتوون، هه روه که له په رتووکی سونه نه کان و موسنه ده کانداهاتوون^(۱).

(۱) الباعث الحثیث، ابن کثیر، لا ۲۵.

دروست بوونی گومانیک و وهلامدانهوهی:

کەسانیک دەلێن: ئێمە نامانەریت دەرگا و لا بکەین بۆ بانگەشەکارانی مەهدی:
 لە وهلامدا دەلێم: ئێمە ئەگەر مەسەلە کە پێکبخەین بە بنەما شەریعیەکان،
 ئەو دەرگایە ناکرێتەوه، چونکە مەهدی هەندێ سیفەتی پێوالتی هەیە و
 سەردەمیشی هەلومەرجی دیاریکراوی هەیە، ئەوەش لەسەر هەموو کەسیک
 جێبەجێ ناییت، بەلکو تەنها لەسەر مەهدی جێ بەجێ دەییت.

دروست بوونی گومانیک و وهلامدانهوهی:

ئەوانە ی فەرموودهکانی پێشەوا مەهدی ڕەدد دەکەنەوه دەلێن: پێوابوون بە
 مەهدی چ سوودیکی بۆ باوەڕم دەییت ئەگەر باوەڕم پێی هەيیت، وە چ زیانیکی
 بۆ باوەڕم هەیە ئەگەر پێوابوون پێی نەيیت؟

وہلامی ئەم گومانە لە چەند خاڵیکی کورت دەدەمەوه:

یەكەم: دەيیت ئەو بزانين كە ئەو هەوالانە ی هاتوون سەبارەت بە محەممەدی
 مەهدی لە پێگای وەحیەویە، وەحیش ئەسلی دینەو کانگای یەکتاپەرستیه.
 دووهم: پێوابوون بە محەممەدی مەهدی داننانە بەوێ کە پێغەمبەر (ﷺ)
 نێردراوی خۆی گەوریه.

سێهەم: پێوابوون بە محەممەدی مەهدی پێوابوونە بە پێوژی دوايی، چونکە لە
 نیشانەکانی هاتنی پێوژی دوايی دەرچوونی مەهدیه..

چوارەم: پێوابوون بە دەرچوونی مەهدی لە نێو پێوابوونە بە قەدەری خۆی گەورە.
 پێنجەم: پێوابوون بە نیشانەکانی هاتنی پێوژی دوايی پێوابوونە بە پەنهاییهکان،
 وە هاتنی مەهدیش یەکیکە لە پەنهاییهکان کە لە پێش هاتنی کۆتایی بونەوهر
 دەرەچيیت^(۱)..

(۱) رحلة الى الدار الآخرة، ۲۶۷.

ئایا فەرمووده هاتووە لای ئیمامی بوخاری و موسلیم سەبارەت بە محەممەدی مەهدی ؟

دروست بوونی گومانیک و وەلامدانەوێ:

کەسانیک پرسیار دەکەن و دەڵێن: ئەگەر محەممەدی مەهدی راست بێت،
باشە بۆچی ئیمامی بوخاری و موسلیم لە کتێبە صەحیحەکانی خۆیان باسیان
نەکردوو؟

لە کاتی کەدا هەندیک هەن ئینکاری هاتنی محەممەدی مەهدی دەکەن، لەوانە:
شیخ محەممەد رەشید رضا دەڵێت: بوخاری و موسلیم هیچ فەرموودەیەکیان
ریوایەت نەکردوو سەبارەت بە محەممەدی مەهدی^(۱).

و لەوانە ئەحمەد ئەمین کە دەیگوت: بوخاری و موسلیم هیچ فەرموودەیەکی
مەهیدیان ریوایەت نەکردوو^(۲).

هەر وەها سەعد محەممەد حەسەن^(۳)، وە عەبدوللای کوری زەیدی کوری
مەحمود سەرۆکی مەحکەمەدی قەتەر کە دەیگوت: بوخاری و موسلیم ئەم
فەرموودانەیان وەر نەگرتوو و نەیانخستۆتە ئێو صەحیحەکانیان، لە گەڵ ئەوەدا لەم
سەرەدەمە بانگەشە بۆ دەکری، ئەمەش ئەو دەگەیهێت کە ئەم فەرموودانە
جیگیر نین^(۴).

(۱) تفسیر المنار (۹/ ۴۱۶).

(۲) ضحی الإسلام (۳/ ۲۳۷).

(۳) المهدية في الإسلام (لا ۷۰).

(۴) لا مهدي ينتظر، بعد الرسول خير البشر، لا ۳۱.

یه کهم: ئه‌وه‌ی بانگه‌شده‌ی ئه‌وه‌ی بکات که محهممه‌دی مه‌ه‌دی له هه‌ردوو سه‌حیه‌کان نه‌هاتوه ئه‌مه راست نییه، به‌لکو له هه‌ردووکیان ئیشاره‌ت به هاتنی مه‌ه‌دی ده‌کهن به‌لام به‌بج ناوه‌ستان، ئه‌و زانایانه‌ی که ده‌فه‌رموون: ئیشاره‌تیان پێدراوه ئه‌وانه‌ن: ئه‌بو سه‌ه‌نی ئوبری، ئیبنو حه‌جهر، سه‌خاوی، سیوطی، زه‌رقانی و جگه له‌وانیش.. ئه‌وانه‌ی دانیان ناوه ئه‌وانه‌ن: طه‌یبی و ئه‌بو داودو ئیبنو که‌ئیرو ئیبنو قه‌سیم و ئیبنو حه‌جهری هه‌یه‌مه‌ی و کشمیری و محهممه‌دی صدیق خان و محهممه‌دی کوری جه‌غه‌ری که‌تتانی^(۱).

لیږه‌شدا ټامازه به دوو فرموده‌ی مه‌هدی دده‌م به‌بی ناوه‌ینانی وشه‌ی (مه‌هدی):

پیشہوا جابری کوری عبدوللا (ﷺ) دہ گیتہ تہ وہ کہ پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرمویہ تی: (لَا تَرَأُلْ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي يَقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، قَالَ: فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَى صَلِّ بِنَا، فَيَقُولُ: لَا، إِنْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمِيرٌ، لِيُكْرِمَ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ) (۳).

واتە: كۆمەللىك ھەر دەمىنن لە ئوممەتى من لەسەر ھەق شەپ دەكەن
و سەردەكەون ھەتا رۆژى دواى، فەرموى: پاشان عيساى كورپى مەريەم
دادەبەزىت، پېشمەواى موسلمانەكان پىي دەلەيت: فەرموو پېش نوژيمان بۆ بکە،
ئەویش دەلەيت: نەخىر ئىوہ پېشمەواکاتتان لە خوتان دەيىت، رېژىكە خوا لەم
ئوممەتەى ناوہ.

یہ گومان نہم پیشہ وایہ اش مہدیہ کہ پیش نوٹری بو پیغمبر عیساو
موسلمانان دکات (سہ لامی خوی لی ہج)۔

(١) المهدي، د. اسماعيل المقدم، لا ١٤٢.

(٢) صحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب نزول عيسى: (١٣٧/٤) برقم: (١٥٦).

پیشه و جابری کورې عبداللہ (ﷺ) ده لیت: پیغمه مبری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (يَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي خَلِيفَةً يَخْتِي الْمَالَ حَثًّا، لَا يَعُدُّهُ عَدَدًا)^(۱).

واته: له کوټایی نوم ته که مدا خەلیفە یە ک دەیت، پاره بهه لږشتن هەل دەرپرژیت و به ژماردن نایز میریت.

ئەو هەش بەلگە یە ک ی رووشنه که ئازاد کردنی ولاتان پەرە دەسە نیت لەسەر دەستی مە هدی.

دوو هەم: هیچ زانیە ک نە یە فەرمووه ئە گەر فەرموودە یە ک له بوخاری و موسلیم نە ییت بی هیژو زە عیفە.

زانایان فەرموودە ی صە حیح یان کردوو ه به حدوت مەرتە بە ی سەرە ک ی به پی هیژری فەرموودە:

- صحیح اتفق علی إخراجہ البخاری ومسلم.
 - صحیح انفرد بإخراجه البخاري ومسلم.
 - صحیح اتفق علی بإخراجه مسلم عن البخاري.
 - صحیح علی شرطهما معاً، ولم یخرجاه.
 - صحیح اتفق علی شرط البخاري، ولم یخرجه.
 - صحیح علی شرط مسلم، ولم یخرجه^(۲).
 - صحیح لم یخرجاه، ولم یکن علی شرطهما معاً، ولا علی شرط واحد منهما.
- ئەو ی له فەرموودە کانی بوخاری موسلیم هاتوون، تەنھا سە مەرجی یە کە مە، نە گینا چوار مەرجە کە ی تەر هە مووی له کتیبە کانی فەرموودە کانی تە دەست دە کە ویت.. کە واتە مەرج نییە ئەو ی له بوخاری موسلیم نە هاتیب به واتای بی هیژری ییت.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۳۳۴) کتاب: الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتی یمر الرجل بقبر الرجل، برقم: (۲۹۱۳).

(۲) قواعد التحديث، لا ۸۲.

ټایا باوه ربوون به مه هدی واتای وازه یتانه له بانگه وازو کرده وه؟

هاوکات له گهل مملانی چاکه و خراپه و سره له دانی گنده لې و بلبوونه وهی لاوازی بانگه وازکردن بؤ خپرو چاکه له زوریک له ولاتاندا، نا نومیدی له دلې زوریک له موسلماناندا دروست بو، وایشان لیهاټ چاوه پروانی مه هدی بکه بؤ نه وهی سرکرده یتیان بکات بؤ سرکه و تن.. به واتایه کی تریش وازبان له کرده وه بانگه واز هیناو بیده نگ بوون له فرمانکردن به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه و سستبونه وه له فیروونی زانست و بلا و کردنه وهی، به لکو سست بوون له بازرگانی و نیش کردن و ناوه دانکردنه وهی زهوش، تهنات به خویان ده لېن: مه سه له که له وه په له ترو سرده می ده رکه و تنی مه هدی نریک بووه ته وه.. وهر پبازی شهرعیش له مامه له کردن له گهل فرموده کاند که هاتوون له مهر مژده پیدان له نئو نیشانه کانی کوټای بونه وهر وه کو:

- فرموده کانی مه هدی و سرخستنی خوی گه وه بؤ نایینه که ی.
- فرموده کانی جهنگی موسلمانان له دژ جووله که کان و سرکه و تنیان به سریاندا.
- فرموده کانی جهنگ کردنی موسلمانان له دژ پومه گاوره کان و سرکه و تنیان به سریاندا... و موژده ی تر.

مامه له کردن له گهل نه و نیشانه به وه ده ییت که بزاین:

نه و نیشانه و نیشانه کانی تر، له وه زیاتر نین که دلخوشارن بؤ باوه داران و نارامیان پی دبه خشن و موژده یان پی ده دن که نایین پارترراو و سرخراوه.
به لام سره پرای نه وهش نیمه فرمانه کانی شرع نه انجام ده دین وه کو سرخستنی نایین و بهرگریکردن له ولاتی موسلمانان و بهرپاکردنی جهاد له پیناوی خواو شهرکردن له پیناو بهر زکردنه وهی نالای نیسلام..

بۆیه هەرگیز به سستی و تهمه‌لی دانانیشین تاكو سهركه‌وتن له ئاسمانه‌وه
بیته خواره‌وه، یان له زهوی پروت بۆمان، به‌بی هه‌ل‌دانى خۆمان.

پیشه‌وا ئه‌لبانى (په‌حمه‌تى خواى لى بى) ده‌لیت: دروست نییه موسلمانانى
ئه‌مپرواز له کرده‌وه کردن به نیسلام به‌یئن و چاوه‌پێی دهرچوونى مه‌هدى و
دابه‌زینی پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامى خواى لى بى) بکه‌ن، چونکه ئه‌و چاوه‌پوانکردنه
مروفت بى ئومید ده‌کات، بۆیه مروقه‌كان ده‌ییت ده‌ست به هۆکاره‌كانه‌وه بگرن..
بۆیه ئه‌م بیکردنه‌وه‌یه بووته هۆى ئه‌وه‌ی که خه‌لکانیک ئینکاری دهرچوونى ده‌جال
و دابه‌زینی پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامى خواى لى بى) بکه‌ن^(۱).

بۆیه هەرگیزا و هەرگیز مروفت ناییت دابنیشیت و چاوه‌پوانى هاتنى
محهممه‌دى مه‌هدى ییت بۆ ئه‌وه‌ی سهرتا‌پای زهوی بۆ بکات له دادپه‌روه‌رى
هه‌روه‌كو چۆن پر ببوو له زوڵم و سته‌م.. کورده‌وارى ده‌لیت: وه‌كو ئاغا‌یان
دابنیشن.. ئه‌مه هه‌له‌یه به‌لکو ده‌ییت کار بکه‌یت.

که‌سانیکى زۆر پرسیار ده‌که‌ن و ده‌لین: ئایا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌ی تیا‌یدا ده‌ژین
سه‌رده‌مه‌ی هاتنى محهممه‌دى مه‌هدیه؟ یان له‌سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌ محهممه‌دى مه‌هدى دیت؟

له وه‌لامى ئه‌و پرسیاره‌دا ده‌لیم: هیچ پێوست ناکات خۆمان مه‌شغول بکه‌ین
به‌وه‌ی که ئایا محهممه‌دى مه‌هدى ئه‌و سال دیت یان سالتیکى تر، به‌لکو
ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمان پێوسته ئه‌نجامى به‌هین خواپه‌رستى و عیباده‌ته، گه‌یاندنى
په‌یامى خودایه، فه‌رمانکردن به چاکه‌و دوورکه‌وتنه‌وه له خراپه‌یه، ئارامگرته
له‌سه‌ر ناخۆشیه‌کانى ژیان^(۲).

ئه‌وانه واجیبى سه‌رشانى ئیمه‌یه، هه‌ندیک ته‌مه‌ل و گومان ده‌به‌ن که له‌گه‌ڵ
ده‌رکه‌وتنى محهممه‌دى مه‌هدى ئیسراحت بکه‌ن و وه‌كو هه‌ندیک ئاغا لى پال
به‌دنه‌وه.. که ئه‌مه‌ش خه‌یال خاویه.

(۱) قصة المسيح الدجال، (لا ۳۶ - ۳۷).

(۲) المهدي وفقه أشراف الساعة، (لا ۷۲۳).

روونکردنه و هیهک :

(مههدی نیه تهنیا عیسی کوری مه‌ریه‌م نه‌بی)

دروست بوونی گومانیک و وه‌لامدانه‌وه‌ی:

هه‌ندیك له‌وانه‌ی كه باوه‌ر به‌ فهرمووده‌كانی مه‌هدی ناكهن، ده‌لین: پێشه‌وا
ئه‌نه‌سی كوری مالیك (ﷺ) ده‌گیریت‌ه‌وه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی:
(لَا يَزِدَادُ الْأَمْرُ إِلَّا شِدَّةً، وَلَا الدُّنْيَا إِلَّا إِذْبَارًا، وَلَا النَّاسُ إِلَّا شُحًّا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا
عَلَى شَرَارِ النَّاسِ، وَلَا الْمَهْدِيُّ إِلَّا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ)^(۱).

واته: ره‌وش و کاروبار هه‌ر به‌ره‌و خراپ‌تر ده‌چێ، وه‌ دونیاش به‌ره‌و نه‌مان، وه‌
خه‌ل‌ک‌یش به‌ره‌و ره‌زیلی، وه‌ ره‌وژی دوا‌یی نایه‌ت ته‌نیا به‌سه‌ر خه‌ل‌کی خراپه‌کار
نه‌بی‌ت، وه‌ مه‌هدی نیه‌ ته‌نیا عیسی کورپی مه‌ریه‌م نه‌بی.

که‌واته‌ به‌ پێی ئەم فهرمووده‌یه‌ محهممه‌دی مه‌هدی نییه‌، جگه‌ له‌ عیسی
کوری مه‌ریه‌م نه‌بی (سه‌لامی خ‌وای لی بی).
له‌ وه‌لامدا ده‌لیم:

مه‌به‌ست له‌م فهرمووده‌ ئه‌وه‌یه‌:

پێشه‌وا قورته‌بی (ره‌حه‌ته‌ی خ‌وای لی بی) ده‌لین:

واتای (وَلَا الْمَهْدِيُّ إِلَّا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ) ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هه‌یج مه‌هدی پ‌رێنمای
ده‌ری ته‌واو و مه‌عصوم نه‌بی ته‌نیا عیسا نه‌بی^(۲).

(۱) سنن ابن‌ ماجة (۲/ ۴۹۵).

(۲) التذكرة، لا ۶۱۷.

پیشهوا ئیبنو که ټیر (پره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئت:

واتای ثم فەرمووده‌ی مه‌هدی نییه ئیلا عیسای کوری مه‌ریم نه‌بیټ، نه‌گه‌ر بیری لی بکه‌ینه‌وه به واتای نه‌وه نییه مه‌هدی نه‌بیټ جگه له عیسای کوری مه‌ریم، به‌لکو مه‌به‌ست له‌ویه به دل‌نیایی هه‌قی مه‌هدی عیسایه، بویه ثم وته‌یه هیچ په‌یوه‌ندی به‌وه نییه که مه‌هدی نه‌بیټ جگه له عیسای کوری مه‌ریم^(۱).

وه ثم فەرمووده به ته‌نها پیشه‌وا ئیبنو ماجه‌و حاکم ریوایه‌تیاں کردووه.. هه‌ر چه‌نده به‌شیک زور له زانایانی فەرمووده‌ناس ثم فەرمووده‌یاں به‌بیټه‌ر داناوه، چونکه له فەرمووده‌که مه‌مه‌دی کوپی خالیدی جوندی تیداوه.

پیشه‌وا به‌یه‌ه‌قی (پره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئت: بی هی‌زه، چونکه مه‌جه‌وله^(۲).

پیشه‌وا زه‌ه‌بی (پره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئت:

ثم فەرمووده هه‌واله‌که‌ی مونکه‌ره، وه باوکی عب‌دوللای حاکم ده‌لئت: مه‌جه‌وله^(۳).

پیشه‌وا ئیبنو ته‌یمیه (پره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئت: ثم فەرمووده‌یه بیټه‌زه^(۴).

پیشه‌وا سه‌نعانی (پره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئت: دروستکراوه^(۵).

(۱) نهاية البداية والنهاية (۱/ ۴۵).

(۲) تهذيب الکمال، (۶/ ۵۹۷).

(۳) میزان الاعتدال، (۳/ ۵۳۵).

(۴) منهاج السنة النبوية (۴/ ۲۱۱).

(۵) الفوائد المجموعة (لا ۵۱۰).

هۆکاری ناوانی محهممهدی مههدی به (مههدی) و کونیهکهی!

(مههدی) له زمانهوانی نیسم مه فعوله له (هَدِي) وەرگیراوه که بهواتای
پَینمای و ژیری و روشدی دیت^(۱).

له پەرتوکی (لسان العرب) هاتوه که (هَدِي) دژی گومراییه، ههروه کو له
فهرمودهی پَیغمبەر (ﷺ) هاتوه که فهرمودیه تی: (عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين
المهدين)^(۲). واته: پهيوهست بن و دهست بگرن به سوننه تی جینشین هیدایه تدراره کانی
دوای خۆمهوه.. که واته مههدی: پَینمای خه لکی دهکات بۆ ههق و راستی^(۳).

پَیشه وای ئیبنو نه ثیر (پهحمه تی خوای لی بی) ده لیت: مههدی: ئه و که سهیه
که پَینمای خه لکی دهکات بۆ ههق و راستی^(۴).

وه کۆمه لیک راویو چوونی تریش ههیه که ئه مانه ن:

له بهر ئه وهی خه لکی پَینمای دهکات بۆ چیا به که له چیاکانی شام^(۵).

له بهر ئه وهی خه لکی پَینمای دهکات بۆ کارکی نه یی، ئه ویش دهره ییانی
تابوتیکه له ئه شکه وتیکه ئه تاکیه^(۶).

(۱) الصحاح، للجوهري، (۶/ ۲۵۳۳).

(۲) حسن: رواه الإمام أحمد في مسنده (۴/ ۱۲۶) وابو داود في سننه (۴/ ۲۰۰) والترمذي (۵/ ۴۴) برقم: (۲۶۷۶). وقال الترمذي: حسن صحيح.

(۳) لسان العرب (۱۵/ ۲۵۳).

(۴) النهاية في غريب الحديث والأثر (۵/ ۲۵۴).

(۵) الحاوي، للسيوطي (۲/ ۲۴۱).

(۶) عقد الدرر في أخبار المنتظر، (لا ۴۰).

چونکه له سه‌ر دهستی تابوتی سه‌کینه‌ت له ده‌ریاچه‌ی ته‌به‌ریه ده‌رده‌هێنرێت و له قودس دا‌یده‌هێت^(۱).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئینجیلی گه‌وره‌ی به‌رنابا له شاری پۆما ده‌رده‌هێنێت.. تا بیکاته به‌لگه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا و بیخاته به‌رده‌م جوله‌که‌کان^(۲).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی پێنمایی ده‌کات بۆ چیا‌یه‌ک له چیا‌کانی شام، ئه‌و‌یش ده‌رهێنانی ته‌وراته که ده‌بێته هۆی موس‌لمان‌بوونی هه‌زاره‌ها جوله‌که له‌سه‌ر دهستی^(۳).

کونیه‌ی چیه ؟

کونیه‌ی ئه‌بو قاسم^(۴) یان ئه‌با عه‌بدو‌ل‌لایه^(۵).

له‌قه‌به‌که‌ی جابه‌ره ؟

چونکه د‌ل‌ی ئوممه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) را‌ده‌کێشی و سه‌مه‌کارانی‌ش پ‌قیان ل‌ی ده‌بێته‌وه^(۶).

(۱) الحاوي (۲ / ۲۴۴).

(۲) المسيح الدجال، سعيد ايوب، (لا ۳۱۳) .

(۳) عقد الدرر في أخبار المنتظر، (لا ۴۰).

(۴) الإذاعة (لا ۱۵۴).

(۵) أخرجه أبو داود في سننه، كتاب: المهدي، برقم: (۴۲۸۲).

(۶) الإشاعة لأشراط الساعة (لا ۱۶۳).

محهممهدی مههدی له چه شارێک له دایک دهییت و له کوئ دهردهچیت؟

به پێی ئەو زانیاریەى كه هه‌مه هه‌یج به‌لگه‌یه‌كی یه‌كلاكه‌ره‌وه نییه كه محهممهدی مههدی له كوئ دهردهچیت و له كوئ له دایك دهییت، به‌لام وته‌ی چه‌ن‌دین پیاوچاكه‌م خستوه‌ته‌ پ‌وو:

سه‌باره‌ت به‌ له دایكه‌بوونی كۆمه‌لێك راوێژچوون هه‌یه، كه ئەمانه‌ن:

له شاری مه‌دینه له دایك دهییت، پێشه‌وا عه‌لی كوری ئەبو تالیب (ع) ده‌لیت: (المه‌دي مولده بالمدينه من اهل بيت النبي (ص))^(١).

واته: مه‌هدی له شاری مه‌دینه له دایك دهییت و له كه‌سه نزیكه‌كانی پێغه‌مبه‌ره (ص).

له شاری مه‌غریبی ئەقسا له ولاتی مه‌غریب دواتر كۆچ ده‌كات به‌ره‌و قودس، پێشه‌وا عه‌بدوللای كوری مه‌سعود (ع) ده‌لیت: (يخرج في آخر الزمان من المغرب الأقصى)^(٢).

له شاری كه‌رعه‌ی ولاتی یه‌مه‌ن^(٣)..

(١) نور الأبصار، لا ١١٢.

(٢) التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة، (لا ٧٢٣ - ٧٢٤).

(٣) الحاوي، للسيوطي (٢/ ٢٢٤).

سهبارەت بە دەرچوونی:

ئەبوە کەری کوری مەقەری (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: (یخروج المهدي من قرية يقال لها الكوعة)^(۱).

واتە: مەهدی لە گوندێک دەرەچێت بۆ دەلێن: کوعە.

پێشەوا ئیبنو حەنەفە (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: لە نیوان چیاى ئەبى قوبەیس و قەعیقەان دەرەچێت^(۲).

یەكەمجار لە هەردوو حەرەمەكان دەرەچێت، پاشان دەچێتە بەیتولمەقدیس، لە پاشان دەجال دێت، ئەمجا عیساى كورى مەریەم دادبەزێت لەلای منارەى رۆژەلانی دیمەشق، وە دەچێت بۆ كوشتنى دەجال^(۳).

(۱) البرهان في علامات مهدي آخر الزمان، لا ۱۰۱.

(۲) المهدي، عادل زكي، (لا ۸۳).

(۳) شرح الفقه الأكبر، (لا ۱۱۲).

ئایا محەممەدی مەهدی لە دایک بوو ؟

زۆر جارێ گۆرم لێ دەبێت لە هەندێک دۆست و خەڵکی چاک، کە خەونیان بینیوە کە مانگ هاتۆتە مالیان، یان شارەکیان، یان سەرئاپای جیهانی داگیر کردووە، یان کەسیکی لە خوا ترس و چاکەکارو جوان پرووی لە مالهەکیان کردووە بووئە هۆی بڵاوبوونەوهی تیشک و پرووناکیی و پێیان گوتووە: محەممەدی مەهدی لە دایک بوو!

ئەم خەوانەدی کە دەگیردرێتەوه گومانم لە باش و چاکی و تەکانیان و خەوانەکانیان نییە، بەلام ناشیی ئەوە لە بیر بکەین کە هیچ کەسیک غەیب نازانێت تەنها (الله) نەبێت، وە لە حیکمەتەکانی خۆی گەورەیه کە هیچ کەسیک نازانێت لە چ کاتێک و بەرواریک محەممەدی مەهدی لە دایک دەبێت، ئەمەش بۆ ئەوەیه ئوممەت پشیتی خۆی نەبەستیت و بلیت: چاوەروانی هاتنی محەممەدی مەهدیم، بۆیه ئەوانەدی کات دیاری دەکەن و چاوەروانی محەممەدی مەهدین شیعهکان.

لە سالی (٢٠٠٩ع) سەفەرێکی ولاتی ئێرانم کرد، چوویمە مزگەوتێک ناوی (جەمکەران) بوو، کە پێنج کیلۆمەتر لە قوم دورە.. ئەوەندە گەورەو جوان بوو دەتگوت: لە مزگەوتی مەدینە.. پرسیارم لە یەکیک لە زانای شیعهکان کردو پێمگوت: ئەو مزگەوتە بۆ ئاوا گەورەتان دروست کردووە.. لە وەلامدا گوتی: سالی ٢٠١٥ع محەممەدی مەهدی دێت و راستەوخۆ دێتە ئەو مزگەوتە، هاوپیما نییە لە گەڵ ئێمە دەبەستیت و راستەوخۆ بەسەر ئەمریکا دەدەین.. ئەو پێنج سالی بەسەر ئەو بەروارە تێپەریوە هەتا ئێستاش محەممەدی مەهدی نەهاتووە.. بۆیه کات دیاری کردن گەورەترین هەڵەیه و دەبێتە هۆی ساردکردنەوهی خەڵکی لە هاتنی مەهدی.

کەسانێک هەبوون کە کاتیان دیاری کرد، بەلام محەممەدی مەهدی نەهات و تەکانیان پێچەوانە بووئەوه: لەوانە: وتەئە ئێمە قوبەیل کە گوتی: خەڵکی لە دەورووبەری مەهدی کۆدەبنەوه لە سالی ٢٠٤ ی کۆچی بەلام هەر نەهات^(١).

(١) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (٩٦٢) بسند ضعيف فيه.

(محهمه دی مه هدی) له نه وهی کییه ؟

فهرموده کانی پیغمبر (ﷺ) دهراره ی ناوو شوړه تی (محهمه دی مه هدی) گه لیک زورن، بویه نیمه تنه ها به کورتيان ده خینه پروو و نمونه یان لی دینین: پیښهوا نوم سله مه (رهزای خوی لی بی) ده گپ یته وهو ده لیت: گویم له پیغمبره خوا (ﷺ) بوو که دهی فهرموو: (الْمَهْدِيُّ مِنْ عِزَّتِي، مِنْ وَلَدِ فَاطِمَةَ)^(۱).

واته: مه هدی له خانه واده ی منه له نه وهی فایمه یه.

زوریه ی فهرموده کانی پیغمبر (ﷺ) نهو راستیه دوپات ده که نه وه که (مه هدی) له ټال و بدیتی پیغمبره (ﷺ)، وه له نه وهی فایمه ی کچی پیغمبره (ﷺ).

له فهرموده ی دایکمان عائشه (رهزای خوی لی بی) ده لیت: پیغمبره خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (المهدي رجل من عترتي، يقاتل على سنتي كما قاتلت أنا على الوحي)^(۲).

واته: مه هدی له خانه واده ی منه، جهنگ ده کات له سهر سونه تی من ههروه کو چوڼ من ده جهنگم له پیناوی وه چی.

پیښهوا عه بدوللای کوری مه سعود (ﷺ) ده لیت:

پیغمبره خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمَهُ اسْمِي)^(۳).

(۱) حسن: سنن أبو داود (۳۴۱/۶) کتاب: المهدي، برقم: (۴۲۸۵). وقال العريزي في (السراج المنير

شرح الجامع الصغير) (۴/ ۵۳۰): إسناده حسن.

(۲) أخرجه الإمام أبو نعيم بن حماد في (الفتن).

(۳) صحيح: سنن الترمذي (۴۴۹/۸) کتاب: المهدي، باب: ما جاء في المهدي، برقم: (۲۳۹۴). وقال

واته: دونیا به سهر ناچێ تاكو پیاوێك له خانه وه دای من دهیته شای عاره بان، ناوی له گهڵ ناوی مندا كۆكه.

لهم فهرمودانه شه ومان بو درده كه ویت كه (مه هدی) وهكو پێغه مبه ر (ﷺ) ناوی (موحه ممه د) یان (ئه حمه د)^(۱) هو باوكیشی ناوی (عه بدوللا) یه و ماوه ی ده سه لاتداری هه وت ساڵ یان نو ساڵ ده خایه نیته.

پێشه و ئه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده گیرته وه كه پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَمْتَلِيَ الْأَرْضُ ظُلْمًا وَعُدْوَانًا ثُمَّ يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ عِزَّتِي - أَوْ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي - مَنْ يَمْلُوهَا قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَعُدْوَانًا)^(۲).

واته: كۆتایی بو نه وهر نایه ت هه تا زهوی پر دهیته له سته م و دوژمنكاری، پاشان پیاوێك ده رده چیت له ئال و بهیتی من، ئه م زهویه پر ده كات له دادگه ری، هه روه كو چۆن پر بوو له سته م و دوژمنایه تی.

پێشه و عه بدوللای كوری مه سعود (ﷺ) ده لیت:

پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رموی: (لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَبْعَثَ اللَّهُ فِيهِ رَجُلًا مِنِّي، أَوْ مِنْ أَهْلِ أَهْلِ بَيْتِي، يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي، وَاسْمُ أَبِيهِ اسْمُ أَبِي)^(۳).

واته: ئه گه ر دونیا هه ر ته نیا پوژێکی مابه ی، خودا ئه و پوژهی درێژ ده كاته وه، تاكو پیاوێکی له من یان له خانه واده ی من ده نیژی كه ناوی وه ك ناوی منه و ناوی باوکی وه كو ناوی باوکی منه.

الترمذي: حديث حسن صحيح.

(۱) صحيح: رواه ابو داود (٤٢٨٢) والترمذي (٢٢٣٠) وقال: حسن صحيح.

(۲) صحيح: مسند الإمام أحمد (٤١٦ / ١٧) برقم: (١١٣١). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط شيخين.. ووافقه الذهبي.

(۳) صحيح: سنن أبو داود (٣٣٧ / ٦) كتاب: المهدي، باب: كتب المهدي، برقم: (٤٢٨١). قال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.. وصححه ابن تيمية في منهاج النبوة (٨ / ٢٥٤).

نوهش بهرپرچدانه و هیه بۆ شیعەکان که ده‌لێن: ناوی موحه‌ممەدی کوری
حه‌سه‌نی عه‌سکه‌ریه.

(يَبْتَغِ) واته: دهرده‌که‌وێت.

پیشه‌وایان ئیبنو که‌ثیرو ئیبنو ته‌میمه (په‌حه‌مه‌تی خوای لی بی) ده‌لێت: نه‌و
پیاوه محه‌ممەدی کوری عه‌بدوڵلای عه‌له‌وی فاتیمی حه‌سه‌نیه^(۱).

پیشه‌وا محه‌ممەد شه‌مس ولحه‌ق ئابادی ده‌لێت: فه‌رمووده‌کان زۆر پاشکاوانه‌ن
که محه‌ممەدی مه‌هدی له نه‌وه‌ی مندال‌ه‌کانی حه‌سه‌نه^(۲).

هه‌ر چه‌نده نه‌وه‌ی پشتی پی به‌سترایه زانایان ده‌فه‌رموون: فه‌رمووده‌که‌ بی
هێزه، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا جه‌هوری نه‌هلی سوننه ده‌فه‌رموون: له نه‌وه‌ی حه‌سه‌نه..

ته‌نانه‌ت له فه‌رمووده‌یه‌ك هاتووه که جارێکیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به فاتیمه‌ی
فه‌رموو: (والذي بعثني بالحق نبيا، إن منهما مهدي هذه الأمة)^(۳).

واته: سوێند به‌وه‌ی گیانی منی به هه‌ق ئاردووه حه‌سه‌ن و حوسه‌ین مه‌هدی
نهم ئوممه‌ته‌ن.

شیخ محه‌ممەدی کوری عبدا‌ل‌وه‌اب (په‌حه‌مه‌تی خوای لی بی) ده‌لێت: به
د‌ل‌نیایی محه‌ممەدی مه‌هدی له نه‌وه‌ی ئیمامی حه‌سه‌نه^(۴).

هه‌ندی‌کیش ده‌لێن: له نه‌وه‌ی حوسه‌ینه، به به‌ل‌گه‌ی پیشه‌وا عه‌بدوڵلای کوری
عه‌مری کوری عاص (ﷺ) ده‌لێت:

(۱) النهاية في الفتن والملاحم (۲۹ / ۱) ومنهاج السنة (۴ / ۲۱۱).

(۲) التقاء المسیحین في آخر الزمان، (لا ۶۸).

(۳) رواه الطبراني في (الكبير) وأبو نعيم عن علي الهلالي.

(۴) رسالة في الرد على الرافضة، (لا ۲۹).

(يخرج المهدي من ولد الحسين..) ^(۱). واته: مههدی له مندالی حوسهین دهرده چیت.

ههندیکیش دهلین: له نهوهی عهباسه، به بهلگه ی پشهوا عوسمانی کوری عه فان (ﷺ) دهلیت: گویم له پیغه مبهەر (ﷺ) بوو که فهرموویه تی: (المهدی من ولد العباس عمی). واته: مههدی له کوری عهباسی ماممه ^(۲).

جاریکیان پیغه مبهەر (ﷺ) به عهباسی فهرموو: (یا عم ألا أخبرك أن الله افتتح هذا الأمر بي، ويختتمه بولدك) ^(۳).

واته: نهی مامه نایا ههوالت بدهمی که به دلنایای خوی گهوره نهو فهرمانه که پیم دراوه نازادی دهکات، وه کوټاییه که ی به کوره که ته.

جاریکیان پیغه مبهەر (ﷺ) دوعای سهرکهوتنی بو عهباسی مامی کرد، له پاشان فهرمووی: (یا عم أما علمت أن المهدي من ولدك) ^(۴).

واته: نهی مامه! نایا نازانیت که مههدی له مندالی تویه.

نهم ههوالانهی که ده فهرموون: له نهوهی عهباسه دژ بهوه نییه که له نهوهی پیغه مبهره (ﷺ) یان له مندالی فاتیمهیه، بهلام بهنده دواي توژینه وهیه کی زور گهیشته نهو نهجامه ی که محهمه دی مههدی له نهوهی فاتیمهیه نهک عهباس.

(۱) عقد الدرر في أخبار المنتظر، (لا ۱۵۷).

(۲) رواه الدار قطني في (الأفراد) وابن عساكر في (تاريخه)، وقال الدار قطني: هذا حديث غريب تفرد به محمد بن الوليد مولى بني هاشم.

(۳) رواه الخطيب وابن عساكر في (تاريخه).

(۴) رواه هيثم بن كليب، وابن عساكر عن ابن عباس، ورجاله ثقات.

حیکمەت چیه که (موحه مەدی مەهدی) له رەچەلەکی پێشەوا (حەسەن)؟

ئەو فەرموودانەی لە پێشەوا باسمان کرد ئەو دەگەیهنیت که محەممەدی مەهدی لە ئەوێ فاتیما کچی پێغمەبەرە (ﷺ)، وە هیچ بەلگەیهکی دروست نییه که بفەرمویت: لە ئەوێ حەسەن یان حوسەین (پەزای خایان لێ یە).

بەلام ئەوانە ی که دەفرموون: لە ئەوێ حەسەن، پشتیان بە فەرموودەیک بەستوو که جارێکیان پێشەوا عەلی کۆری ئەبو تالیب (ﷺ) سەیری حەسەنی کۆری کردو فەرمووی: (إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ كَمَا سَمَاهُ النَّبِيُّ ﷺ) و سیخرج من صلبه رجل یسمى باسم نبیکم یشبیه فی الخلق، ولا یشبیه فی الخلق.. یملأ الأرض...) (۱).

واتە: ئەم کۆرە ی من سەرکردەو پرێژدارو گەورەیه هەرەکو پێغمەبەری خوا (ﷺ) ناوی ناو، وە لە پشت ئەو کۆرە ی من پیاوێک دەرەچیت ناو دەبریت بەناوی پێغمەبەرە که تان لە پرووی پەوشتەو بە پێغمەبەر دەچیت، بەلام لە پرووی وێناو بەو ناچیت.. زەوی پر دەکات.

چونکه پێشەوا حەسەن بوو بە خەلیفە لە پاش شەهیدبوونی باوکی (عەلی کۆری ئەبو تالیب) ئیتر موسڵمانان دوو فرمانەرەوایان هەبوو.

- پێشەوا حەسەن (ﷺ) لە عێراق و حیزازو شوئەکانی تر.
- پێشەوا موعاویە (ﷺ) لە شام و دەورووبەری.

پاش ئەوێ پێشەوا حەسەنی کۆری عەلی (ﷺ) شەش مانگ فرمانەرەوایی کردو دواتر دەستی لێ هەلگرت بۆ موعاویە بەیە هیچ بەرامبەرێکی دنیایی، بەلکو لە پێناو خۆی گەورەو بۆ ئەوێ موسڵمانان پەرتەوازه نەبن و لەسەر یەك فرمانەرەو کۆبێنەوو خۆنێ رشتن رابووستیت، هەر کەسیش واز لە شتێک بهێنیت بۆ خۆی گەورە، خۆی گەورە زیاتری یە دهبەخشیت، یان بەنەوێکە ی زیاتر دهبەخشیت (۲).

(۱) ضعیف: رواه ابو داود برقم: (۴۲۹۰). وضعفه الألبانی فی ضعیف أبي داود (۴۹۹۰).

(۲) المنار المنيف، لابن القيم، (لا ۱۵۱).

خودای گهوره له شهوێکدا دهیسانزێنی !

پێشهوا عهلی کورپی ئه‌بو تالیب (ع) ده‌لیت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرموی: (الْمُهْدِيُّ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ، يُصْلِحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ)^(۱).

واته: مه‌هدی له ئال و به‌یتی ئێمه‌یه، خوای گه‌وره له شه‌وێکدا ده‌یسانزێنی بۆ ئه‌و کاره... یان به‌ واتای ئه‌وه ییت: کاروباری ڕێکده‌خات و پله‌و پایه‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه له‌یه‌ک شه‌ودا، یان له‌ یه‌ک ساتی شه‌وێکدا، چونکه‌ پیاو ماقوڵ و خاوه‌ن به‌ریاره‌کان پێکدێن له‌سه‌ر دانانی ئه‌و وه‌کو خه‌لیفه^(۲).

(يُصْلِحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ) به‌ واتای ئه‌وه نییه که گومراو یاخی بووه‌و خوا ڕێنموونی کردییت و بوویته‌ سه‌رکرده‌ی خه‌لکی، نه‌خێر، چونکه‌ مه‌هدی خه‌لکی به‌رپۆه‌ ده‌بات، فتوایان بۆ ده‌دات و نا‌کۆکییه‌کانیان چاره‌سه‌ر ده‌کات و سه‌رکرده‌یه‌تی جه‌نگیان ده‌کات، ئه‌م زانسته‌یش له‌ شه‌وێکدا کۆنایه‌ته‌وه مه‌گه‌ر له‌ ڕێگه‌ی وه‌حیه‌وه ییت، وه‌حیشه‌ ته‌نها بۆ پێغه‌مبه‌رانه‌و مه‌ه‌دیش پێغه‌مبه‌ر نییه... بۆیه (يُصْلِحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ) واته: قایلی ده‌کات به‌وه‌ی مه‌ه‌دیه‌وه به‌رجه‌سته‌کاری فەرمووده‌کانه‌و سیفه‌ته‌کانی سه‌رکرده‌یه‌تی پێ ده‌به‌خشیت.

پێشه‌وا ئیبنو که‌ثیر (په‌حمه‌تی خوای لی بی) ده‌لیت: به‌ واتای ئه‌وه دیت که هه‌ندێک نه‌قصی هه‌یه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌یسانزێنی و ته‌ویه‌که‌ی لی قه‌بوڵ ده‌کات^(۳).

پێشه‌وا عه‌لی قاری (په‌حمه‌تی خوای لی بی) ده‌لیت: خوای گه‌وره له شه‌وێکدا ده‌یسانزێنی و پله‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه له‌ کاتر می‌ریکی شه‌ودا^(۴).

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۷۴/۲) برقم: (۶۴۵) وقال الشيخ أحمد شاکر في تخريجه للمسنـد برقم:

(۶۴۵) إسناده صحيح، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۶۷۳۵).

(۲) المرقاة، ملا علي القاري (۵/ ۱۸۰).

(۳) النهاية في الفتن والملاحم (۱/ ۴۳).

(۴) مرقاة المفاتيح (۵/ ۱۸۰) والرد على من كذب بالأحاديث الصحيحة الواردة في المهدي، الشيخ

کردارهکانی محهمه دی مه هدی!

خوای پهروهردگار که محهمه دی مه هدی ده نیریت بۆ سێ کرداری سه ره کی ده نیریت:

یه کهم: دادپهروهری له سه ر زهوی ده چه سپینیت:

• پێشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده گیرته وه که پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مِلْتُمْ جَوْرًا وَظُلْمًا، يَمْلِكُ سَبْعَ سِنِينَ)^(۱).

واته: زهوی پڕ ده کات له دادوه ری پاش نه وه ی که پری بوو له تاوان و ستم، وه مولکه که ی حموت سال ده خایه نیت.

• پێشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده گیرته وه که پێغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى .. يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ عِثْرَتِي - أَوْ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي - مَنْ يَمْلُؤُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَعُدْوَانًا)^(۲).

واته: کۆتایی بو نه وه ر نایه ت هه تا .. پیاوێک ده رده چی ت له ئال و به یتى من، نه م زهویه پڕ ده کات له دادگه ری، ههروه کو چۆن پڕ بوو له ستم و دوژمنایه تی.

• پێشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده لیت: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: (أُبَشِّرُكُمْ بِالْمَهْدِيِّ يُبْعَثُ فِي أُمَّتِي عَلَى اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلْزَلٍ، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مِلْتُمْ جَوْرًا وَظُلْمًا..)^(۳).

عبدالمحسن العباد، لا ۷۹.

(۱) حسن: سنن أبو داود (۱۰۷/۴) کتاب: المهدي، برقم: (۴۲۸۵). وحسن الألباني إسناده في تخريج المشكاة (۱۵۰۱/۳). وصحيح الجامع (۶۶۱۲).

(۲) صحيح: مسند الإمام أحمد (۴۱۶/۱۷) برقم: (۱۱۳۱). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط شيخين.. ووافقه الذهبي.

(۳) ضعيف: مسند الإمام أحمد (۴۲۶/۱۷) برقم: (۱۱۳۲۵). قال الإمام شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

واته: موژدهتان ددهمهى به مههدى، پياوئكه له قورهيش له ئال و بهيتى من، له كاتى ناكۆكى نيوان خهلك و زۆربوونى بومهلهرزهدا خودا دهينيرت، زهوى پر دهكات له راستى و دادوهرى، وهك چۆن پر ببوو له ستهم..

• پيشهوا موجهيد (پهحهتهى خواى لى بى) دهلت: پياوئكه له هاوهلانى پيغهمبر (ﷺ) بوى باس كردم و گوتى: (اِنَّ الْمَهْدِيَّ لَا يَخْرُجُ حَتَّى تُقْتَلَ النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ، فَإِذَا قُتِلَتِ النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ غَضِبَ عَلَيْهِمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ فَأَنَّ النَّاسَ الْمَهْدِيَّ قَرْفُوهُ كَمَا تُرْفُ الْعُرُوسُ إِلَى زَوْجِهَا لَيْلَةً عُرْسَهَا وَهُوَ يَلُغُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا..)^(۱).

واته: به دنياسى مههدى دهروناچيت ههتا نهفسى زهكيبه دهكوژرت، كه كوژرا خهلكى ئاسمان و نهوانهى له زهوين لبيان توپه دهبن، نه مجا خهلكى مههدى دههينن و دهپرازتنهوه ههروهكو چۆن بووك بۆ پياوهكهى دهپرازتنهوه له شهوى بوكينيدا، زهوى پر دهكات له دادپهروهرى.

لهم فهرمودانه نهوهمان بۆ دهردهكهوئت كه محهممهدى مههدى دادپهروهرى بهريلاودهكاتوه به ههموو جوهرهكانيهوه، وهكو دادپهروهرى كۆمهلايهتى و ئابورى و سياسى و دادوهرى و.. هتد. نه مهش له كاتيكدايه سهرتاپاي زهوى پر ببوو له ستهمكردن.

پرسيارئك: ئايا ئه و دادپهروهريه سهرتاپاي زهوى دهگريتهوه ؟

له وهلامى ئه و پرسياره دهلئيم: فهرمودهكان زۆر پاشكاوانه باس له دادپهروهرى سهرتاسهرى جيهان دهكات، وه زۆر ئاساييه كه وشهى (الأرض) ئه و خاكانه بگريتهوه كه محهممهدى مههدى دهسلاتى بهسهدا ههيه، واته: بهشيك له و خاكانهى كه حوكمى تيدا بكات، چونكه وشهى (الأرض) گشتيه بهلام مهبهست پيى بهشيكه، تهنانهت له قورئان ئه م دهستهواژانه زياتر له جارئك بهكار هاتوه.

(۱) مصنف ابن أبي شيبة، لأبي بكر بن أبي شيبة، (٥١٤/٧) برقم: (٣٧٦٥٣). قال الألباني في سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة: متنه منكر، وإسناده نظيف. سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة: (١٧٦ / ٥)، برقم (٢١٥٥).

خوای پهروهردگار دهریاره ی فیرعهون فهرموویه تی: [إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا] ^(۱).

واته: بهراستی فیرعهون بهرزو زāl بوو له زهوی (میسر) دا، وه خه لکه که ی میصری کرد به چهند بهش و کومه لیک.

مهبهست له وشه ی (الْأَرْضِ) لیږدها خاکی میصره نه که هه موو خاکی دنیا بیت.

خوای پهروهردگار دهریاره ی بهنی نیسرائیل فهرموویه تی: [وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا] ^(۲).

واته: نیت (له جینگای گهلی فیرعهون) نهو گه له مان نیشته جی کرد که هه میسه ده چه وسیترا نه وه له رۆژه لات و رۆژناوای نهو ولاته دا.

به هه مان شیوه مهبهست له وشه ی (الْأَرْضِ) لیږدها خاکی میصره نه که هه موو خاکی دنیا بیت.

لیږدها ته نه ا ناماره مان به دوو نایه تی قورپان کرد، نه گینا دیه ان نایه تی قورپانیمان هه یه که به گشتی هاتوون و مهبهست لئی به شیکه.. که واته وشه ی دادپهروه ریش له سهر زهوی ده گونجیت لئی به شیک بیت نه که هه موو سهر زهوی.

دوووو: مال و سهروهت و سامان زور دهبه خشییت:

پیشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده لیت: پتغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرموویت: (يَقْسِمُ الْمَالُ صَحَاحًا فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: مَا صَحَاحًا؟ قَالَ: بِالسَّوِيَّةِ بَيْنَ النَّاسِ) ^(۳).

(۱) سورة القصص، الآية: (۴).

(۲) سورة الأعراف، الآية: (۱۳۷).

(۳) ضعيف: مسند الإمام أحمد (۱۷/ ۴۳۶) برقم: (۱۱۳۲۵). قال الإمام شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

واته: پاره بهرینکی بهش دهکات، پیاوێک گوتی: چۆن بهرینکی؟ فرموی: به یه کسانى له نێوان خه لکدا.

پێشهوا جابری کورێ عهبدوللا (ﷺ) دهلیت: پێغه مبه ر پێغه مبه ر (ﷺ) فرموویه تی: (يَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي خَلِيفَةٌ يَحْتِى الْمَالَ حَثًّا، لَا يَعُدُّهُ عَدَدًا)^(۱).

واته: له کۆتایی ئومه ته که مدا خه لیفه یه ک دهییت، پاره بههه لړشتن هه ل دهر پړۆییت و به ژماردن نایژ میړیت.

پێشهوا نه وه ی (په حمه تی خوا ی لی بی) دهلیت: وشه ی (حثیا) واته: به هه ردوو دهستی ئه مه ش له بهر سه خا وه تی ئیما می مه هدی^(۲).

پێشهوا جابری کورێ عهبدوللا (ﷺ) دهلیت: پێغه مبه ر پێغه مبه ر (ﷺ) فرموویه تی: (يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمانِ خَلِيفَةٌ يَقْسِمُ الْمَالَ وَلَا يَعُدُّهُ)^(۳).

واته: له کۆتایی ئومه ته که مدا خه لیفه یه ک دهییت، ما ل به یه کسانى دا به ش دهکات و نایژ میړیت.

پێشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) دهلیت: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموویه تی: (يُخْرِجُ فِي آخِرِ الزَّمانِ خَلِيفَةً يُعْطِي الْحَقَّ بِغَيْرِ عَدَدٍ)^(۴).

واته: له کۆتایی ئومه ته که مدا خه لیفه یه ک دهر ده چیت، هه ق ده به خشییت به بی ژماردن.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۳۴) کتاب: الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، برقم: (۲۹۱۳).

(۲) شرح النووي على صحيح مسلم (۱۸/ ۴۰).

(۳) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۳۵) کتاب: الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، برقم: (۲۹۱۴).

(۴) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۳۴) کتاب: الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، برقم: (۲۹۱۳).

پېښهوا ښو سوعیدی خودری (ﷺ) دهلیت:

پېغه مبهري خوا (ﷺ) فرموویه تی: (يَخْرُجُ فِي آخِرِ أُمَّتِي الْمَهْدِيُّ يَسْقِيهِ اللَّهُ الْعَيْنَ، وَتُخْرَجُ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا، وَيُعْطَى الْمَالُ صَحَاحًا، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ وَتَعْظُمُ الْأُمَّةُ، يَعِيشُ سَبْعًا أَوْ ثَمَانِيًا)^(۱).

واته: مهدي له نومه تی من هله ده کوریت، خودا بارانی بو دهبارنئ و زهوی پروه کی خوی دهرده خا مال دهبه خشی و ره شه ولاخ زور دهبی و نومه ت مه زن دهبی، حوت یان هشت سالانیش ده ژی.

نم فرمودانه ش هه مووی به لگن له سر نه وی که له سرده می محه مه دی مه هدی مال و سروه و سامان زور زور دهبیت و زوریش سه خی و ده ستراره دهبیت، تنانه ت که سیک پیوستی به یارمه تی هه راییت..

پېښهوا طوس (په حمه تی خوی لی بی) دهلیت: (علامة المهدي جواداً بالمال، رحيماً بالمساكين)^(۲).

واته: له نیشانه ی مه هدی سه خیه به مال و به به زه ییه به رامبه ر به هه ژاران.

سپیه م: کار له سر سوننه تی پېغه مبهري خوا (ﷺ) ده کات:

له فرموده ی ښو سوعیدی خودری (ﷺ) دهلیت: گویم له پېغه مبهري خوا (ﷺ) بو فرمووی: (يُخْرِجُ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي يَقُولُ بَسْنَتِي)^(۳).

واته: پیاوړک له نومه ته دهرده چیت به سوننه تی من ده دوت، واته: په فتار به سوننه ت ده کات.

(۱) صحيح: رواه الحاكم في (المستدرک) (۴/ ۶۰۱) برقم: (۸۶۷۳). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ

صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ مُصْطَفَى الْعَدَوِي فِي الصَّحِيحِ الْمُسْنَدِ فِي الْفَتْنِ، لَا ۳۵۲.

(۲) التقاء المسيحين في آخر الزمان، لا ۸۹.

(۳) أخرجه الطبراني في (الأوسط).

له فەرموودەیی دایکمان ئوم سەلمە (پەزای خوای لی بی) دەلیت:
پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویەتی:

(ويعمل في الناس بسنة نبهم سنين)^(۱). واتە: لە نێو خەڵکی کار بە سوننەتی
من دەکات چەندین ساڵ.

له فەرموودەیی دایکمان عایشە (پەزای خوای لی بی) دەلیت: پێغەمبەر (ﷺ)
فەرمویەتی: (المهدي رجل من عترتي، يقاتل على سنتي كما قاتلت أنا على الوحي)^(۲).

واتە: مەهدی لە خانەوادەی منە، جەنگ دەکات لەسەر سوننەتی من
هەروەکو چۆن من دەجەنگم لە پێناوی وەحی.

(۱) أخرجه الطبراني في (الأوسط).

(۲) أخرج الإمام أبو نعيم بن حماد في (الفتن).

بەرەكەت لەو سەردەمی زۆر دەییت

پیشہ واثہ بو سہ عیدی خودری (ﷺ) دہلیت:

يَنْعَمُ بِهِ رَىٰ خَوَا (ﷺ) فَمَرُومِيه تى: (يَخْرُجُ فِي آخِرِ أُمَّتِي الْمَهْدِي يَسْقِيهِ اللَّهُ
الْغَيْثَ، وَتُخْرِجُ الْأَرْضَ نَبَاتَهَا، وَيُعْطِي الْمَالَ صِحَاحًا، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ وَتَعْظُمُ الْأُمَّةُ، يَعْيشُ
سَبْعًا أَوْ مِائَتًا) ^(١).

واته: مه هدی له ئومەتی من هەڵدەکویت، خودا بارانی بۆ دەبارێنێو زوی
پرووهکی خۆی دەردهخات و مال دهبەخشی و پەشه و لاخ و مەپو مالآت زۆر
دەبی و ئومەت مەزن دەبی، حەوت یان هەشت سالانیش دەژی.

پیشہوا ئہ بو سہ عیدی خودری (ﷺ) دہ گیر پتہ وہ کہ پیغمبر (ﷺ)
 فرمویہ تی:

(لَتُمْلَأَنَّ الْأَرْضُ جَوْرًا وَظُلْمًا، فَإِذَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا بَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِّنِّي اسْمُهُ اسْمِي
أَوْ اسْمُهُ اسْمُ أَبِي، يَمْلُؤُهَا عَدْلًا وَقِسْطًا، كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، فَلَا تَمْنَعُ السَّمَاءُ شَيْئًا مِّنْ
قَطَرِهَا وَلَا الْأَرْضُ شَيْئًا مِّنْ نَّبَاتِهَا، يَلْبَثُ فِيكُمْ سَبْعًا أَوْ ثَمَانِيًا أَوْ تِسْعًا)^(٢).

واته: زهوى پر دهيت له ستم، وه که پر بوو له ستم خوى گهوره پياوړى ده. د نيرت له نهوې من، ناوې ناوې منو ناوې باوکيشى ناوې باوکى من، زهوى پر دهکات له پړک و دادپهروهرى، ههروهک چون پر بيوو له ستم، له سهردهمى نهودا ناسمان هيچ له بارانى ناگرتتهوو زهوىس هيچ له پوههکى گل ناداتهوه، دهوت يان ههشت سالتان له ناودا دهيت، نه گهر زورى خياند نهوا نو ساله.

(١١) صحيح: رواه الحاكم في (المستدرک) (٤/ ٦٠١) برقم: (٨٦٧٣). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْأُسْتَادُ، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ مُصْطَفَى الْعَدَوَى فِي الصَّحِيحِ الْمُسْنَدِ فِي الْفَتَنِ، لَا ٣٥٢.

(٢) مسند البزار (٨ / ٢١٤) برقم: (٢٨٢٤).

ئەوێ وەرە گیریت لەم دوو فەرموودەیە پێغەمبەر (ﷺ) ئەمانە:

۱- (يَسْقِيهِ اللَّهُ الْغَيْثَ)

واتە: خودای گەورە بارانی بۆ دەبارێت.. بارانیکی زۆر دەبارێت پرویارەکان پڕ دەبنەو لە ئاوی جوان، کانیووەکان هەمیشە هەڵدەقۆڵێن.

۲- (تُخْرِجُ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا).

واتە: زەوی پرووێکی خۆی دەرەخات، تەنانت ئەو خاکانەی کە گزۆگیای لێ شین نەدەبون هەموو پرووێکی تیایدا دەپوێت.. بەبێ ئەوێ کەس پرواندییتی تەنانت بەبێ کێلان هەمووی دەهێتە بەرھەم، تەنانت خاک هەبە لە بیابانەکانی سودان کە ئەستەم بوو هیچ پرووێکی تیایدا شین ببێت، بەلام لەو سەردەم هەمووی دەهێت بە گزۆگیای بەبێ ئەوێ دەستی هیچ کەسیکی تیایدا نەبێت.

۳- (تَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ).

واتە: پەشە و لاخ و مەرو ماللات زۆر دەبێ.. تەنانت محەممەدی مەھدی گەرنگیکی زۆر ئەدات بە زیندووکردنەو بەخێوکردنی مەرو ماللات و پەشە و لاخ.

۴- (يُعْطِي الْمَالَ صَحَاحًا).

واتە: مāl زۆر بەدادپەرۆری دەبەخشی.. مāl ئەوەندە زۆر دەبێت لە ژماردن نایەت، لە گەڵ زۆربوونی مāl کشتوکال و بەخێوکردنی ئازەل داری پەرە دەسەنیت، ئەمەش هەموو بە هۆی دادپەرۆری و حوکمکردنە بە قورئان.

۵- (تَعْظُمُ الْأُمَّةُ).

واتە: ئەم ئۆممەتە مەزن دەبێت.. ژمارەیی مۆسلمانان زۆر دەبێت، تەنانت بەهێزیوون دەکەوێتە نیویان.

ماوهی دهسهلاتی محهمهدی مههدی لهسهر زهوی

ماوهی مانهوهی محهمهدی مههدی لهسهر زهوی پینج یان ههوت یان ههشت یان نۆ سأل دهییت.

پیشهوا نهبو سهعیدی خودری (ﷺ) دهگیرتهوه که پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: (لَتَمْلَأَنَّ الْأَرْضُ جَوْرًا وَظُلْمًا، فَإِذَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا بَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِنْي اسْمُهُ اسْمِي أَوْ اسْمُهُ اسْمُ أَبِي، يَمْلؤها عَدْلًا وَقِسْطًا، كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، فَلَا تَمْنَعُ السَّمَاءُ شَيْئًا مِنْ قَطْرِهَا وَلَا الْأَرْضُ شَيْئًا مِنْ نَبَاتِهَا، يَلْبَثُ فِيكُمْ سَبْعًا أَوْ ثَمَانِيًا أَوْ تِسْعًا)^(۱).

واته: زهوی پر دهییت له ستهم، وه که پر بوو له ستهم خوی گهوره پیاوێک دهییرت له نهوهی من، ناوهکهی ناوی منهو ناوی باوکیشی ناوی باوکی منه، زهوی پر دهکات له رێک و دادپهروهری، ههروهک چۆن پر ببوو له ستهم، له سهردهمی ئهودا ئاسمان ههچ لهبارانی ناگیرتهوو زهوش ههچ له رووهکی گۆل ناداتهوه، ههوت یان ههشت سالتان لهناودا دهییت، نهگهر زۆری خایاند نهوا نۆ ساله.

له فهرموودهیهکی تر فهرموویهتی: (إِنَّ فِي أُمْتِي الْمَهْدِي يَخْرُجُ، يَعِيشُ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا أَوْ تِسْعًا...)^(۲).

واته: به دنیایی له ئوممهتی من مههدی ههیه دهردهچی، پینج یان ههوت یان نۆ سأل لهناوتاندا دهژیت..

پیشهوا نهبو سهعیدی خودری (ﷺ) دهگیرتهوه که پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: (الْمَهْدِيُّ مِنِّي، أَجْلَى الْجَبْهَةِ، أَقْنَى الْأَنْفِ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، يَمْلِكُ سَبْعَ سِنِينَ)^(۳).

(۱) مسند البزار (۲۱۴/۸) برقم: (۲۸۲۴).

(۲) رواه الترمذي، كتاب: الفتن، برقم: (۲۲۳۳). وحسنه الألباني في صحيح الترمذي (۱۸۲۰).

(۳) حسن: سنن أبو داود (۱۰۷/۴) كتاب: المهدي، برقم: (۴۲۸۵). وحسن الألباني إسناده في تخريج

واته: مه هدی له منه و ناوچه وانی (أجلی) یه، لوتی (أقنی) یه، زهوی پر دهکات له دادوهری پاش نهو هی که پری بوو له تاوان و ستم، وه مولکه که هی دهوت سأل دهخایه نیت.

پیشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهرا (ﷺ) فهرموویه تی: (يَخْرُجُ فِي آخِرِ أُمَّتِي الْمَهْدِيُّ يَسْقِيهِ اللَّهُ الْغَيْثَ، وَتَخْرُجُ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا، وَيُعْطِي الْمَالَ صِحَاحًا، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ وَتَعْظُمُ الْأُمَّةُ، يَعِيشُ سَبْعًا أَوْ ثَمَانِيًا)^(۱).

واته: مه هدی له ئومه تی من هه لده که ویت، خودا بارانی بو دهبارنیو زهوی روه کی خوئی دهرده خاو مال دهبه خشی و ره شه و لاخ زور دهبی و ئومه ت مه زن دهبی، دهوت یان ههشت سالانیش ده ژی.

پیشهوا نوعه می کوری هه مهاد (پهحمه تی خوی لی بی) ده لیت: مه هدی چل سالان ده می نیت هوه^(۲).

پیشهوا زه مری کوری هه بیب (پهحمه تی خوی لی بی) ده لیت: ژیا نی مه هدی سی ساله^(۳).

پیشهوا دیناری کوری دینار ده لیت: مانه وهی مه هدی چل ساله^(۴).

پیشهوا زوهری (پهحمه تی خوی لی بی) ده لیت: مه هدی چوارده سالان ده ژیه ت، له پاشان کوچی دوا بی دهکات^(۵).

المشكاة (۳/ ۱۵۰۱). وصحيح الجامع (۶۶۱۲).

(۱) صحيح: رواه الحاكم في (المستدرک) (۴/ ۶۰۱) برقم: (۸۶۷۳). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ، وصححه الشيخ مصطفى العدوي في الصحيح المسند في الفتن، لا ۳۵۲.

(۲) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۱۱۲۰).

(۳) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۶۷.

(۴) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۱۱۳۲).

(۵) ضعيف: رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۱۱۳۳). بسند ضعيف جداً.

پای په سندن دواى توژینه ویه کی زور بهنده گه‌یشته نه و دهره‌نجامه‌ی که مه‌ه‌دی (حه‌وت سال هه‌تا نو) سال ده‌مینته‌وه.. چونکه فرموده‌ی راست و دروسته‌کان هه‌موو له‌سه‌ر نه‌وه کوکن که مانه‌وه‌ی نه‌م پیاوه مه‌زنه له نیوان هه‌وت هه‌تا نو ساله.. که‌واته ماوه‌که له نیوان هه‌وت هه‌تا نو ساله، نه‌مه‌ش شتیکی نامۆ نییه، چونکه خواى په‌روه‌رگار له قورن‌ان باسى زالبوونى نیم‌پراتۆریه‌تى پۆم به‌سه‌ر فارسه‌کانمان بۆ ده‌کات، هه‌روه‌کو فرموده‌تى: [الْم (۱) غَلَبَتِ الرُّومُ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفِرُّ الْمُؤْمِنُونَ (۴)] (۱).

واته: (ئه‌لیف لام میم) نه‌م پیتانه هیماو ناماژن بۆ ده‌سته‌وسانى عه‌ره‌به‌کان به‌رامبه‌ر به قورن‌ان و دهره‌نجامیش په‌ککه‌وتنیان و هیچ لی نه‌هاتنیان، خوا خۆی ده‌یزانی مه‌به‌ستى له‌م وشه‌یه چیه، پۆمیه‌کان شکان، له به‌شیکی زور نزیك به ولاتی عه‌ره‌به‌کانه‌وه که ده‌که‌وته نیوان (ئوردن و فه‌له‌ستین)، پاش نه‌مه زāl ده‌بنه‌وه به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که شکاندبویان که فارسه‌کانن، له ماوه‌ی چه‌ند سالی‌کدا سه‌ره‌نجامی کار له‌مه‌وپیش بۆ خوا بووه له‌مه‌وپاشیش هه‌ر بۆ نه‌وه، واته: فارس زāl بی یا پۆم زāl بی سه‌ره‌نجامی کار هه‌ر بۆ خوا خۆیه‌تى، جا نه‌و پۆره که پۆمیه‌کان زāl ده‌بن به‌سه‌ر فارسه‌کان، وه موسلمانان شاد ده‌بن (۲).

سه‌باره‌ت به [فِي بَضْعِ سِنِينَ] چه‌ند راوی‌بو‌چونیك هه‌یه؟

۱- له نیوان (۲ - ۱۰) یان (۱۲ - ۲۰) ساله.

۲- (۷) ساله.

۳- (۳ - ۹) ساله.

۴- (۱ - ۴) ساله.

۵- (۵ - ۷) ساله (۳).

(۱) سورة الروم، الآية: (۱ - ۴).

(۲) خولاصه‌ی ته‌فسیری نامی، مه‌لا عبدالکریمی مدرس، لا ۴۰۴.

(۳) أحکام القرآن، أبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، (۳)، ۳۸۶.

ئەوئەندەى بەندە بۆى بچیت لە نۆوان (۳ - ۹) سألە، خواى گەورە لە ھەموو کەس شارەزاترە.

لە کوټایی:

محەممەدى مەھدى لە تەمەنى چل سالى خواى پەرورەدگار دەيسازنیت. لە ماوەى ھەوت تا نۆ سأل دادپەرورەى دەھینیتە کایەو.

وہ دەشگونجی کە ماوەى مانەوہى ھەوت یان نۆ سأل لەسەردەمى پیغەمبەر عیسا ییت (سەلامى خواى لى بى). واتە: لە پیش ھاتنى عیسا چەندین سأل ھوکم دەکات.

دروست بوونی گومانیک و وەلامدانەوہى:

کەسانیک پرسیار دەکەن و دەلین: چۆن محەممەدى مەھدى سەرتاپای زەوى پر دەکات لە دادپەرورەى لە ماوەى ھەوت سألان، لە کاتیکدا پیغەمبەر (ﷺ) بیست و سە سألان لە مەککە مایەوہو لە خوا دەپارایەوہ ئەوجا ھەموو سە زەوى پر نەبوو لە دادپەرورەى؟

وہلامى ئەو پرسیارە بە چەند خالیک دەدەینەوہ:

یەکەم: ھەر شتیک پیغەمبەر (ﷺ) ھەوالی پیدابین ئەرکی سەرشانمانە بە راستى بزانی.

دووہم: خواى پەرورەدگار کوټمەلێک لە کاروبارەکانى بۆ ئاسان دەکات، بە نمونە پیشەوا عومەرى کورى خەتاب (رضی اللہ عنہ) لە ماوەى دە سألان سەرتاپای زەوى پر کرد لە دادپەرورەى ھەرۆکو چۆن پر بوو لە ستم، پیشەوا عومەرى کورى عەبدوالعەزیز (رەحمەتى خواى لى بى) لە ماوەى دوو سأل و پینج مانگ سەرتاپای زەوى پر کرد لە دادپەرورەى، وە پیغەمبەر (ﷺ) ھەوالی ئەوہى پیداوین کە محەممەدى مەھدى لە ماوەى ھەوت سألان زەوى پر دەکات لە دادپەرورەى.

سێیه: محهممهدی مههدی خوای گهوره کاروبارهکانی بۆ ئاماده دهکات بۆ نوێکردنهوهی ئایینی ئیسلام، وه خوای گهوره له شهوێکدا دهیسازێتی، له دواي ئهوهدا خوای گهوره کهراماتیکی پێ دهبهخشیت ئهویش پۆچوونی جهیشیکه کاتیك دهیانهوێت پهله ماری کهعبه بدهن.

چواره: ههر شتیک به ئیمه رابگهیهنرێت ئهوا یهکیکه له نیشانهی پیغه مبهرايهتی^(۱).

(۱) المهدي، محمد بن اسماعيل المقدم، (لا ۱۷۳ - ۱۷۵).

ئایا محەممەدی مەهدی گەورەترە یان ئەبوبەکر و عومەر؟

پێشەوا عەوفی کورپی محەممەد (پەرحەمتی خۆی لێ بێ) دەلێت:
 باسی ئەوەمان دەکرد کە لەم نۆمەتە پێشەوایەك هەیه، پێشەوایان ئەبوبەکر و
 عومەر پێی ناگەن لە گەورەیی^(۱).

بە پێشەوا محەممەدی کورپی سیرینیان گوت:

ئایا مەهدی باشتەر، یان ئەبوبەکر و عومەر؟

فەرمووی: محەممەدی مەهدی لە هەردووکیان باشتەر، دادپەرۆری دەکات
 وەکو پێغەمبەر (ﷺ)، تەنانهت ئیمامەتی بۆ پێغەمبەر عیساى کوری مەریم
 دەکات (سەلامی خۆی لێ بێ)^(۲).

جا مەبەست لەم گەورەییە ئەوێهە لەو سەردەم پاداشتی پەنجا لە هاوێلانی
 پێغەمبەریان (ﷺ) هەیه، وە لەو سەردەم دەجال گەمارۆیان دەدات، نەك لە پرۆوی
 پلەى بەرزو گەورەیی و پاداشت لای خۆی گەورە مەهدی گەورەتر بیت لە
 ئەبوبەکر و عومەر!

چونکە فەرمووده دروستەکان و ئیجماعی زانایان ئەوەمان پێدەلێن: کە
 ئەبوبەکر و عومەر لە دواى پێغەمبەران گەورەترینى خەلکین..

(۱) صحیح: رواه ابن ابی شیبە فی المصنف (۷/ ۵۱۳).

(۲) أخرجه نعیم بن حماد فی کتاب (الفتن) (۲/ ۲۳).

گه رانه وهی حوکمی ئیسلام پیش دهرچوونی محهممهدی مههدی

لای هه موومان ئه وه زانراوه که پیش دهرچوونی محهممهدی مههدی به ماوهیه کی کهم خیلایه رایشیده ده گهریتته وه، نه که ههروه کو هه ندیک وا گو مان ده بن که مه بهستی پی کو مه ل و جه ماعاتی ئیسلامی بیت.. نه خیر.. بویه هیچ ده لیلک نییه که نه وانه بن.. وه خیلایه رایشیده ده گهریتته وه پیش دهرچوونی محهممهدی مههدی، چونکه له و کات موسلمانان ده گهریتته وه بهیتر لمه قدیس و قدوس ده گهریتته وه ژیر ده سه لاتی موسلمانان.. ههروه کو:

پیشه وا حوزهیفه ی کوری یه مان (ﷺ) ده گهریتته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: (تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا جِ النَّبُوَّةُ، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصًا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَا جِ نُبُوَّةٍ ثُمَّ سَكَتَ) (۱).

واته: پیغه مبه رایه تی له ناوتاندا ده بیت تا ئه و کاته ی که خوا دهیوه ی، پاشان هه ر کات ویستی هه لی بگرت هه لی ده گرت، پاشان ده بیت خیلایه ت له سه ر رپو شوینی پیغه مبه رایه تی ده مینیتته وه تا ئه و کاته ی خوا دهیوه ی، پاشان ده بیت پادشایه تیبه کی میراتگری تا نه ونده ی خوا دهیوه ی، پاشان که ویستی هه لی بگرت هه لی ده گرت، پاشان ده بیت ده سه لاتیک زورداری، نه ویش ده مینیتته وه تا نه ونده ی که خوا دهیوه ی، پاشان که ویستی هه لی بگرت هه لی ده گرت، پاشان ده بیت ده سه رپو شوینی پیغه مبه رایه تی، پاشان بی ده نگ بوو.

(۱) رواه أحمد في (المسند) (۳۰ / ۳۵۶) برقم: (۱۸۴۰۶). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

ئەم فەرمودەیی پێغەمبەری خوا (ﷺ) قۆناغەکانی دەسلاتی ئیسلامی کردوو بە پێنج قۆناغەو:

۱- پێغەمبەرایەتی.

۲- خەلیفەکانی راشیدین.

۳- پاشایەتی و پشتار پشت کردنی دەسلات (بە ناشتی).

۴- پاشایەتی و پشتار پشت گرتن (بە زەبرو زەنگ و دیکتاتۆری و کودەتا)، ئەو ئەم سەردەمی ئیستایە کە تیایدا دەژین، تەنھا هاتنەوێ خێلافەتی راشیدین ماوە کە لە خاڵی پێنجەم ناماژەم پێکردوو.

۵- خێلافەتی راشیدی لەسەر بەرنامەی پێغەمبەرایەتی.

دەوێ خۆ نکۆلی لەو ناکرێ سەردەمی پێغەمبەرایەتی و خەلیفەکانی راشیدین و پاشایەتی بە ناشتی تەواو بوو سەردەمی دیکتاتۆریەتیش وا خەریکە تەواو دەبێت.

دکتۆر محەممەد محەممەد حوسەین سەبارەت بە دەستەواژەی (پاشان دەبێتە پادشایەتیەکی میراتگری تا ئەوەندەي خوا دەیهوێت) دەلێت: لە ساڵی ۱۹۲۴ پەرلەمانی تورکیا ئەم تەرتیبەي کە لە فەرمودەکەي پێغەمبەر(ﷺ) باسی فەرموو بوو خنکێنرا، بۆیە کۆتاییان بە دەولەتی عوسمانی هێناو ئوممەتی ئیسلامیش مائاواي کرد، بۆیە پادشایەتی میراتگری کۆتایی پێهات و دەسلاتی زۆرداری پەری سەند، کە خۆمان لەم سەردەمە ئەم دیاردەي بەدی دەکەین، جوانترین نمونەش ئینقیلاباتی عەسکەریه^(۱).

ئێمە ئێستا لەوسەردەمەي هێچ گەلێکی موسلمان نییە لەسەر زەوی ئیلا ملکەچی سولتەي حاکمیت کراوە، ئەمەش هاتنە دی فەرمودەو فەرمايشتەکانی پێغەمبەرە (ﷺ).

(۱) الاتجاهات الوطنية في الأدب المعاصر (۲/ ۲۷).

سەیر ئەوێه لە راپۆرتێکی مەجلیسی قەومی بۆ دیراسات و توێژینەوی ستراتیژی کە سەر بە (CIA) هە لەلایەن هەزار کارشناسی ئەمریکەوێه نامادە کراوە، پێشبینی ئەوێه دەکات کە ساڵی (۲۰۲۰) ع ئیسلامیکی تازە دێتە کایەوێه، سەیرتر ئەوێه ترسی ئەوێهیان نیە کە لە جەنگدا دەدۆڕن، بەلکو ترسیان لەوێه کە فیکری ئیسلامی فیکری سەرمايەداری دەروخینیت و ئابروی دەبات و شوپشێک دروست دەیت خەلکی بە لێشاو بەرەو ئیسلام دەوێن، ئەو پەسپۆرانی دەلێن: ئەو دیموکراتیەتە کە گەشتووتە ئەوێه بێتە نموونە لە جیهانداو چاوی لێبکری، ئابروی چوو بەهۆی هەلسوکەوتی ئەمریکاو بەریتانیایە لە جیهان، ئەو دیکتاتۆرانە لە میژوودا ناویان دەرکردوو ئەمانیش خراپتر لەوان ناو دەرەکەن! ئەوێه موسلمانان نەیانتوانی لە پەنجا سالدا بیکەن بۆ ریسواکردنی دیموکراتیەت، ئەمریکا لە ماوێهکی کەمدا دواي (۱۱/ی سێتەمبەری ۲۰۰۱ ع) کردی.

بە پێی توێژینەوێه راپرسە جیهانیەکان مۆژدەو خۆتندنەوێهکی نوێیان هەیه بۆ گەرانیەوێه حوکمی ئیسلام لە جیهانی ئیستادا!!

یەکیک لەو توێژینەوانەي دامەزراوێه (فورد)ی ئەمریکی کردوێهتی لەسەر جیهانی ئیسلامی کە دەورو حەرەکەو دەعوو صەحوێه ئیسلامی بە شیوێهکی بەرفەرەوان هەیه.

پەیمانگایەکی تری بەناوی (معهد بوفر) للدراسات الإستراتيجية في أمريكا) باس لە کۆتایی سەدەي بیستەم دەکات و دەلێت: جیهان پێش کۆتایی ئەم سەدەي تووشی دارمانی حوکمی مارکسیەت و شوعیەت و نقابیەت و نازی و دیموکراتیەت دەیت!! ئەمانە کۆتایی پێی دیت، لەگەڵ ئەوێه مارکسیەت و شوعیەت بەلام بە شیوێه جیا ناوی هێناو، ئەوێه جیگای سەرسۆرمانە ئەم نیزامانە لە کۆتایی سەدەي بیستەم لەناوچوون! دواتر دەلێت هەر لە کۆتایی ئەم سەدەيەدا جیهان بە گشتی بۆ دین دەگەریتەوێه!! راپۆرتە کە دەلێت: زۆر ناگاداری موسلمانە رەش پێستەکان بن چونکە کاریگەری زۆریان هەیه لەسەر ویلايەتە یەکگرتووەکانی ئەمریکا بە تاییەتی موسلمانان کە کاریگەری ترسناکیان هەیه لەسەر یەکییتی سوڤیەت لە کۆتایی ئەم سەدەيەدا.

لە پرووى ژمارەو ئىسلام پوژ بە پوژ لە زيادبوون دايەو واقىيىش لە پرووى ئابورىو سياسى و كۆمەلايەتى و ھەتا لايەنى روحي و دەرونيش سەلماندويەتى كە جيهان پيوستى بە ئىسلام بەلام نەبووني سەرکردەى تەواو لياھاتوو لە جيهانى ئىسلامى يەكئەكە لە ھۆكارەكانى نەگەرپانەو ھى حوكمى ئىسلام، نەگەر چاو بە نيو ميللەتى عەرەبدا بخشيني موسلمان زۆر بەلام عومەرى تيدا نيه، لە نيو فارسان موسلمان زۆر بەلام سەلمانى تيدا نيه، لە نيو كوردان موسلمانان زۆر بەلام سەلاحەدينى تيدا نيه، لە نيو توركان موسلمان زۆر بەلام موھەممەد فاتحي تيدا نيه، ئەو ھەمان لەبەر نەچى موژدەى ھاتنەو ھى حوكمى ئىسلام لە توركيە ئەو توركيەى بۆ ماو ھى پينچ سەد سالى حوكمى ئىسلامى بەرپو بەردو گەياندى ئەورپا و نەمسائو مەجەر، ھەر ھەدا دەسلەتتى بەسەر يونان و سربيا و ئەلبانيا و بلغاريا و باكورى بەحرى رەش و جۇرجيا و داغستان و قەوقازو ئازربايجان نيوانى بەحرى رەش و بەحرى ناوېراست كە ئەم ولاتانە دەگرتەو ھىراق، شام، توركيە، جەزيرەى عەرەب، ھەر لەسەر ئەم دەسلەتە ئۆردوگان بە توندى ھىرشى كەردە سەر وەزىرى دەرەو ھى ئىسرائىل و لەناو پەرلەمان گوتى: من وەكو سەرۆكى توركيە كە ميراتگري خىلافەتى ئىسلامى و عوسمانىيە قسە دەكەم! ئەم ھەلۆستەش ئەمريكا و ئەورپاى توپەكردو بەبەر جيهانى ھىنايەو كە خىلافەتى عوسمانى دىژە پىدەرى خىلافەتى راشىدىو ئەمەو ھى عەباسىيە.

بىريارو گەرە پياوانى پوژناو باس لە ھۆشياربوونەو ھى موسولمانان دەكەن و دەرەس كە موسولمانان دەسلەت پەيدا بکەنەو.

بن گۆريونى جوولەكە دەلەت: ئەو ھى كە زۆر لى دەترسين ئەو ھى كە (مەھەممەد) يكى تازە يیتەو.

يەككى تريان دەلەت: بەراستى ئەو موسولمانانەى كە بۆ سەدان سالى خەوتبون، وا وريا بۆتەو ھى ھاواردەكاو دەلەت: من نەمردووم، من وا گەرپامەو بۆ ژيان و نامەو ھى لە پايتەختى ولاتە گەرەكانەو ھەلمسورپين.

بلازهری پورتوگالی دهلیت: بهراستی ترسی راسته قینه لهسەر ژیاره کهمان لهو کاته دایه که موسولمانان دهیانه وی دنیا بگورن، پیمان گوت: جاری سهرقایی جیاوازی نیوان خویانن، گوتی: ناخر دهترسین کهسیک بیت ناراستی هه موو جیاوازیه کانیان پروو بکاته نیمه..

روژه لاتناس (جب) یش دهلیت: موسولمانان هه رته وهیان کهمه که سه لاهه دینیکی نویان تیا ده که ویت^(۱).

نهمهش راستی نهو فهرموده یه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرموی: خه لافه تی نیسلامی ده گه پیته وه پاش نهو هه موو لادانانه ی که پروو ده دات، که نه وهش وه عدی خوایه بو نهم نومه ته [وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَستَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ] (٥٥) [١].

دوژمنان کاتیک دهینن سی ملیون کهس ده چی بو حج و له پرهمه زانیشدا سی ملیون نه چن بو عومرهو نه گهر ری بدریت چهند قاتی نه وه ده چی، له کوهیتیش ته نها له مزگه وته گه وره کهیدا (٢٥٠) هه زار کهس به کو مه ل ته راو یح ده کهن، باش ده زانن نهم نومه ته پروو هه ستانه وه ده چی و کاتی بو دیاری ده کهن، باشه نه وه ی پروا ناکات سالی (٢٠٢٠) ع بیت با (٢٠٤٠) ع بیت، گرنگ نه وه یه دیت یان نا؟ نه مهش وه عدی خوایه و که سیش له خوا به توانا تر نیه له سه ر هینانه دی وه عده کانی [إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمِ اللَّهِ الَّذِي بَايَعَكُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ] (٣٣) [١].

(١) المختار الاسلامی، وتاری لا تیاس، فالنصر قادم، محمد المنجد.

(٢) سورة النور، الآية: (٥٥).

رۆژنامەى (نيويورك تايمز)ى ئەمىرىكى لە وتارىڭكىدا دەلئىت: بەراستى ئىسلام خىراترىن ئاينە لە بىلايوونەوهدا لە ئەفرىقىيا.

رۆژنامەنووس (مارك لاسى) لە وتارىڭكىدا كە لەو رۆژنامەىيە بىلاوكرائەتەو دەلئىت: بەراستى رەفتارى خراپى ھەندى لە قەشەكان و رۆلى خراپيان لە قەتل و عامەكەى سالانى نەوئەدەكاندا كە ھەشت سەد ھەزار كەسى تىيادابوون بە قوربانى، واى كرد ھەزاران رواندى گاۋر پرويكەنە ئىسلام و بەردەوام ھات و چۆى مزگەوت بكەن.

ئەو رۆژنامەنووسە چاۋپىڭكەوتنى كرد لە گەل ھەندى لەوانەدا كە موسولمان بوون، وەكو (يعقوب جومعە نىزىما)ى بىست و يەك سال كە لە سالى (۱۹۹۶) ع موسولمان بوو دەلئىت: ژمارەىيەكى زۆر لە خەلكى داماو كوژران لە كەنىسەكەماندا، بەداخەو قەشەكەمان ھاوكارى بكوژانيان كرد، بۆيە منىش دلم گۆردراو گەپام بەدواى بەدىلدا).

رۆژنامەى (معارىف)ى عىبرى لە راپۇرتىڭكىدا دەلئىت: بە ھۆى ئەو ھەموو فشارەى كە توندپەو جۈولەكەكان دەيكەنە سەر موسولمانان لە فەپەنسا ۸۰٪ ى ئەوانەى موسولمان دەبن لە فەپەنسا جۈولەكەن.. چونكە ئەو فشارە وادەكات زۆر جۈولەكە بىرسىت ئەم فشارە لەبەرچى دەكرىت و ئەمەش واى لىدەكات دىراسەى ئىسلام بىكات، كە دىراسەشى كرد زۇريان موسولمان دەبن، رۆژنامەكە داوا لە بەرپىسان دەكات كە بە ھەر جۆرنىڭ يىت پىڭگرن لە موسولمانبونى جۈولەكەكانى فەپەنسا ^(۱).

سەرۆكى مەجلىسى شىوخى ئىتالى (مارشيلو بىرا) داواى كرد كە پىڭگرى بىكرىت لە بىلايوونەوھى ئىسلام لە ئەوروپادا ئامازەى بە وتەيەكى رۆژھەلاتناسى ئىنگىلىزى كرد كە لە رۆژنامەى (كورىرى دىلا سىرا)ى ئىتالىدا بىلاوكرائەتەو دەلئىت: سەد سالى تر ئەوروپا موسولمان دەيىت.

(۱) گۆفارى المجتمع، (۲۰۰۶/۱/۷).

دكتور غەبدوللا پېشەۋاي سەرۆكى لىژنەى موسولمانبون لە ئەزھەر دەلىت: لە (دە) سالى رابردودا يەك مليون و دووسەد ھەزاركەس موسولمانبون لە بەردەم ئەو لىژنەدە، كە زۆرىەيان خەلكى ئەوروپا و ئەمىرىكا و ولاتانى ئاسىيائى پۇرژەلەت و ئەفرىقىا بوون، ئەمە لە گەل ئەو دەدا كە ھېرشىكى پراگەياندىنى ئارپەۋاي زۆر دەكرىتە سەر ئىسلام، ئەو ھېرشە بۇ ماۋىيەك دواى (۱۱)ى سىپتەمبەر كاريگەرى ھەبوو، بەلام وردە وردە كاريگەرىيەكەى كەم بويەو ھو ئىستا خەلكى زۆر زياتر لە جاران پرودەكەنە ئىسلام^(۱).

ئەم دەنگوياسانەش ھۆشياربونەۋەى كۆمەلگاي پۇژئاۋايەو گەپرانەۋىيە بۇ فىترەت و موژدەبەخشە بۇ داھاتوۋىيەكى گەش بە گەپرانەۋە بەرەو ئىسلام كە فىترەتە، ئىتر خەللك بەشەۋارە ئاكەۋىت بە بىرىق و باقى ئەوان و ئىتر زورپنا ژەنەكانى نەفامى دەيىت يىدەنگ بن و سەريان داخەن لە شەرمان.

لە سالى ۲۰۰۷ع پۇژنامەى (خوپىيەت)ى توركى كە لەئەستەنبۇل دەردەچىت ھەۋالىكى بىلاۋكردەۋە كە ۋەك بۇمبىك وابو لە توركيادا تەقىيەۋە، ئەو ھەۋالەش پەيۋەندى ھەيە بە ۋەسىيەتەكەى (ئەتاتورك)ۋە كە ماۋىيەكى پېش مردنى نوسىۋىيەتى و تا ئىستاش بە نەيىنى پارىژراۋە.

ھەۋالەكە دەلىت: ئەتاتورك لە ۶ى سىپتەمبەرى سالى ۱۹۳۸ع واتە: پېش دوو مانگ لە مردنى، (ئىسماعىل كۆنتەر)ى بانگ كرد بۇ كۆشكى (دولمە باغجە) كە ئەو كاتە كاتب عەدلى شەش بوو لە شەقامى (بك ئۆغلۇ)...

ئەتاتورك نەخۇش بوو، (پەزا صوياك)و پروفىسۇر (نەشئەت عومەر ئىردلب) ئامادەبوون.. ئەتاتورك ۋەسىيەتەكەى خۇى - كە لە زەرفىكدا لۆك كرابوو بە مۆرى سوور لە سى لاۋە مۆركرابوو - داىە دەست (ئىسماعىل كۆنتەر) و پىنى گوت: لەم زەرفە مۆركراۋەدا ۋەسىيەتەكەم ھەيە، كە كاتى خۇى ھات ئەۋەى پىۋىستە بىكەن.

(۱) سايتى التوابون، (۲۰۰۶/۱/۲۳).

لە ۲۸ ى نۆفەمبەرى ۱۹۳۹ع دادگای سولجى سى لە ئەنقەرە زەرفىكى گەورەى كردهوە لەبەردەم دەستەيەكى فەرمیدا.

لەناو ئەو زەرفە گەورەيەدا زەرفىكى تر ھەبوو كە سەرۆكى دادگای سى (عثمان سلجوق) لە ۵ ى سىببەمبەرى ۱۹۳۹ع لەبەردەم دەستەيەكى فەرمیدا لە سندوقىكى نەيتىدا داى بە مەركەزى سەرەكى بانقى كشتوكالى حكومى.

ھاۋلاتىەكى توركى بەناۋى (مىرىچ توملو آر) چەند سالىكە گىرنگى ئەدات بەو ۋەسىيەتەو ھەوللى ئاشكراکردنى دەدات، سايىتكىشى بۇ ئەو مەبەستە داناو بەناۋى (ۋەسىيەتە نەيتىەكەى ئەتاتورك)..

ھاۋلاتىەكە دەلىت: سەردانى بەرپرسە حكومىەكانم كىردوو ھىچيان نەداو بەدەستەمەو ەو نكۆلى لى دەكەن، لە كاتىكدا ئەو زەرفە كە پەنجا سالى بۇ دانراو لەناو سندوقىكدا كە لەھىم كراو ھەلگىراو دەباو بە لە ھەشتاكاندا ئاشكرا بىكرايە، كەچى سەرۆك كۆمارى ئەو كاتە (كەنعان ئورن) ھىچى نەدركاندو گەلى لى ئاگادار نەكردەو.

دەزگايەكى لىكۆلىنەو ەى مەسىحى لە بەرىتانيا دەلىت: ژمارەى ئەوانەى دەچن بۇ مزگەوت لەسالى (۲۰۴۰)ع دەبنە دوو ھىندەى ئەوانەى كە دەچن بۇ كەنىسەكان، ژمارەى ئەوانەى دەچن بۇ كەنىسەكان لە سى سالى داھاتودا كەم دەيتەو ە بۇ يەك لەسەر سى و لە ئەنجامى ئەو ەو ەژدە ھەزار كەنىسە دەرگاكانى دادەخات ^(۱).

لە سالى ۲۰۰۵ع ئەم ھاۋلاتىە لە دادگای سولجى دوانزە لە ئەنقەرە داۋاى ياساى تۆماركرد كە ەك مافى ھاۋلاتيان دەيت ئەو ۋەسىيەتە ئاشكرا بىكرىت، كە چەند شايت ھەن شايتەى دەدەن كە ئەو ۋەسىيەتە ھەيە، ەك سەرۆك كۆمارى پىشوو (كەنعان ئورن) كە لە ژياندا ماوو (ئەمىن شىرىن) ئەندام پەرلەمانى پىشوو لە ئەستەمبۆل، نوسەرو لىكۆلەرى توركى ناودار (ئاتىۋج ئالتون دال)..

(۱) رېژنامەى تىلىگراف اۋن سىندە، بەرىتانى، گۆفارى المجتمع (۲۰۰۵/۹/۱۷/).

كاتىك مەحكەمە ھېچى نەكردوۋە نەچوۋ بەدەم مەسەلەكەۋە، ئەو ھاۋلاتىيە لە ۱۹ى ئىبىرىلى ۲۰۰۷ع لە دادگاي مافى ئەورۇپى داۋاي ياسايى تۆمار كرو عەريزەيەكى چل لاپەرەيى پىشكەش كرو بە درىژى مەسەلەكەي باس كروبو، لە ۳۱ى مايۆى ۲۰۰۷ع ۋەلامى مەحكەمەكە ھاتەۋە كە داۋاكەي ۋەرگىراۋە دواتر پىريارى دادگا ئاگادارى دەكەن.

نوسەرو لىكۆلەرى توركى (ئاتىۋچ ئالتون دال) دەلى: سەرۆك كۆمار (كنعان ئۆرن) و سەرۆك ۋەزىرانى ئەو كاتە (توركۆت ئۆزال) كە دوايى بوۋە سەرۆك كۆمار ۋەسىيەتەكەيان خويندۆتەۋە بە بيانوى ئەۋەي كە بارو زروفەكە لەبار نىيە بۆ ئاشكرا كرودى، لە سالى ۱۹۸۸ع بۆ (دە) سالى تر ئاشكرا كرودىكى دواخرا..

لەم ۋەسىيەتەدا ئەتاتورك پىي باشە بگەرپىنەۋە بۆ خەلافەتى ئىسلامى، بەلام نەك بەشۆۋە تاكەكەسى و پىشتاۋ پىشت، بەلكو ھەموو جىھانى ئىسلامى بەشدارىن لە دەزگاي خەلافەت، (مەنصب)ەكەي بە شۆۋە ھەلبۇزاردن و بەشۆۋە دەۋرى يىت، لە سالى ۱۹۵۸ع سەرۆك ۋەزىران (عەدنان مەندەرىس) ئەو ۋەسىيەتەي خويندەۋە ئەمەش ۋاي لىكرد كە جارىك بە ئەندامانى پەرلەمان بلىت: (ئەگەر بىتانەۋى دەتوانن ھەموو شتىك بىكەن، تەنانت گىرپانەۋەي خەلافەتەش).

لەمەۋىەر كەس نەيۋىراۋە خۆي بدات لەو ۋەسىيەتە، بۆ ئەۋەي تۆمەتبار نەكرىت بە پەجىيەت و گىرپانەۋەي ئىسلام.

پىشەۋا موعازى كورى جەبەل (ﷺ) دەلىت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمۇيەتى: (عِمْرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرِبُ، وَخَرَابُ يَثْرِبٍ خُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ، وَخُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ فَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ، وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ خُرُوجُ الدَّجَالِ)^(۱).

(۱) صحيح: المستدرک علی الصحيحین (۵۸۳/۴) برقم: (۸۳۶۶). قال الحاكم: إسناده صحيح على شرط الرجال.

واته: ناوه دانگردنه وهی (بیت المقدس) کاول بوون و ویرانبوونی مه دینه ی به دوا دا دیت، ده رچونی جه نگه گوره که ش نازاد کردنی (قوسطنطنیه) ی به دوا دا دیت، نازاد کردنی (قوسطنطنیه) یه ش ده رچونی ده جالی به دوا دا دیت.

به پئی نهم فهرمودیه دیاره (بیت المقدس) ده رچونریٔ دواتر ناوه دان ده کړته وه، وه به دوا ی سهر له نوئ دروست کردنه وه شیدا ویرانبوونی شاری مه دینه دیته دی، نهمه ش له سهرده می موحه مده ی مه هدی پرووده ات.

دکتور محمد نیسماعیل المقدم ده لیت: نازاد کردی نهسته مبول بو دوه مین جار له سهرده می محمه مده ی مه هدی ده بیت، نهمجا دواتر به بیت و المهدیس نازاد ده کړی^(۱).

پیشه و نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده لیت:

پیغمه بهری خوا (ﷺ) ده فهرمودیٔ: (أُبَشِّرُكُمْ بِالْمَهْدِيِّ يُبْعَثُ فِي أُمَّتِي عَلَى اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلَّزَلٍ، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مَلِئْتُ جَوْزًا وَظُلْمًا، يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الْأَرْضِ، يَقْسِمُ الْمَالَ صِحَاحًا فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: مَا صِحَاحًا؟ قَالَ: بِالسَّوِيَّةِ بَيْنَ النَّاسِ قَالَ: وَيَمْلَأُ اللَّهُ قُلُوبَ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ (ﷺ) غَنًى، وَيَسْعُهُمْ عَدْلُهُ، حَتَّى يَأْمُرَ مُنَادِيًا فَيَنَادِي فَيَقُولُ: مَنْ لَهُ فِي مَالٍ حَاجَةٌ؟ فَمَا يَقُومُ مِنَ النَّاسِ إِلَّا رَجُلٌ فَيَقُولُ أَنَا، فيقول: اثْبُتِ السَّدَانِ - يَعْنِي الْخَازِنَ - فَقُلْ لَهُ: إِنَّ الْمَهْدِيَّ يَأْمُرُكَ أَنْ تُعْطِيَنِي مَالًا، فَيَقُولُ لَهُ: احْبِ حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ فِي حِجْرِهِ وَأَبْرَزَهُ نَدِمَ، فَيَقُولُ: كُنْتُ أَجْشَعُ أُمَّةً مُحَمَّدٍ نَفْسًا، أَوْعَجَزَ عَنِّي مَا وَسِعَهُمْ؟ قَالَ: فَيَرُدُّهُ فَلَا يَقْبَلُ مِنْهُ، فَيَقَالُ لَهُ: إِنَّا لَا نَأْخُذُ شَيْئًا أُعْطِينَاهُ، فَيَكُونُ كَذَلِكَ سَبْعَ سِنِينَ - أَوْ ثَمَانٍ سِنِينَ، أَوْ تِسْعَ سِنِينَ - ثُمَّ لَا خَيْرَ فِي الْعَيْشِ بَعْدَهُ^(۲).

واته: موزده تان دده مده ی به مه هدی، پیاوړکه له قورپیش له نال و بهیتی من، له کاتی ناکوکی نیوان خه لک و زوربوونی بومه له رزه دا خودا دهینریٔ، زوی پر

(۱) المهدي وفقه أشراف الساعة، (لا ۷۳۰).

(۲) ضعيف: مسند الإمام أحمد (۱۷/ ۴۲۶) برقم: (۱۱۳۲۵). قال الإمام شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

دهکات له راستی و دادوهری، وهك چۆن پر ببوو له ستهم، دانیشتیوی ناسمان و دانیشتیوی زهوی لێی رازی دهبن، پاره بهرپێکی بهش دهکات، پیاویك گوتی: چۆن بهرپێکی؟ فهرموی: به یهكسانی له نیوان خهلكدا، وه خوای گهوره دلی ئوممهتی محهمهد (ﷺ) پر دهکات له دهوله مهندی، وه دادوهریه کهی هه موویان ده گرێتهوه، ههتا بانگ دهرێك بانگ دهکات و دهلیت: کی پێوستی به پاره ههیه؟ ههچ کهس لهو خهلكه هه لئاسیت تهنها پیاویك نهییت، دهلیت: من، ئه ویش پێی دهلیت: بهچۆ بۆ لای خهزنه دارو پێی بلی: مه هدی فهرمانی داوه پارهم به دیتی، ئه ویش پێی دهلیت: ههلی پرێزه، ههتا کاتیك که دهیکاته کۆشیهوه په شیمان دهیتهوه، دهلیت: من خراپترین کهسی محهمهد (ﷺ) بووم، پاره که ده گێرێتهوه، نهوانیش پێی دهلین: ئیمه شتیك که به خشییتمان وهری ناگرینهوه، بهو شیویه ههوت سال یان نوو سال ده مینیتتهوه، له پاش ئهوه خیر له زیاندا نامینیت.

پیشهوا عهلی کورپی نه بو تالیب (ﷺ) دهلیت: پێغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ فِتْنَةٌ، يُحْصَلُ النَّاسُ كَمَا يُحْصَلُ الذَّهَبُ فِي الْمَعْدِنِ، فَلَا تَسْبُوا أَهْلَ الشَّامِ، وَلَكِنْ سُبُوا شِرَارَهُمْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الْأَبْدَالَ، يُوْشِكُ أَنْ يُرْسَلَ عَلَى أَهْلِ الشَّامِ سَبَبٌ مِنَ السَّمَاءِ، فَيَفْرَقَ جَمَاعَتُهُمْ، حَتَّى لَوْ قَاتَلَهُمُ الثَّعَالِبُ غَلَبَتْهُمْ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَخْرُجُ خَارِجٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي فِي ثَلَاثِ رَايَاتٍ، الْمُكْثَرُ يَقُولُ: هُمْ خَمْسَةُ عَشَرَ أَلْفًا، وَالْمَقْلُ يَقُولُ: هُمْ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا، أَمَارَتُهُمْ أَمِتْ أَمِتْ، يَلْقَوْنَ سَبْعَ رَايَاتٍ، تَحْتَ كُلِّ رَايَةٍ مِنْهَا رَجُلٌ يَطْلُبُ الْمُلْكَ، فَيَقْتُلُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا، وَيَرُدُّ اللَّهُ إِلَى الْمُسْلِمِينَ أَلْفَتَهُمْ، وَنِعْمَتَهُمْ، وَقَاصِيَهُمْ وَدَانِيَهُمْ) ^(۱).

واته: له کۆتایی بوونه وهر ئاشوییك دهییت، خهلكی تیایدا ده پالیئوریت ههروهكو چۆن ئالتون له كانزای تر ده پالیئوریت، بۆیه جوین مهن به خهلكی شام، بهلكو جوین بدن به خراپه کارانیان، چونکه پیاوی زۆر چاکیان تیدا، هیندهی نه ماوه خهلكی شام خوا لیشاویکیان له ئاسمانهوه بۆ بنیرت کۆمهلی و یهك ریزه کهیان نغرو بکات، به جوړیک نه گهر پێویش شه پریان له گهڵ بکات، لییان بهرتهوه

(۱) صحیح: رواه الحاكم في المستدرک (۴/ ۵۹۶) برقم: (۸۶۵۸). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

زالىيى بەسەرياندا، ئا لەو كاتەش پىاوتىك لە ئال و بەيتى من دەردەچىت بەسى
ئاللاو، ئەوئى بە زۆريان بزانيىت دەلىت: پانزە ھەزار كەسن، ئەوئى بەكەمىشيان
بزانيىت دەلىت: دوانزە ھەزار كەسن، بەو دەناسرئەوئە كە دروشمەكەيان بكوژ
بكوژە، پرووبەرووى ھەوت ئالا (واتە: ھەوت لەشكر) دەبنەوئە كە لە ژىر ھەر
ئالايەكەياندا پىاوتىكى تىدايە داواى دەسەلات و پاشايەتى بۆ خۆى دەكات،
خوای گەورە ھەموويان لەسەر دەستىدا دەكوژىت و لەناويان دەبات، وە خوای
گەورە خۆشى و تەبايى بۆ موصلمانان دەگىرئەوئە لە دوورو نزىكيان.

(ئەبدال) كىن ؟

خاوەنى پەرتوكى (مختار الصحاح) دەلىت: ئەبدال قەومىكى زۆر چاكن،
دونىا ژيانى لى تال نەكردوون، ئەگەر يەككە لەوانە بمرىت خوای گەورە
كەسىكى تر دەھىتتە جىگەي^(۱).

خاوەنى پەرتوكى (القاموس) دەلىت: ئەبدال قەومىكن خوای گەورە لەسەر
زەوى دايناون، ئەوان (ھەفتە، ان، چل)يان لە شامە، (سى)يان لە جىگەكانى
ترن، ھىچ يەككە نىيە لەوانە بمرىت ئىلا خوای گەورە كەسىكى ترى لە جىگە
دادەنىت^(۲).

پىشەوا كەعبى ئەھبار (ﷺ) دەلىت: من ناوى مەھدىم لە كىتەبى پىغەمبەران
بىنى كە نوسرابوو ستم ناكات^(۳).

پىشەوا عەبدوللاى كورى مەسعود (ﷺ) دەلىت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ)
فەرموئەتتى: (يَا رَجُلُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي .. لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا
يَوْمٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَلِي)^(۴).

(۱) مختار الصحاح، (لا ۴۴).

(۲) القاموس المحيط (۳/ ۳۴۴).

(۳) الفتى، نعيم بن حماد، برقم: (۱۰۳۴).

(۴) صحيح: سنن الترمذى (۷۵ / ۴) باب: ما جاء فى المهدي، برقم: (۲۳۱). قال الترمذى: حديث حسن صحيح.

واته: پیاوێك له ئال و بهیتی من دهسهلات دهگرێته دهست، ناوی وهكو ناوی من وایه، نه گهر تهنها رۆژێك له تهمهنی دنیا ماییت، خوا ئهو رۆژه درێژ دهکاتهوه ههتا ئهو پیاوه دهسهلات دهگرێته دهست.

له فەرمودهیهکی تر فەرموویهتی: (لا تقوم الساعة حتى يلي رجل من أهل بيتي، يواطئ اسمه اسمي)^(۱).

واته: کۆتایی بوونههر نایهت ههتا پیاوێك له ئال و بهیتی من دهسهلات دهگرێته دهست، ناوی وهكو ناوی من وایه.

پێشهوا عهوفی کوری مالیک (عليه السلام) دهئیت: له شەپری تهبووک چوومه خزمهت پێغه مبهەر (ﷺ) که له ژێر خێوه تێکی چهرمدا بوو دهیفرموو: (اعْدُدْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ مَوْتِي ثُمَّ فَتَحْ بَيْتَ الْمَقْدِسِ ثُمَّ مُوتَانِ يَأْخُذُ فِيكُمْ كَقَعَصِ الْغَنَمِ ثُمَّ اسْتِفَاضَةَ الْمَالِ حَتَّى يُعْطَى الرَّجُلُ مِثَّةَ دِينَارٍ فَيُظْلُ سَاحِطًا ثُمَّ فِتْنَةٌ لَا يَبْقَى بَيْنَ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا دَخَلَتْهُ ثُمَّ هُدْنَةُ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ فَيَغْدِرُونَ فَيَأْتُونَكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا)^(۲).

واته: شەش شتان بژمێره له پێش هاتنی رۆژی دوايی: مردنی من واته: پێغه مبهەر (ﷺ)، پاشان نازادکردنی بهیت ولمه قديس، پاشان دهردیكتان تی دهكهوئ وهكو ئهو دهردهی تووشی مهړ دهبی و ناوی له بهر لووتی دهروا که زۆرتانی پی دهمرن، پاشان مال ئهوهنده زۆر دهییت کهوا سه د دینار دهدهیت به یه کێک کهچی توپه دهییت و به کهمی دهزانی، پاشان فیتنهیهک پهیدا دهییت هیچ مالێک له عهړهب نامیئ نهچیته ناویهوه، پاشان ریککهوتنامیهک له نیوان ئیوهو بهنی ئهسفر واته: (ولأتانی رۆژناوا) دهبی ئهنا بهنی ئهسفر غهدر دهکهن و پهیمانکه دهشکینن، به لهشکرێکی ههشتا ئالاییهوه دینه سهرتان، وه ههرا ئالایهک دوانزه ههزار کهسی له گهڵ دایه.

(۱) صحیح: رواه أحمد في (المسند) (۳۶۷ / ۱) والحديث صححه الشيخ أحمد شاکر في (تحقیق المسند) (۱۹۶ / ۵) برقم: (۳۵۷۱).

(۲) صحیح البخاری (۳۰۶ / ۱۱) کتاب: الفتن، باب: ما یحذ من الغدر، برقم: (۷۱۲۰).

ئەگەر سەير وشەي (بەنى ئەسفەر) بىكەين بە واتاي پۆمە.. ئەمەش بە دوو واتا دىت:

يەكەم: كۆمەلىك لەم سوپايە كە سەردەكەون ھاوسەرگىرى دەكەن لەگەل پۆمەكان و منالى زەردىيان لىيان دەيىت.

دووەم: (ئەصفەر) پال دەدرىت بۆ لاي ئەصفەرى كۆرى پۆمى كۆرى عىصوى كۆرى نىسحاقى كۆرى ئىبراھىم (سەلامى خويان لى بى).

ۋە بەنى (ئەصفەر) لەقەبە بە پۆمەكانى سەردەمى پىغەمبەر (ﷺ) دەگوتىت، چونكە باوكيان رەنگيان زەرد بوو.

پىشەوا كەرمانى (پەحمەتى خوى لى بى) دەلىت: چونكە باپىريان پۆمى كۆرى عىصۆ ھاوسەرگىرى لەگەل كىچى مەلىكى ھەبەشەدا كرد، ۋە ئەو مىندالانى كە لە دايك دەبن لە نىوان سىي و رەشىدان^(۱).

ۋە ئەم شەرەش لە خاكى شام دەيىت لە كۆتايى دونيا ئەمەش لە پىش دەرچوونى دەجال، ۋە موسلمانەكان سەردەكەون بەسەر پۆمەكان كە ئەمەش دەستپىشخەرىيەكە بۆ ئازادكردنى توركىيا و ئەستەمبۆل.

(۱) المهدى، عادل زكى، (لا ۱۳۲).

شیوه و رووخسار و سیفات و ئاکاری (محهممهدی مههدی)

پیشموا نهبو سهعیدی خودری (ﷺ) دهگیرتهوه که پیغمبهر (ﷺ)
فهرموویهتی: (الْمَهْدِيُّ مِنِّي، أَجَلِي الْجَبْهَةِ، أَقْنَى الْأَنْفِ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا
مُلِئْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا، يَمْلِكُ سَبْعَ سِنِينَ)^(۱).

واته: مههدی له منهو ناوچهوانی (أجلی) یه، لوتی (أقنى) یه، زهوی پر
دهکات له دادوهری پاش نهوهی که پری بوو له تاوان و ستهم، وه مولکهکهی
حهوت سأل دهخایه نیت.

(أجلی) به که سیک دهگوتریت که ناوچهوانی پان بیت و که میك قزی له
ناستی ناوچهوانیدا به رهو دواوه تهنک بووییت یان پوتاییتتهوه^(۲).

(أقنى) به لوتیک دهگوتریت که باریک و پیک بیت، له ناوهراستیدا که میك بو
ناوهوه چهماییتتهوه، کۆتاییه کهشی بو سهرهوه بهرز بوو بیتهوه، که ئەمه جوانترین
جووری لووته^(۳).

به کورتی و کوردی:

- دهم و چاوی وهکو گهوههر دهرهوشیتتهوه^(۴).

(۱) حسن: سنن أبو داود (۱۰۷/۴) کتاب: المهدي، برقم: (۴۲۸۵). وحسن الألباني إسناده في تخريج

المشكاة (۱۵۰۱/۳). وصحيح الجامع (۶۶۱۲).

(۲) النهاية في غريب الحديث (۱۱۶/۴).

(۳) النهاية في غريب الحديث (۱۵۹/۴).

(۴) الحاوي (۲۲۳/۲).

- لە ڕوومەتی لای ڕاستیەوه خالیکی ڕەش ھەیە^(۱).

- ڕیشی ڕەھ^(۲).

- قژی سەر و ریشی ڕەش^(۳).

- ددانەکانی پێشەوهی کەمیی لە یەکتەری دوورن^(۴).

- لە سپیەتیدا دەدرەوشیتەوه^(۵).

- نە کورتە بالایە و نە درێژە^(۶).

- پیاویکی چوار شانەیه^(۷).

- سەر ووی برۆکانی وەکو قەوسییکە^(۸).

- ناوچەوانی پانە و کەمیک قژی لە ئاستی ناوچەوانیدا بەرھە دووھ تەنک بووھتەوه^(۹).

- لووتی باریک و ڕیکە^(۱۰).

(۱) ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

(۲) الحاوي (۲/ ۲۴۲).

(۳) المهدي قادم، لا ۳۶.

(۴) الحاوي (۲/ ۲۲۰).

(۵) الإشاعة لأشراط الساعة ، لا ۱۶۵.

(۶) ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

(۷) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۴۰.

(۸) الحاوي (۲/ ۲۴۲).

(۹) سنن أبو داود (۱۰۷/ ۴) برقم: (۴۲۸۵).

(۱۰) ھەمان سەرچاوەی پێشوو.

- پرهنگی وه کو پرهنگی عه ره به کانه^(۱) ..

- که میك ئه سمه رهو لایه نی ئه سمه ری زیاتره، یان پرهنگه که ی پرهنگی زهوی ده دات^(۲).

- ههردوو چاوی پشه وه کو ئهوی کلی له چاوی کردییت^(۳).

- وه چاوه کانیشی فرهوانه^(۴).

له کاتی دهرچوونی پروو له شام دهکات، وه جبریل له پێشی دهرپوات و خه لکی ئاسمان و زهوی خویشیان دهوێت، تهنانهت ژيانله به رهکان و حوتی ناو دهریاکانیش^(۵).

- ته مهنی له نیوان (۱۸^(۶)) یان ۳۰^(۷) یان ۴۰^(۸) یان ۴۳^(۹) یان ۶۰^(۱۰) سالی دهییت.

- له سهرشانی نیشانه ی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره محهمه د (ﷺ) هیه .. هه ره چهنده محهمه دی مه هدی پیغه مبه ره نییه .. به لکو پیاو چاکیکی ئه م ئوممه ته یه^(۱۱).

(۱) الحاوي (۲/ ۲۲۴).

(۲) الإشاعة لأشراط الساعة ، لا ۱۶۵.

(۳) الحاوي (۲/ ۲۳۲).

(۴) رواه الطبراني في (الكبير ۸/ ۱۲۰) .

(۵) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۰۸ .

(۶) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۱۰۷۲).

(۷) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۱۰۷۳) بسند فيه ضعف.

(۸) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۱۰۶۷) بإسناد ضعيف.

(۹) رواه ابن ماجة (۴۰۸۵).

(۱۰) البرهان في علامات مهدي آخر الزمان، لا ۴۲ .

(۱۱) الدار الأخره، محمد متولي الشعراوي، ۲۷۹.

- له پرووی پهوشتهوه زۆر به پێغه مبهری خوا (ﷺ) دهچیت^(۱).
- خوای گهوره ۳۰۰۰ فریشتهی له گهڵ پهوانه دهکات، به تایبهتی بۆ نهواندی دهیانهوێت پرووبه پروویان ببنهوه^(۲).
- لهسهر مینهبهری دیمهشق رادهوهستی و وتار دهخوێنیتتهوه له تهمهنی شانزه سالی^(۳).
- کاریگهره بهسهر کرێکاران و به بهزهیه له گهڵ ههزاران^(۴).
- له کاتی دههچوونی پهله هههه لهسهریهتی.. بانگ دهڕێک بانگ دهکات و دهلیت: نهوه مههدیه^(۵).
- خودای گهوره نیسلام لهسهر دهستی دهگهڕێنیتتهوه، ولاتانیکی زۆر نازاد دهکات^(۶).

(۱) هه مان سههراوهی پێشوو.

(۲) الحاوی (۲/۲۲۳).

(۳) ضعیف: موسوعة الأحادیث الفتن، برقم: (۶۷۵). قال الدكتور عبدالعلیم فی (الموسوعة، لا ۲۰۶): إسناده ضعیف.

(۴) الفتن، برقم: (۱۰۴۵).

(۵) رواه الديلمي في (مسند الفردوس) برقم: (۸۹۲۰). وهو متروك وعد الذهبی هذا الحديث من أوابده وبلایاه. میزان الاعتدال (۴/ ۴۳۲ - ۴۳۳).

(۶) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۳۳.

ئەو رووداوانەى كە لە پيش هاتنى (محەممەدى مەھدى) روودەدەن

هەندىك رووداو و نيشانە هەن كە لە پيش هاتنى (محەممەدى مەھدى) بە ماوەيه كى كەم روودەدەن، هەر كات ئەو رووداوانە سەريان هەلدا، بە دۇنيایيه وە دەتوانرێت بوترێت كە (محەممەدى مەھدى) لە ژياندايو لە ماوەيه كى كەمدا ئاشكرا دەيێت..

پيشەوا حەفصى كورى غياث (پەحمەتى خۆى لى بى) دەليێت: گوتمە سوفيانى سەورى: ئەى باوكى عەبدوللا خەلىكى زۆر لەسەر مەھدى قسە دەكەن، تۆ چى دەليێى؟ گوتمە: ئەگەر بە بەردەرگاكەت دا پڕويشت لەوان نەبيت بە هيج شيوەيهك هەتا خەلكى لە دەورى كۆدەبنەوه^(۱).

پيشەوا محەممەد رەسول بەرزنجى (پەحمەتى خۆى لى بى) دەليێت: لەو نيشانانەى كە مەھدى پيى دەناسرێتەوه ئەويە كە لە گەل عيساى كورپى مەريەم كۆدەيێتەوهو عيساى كورى مەريەم (سەلامى خۆى لى بى) نوێژى لە دواوه دەكات^(۲).

گرنگترين رووداوهكانى دەرچوونى محەممەدى مەھدى ئەمانەن:

يەكەم: دەرکەوتنى كۆيى زېرين لە پووبارى فورات:

يەكێك لەو نيشانانەى كە پيغمبەر (ﷺ) ئومەتەكەى لە بارهوه ئاگادار كردۆتەوهو بە نيشانەيهكى نزيك بوونهوهى پۆژى دواى داناه، ئەويش دەرکەوتنى شاخێكى ئالتونيه لە پووبارى فورادا.

(۱) حلية الأولياء (۷/ ۳۱). ش

(۲) الإضاءة لأشراط الساعة، (لا ۹۱).

پێشهوا نه بوهره پیره (ﷺ) ده گیریتهوه که پێغه مبهری خوا (ﷺ) فرموویهتی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَحْسِرَ الْفَرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ، يَقْتَتِلُ النَّاسُ عَلَيْهِ، فَيُقْتَلُ مِنْ كُلِّ مِائَةٍ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَيَقُولُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ: لَعَلِّي أَكُونُ أَنَا الَّذِي أُنْجُو).^(۱)

واته: کۆتایی بوونهوه نایه ههتا ناوی فورات ده گیریتهوهو چیا به کی ئالتونی تیدا ده ده کهوئ، خه لکی کوشتاریکی زۆری له سه ده کهن، ههتا وای لیدیت که له هه موو سه ده که سیك نه وه دو نوئ ده کوژریت، وه هه پیاویك ده لیت: به لکو من نهو که سه به که پرگارم ده بیت.

پێشهوا نه وهی (په حمه تی خوی لی بیت) ده لیت: مه به ست له (انحسار: ده رختن) نه وهی که ناوه کی نامینی و ده ده کهوئ.^(۲)

پهنگه نه مهش به هوئ گۆرانی رپر وه که ی بی، چونکه نهو گه نجینه یه یان نهو چیا به له ژیر زهوی بزروه نه دۆزرا وه ته وه، جا نه گه به هه هویه ک رپر وهی ناوه که گۆراو به لای نهو چیا به دا تیه پری ده ری ده خات، خوی گه ورهش له هه موومان زاناره.

پێشهوا ئیبنو که ثیر (په حمه تی خوی لی بی) ده لیت:

مه به ست لهو گه نجینه یه ئالتونییه که باسکرا گه نجینه یی که عبه ی پیرۆزه، که شه رپکی گه وره له سه ریدا ده کری له لایه ن سی له کو ره خه لیفه کاند، تا نهو کاته ی که کۆتایی بو نه وه دی و پێشهوا مه هدی ده ده چی ت له لای رۆژ هه لاته وه بو ئیو خه لک، نه ک له سه ردابی سامه را، هه روه که نه زانه کانی شیعه وا گو مان ده بن که تا ئیستا له ناو سه رداب دایه، هه روه ها چا وه پروانی ده رچوونی ده کهن له کۆتایی بو نه وه را.^(۳)

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۱۹) کتاب: الفت، باب: لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات، برقم: (۲۸۹۴).

(۲) شرح النووي علی مسلم: (۹/۱۸).

(۳) النهاية في الفت والملاحم (۱/ ۵۲۹ - ۵۳۰).

پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) لهم فەرموودیه ناماژە بەو دەکات لە پاش شەڕ کردنی سێ کۆرە پاشاکە لەسەر کەنز و ئالتونەکی ئاوی فورات کە دواتر بۆ هیچیان ناییت.

پێشەوا موسلیم (پەحمەتی خۆی لێ بێ) بەم بێژیه لە ئوبە ی کوری کەعب (ﷺ) دە گێژ تەو: (يُوشِكُ الْفَرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَإِذَا سَمِعَ بِهِ النَّاسُ سَارُوا إِلَيْهِ، فَيَقُولُ مَنْ عِنْدَهُ: وَاللَّهِ لئن تَرَكَنا النَّاسَ يَأْخُذُونَ فِيهِ لَيَذْهَبَنَّ، فَيَقْتُلُ النَّاسُ، حَتَّى يُقْتَلَ مِنْ كُلِّ مِئَةٍ تِسْعَةٌ وَتَسْعُونَ^(۱)).

واتە: نزیک بوو فورات کۆنێک لە ئالتون دەریخات، جا ئەگەر خەلکی بیستیان، بۆ ئەوێ دەچن، ئەوانی لەلای کۆبە کەشن، دەلێن: ئەگەر واز لە خەلکی بێنن، ئەوا هەمووی دەبن، فەرموی: جا لەسەری بەشەر دین، لە هەر سەد کەس نەوێ دوو نوێیان دەکوژرێن.

لەم فەرموودانەو بۆمان بە دەردەکەوێت کە لە پێش هاتنی (موحەممەدی مەهدی)، ئاوی فورات دەگێژتەو ئالتونێکی زۆری تیدا دەردەکەوێت، وە لەسەر ئەو ئالتونە سێ کۆمەڵ یان سێ دەوڵەت یان سێ سوپا بەسەرکردایەتی سێ کەس کە هەرسێکیان باوکیان پادشاو دەسەڵات داریوونە^(۲) ئینجا لێیان دەبێتە شەڕ و کوشتار بە جۆرێک کە لە سەد کەس تەنها یەک کەس پزگاری دەبێت، هەر بۆیە (لفظ) یکی تر لە فەرموودەکی پێشەوا موسلیم هاتوو کە پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (يُوشِكُ الْفَرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَصَرَهُ فَلَا يَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئًا)^(۳).

واتە: نزیک بوو فورات کۆنێک لە ئالتون دەریخات، هەر کەسێک نامادە ی بوو با هیچ لەو ئالتونە نەبات.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۲۰) کتاب: الفت، باب: لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل، برقم: (۲۲۹۵).

(۲) (خەلیفە) لەم فەرموودیه مەبەست پێی خەلیفە ی ئیسلام نیە، ئەمەش ھۆیەکی ئەوێ ناگونجێت لە یەک کاتدا سێ خەلیفە ھەبن.

(۳) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۱۹) کتاب: الفت، باب: لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات، برقم: (۲۸۹۴).

ئەو شوئنه ی که ئالتونه که ی تیایدا دەرده که ویت هیچ فەرمووده یه کی پیغه مبهەر (ﷺ) له سەری نه هاتوو.

هەر چهنده هەندیک رپوایەت باس لەو دەکن که ئالتونه که له شوئینیدا دەرده که ویت که پێی دەرگوترت (قرقیسیا)، بەلام ناتوانین پشتیان پێ ببەستین. هەندیک له خەلکی واتای ئەم فەرمووده یه به نەوت لیک دەرده نهوه دهلین: پیغه مبهەر (ﷺ) مەبهستی پێ نەوت بوو، بەلام زانا یان دەر فەرموون: ئەمە لیکدانەوه یه کی لاوازه، چونکه فەرمووده که به ئاشکرا دەر فەرموو: (جَبَلٌ مِنْ ذَّهَبٍ) واتە: چیا یه که له ئالتون، بەلام نەوت له قوولایی زهوی دەرده هیترت، وه که هەموومان دەر زانین هەرگیز له شیوه ی چیا دا نه بوو ئه ویش له زۆریه ی شوئنه کانی جیهاندا هەیه و دەرده هیترت و که سیش به و شیوه یه یه کتریان له سەر نه کوشتوو^(۱).

جا مەبهست لەم شاخه زێره پترۆلی رهش نیه، ههروهک موحه ممه د ئه بو عبیه وای بۆ ده چیت له تهعلیقه که ی له سەر پەرتوکه که ی (النهايه في الفتن والملاحم) له بهر چەند هۆیه ک:

یه که م: ده که هاتوو که ده لی: (شاخیک له زێر) جا پترۆل له راستیدا زێر نیه له بهر ئه وه ی زێر مه عده ن و توخمیک ناسراوه.

دووهم: پیغه مبهەر (ﷺ) هه والی داوه که رپوویاری فورات دەرگیرته وه له بهر شاخیک زێرین و خەلکی ده بیسن، به لام پترۆل له نیو سکی زهوی دەرده هیترت به چەندین نامیری وورد.

سێیه م: پیغه مبهەر (ﷺ) ته نها رپوویاری فوراتی تابهت کردوو به م کاره له نیو ئەم هەموو دەر یارو رپوویارانه دا، به لام پترۆل له ناو وشکایی و دەر یاییکانیشدا دەرده هیترت.

(۱) فتح المنعم (۱۰/۱۵۲).

چوارەم: پیغەمبەری خوا (ﷺ) ھەوایی داوھ کە خەلکی یەکتەر دەرکۆژن لەلای ئەم خەزەنەیدا، وە هیچ ھەوایی نەھاتوو کە بێ ئەم خەلکە یەکتەر دەرکۆژن لە کاتی دەرھێنانی پترۆل لە رووباری فورات یان رووباریکی تر.

جا ھەر کەسێک گوتی: مەبەست بە شاخی زێڕین پترۆل، ئەوا ئەو کات دەبی بێن کە ئەم قەدەغە کردنە واتە: کەس لەم پترۆل نەبات، کە ئەمەش هیچ زانیەک وای نەگوتووە^(۱).

پێشەوا ئیبنو حەجەر (پەحمەتی خۆی لێ بێ) ئەم بۆچونە بەھێز داناو کەوا ھۆی ئەوەی کە قەدەغە کردوو کە هیچ لەم زێڕ بێردی ئەوەیە کە ھۆیەکە زێڕ بردنە کە کوشتاریکی گەورە سەر ھەڵدەدات^(۲).

لای ھەموومان ئاشکرایە ئەمە پترۆ دەلەتی تورکیا چەندین بەریەستی لەسەر رووباری فورات دروست کردوو ھەر تاوھ ئاتاوێک ھەرەشە لە سوریاو عێراق دەکات بە گرتنەوێ ناوی رووبارەکە، ئەو بەریەستانەش ھێندە گەورەن کە تورکیا ناتوانێت لەپێگەیانەو بە تەواوی ناوی فورات بگرێتەو، دڵنیاشین لە کاتی گرتنەویدا راستی فەرموودەکانی پیغەمبەری خوا (ﷺ) دیتە دی و دەبیتە یەکیەک لە موعجیزەکانی پیغەمبەر (ﷺ)، بۆیە زانیان دەلێن: ھێندە نەماو ئەم رووداوھ بێتە دی.

پێشەوا عەبدوللای کۆری حارسێ کۆری نەوفەل (ﷺ) دەلێت: لەگەڵ ئوبە ی کۆری کە عەب وەستا بووم، گوتی: ھێشتا خەلکی لەسەر داواکردنی دنیا جیاوازن؟ گوتم: بەلێ، گوتی: گوێم لێ بوو پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: نزیکە لە فورات کۆیەکی ئالتون دەرکەوت، کاتێک مەو قەکان بیستیان بۆی دەچن، ھەر کەس لەلای خۆیەو دەلێت: ئەگەر وازبھێنین خەلک لێ دەبن، ئینجا فەرمووی: کوشتاری لەسەر دەکەن، لە ھەموو سەد کەسێک نەو دەو نوێ دەرکۆژرێت.

(۱) إتحاف الجماعة (۱/ ۴۸۹ - ۴۹۰).

(۲) فتح الباري (۱۳/ ۸۱).

ئاشکرایه ئهم فرمودانهی پيغه مبهرا (ﷺ) موعجيزهیه کی گه ورهیه، ههوالدانه به روداوێکی گه وره سه بارهت به داهاتوی بوونهوهر، که ئیستا ورده ورده سهره داوه کان دهرده کهوێت.

ئهمرۆ ئاو بووهته کیشهی سهره کی ئهم سهردهمه، ئاشکرایه که دیجله و فورات له شاخهکانی تورکیاوه ههله قوڵین، تورکیاش بۆ سود وهرگرتن له ئاوی ئهم دوو پروواره پرۆژهی (گاپ) ی خسته بواری جیبه جی کردنهوه، که سالی دوو ملیار دۆلار بودجه کهیهتی.

سلیمان دیمیرل سهرۆکی پیشوی تورکیا له کاتی کردنهوی بهنداوی نه تاتورك گوتی: ئاوی دیجله و فورات سهرچاوهیه کی تورکین و هی تورکیان، ههروهک چۆن عیراق و سوریا بیره نهوته کانیان هی خۆیان، ئیمه پێیان نالین بمانکهن به هاوبهشی خۆتان، بههه مان شیوهش عیراق و سوریا ههقیان نیه شهریکمان بن لهو سهرچاوه ئاویه دا، چیمان بۆ ئاوی لێدهکهین.

پرۆژهی (گاپ) له (۲۲) بهنداوی پیک دیت که (۱۹) وێستگهی کارهبای لهسهره، ئهمه بیجگه له چهندهها پرۆژهی پیشهسازی و کشتوکالی و ئاودان و گه یاندن..

(گاپ) له پرووی پرویه رهوه گه ورهترین پرۆژهیه له جیهان، ههشت شاری تورکیا دهگرێتهوه، که تهواو بوو دهتوانێ (۸,۵) ملیۆن هیکتار ئاو بدات.. ههروهها ئهم پرۆژهیه (۱۰۶) ملیۆن فرسهتی کاری تازه دینیتته کایهوه که بیکاری ناهیلێ.

له سالی (۱۹۹۲) دهست کرا به پرۆژهی بهنداوی نه تاتورك، که قهبارهی بنکهه کی (۸۴,۵) متر سێ جاو بهرزیه که کی (۱۹۰) متره، ئهو ئاوهی که خهزنی دهکات (۴۸,۷) ملیۆن متر سێ جایه، نیاز وایه که سالی (۲۰۱۴) پرۆژه که تهواو بێ که به تهواوی ئابوری تورکیا دهبوژینیتتهوه، چهند ولایتیک هاوکاریان بۆ ئهو پرۆژهیه پیشکesh کرد وهک ئهمریکا و ئیسرائیل و فهره نسا.

ھەروھە يەككىكى تر لە بەنداوەكان بەنداوى ئورفەيە كە ئەمەش بە يارمەتى ئيسرائيل دروست دەكرێت، ئەگەر تەواو بىيەت بۆ ماوەى (۶۰۰) پۆژ ناھيلى ئاو بە دىجلەو فوراتدا بېرات بۆ عىراق و سوريا.

ئەمە يىجگە لەوھى كە لەسەر پرويارى فورات بەنداوى (بىرەجل) و (قرقاميش) بىنادەكرێت كە بەتەواوى دەست دەگرن بەسەر دىجلەو فوراتدا.

لەكۆلەران دەلێن: جەنگى داھاتوى جىھان لەسەر ئاو دەيەت، بەپراستى ئەمانە سەرھەتان بۆ ھاتنە دى فەرمايشتەكانى پىغەمبەر (ﷺ) كە ئاو لە فورات نامىنى و شاخىكى ئالتون دەرەكەويەت كە لەسەر كەس نەوھەو نۆى دەكوژرێت، بەپراستى ئەگەر سەيرى ھالى خەلكى عىراق و سوريا بكەين، دەبينىن ناوچەيەكى پر لە ئازاويەو ھەر لە كۆنەو كوشتن و بېرىنى زۆر ھەبوو، كەم ولات ھەبوو ئاوى لى بەسەرھاتى، ھەر لە سەردەمى حەجەوھە تا سەردەمى ھاتنى تەتەر و مەغولەكان، پاشان شەپى كورد و عەرەب و سەردەمى بەعس و دواتر شەپى براكوژى كە بەبلۆك سەرى يەكترى پان دەكردەو لەسەر گومرگ و دەسلالات كە چەند سالىك درۆزەي كىشا بەناھەق، پاشان شەپى بى ماناى سوننەو شىعە كە شەپى ولاتانى دراوسىيەو تەسفيەى حىسابيان لەگەل عىراقدا دەكەن، مىللەتەك دەستيان چۆتە خوێنى يەكترەو لەسەر مەزھەب يەكتر دەكوژن.

پیش ھاتنى پۆژى دواى كوشتن و بېرىن زۆر دەبى و كەس نازانى لەسەرچى يەكترى دەكوژن! ناخۆ شاخىكى ئالتونى دەريكەوي دەبى چى بكەن، ديارە قەتل و عام دەست پىدەكات، ئەگەر حىزبەكان بىيەن كوشتار ئاسانەو پىشەيانە، ئەگەر نەشمان دىت ئەو خەلكە قەتل و عامى يەكتر دەكەن بۆ چىايەك لە ئالتون.

لە نىوھى دووھەمى سەدەى نۆزدەو بە درۆزايى سەدەى بىست، نەوت ئەو ماددە كارىگەرەى جىھان بوو كە نەخشەى سياسى ھەموو جىھانى گۆرى، بەدەيان و سەدان شەپى داگيركارى ھىنا كايەو، ھەندىك ولاتى لەسەر نەخشەى سياسى سەپەو، ھەندى ولاتى بچووكيشى كرده خاوەن ھىزو پىشەنگى جىھان،

لهو پرۆژگاره دا نهوت ههموو هزره عهقلی سهركرده سياسيه كانی جيهانی داگیر کردبوو، نهوت تاكه شاسواری سهرمیتره گفتوگۆکانی ژووره تاییه تیه كانی سیاسی و سهرمایه داره كانی جيهان بوو، زێری رهش تاكه کارتێ فشاری به هیتری دهست دهوڵه ته ئیمپریالیسته كان بوو، لهو سهرده مه دا ئه وهی پترۆلی هه بویه ههموو شتی هه بوو، ئه وهی نه بویه زۆر شتی كه م بوو، به لام نه مپروۆ حاله ته كه گۆپراوه، راسته هیشتا نهوت ده توانیت پینگه و به های خۆی بیارێرت، به لام چیت نهوت ئه و تاقانه به نازه نیه كه ته نها خۆی ههموو هزره هه لسوکه وتی جيهان داگیر بکات.

دوای شه ری دووه می جيهانی دانیشتوانی سه ر گۆی زهوی له دوو ملیارو نیو كه س تیپه ری نه ده کرد، به لام دوای تیپه ربوونی زیاد له (۶۰) سال، ئیستا دانیشتوانی سه ر زهوی خۆی له (۷) ملیار كه س نزیك ده کاته وه، به م پییه ش سالانه بری (۹۰) ملیۆن كه س له سه ر گۆی زهوی زیاد ده کات، ئه م ته قینه وهی دانیشتوانه ش له ئاسیا به گشتی و له پرۆژه لاتی ناوه راست به تاییه تیدایه، ئه م ناوچه یه ش له ههموو جيهان زیاتر به ر شه پۆلی قهیرانی كه م ئاوی بووه ته وه، پیوسته سه ر گۆی زهوی سالانه ئاوی پیدایسته كانی (۹۰) ملیۆن كه س زیاتر دابین بکات، به مه ش ریژه ی ئاوی پیوستی هه ر تاکیك سالانه له دابه زیندایه، له به رامبه ریشدا به وۆی گه رمبوونی گۆی زهوی و پیس بوونی ژینگه وه ریژه ی باران بارین كه م ده بیته وه، ئه مه ش وا ده کات سالانه قهیرانی كه م ئاوی زیاتر بییت، ئه گه ر باس له ههموو کیشه ناوییه كانی جيهان و پرۆژه لاتی ناوه راست بکهین، ئه و قهیرانی كه م ئاوی زیاتر ده بییت، بۆیه ته نها قهیرانی ئا و له نیوان تورکیا و عیراق به نمونه وهرده گرین.

تورکیا ولاتیکی خاوه ن ئابووریه کی لاوازه، به لام خاوه ن پینگیه کی جوگرافی به هیژه، خاوه ن سامانی گه وهری ئاوه، كه ده توانیت تورکیا له داها توودا بگه رییتته وه سهرده می سولتانه كان، عه رب ده لیّت: (مصائب قوم عند قوم فوائد) واته: نا په حه تی و به لای گه لێك لای گه لێکی تر سوود به خشه.

جا گۆپرانى كەش و ھەواى جىھان و گەرمبىوونى گۆى زەوى و كەمبىوونەوہى
پړيژەى باران بارين و زيادبوونى قەيرانى كەم ناوى بۇ توركييا سوودىكى گەورەى
ھەيە، ئەمىرۆ چۆن دەولەتەنى ئۆپىك كارتى پتېرۆل بەكار دەھيىنن، بەھەمان شيوہ
توركييا كارتى بەھيژى ئاۋ بەكار دەھيىنن.

ديارە توركييا ھەر زوو گىرنگى جىۋپۆلەتەيكى ولاتەكەى و گىرنگى ناوى بۇ
دەرکەوتوۋە، بۆيە پړۆژەى (گاپ)ى لەسەر پړووبارى فورات بنیات ناو، كە
خۆى لە (۲۱) بەندار و (۱۹) پړۆژەى كەھرۆ ئاويدا دەھيىننەتو، ئەم پړۆژە
ئاويە پړيژەى ناوى ھاتوۋ بۇ عىراق سالانە لە (۱۸) مىليار ۳م ھە بۇ (۹)
مىليار ۳م دادەبەزىنن، لە كاتىكدا عىراق سالانە پىۋىستى بە (۱۳) مىليار
۳م ناوى فورات ھەيەو بەمەش يەك مىليۇن و (۳۰۰) ھەزار ھىكتار زەوى
كشتوكالى عىراق زيانى پىدەگات و دەھيىتە بىابان.

لەسەر پړووبارى دىجەلەش توركييا خەرىكى بنىاتنانى ھەشت بەنداوى ترە، كە
بىرى ناوى ھاتوۋ بۇ عىراق بۇ ۵۰٪ دادەبەزىن، لەھەمان كاتدا ولاتى ئىرانىش
خەرىكى ئامادە سازىيە بۇ دروست كردنى بەنداۋو گۆپىنى پړپړەى ناوى زىي
بچووك و سىروان و ئەلەندە، كە ئەمەش بىرى ناوى ھاتوۋ بۇ عىراق لە دىجەلەدا
بۇ (۶۰ - ۷۰٪) كەم دەكاتەو.

لەم ئامارانەوہ بۆمان بەدەردەكەوت كە چ كارەساتىك پړووى لە عىراق
كردوۋو ئاۋىش چ كارتىكى بەھيژە بەدەست توركيياو، بە تەواۋبوونى ئەم پړۆژانە
بەشىكى گەورەى ولاتى (مىزۆپوتاميا) دەھيىتە بىابان.

شارەزايانى جىۋلۆجى دەزانن كە جۆلەى ئاۋ لە زەويە دەشتايى و بىابانەكاندا لە
پړۆژىكدا (۲-۳) سم، بەم پىيەش ئەو ناوہى كە لە ژىر زەويدا كۆبۆتەوہ سامانىكى
نىشتمانىيەو ھەزاران سالى وىستوۋە تا ئەو ئاۋە كۆبۆتەوہ، بۆيە تاوانىكى زۆر
گەورەيە تا ناوى سەر زەوى ھەستا يىت دەست بۇ ناوى ژىر زەوى بىرىت.

ئاوى فورات بە شىۋەيەكى بەرچاۋ دابەزىو، بە شىۋەيەك كە بىرى ئەو ناوہى
كە دابەزىوہ گەشتۆتە بىرى (۲۱۳م) لە چركەيەك، لە كاتىكدا لە سالى

(۲۰۰۸) دوو هینده بووه بۆیه وه‌زیری سه‌رچاوه ئاوییه‌کان داوا له عێراق ده‌کا ئاوی بۆ زیاد بکات، بۆ ده‌سته به‌رکردنی خۆراک، ئەمه‌ش به‌ هۆی وشکه‌ سالیه‌وه، بۆیه ئەمه‌ دوو ساله‌ عێراق ده‌نالیئت له‌به‌ر بی ئاوی، چونکه‌ ئاوی رۆباری فورات و دیجله‌ زۆر به‌ره‌و که‌می چوه‌.

ئهم ئاوانه‌ی بۆ عێراق دین له‌ ولاتانی سووریا و تورکیا و ئێران بۆیه له‌ توانایندا هه‌یه‌ ئهم ئاوه‌ بگرنه‌وه‌، چونکه‌ ئهم سێ ولاته‌ زۆر فشاریان خسوته‌ سه‌ر ئهم ولاتانه‌.

تورکیا به‌لێنیدا که‌ (۵۰۰) مه‌تر سیجا له‌ چرکه‌یه‌کدا ئاوه‌ له‌ رۆباری فورات بۆ سووریا و عێراق به‌ریداته‌وه‌ له‌میانی کۆبونه‌وه‌ سێقۆلییه‌که‌ی ئەنقهره‌شدا، وه‌زیرانی ژینگه‌ی تورکیا و ئاودیژی سووریا و سه‌رچاوه‌ ئاوییه‌کانی عێراق یاداشتنامه‌یه‌کی له‌ یه‌کگه‌شتنیان ئیمزا کرد، هه‌روه‌ها که‌نالی (جه‌زیره) بلاویکرده‌وه‌ «له‌میانی کۆبونه‌وه‌ سێقۆلییه‌که‌ی هه‌ر سێ ولات که‌ تایبه‌ت بوو به‌ گفتوگۆکردن له‌سه‌ر به‌شه‌ ئاوی سووریا و عێراق له‌ هه‌ردوو رۆباری فورات و دیجله‌وه‌ که‌ له‌ناو تورکیاوه‌ هه‌لده‌قۆلێن، بۆیه‌ تورکیا پابه‌ندبوونی خۆی به‌به‌ردانه‌وه‌ی (۵۰۰) مه‌تر سیجا له‌ چرکه‌یه‌کی ئاوی فورات دووپاتکردۆته‌وه‌.

به‌رپرستیکی عێراقی رایگه‌یاند که‌ به‌رده‌وامبوونی که‌مبونه‌وه‌ی ئاوی فورات مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ بۆ سه‌ر عێراق، پێژه‌ی هاتنی ئاوی فورات بۆ عێراق ۷۵٪ که‌مبۆته‌وه‌، چه‌ند سالی‌ک پێش ئیستا ناوه‌ندی ئاوی فورات له‌ سنووری نیوان عێراق و سووریا (۹۵۰) مه‌تر موکه‌عه‌ب بوو له‌ یه‌ک چرکه‌دا، به‌لام ئیستا (۲۳۰) یه‌، بۆیه‌ حکومه‌تی عێراق داوا‌ی له‌ تورکیا کردوه‌ ئه‌و پێژه‌یه‌ زیاد بکات.

سه‌باره‌ت به‌هۆی که‌مبونه‌وه‌ی ئاوی فورات ئه‌وه‌یه‌ که‌ تورکیا پێنج به‌نداوی له‌سه‌ر ئه‌و رۆباره‌ دروست کردوه‌، هه‌روه‌ها سووریاش دوو به‌نداوی دروست کردوه‌، بۆیه‌ ئەمه‌ هۆکاری سه‌ره‌کی که‌مبونه‌وه‌ی ئاوه‌که‌یه‌.

جا شارەكانى توركييا لە سالى (۲۰۰۹) تووشى لافاوو باران بارىنى زۆر بووئەتەو، بەلام عىراق دوچارى قەيرانى گەورەى كەمبونەوهرى رېژەى ئاوهات، بەتايبەتەى لە هەردوو پروبارى دىجلەو فورات، بۆيە باران بارىن بەرپېژەى ۴۰٪ كەمىكردووه.

كىشەى ئاوه لە عىراقدا بابەتەى تازە نىه، بەلكو ماوهى (۳) سالە ئەم قەيرانە لە عىراقدا سەرى هەلداوه، بۆيە دوو ھۆكارى سەرەكى لەپشت ئەم قەيرانەى عىراقەوہ:

• بەدرېژايى چەند دەيەى رابردوو عىراق پەيوەندى ئەوتۆى لە گەل ولاتانى دراوسىدا نەبووه، بۆيە ئەوانىش عىراق بېبەش دەكەن لە ئاوه.

• پەيوەندى بە كەش و ھەواو سروشەوہ ھەيە.

ئەو پەرژانەى ئەم ولاتانە كە پىي ھەستاون بە تايبەت توركييا كە لە گەل بەنداوى ئەتاتوركدا (۲۲) بەنداوى تر لەسەر پروبارى دىجلەو فورات دروست كەردووه، بۆيە رېژەى ئاوى فورات گەيشتووەتە ۴۲٪ و دىجلەش ۵۵٪.

ئەگەر توركيياو سوريا پابەند نەبون بە پەيمانامە نيو دەولەتەكانەوہ، ئەوا ئاسايشى خۆراكى عىراق دەكەوتە مەترسيەوہو رويەپروى كارەساتى ژینگەيى گەورە دەيەتەوہ.

دواترين پىككەوتنامەى تايبەت بە ئاوه كە لە گەل توركيادا ئىمزا كراوه لە سالى ۱۹۸۰ دا بوو، دواتر لە سالى ۱۹۸۳ سورياش ھاتە نيو ئەو پىككەوتنامەيە، بۆيە عىراق و سوريا، توركييا بەوہ تۆمەتبار دەكەن كە ئاوى پروبارەكانى گرتۆتەوہو ناھيەت بچىتە ولاتەكانيانەوہ.

دواتر توركييا پەزامەندى لەسەر زيادكردنى ئاوى رويارى فورات بۆ (۵۵۰) مەتر چوارگۆشە لە چركەيەكدا زياد كرد، بەلام بە شىوہەكى كاتىدەو تەنھا بۆ ماوهى يەك مانگە، تاكو ۲۰ى تشرىنى يەكەمى سالى (۲۰۰۹)يە، ئەمەش لە پىتاو يارمەتيدانى عىراق بۆ رزگاربيون لەو وشكايى بويەى تىي كەوتووه.

تورکیا دهبه ویت پاره بخاته سەر ئاو بهرامبەر به نهوتی عێراق به کار بهیئت له داها تودا.

دوا هه مین پێککه و تنامه سوریا که له گهڵ عێراقی ئیمزا کردیئت، له سالێ (۱۹۸۹) دا بوو که ههردوو لا پێککه و تن له سهر نهوهی ۵۸٪ ی ئاوی فورات بۆ عێراق بیئت و ۴۲٪ ی بۆ سوریا، بهو پێیه رویاری فورات له تورکیا وه سهرچاوه ده گریئت و ده چیهت خاکی سوریا و دواتر دیته ئاو عێراق، بهلام بههه مان شیوهی تورکیا عێراق ناماژه بهوه ده دات که سوریا پابه ند نه بووه بهو پێککه و تنامهیه.

وه زیری ژینگه و دارستانی تورکیا پای گه یاند بههۆی گهرمبوونی کهشی گۆی زهویه وه ئاوی ههردوو پروویاری دیجله و فورات له وهزی (۲۰۰۷ - ۲۰۰۸) که می کردوه، گوتی: بۆ نهوهی عێراق و سوریا بی ئاو نه بن، تورکیا له حیسابی وهی خۆی زیاتر قوریانی داوه، چونکه که مبوونی ئاوی دیجله و فورات په یه ون دی به گهرمبوونی کهشی گۆی زهویه وه ههیه، بههۆی وشکه سالیه وه ئاوی فورات به پێژی ۱۴٪ و ئاوی دیجله به پێژی ۳۳٪ دابه زیه.

وهکو زانراوه سهرچاوهی ئاوی پروویاره کان له ناوچه شاخوایه کان و شوته به رزه کاندایه، تورکیا سالانه دوو ملیار دۆلار بۆ تهواو کردنی پرۆژهی گاپ دابین دهکات که له سه ره وهی فورات و له ناوچه شاخوایه کاندایه.

(سلیمان دیمیریل) سه رۆکی پیشووی تورکیا ده لیئت: ئاوی دیجله و فورات تورکین، چونکه سهرچاوه که یان تورکیه و به ره مه می تورکیایه، وهك چۆن خاوه ندارتی بیره نه وته کانی عێراق و سوریا ده گه رپته وه بۆ حکومه ته کانیان، هیهچ کات ئیمه داوایان لینا که یین له سه رچاوه نه وته کانیان به شدارمان بکه ن، نه وانیش مافی نه وه یان نیه که خۆیان بکه نه هاو به ش له سه رچاوه ئاویه کانه مان چونکه ئهمه مه سه له ی خاوه ندارتییه و زهویه که ش مو لکی خۆمانه و مافی نه وه مان ههیه نه وهی ده مانه ویت بیکه یین.

بۆیه ده بیئت راشکاوانه نه وه بلین که وته کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده بیئت وهك خۆی بیته دی، چونکه نه و زانیاریانه له لایه ن خۆی گه وره وه پی راگه یانراوه،

ئەۋىش ئومەتەكەي لەو روداۋە ئاگادار كىردوۋە، لەبەر ئەۋە ھەتا ئەم نىشانەيە كە يەككە لە نىشانەكان نەيەتە دى ئەۋا ئەستەمە سىستەمى گەردونى توشى تىكچوون و لەناۋچوون بېچىت.

ئىستا توركىيا سەرقالى جىيەجى كىردنى پىرۋژەيەكى ستراتىجىيە بەناۋى (پىرۋژەي گاپ) لەسەر ھەردوۋ پىرۋبارى دىجىلەۋ فورات، لەبەر ئەۋە ھەردوۋ پىرۋبارى دىجىلەۋ فورات لە توركىيا بە گىرنگىر سەرخاۋەي ئاۋ دادەنرىن، پاشان ھەردوۋكىيان بەناۋچەي پىرۋژەي گاپ دا تىپەر دەبن لە باشورى پىرۋژەلەتتى توركىيا كە بەشادەمارى ژيان دادەنرىت بەلەي توركىياۋە.

ناۋچەي پىرۋژاۋاي ئەنادۆل بەتەۋاي لەباشورى پىرۋژەلەتتى توركىيا جىاۋازە (ناۋچەي پىرۋژەي گاپ) ئەمەش بەھۋى كەمى باران و سەرخاۋەيەكى ئاۋ لەو ناۋچەيەدا، لەمەۋە گىرنگى پىرۋژەي گاپ دەردەكەۋىت بەۋ پىۋانەيەي كە بەسەرخاۋەي سەرەكى ئاۋى توركىيا دادەنرىت.

پىرۋژەي گاپ لە بىست و دوۋ بەنداۋ و نۆزدە ۋىستگەي كاربا پىكىدىت، ئەمە جگە لە بونى چەند پىرۋژەيەكى تىر تايبەت بە كەرتەكانى گەياندىنى ئاۋدىرى و پەيۋەندىيەكان.

گاپ لە لايەنى پىرۋبەرەۋە بە گەۋرەترىن پىرۋژە دادەنرىت لە جىھاندا، كە ھەشت پارىزگا لە خۇ دەگرىت، لە كاتى تەۋاۋىۋونىدا ئاۋى ئاۋدىرى پىرۋەرى ۸،۵ ملۇن ھىكتار زەۋى دابىن دەكات، واتە: نىزىكەي لە ۱۹٪ زەۋى بەراۋەكانى توركىيا، ئەمەش دەيىتە ھۋى دابىن كىردنى ۱۰۶ ملۇن دەرۋەتى كار لەو ناۋچانەدا كە زۆرىنەي دانىشتۋانەكەي كوردنشىن.

توركىيا لە پال بەنداۋى ئەتاتورك كار لەسەر كۆمەلە بەنداۋىكى تر دەكات، ئەۋانىش پىشت بە ئاۋى دىجىلەۋ فورات دەبەستىن لەۋانە: (بىرجىك، قرە قايا، غازى عنتاب، كىيان، دجلە... ھتە).

شارەزايان باس لەو دەكەن كە ئەگەر پڕۆژەى گاپ بە ھەمان شێو بەردەوام بێت كە لەسەرەتاه دەستى پێكرا ئەوا ئاستى ئابورى توركيا بۆ ماوەى بێست ساڵ دەباتە پێشەو، وە ھەندى لە ولاتان ھاوکاریان پێشكەش بەم پڕۆژەى كردوو، وەكو ئەمەريكا و كەنەدا و ئيسرائيل و فەرەنسا، لە كاتێكدا ئيسرائيل بەو پەرى دەست گۆشادىووە قەرزى پێشكەش بە توركيا كردوو بۆ تەواو كردنى پڕۆژەكەى، ھەروەھا ئيسرائيل داواى لە توركيا كردوو ھەندى زەوى لەناوچەى باشورى پڕۆژەلاتى توركيا پێ بفرۆشێت، پێدەچێت ھۆكارى سەرەكى لە داوى ئەم داواكارىووە دەستكەوتنى ئاوى، ھەتا لە داھاتودا بەو ھۆیووە بتوانى فشار بخاتە سەر سوریا و عێراق، جا ديزاينى پڕۆژەكە لەلايان شارەزايانى ئيسرائيلووە ئەنجام دراو وەك ئەلى شارون لوزوروف.

ھەروەھا پڕۆژەى بەنداوى ئۆرفە كە بۆ جێبەجێ كردنى ئيسرائيل ھاوکاری دارایی توركيا دەكات، داوى تەواو بوونی توانای گەلداوھەى ئاوى ديجلەو فوراتى ھەيە بۆ ماوەى (٦٠٠) پۆڤ، ئەمەش واتاى وشك كردنى ئاوى ھەردوو پروبارەكە بە تەواوى.

پۆڤنامەكانى سەر بەرھوتە ئيسلامیەكان ھۆشیاریان لەسەر مەترسى ئەو پڕۆژانە خستە ڕوو چونكە لاينە نینگەتیفەكانى پڕۆژەى گاپ بریتىە لە كەمكردنەوھى پڕۆژەى ئەو ئاوى دەگاتە عێراق و پاشان وێرانكردنى زەوى كشتوكاڵیەكان، سەرەنجام دروست بوونی دیاردەى بە بیابان بوون، ئەمەش دەبێتە ھۆى دابەزینی ئاوى ديجلەو فورات و ھاتنە ناوھەى ئاوى سوێرى كەنداوى عەرەب.

ئێستا لە نزیک سنورى توركيا - سوریا لەسەر پروبارى فورات دوو بەنداوى تر دروست دەكرێت، ئەوانیش بەنداوى (بیرەك) و (قراقمیش)، داوى تەواو بوینان توركيا دەتوانێت بە شێوھەكى نیمچە تەواو دەست بەسەر ئاوى پروبارەكەدا بگرێت.

جا بەھۆى ئەو پێشپڕكیەى كە دراوسێكانى سەرچاوى ئاوى فورات پەیرەوى دەكەن بۆ كۆكردنەوھى گەورەترین گەنجینەى ئاوى، لەبەر پۆشنایی ئەوھى كە جیھان گەیشتۆتە ئەو باوھەرى كە ئاوى نرخی لەنەوت زۆرتر دەبێت.

لە گەل گەشەکردنى تەنگزەي دارايى جيهانى و دەرکەوتنى ھەژارى
ئاوارەبوون لە عىراقدا، بۆيە لە گەل دەرکەوتنى زۆرئک لە نيشانەکانى پوژى
دوايى لەو دەگەين کە چەند ھەنگاويکمان ماوہ بۆ دۆزىنەوہى کيونيکى ئالتون
لە فورات، جا بەھۆى ئەو بەنداوانەوہ کە لەسالانى داھاتوودا لەسەرى دروست
دەکرت لە ناوچە شاخاويەکاندا ئەوہ يیتە دى!

لەم کات و دۆخە نەگونجاوہ لە گەل بونی رەگەزو نەتەوہى جياواز لەم
ناوچەيەدا (سوننە، شيعە، کورد، تورک، عەرەب) ئەمە ھۆکار دەيیت لەسەر
ئەوہى زۆرئک لەوانە ھيچ دوو دل نەبن کە بچن بۆ دەست کەوتنى ئەو ئالتونەو
شەپى لەسەر بکەن لە گەل ئەوہى گريمانەى پزگاريوون و گەپانەوہ زۆر
لاوازو لەسەدا يەك تىپەر ناکات^(۱).

بەلام دەپرسين ئايا بە وشک بوونی فورات ئەو کيۆە ئالتونە دەرەکەوت؟

ھيچ بەلگەيەك نيه ئەوہ بسەلمیيت کە دەرکەوتنى ئەو کيۆە لە چ کاتيکدا
دەييت، پاشان بە چ ھۆکارئک ئەو ئالتونە دەرەکەوت، وەك وشکبوونی ئاوەکە
يان رودانى بومەلەرە يان بەھۆى کارى ھەلکەندنەوہ يان لە ئەنجامى رودانى
تەقینەوہ لەو ناوچەيەدا.. ھتد، ھەرۋەھا باس لەوہش نەکراوہ کە شەپ لەسەر ئەو
ئالتونە لە نيوان کام ولات و کام گەل و کام نەتەوہدا دەييت، پيغەمبەرى خوا
(ﷺ) باسى فوراتى کردووە بەلام نازانين لە چ بەشيکى فورات و لە چ شارئک
و لە سنورى چ ولاتيکدا ئەوہ پروودەدات.

وہ لە فەرموودەکەشدا کە باس لە زېر دەکات مەبەستى پيى زېرى راستيە،
نەك ھەندئک کەس وا گومان دەبەن کە دەلین: زېرى رەشە بە واتاي نەوتە،
چونکە لە فەرموودەکەى پيغەمبەرى خوا وا ھاتووە کە بە زېرى زەرد بوتريت..

کەسێک لەوانەیه بپرسیت کە ئەم زێرە چۆن چۆتە ناو ئاوی فورات، وە چ دەکات لەناو ئەم پروویارە، وە لە کۆنە هات؟ بۆ پیغمبەری خوا نافەرمووی: ئاوی نیل یان دیجلە بۆ فەرمووی فورات؟
لە وەلامدا دەلیم:

لە فەرموودەیه کی بیهێژ هاتوو کە پێشەوا عەبدوللای کورپی مەسعود (ع) دەلیم: پیغمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (يَنْزِلُ فِي الْفُرَاتِ كُلِّ يَوْمٍ مَثَاقِيلُ مِنْ بَرَكَةِ الْجَنَّةِ)^(۱).

واتە: هەموو پوژیک لە قورسای بەرە کەتی بەهەشت دادەبەزێتە ئاوی پروویاری فورات.

وە بەندەش دواى توێژینه ویه کی گەیشته ئەو دەرەنجامەى کە ئەم قورسایە زێرە کە بیست، کە لە کۆتایی بونە وەر پێش هاتنی محەممەدى مەهدى دەرکەوت. وە نابێ ئەوەش لە بیرکەین داگیرکردنی عێراق لەبەر خاتەر چاوی من و تۆ نەبوو، بەلکو لەبەر خاتری چیاى زێرینه کە بوو کە لە کتیبەکانى ئەوان باس کراو.

دوووەم: زەوی گەنجینه شاراوەکانى دەرەخا:

پێشەوا ئەبو هورەیره (ع) لە پیغمبەری خوا (ﷺ) دەگیرێتەو کە فەرموویەتی: (تَقِيءُ الْأَرْضَ أَقْلَادَ كَيْدِهَا، أَمْثَالَ الْأُسْطُوَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، فَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَتَلْتُ، وَيَجِيءُ الْقَاطِعُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطَعْتُ رَجْمِي، وَيَجِيءُ السَّارِقُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطَعْتُ يَدِي، ثُمَّ يَدْعُوهُ فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا)^(۲).

(۱) ضعیف: رواه الخطيب في تاريخ بغداد، (۱/ ۲۳۲) برقم: (۵۱). قال الألباني في (ضعيف الجامع) حديث ضعیف، به ژماره (۵۲۳۶).

(۲) صحيح مسلم (۲/ ۷۰۱) كتاب الزكاة، باب الترغيب قبل أن لا يوجد من يقبلها، برقم: (۱۰۱۳). (۷۰۱/۲).

واته: زهوی جگهر گوښه کانی خوی دهرشیتته ووه وکو کوله گهی زپرو
زیو دهخاته گوږی، جا پیاو کوژ دی، دهلی: له پیناو نه مه دا خه لکم کوشت!
یه کیکی دی دهلی: له بهر نه مه په یوهندی خزمایه تیم بری، دزیش دی دهلی:
له پیناو نه مه دهستم پراوه! پاشان وازی لی دین و کهسیان هیچی لی نابه.

پیشه و نه وهوی (په زای خوی لی بی) دهلیت: که فرمان ده داته زهوی
گه نجینه کانی دهر خات که له ناخیدا شاردویه تیه ووه، پیغه مبهه (ﷺ) گه نجینانی
به (أَفَلَاذَّ كَيْدَهَا) ناو برده، که له بهر پتدا به واتای پارچه جهرگی و شتر دیت،
هه ندیکیش دهلین: بریتیه له پارچه گوشت، مبهه سستی فرموده که ی پیغه مبهه ریش
(ﷺ) وپچواندنه، واته: نه و پارچانه دهرده خا که له ناخیدا شاردراونه ته ووه، له بهر
گه وره یی و زوړشی به کوله گهی چواندون^(۱).

جا که خه لکی نه و زوړیه ی زپرو زیو ده بینن لئی بی نیاز دهن و ئیش و
نازار ده خون که بو وده دست هیثانی نه و مایه پوچه گناه و تاوانیان نه نجام داوه.

سلیه م: هاتن و دهر که وتنی (سوفیانی):

سوفیانی: له نه وهی خالیدی کوږی یه زیدی کوږی نه بو سوفیانه، یه زیدیش
برای پیشه و مو عاریه (په زای خوی لی بی) .. پیاوړکی که له گه ته .. له
چاوه کی نوقته یه کی سپی هدی^(۲) .. له دؤلیک دهرده چیت له شاری دیمه شق پی
دهلین: دؤلی (وادی الیابس)^(۳).

پیشه و نه بو هوږه (ﷺ) له پیغه مبهه ووه (ﷺ) ده گیر پته ووه که فرموده تی:
(يَخْرُجُ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: السُّفْيَانِيُّ فِي عُمُقٍ دِمَشَقٍ، وَعَامَهُ مَنْ يَتَّبَعُهُ مِنْ كَلْبٍ، فَيَقْتُلُ
حَتَّى يَنْقَرَّ بَطُونُ النِّسَاءِ، وَيَقْتُلُ الصَّبْيَانَ، فَتَجْمَعُ لَهُمْ قَيْسٌ فَيَقْتُلُهَا حَتَّى لَا يَمْنَعُ ذَنْبٌ

(۱) شرح النووي علی مسلم: (۹۸/۲).

(۲) الطبقات الکبری (۷/ ۲۸۴).

(۳) الإشاعة لأشراط الساعة (لا ۱۷۰).

تَلْعَةٍ، وَيَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي فِي الْحَرَّةِ فَيَبْلُغُ السُّفْيَانِيَّ، فَيَنْبَعَثُ إِلَيْهِ جُنْدًا مِنْ جُنْدِهِ فَيَهْزِمُهُمْ، فَيَسِيرُ إِلَيْهِ السُّفْيَانِيُّ مَعَهُ حَتَّى إِذَا صَارَ بَيْنَهُمَا مِنَ الْأَرْضِ خُسْفٌ بِهِمْ، فَلَا يَنْجُو مِنْهُمْ إِلَّا الْمُخْبِرُ عَنْهُمْ»^(۱).

واته: پیاویك پهیدا دهیئت پئی دهوترتت سوفیانی له قولایی (دیمهشق)وه، زۆربهی نهوانه ی که شوئنی دهکهون له خیلای (کلب)ن، کوشتاریکی زۆر دهکات، ههتا وای لیدیئ سکی ئافرهت ههلهدهرپت و مندال دهکوژیت، پاشان خیلای قهیس له دژی کۆدهبنهوه، نهویش بهسهریاندا زال دهیئت و دهیانکوژیت، لهو کاتهدا پیاویك له ئال و بهیتی من لهناوچهی (حره) سهر ههلهدهات و ههوالای به سوفیانی دهگات، نهویش لهشکرک له لهشکرهکانی خوئی بو دهنیرتت، بهلام دهیانبهزنیئت، ئهم جاره سوفیانی بهخوئی و سوپاکهیهوه بۆی بهرپ دهکهون، ههتا کاتیك که دهگهنه زهویهکی بیابان ههموویان پۆدهچن بهناخی زهویدا، کهسیان لی پزگار نایئت تنها نهوه نهیئت که ههوالیان بو دههینیتهوه.

ئهگهر سهرنج بدهینه ئهم فهرموودهیهی پیغهمبهری خوا(ﷺ) بۆمان دهردهکهوئت که له پیش هاتنی (محهممهدی مههدی) پیاویکی ستهمکار له ولاتی سوریا دهسهلات دهگریته دهست و چهندین شهرو کوشتار دهکات تا له کۆتاییدا (محهممهدی مههدی) له ولاتی حیجاز سهر ههلهدهات، پی دهچیت که سوفیانی دوژمنیکی سهسهختی ئیسلام یئت، بۆیه بوونی هیزکی ئیسلامی لهناوچهکهدا پی قهبول ناکریت و دوو جار لهشکر کیشی دهکاته سهریان، جاری یهکهم سوپاکه ی پۆدهچن بهناخی زهوی، بۆیه پیویسته بزانی که سوفیانی ناوی نهو پادشا ستهمکاره نیه، بهلکو شوهرتییتی، پی دهچیت بارو دۆخی سیاسی ناوچهکه لهو کاته لهبار یئت بۆ سوفیانی، بۆیه دهتوانیت لهشکرهکهی دوو جار رهوانه ی حیجاز بکات.

(۱) صحیح: رواه الحاكم في (المستدرک) (۴/ ۵۲۰) برقم: (۸۵۸۶). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

بەم شیوێه بە سەرکردایەتی محەممەدی مەهدی سەرکردەیهکی زالم و ستمکاری ئەو سات لەناو دەچیت و خوای پەرورەدگار یارمەتی موسلمانان و سوپاکەیان دەدات..

پێشەوا حوسەینی کوری عەلی (ﷺ) دەلێت: (للمهدي خمس علامات: السفیانی، والیمانی، والصیحة من السماء، والخسف بالیاء، وقتل النفس الزکیة) (١).

واتە: بۆ مەهدی پێنج نیشانه هەیە: سوفیانی و یەمانی و دەنگێگ لە ئاسمانەوهو رۆچوونیك لە بەیاء و کوشتنی نەفسی زەکیە.

چوارەم: مردنی پادشایەك پێش هاتنی (محەممەدی مەهدی):

دایکمان ئوم سەلەمە (ﷺ) دەگێڕێتەوه کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (يَكُونُ اخْتِلَافٌ عِنْدَ مَوْتِ خَلِيفَةٍ، فَيَخْرُجُ رَجُلٌ مِنَ الْمَدِينَةِ، فَيَأْتِي مَكَّةَ، فَيَسْتَخْرِجُهُ النَّاسُ مِنْ بَيْتِهِ وَهُوَ كَارِهٌ، فَيُبَايِعُونَهُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ..) (٢).

واتە: ناکۆکیەك ڕوودەدات لە کاتی مردنی پادشایەك، لەو کاتەدا پیاویك لە خەلکی مەدینە هەڵدیت بەرەو شاری (مەكکە)، ئەوانیش بەزۆر دەپێننە دەرەوهو بە زۆر بەیعیەتی پێ دەدەن لە نێوان ڕوکن و مەقام..

لەم فەرمودەیه بۆمان بەدەر دەکەوێت کە لە پێش ئاشکرا بوونی (محەممەدی مەهدی) پادشایەك دەمرێت، وە لە کاتی مردنەکی ئازاوهو ناکۆکیەکی زۆر دروست دەبێت، کە پێ دەچیت (محەممەدی مەهدی) تا ڕاددەیهك لایەن بیت لەو ناکۆکیەدا، بۆیه لەخۆی دەترسێت و لە شاری مەدینەوه هەڵدیت بەرەو شاری (مەكکە).

(١) التقاء المسيحين في آخر الزمان، لا ٩٥.

(٢) حسن: سنن أبو داود، (٣٤٤ / ٦) باب: أول كتب المهدي، برقم: (٤٢٨٦). وحسنه ابن القيم في (المنار المنيف) برقم: (٣٣١).

لەم فەرموودەیه وا دەرەدەکەوێت کە ئەو پادشایە پادشای (سعودیە) بێت، چونکە ناکۆکی کێشە کە لە شاری مەککەو مەدینە پروودەدات، خوای گەورەش لە هەموو کەس زانترە.

ئەگەر سەیر بکەین و بگەرێینەو بۆ چەند سالتیک لە ولاتی (سعودیە) چەندین کێشەو ناکۆکی لە نیوان بنەمالە (ئال سعود) سەری هەڵداوە کە چەندین سەدەیه دەسەلاتی ئەو ولاتیان لە ژێر دەستدایەو.. وە هەر جار نا جارێکیش کە پادشایەکیان دەمرێت کێشەو ناکۆکی دەکەوێتە نیو بنەمالە (ئال سعود) تا لە کۆتایی کۆنترۆڵ کردنی خۆیان لە دەست دەدەن و خوای پەروردگار محەممەدی مەهدی دەنێرت.

لە مانگی (ذي القعدة) بنەمالە ئال سعودو ھۆزەکانی مەککە شەپێکی خوێناویان لەناو سەر هەڵدەدات لە عەقەبە، لە دواى نوێژی عیسا محەممەدی مەهدی ئاشکرا دەبێت کە ئالای پیغمبەر (ﷺ) قەمیس و شمشیرێکی لایە، کاتیک نوێژی عیسا کرا دەچێتە لای گەردی صەفا دواتر لەلای مەقامی ئیبراھیم و دوو رکات نوێژ دەکات و بە دەنگێکی بەرزەو دەلێت: ئەی خەلکینە یادى خوای گەورە بکەنەو، ھاوێش بۆ خودا بپاریار مەدەن، پارێزگاری لە گۆڕپایەلی خودا و پیغمبەر (ﷺ) بکەن، ئەوێ قورپان زیندووی دەکاتەو ئێوەش زیندووی بکەنەو، چونکە دنیا بەرەو کۆتایی دەپوات، من بانگەێشتان دەکەم بۆ لای خودا و پیغمبەر (ﷺ) و ئیشکردن بە قورپان، دواتر پرووی بە کەعبەو دەنێت و دەگری ھەتا فرمێسک لە چاوەکانی دێتە خوارو، ئەمجا ھەوت زانا کە خەلکی دەیانناسن لە ولاتە جیا جیاکان ھاتوون بۆ ھەج کردن ھەڵدەستەنەو، لە نیوان ڕوکن و مەقام بەیعتی دەدەن، وە ھەر یەکیک لەو پیاوانە (۳۱۳) کەس بەیعتیان لێ وەرەگرت. بێر بکەو لەناو ملیۆنان حاجی تەنھا ئەو ڕێژە کەمە بەیعت دەدەن.. لە دواى بەیعت دان نەکەس خەوی لێدەکەوێت نە خوێنی کەسیش دەرژێت^(۱).. ئەمجا خوای پەروردگار خۆشەویستی لە

(۱) رواه نعيم بن حماد في (الفتن) برقم: (۹۹۱).

نیو دله کان دروست دهکات و خه لکیش به رهو پرووی مه هدی دهچن، نا نه مانه به شهو نه هلی خودان و به پرویش شیرن، خودای گه وره خاکی سعودیه نازاد دهکات له سر دهستی محممه دی مه هدی، وه نه وانه ی له سجنه کانی نال سعودن هم موویان نازاد دهن، له پاشان کو مده لیکي نه هلی خودا له خاکی تیران و خوراسان به رهو سعودیه دین و پالپشتی محممه دی مه هدی دهکن و سهری دهخن.. دواتر مه هدی جهیشه کانی بلاوه پیده کات بو نهو ولاتانه ی که ستم و زولم بالیان کی شاهه به سهری اندا.. وه له سر دهستی محممه دی مه هدی نه ستمبولی شاری تورکیا نازاد ده کریت..

پینجه م: پوچوونی له شکرک له بیابانی نیوان (مه ککو مه دینه):

پاش ناشکرا بوونی (محممه دی مه هدی) له شکرک له ولاتی شامه وه هیرشی بو دهن، وه له بیابانی نیوان مه ککو مه دینه له شکره که به ته وای پو ده چیت به ناخی زهوی.

دایکی باوهر داران عایشه (رهزای خوی لی بی) ده لیت: (عَبَّتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَنَامِهِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) صَنَعْتَ شَيْئًا فِي مَنَامِكَ لَمْ تَكُنْ تَفْعَلُهُ، فَقَالَ: الْعَجَبُ إِنَّ نَاسًا مِنْ أُمَّتِي يُؤْمُونَ بِالْبَيْتِ بِرَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ، قَدْ لَجَأَ بِالْبَيْتِ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْبَيْتِ خُسِفَ بِهِمْ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِنَّ الطَّرِيقَ قَدْ يَجْمَعُ النَّاسَ، قَالَ: نَعَمْ، فِيهِمُ الْمُسْتَبِيرُ وَالْمَجْبُورُ وَابْنُ السَّبِيلِ، يَهْلِكُونَ مَهْلَكًا وَاحِدًا، وَيَصْدُرُونَ مَصَادِرَ شَتَّى، يَنْعَثُهُمُ اللَّهُ عَلَى نِيَّاتِهِمْ^(۱).

واته: جارنکیان پیغه مبه ر(ﷺ) له کاتی نووستندا دهست و له شی ده جولایه وه، گوتمان نه ی پیغه مبه ری خوا(ﷺ) له کاتی نووستندا شتیکت کرد پیشر کاری وات نه کردوه، پیغه مبه ر(ﷺ) فهرمووی: جی سهرسورمانه که سانیک له نوممه ته که م پرویان کردو ته مالی بهیت بو پیانیک قورپیشی که په نای بردو ته بهر که عبه، هتا کاتیک که گه یشتنه بیابانه که پوچوون به زه ویدا، گوتمان:

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۱۰) کتاب: الفتن، باب الخسف بالجیش الذي یوم البیت، برقم: (۲۸۸۴).

ئەي پيغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو رېنگايە خەلکى جۇراو جۇر کۆدە کاتەو، پيغەمبەر (ﷺ) فەرموى: بەلەن تياياندايە بەچار رۆشنى ھاتوو ھاتوو تياياندايە بەزۆر ھيتراوو تياشياندايە رېبوارە، ھەمويان بە يەك تياچوون تيا دەچن، وە ھەريەکیان بە رېيەکی جياواز دەروات و خوا ھەر يەکیان لەسەر نيەتى خۆى زىندوى دەکاتەو.

جا نایا ئەوئ دیتە دەرو پەنا دەباتە بەر مالى خوداو خودا بەسەر خستنى خۆى پالېشتى دەکاو ئەو کەسانە لە نيو دەبات کە ديانەوئ تازارى بدن، نایا ئەمە ئەو مەھدییە کە لە فەرمودەکان باس کراو؟ بەلگەيەکی راشکاومان نيە بۆ ئەمە.

ئوم سەلەمە (رەزای خاى لى بى) دەگيريتەو کە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمويەتى: (يَعُوذُ عَائِدٌ بِالْبَيْتِ، فَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْتُ، فَإِذَا كَانُوا بَيْدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ حُسِفَ بِهِمْ..)^(۱).

واتە: کەسيك پەنا دەباتە بەر مالى بەيت (واتە: کەعبە) پاشان کۆمەلێک رەوانە دەکړتە سەرى، کاتيک کە دەگەنە زەويەکی بيابان ھەمويان رۆدەچن بە ناخی زەويدا.

لە ريوايەتيکی تر دەفەرموي: کۆمەلێک پەنا دەبەنە بەر ئەم مالى بەيتە نە پارزەرەو نە پالېشتيان ھەيو نەژمارەو نە تفاق، سوپايەکیان رەوانە دەکړتە سەر، کاتيک کە سوپاکە دەگەنە سوپايەکی بيابان ھەمويان رۆدەچن.

پيشەوا ئيبنو کەثير (رەحمەتى خاى لى بى) لە شەرحى ئەو فەرمودەيە دەفەرموي: مەبەست لەو يە کە ئەو مەھدییە ستايش کراوو موژدە بە ھاتنى دراو لە کۆتایی بونەو، سەرەتای دەرکەوتن و سەرھەلدانى لە خۆر ھەلاتەو دەبيت، لە پاشاندا لای مالى بەيت بەيەتى دەدرتتى، ھەروە کە چەند فەرمودەيە کە ئامارە بەو دەکەن^(۲).

(۱) صحيح مسلم (۴/ ۲۲۰۸) كتاب: الفتى، باب: الخسف بالجيش الذي يؤم بالبيت، برقم: (۲۸۸۲).

(۲) النهاية في الفتى والملاحم، ابن کثير (۱/ ۲۹ - ۳۰).

کهواته گه وره ترين نيشانه ی دهرکهوتن و ناسينه وه ی (محه ممه دی مه هدی) رۆچوونی ئەو له شکره یه له بیابانی حجاز، وه پێ ده چیت خه لکی له سه ره تادا دُنیا نه بن له وه ی که ئەو پیاوه ی پشتی داوه به که عبه وه وه پهنای بۆ مائی به یت بر دووه (محه ممه دی مه هدی) ییت، به لام دوا ی رۆچوونی ئەو سوپایه به ناخی زه ویدا که به مه به ستی له ناو بر دنی مه هدی رۆو له حجاز ده که ن^(۱)، ئیتر هه یچ گومانیک له لای باوه ردارانی ئەو سه رده مه نامینیت که ئەمه ئەو پیاوه یه که پیغه مبه ر(ﷺ) موزده ی به هاتنی داوه له کۆتایی بونه وه رو حوکمی ئیسلام له سه ر ده ستی ده گه رپته وه، به تایبه تی دوا ی نه وه ی که ئاشکرا ده ییت ناوی (محه ممه د) هه باوکیشی ناوی (عه بدوللا) یه، چونکه رۆوداوی رۆچوونی ئەو سوپایه له بیابانی حجازدا پیشتەر هه رگیز رۆوی نه داوه ته نها له سه رده می ئەودا رۆوده ات.

ئەو سوپایه له کوئ دیت ؟

سوپایه کی تۆکه ئاماده ده کړت له خاکی عیراقه وه به دوا ی پیاوړکن به ناوی (مه هدی)، کاتیک ده گه نه خاکی سه ودیه له به رزایی شاری مه دینه که (ذی الحلیفه) ی پێ ده لێن: رۆده چن به ناخی زه و ی^(۲).

وه جه یشکی تریش له پایته ختی دیمه شقی شامه وه دین، هه تا ده گه نه بیابانی نیوان خاکی ئوردن و سه ودیه له و ی رۆده چن به ناخی زه و ی.. ئەمجا خه لکیکی زۆر له ده ور به ری ئەم رۆچوونه کۆده بنه وه، نزیکه ی ۳۱۴ ئافره ت له م بیابانه ن^(۳).

(۱) صحیح علامات الساعة الکبری، مصطفی مراد، لا ۱۲.

(۲) البرهان فی علامات مه دی آخر الزمان، لا ۵۴.

(۳) رواه الطبرانی فی (الأوسط) برقم: (۵۴۷۳). وقال الهیثمی: وفیه لیث بن أبی سلیم وهو مدلس، وبیقه رجاله ثقات. (مجمع الزوائد) (۷/ ۳۱۵).

شەشەم: دەرکەوتنی ئەستێرەیهکی کلکدار:

یهکیکی تر له نیشانهکانی نزیک بوونهوهی هاتنی (موحه ممه دی مه هدی) دەرکەوتنی ئەستێرەیهکی کلکداره له ئاسمان و به دوايهوه دەرەوشیتهوه.

پێشهوا عەبدوللای کورپی عەباس (ﷺ) ده‌لێت: (ألا أخبركم بأشراط الساعة يحج الناس إلى هذا البيت الحرام يحج ملوكهم لهواً وتنزهاً وأغنياؤهم للتجارة ومساكينهم للمسألة وقراؤهم رياء وسمعة فعند ذلك يظهر كوكب له ذنب) ^(١).

واته: هه‌والتان پێ بدهم به نیشانهکانی نزیکبوونهوهی هاتنی رۆژی دوايی، خه‌لکی حه‌ج ده‌که‌ن و به‌رهو به‌یت به‌رپێ ده‌که‌ن، سه‌رکرده‌کانیان بۆ خۆشی خۆیان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان بۆ بازرگانی و هه‌زاره‌کان بۆ دابین کردنی بژێوی ژیا‌نیان و قورئان خوێنه‌کان و مامۆستایانی ئایینی بۆ رووبامایی و ناویانگ ده‌چنه‌ حه‌ج.. له‌و کات ئەستێره‌ کلکداره‌که سه‌ره‌له‌ده‌ات و ده‌رده‌که‌وێت..

پێشهوا ئیبنو که‌ثیر (ره‌حه‌متی خوی لی یح) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا له‌ (ئه‌ئه‌ره‌) یکی (صحیح) له‌ عەبدوللای کورپی عەباسه‌وه (ﷺ) ده‌لێت: عەبدوللای کوری موله‌یکه (ﷺ) ده‌گێڕیته‌وه که ده‌فه‌رمووی: (عَدَوْتُ عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: مَا مِثُّ اللَّيْلَةِ حَتَّى أَصْبَحْتُ. قُلْتُ: لِمَ؟ قَالَ: قَالُوا طَلَعَ الْكُوكَبُ ذُو الذَّنْبِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَكُونَ الدُّخَانُ قَدْ طَرَقَ، فَمَا مِثُّ حَتَّى أَصْبَحْتُ) ^(٢).

واته: رۆژیکیان سه‌ر له‌ به‌یانی سه‌ردانی ئیبن و عەباسم کرد گوتی: ئه‌م شه‌و تا به‌یانی نه‌خه‌وتووم، گوتم بۆ؟ گوتی: گوتیان ئەستێره‌ کلک داره‌که دەرکەوتوو، منیش ترسام دووکه‌له‌که سه‌ری هه‌له‌دايێت، ئیتر تا به‌یانی خه‌وم لێنه‌که‌وت.

(١) رواه ابن مردويه.. (الدر المنثور في التفسير بالمأثور) (٦/ ٣٢).

(٢) تفسير القرآن العظيم (٧/ ٢٤٩). قال ابن كثير: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ.

پېشمەوا كەعبى ئەھبار (ﷺ) دەلىت: (يطلع من المشرق قبل خروج المهدي نجم له ذنب يضئ) ^(۱).

واتە: پېش دەرچوونى مەھدى لەلەي رۆژھەلاتەو ئەستېرەيەكى كلكدارى دەرەشاو سەرھەلدەدات..

سەردەمىك ھەبوو دەرکەوتنى كلك دارەكان ترس و بىمى خستبەو دلى خەلکەو، چونكە خەلکى برۋايان وابو دەرکەوتنى كلك دارەكان ئاگرىكە نەخۆشى و شەپو مردنى بە دواوھە، ھەرچەندە ئەمىرۆ بىرۋچونى باشمان لەسەر كلك دارەكان ھەيە، بەلام ھىشتا ھەموو شتىكىيان لە بارەو نازانين.

كاتىك كلك دارىك دەرەكەوت ئىمە بە گرېكى بچكۆلەي دەزانين لە كاتىكدا رەنگە تىرەكەي ھەزار ميل يىت، ئەو گرېش «سەر» يان «ناوك» ي كلك دارەكەيە، زانايان برۋايان وايە كلك دارەكان لە تەنكى رەق تىكەل لەگەل گازەكاندا پىك ھاتبن، كە تا ئىستاش سەرچاوى ئەو ماددە ئاشكرا نەبوو.

كاتىك كلك دارىك لە خۆر نرىك دەيىتەو دەكەوتتە ژىر كاريگەرەو كلكىكى لە شوين بەديار دەكەوتتە كە برىتيە لە گازىكى زۆر ناسك كە تىكەلە لەگەل وردىلەكانداو پىكەو ماددەيەك دروست دەكەن كە لەناوكى كلكدارەكەو دەرەچىت.

توخمىكى سىيەم ھەيە بە دەورى ناوكى كلك دارەكەدا پىي دەوترىت «پەرچەمى كلك دار» كە برىتيە لە ھەورىكى گرگرتو تىرەكەي ھەندىك جار دەگاتە (۱۵۰۰۰۰) ھەزار ميل بەلكو ھەندىك جار لەوھش زياترە، كلك دارەكان لە شىو قەبارە جىاوازن ھەندىكىيان پان و كورتىن، ھەندىكى تريان بارىك و درىژن، درىژى ھەندىكىيان دەگاتە پىنج مىيۆن ميل و درىژى ھەندىكى ترىشان دەگاتە سەد مىيۆن ميل، ھەندىك لە كلك دارەكانىش كلكيان نە.. كلكدار كاتىك كلكەكە گەورەتر دەيىت خىراتر دەيىتەو، ھەر لەبەر ئەوھە لەخۆر نرىك دەيىتەو كاتىكىش لە خۆر دووردەكەوتتەو يەكەمجار كلكى دوور دەكەوتتەو، لەبەر ئەو

(۱) ضعيف: رواه نعيم في (الفتن) (۱/ ۲۲۹) برقم: (۶۴۲) بإسناد ضعيف.

پالەپەستوى تيشكى پوژ گەردىلەى زۆر بچوك دەدات لەسەرى كلك دارەكە بۆ ئەوەى لە خۆى دور بختەو، لەبەر ئەوئە كاتىك كلك دارەكە لە خۆر دور دەكەوتتەو ئەكەمجار كلكى دور دەكەوتتەو لە كاتى دەركەوتنەوئەشيدا لە خۆر خىرايەكەى كەم دەيتتەو، ئىنجا وردە وردە لەبەر چاو ديار نامىنيت، پەنگە ئەو دياردەو چەند سالىك بخايەنيت بەلام زۆرىيان لە ئەنجامدا ھەر دەكەونە خواو، كلك دارەكان گەشت لە دواى گەشت بەدەورى خۆردا دەسپۆنەو، بەلام بۆ ئەك سوو خواردن بە دەورى خۆردا پىوستيان بە كاتىكى زۆر دور درىژ ھەيە^(۱).

با بزانيں كلك دارەكان چين؟

كلك دارەكان چەند تەنكى ناماناوين لە شىوئەى سەدىم دان، سەرىكى قەبەى شىواوى شىوئە ھەورى گەوورە پەشنگداریان ھەيە، دەورى ناوئەكەى تاوئریان داو، ئەو پووناكەى لىوئەى دىت پووناكى دراوئەى خۆرە لەبەر ساردیان دەیداتەو، كلكىكى درىژيان ھەيە كە بە ھۆى پەرش بوونەوئەى ماددەى سەرەكەيانەو دەروست دەبن، لە كاتىكدا لە خۆر نزیك دەكەونەوئە فشارى تیشك دان و پەشەباى خۆر كاریان تى دەكات و ناودارتريان كلك دارى (ھالە).

زانای فەلەكى (كلارك چابمن) كە لىكۆلەرەوئەى لە دەستەى جیھانى بۆ جیئەجیكردنى زانستى لە شارى توكسون لە ئەریزونا دەلیت: ھەرەشەو مەترسى گەورە ھەيە لەسەر بونەوەرەكان لە ناوچەى دوروئە ئەمەش لە دواى ئەستىرەى بلوئوئە ھەورى (ئوتر) ھەيە كە پىك ھاتوئە لە بەردى گەورە گەورە غازى بەستوئە خۆل كە لە (۱۰۰) سالىكدا جارێك بەرەو زوى دىن بە ھۆى پاكىشانەو، گەرمى خۆر غازە بەستوئەكەى دەكات بە ھەلم و ئىنجا كلكى بۆ دەروست دەیت و پووەكەشى دەتەقیتەو بە دەرچوونى غازو غوبار لىوئەى، كە

(۱) المسيح الدجال قراءة سياسية في أصول الديانات الكبرى، سعيد ايوب، لا ۲۲۸ - ۲۲۹، الطبعة الخامسة ۲۰۰۷ م، دار الفتح الإعلامي العربي.

ئەوانیش (۲۰۰) دانە دەین.. بە راستی مەترسی گەورە پوو دەکاتە جیهانە کەمان کە ئیمە نایینین و پەنگە هەستیشی پێنەکەین تا تەواو دیتە سەرمان.

زانای فەلەکی ئافرەت (کارۆلین شوماکر) کە ئیستا لە ژیاندا یەو زۆرتەین ژمارە ی ئەستێرە ی کلکداری دۆزیوەتەو کە (۳۲) دانە یەو دەلیت: (هول بوب) ئەستێرە ی کلکدارە کە بە خێرای (۴۳) هەزار میل لە سەعاتێکدا دەپروات و لەم سەدە یەو خۆماندا خولگە ی زەوی بێ و باش بوو بەری نەکەوت^(۱).

زانای فەلەکی (برایان ماریسەن) لە بنکە ی (هارفارد سەمۆنیان) بۆ فیزیای فەلەکی حیساییکی کردووە کە لە (۱۴) ی آگستس لە سالی (۲۱۲۶) ع جاریکی تر ئەستێرە ی کلک دار دەبینرێتەو بە هۆی تەقینەوێکەنی سەر پووکیەو لە پێرەو نەگۆرەکی خۆی لایداووە پەنگە بەر زەوی بکەوێ کە پوژی دوا ی دێ و پەنگە نەو ی مەنڵەکانی ئەمپوژ ئەو پوژە سامناکە بیین^(۲).

هەر وەها جۆلە کەکان باوەریان بە «مەذب هالی» هە یە کە لە سالی (۱۹۴۸) ع لە دوورتەین خاڵدا بوو لە خۆرەو، لە (۱۰ / شباط / ۱۹۸۶) هەموو بە چاو بیینمان لە نزیکترین خاڵدا لە خۆرەو، ئەم ئەستێرە ی کلکداری هالیە هەموو (۷۶) سال جاریک دیت.. لە کتیی ئایینی جۆلە کە پە یوەندی بە دروست بوونی دەوڵەتەکیان هە یە.

لێرەدا پرس یاریکی سەیر دروست دە ییت؟ کە حیسایی نیو دەو رە دەکەین دە یی (۳۸) سالی پێ بجیت نیو کە ی تریش ۳۸ دەکاتە ۷۶.

بە گۆرە ی ئاماری بێرکاری بیت دە یی سالی (۲۰۲۴) هالی بگەرێتەو چونکە لە (۲۰۲۴ = ۳۸ × ۸۶) .

بەلام هەرچی کۆمپیوتەر هە یە کە زانیاری لە سەر «هالی» پێدراو کە لێی دەپرسی کە ی دەگەرێتەو؟ لە وەلامدا دەلیت: سالی (۲۰۲۲) ئەمەش نە یینەکی سەیرە.

(۱) آیات الله المبصرة / أ. د. توفيق علوان، لا ۱۲۳ .

(۲) آیات الله المبصرة / أ. د. توفيق علوان ل ۱۲۴ .

يەككە لە كىتەبە باوەر پىكراوەكان (مايكرو كۆمپيوتەر) كە دكتورىكى مىسىرى دايناو دەلێت: ھەموو كۆمپيوتەرنەك كە زانىارى و داتاي پيويستى پىدرايە دەلێ: ھالى لە سالى (۲۰۲۲) جارىكى تر پەيدا دەيێتەو.

و ھەرکەوت رۆيشتنى ھالى لە سالى (۱۹۴۸)ع ھەتا سالى (۱۹۸۶)ع دەکاتە (۳۸) سالى شەمسى، بەلام (۳۸) سالى قەمەرى دێتەو كە دەکاتە سالى (۲۰۲۲) .

لە سالى (۱۰۷۵)ك لە مانگى جمادى الآخرة ئەستىريەكى كلك دار ھەرکەوت نزيكەى يەك مانگ بە ئاسمانەو بوو.

ئەمەو ئەستىريە بە كلك دار زۆر جار لە ئاسماندا ھەرکەوتوو بە تايبەتى ئەوھى كە پيى دەگوترێت كلك دارى (ھالى) كە زاناکان دەلێن: ھەموو (۷۶) سال جارىك ھەردەكەوێت، ئەگەر ئەم ئەستىريە بەر زەوى بکەوێ لە يەك چرکەدا كاولى دەکات و پاش سەعاتيکيش لە ئاسمانەو ناگر دەبارێ.

لە سالى (۱۹۹۷)ع كلك دارنەك لە ئاسماندا ھەرکەوت زۆر گەش و ڤەشاو ھو، زياتر لە دوو مانگ بە ئاسمانەو ماوەو زاناکان پييان دەگوت: كلك دارى (بوب - ھيل)، وە دەلێن: ھەموو سى ھەزار سال جارىك ئەم ئەستىريە بە ھەردەكەوێت.

لە سالى (۱۹۵۷)ع ئەستىريەكى كلكدار لە ئاسمان ھەرکەوت، وە لە ماوھى چەند ھەفتەيەكدا بە ھيواشى و لەسەرخۆ ڤووناكى نەما بە ھۆى بەرزبوونەو ھو گەڤانەوھى بۆ قولايى شوئە ساردەكانى بۆشايى ئاسمانە دوورەكان لە نيوان ئەستىريەكان.

ئەم كلك دارانە سەردەمانى كۆن بە ناپيروۆز نەگبەت دانراون و ڤروا وابوو كە ھەرکەوتنيان نيشانەى نزيك بوونەوھى وشكە سالى و نەخۆشيە، ھەر چەندە ئيستا سەرچاوەى ئەم ئەستىرانە لە رپي زانستەوھ لپي دەكۆلرێتەو، بەلام باوەر وايە لە تەپو تۆزى تەقینەوھى گرکانى ھەندى ئەستىرەو مانگ دروست بووين،

بهلام هه‌ندی له زانایان پێیان وایه که ئهم نه‌ستێرانه هاوکات له گه‌ڵ کۆمه‌ڵه‌ی خۆردا دروست بوون، به‌لام تا ئیستا سه‌رچاوه‌ی دروست بوونیان به‌ ته‌واوی نه‌زانراوه^(۱).

حه‌وته‌م: په‌یدا بوونی ڤووناکیه‌ک له ئاسمانی ڤۆژه‌ه‌لاته‌وه :

دله ڤاوکییه‌کی زۆر له نیو دلی مرۆفه‌کان دروست بووه به هۆی په‌یدا بوونی ستوونیه‌کی درێژ لای خۆر هه‌لاتی عێراق..

پیشه‌وا خالیدی کوری مه‌عدان (ڤه‌حه‌متی خوی لی بی) له پیشه‌وا عوباده‌ی کوری صامته‌وه (ﷺ) ده‌گیرێته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (إِذَا رَأَيْتُمْ عَمُودًا مِنْ نَارٍ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي السَّمَاءِ فَأَعِدُّوا مِنَ الطَّعَامِ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّهَا سَنَةُ جُوعٍ)^(۲).

واته: گهر ستوونه‌کی درێژی ناگریت لای خۆر هه‌لاته‌وه (عێراق) بیی له مانگی ڤه‌مه‌زان له ئاسماندا خۆراکی سالانه‌که‌تان عه‌مبار بکه‌ن، چونکه ئه‌و ساله‌ سالی برسیه‌تیه.

پیشه‌وا ئه‌بی جده‌فه‌ر محهممه‌دی کوری عه‌لی (ڤه‌حه‌متی خوی لی بی) ده‌لێت: (إِذَا رَأَيْتُمْ نَارَ مِنَ الْمَشْرِقِ، ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً، فَتَوَقَّعُوا فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)^(۳).

(۱) الإشاعة لأشراط الساعة، (لا ۱۰۱).

(۲) أخرجه الطبراني في (المعجم الأوسط) برقم: (۳۷۱) وقال الألباني (ضعيف) برقم: (۵۱۴) في ضعيف الجامع.. وقال الطبراني: لم يرو هذا الحديث عن أم عبد الله ابنة خالد إلا بشر بن بكر، تفرد به: زيد بن بشير. وه ئيسنادى ئهم فه‌رمووده‌یه بیهێژه له‌به‌ر چه‌ند هۆکارێک: یه‌که‌م: له سه‌نه‌ده‌که‌دا ئه‌حه‌مه‌دی کوری رشدینی تێدایه که موته‌هه‌مه به دروستکردنی فه‌رمووده‌که..

دووهم: خالیدی کوری مه‌عدان به هه‌یج شێوه‌یه‌ک گوئی له عوباده‌ی کوری صامت نه‌بووه..

(۳) العرف الوردی، لا ۳۸.

واته: نه گهر ناگرښتګان له لای رږژه لاتوه بیښی، سږ یان هوت رږژان، نهوا ته وقرع بګن که رږگار یوونی نالی پیڅه مېهر محه مېده ته گهر خوا حز بګات.

پېشهوا حوسه ښی کورې عهلی (ﷺ) ده لیت: (إِذَا رَأَيْتُمْ عَلَامَةً مِنَ السَّمَاءِ نَارًا مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ تَطْلُعُ لَيْلًا فَعَنْدَهَا فَرَحَ النَّاسِ، وَهِيَ إِقْدَامُ الْمَهْدِيِّ)^(۱).

واته: گهر نیشانه یه کی ناگرښت له ناسمانی خور هه لاتوه بیښی و به شو درچوو، لهو سات خه لکی زور دلخوش دېن، نهویش پیش هاتی مه هدیه.

وه زانایانی فهرموده ناس نهم فهرموده یان به بیټر داناه، بویه پیوست به دل ه پراوکی ناکات.

هه شته م: زرمیه ک له مانگی ره مه زان:

سه بارت بهم دهنګ و زرمیه زانایانی فهرموده ناس ده فهرموون: بی هیزه، هندیکیشیان ده فهرموون: نه مه بوختانه به دم پیڅه مېهری خوا کراوه... به لام بو زانیاریتان ههر باسم کردوه.. وه پله ی فهرموده کانیشم باس کردوه.

پېشهوا عه بدولای کوری مه سعود (ﷺ) ده گپ یتوه که پیڅه مېهری خوا (ﷺ) فهرموه تی: (إِذَا كَانَتْ صَيْحَةٌ فِي رَمْضَانَ فَإِنَّهُ يَكُونُ مَعْمَعَةً فِي شَوَالٍ، وَتَمَيِّزُ الْقَبَائِلِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَتُسْفِكُ الدَّمَاءُ فِي ذِي الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمِ، وَمَا الْمُحَرَّمُ، يَقُولُهَا ثَلَاثًا، هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ، يُقْتَلُ النَّاسُ فِيهَا هَرْجًا هَرْجًا، قَالَ: قُلْنَا: وَمَا الصَّيْحَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ فِي النُّصْفِ مِنْ رَمْضَانَ لَيْلَةً جُمُعَةٍ، فَتَكُونُ هَذِهِ تُوقِظُ النَّائِمَ، وَتُقْعِدُ الْقَائِمَ، وَتُخْرِجُ الْعَوَاتِقَ مِنْ خُدُورِهِنَّ، فِي لَيْلَةٍ جُمُعَةٍ، فِي سَنَةِ كَثِيرَةِ الزَّلَازِلِ، فَإِذَا صَلَّيْتُمْ الْفَجْرَ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَادْخُلُوا بُيُوتَكُمْ، وَاغْلِقُوا أَبْوَابَكُمْ، وَسُدُّوا كُؤَاكُمَ، وَدَثِّرُوا أَنْفُسَكُمْ، وَسُدُّوا أَدَانَكُمْ، فَإِذَا حَسَسْتُمْ بِالصَّيْحَةِ فَخَرُّوا لِلَّهِ سُجَّدًا، وَقُولُوا: سُبْحَانَ الْقُدُّوسِ، سُبْحَانَ الْقُدُّوسِ، رَبَّنَا الْقُدُّوسُ، فَإِنَّ مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ نَجَا، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ هَلَكَ)^(۲).

(۱) العرف الوردی، لا ۳۷.

(۲) موضوع: المسند للشاشي (۲/ ۲۶۲) برقم: (۸۳۷). وأخرجه نعيم بن حماد في كتاب

واته: نه گهر دهنګیګی گه وره هات له مانګی په مه زان، نهوا شهرو کوشتارنګی گهرم دهیټ له مانګی (شوال)، وه خپل و لایه نه کان له مانګی (ذی القعدة) دا ده چن بهیه کدا، وه خوښنګی زور له مانګی (ذی الحجة) دا ده پړت، نینجا (موحه رهم)، به لام چ (موحه رهم) سی جار دوو باره ی کردهوه: هاوار هاوار، خه لکی تیایدا به لیشاو ده کوژرین: ده لیت: گوتمان نه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نهو دهنګه گه وره یه چیه؟ فهرمووی: زرمه یه که له نیوه ی مانګی په مه زان له شهونګی جومعه دا، زرمه یه که دهیټ خه وتوو خبه ر ده کاته وهو نهوه ی به پیویه دای دهنیشینیت و نافرته ی پوشته و په رداخ له مالی خو یان دهنیشته دهر، له شهونګی جومعه دا له سالتیک که بومه له رزه ی زور تیدا پرووده دات، نهو پروژی جومعه یه که نورژی به یانیتان تیدا کرد، بچنه ماله کانی خو تانه وه، دهر گاکانتان داخن و ههرچی کون و که لین له ماله کانتاندا هه یه بیګرن و دای بخن، وه خو تان داپوشن و توند گوئی خو تان بګرن، له گهل هه ستان به زرمه و دهنګه که کرد، یه کسه ر بچنه سوجه و بلین: (سبحان القدوس، سبحان القدوس ربنا القدوس) چونکه ههر کهس و ابکات پرزگاری دهیټ، ههر که سیش وانه کات تیا ده چیت.

نهم فهرمووده یه ههر ده لئی باسی ته قینه وه ی بومی نه تومی ده کات.

پیشه و نه بو هور په ر (ﷺ) ده گیر یته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (تَكُونُ هَذِهِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ تَوْقِطُ النَّائِمُ وَتُفَزِعُ الْيَقْظَانَ، ثُمَّ تَظْهَرُ عِصَابَةٌ فِي شَوَالٍ، ثُمَّ مَعْمَعَةٌ فِي ذِي الْحِجَّةِ، ثُمَّ تُنْتَهَكُ الْمَحَارِمُ فِي الْمُحَرَّمِ، ثُمَّ يَكُونُ مَوْتُ فِي صَفَرٍ، ثُمَّ تَتَنَازَعُ الْقَبَائِلُ فِي الرَّبِيعِ، ثُمَّ الْعَجَبُ كُلُّ الْعَجَبِ بَيْنَ جُمَادَى وَرَجَبٍ، ثُمَّ نَاقَةُ مُقْتَبَةِ خَيْرٍ مِنْ دَسَكْرَةٍ ثَقُلُ مِائَةِ أَلْفٍ)^(١).

الفتن عن ابن مسعود وفي سنده ابن لهيعة، وقال الذهبي في «التلخيص»: «ذا موضوع، وحكم بوضعه ابن القيم في «المنار المنيف». قال العقيلي رحمه الله ليس لهذا الحديث أصل من حديث ثقة، ولا من وجه يثبت « انتهى . الضعفاء الكبير » (٥٢/٣)، وقال ابن الجوزي رحمه الله في باب خاص عقده باسم « باب ظهور الآيات في الشهر »: « هذا حديث موضوع على رسول الله (ﷺ)، وقال الشيخ الألباني رحمه الله: موضوع، أخرجه نعيم بن حماد في «الفتن» (١/١٦٠) .. (١) ضعيف جداً: المستدرك (٥٦٣/٤) برقم: (٨٥٨٠). قال الإمام الحاكم: قَدْ اخْتَجَّ الشَّيْخَانِ رَضِيَ

واته: زرمهيهك له مانگي پهمهزان پروو دهوات، خهوتوو خهبر دهكاتهوو، بهخهبريش رادهچلهكييت، پاشان كۆمهليك دهردهكهون له مانگي (شهوال)، پاشان تيك پرژان و شهريكي گهرم له مانگي (ذي الحجة) پروودهوات، پاشان ههتكي ناموس و پيرۆزيهكان دهكرت له مانگي (موحههرهم)، پاشان مردنيكي زۆر دهيت له مانگي (صفر) پاشان خيل و لايهنهكان تيك بهردهبن له مانگي (رهبيع) دا پرووداوي سهرسوپهينهر له نيوان مانگي (جهماد) و (رهجب) پروودهوات، پاشان وشترتي ناماده له كۆشكيك كه جي سهد ههزار كهسي تيدا بيستهوه باشتري.

ئه گهر نمونهي ٢٠ سالي رابردوو بهينييهوه له سالاني (٢٠٠٠ تا ٢٠٢٠) نهوا ١٥ مانگي پهمهزان كهوته پروژي ههيني و نهو دهنگيهش هيج نهبيسترا، نهو سالانهش (٢٠٠١ - ٢٠٠٤ - ٢٠١١ - ٢٠٢٠).. بۆيه نهو زرمهيه هيج نهسليكي نيهه ههروهكو زاناياني فهرموودهناس باسي دهكهو.

كهواته بۆمان دهردهكهوت كه نهوه وتي پيغمبههرا (ﷺ) نيهه، بهلكو ههلبهستراوه به دههي پيغمبههري خوا پيغمبههرا (ﷺ)، وه دووره له راستيهوه.

تهنانهت زاناياني گهوهري فهرمووده وهكو عقيلي^(١) و ئيبنو جهوزي^(٢) و ئيبنو قهيم^(٣) دهفهرموون: (فهرموودهيهكي ههلبهستراوه و راست نيهه له پرووي مهتن و سهندهوه پوچه).

تهنانهت شيخي ئهلباني به وردو درشتهوه قسهي لهسهه كردوووه وتي زاناياني هيناوه لهو بارهيهوه^(٤).

اللَّهُ عَنْهُمَا بِرِوَاةٍ هَذَا الْحَدِيثِ عَنْ آخِرِهِمْ عَمْرٍ مَسْلَمَةَ بْنِ عَلِيٍّ الْخُسَيْنِيِّ، وَهُوَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ الْمَتْنِ، وَمَسْلَمَةُ أَيْضًا مِمَّنْ لَا تَقُومُ الْحُجَّةُ بِهِ.

(١) الضعفاء الكبير (٣/ ٥٢).

(٢) الموضوعات (٣/ ١٩١).

(٣) المنار المنيف (لا ٩٨).

(٤) السلسلة الضعيفة، برقم: (٦١٧٨).

بۆیه تا ئیستا چەندین پانزە پەمەزانی شەوی هەینی تێپەری و هیچ شتێکیش پرووی نەدا، کەواتە ئەو دەرە کەوێت بە واقعییە کە ئەم فەرموودەیە پوچەلە.. بۆیه لەسەر موسلمان پێویستە وریا بن لە خۆیانەو و تەیک نەدەنە پال پێغەمبەری خوا (ﷺ) کە نە ی فەرموو یێت چونکە هەرەشە ی توندی لەسەرەو درۆکردن بە دەمی پێغەمبەری خواوە (ﷺ) وەکو درۆکردن نییە بە دەمی خەلکی دیکەو، چونکە هەر کەسێک درۆیک بە دەمی پێغەمبەر (ﷺ) بکات ئەوا با جیگایەک لە ناگردا بۆ خۆی دیاری بکات.

نۆیەم: خەلکی تف ئاراستە یەکتەر دەکەن

پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (لا یخرج المهدی.. حتی یبصق بعضکم فی وجہ بعض)^(۱).

واتە: مەهەدی دەرناچێت، هەتا هەندێک تف نەکات بە پرووی هەندێکی تر.. ئەمەش کینایەتە لە بری ئەوێ کە جیاپارییەکی ئەوەندە زۆر دروست دەبێت لە پیش هاتنی کوټایی بونەوەر، کەسانێک یەکتەری بە درۆ دەخەنەو و نەفرەت لە یەکتەری دەکەن، هەتا کار دەگاتە ئەوێ تف لە دەم و چاوی یەکتەر بکەن. هەر چەندە ئەم نیشانەیە جیگای برۆا پێکراو نییە، چونکە نوعەیمی کۆری حەمماد لە کتێبی (الفتن) ناماژە ی پێکەردووە.

دەیهەم: گیرانی مانگ لە یەکەم شەوی پەمەزان و گیرانی پۆژ لە پانزە پەمەزان:

پێشەوا عەلی کۆری ئەبو تالیب (ؓ) فەرموویەتی: (ینکسف القمر أول لیلة من رمضان والشمس لیلة النصف منه ..)^(۲).

(۱) الحاوي، للسيوطي (لا ۲۲۶).

(۲) ضعيف: رواه الدار قطني في سننه (۶۵/۲) قال الدكتور عبد العليم عبد العظيم البستوي في

واته: مانگ ده گیرت له یه کهم شوی مانگی رهمه زان، وه پوژیش ده گیرت له پانزه ی رهمه زان..

به لام بو ناگادارتان زانایانی فهرموده ناس ده فهرموون: ثم وتهیه هه لبه ستره به سهر زمانی پیشه واهلی کوری نه بو تالیب (ﷺ) ههروه کو له هامشه که ناماژیم پیکردوه.. وه زیاتر شیعته ثم بابه ته ده وروژینن.. وه به هیچ شیوهیه که پشتیان پێ نابه ستری..

پیشه واهلی نه حبار (ﷺ) ده لیت: (أن القمر ينكسف ثلاث ليل متواليات) (۱).
واته: به دلنیا یی مانگ سی شه و له سهر یه که ده گیرت.

یانزه هه م: پوچوونی گوندیک له غوته ی پوژئاوا دیمه شق که پێ دهوتریت: حهره ستا:

پیشه واهلی خالیدی کوری مه عدان (رهحمتهی خوی لی بی) ده لیت: (لا يخرج المهدي حتى يخسف بقرية بالغوطة تسمى حرستا) (۲).

واته: مه هدی ده رناچیت هه تا له گوندیک پو ده چیت له غوته ناوده بری به حهره ستا (۳).

پوچوونی گوندیک له گونده کانی دیمه شق پێ دهوتری حهره ستا، له دوایدا نه بقمع و نه صه ب ده رده چن، دواتر سوفیانی له شام ده رده چیت نه بقمع له میصرو نه صه ب له جهزیره ی عه ره بی.. وه نه عره جی کیندی له مه غریب، وه شه ر سالتیک به رده وام ده ییت، دواتر سوفیانی به سهر نه بقمع و نه صه ب زال ده ییت (۴).

کتابه الموسوعة في أحاديث المهدي الضعيفة والموضوعة، لا ۱۶۹.. وقال البخاري: منكر الحديث.

(۱) التقاء المسيحين في آخر الزمان، لا ۹۵.

(۲) بهجة الناظرين وآيات المستدلين، (لا ۲۷۰).

(۳) حهره ستا گوندیکی گه وره به له نزیک دیمه شق له سهر ریگای حیمص، له نیوان دیمه شق و نهو گونده زیاتر له فهرسه خیکه. معجم البلدان (۲/ ۲۴۱).

(۴) الإشاعة لأشراط الساعة (لا ۱۷۱).

دوانزههمه: دهنګيک له ناسمانه وه ديت بهناوی مهدي، خه لکی
پوژه لات و پوژاوا گوئ بیستی دهبن..

پيشهوا نه بو نومامه (ﷺ) ده لیت: (لینادین باسم رجل من السماء لا ینکره
الذليل ولا یمتنع منها (منه) العزيز) (۱).

پيشهوا سه عیدی کورې موسه ییېب (په حمه تی خوی لی بی) ده لیت:
(تکون فُرْقَةً وَاختِلَافٌ حَتَّى يَطْلُعَ كَفٌّ مِنَ السَّمَاءِ وَيُنَادِي مُنَادٍ: أَلَا إِنَّ أَمِيرَكُمْ فَلَانٌ) (۲).

واته: فیتنه یه کی زورر جیارایی پرووده دات هه تا ناوله پی ده ستیک له ناسمانه وه
ده رده چیت.. هه تا بانګارنک بانګ ده کات: که به دلنیایی پيشه واکه تان فلانه
که سه.

سینزههمه: بومه له رزه یه کی زور پرووده دات:

پيشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ)
ده فهرموویت: (أَبَشْرُكُمْ بِالْمَهْدِيِّ يُبْعَثُ فِي أُمَّتِي عَلَى اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلْزَلٍ، فَيَمْلَأُ
الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مِلْنَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، يَرْضَى عَنْهُ سَاكِنُ السَّمَاءِ وَسَاكِنُ الْأَرْضِ،
يَقْسِمُ الْمَالَ صِحَاحًا) (۳).

واته: موژده تان ده ده می به مهدي، پیاوړیکه له قوره یس له ثال و بهیتی من،
له کاتی ناکوکی نیوان خه لک و زوربوونی بومه له رزه دا خدا دینیرت، زهوی پر
ده کات له راستی و دادوهی، وهک چوون پر ببو له ستم، دانیشتوی ناسمان و
دانیشتوی زهوی لی پرازی دهبن، پاره بهرینکی بهش ده کات.

(۱) صحیح: رواه ابن ابی شیبۃ فی (المصنف) برقم: (۳۷۷۵۵) بإسناد حسن.

(۲) صحیح: أخرج نعيم بن حماد فی الفتن (۱/ ۳۳۹) بإسناد صحیح.

(۳) ضعیف: مسند الإمام أحمد (۱۷/ ۴۳۶) برقم: (۱۱۳۲۵). قال الإمام شعيب الأرنؤوط: إسناده
ضعیف.

شەرىك لە (قەرقىسىيا)^(۱) رۈودەدات لە نيوان تورك و پۈمەكان، شەرىكى خوتناوى كە دەيتتە ھۆى ئەوھى سكى ئافرەت بەدەرىتن و مندال بكوژن، بۈيە پياوھ قوريشيەكان بەرھو ئەستەمبۆل ھەلدەن.

پیشہوا محہمہدی کوری حدہ فیہ (پرہمتی خوی لی بی) دہلّت: (کُذّا عِنْدَ عَلِيٍّ (علیہ السلام)، فَسَّأَلَهُ رَجُلٌ عَنِ الْمَهْدِيِّ ، فَقَالَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ..ذَاكَ يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ إِذَا قَالَ الرَّجُلُ اللَّهُ اللَّهُ قُتِلَ (۲).

واته: نيمه له‌لای عدلی بووین (ﷺ) پياوڼك پرسیاری كرد سهارته به مه‌هدی، پيشه‌وا عدلی (پره‌زای خوای لی بڼ) گوتی: نه‌و پیاوه له‌کوټایی بونه‌ور دهره‌چیت، نه‌گهر پياوڼك بلیت: (الله الله) نه‌وه‌کوژراوه.

پیشہوا مواجہید (پرہمہ تی خوی لی بی) دہلیت: پیاوٹک لہ ہاوہ لانی
 پیغمبرہری خوا (ﷺ) بڑی باس کردم و گوتی: (اِنَّ الْمَهْدِيَّ لَا يَخْرُجُ حَتَّى تَقْتَلَ
 النَّفْسَ الزَّكِيَّةَ، فَاِذَا قُتِلَتِ النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ غَضِبَ عَلَيْهِم مَّن فِي السَّمَاءِ وَمَن فِي الْاَرْضِ
 فَاتَى النَّاسَ الْمَهْدِيُّ فَرَقَّوْهُ كَمَا تَزْفُ الْعَرُوسُ اِلَى زَوْجِهَا لَيْلَةً عُرْسَهَا وَهُوَ يَمْلَأُ الْاَرْضَ
 قِسْطًا وَعَدْلًا ..) (۳).

(۱) قدریسیا شارنکه له سهر پروویاری خابور، نهم جهنگه له نیوان سیگوشه‌ی خابورو ناوی فورات سهره‌لده‌دات (معجم البلدان (۴/۳۳۸)).

(٢) حسن: أخرجه الحاكم في (المستدرک) (٤/ ٥٥٤)، برقم: (٣٦٥٩)، وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، وسكت عابه الذهبي، والصحيح أنه على شرط مسلم فقط، وسنده حسن.

(٣) مصنف ابن أبي شيبة، لأبي بكر بن أبي شيبة، (٥١٤/٧) برقم: (٣٦٥٣). قال الألباني في سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة: متنه منكر، وإسناده نظيف. سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة: (١٧٦ / ٥)، برقم (٢١٥٥).

واته: به دلتیایی مه هدی دهرناچیت ههتا نه فسی زهکییه ده کوژریت، که کوژرا خه لکی ئاسمان و ئهوانه ی له زهوین لییان توپه ده بن، ئه مجا خه لکی مه هدی ده هیئن و ده پراژینه وه ههروه کو چون بوک بو پیاوه که ی دهرناژینه وه له شهوی بوکینیدا، زهوی پر ده کات له دادپهروهی.

سه رنج: ئه و (نه فس الزکیه) ی که له م فه رموده یه هاتوه محه ممه دی کوری عه بدوللای کوری حه سه ن نییه که له سه رده می ئه بی جه عفه ری مه نصوری عه باسی کوژرا، به لکو پیاوکی تره پیش هاتنی مه هدی ده کوژریت^(۱).

بۆیه ئه و کاته ی ئه و پیاوه دهرچوو، سوفیانی سه وری (په حمه تی خوی لی بیت) قسه ی بو خه لکه که ده کردو فه رموی: (وإن مرَّ بك المهدی وأنت فی البیت فلا تخرج إلیه حتی یجتمع الناس)^(۲)

واته: نه گه ر مه هدی به لای مالتدا تیپه ربوو بۆی دهرمه چوو ههتا خه لکی بۆی کۆده بنه وه.

وه پیش ده چیت ناوی (نه فس الزکیه) ته نها له قه بیك بیت، چونکه ئه وه ی ئاشکرایه ئه و وشه یی که له م فه رموده یه هاتوه به واتای زمانه وانیه، نه که سه یکی دیاریکراو، وه کو خوی په روه ردگار له سورته ی (الکھف) فه رمویه تی: [قَالَ أَقْلَتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ] ^(۳). واته: که سه یکی پاکی بی گونا هت هه روا کوشت بی ئه وه ی که سه یکی کوشتی.

ئهم فه رمودانه هه موی به لگه ن که پیش هاتنی مه هدی سه رتا پای زهوی پر ده بیت له سته م و کوشتنکاری.. چونکه ئه و سه رده م نه گه ر مرؤف ناوی خوا به یئیت ده کوژریت، وه بر واداران زور عه صه بین، ههروه کو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: (يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ)^(۴).

(۱) المهدی قادم، لا ۴۵.

(۲) حلیه الأولیاء، (۷/ ۳۱).

(۳) سورة الکھف، الآیة: (۷۴).

(۴) سنن الترمذی (۹/ ۴) باب: الصابر علی القابض، برقم: (۲۴۲۸).

واته: رۆژێك دیت ئەوەی ئارام دەگرت لەسەر دینداری وەكو كەسێكە كە پشكۆی بە دەستەوه ییت.

وشەى (النفس) لە دەستەواژەى (النفس الزكية) تاكەو مەبەست پێى كۆیە، مەبەستیش (الأنفس الزكية)یە، چونكە ئەلیف و لام لەسەر وشەى (النفس) بۆ جنسە نەك بۆ عەھد ییت، ئەمەش لە قورئان و فەرموودە زۆر زۆرە.

كەواتە ئەم فەرموودانە مەبەست پێى لەو نێیە كە ئەم كوشتنە تەنها بۆ گەلێكى دیاریكراوى وەكو موسلمانان ییت، بەلكو سەرتاپای گەل و نەتەوكان دەگرتەووە.. بۆیە هەر موسلمانێك بەبێ تاوان بكۆژرێت بەبێ تاوانی ئەو (نەفسى زەكیە)یە كە كۆژراوە بەبێ هەق.. بۆیە لەم فەرموودەى واى دەبینم هەر كەسێك بانگەشەو بانگەوازی ئیسلام بكات یان بلیت: دەمەوێ تەبىقى شەریعەتى ئیسلام بكریت ئەوا دەكوژریت، چونكە فەرموودەكە فەرموویەتى: (..إِذَا قَالَ الرَّجُلُ اللَّهُ اللَّهُ قُتِلَ)^(۱). واتە: ئەگەر پیاوێك بلیت: الله الله ئەو كۆژراوە.

ئەگەر سەیری ئەم سەردەمەى خۆمان بكەین رۆژانە بە ناشكرا ستم لە موسلمانان دەكریت و دەكوژرین بە دەست دوژمنانی ئەم ئوممەتەو كە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى كردووە، كە پادشایەتى زۆرداری دیت پیش زیندوو بوونەوێ حوكمى هاتنەوێ ئیسلام.. ئەمجا دواتر مەھدی دیت.

شانزەهەم: پووداویكى گەورە لە شارى مەدینە پوودەدات:

پێشەوا ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) دەلیت: (تَكُونُ بِالْمَدِينَةِ وَقَعَةٌ تَغْرَقُ فِيهَا أَحْبَارُ الزَّيْتِ، مَا الْحَرَّةُ عِنْدَهَا إِلَّا كَصَرْبَةِ سَوْطٍ، فَيَنْتَجِي عَنِ الْمَدِينَةِ قَدَرُ بَرِيدَيْنِ، ثُمَّ يُبَايِعُ إِلَى الْمَهْدِيِّ)^(۲).

(۱) حسن: رواه الحاكم في (المستدرک) (۴/ ۵۵۴)، برقم: (۳۶۵۹)، وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، وسكت عايه الذهبي، والصحيح أنه على شرط مسلم فقط، وسنده حسن.

(۲) الفتن، (۱/ ۳۲۶) برقم: (۹۳۲).

واته: له مه دینه دا شهریک پرووده دات له ناوچه ی (بهرده کانی زهیت) له خویندا داده پوشریت، وه ناوچه ی (هرره) ههروه کو شوتنی لیدانی قامچی لی دیت، پاشان شهره که به بری ریځای دوو جار ههوانه وهی پوسته چی که پیوانه یه کی نهو زه مانیه له شاری مه دینه دوور ده که ورته وه، پاشان به یعت ده دریت به مه هدی. ناگاداری: (بهرده کانی زهیت) نزیکه له یه کی که له ده رگا کانی مزگوت که پیی ده گوتری: باب السلام.

حه قده هه م: دهر که وتنی ناو له په ده ستیک له ئاسمان:

پیشهوا سه عیدی کوری موسه ییبه (په حمه تی خوی لی بی) ده لیت: (تَكُونُ فُرْقَةً وَآخِثًا حَتَّى يَطْلُعَ كَفٌّ مِنَ السَّمَاءِ وَيُنَادِي مُنَادٍ: أَلَا إِنَّ أَمِيرَكُمْ فَلَانٌ) ^(۱).

واته: فیتنه یه کی زورر جیارایی پرووده دات هه تا ناو له پی ده ستیک له ئاسمانه وه ده رده چیت.. هه تا بانگارنیک بانگ ده کات: که به دلنیا پییشه واکه تان فلانه که سه.

هه ژده هه م: سه ره له دانی جهنگی گه وره له دابق:

پیشهوا نه بو هوریره (ﷺ) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّوْمُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بِدَاقٍ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ...) ^(۲).

(۱) صحیح: أخرج نعیم بن حماد فی الفتن (۱/ ۳۳۹) بإسناد صحیح.

(۲) صحیح مسلم، کتاب: الفتن، باب: فتح القسطنطنیه (۴/ ۲۲۲۱) برقم: (۲۸۹۷).

واته: رۆژی دواى هه‌لناسی‌ت هه‌تا رۆم له (نه‌عماق)^(۱) یان (دابق)^(۲) دانهبه‌زن، پاشان له‌شکرئیکیان بۆ ده‌رده‌چیت له شاری مه‌ینه‌وه..

پیشه‌وا ذی مغرم (ﷺ) له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌گیرته‌وه که فه‌رمویه‌تی: (تَصَالِحُونَ الرُّومَ صُلْحًا آمِنًا، وَتَغْزُونَ أَنْتُمْ وَهُمْ عَدُوًّا مِنْ وَرَائِهِمْ، فَتَسْلُمُونَ وَتَغْنَمُونَ، ثُمَّ تَنْزِلُونَ بِمَرْجٍ ذِي ثُلُولٍ، فَيَقُومُ رَجُلٌ مِنَ الرُّومِ، فَيَرْفَعُ الصَّلِيبَ، وَيَقُولُ: أَلَا غَلَبَ الصَّلِيبُ، فَيَقُومُ إِلَيْهِ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَقْتُلُهُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ تَغْدِرُ الرُّومُ وَتَكُونُ الْمَلَا حِمٌّ، فَيَجْتَمِعُونَ إِلَيْكُمْ، فَيَأْتُونَكُمْ فِي ثَمَانِينَ غَايَةً، مَعَ كُلِّ غَايَةٍ عَشْرَةُ آلَافٍ)^(۳).

واته: له‌گه‌ڵ رۆمدا په‌یمانیکى ناشتی ده‌به‌ستن، ئیوه‌و نه‌وان ده‌جه‌نگن له‌گه‌ڵ دو‌ژمنیک که له پێش نه‌وانه‌ویه، پاشان سه‌رده‌که‌ون و ده‌ستکه‌وتی‌کی باشتان ده‌ییت، پاشان له‌میرگی‌کدا داده‌به‌زن که گ‌ردو پۆل‌کی زۆره‌ که پێی ده‌لین: (مرج ذی تلول)^(۴)، له‌ویدا پیاوێک له‌ رۆمه‌کان هه‌لده‌ستی‌ت و خاچه‌که‌ی خۆیان به‌رزده‌کاته‌وه‌و ده‌لێت: خاچه‌که‌ی ئیمه‌ سه‌رکه‌وت، پیاوێکی‌ش له‌ موس‌لمانه‌کان هه‌لده‌ستی‌ت و ده‌یکوژی‌ت، ئیتر رۆمه‌کان غه‌در ده‌که‌ن و په‌یمانی ناشیه‌که ده‌شکێنن و جه‌نگه‌ گه‌وره‌کان ده‌ست پیده‌کات، پاشان رۆمه‌کان کۆده‌بنه‌وه‌و بۆ‌تان به‌هه‌شتا ئالاه، هه‌ر ئالایه‌ک (۱۲) هه‌زار که‌سی له‌گه‌ڵ دایه. واته: ژماره‌که‌یان (۹۶۰۰۰۰) هه‌زار که‌سه.

(۱) نه‌عماق: له‌ نیوان حه‌لب و نه‌تاکیه‌یه، ناوێکی زۆری هه‌یه‌و وشکی ناکات مه‌گه‌ر به‌ هاوینان نه‌ییت. سه‌رچاوه/ القاموس المحيط (۳/ ۲۷۷).

(۲) گوندی (دابق) له‌ گونده‌ می‌ژوویه‌کانه‌ سه‌ر به‌شارۆچکه‌ی (اخترین)ی سه‌ر به‌ شاری (حلب) له‌ باکووری سو‌ریا، نزیکه‌ی ده‌ کیلۆمه‌تر له‌ سنووری تو‌رکیاوه‌ دو‌وره، پروباری (قویق)ی پیا تیپه‌ر ده‌ییت که له‌ زستان و به‌ه‌اردا پێ ده‌کات، هه‌میشه‌ یه‌کێک بو‌وه له‌ سنووره‌ گرنگه‌کانی موس‌لمانان له‌ هه‌موو چه‌رخه‌ ئیسلامیه‌کانداو داستانی گه‌وره‌ش هه‌ر له‌وێ پرووده‌دات.

(۳) صحیح: مسند الإمام أحمد (۴/ ۹۱) برقم: (۱۶۸۷۲). قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۴) واته: نه‌و جینگایه‌یه که سه‌وزایی و ناوی زۆر لێیه، واته: میرگ.

وه پۆمه کانی ئەو سەردەمە میراتگری پۆمه کانی پێشون، که لهو سەردەمەدا
ولاتانی خەلکی ولاتانی ئەوروپا دەگرێتەوه، پشت بەخوای گەوره دواتر به
درێژی باسی ئەو پرووداوه گەوره دەکەین.

پێشەوا ئەبو دەرداء (ﷺ) دەلیت: پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرموی: (إِنَّ
قُسْطَاطَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ بِالْغُوطَةِ، إِلَى جَانِبِ مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا: دِمَشْقُ، مِنْ خَيْرِ
مَدَائِنِ الشَّامِ)^(۱).

واتە: بێکەو خێوەتگای موسلمانان له پۆژی جەنگە گەوره کەدا له (غوطة)
دهییت له تەنیش شاریکەوه که پێی دهگوتری (دیمەشق) که یەکیکە له
چاکترین شارەکانی ولاتی شام.

کەواتە (غوطة) بەشیکە له دیمەشق، وه ئیستاش دیمەشق دەکەوێتە ناوەندی
هەردوو (غوطة) هەکانی پۆژەهلات و پۆژئاوا

نۆزدەهەم: دەرچوونی شەست درۆزن که بانگەشە پیغەمبەرایەتی
دەکەن

پێشەوا عەبدوللای کورپی عومەر (ﷺ) دەلیت: (لا تقوم الساعة حتى يخرج
المهدي ولا يخرج المهدي حتى يخرج ستون كذابا كلهم يقول: أنا نبي)^(۲).

واتە: کۆتایی بۆنەور نایەت هەتا مەهدی دەردهچیت، وه مەهدی دەرناچیت
هەتا شەست درۆزن دەردهچیت، هەموویان بانگەشە پیغەمبەرایەتی دەکەن و
دەڵین: من پیغەمبەرم.

(۱) صحيح: مسند الإمام أحمد (۵۶ / ۳۶) برقم: (۲۱۷۲۵). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

(۲) لوامع الأنوار البهية، لا ۸۳.

بیست و س: کوژرانی سەرۆکی عێراق:

پێشهوا ئه‌بی حه‌سه‌نی رهبه‌عی مالیکی (ره‌حه‌تی خوی لی بی) به‌ سه‌نه‌دیک بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویه‌تی: (اذا وقعت الملاحم بعث الله من دمشق بعثا من الموالي أكرم العرب فرسا.. فاذا قتل الخليفة بالعراق: خرج عليهم رجل مربوع القامة، كث اللحية، أسود الشعر، براق الثنايا، فويل لأهل العراق من تباعة المراق، ثم يخرج المهدي منا أهل البيت، فيملأ الأرض عدلا، كما ملئت جورا)^(۱).

واته‌: نه‌گه‌ر جه‌نگه‌ گه‌وره‌که‌ رویدا خوی په‌روه‌ردگار له‌ دیمه‌شقه‌وه‌ پیاوێک له‌ (مه‌والی) ده‌نیرت که‌ باشتین و به‌رێزترین سوارچاکی عه‌ره‌به‌.. که‌ خه‌لیفه‌یه‌ک و سه‌رۆکی عێراق کوژرا، پیاوێکی چوار شانه‌ بۆیان ده‌رده‌چیت، ریشی پر، مووی ره‌شه‌، ددانه‌کانی پێشه‌وه‌ی که‌می له‌ یه‌کتری دوورن^(۲).. له‌ سپه‌تیدا نه‌ده‌هوشیته‌وه‌^(۳).. هاوار بۆ خه‌لکی عێراق له‌ شوێنه‌که‌وتنی نه‌وانه‌ی که‌ له‌ ئاین ده‌رده‌چن، له‌ پاشان مه‌ه‌دی ده‌رده‌چیت که‌ له‌ ئال و به‌یتی منه‌، زه‌وی پر ده‌کات له‌ دادپه‌روه‌ری، هه‌روه‌کو چۆن پر بوو له‌ زوڵم و سته‌م.

بیست و چوار: رۆچوونیک له‌لای ده‌رچوونی چیا به‌ زێینه‌که‌

پێشه‌وا ئه‌بی غه‌ته‌فان (ره‌حه‌تی خوی لی بی) ده‌لێت: گوێم له‌ عه‌بدوڵلای کوپی عه‌مری کوپی عاص بوو (ﷺ) که‌ گوته‌یه‌تی: (تخرج معادن مختلفة، معدن منها قريب من الحجاز، يأتيه من شرار الناس.. فبينما هم كذلك إذ خسف به)^(۴).

(۱) أخرجه الحافظ أبو عبدالله نعيم بن حماد، في كتاب (الفتن) من حديث سليمان بن حبيب بمعناه مختصراً.

(۲) الحاوي (۲/ ۲۲۰).

(۳) الإشاعة لأشراط الساعة ، لا ۱۶۵.

(۴) المستدرک علی الصحيحین (۱/ ۳۲۰). قال الحاكم: هذا حديث صحيح الاسناد.

واته: کانزای جیاواز دمردههینرت، کانزایهکیان نزیکه له حیجاز، له لایم خراپترینی خه لکی دهیت.. هەر لهو نیوهندیان راستهوخو رۆدهچن بهناخی زهوی.

بهنده ئهوهندهی توژینهوهی لهسەر کردییت گهیشتمه ئهوه دمرهجامهی که ئهوه رۆچوونه له کاتی دهرهینانی نهوت و کانزا روودهات.

بیست و پینج: شهڕیکی گهوره له شاری مهدينه ههڵدهگیرسیت

پیشهوا نهبو هورپهیره (ﷺ) دهلیت: پیغهمبهری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (یکون بالمدينة وقعة يفرق فيها أحجار الزيت..ثم يباع المهدى)^(۱).

واته: له شاری مهدينه رووداوێك روودهات، (که بیهته هۆی کوشتنی یهکتر) تا وای لی هات بهردهکانی زهیت له خوێندا نقوم بین.. له پاشان بهیعت به مههدی دهدری.

پیشهوا نهبو زهر (ﷺ) دهلیت: جارێکیان پیغهمبهری خوا (ﷺ) پێی فهرمووم: (.. أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، يَغْنِي حَتَّى تَعْرَقَ حِجَارَةُ الزَّيْتِ مِنَ الدَّمَاءِ، كَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: افْعُدْ فِي بَيْتِكَ، وَأَغْلِقْ عَلَيْكَ بَابَكَ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ أُتْرَكْ؟ قَالَ: فَأَتِ مَنْ أَنْتَ مِنْهُمْ، فَكُنْ فِيهِمْ قَالَ: فَأَخَذُ سِلَاحِي؟ قَالَ: إِذَنْ تُشَارِكُهُمْ فِيمَا هُمْ فِيهِ، وَلَكِنْ إِنْ حَشِبْتَ أَنْ يَرُوعَكَ شُعَاعُ السَّيْفِ، فَأَلْقِ طَرَفَ رِدَائِكَ عَلَى وَجْهِكَ حَتَّى يَبُوءَ بِإِثْمِهِ وَإِثْمِكَ)^(۲).

واته: نهگەر رۆژێك هات و خه لک كهوتنه کوشتنی یهکتر تا وای لی هات بهردهکانی زهیت^(۳) له خوێندا نقوم بین، چی دهکیت؟ فهرمووی: دانیشه له مالی خوێنداو دهرگا لهسەر خۆت دابخه، گوتی: ئهی نهگەر وازیان لی نههینام

(۱) العرف الوردی، لا ۳۷.

(۲) مسند الإمام أحمد (۵/ ۱۴۹) برقم: (۲۱۳۲۵).

(۳) شویئیکه له شاری مهدينه.

نەویش فەرمووی : پێشتر لە گەل کێ دابوویت هەر لە گەل نەواندا بە گوێی :
ئە شمشیرە کەم لە گەل خۆم بەرم؟ فەرمووی : کەواتە تۆش بەشدار دەبیت لە
تاواندا لە گەلیان، بەلام نە گەر زانیت شمشیریان لێ بەرز کردووە و بریسکە کە
ترساندیتی، ئەوا لیواری عەباکەت بە دەم و چاوت، بۆ ئەوەی نە گەر کوشتی
گوناهی خۆی و تۆش بچیتە ئەستۆی و پێی بچیتە ناگری دۆزەخەوه.

لەم فەرموودە بۆمان دەر دەرکەوت کە لە کاتی فیتنە و ناشوب و کوشتاری
موسلمانان لە ناو خۆیاندا بە هیچ شیوەیەک بەشداربوون تیایدا دروست نیە..
بەلکو دوورە پەرێزی و هەڵهاتن لەو فیتنە جێبەجێ کردنی فەرمانی خواو
پێغەمبەرە کە یەتی تەنەت نە گەر بە زۆریش راپێچ کرایت نایبێ دەست بکەیتەوه،
بەلکو بکوژیت باشتەر لەوەی بیکوژیت.

بیست و شەش: تیکپێژانی حاجیه‌کان و کوشتارگەیه‌ک لە مینا

پێشەوا عەبدوللای کوری عەمر (رضی اللہ عنہ) دە گێڕێتەوه کە پێغەمبەری خوا (ﷺ)
فەرمووەتی: (يَحُجُّ النَّاسُ مَعًا، وَيَعْرِفُونَ مَعًا عَلَى غَيْرِ إِمَامٍ، فَبَيْنَمَا هُمْ نَزُولٌ مِنِّي إِذْ أَخَذَهُمْ
كَالْكَلْبِ، فَتَارَتِ الْقَبَائِلُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، فَافْتَتَلُوا حَتَّى تَسِيلَ الْعَقَبَةُ دَمًا، فَيَفْرَعُونَ إِلَى
خَيْرِهِمْ فَيَأْتُونَهُ، وَهُوَ مُلْصِقٌ وَجْهَهُ إِلَى الْكَعْبَةِ يَبْكِي، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى دُمُوعِهِ، فَيَقُولُونَ: هَلُمَّ
فَلْنَبَايَعَكَ، فَيَقُولُ: وَيَحَاكُمْ، كَمْ مِنْ عَهْدٍ قَدْ نَقَضْتُمُوهُ، وَكَمْ مِنْ دَمٍ قَدْ سَفَكْتُمُوهُ، فَيَبَايَعُ
كَرْهًا، فَإِنْ أَدْرَكْتُمُوهُ فَبَايَعُوهُ، فَإِنَّهُ الْمَهْدِيُّ فِي الْأَرْضِ، وَالْمَهْدِيُّ فِي السَّمَاءِ) (۱).

واتە: خەلکی پێکەوه دەچنە حەج و پێکەوه دەچنە سەر کێوی عەرەفە بەبێ
ئەوەی پێشەوايان هەبێت، وە لە کاتی کدا کە دینە خوارەوه بۆ (مینا) هەروەک چۆن
ئەو کەسە سەگ قەپی لینگرتوو تووشی هاری بوو، ناواش ئەو خەلکانە
هەر دەبن و بەیە کدا دەچن و کوشتاریکی وەها لەیە کتر دەکەن هەتا وای لیدیت
جۆگە لە خوێن لە (عەقبە) دا هەڵدەستیت، پاشان ڕوودە کەنە باشتین و چاکترین
کەسیان و دین بۆ لای، ئەویش ئەو کاتە دەم و چاوی ناو بە کەعبەوه دەگرێ

(۱) ضعیف جداً: المستدرک (۴/ ۵۴۹) برقم: (۸۵۳۷). قال الإمام الحاكم: سنده ساقط.

هەر دەللى ئا ئىستا سەيرى فرمىسكەكانى دەكەم و لەبەر چاومىن، پىنى دەللىن: ئادەى ھەستە بەيەتتە بەدەينى، ئەويش دەللىت: ئاخ لە ئىو چەند پەيمان و بەللىنتان ھەلەشاندەوھو چەندتان خوئىنى بە ناھەق رشت، پاشان بەنا بەدلى خۆى بەيەتتى پى دەدرىت، ئەگەر كەوتنە ئەو كاتەوھو پى گەيشتن ئىوھش بەيەتتى بەدەينى، چونكە ئەو پىشەوا مەھدە.

ئەو گوشتى و كوشتارەى كە لە نيوان حاجىەكان لەو سالى پروودەدات تا ئىستا لە ماوہى ئەم چەند سالى رابردودا دووجار پرووى داو، جارتيكان لە سالى (۱۹۸۷)م زياتر لە ھەزار حاجى كوژران، وە لە سالى (۱۹۹۲)م نزيكەى (۳۰۰) حاجى كوژران، جا بە پى فرمودەكە لەو سالىدا كە (محەممەدى مەھدى) تىدا ئاشكرا دەيت ھەمان كارسات بە گەرەترو دلەزىن تر دووبارە دەيتەوھ.

جا بۆيە ئەم فرمودانە لە پلەى (لاواز) يان (ھەلبەستراو)ن كە ناتوانين پشتيان پى بەستين.

بيست و ھەوت: كات زۆر بە خىرايى دەپوات

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمودەتى: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ الزَّمَانُ، فَتَكُونَ السَّنَةُ كَالشَّهْرِ، وَيَكُونُ الشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ، وَتَكُونُ الْجُمُعَةُ كَالْيَوْمِ، وَيَكُونُ الْيَوْمُ كَالسَّاعَةِ، وَتَكُونُ السَّاعَةُ كَاخْتِرَاقِ السَّعْفَةِ)^(۱).

واتە: پۆزى دوايى نايت ھەتا كات لىك نزيك دەيتەوھ سالى وەك مانگى لى ديت و مانگ وەكو ھەفتەى لى ديت و ھەفتە وەكو پۆزى لى ديت و پۆزىك وەكو سەعاتىكى لى ديت سەعاتىكىش وەك و سوتانى پوشكى دارخورماي لى ديت.

زانايانى ئىسلام چەند قسەو واتايەكيان بۆ وشەى نزيكبوونەوھى كات گوتوھ يەككە لەوانە:

(۱) صحيح ابن حبان (۲۵۶/۱۵)، رقم: (۶۸۲۴)، وقال الشيخ شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

پیشهوا خەتایی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: مەبەست لە نزیکبوونهوی کات لەم فەرمووده ئەوەیە: لە سەردەمی محەممەدی مەهدی و پیغمبەر عیسا پوودەدات لەبەر تام وەرگرتنی خەڵک لە ژيانداو بڵاویبوونهوی دادپەرۆری و ئەمن و ئاسایش^(۱).

بیست و هەشت: خەڵکی لە هاتنی مەهدی بێ ئومێد دەبن

پیشهوا عەبدوڵلای کوری مەسعود (ع) دەلێت: خۆی گەورە مەهدی دەنێرێت لە پاش ئەوەی کە خەڵکی بێ ئومێد دەبن و دەلێن: مەهدی نییە، بۆیە ئەوانەدی محەممەدی مەهدی سەردەخەن لە خەڵکی شامن ژمارەیان ۳۱۵ کەس دەبێت^(۲).

بیست و نۆ: لە نۆ کەس حەوتی دەکوژرێت:

پیشهوا ئیبنو سیرین (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: (لا یخرج المهدي حتى يقتل من كل تسعة سبعة)^(۳).

واتە: مەهدی دەرناچێت هەتا لە هەر نۆ کەسیک حەوتی دەکوژرێت.

نسی: بێنیی تاریکایی:

پیشهوا ئەبی جەعفەر محەممەدی کورپی عەلی (ع) دەلێت: (لا یخرج المهدي حتى تروا الظلمة)^(۴).

واتە: مەهدی دەرناچێت هەتا تاریکایی دەبینن.

(۱) فتح الباري (۱۶/۱۳).

(۲) عقد الدرر في أخبار المنتظر، (لا ۹۸).

(۳) أخرجه نعيم بن حماد في (الفتن) (۴۳/۲).

(۴) العرف الوردی، (لا ۲۳۵).

ئەو ولاتانەى ئازادىان دەکات !

پاش ئەوەى ئەو جەيشەى كە لە شام دىت و دژايەتى محەممەدى مەھدى دەکات پۆدەچىت بەناخى زەوى، هەتا ئەم دەنگۆيە بە دونيا بلأودەيىتەو، هەتا خەلکى لە هەموو لايدەك دىن و بەيەتى دەدەنى، ئەمجا جەيشىكى گەورەو تۆکمە لەلايەن موسلمانانەو نامادە دەکرت بۆ ئەوەى چەندىن ولات ئازاد بکەن لە ژىر دەسلەلاتى سەتەم و سەتەمكارى، گرنگترينيان ئەمانەن:

يەكەم: ئازادکردنى دوورگەى عەرەبى

يەكەم جەيش كە شەر لەگەڵ محەممەدى مەھدى دەکات سوپايەكە لە دوورگەى عەرەبىيەو دىت، لەسەر داواى پياوێك لە قورەيش، ئەويش سوفيانى پىدەوترىت لەسەر راى پەسند^(۱)، سوپايەك نامادە دەکرت و گەمارۆ دەدرىن.

پىشەوا نافيەى كورى عوتبە (عليه السلام) دەليت: گوتم لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بوو دەيفەرموو: (تَغْزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ لَكُمْ...)^(۲).

واتە: غەزای دوورگەى عەرەبى دەکەن خواى گەورە ئازادى دەکات.

(۱) پىشەوا قورئوبى (پەحمەتى خواى لى بى) لە پەرتوکی (التذكرة) لاپەرە ۷۰۲ دەليت: بە دلنیاى مەھدى شەر لەگەڵ سوفيانى دەکات ئەوانەى لەگەڵدان لە هۆزى (کەلب)ن، وە پياوێكە لە قورەيش، هەتا هەندىك دەلين: ناوى عورپەى كورپى محەممەدە، كونیەكەى ئەبو عوتبەيە.

تەنانەت سوفيانى لە ئەوەى خالیدی كورپى یەزیدی كورپى ئەبو سوفیانە، پياوێكى چوار شاندە، نوقتەيەكى سپی لە چاوی هەيە، لەلای دیمەشقەو دەرەچىت ئەوانەى شۆتى دەکەون زۆریەیان لە هۆزى (کەلب)ن، شەرپو کوشتارێكى زۆر ئەنجام دەدات.

(۲) صحيح مسلم (۴/ ۲۲۲۵) باب: ما يكون من فتوحات المسلمين، برقم: (۲۹۰۰).

له فەرموودەیه‌کی تر دایکی باوەرداران عایشە (پەزای خوای لێ بێ) دەلێت: پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (الْعَجَبُ إِنَّ نَاسًا مِنْ أُمَّتِي يَوْمُونَ بِالْبَيْتِ بِرَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ، قَدْ لَجَأَ بِالْبَيْتِ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْبَيْدَاءِ خُسِفَ بِهِمْ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الطَّرِيقَ قَدْ يَجْمَعُ النَّاسَ، قَالَ: نَعَمْ، فِيهِمُ الْمُسْتَبْصِرُ وَالْمَجْبُورُ وَابْنُ السَّبِيلِ، يَهْلِكُونَ مَهْلَكًا وَاحِدًا، وَيَصْدُرُونَ مَصَادِرَ شَتَّى، يَنْتَعْنَهُمُ اللَّهُ عَلَى نِيَّاتِهِمْ)^(۱).

واتە: جێی سەر سۆرمانە کەسانێک لە ئومەتە کەم پرویان کردۆتە مालی بەیت بۆ پیاوێکی قورپەشی کە پەنای بردۆتە بەر کەعبە، هەتا کاتیەک کە گەشتنە بیابانە کە رۆچوون بەزەویدا، گوتمان: ئەو پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ڕینگە جاری وا هەیه خەلکی جوړاو جوړ کۆدە کاتەو، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: بەلێ تیا یاندا یە بە چاو ڕۆشنی هاتوو و تیا یاندا یە بە زۆر هینراوو تیا یاندا یە ڕێبوارە، هەموویان بە یەک تیا چوون تیا دەچن، وە هەریەکیان بە ڕێیەکی جیاواز دەروات و خوا هەر یەکیان لە سەر نیەتی خوێ زیندووی دەکاتەو.

(بەیداء) لە شاری مەدینە.

دوووە: ئازادکردنی ولاتی ئێران:

له پاشان ولاتیکی تر ئازاد دەکەیت لە فارس (ئێران) جەیشێک دیت لەو شارەو بەلام لە کوټاییدا شکست دەهێنیت.

پێشەوا نافیعی کوری عوتبە (ﷺ) دەلێت: گوێم لە پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) بوو دەیفەرموو: (تُمْ تَغْزُونَ قَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ لَكُمْ، تُمْ تَغْزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ، تُمْ تَغْزُونَ الدَّجَالَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ)^(۲).

واتە: پاشان ولاتی فارس خوای گەورە ئەویش ئازاد دەکات، پاشان غەزای ڕۆم دەکەن خوای گەورە ئەویش ئازاد دەکات، پاشان غەزای دەجال دەکەن خوای گەورە ئەویش ئازاد دەکات.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۱۰) باب: الخسف بالجيش، برقم: (۲۸۸۴).

(۲) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۲۵) باب: ما يكون من فتوحات المسلمين، برقم: (۲۹۰۰).

سپیه: نازادکردنی ولاتی تورکیا و چای دیلم

پیشهوا نهبو هورپهیره (ﷺ) دهلیت: (لا تقوم الساعة حتى يملك رجل من أهل بيتي، يفتح القسطنطينية وجبل الديلم) (۱).

واته: کوټایی بونه وهر نایهت ههتا پیاوړک له ئال و بهیتی من دهسلات دهگریته دهست، نهسته مېوړلی خاکی تورکیا و چای دیلم نازاد نهکات.

چوارمه: نازادکردنی بهلنجهر (۲)

پیشهوا حوزیهیفه کوری یه ممان (ﷺ) دهلیت: (لا یفتح بلنجر، ولا جبل الديلم، إلا على یدی رجل من آل محمد (ﷺ)) (۳).

واته: بهلنجهر نازاد ناکړی، وه چای دیلمه میس نازاد ناکړی، ئیلا له سهر دهستی پیاوړک له ئال و بهیتی پیغه مېره (ﷺ).

پینجه: نازادکردنی صین

پیشهوا عهلی کوری نهبو تالیب (ﷺ) دهلیت: (ویفتح قسطنطنیة والصین وجبال الديلم، فیمکث علی ذلک سبع سنین.. (۴).

واته: قوسته تنیه و صین و چای دیلم نازاد دهکړی، له پاشان هوت سالان ده مینیتیه وه.

(۱) البحر الزخار المسمى مسند البزار (۳۹۳/۱۵) برقم: (۹۰۱۵).

(۲) بهلنجهر: شارنکه له خهزر، عهبدوره حماني کوری ربهیعی باهیلی نازادی کرد. (معجم البلدان (۱/ ۴۹۰)).

(۳) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۵۷.

(۴) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۵۸.

عَلَّقُوا سُيُوفَهُمْ بِالزَّيْتُونِ، إِذْ صَاحَ فِيهِمُ الشَّيْطَانُ: إِنَّ الْمَسِيحَ قَدْ خَلَقَكُمْ فِي أَهْلِيكُمْ، فَيَخْرُجُونَ، وَذَلِكَ بَاطِلٌ، فَإِذَا جَاءُوا الشَّامَ خَرَجَ^(۱).

واته: پاش نهوهی شاری نهستهنبول نازاد دهکهن، وه له کاتیځدا که سهر گهرمی دابهش کردنی دهستکهوتی شهرهکهن و چهکو شمشیرهکانیان به دار زهیتونهکاندا ههلواسیوه، لهو کاتهدا شهیتان لهناویان هاوار دهکات و دهلیت: مهسیحی دهجال له دواتانهوه پهلاماری مال و مندالی داو، نهوانیش بهپهله دهگهرینهوهو ههوالهکesh درویه، پاشان که دهگهنه شام نهنجا دهجال دهردهجیت.

حهوتهه: نازادکردنی ولاتانی روم (ئهوپوپاو ئهمریکا)

يُشْهِوْا عِدْوَكَالَيْ كُورِي مَهْ سَعُود (ﷺ) دَهْلِيْت: پيغهمهبري خوا (ﷺ) فهرمويه تي: (..وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالِ رَدَّةً شَدِيدَةً، فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ، كُلُّ غَيْرِ غَالِبٍ، وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةً لِلْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ، كُلُّ غَيْرِ غَالِبٍ، وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةً لِلْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يُمْسُوا، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ، كُلُّ غَيْرِ غَالِبٍ، وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الرَّابِعِ، نَهَدَ إِلَيْهِمْ بَقِيَّةَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ، فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً - إِمَّا قَالَ لَا يَرَى مِثْلَهَا، وَإِمَّا قَالَ لَمْ يَرَ مِثْلَهَا - حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِجَنَابَتِهِمْ، فَمَا يَخْلُفُهُمْ حَتَّى يَخِرَّ مَيِّتًا، فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ، كَانُوا مَائَةً، فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيٍّ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلَ الْوَاحِدَ، فَبِأَيِّ غَنِيمَةٍ يُفْرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيرَاثٍ يُقَاسَمُ..)^(۲).

واته: .. له کاتی نهو شهرهدا ههلگهپانهوهیهکی توند دهییت و خهلیکی زور پاشگهز دهبنهوه، پاشان موسلمانهکان کوومهلیکیان پهیمانی مردن دهدهن که تا سهرنهکهن نهگهرینهوه، پاشان شهر دهکهن ههتا شهو لیکیان جیا دهکاتهوه،

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۲۱) باب: فی فتح قسطنطنیه، وخروج الدجال، برقم: (۲۸۹۷).

(۲) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب إقبال الروم فی کثرة القتل، (۴/ ۲۲۲۳) برقم: (۲۸۹۹).

پاشان ئەمانىش و ئەوانىش دەكشىنەو، ھىچيان سەرنەكەوتوون و ئەوانەى بەلئىنى
مردنيان دابوو ھەموو لەناو دەچن، پاشان موسلمانەكان كۆمەلئىكان پەيمانى
مردن دەدەنەو كە تا سەرنەكەون نەگەرپنەو، ديسان شەر دەكەن تا شەو لئىكان
جيا دەكاتەو، ئەمانىش و ئەوانىش دەكشىنەو بەبىج ئەوۋى ھىچيان سەركەون،
ئەوانەى بەلئىنى مردنيشان دابوو ھەموو لەناو دەچن، پاشان موسلمانەكان
كۆمەلئىكان بەلئىنى مردن دەدەنەو كە تا سەرنەكەون نەگەرپنەو، پاشان دەست
دەكەنەو بە شەر ھەتا ئىوارە دادىت ئەمانىش و ئەوانىش دەكشىنەو بەبىج ئەوۋى
ھىچيان سەركەون، وە ئەوانەى بەلئىنى مردنيان دابوو ھەموو لەناو دەچن، پاشان
كە رۆژى چوارەم ھات ئەوۋى كە ماوہ لە ئەھلى ئىسلام بۆيان رادەبەرن و
ھەلمەتيان بۆ دەبن (لە ھەموو ولاتانى جىھان) خۋاى گەورە شىكستيان پى
دەھىنەت، بە جۆرئەك كە كوشتارىكان لى دەكەن - يان گوتى: ھەرگىز نابىرنەت
- يان گوتى: ھەرگىز نەبىنراو بەجۆرئەك كە بالندە لە نرىكانەو تىدەبەرنەت
و بەجىيان ناھىلەت بە مردوۋى دەكەوتتە خوارو، ئەنجا ئەوۋى يەك باوك
سەد كەس بوون سەير دەكات كەسيان نەماو تەنھا يەك پىاو نەيت، ئىتر چ
دەسكەوتىك دل پىي خوش يىت؟ ياخود چ مىراتىك دابەش بىرت.

لە رىوايەتلىكى تر فەرموۋىتە: (فَبَيِّنَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَاسِ هُوَ أَكْبَرُ
مِنْ ذَلِكَ، فَجَاءَهُمُ الصَّرِيخُ أَنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَقَهُمْ فِي ذُرَارِيهِمْ، فَرَقَضُوا مَا فِي أَيْدِيهِمْ،
وَيَقْبُلُونَ، فَيَبْعَثُونَ عَشْرَ قَوَارِسَ طَلِيعَةٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي لَأَعْرِفُ أَسْمَاءَهُمْ،
وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ، وَاللَّوَانَ خُيُولَهُمْ، هُمْ خَيْرُ قَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ^(۱)).

واتە: لە كاتىكدا ئەمانە لەم حالە دەبن گوڤيان لىدەيت وە بەلایەكى لەو گەورەتر
دامىن گىريان بوو كاتى بانگكەر دىتە لايان و ھاوارى لىدەكات دەجبال لە دواى
خۆيانەو بەرپۆتە ناو مال و مندالىانەو، ئەوانىش چيان پىيە ھەر ھەموۋى فرى
دەدەن و رۆو دەكەنە مالەو، دە سوار چاك لە پىش خۆيانەو دەنن، پىغەمبەر (ﷺ)
دەفەرمۆى: من زۆر چاك ناۋى خۆيان و باوكيان و رەنگ و شىۋى ئەسپەكانيان
دەزانم ئەوان لەو رۆژەدا چاكتىن سوارى سەر زەوين.

(۱) صحيح مسلم (۲۲۲۳/۴) باب: إقبال الروم وكثرة القتل، برقم: (۲۸۹۹).

هه شته م: نازادکردنی ولاتی هیندستان

به لای .. محهمه دی مه هدی غه زای هیندستان ده کات و سه رده که ویت به سه ر
هندو سیه کان و عیباده تی مانگا رهت ده کاته وه ..

پیشه و نه بو هور په ره (ﷺ) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی:
(لیغزون الهند لکم جیش یفتح الله علیهم .. فیجدون ابن مریم بالشام)^(۱).

واته: سویتد به خوای گه وره جهیشیک غه زای هیندستان ده کهن خوای گه وره
بو یان نازاد ده کات .. هه تا عیسای کوری مه ره م له شام ده بینن و ده ستیان
ده که ویت و پیی ده گهن.

نویه م: نازادکردنی (پۆما) ی پایته ختی ئیتالیا

پۆما ده که ویت هه ردوو دوورگی قوبرص و رودس یان لای بۆسنه و هه رسک،
یان لای نهسته نبۆل، نه مانهش هه موویان موژده ی داهاتوون ..

له دیدی ئاینی ئیمه دا فتحکردن و نازادکردنی ولاتان بۆ وه رگرتن یان
وه رنه گرتنی نه م ئاینه به دوو شیوه ده کړت: فه تحی سه ربازی و فه تحی
پۆشه نبیری، له ده قه ئاینه کاند ئه مه پۆشنه و له واقعی ئیستای موسلمانانیشدا
ئه مهش هه ر پۆشنه .

ئیمامی نه حمه د له عه بدوللای کورپی عه مری کوری عاصه وه پریوایه ت
ده کات که لیان پرسیه کام شار سه ره تا نازاد ده کړت، نه ویش داوای کرد
سندوقیککی بۆ به یئن که به زنجیر دایخستبوو، کتیپیککی له سندوقه که ده ره یئاو
عه بدوللا گوتی: پۆژیکیان له ده وری پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بووین شتمان
ده نووسی، یه کێ پرسی نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)!

(۱) ضعیف: رواه نعیم بن حماد فی (الفتن) لا ۲۵۲. بسند ضعیف.

کام شاره‌یان له پێشدا فتح ده‌کړت، قوسته‌نتینه یان پږوما؟ پېغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمووی: (مَدِينَةُ هِرَقْلٍ تَفْتَحُ أَوَّلًا، يَعْنِي: قُسْطَنْطِينِيَّةً) ^(۱) واته: شاری هیره‌قل نازاد ده‌کړت یه‌که‌مجار، واته: قوسته‌نتینه.

نه‌گه‌ر سه‌یری وشه‌ی (تَفْتَح) بکه‌ین به‌ کرداری پانه‌بردوو هاتوو، واته: به‌ به‌رده‌وامی ئه‌م ولاته نازاد ده‌کړت، به‌لام تا ئیستا (پږوما) که‌ پایه‌ته‌ختی (ئیتالیا) یه‌ نازاد نه‌کراوه.

ده‌ی ئه‌وه‌ پږوشنه‌ که‌ محهمه‌دی فاتح فه‌تحي قوسته‌نتینه‌ی کرد له‌ سالی (۱۴۵۳ع)، ئه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه‌ فه‌تحي (پږوما) ی پایه‌ته‌ختی ئیتالیا بکړت و ئیسلام بچیته‌ ئه‌وی و ده‌سه‌لات په‌یدا بکات، ئه‌م فه‌تخه‌ش مه‌رج نیه‌ فه‌تخیکي سه‌ربازی بیت، به‌لکو ده‌کړی فه‌تخیکي پږوشنیری و فیکری و ژیاړی بیت وه‌ک چۆن نه‌و هه‌موو ولاته‌ی دی ئیسلام تیا‌یاندایه‌ بلاویویه‌وه‌ گه‌شه‌ی کردو ده‌سه‌لاتیشی په‌یدا کردو یه‌ک سه‌ربازی موسلمانیش نه‌چویه‌ ناوی.

(۱) صحیح: رواه الإمام أحمد في (المسند) (۲/ ۱۷۶)، والحاكم في (المستدرک) (۳/ ۴۲۲) برقم: (۸۳۰۱) وصححه ووافقه الذهبي / والألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة برقم: (۱۹۳۴).

ئەوانەى پالېشتى محەممەدى مەھدى دەكەن و سەرى دەخەن كۆن؟

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (المهدى منّا يُختم الدين بنا كما فُتح بنا)^(۱).
واتە: مەھدى لە ئىمەیه، کۆتایی بەم دینە دەھیتت، ھەر وەکو چۆن بە ئیمە
کرایە وەر نازاد کرا.

یەكەم: سەرھەڵدانى ئالایەشەكان لە رۆژھەلاتى خاكى خوراسانەو:

لە پېش ھاتنى محەممەدى مەھدى كۆمەلێك دەرەچن لە رۆژھەلات و
خاكى خوراسانەو ئالاکانیان ڕەشە، پېشەوا ئەویان (ﷺ) دەلێت: پېغەمبەر (ﷺ)
فەرموویەتى: (إذا رأيتم الرايات السود قد جاءت من خراسان فأتوها ولو حبواً على
الثلج فإنه خليفة الله المهدي)^(۲).

واتە: ھەر کاتێك ئالای ڕەشەكانتان بینى لە خوراسانەو ھاتن ئەوا خۆتانى
بگەیهنن ئێگەر بەسەر بە فریشدا خۆتان خشاندىت، چونکە خەلیفە مەھدیان
لە گەڵ داہە..

پېشەوا ئیبنو کەئیر (رەحمەتى خواى لى بى) دەلێت: محەممەدى مەھدى
بە کەسانێك لە خەلکى رۆژھەلاتى خوراسان پشٹیوانى دەکرت و سەرى
دەخەن، وە ئەو کۆمەلەیه دەسەلاتى بۆ دادەمەزرێنن و کۆلەکەکانى بۆ پتەو
دەکەن و دەى چەسپێن.

(۱) أخرجه الحافظ أبو بكر البيهقي.

(۲) صحيح: رواه الحاكم في المستدرک: (۵۱۰/۴) برقم (۸۴۳۲)، وصححه الحاكم على شرط
الشيخين.. وقال البصري في (الزوائد): إسناده صحيح ورجاله ثقات، وقال ابن كثير في (النهاية في
الفتن والملاحم) (۳۹ / ۱) هذا إسناده قوي صحيح.

پیشەوا قەزوينی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: خوراسان سنوری
پۆژەهلای پەروباری جیحون مرو بەلخ و نيسابور دەکات^(۱).

واتە: مەنتیقەى پۆژەهلای ناسیا، کە بەشیکی دەکەوتە ئەفغانستان و
بەشیکی تری دەکەوتە ئێران.

ئاگاداری: ئەو ئالا پەشەنە ئەوانە نەبوون کە چوون بۆ سەرخستنی بەنی عەباس،
هەر چەندە لەلای پۆژەهلای خوراسانەو سەریان هەلدا و شەریان لە گەل بەنی
ئومەییە کرد.

هەروەها ئەو ئالا پەشەنە ئەوانە نەبوون کە لە ساڵی ۲۰۱۴ سەریان
هەلدا بەناوی (دەولەتی ئیسلامی لە نیوان عێراق و شام) کە بوونە مایەى
فیتنەو بەلایەکی زۆر بەسەر ئیسلام و هەموو خەلکی جیهان، بەناوی ئیسلام
کۆشتاریکی زۆریان کردو خانووی هەزاران خەلکیان خاپوور کرد.. کە ئیسلام
لەم جۆرە کەسانە بە دوورە.. بۆیە هەر کەسێک کە بانگەشەى قورئانی کردو
ئالایەکی پەشی بەدوای خۆی گێرا نایێت شوێنی بکەویت.. ئەگینا دونیات
دەچێ و قیامەت دەپوات.. بۆیە مەرۆف دەیت زۆر عاقل و هۆشمەند بیت..

پیشەوا محەممەدی کوری حەنەفییە (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت:
ئالایەک لە خوراسانەو دەردەچێت، پاشان یەکیکی تر دەردەچێت، جل و بەرگیان
سپیه، لە پیش ئەوانیش پیاویکە لە بەنی تەمیم پێی دەلێن: شوعەیبی کۆری
صالح، لەسەر دەرگای ئیستەخەر^(۲)، سەرکردایەتی مەهدی رێک دەخەن و باشی
دەکەن، لە نیوان دەرچوونی بەنی تەمیم و رێکخەرانى مەهدی ۷۲ مانگە..
ئەمجا شەریکی خۆنەوای دەیت لە نیوان سوفیانی و ئالایەشەکان^(۳).

(۱) آثار البلاد، للقروينی، لا ۳۶۱.

(۲) ئیستەخەر: شارێکە لە کۆنترین شارەکانى فارس، جینگای نیشتەجێبوونی پادشاکانی
فارس بوو و گەنجینهی زۆری تێدا بوو. مەزگەوتێکی لێیە ناسراوە بە مەزگەوتی سلیمان
(سەلامی خۆی لێ بێ). معجم البلدان (۱/ ۲۱۱).

(۳) عقد الدرر فی أخبار المنتظر، لا ۱۰۰.

دوووښ: دهرچوونى جهيشيك له تورکستان و شيشان

پيشهوا عهبدوللاى كورى حاريس (ﷺ) دهليټ: پيغمبهر (ﷺ) فهرموويهټى:
(يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، فَيُوطِنُونَ لِلْمَهْدِيِّ سُلْطَانَهُ)^(۱).

واته: كوټهليك لهلاى روهلاتهوه دهردهچن، سهركردايهټى مههډى ناسان دهكهڼ.

مهبهست لهم فهرموودهيه نهوانهڼ كه لهناوهراستى قارهى ناسيا دهردهچن، كه دهكاته نه فغانستان و پاكيستان و داغستان و تروكستان و تاجيكستان و شيشان..

سييهښ: خهلكى كوفه له خاكى عيراق:

وه نهوانهډى دلخوش دهبن به هاتنى محهمهډى مههډى و سهرى دهخهڼ،
خهلكى كوفهڼ له خاكى عيراق، ههروهكو پيشهوا عهبدوللاى كورپى عومهرى
كورپى خهتاب (ﷺ) دهليټ: (يا اهل الكوفة انتم اسعد الناس بالمهدي)^(۲).

واته: نهى خهلكى كوفه نيوه دولخوشترينى خهلكين به هاتنى مههډى.

چوارهښ: يارانى نه شكهوت:

پيشهوا عهبدوللاى كورى عهباس (ﷺ) دهليټ: (اصحاب الكهف أعوان المهدي)^(۳).

(۱) ضعيف: رواه ابن ماجة برقم: (۴۰۸۸) في (سننه)، والطبراني في (المعجم الأوسط) برقم: (۲۸۵)،
والبزار في (مسنده) برقم: (۳۷۸۴)، ويعقوب بن سفيان في (المعرفة) برقم: (۴۹۷/۲). قال البوصيري
في (مصباح الزجاجة) (۲۰۵/۴): هَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ لضعف عمرو بن جابر، وإبن لهيعة.

(۲) صحيح: رواه ابن أبي شيبة (۴۰۸/۶) بسند صحيح.

(۳) ضعيف: ضعف الحافظ ابن حجر إسناده في (الفتح) (۵۰۳/۶).

واته: یارانێ نهشکهوت یارمهتیداران و سهرخه رانی مه هه دین.

که واته.. بهشیکیان له خوراسان و بهشیکیان له عێراق و بهشیکیان له سوریا دهبنه پالپشت و یاریده دهری محهممه دی مه هدی.

به لای بهندهوه نهو رایه زۆر بی هیزه که یارانێ نهشکهوت سوپای محهممه دی مه هدی سه ر به خن، چونکه زیندوونا کرێنه وه له گۆرپه کانیان له کاتی کدا نهوان له ژبانی بهرزه خنی ده ژین.

پینجه م: خه لکی شام و دیمه شق و بهیتولمه قدیس:

پینجه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمو ی: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يَقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ .. حَتَّى يَقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ)^(۱).

واته: کۆمه لێک هه ر ده مین له ئومه ته ی من شه ر ده کهن له سه ر ده ق.. هه تا له کۆتاییه که ی شه ر له گه ل مه سیحی ده جال دا ده کهن.

له ربوایه تیکی تر فهرمو یه تی: (لَا تَزَالُ عِصَابَةٌ مِنْ أُمَّتِي يَقَاتِلُونَ عَلَى أَبْوَابِ دِمَشْقٍ وَمَا حَوْلَهَا، وَعَلَى أَبْوَابِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَمَا حَوْلَهَا.. ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ)^(۲).

واته: کۆمه لێک هه ر ده مین له ئومه ته ی من که شه ر ده کهن له سه ر ده رگا کانی دیمه شق و نه وه ی ده ورو به ری، وه له سه ر ده رگا کانی بهیت و المه قدیس و ده ورو به ری.. هه ر له سه ر ده ق و پراستی ده میننه وه هه تا رۆژی دوا یی.

پیشه وا مو عازی کو ری جه بهل (ﷺ) ده لیت: ئا نه وانه له شام ن^(۳).

(۱) صحیح: المستدرک (۲/ ۸۱) برقم: (۲۳۹۲) قال إمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ.

(۲) ضعيف: رواه الطبراني في (المعجم الأوسط) (۱۹/ ۹۸). قال الألباني في السلسلة الضعيفة: ضعيف.

(۳) عقد الدرر في أخبار المنتظر، (لا ۹۷).

له فهرموودهیه کی تر فهرموویه تی: (لا تزال طائفة من أمتي يقاتلون على أبواب بيت المقدس، وما حولها وعلى أبواب أنطاكية وما حولها، وعلى أبواب دمشق وما حولها، وعلى أبواب الطالقان وما حولها.. حتى يخرج لهم الله كثره من الطالقان، فيحيي به دينه كما أميت من قبل)^(۱).

واته: بهردهوام کۆمه لێک له ئوممه تی من شهر ده کهن له سهر ده رگا کانی بهیت و المه قدیس و دهوویه ری و، وه له سهر ده رگا کانی نه تاکیه و دهوویه ری و، وه له سهر ده رگا کانی دیمه شق و دهوویه ره که ی و، وه له سهر ده رگا کانی تالیقان و^(۲) دهوویه ری، هه تا خوی گهوره له تالیقان که نزیکیان بۆ ده رده خات، دینه که ی خوی سه رده خات ههروه کو چۆن له پیشترا مردبوو.. واته: زیندوی ده کاته وه.

پیشهوا عه لی کوری نه بو تالیب (ﷺ) رافه ی نه و فهرموودهیه ده کات و ده لیت: خوی گهوره کۆمه لێک که نزو خه زنه ی هه یه، مه به ست پی زپرو زیو نییه، به لکو کۆمه له پیاوێکن که ته واو خوی گه وره یان ناسیوه، نه وانیش سه رخه رانی محمه مه دی مه هه دین له کۆتایی بو نه وه ردا^(۳).

له فهرموودهیه کی تر فهرموویه تی: (اذا وقعت الملاحم بعث الله من دمشق بعثا من الموالي أكرم العرب فرسا..)^(۴).

واته: نه گه ر جهنگه گهوره که پرویدا خوی پهروه ردا گار له دیمه شقه وه پیاوێک له (مه والی) ده نیرت که باشتین و به ریزترین سوارچاکی عه ره به.

(۱) ضعيف: السلسلة الضعيفة، برقم: (۶۳۸۹).

(۲) تالیقان: دوو شارن، یه کیکیان له خوراسانه له نیوان مرو و به لخ، دووه میان: گه وره ترین شاره له ته خارستان، که پروواری زۆری لیه. معجم البلدان (۶/۴).

(۳) عقد الدرر في أخبار المنتظر، (لا ۹۸).

(۴) أخرجه أبو عبد الله الحاكم، في (مستدرکه)، وقال: حديث صحيح على شرط البخاري ومسلم، ولم يخرجاه.

هەر چهنده هه‌ندێك له زانایان ده‌ڵێن: له شام ده‌رده‌چێت، به‌لگه‌یان فهرمووده‌ی پێشه‌وا نه‌بو ئومامه‌یه كه ده‌ڵێت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) كه فهرموویه‌تی: (فَبَيْنَمَا إِمَامُهُمْ قَدْ تَقَدَّمَ يُصَلِّي بِهِمُ الصُّبْحُ، إِذْ نَزَلَ عَلَيْهِمُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ) ^(۱).

واته: پێشه‌واكه‌یان كابرایه‌کی پیاو چاكه، كاتیك كه پێش ده‌كه‌وێت بۆ نه‌وه‌ی پێش نوێژیان بۆ بکات بۆ نوێژی به‌یانی، له‌و به‌ره‌به‌یانیه‌دا عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م له‌ناویاندا داده‌به‌زێت.

كه‌واته هه‌یچ فهرمووده‌یه‌کی راشكاوانه‌مان نیه كه به‌فهرمووت: مه‌هدی له جیگایه‌کی دیاریكراوه‌وه ده‌رده‌چێت.

ئێستا خوێنهر له‌ نێوان سێ ره‌شی دایه، چۆن بتوانین جهمع و ته‌وفیق له نێوان فهرمووده‌كان بکه‌ین، له‌گه‌لم دا‌ین:

محهممه‌دی مه‌هدی یه‌كه‌مجار له هه‌ردوو حه‌ره‌می مه‌كه‌كه به‌ دیار ده‌كه‌وێت دواتر ده‌چێته به‌یت و المقدس، له پاشان ده‌جال دێت، له‌وێ گه‌مارپۆی ده‌دات، ئه‌مجا پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی) له‌لای مناره‌ی پۆژه‌ه‌لاتی دیمه‌شقی شام داده‌به‌زێت و ده‌چێت بۆ كوشتنی ده‌جال.. ئه‌مجا پێغه‌مبه‌ر عیسا و محهممه‌دی مه‌هدی به‌ یه‌ك ده‌گه‌ن كه له‌و كاته‌دا قامه‌ت بۆ نوێژ ده‌كرێت ^(۲).

(۱) ضعیف: سنن ابن ماجه (۵/ ۱۹۷) باب: فتنة الدجال وخروج الدجال، برقم: (۴۰۷۶). قال

شعیب الأرناؤوط: إسناده ضعيف.

(۲) شرح الفقه الأكبر، لا ۱۱۲.

گەنجە تەمىمىيەكە كۆپە ؟

پېشەوا محەممەدى كورى حەنە فييە (پەحمەتى خاى لى بى) دەلەت:

ئالەيك لە خوراسانەو دەردەچەت، پاشان يەككى تر دەردەچەت، جل و بەرگيان سىيە، لە پېش ئەوانىش پياوئەكە لە بەنى تەمىم پى دەلەت: شوعەبىي كورى صالح، لەسەر دەرگاى ئىستەخەر، سەرکردايەتى مەھدى رېك دەخەن و باشى دەكەن، لە نيوان دەرچوونى بەنى تەمىم و رېكخەرانى مەھدى ۷۲ مانگە^(۱).

دەتوانىن بە كورتى كۆمەلەك سىفاتى ئەو گەنجە تەمىمىيە باس بکەين، كە لە فرمودەكانەو هاتووە:

يەكەم: گەنجىكى چوارشانەو بە توانايە.

دووهم: لەلای رۆژھەلاتەو دىت و ئالای محەممەدى مەھدى ھەلدەگرى.

سىيەم: لە پرووى بالاوە مامناوەندى، نە كورتەو نە درێژە.

چوارەم: ناوى شوعەبىي كورى سەلحە.

پىنجەم: جل و بەرگيان سىيە.

شەشەم: گەنجىكى تازە پىگەيشتووە.

هەوتەم: ريشى كەمەو، رەنگى گەنمى دەدات بەلای زەردەو.

هەشتەم: ئەگەر شەر لە گەل چياكان بکات تەفروتونای دەکات.

نۆيەم: كۆمەلەك كەس كاروبارەكانى ھەلدەسورپىن.

(۱) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۰۰.

دهیه م: پیشه وایه که له پیشه واکانی بهنی ته میم^(١).

ئه مه ده سیفات و نیشانه بوون له م پیاوه بهنی ته میمیه دهیته بهدی بکری..
هه ر چهنده ئه رقامیه کان بانگه شهی شیخه کی خویان ده کهن که ئالای
مه هدی هه لده گریت، که ئه مه ش هیه چ ئه سل و بنچینه و بنه مایه کی نییه،
چونکه:

یه که م: ئه و گه نجهی ناوی شوعه ییه، به لام شیخی ئه رقه مه کان ناوی (ئه شعهری
محهممه ده) له دایکبوری سالی ١٩٣٧ بوو، ته مه نی زیاتر له په نجا سال بوو.
دوو ه م: ئه و گه نجه له رۆژه ه لاته وه دیت، به لام شیخ ئه رقه م له باشوری
رۆژه لاتنی ئاسیا سه ری هه لدا.

که واته به هیه چ شیوه یه ک له شیوه کان شیخ ئه رقه م (ئه شعهری محهممه ده
مالیزی) په یوه ندی به شوعه ییی کوری ساله وه نییه^(٢).

(١) التقاء المسیحین فی آخر الزمان، لا ٨٠ - ٨١.

(٢) التقاء المسیحین فی آخر الزمان، لا ٨١.

ئەو جەنگ و رووداوانەى كە لەسەر دەمى (مەممەدى مەهدى) روودە دەن

پاش ئەوێ كە مەممەدى مەهدى لە رۆژێكى پر لە ناكۆكى و فیتنەو ئاژاوەدا ناچار دەبێت لە ترسى گىانى خۆى بە نەپىنى لە شارى مەدىنەو بەرەو شارى مەككە ھەڵبێت، پاش ئەوێ لە شارى (مەككە) ئەو ساللە لە كاتى ھەجدا حاجىھەكان دەستیان دەچێتە خۆنى یەكترى لە ناستى (عەقەبە)دا خۆنیشان وەكو جۆگەلە ھەڵدەستێت، (مەممەدى مەهدى)یش لە بى تاقەتى خۆى و لە خەفەتى ئەو بارودۆخەى كە موسلمانان تى كەوتوون روومەتى دەنێت بەكەعبەو بە كوڵ دەگرێ و لە خوا دەپاریتەو فرمیسك بەچاوەكانى دیتە خوارو، لەو كاتەدا كۆمەلێك موسلمانى باوەردارو زاناو ژىرو ووردبین پروى تێدەكەن و ھانای بۆ دەبن و داواى لێدەكەن كە بێتە پێشەوايان و بەیعتى پێ بدهن، بە ھیواى ئەوێ لەسەر دەستیدا موسلمانان لەوبارە ناھەموارەى كە تى كەوتوون رزگاریان بێت، جا لێرەدا بۆمان بەدەردەكەوت كە ئەو خەلكە بەجۆرێك لە جۆرەكان مەھدیان ناسیو بەشیوايان زانیو كە ئەو ئەرکەى بخەنە ئەستۆ، چونكە (مەممەدى مەهدى) كەسیكى نەناسراو و نادیار نەبوو لەناو خەلكەكەدا، بەلكو دەستى لە رووداو و گۆرانكارى سیاسىەكاندا ھەبوو، ئەگەر نا بۆچی بە نەپىنى لە شارى مەدىنەو ھەڵدیت بۆ شارى مەككە، وە ئەگەر پێشتر لەلای خەلكى ناسراو و جێى متمانە نەبێت چۆن لەو كاتە تەنگانەدا لە دەورى كۆدەبنەو بەیعتى دەدەن، چونكە خەلكى لەو راسىە ناگادار نیە كە ئەو پێشەوا مەهدى بێت بە بەلگەى ئەوێ كە پێشەوا عەلى (ع) دەلى: پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێ: (الْمُهْدِيُّ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ، يُصْلِحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ)^(۱).

(۱) مسند الإمام أحمد (۷/۲) برقم: (۶۴۵) وقال الشيخ أحمد شاکر في تخريجه للمسند برقم: (۶۴۵) إسناده صحيح، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۶۷۳۵).

واته: مه‌هدی له ئال و بهیتی ئیهمیه، خوای گه‌وره له شه‌وێکدا ده‌یسانتی
بۆ ئه‌و کاره‌.

پرسیارێک/ ئایا هه‌ر که‌سیک هه‌والی هاتنی محهممه‌دی مه‌هدی پێ بگات،
واجبه‌ به‌یعه‌تی بداتی؟

له‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا ده‌لیم: به‌ سیفه‌تی محهممه‌دی مه‌هدی نه‌خێر،
چونکه‌ هه‌یج فره‌مووده‌یه‌ک نییه‌ بفرمویت واجبه‌، به‌لام به‌ سیفه‌تی گه‌وره‌ی
موسلمانان واجبه‌^(۱).

باشه‌.. ئه‌گه‌ر به‌یعه‌ت دان به‌ سیفه‌تی مه‌هدی واجبه‌ نه‌ییت، ئه‌ی چۆن
محهممه‌دی مه‌هدی سه‌رده‌خریت؟

وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ ئه‌وه‌یه، که‌ به‌یعه‌ت دان به‌ محهممه‌دی مه‌هدی قه‌ده‌غه
نییه‌، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار کۆمه‌له‌ که‌سانیکێ له‌ ده‌وروبه‌ری کۆده‌کاته‌وه‌ هه‌ر
ئه‌وانن سه‌ری ده‌خه‌ن^(۲).

پاش ئه‌وه‌ی که‌ به‌نابه‌دلی خۆی به‌یعه‌تی ده‌ده‌نی و خه‌لکانیک له‌ ده‌وری
کۆده‌بنه‌وه، هه‌لده‌ستیت به‌ ئه‌نجام دانی راپه‌رینیک له‌ شاری (مه‌که‌که) و ده‌ست
به‌سه‌ر شاره‌که‌دا ده‌گریت، دیاره‌ ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنی شاری (مه‌که‌که)ش
له‌لایه‌ن کۆمه‌لێکی ئیسلامیه‌وه‌ ده‌نگ دانه‌وه‌ی خۆی ده‌ییت له‌ جیهاندا و
کارێکیشه‌ له‌لایه‌ن کوفری جیهانییه‌وه‌ به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک قبوڵ ناگریت و بێ
ده‌نگ نابن له‌سه‌ری، پاش ئه‌وه‌ی که‌ کوفری جیهانی دُنیا ده‌بن که‌ ده‌سه‌لات
دارانی سعودیه‌ به‌هۆی ناکوکی سیاسی ناوخۆیان له‌سه‌ر ده‌سه‌لات توانای
سه‌رکوت کردن و دامرکانده‌وه‌ی راپه‌رینه‌که‌ی ناو (مه‌که‌که) یان نیه‌، بۆیه‌ ئه‌و
پادشا سته‌مکاره‌ی که‌ له‌ رپویه‌ته‌کاندا ناوی هاتوه‌، له‌و کاته‌دا به‌ توانا‌ترین
ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌که‌ ده‌ییت و پێشتر شه‌ری کردووه‌و له‌ شه‌ره‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو
بووه‌، ئینجا رینگه‌ی پێ ده‌دریت که‌ له‌شکرکێشی بکات بۆ ناو خاکی (سعودیه‌)

(۱) المهدي، عادل زي، لا ۸۱.

(۲) المهدي، لا ۸۲.

بۆ له‌ناو بردنی (محه‌مه‌دی مه‌هدی) و شوێن كه‌وتوو‌ه‌كانی، پاشان له‌شكره‌كه‌ی
سوفیانی ڕوو ده‌كاته خاکی حیجازو له پێشدا په‌له‌ماری شاری (مه‌دینه) ده‌دات
و شاره‌كه‌ وێران و خاپور ده‌كات و خوێنێکی زۆری تێدا ده‌پرژێت.

پێشه‌وا موعازی كوری جه‌به‌ل (ﷺ) ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی:
(عِمْرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرَبُ، وَخَرَابٌ يَثْرَبُ خُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ، وَخُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ فَتَحُ
الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ، وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ خُرُوجُ الدَّجَالِ)^(١).

واته: ئاوهدان‌كردنه‌وه‌ی (بیت المقدس) كاول بوون و وێران‌بوونی مه‌دینه‌ی
به‌دوادا دێت، ده‌رچونی جه‌نگه‌ گه‌وره‌كه‌ش نازاد‌كردنی (قسطنطنیه) ی به‌دوادا
دێت، نازاد‌كردنی (قسطنطنیه) یه‌ش ده‌رچونی ده‌جالی به‌دوا دێت.

به‌پێی ئەم فه‌رموده‌یه‌ دیاره (بیت المقدس) ده‌روخی‌نێت دواتر ئاوهدان ده‌كرێته‌وه،
وه به‌دوای سه‌ر له‌ نوێ دروست كرده‌وه‌شیدا وێران‌بوونی شاری مه‌دینه دێته‌ دی،
ئه‌مه‌ش له‌ سه‌رده‌می موحه‌مه‌دی مه‌هدی ڕووده‌دات.

به‌لام به‌ بیروپرای به‌نده‌ له‌ دوای ڕووخانی به‌یتولمه‌قدیس و ئاوهدان‌كردنه‌وه‌ بۆ
دووه‌م جار، به‌یتولمه‌قدیس ده‌بێته‌ پایته‌ختی فه‌له‌ستین و قودس.

پێشه‌وا نه‌بو هوره‌یره‌ (ﷺ) ده‌لێت: (تَكُونُ بِالْمَدِينَةِ وَقَعَةٌ تَغْرُقُ فِيهَا أَحْجَارُ
الزَّيْتِ، مَا الْحَرَّةُ عِنْدَهَا إِلَّا كَضَرْبَةِ سَوْطٍ، فَيَنْتَحِي عَنِ الْمَدِينَةِ قَدَرُ بَرِيدَيْنِ، ثُمَّ يَبَايَعُ
إِلَى الْمَهْدِيِّ)^(٢).

واته: له‌ مه‌دینه‌دا شه‌رێك ڕووده‌دات له‌ناوچه‌ی (به‌رده‌كاني زه‌یت) له‌ خوێندا
داده‌پوشرێت، وه‌ ناوچه‌ی (حرا) هه‌روه‌كو شوێنی لێدانی قامچی لێ دێت،
پاشان شه‌ره‌كه‌ به‌بهری ڕینگای دووجار هه‌وانه‌وه‌ی پوخته‌چی كه‌ پێوانه‌یه‌کی ئه‌و
زه‌مانه‌یه‌ له‌ شاری مه‌دینه‌ دوور ده‌كه‌وێته‌وه، پاشان به‌یعت ده‌درێت به‌ مه‌هدی.

(١) صحیح: المستدرک علی الصحیحین (٤/ ٥٨٣) برقم: (٨٣٦٦). قال الإمام الحاكم: إسناده صحيح
على شرط الرجال.

(٢) الفتى، (١/ ٣٢٦) برقم: (٩٣٢).

بهرده کانی زهیت: شوئینیکه له شاری مه دینه.

لەم فەرموودهیه ئەوەمان بۆ ڕوون دەیتەوه کە لە پێش هاتنی (موحه مەدی مه هدی) شاری (بیت المقدس) کاول دەکریت و دواتر دروست دەکریتەوهو ئاوه دان دەکریتەوه، بۆیه وێرانکردنی شاری (قودس) یش هەر لەسەر دەستی جووله کە ڕوودهات، ئەمڕۆ لە هه موو کات زیاتر ههست بهو نیازو مه رامه گلاوهی جووله کە دەکریت سەبارەت به کاول کردنی ئەو شارو ڕووخاندنی مزگه وتی پیرۆزی (ئەقصا) کە قیبلە یە کەمی موسلمانان و سیهه می هه ڕه مه پیرۆزه کانه، ئەویش به مه بهستی ئەوهی له جیگه ی مزگه وته کە (هه یکه له) کۆنه کە ی خۆیان دروست بکه نه وه کە پێیان وایه مزگه وته کە له شوئنی ئەودا دروست کراوه، بۆ ئەو مه بهستەش ئەمڕۆ له چه ندین لاوه توئیلیان له ژێر زویه وه لێداوه به رهو خاکی ژێر مزگه وته کە دا به ناوی گه ڕان به دوا شوئنی هه یکه له کە دا کە ئەمەش ئەو مزگه وته پیرۆزه ی دووچاری خه ته ری دارمان کردوه، بۆیه ڕاپه ڕینیکی گه وره له لایه ن جه ماوه ری موسلمانانی ئەو شاروه به ڕاپابوو دژ به (ئەڕێل شارۆن) کە یه کیئکه له سه رکرده تووند ڕه وه کانی جووله کە بۆ ئەوهی به پاسه وانیتی زیاتر له (۳۰۰۰) هه زار سه ربازی جووله کە پێی گلاوی بخاته ناو هه ڕه می مزگه وته وه، به لām ئەم جه ماوه ره موسلمانەو نوێژکه رانی مزگه وته کە به به ردو دار خوێ پاسه وانه کانیان ڕاوانا نه یانه یشت به مه رامه گلاوه کە ی خوێ بگات، وه ڕاپه ڕینیش هه ر به رده وامه و ڕۆژانه ده یان شه هیدو سه دان برینداری لێ ده که ویتەوه، ئەمانەش هه موو سه ره تان بۆ هاتنه دی فەرمووده کانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کە ده فەرمویت: شاره کە دروست ده کریتەوهو ئاوه دان ده کریتەوه، ئەمەش ئەوه ده گه یه نی که پێشتر ڕووخاوه کاول کراوه بۆیه سه ر له نوێ دروست ده کریتەوهو ئاوه دان ده کریتەوه، دوا به دوا ی ئاوه دان کردنه وهی (بیت المقدس) یش شاری مه دینه ی پیرۆز کاول ده کریت.

پاش ئەوهی کە له شکری سوئیانی ئەو کاولکاری و کوشتن و کوشتاره ئەنجام ده دات له شاری مه دینه، دوا ی ئەوه له شاری مه دینه ده رده چیئ و به رهو شاری (مه ککه) به ڕێ ده که ویت، به لām دیاره توڵه ی خوا ی گه وره به ڕپه یه وه

ئەو كەعبەيەى كە خواى گەورە لە لەشكرى (ئەبرەهە)ى پاراست لە دەجالىش دەپارترى، بەهەمان شىو لە ستمكارىكى وەك سوفيانى دەپارترىت هەر بۆيە لەشكرەكە كە دەگەنە بيابانى نيوان مەككەو مەدينە بەجارىك پۆدەچن بە ناخى زەويداو كەسيان لى دەرنەچىت تەنھا ئەو نەيىت كە هەوالى پۆچونەكەيان دەگەيەنيىت.

ئەم پووداوە دلتەزىنە لە هەمو جىهان دەبيسترت و دەبيىتە بەلگەيەكى حاشا هەلنەگر كە ئەو پياووى لە شارى (مەككە) بەيىعتى پىدراوە بەپراستى ئەو (مەرحەمەدى مەهدى)، بە تايىبەتى پاش ئەو لای هەموو خەللىكى ناشكرا دەبيىت كە ناوى (مەرحەمەد)ەو باوكيشى ناوى (عەبدوللا)يە، وە هەموو مەرجەكانى تىرش كە پىغەمبەر (ﷺ) باسى كردوون تىيدايە، ئىتر خەللىكى پۆل پۆل لە دەورى كۆدەبنەووەو بەيىعتى پى دەدەن، ئەويش لەشكرىكى تۆكەو بە توانايان لى دروست دەكات و تەواوى خاكى حىجاز دەخاتە دەسلەلتى خۆيەووەو بەو شەو نەو سەيتى، بەلكو فرسەتەكە دەقۆزىتەووەو بوار نادات كات بە فيرۆ بروات هەتا دۆژمنەكانى لە كوفرى جىهاني فرىاي خۆيان بكەون و رىنگرى لى بكەن.

لەوانەيە كەسك لىرەدا پرسىار بكات و بلىت: ئەى لەو كاتەدا دەولەتى ئەمرىكاو ئەورپا لە كۆن و چۆن رىنگە بە دروست بوونى ئەم دەولەتە ئىسلاميە دەدەن؟

وەلامى ئەم پرسىارەش ئەويە: كەوا لە فەرموودەكانى پىغەمبەر (ﷺ) و دەردەكەوت كە لەوكاتەدا جىهاني كوفر سەرقالى جەنگىكى گەورەبن لە نيوان خۆيان، بۆيە لە سەرتادا سەريان ناپرژىت هیزو توانايان ئاراستەى ئەم لىشاو ئىسلاميە بكەن، بەلكو زياتر لەو ش لە فەرموودەكان و دەردەكەوت كە وڵاتانى خۆرئاوا بەناچارى هاوپەيمانيەك لەگەل ئەم هیزە ئىسلاميە دروست بكەن وەك تەكتىكىكى كاتى بۆ پروپەروبوونەووى ئەو بەريەى كە لە خۆرەللاتا لەگەلیدا دەجەنگن، جا بەر لەدەركەوتنى دەجال بارى مۆسلمانان زۆر باش

دهبی و هیژنکی مهزنیان دهبی، وادیاره دهركه وټنی دهجالیش بو له نیویردنی
 نهو هیژیه، لهو سهردهمیدا نیوانی موسلمانان و روم خوش دهبی، ههروهكو
 پیکهوه شهری دوژمنیکی هویهش دهكن و بهسهریدا سهردهكهون، ئینجا شهر
 له نیوان موسلمانان و خاچیهكان بهربا دهبی، ههروهكو (ذي مخرم) (هههه) له
 پیغه مبهه (هههه) ده گیزتهوه كه فهرموویه تی: (تَصَالِحُونَ الرُّومَ صُلْحًا آمِنًا، وَتَغْزُونَ
 أَنْتُمْ وَهُمْ عَدُوًّا مِنْ وَرَائِهِمْ، فَتَسْلَمُونَ وَتَغْنَمُونَ، ثُمَّ تَنْزِلُونَ مَرْجَ ذِي تُلُولٍ، فَيَقُومُ رَجُلٌ
 مِنَ الرُّومِ، فَيَرْفَعُ الصَّلِيبَ، وَيَقُولُ: أَلَا غَلَبَ الصَّلِيبُ، فَيَقُومُ إِلَيْهِ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 فَيَقْتُلُهُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ تَغْدِرُ الرُّومُ وَتَكُونُ الْمَلَاحِمُ، فَيَجْتَمِعُونَ إِلَيْكُمْ، فَيَأْتُونَكُمْ فِي ثَمَانِينَ
 غَايَةً، مَعَ كُلِّ غَايَةٍ عَشْرَةُ آلَافٍ)^(۱).

واته: له گهل رومدا پهیمانیکی ناشتی دههستن، نیوهو نهوان دههنگن
 له گهل دوژمنیک كه له پیش نهوانهویه، پاشان سهردهكهون و دهستكهوتیکی
 باشتان دهییت، پاشان له میژگیكدا دادبهزن كه گردو پۆلكهی زوره كه بی دهلین:
 (مرج ذی تلول)، له ویدا پیاوړك له رومهكان ههلههستیت و خاچهكهی خویان
 بهرزدهكاتوهو دهلیت: خاچهكهی نیمه سهركهوت، پیاوړكیش له موسلمانان
 ههلههستیت و دهیکوژیت، نیت رومهكان غهدر دهكن و پهیمانی ناشتیهكه
 دهشکینن و جهنگه گهورهكان دهست پندهكات، پاشان رومهكان کوډهبنهوه بوټان
 بهههشتا ئالاه، ههرا لایهك (۱۲) ههزار كهسی له گهل دایه. واته: ژمارهکیان
 (۹۶۰۰۰۰) ههزار كهسه.

ههه چهنده وشه (مرج ذی تلول) به سح واتا دیت و چوارهمی نییه:

یهكهه: نهو جیگاییه كه مهرومالاتی لی دوههپیت^(۲).

دووهم: نهو جیگاییه كه سهوزایی و ناوی زور لییه، واته: میژگ.

سییهه: ههه شتیك لهسهه زهوی کوپیتتهوه له خوړ.

(۱) مسند الإمام أحمد (۹۱ / ۴) برقم: (۱۶۸۷۲). قال شعيب الأروؤناط: حديث صحيح.

(۲) مختار الصحاح (لا ۶۳۰).

هەر چەندە بەندە دوای توژینه وەبەهەکی زۆر پای دووهم بە بەهێز دادەنێت، چونکە لە ئێستادا خاکی شام هەمووی سەوزاییه.

ئەگەر بە وردی سەرنج بەمێنە ئەم فەرموودەیه بۆ مان دەرە کەوێت کە لەم سەردەمەدا هەردوو ئەمریکا دۆزرایەوه، کە خاکیکە دەکەوێتە دوای شاری پۆم کە ئەوروپایەو، وە دوای شاری موسڵمانان کە ئاسیاو ئەفریقایە، وە دۆزمنی ئێمەو دۆزمنی ئەوروپایە کە دەکەوێتە پشتمان و ئەوان لەسەر خەریتهی گۆی زهوی، وە کاتیکی سەیری دەکەین دەکەوێتە پشت ویلاياتی یە کەگرتووه کانی ئەمریکا، بۆیە دۆزمنایەتی ئەوروپا و ئێمە ی موسڵمانان دەکات، بەلکو دزایەتی هەموو جیهان دەکات.

و ئەمریکا لەسەر خەریتهی گۆی زهوی دەکەوێتە نێوان هەردوو خەتی پانی کە ۶۰،۲۰ پلەیه، وە دەوڵەتە گەورەکانی ئیسلامی، هەروەها دەوڵەتانی ئەوروپا دەکەوێتە نێوان هەردوو خەتی پانی ۶۰،۲۰ پلە.

ئەگەر وردببینەوه دەبینین موسڵمانانی ئەو کات چەند بەهێزن، بەشیوەیهک غەزا دەکەن و غەنیمەت دەگرن و بەسەلامەتی دەگەرێنەوه، دەشبینی تا چ راددەیهک دەستیان بەدینه کەیانەوه گرتووه، کاتیکی ئەو گاوه خاچ بەرز دەکاتەوه، گوايه ئەو سەرکەوتنە ی موسڵمانان لە بەدەست هێنانی بەشداربوون بۆ خاچە، موسڵمانێکی بە غیرەت راست دەبێتەوهو ئەو خاچە دەکوێ و دەشکێنێ، جا ئەو کۆمەڵە موسڵمانە ی لەو ناوچەدا دەبن دەست دەدەنە چەکەکانیان و لەگەڵ کەمی ژمارەشیان لەوێدا، پرووبە پرووی پۆمەکان دەبنەوه، پێغەمبەری خوا (ﷺ) یش شایەتیان بۆ دەدا کە شەهیدن و خودا ئەو پێزە ی لێنان، جا ئەو غەدرە ی پۆمەکان و پرووداوه کانی دوای ئەو دەبنە هو ی پروودانی داستانەکە.

ئەم پەیمانێ ناستیه ی نێوان دەوڵەتانی خۆرئاواو لەشکری ئیسلامیش لە کاتیکی دیت کە (محەممەدی مەهدی) چەند شەپێکی سەرکەوتووی تیدا ئەنجام دەدات و دەسەلاتی بەسەر تەواوی ناوچەکە دەچەسپێت.. وە پێغەمبەری خوا (ﷺ) ناگاداری کردووینەتەوه کە پۆژیک دیت موسڵمانان هەردوو زلھیزی نیمپراتۆری پۆم و فارس تیک دەشکێنن و نازادی دەکەن.

لەو ساتە كە خاچ بەرز دەكرتتەو ۋە رۆمەكان دىيانەرت بىشارنەو^(۱)، لە كاتىكدا موسلمانان يارمەتى داۋن لە ھاۋپەيمانىيە كە.

ۋە ژمارەى ئەوانەى كە رۆمەكان كۆياندەكەنەو ۋە گاتە نرىك مليۇنىك، ھەرۋەكو چۆن لە فەرموودەكانى پېشوو ئامازەمان پېي كىردوۋە.. ۋە كۆكراۋەى ھەموو فەرموودەكان دەگاتە ۹۶۰۰۰۰ ھەزار كەس، ۋە كۆكردنەوۋەى ئەو ژمارەيەش نرىكەى نۆ مانگى تەواۋى دەۋىت، بە بەلگەى فەرموودەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) كە فەرموۋىتەى: (فيجتمعون لكم قدر حمل امرأة ثم يغدرون بكم)^(۲).

ۋاتە: بۇتان كۆدەبنەو ۋە ئەندازەى ھەملى ئافرەتلىك، پاشان غەدرتان لى دەكەن.

ئەمەش بە ۋاتاي ئەو دەيت كە رۆمەكان غەدرەكەيان ئاشكرا ناكەن ھەتا تەواۋ خۇيان كۆدەكەنەو ۋە ئامادەدەبن بۇ جەنگ لەگەل موسلمانان، ئەو ھەش دۇنيايى ئەو دەدات كە ئەو غەدرەى دەكرت ھۆكارە بۇ ھەلۋەشاندەوۋەى پەيماننامە كە.

بەلام بە نىسبەت جەيشى موسلمانان ھېچ رېۋايەتلىك باسى ناكات كە ژمارەكەيان چەندە، بەلام ئەو ۋە باس دەكات لە ھەموو ۋلاتان بەشدار دەبن بۇ رېۋىيەروبوونەوۋەى جەيشى مەمەدى مەھدى.

پېشەوا نافعى كورى عوتبە (ﷺ) دەلىت: گورم لە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بوو دەيفەرموو: (تَغْزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ لَكُمْ، ثُمَّ تَغْزُونَ قَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ لَكُمْ، ثُمَّ تَغْزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ، ثُمَّ تَغْزُونَ الدَّجَالَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ)^(۳).

(۱) ئەو كاتەى ھىزى ئەمىرىكا ھاتە ناۋ بەغدا ھەستان بە لەناۋىردنى بىتى ھەدام ھوسەين يەككىن لە جۇندىيەكان بە شىۋىيەكى ئىستىفزى ئالاي ئەمىرىكى بەرزكردوۋە بەسەر بىتەكو تىتى ئالاند، پېش ئەوۋى بىشكىنرى، ئەم مەشھەدەش لەسەر شاشەى تەلەفزىۋنم بىنى ئەو ۋەم بىر ھاتەو كە ئەم جۇندىيە رۋحى دەمارگىرى ھەيە، ۋە راستەوخۇ ئەو فەرموودەم بىر كەتەو كە پېش ھەلۋەشاندەوۋەى پەيماننامە كە ھەلىب بەرز دەكرتتەو. المەھدى، عادىل زەكى (لا ۱۳۹).

(۲) رواه الحاكم في (المستدرک) برقم: (۶۳۲۴).

(۳) صحيح مسلم (۴/ ۲۲۲۵) باب: ما يكون من فتوحات المسلمين، برقم: (۲۹۰۰).

واته: غهزای دوررگهی عه‌په‌یی ده‌که‌ن خوای گه‌وره‌نازادی ده‌کات، پاشان ولاتی فارس خوای گه‌وره‌نه‌ویش نازاد ده‌کات، پاشان غه‌زای پۆم ده‌که‌ن خوای گه‌وره‌نه‌ویش نازاد ده‌کات، پاشان غه‌زای ده‌جال ده‌که‌ن خوای گه‌وره‌نه‌ویش نازاد ده‌کات. نهم فهرمودیه هه‌والدانه به‌نازادکردنی نه‌و سێ شوینه، وه‌ خالێکی گرنگ هه‌یه‌ بۆ نیوه‌ دوررگهی عه‌په‌ب و فارس که‌ ده‌فهرمووی: خودا بۆتانی نازاد ده‌کات (فیفتحها الله لکم)، چونکه‌ نهم دوانه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی هاوه‌لان دابووه‌ (خیطاب) ه‌که‌ش بۆ نه‌وان بووه‌، به‌لام بۆ نازادکردنی پۆم که‌ شاری (قسطنطنیه) ده‌فهرمووی: (فیفتحها الله) خوا نازادی ده‌کات و وشه‌ی (لکم) به‌کار ناهێتی، چونکه‌ له‌ سه‌رده‌می هاوه‌لاندا نه‌بووه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ سه‌رده‌می موغایه‌ش هه‌ول درا، به‌لام نازادکردنی نه‌و شاره‌ گه‌یشته‌ سه‌رده‌می (مه‌مه‌د فاتح) که‌ له‌ مه‌وێش باسما‌ن لیوه‌ کرد.

که‌واته‌ مه‌هدی پێش نه‌وه‌ی شه‌ر له‌ گه‌ڵ پۆم و ده‌وله‌تانی خۆرئاوا دایه‌ بکات شه‌ر له‌ گه‌ڵ ته‌واوی دوررگهی عه‌په‌ب و ولاتی فارسدا ده‌کات له‌و شه‌رانه‌شدا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ده‌هینیت و ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ ته‌واوی ناوچه‌که‌دا ده‌چه‌سپینیت، به‌لام پاش نه‌وه‌ی شه‌ری پۆمه‌کان و دوژمنه‌کانیان کۆتایی پێ دیت و سه‌رده‌که‌مون که‌ له‌و شه‌ره‌دا موسڵمانه‌کان و پۆمه‌کان هاوکاری یه‌کتر ده‌بن دژی نه‌و دوژمنه‌، ئیتر پۆمه‌کان و ده‌وله‌تانی خۆرئاوا ده‌ست به‌تال ده‌بن بۆ شه‌ری ده‌وله‌ته‌که‌ی مه‌هدی، هه‌ر بۆیه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م سه‌ر له‌ نوێ خۆیان کۆده‌که‌نه‌وه‌و له‌ فرسه‌تیک ده‌گه‌ڕێن که‌ بیه‌کن به‌ بیانوو بۆ هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمانی ناشتیه‌که‌و هێرش کردنه‌ سه‌ر له‌شکری ئیسلامی له‌ناوچه‌که‌دا، تا له‌ کۆتاییدا پروودای کوشتنی نه‌و پیاوه‌ خاچ په‌رسته‌ی که‌ خاچه‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ له‌لایه‌ن که‌سیکی موسڵمانه‌وه‌ ده‌که‌ن به‌ بیانوو و ناگر به‌ست له‌ گه‌ڵ موسڵمانان ده‌شکێنن و ده‌ست ده‌که‌ن به‌ له‌شکرکێشی و له‌ ناکامدا نه‌و جه‌نگه‌ جیهانیه‌ گه‌وره‌یه‌ پرووده‌ات که‌ له‌ میژووی مرۆفایه‌تیدا جه‌نگی وا پرووی نه‌داوه‌و پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌ فهرموده‌کان به‌ (الملحمه‌ الکبری) ناوی ده‌بات واته‌: جه‌نگه‌ گه‌وره‌که‌^(۱).

(۱) نیشانه‌کانی پۆژی دوا‌یی، هاو‌پێ موحه‌مه‌د نه‌مین، لا ۱۲۷.

جهنگی (الملحمة الكبرى)

پیشوا که عیبهی نه حبار (ﷺ) ده لیت: نهو کاتهی مه هدی به رهو رهملهی خاکی رۆم دهرده چیت، ژمارهی جهیشه کهی خوی له سه د ههزار کهس ده دات، داوا له پادشای رۆم ده کات که به رهو باوهرو یه کتاپه رستی برپا بهینیت، نهویش سه رکهشی ده کات و ههشت سه د کهشتی ئاماده ده کات، دوو مانگ جهنگ له نیتوانیان پرووده دات، ههتا خوی پهروهردگار محهممه دی مه هدی سه رده خات، نه مجا ده چیته نیتو خاکی قوسته ننتیه، نه مجا مه هدی له لای دهرگای شورپه کانه وه ده چیته ژووره وو ههوت ته کبیره لیده دات..

خه لکیکی زۆری شار موسلمان بوونی خویان پاده گه یه نن، نزیکه ی سالتیک ده میننه وه و مزگهوت دروست ده کهن، له پاشان بهرپێ ده کهن ههتا ده گه نه شارێک پێی ده لێن (مرد قاریه) لهوێ ده سکه وته کانی زۆرو زیو دابهش ده کهن، دواتر گوئیان له دهنگیک ده بیته که ده جال له دواتانه وهیه، که ده گه رپینه وه نه بینن هیچ پرووی نه داوه، دواتر کۆمه لێک کهشتی دروست ده کهن له داره کانی چیا ی لوینان، ههبله کانیشی له دارخورمای به یسانه، دوا ی دروستکردنیان سواری کهشتیه کانیان ده بن له شارێک پێی دهوتری عه ککا، هه ر کهشتیه ک ههزار سه رنشین تیدا یه، لهو سات موسلمانان ده بنه چوار بهش، به شیکیان له رۆژه لات، به شیکیان له رۆژئاوا، به شیکیان له شام و، به شه که ی تریان له حیجاز، وه کو نه وه ی له یه ک پیاو بن، خوی پهروهردگار رپق و کینه له نیتو دلّه کانیان هه لده گریت، نه مجا له عه ککا به رهو رۆمیه ده رپۆن، ههتا ده گه نه معه سه که ری، راهیبیک له رۆمیه بۆیان دهرده چیت، که یه کیکه له زانیان، ده لیت: کوا پیشه واکه تان، موسلمانانیش ده لێن: نه وهتا، نهویش ده چیته لای و له گه لێ داده نیشی، پرسیا ی سیفه تی خوی گه و رهو فریشته کان و به ههشت و دۆزه خ و سیفه تی ئاده م و سیفه تی پیغه مبه رانی ئاراسته ده کات ههتا ده گاته

پیغه مبهدر موسا (سهلامی خوی لی بی)، که وه لامه که ده بیستی ده لیت: شایه تی ددهم نهو نایینه ی ئوه نایینی خودایه و نایینی پیغه مبهدرانه^(۱).

راهیب ده لیت: نهی مه هدی! نایا نه هلی به هشت ده خو و ده خو نه وه؟
نه ویش ده لیت: به لی..

راهیبیش ده چیته سوجهو ده لیت: نهو نهو دینه یه که خوی پهروه ردگار بو موسای دابه زاندووهو سیفه تی پیغه مبهدره که تان له نینجیلی بهرقه لیت (واته): جیاوازی نیوان هق و باتیل، یان سوپاس کار دیت) ناری خاوه نی وشته سوره که هیه.. ئوه خاوه نی نهو شارهن.. ریگام پی بدن بو نهوی بانگه وازی خه لکی بکه م بو نایینی خوی گه وره.

نه مجا ده چیته ناوه ندی شارو هاوار ده کات و ده لیت: نهی خه لکی رومیه، مندالی نیسماعیلی کوری نیبراهیم هاتون و نه م خاکه، ئوه له ته ورات و نینجیل بینیوتانه، پیغه مبهدره که یان خاوه نی وشته سوره که یه، وه لامیان بدنه وهو گوترا یه لیان بن.. خه لکه که ش سه رکیشی ده که ن و په لاماری ددهن و ده یکوژن، خوی گه وره ش ناگریکیان له ناسمانه وه بو ده نیژت، هه تا ده گاته ناوه ندی شار، نه مجا مه هدی ده لیت: نهی خه لکینه راهیبه که شهید کرا^(۲).

پاش نهوی که (محه مده دی مه هدی) دلنیا ده بیت که رومه کان نیازی غه دریان هیه و سه رجه می ده و له ته کانی خوژناوا کو بونه ته وهو جگه له شه پرکردن هیچ ریگه چاره یه کی تر نه ماوه، نه ویش سه رجه م له شکری نیسلامی کو ده کاته وهو له شاری مه دینه وه بهرو سوریا به ری ده که ویت، وه له وی له شاری (الغوطه) ی نزیک (دیمه شق) ی پایته خت ده گاته خپوه تگای سوپاکه ی.

پیشهوا نهو ددرء (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهدری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (إِنَّ قُسْطَاطَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ بِالْعُوطَةِ، إِلَى جَانِبِ مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا: دِمَشْقُ، مِنْ خَيْرِ مَدَائِنِ الشَّامِ)^(۳).

(۱) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۳۵.

(۲) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۳۶.

(۳) صحيح: مسند الإمام أحمد (۵۶ / ۳۶) برقم: (۲۱۷۲۵). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

دهست پندهکات، پاشان پښمهکان کوډهبنهوه بډتان بههشتا ئالاوه، هر ئالایهک (۱۲) هزار کهسی له گهل دایه.. نم لهشکره گه ورهیهش له ناوچهی (ئعماق) و (دابق) دادهبن که دوو شوینن له سوریا له نزیك شاری (حلهب)، پاش نهوهی که ههردوو سوپا بهرامبهر یه کتر دهوهرستن گفتوگو یهک پروودهات له نیوان ههردوو لادا، پښمهکان داوا له موسلماننهکان دهکن نهو که سانهیان ته سلیم بکن که دهست درژریان کردو ته سهریان و موسلماننهکانیش رازی نابن و گفتوگو که شکست دهیئت و له کوټاییدا شهر دهست پی دهکات.

لهوانهیه که سیك پرسیار بکات و بلیت: نهوه بۆچی وشه ی (من وراهم) به واتای پیش نهوانهوه لیكداوتهوه، نهی له زمانی عه پهبی (من وراهم) به واتای پشت نهوانهوه نییه ؟

له وهلامی نهو پرسیاره دهلیم: وشه ی (من وراهم) مه بهست پی پیش نهوانه، نهوه یه کیکه لهو وشانهی که دژیان هیه. وهکو خوی گه وره فهرمویه تی: [وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا] (۷۹). واته: چونکه له پیشیانوه پاشایهک هه بوو هه موو که شتییه کی (چاکی) داگیر ده کرد.. لیږدها وشه ی [وَرَاءَهُمْ] به واتای پیشیانوه هاتوه، خاوهنی په رتووکی (المختار) دهلیت: (وراء) به واتای (خلف) دیت، به لام هه ندی جار به واتای (قدام) دیت، که یه کیکه له دژهکان (۳).

دوای توژیینه وهیه کی زۆرم نه گه یستمه هیچ نه نجامیک که نهو دوژمنه سه رسته خته کییه، وه ناشتوانین به لگه ی یه کلایی بهیینه وه بلیین فلانه ولاته، یان له فلانه سال نهو پرووداوه پروودهات، به لام دهتوانین بلیین نه گه نهو پرووداوه لهو سه رده مه پروودات نهوه ولاتانی صین و روسیاو کوژیای باکوره، به لام ناشکری به دلنیا یی بلیین نهو پرووداوه لهم سه رده مه دهیئت، هر چهنده سید به رزنجی له نوعه یمی کوری حه مادده وه نه قل دهکات و دهلیت: نهو دوژمنه هاویه شه فارسهکان (۳)، به لام زانایان وتهی نوعه یم وهرناگرن.

(۱) سورة الکهف، الآیه: (۷۹).

(۲) مختار الصحاح، لا ۸۸.

(۳) الإشاعة لأشراط الساعة، لا ۱۰۰.

پیشەوا ئەبو هورەیره (رضی اللہ عنہ) دەلیت: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بِدَابِقٍ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِمْ حَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ، مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ، فَإِذَا تَصَافَوْا، قَالَتِ الرُّومُ: خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتِلَهُمْ، فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ: لَا، وَاللَّهِ لَا نَخْلِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا، فَيَقَاتِلُونَهُمْ، فَيَنْهَزُهُمْ ثُلُثٌ لَا يَتَوَبُّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا، وَيَقْتُلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ، وَيَفْتَحُ الثُّلُثُ، لَا يُفْتَنُونَ أَبَدًا..)^(۱).

واتە: رۆژی دوازی هەلناسیەت هەتا رۆم لە (ئەعماق) یان (دابق)^(۲) دانەبەزن، پاشان لەشکرێکیان بۆ دەرەچیت لە شاری مەدینەو، لە باشتەری و چاکترین خەڵکی زەوین لەو رۆژەدا، کاتیەک کە هەردوولا بەرامبەر یەک پێژ دەبن، رۆمەکان دەلێن: دەست مەهینەن پێمان با ئەو کەسانە ی کە دەست درێژیان کردۆتە سەرمان و ئێوە دالەتەکان داوێن بیانکوژین، موسڵمانەکانیش دەلێن: نەبەخوا هەرگیز ناهێلین دەست درێژی بکەنە سەر ئەو برایانە ی ئێمە (ئەمەش بەلگەیە لەو سەردەم کە پێژەری موسڵمانان زۆر زۆرە لە چاو رۆمەکان)، پاشان شەڕیان لەگەڵ دەکەن، سییەکی لەشکری موسڵمانەکان لەو رۆژەدا هەڵدێن، هەتا هەتایە خوا لێیان خۆش نایێت و سییەکی تریشیان دەکوژرێن، ئەوانەش باشتەری شەهیدان لەلای خوای گەورە، وەسییەکیشیان خوای گەورە سەریان دەخات هەرگیز جارێکی تر تووشی فیتنە نابنەو.

کەواتە ولاتانی خۆڕئاوا وەکو سیاسەت و پەفتاری ئیستاشیان کە زۆریە زۆرمان دەییەنین لەو رۆژەشدا ئەو جەنگە گەورە بە بیانووی تەسلیم کردنی چەند کەسیکەو هەڵدەگیرسێنن کە لەلای ئەوان بە تیرۆرست ناسراون، بەلام

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب فتح القسطنطنیة (۲۲۲/۴) رقم الحديث (۲۸۹۷).

(۲) گوندی (دابق) لە گوندە میژووییەکانە سەر بەشارۆچکە (اخترین)ی سەر بە شاری (حلب)ە لە باکووری سوریا، نزیکەی دە کیلۆمەتر لە سنووری تورکیاو دۆروە ناویانگی هەیه بە کشتوکال بە تاییەت گەنمە نیسکە پەتاتە، رۆباری (قریق)ی پیا تێپەر دەبێت کە لە زستان و بەهاردا پێ دەکات، هەمیشە یەکێک بوو لە سنوورە گرنگەکانی موسڵمانان لە هەموو چەرخی ئیسلامیەکانداو داستانی گەورەش هەر لەوێ رۆودەدات.

ئەو پوژرە ئەمپوۆ نیه کە ھەر موسلمانێک ئەمریکا بە دلی نەیت و لاتەکی خۆی دەیات بە دەستەووە تەسلیمیان دەکات، بەلکو ئەو پوژرە لەشکری ئیسلامی بەسەرکردایەتی موحەممەدی مەھدی بەرگری لە تاکتیکی موسلمانان دەکات نەگەر لەو پێناوەشدا جەنگیکی جیهانی ھەلبگیرسێت.

ئەم بەلگانە ھەموو ئەو دەسەلمێنن کە ئەم شەرپە بەرھو نزیکیونەو، چونکە ئەمریکای ئەمپوۆ نمونەی پۆم دەگیرێت لەم سەردەمە، وە ھێزەکانی کوکردۆتەو لە ولاتی شام، وە چواردوورە ھەمووی گرتووە بە چەکی پیشکەوتوو، بەلام موژدەتان لێ بێ ئەو خەلکی شام دوژمنان توانایا بەسەرتانەو نیه، ئەمەش ئەم فەرموودەی پێغمەبەرە (ﷺ) کە پێشەوا زەیدی کوری سابیتی ئەنصاری (ﷺ) دەفەرموێ: گوێم لە پێغمەبەری خوا (ﷺ) بوو دەیفەرمو: (یا طوبی للشام! یا طوبی للشام! یا رسول اللہ وبم ذلک؟ قال: تلک ملائکة اللہ باسطوا أجنحتها علی الشام)^(۱).

واتە: خوشبەختی بۆ شام! خوشبەختی بۆ شام! خوشبەختی بۆ شام! گوێتان: لەبەر چ شتێک ئەو پێغمەبەری خوا (ﷺ)؟ فەرمووی: فریشتەکانی خوای گەورە بالەکانیان داخستووە لەسەر شام.

پێشەوا عیززی کوری عبدالسلام (پەحمەتی خوای لێ بێ) دەلیت: پێغمەبەری خوا (ﷺ) ئیشارەت بەو دەدات کە خوای گەورە فریشتەکان پەوانە دەکات بۆ ئەوێ پارێزگاری لەم خاکە بکەن^(۲).

ئینجا ئەوپوایا پوژرناوایەکان خۆیان کوودەکەنەو خۆیان نامادە دەکەن بۆ شەپری دژ بە موسلمانان لەناوچە (ئەعماق) و (دابق) لە نزیک شاری حەلب ئەمەش لە نزیک سنووری ولاتی تورکیا سوپاکەیان دادەبەزێت، وە ھەشتا ولاتی پوژرناو بوونەتە ھاوپیەمان، ھەر ولاتیێک دوانزە ھەزار سەربازی ھێناو بە ھەموو جۆرە چەکیکی پیشکەوتوو.. لەم لاشەو سوپای محەممەدی مەھدی دوا

(۱) رواه الترمذي في سننه (۳۳۱/۲) وصححه الألباني في تخريج أحاديث فضائل الشام للربيعي.

(۲) ترغيب أهل الإسلام في سكنی الشام، للعز بن عبد السلام، لا ۳۴.

سەرکەوتىيان لە ناوچەکانى (سوريا و عىراق و سعودىيە و ئەردەن و لوبنان و فەلەستىن و زۆربەى خاکی ئىران و..هتد)، ھەموو جۆرە چەکیكى سەربازى و ھەموو پىداويستىيەکانى جەنگيان بە دەست ھىناو ھىنجا شەپ لە گەل ۋلاتانى ئەوروپا پروودەدات..

سوپای محەممەدى مەھدی لە شارى (دیمەشق) ۋلاتى (سوريا) بەرپەدەکەون بۆ پرووبەروبوونەوھى ۋلاتانى ئەوروپا، ئىدى شەپىكى زۆر سەخت دەست پێدەکات و کوژراوێكى ئىجگار زۆر لە ھەردوولا دەيیت، دواتر موسلمانان سەردەکەون..

دواى سەرکەوتنى موسلمانان، پاشماوھ شکستخواردووھەکەى ئەوروپا پاشەکشە دەکەن بۆ ۋلاتى (تورکيا) ھەتا دەگەنە (ئەستەنبۆل)، ورەيان بە جۆرێک پروخواوھ کە توانای ھىچ پرووبەروبوونەوھەکیان نامىنئى و موسلمانانىش دوايان دەکەون تا دەگەنە خاکی ئەستەنبۆل.. دواتر موسلمانان ئەو شارو ۋلاتەش پزگار دەکەن..

ئەو دوو جەنگە گەورەيەى کە لەو ماوھە پروویدا بوو ھۆى مردنى مەلەين مرۆف و تىکچوون و کاولبوونی سەدان شارو ۋلات و برسەيتى و نەخۆشى، ئەمەش بە جۆرێک پرووى لە مرۆفایەيتى کرد کە باس ناکرێ !

ئاسمانى بونەوهر بوو بە يەك پارچە دوکەل و تەپ و تۆزى جەنگ، ئەو چەکە کيمياوى و نايترۆجىنى و ئەتۆمىيانەى کە لەو جەنگەدا بەکارھاتوون بوو بە ھۆى لەناوچوونی ھەزاران ژن و منال و پيرو پەککەوتە، ھەرچى نەخۆشى ھەيە بلایۆتەو، ئەو مرۆفانەى کە ماون بوونەتە قوربانى ئەم نەخۆشیانە، ئەمە بىجەگە لەو ھەموو کەمئەندامانەى کە لە جەنگەکان بە جىمان و کەس ئاورپان لى ناداتەو، ئەمەش بە ھۆى ئەو چەکانەى لەو جەنگانە بەکارھاتوون.

بەھۆى ئەو جەنگانەى کە لەم جەنگانەو بە کارھاتوون، تەبەقەيەکی دووکەلى زۆر ئەستوررو ترسانک دەورى زوى گرتووھ کە ناھىلييت تيشكى خۆر بگات بە زوى بۆ ماوھى سالىک، واتە: يەك سال ئەو خەلکە سەر لىشيووھى کە ماونەتەو

دواى ئەو جەنگانە تیشكى خۆر نابینن و ھەردەم وەك شەو وایەو کاتەکانیان لى تىك دەچى، وە نازانن شەوە یان پۆژە نیوهرۆیە یان بەیانیه یان عەسرە.

لەو ساتە پڕ ناخۆش و زەحمەتەدا گەورەترین فیتنە سەر ھەلەدات ئەویش دەرچوونی دەجبالە.

دەجبال لە کاتیك دیت كە برسیەتى و نەخۆشى بوونی ھەبە، وە ھەرچی خواردن و خواردن و خۆشى و شادی ھەبە لایەتى، بۆیەش خەلكى بە سانایی شونى دەكەون... ھەبە لە برسانەو ھەبە لە ترسانەو ھەشە باوهری تەواوی پێتەتى.. خەلكى ئاواتەخوازن كەسێك ھەبیت تا لەو برسیەتیه رزگاریان بكات، بەلام ئەمە تەنھا لای دەجبال دەست دەكەوێ.

جەنگى دابق خەریكە بەرھەو نزیكبوونەو دەچیت و دەرپاری ناوھراستیش جمەى دیت لەگەڵ كەشتى گەورەو فرۆكە.. ھەموو ولاتانى زلھیزی دونیاو دەیانەوێت نزیك ببنەو.

(دابق) ئەو جەنگەبە كە ھەموو باوھردارێكى راستگۆ چاوھروانیەتى، چونكە كۆتا جەنگە لە نیوان موسلمانان و كوفر.

بۆچی ناوئراو بە (دابق) ؟

چونكە لە ناوچەى (دابق)ى شام لە نزیك توركیا ئەو جەنگە پروودەدات، كە تیایدا موسلمانەكان سەرکەوتن بە دەست دەھینن و خاكى ئەستەنبۆلێش بەبى جەنگ نازاد دەكرێت و ھەتا دەگەنە نیو جەرگەى ئەرپوپا و ئەویش نازاد دەكرێ.. خەریكە پاشماوێ دەركەوتنى ئەو جەنگە بە تەواوی دەرەكەوێت...

سەبارەت بە چۆنیەتى شەرەكە پێشەوا عەبدوللای كورپى مەسعود(ﷺ) دەگێڕێتەو كە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (..وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالِ رَدَّةً شَدِيدَةً، فَيَشْرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِّلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَخْجَزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ، كُلُّ غَيْرِ غَالِبٍ، وَتَقْنَى الشُّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِّلْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَخْجَزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ

وَهَؤْلَاءِ، كُلُّ غَيْرِ غَالِبٍ، وَتَفَنَى الشَّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةَ لِلْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَمْسُوا، فَيَفِيءُ هَؤْلَاءِ وَهَؤْلَاءِ، كُلُّ غَيْرِ غَالِبٍ، وَتَفَنَى الشَّرْطَةُ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الرَّابِعِ، نَهَدَ إِلَيْهِمْ بَقِيَّةَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَيَجْعَلُ اللَّهُ الذَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ، فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً - إِمَّا قَالَ لَا يَرَى مِثْلَهَا، وَإِمَّا قَالَ لَمْ يَرِ مِثْلَهَا - حَتَّى إِنَّ الطَّاغِرَ لَيَمُرُّ بِجَنَابَتِهِمْ، فَمَا يُخْلِفُهُمْ حَتَّى يَخِرَّ مَيِّتًا، فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ، كَانُوا مَائَةً، فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيٍّ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلَ الْوَاحِدَ، فَبَايَ غَنِيمَةً يُفْرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيرَاثٍ يُقَاسَمُ...^(۱)

واته: .. له کاتی نهو شهره‌دا هه‌لگه‌پرانه‌ویه‌کی توند ده‌ییت و خه‌لکیکی زور پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه، پاشان موسلماننه‌کان کو‌مه‌لیکیان په‌یمانی مردن ده‌دنه‌که تا سهرنه‌که‌ون نه‌گه‌رینه‌وه، پاشان شهر ده‌که‌ن هه‌تا شهو لیکیان جیا ده‌کاته‌وه، پاشان نه‌مانیش و نه‌وانیش ده‌کشینه‌وه، هه‌یچیان سهرنه‌که‌وتوون و نه‌وانه‌ی به‌لیننی مردنیان دابوو هه‌موو له‌ناو ده‌چن، پاشان موسلماننه‌کان کو‌مه‌لیکیان په‌یمانی مردن ده‌دنه‌وه که تا سهرنه‌که‌ون نه‌گه‌رینه‌وه، دیسان شهر ده‌که‌ن تا شهو لیکیان جیا ده‌کاته‌وه، نه‌مانیش و نه‌وانیش ده‌کشینه‌وه به‌بی نه‌وه‌ی هه‌یچیان سهرکه‌ون، نه‌وانه‌ی به‌لیننی مردنیشیان دابوو هه‌موو له‌ناو ده‌چن، پاشان موسلماننه‌کان کو‌مه‌لیکیان به‌لیننی مردن ده‌دنه‌وه که تا سهرنه‌که‌ون نه‌گه‌رینه‌وه، پاشان ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌ شهر هه‌تا ئیواره دادیت نه‌مانیش و نه‌وانیش ده‌کشینه‌وه به‌بی نه‌وه‌ی هه‌یچیان سهرکه‌ون، وه نه‌وانه‌ی به‌لیننی مردنیان دابوو هه‌موو له‌ناو ده‌چن، پاشان که پوژی چواره‌م هات نه‌وه‌ی که ماوه له‌ نه‌هلی ئیسلام بو‌یان راده‌په‌رن و هه‌لمه‌تیان بو‌ ده‌بن و خوای گه‌وره شکستیان پی ده‌هینیت، به‌ جوړک که کوشتارنکیان لی ده‌که‌ن - یان گوتی: هه‌رگیز نابینریت - یان گوتی: هه‌رگیز نه‌بینراوه به‌جوړک که بالنده له‌ نزیکیانه‌وه تیده‌په‌ریت و به‌جیان ناهیلیت به‌ مردوویی ده‌که‌ویته خواره‌وه، ئینجا نه‌وه‌ی یه‌ک باوک سه‌د که‌س بوون سه‌یر ده‌کات که‌سیان نه‌ماوه‌ ته‌نها یه‌ک پیاو نه‌ییت، ئیتر چ ده‌سکه‌وتیک دل پی خوش بییت؟ یاخود چ میراتیه‌ک دابه‌ش بکریت.

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب إقبال الروم فی کثرة القتل، (۲۲۳۳/۴) برقم: (۲۸۹۹).

ئەم شەپە لەنێوان موسلمانەكان و رۆمەكان سەرھەڵدەدات بە ماوەيەك پيش هاتنى دەجال.

ئاي ئەمريكا لەم شەپەدا بەشدارە يان نا ؟

چەند بۆچوونىك ھەيە:

يەكەم: ھەموو سوپاي كوفريەك دەگرن لە ژيڕ ئالاي ئەمريكا، بۆيە ناو دەبريٲ بە ھيزى (قوات التحالف).

دووھەم: ئەمريكا شپرزە دەييٲ و ليك ھەلەدەوھەشيٲەو، وە ئەوروپا يەك دەگريٲ لە ژيڕ ئالاي دەولەتاني فەرەنسا يان ئەلمانيا يان بەريتانيا.

سيٲيەم: ئەمريكا لە ئەوروپا جيا دەييٲەو، ئەوروپا لە گەل موسلمانەكان يەك دەگرن و بەسەر ئەمريكا دادەدەن و ئەمريكا دەييٲە دوژمنيان و شەپريان لە گەل دەکەن.

بەلٲ ... بەراستی سەر لە نوئ سەرخستەوھى ئيسلام و رپو بەرپووبوونوھى كوفري جيهانى باجى خۆى دەويٲ، نە موسلمانان دەتوانن بە ئاسانى و شكۆمەندى و سەريەرزى رابردوويان بگيٲر نەوھ نە سەرائى كوفريش بە ئاسانى دەست لە دەسەلاتى ئەمرپويان ھەلەدەگرن، بەراستی موسلمانان دەبيٲ بزائن كە ئەو شەپە يەك لاکەرەويان لە پيشە، دەبيٲ دلٲيابن كە جەنگى جيهانى ئەم جارە لە نێوان كوفرو ئيسلامدايە، ئەگەر ئەم راستيەش لە دلٲى موسلمانانى ئەمرپودا ھيٲتا نە گەيشتيٲە پلەى (يەقين)، ئەوا بە دلٲياييەو دەليٲن كە ئەو راستيەكى بەلگە نەويستە لەلایەن داپٲژەرەن و نەخشە كيٲشەرائى سياسەتى دەولەتە زلھيٲزەكانى كوفري جيهانى، بۆ نمونە (وليام غار كار) كە لە كۆتايى ساللەكانى پەنجاکاندا كتيٲبى (أحجار على رقعة الشطرنج) ى نووسيوھ پاش ئەوھى كە بە بەلگەوھ دەيسەلمييٲ كە ھەردوو جەنگى جيهانى يەكەم و دووھ بە دەستى سەرمایەدارانى جوولەكەو پلان و دانەرى زايۆنزى جيهانى ھەلگيرسا، ئەنجا ديٲە سەر باسى جەنگى جيهانى سيٲيەم و دەليٲ: (نصل إلى الحرب العالمية

الثالثة المقبلة وهذه رسم المخطط لها أن تنشب بنتيجة النزاع الذي سوف يثيره رؤوس المؤامرة الصهيونية العالمية بين الصهيونية السياسية والعالم السياسي^(١).

واته: دێینه سەر جەنگی سییه می جیهانی داهاتوو نهم جەنگەشیان و نەخشە ی بۆ کێشراوە کە لە ئاکامی ئەو مەملەتییەدا ڕوو بدات کە سەرانی پیلان گیرێ زایونیزمی جیهانی لە نیوان زایونیزمیەتی سیاسی و جیهانی ئیسلامیدا بەربای دەکەن.

کەواتە سیاسەت مەدارێکی خۆڕئاوایی وەك (وليام غاي كار) هەر لە سالانی پەنجاکانەوێ درکی بەو نەخشەو پلانە کردووێ کە بەجۆرێک داپێژراوە کەوا جەنگی جیهانی سییه م لە نیوان جیهانی ئیسلامی و بەرە ی خۆڕئاوادا ڕوو بدات، لە درێژە ی کتێبە کە ی دا زیاتر تیشک دەخاتە سەر ئەو نەخشەو پیلانەو دەلیت: ئەو جەنگە و نەخشە ی بۆ کێشراوە کە هەردوو جیهانی ئیسلامی و جیهانی مەسیحی تیو بگلیترت و بەیە کدا بدرن، بە جۆرێک کە هەردوو لایان تیا بچن و یە کتری بترننەوێو لە کۆتاییشدا دەوڵەتێکی جولە کە ی جیهانی دروست بکەن کە پایتەختە کە ی (قودس) بیت و ئەو پادشا چاوێروان کراوێش حوکمی بکات کە باوێریان وایە لە (تەوارت) دا مۆژدە ی پێ دراوێ.

ئەو جەنگە جیهانیە چاوێروان کراوێش ئەمڕۆ تەواوی جولە کەو گاوړەکان وەك بیروباوړێکی ئایینی قەناعەتیان پێیەتی و لە پەرتوکه کانی خۆیاندا بەشەری (هەرمجدون) ناوی دەبەن، پێشیان وایە کە گۆرەپانی شەپە کەش لە (فەلەستین و سوریا و لوبنان) دەبیت، لەم چەند سالە ی دواایشدا دەیان کتێبیان لەو بارەو نووسیوێ.

گاوړەکانیش ئەو بیرو باوړەشیان لەو (ئینجیل)ەو وەرگرتووێ کە ئەمڕۆ لەبەر دەستیان دایە هەروە ک لە (سفر الرؤیا/ ١٦) دا هاتوو دەلیت: (وَجَمَعَتِ الْأَرْوَاحَ الشَّيْطَانِيَّةَ الْجِيُوشَ الْعَالَمَ كُلِّهَا فِي مَكَانٍ يَسْمَى (هەرمجدون))^(٢).

واته: ڕۆحه شەیتانیەکان لەشکرەکانی جیهانیان هەر هەموو لە شوێنێکدا کۆکړدووێ کە پێی دەگوترت (هەرمجدون).

(١) أحجار على رقعة الشطرنج، وليام غاي كار، لا ٢٠.

(٢) الإنجيل: لا ٣٨٨.

ئەم قەناعەتەش ئەك ھەر تەنھا لە بیروباوەرپی خەلکی سادەو پیاوہ ئایینیەکانی گاورو جولەکەکاندا بوونی ھەبە، بەلکو لە مێشکی دەسەلاتدارو سیاسەت مەدارەکانیش ھەبە^(۱).

خاوەنی پەرتووکی (البعء الديني في السياسة الأمريكية) دەلیت: (ان سبعة من رؤساء أمريكا يؤمنون بمعركة هرمجدون)^(۲).

واتە: ھەوت لە سەرکردەکانی ئەمریکا باوەریان بە شەری (ھەرمجدون) ھەبە. ھەر لەو بارەبەشەو (رونالد ریغان)ی سەرۆکی پێشووی ئەمریکا دەلیت: (إن هذا الجيل هو الجيل الذي سیرى (ھەرمجدون))^(۳).

واتە: خەلکی ئەم جیلە ئیستا ئەو خەلکەن کە شەری (ھەرمجدون) دەبینن.

ئەم جولەکانە بەردەوام لەسەر خراپەو خراپەکارین کاتیك پێغەمبەری خوا (ﷺ) ھات ئەو مێژوو شاھیدە چیان کرد لە تاوان و خیائەتکاری، جا ئەک ھەر لە دەولەتی ئیسلامیدا ئەمە پێشەیان بوویت، بەلکو بگرە لە ھەر ولاتیكدا بووین کەوتونەتە ئازاوە نانەوہ پارە پەیدا کردن بە سوو خۆری و بەدەرپوشتی ..ھتە، بۆیە لە ھەر ولاتیك تاوانباریان ئاشکرا بوویت قەتل و عامیان کردوون.

کاتیك پووسیاو ئەوروپای پوژھەلات کەوتنە گیانیان کۆچیان کرد بەرەو ئەوروپای خۆرئاوا .. دەلێن: لە سالی (۱۶۰۷)ع لاھوتیەکی جولەکە بە ناوی (توماس برایتمان) لە پەرانیکیدا باسی بیروبۆچونیکی کرد کە گواپە خوا دەپوشت جولەکە بگەرێنیتەوہ بۆ فەلەستین بۆ خواپەرستی لەوی .. ھەندێ لە بیاریارو ژیرەکانی ئەوروپا گوتیان: بۆ ئەوہی لە کۆچی جولەکە پزگارمان بێت و ئەو بەلایەمان لە کۆل بێتەوہ چاک وایە ئەو بیرو بۆچونە وەرگیرێ و جولەکە پووی بکریتە فەلەستین.

(۱) الوعد الحق، د. عمر عبدالکافی، لا ۳۲۲ .

(۲) الوعد الحق والوعد المفتری، لا ۳۱ .

(۳) النبوة والسياسة، جريس هالس، لا ۶۶ .

لە سالی (۱۶۴۹)ع دوو جووله کە ی لاهوتی بەریتانیا کە لە ھۆلەندا دەرئیان نامە یەکیان ئاراستە ی حکومەتی بەریتانی کردو تیایدا داوایان لیکرد کە شەرف مەندیت بە گواستەوێ جووله کە بە کەشتی بەریتانی بۆ فەلەستین، چونکە ئەو نیرادە ی خوا یە جا ئەم بیروبۆچونە پەری پێدرا لە سەدە ی نۆزەدا.. گوا یە خوا دوو مەملە کەتی ھە یە یەکیکیان کە لە سەر زەویە کە ئیسرا ئیلەو مەملە کەتیکیش ھە یە لە ئاسمان کە (کەنیسە) یەو .. پێغەمبەر (عیسا) ش بۆ جارێکی تر دیتەو سەر زەوی، بەلام لە کاتی کدا دیت کە جووله کە کۆبونەو لە فەلەستین داو جەنگێکی گەورە لە (ھەرمە جلدون) لە شام ڕوو بدات ئەم بیروبۆچونە ھەلئیان لە ئەمەریکا دا بڵاو کردەو دەلێن: نزیکە ی چل ملیۆن مەسیحی دلێان بەمە خو شەو ھەولێ زۆر دەدەن و پشتیوانی جووله کە دەکەن و ئەو یارمەتیە ی لەمانەو بۆی دیت، لە ھەموو جووله کانی جیھانەو ئەو نەدە ی دەستناکەوێ .. ئەم کۆمەلە گاوری کە ئاوا بیر دەکەنەو پێیان دەگوتریت: (المسیحیہ الصھیونیہ)، کە خەلکانی کاربە دەست و سیاسی و دەسەلات داری گەوریان لە گەل دایە، یەکی لەوانە سەرۆکی ئەمریکی (پریگان) بوو کە دەیکوت: من ئاواتە خوازم کە خوا پایە دارم بکات بەو کە دەست بنێم بە سوێچی نەو یە کداو شەری (ھەرمە جلدون) ھەلگیرسی و زوو پێغەمبەر (عیسا) بگەریتەو.

لە سەردەمی (پریگان) (بات روبرتسون) کە یەکی کە لە سەر کردە کانی ئەم دەستەو تاقە نامادە ی کۆبونەو کانی مەجلیسی ئەمنی قەومی ئەمریکی دەبوو، بۆ ئەو ی ھەر بریارێکیاندا لە ڕۆژ ھەلاتی ناوەرست دا بگونجی لە گەل بیروبۆچونی ئەو کۆمەلە داو لە بەرژەو نەدی ئیسرا ئیلدا بیت.. ھەر ھەو ھە بۆ ھەلئاردنی بۆشی بچوک ئەم کۆمەلە ڕۆلێکی گەوریان بینی، چونکە (بۆشی کور) ئالوودە ی مە ی خواردنەو بوو، توانیان بیھێننە مەیدانەو لە سەدا چلی دەنگە کانی بۆ مسۆگەر بکەن.

ئەم کۆمەلە دەوری (بۆش) یان گرتووو ڕاوتزکاری زۆر نزیک ی (جیری فولویل) ھ کە لەم کۆمەلە یەو بیست سالا بەرنامە یەکی سەعاتی ھە یە لە تەلە فزیۆنی ئەمەریکی داو وەزیری دادی ئەمریکیش ھەر لەمانەو زۆر (مطرف)

ه، تهنانت نووسه‌ری وتاره‌کانی سه‌رۆک بۆش (مایکل جاکسون)ه که یه‌کیکه له‌و ده‌سته‌و تاقمه، بۆیه هه‌ندێ عیبارات له‌ وتاره‌کانی سه‌رۆکدایه که له‌لای نه‌و ده‌سته‌و تاقمه ره‌واجی هه‌یه وه‌ک (ناوه‌ینانی هێرش بۆ سه‌رجیهانی نیسلامه له‌ مه‌سه‌له‌ی ته‌قینه‌وه‌کانی نه‌مریکا به‌ شه‌ری خاچ په‌رستان.

نه‌و ده‌سته‌و کۆمه‌له‌ به‌لایانه‌وه‌ گرنگه‌ که قودس بگرن و پاشان مزگه‌وتی نه‌قصا بروخینن و هه‌یکه‌لی پێغه‌مبه‌ر (سوله‌یمان) بێنا بکه‌نه‌وه! بۆیه له‌ سالی (۱۹۶۹)ع نه‌وه‌ی که مزگه‌وتی نه‌قصای سوتاند یه‌کێ بوو له‌ کۆمه‌له‌ی (المسیحیه‌ الصهیونیه‌)^(۱).

ژنه‌ نووسه‌ری نه‌مه‌ریکی (جریس هالسل) له‌ په‌رتوکی (النبؤة والسیاسة) ده‌لێت: (اننا نؤمن کمسیحین ان تأریخ الإنسانیة سوف ینتهی بمعركة تدعى (هرمجدون)، وإن هذه المعركة سوف تُتوج بعودة المسيح الذي سیحكم بعودته علی جمیع الأحياء والأموات علی حدّ سواء)^(۲).

واته: ئیمه‌ وه‌کو گاوه‌ره‌کان باوه‌رمان وایه که میژووی مرۆفایه‌تی به‌ جه‌نگێک کۆتایی دیت که پێی ده‌گوتریت (هرمجدون)، ئهم شه‌ره‌ش به‌ گه‌رانه‌وه‌ی (مسیح)ی چاوه‌رپوان کراو کۆتایی دیت، که له‌ گه‌رانه‌وه‌که‌یدا هوکمی هه‌موو زیندوو مردوووه‌کان وه‌ک یه‌ک ده‌کات.

جووله‌که‌ش هه‌رچی لی بکه‌وتایه‌ بازار ده‌یان چنیه‌وه‌و فشاری زۆریان ده‌خسته‌ سه‌ر ناو براو.. پاشان په‌راوێکی تری ده‌رکرد به‌ ناوی (ید الله) که ئه‌میش هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌و دای به‌ دکتۆر محهممه‌د سماکی داتاوه‌ری بگێڕێته سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی^(۳).

(۱) المسيحية الصهیونية، برنامج بلا حدود ۲۰۰۲/۱۲/۳۰.

(۲) النبؤة والسیاسة، جریس هالسل، لا ۱۹.

(۳) المسيحية الصهیونية، برنامج بلا حدود ۲۰۰۲/۱۲/۳۰.

ئاگاداری: مەسیحی دەجال دەرناچیت ئیلا لە دواى سەرھەڵدانى جەنگىكى جیھانى نەبیت..

لە دواى ئەو شەڕەدا سییه کی جیھان لەناو دەچى، کە پى دەگۆترى جەنگى تنین (Dragonwar).

وہ زۆریہی جولہ کەکانیش لە پشت ئەو جەنگەوہن ئیلا ژمارەہیہ کی زۆر کەم نەبیت، خواى پەرورەدگار باسیان دەکات فەرموویەتى: ^٤ [كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ] ^(١). واتە: ھەر جارێک ئاگرێکیان ھەلگیرساندبێ بۆ ئاژاوە نانەوہو جەنگ خواى گەورە ئەو ئاگرى کۆژاندۆتەوہ.

جولہ کەکان دەوریان زۆریان ھەبوو لە ھەلگیرساندنی دوو جەنگى جیھانى و، شەرى عىراق و ئىران.

بەلام دەورى سییەمیان لە جەنگى جیھانى سییەمین پلانىکی وایان بۆ دارشتووہ کە مەرقایەتى لە ژيانیان بە چاوى خۆيانیان نەبینوہ، ھەرەکو لە تلمودا ھاتووہ ^(٢).

جولہ کەکان دواى ئەو جەنگە ھەوت سالان دەمیننەوہ کە چە کەکانیان دەسوتینن کە دواى شەڕە کە دەستیان کەوتووہ.. دواتر راستەوخۆ دەجال دەرەدەچیت.

بەلێ.. ئەم راستیانە ھەمووی بەلگەن لەسەر نزیک بوونەوہو ھاتنە دى فەرموودەو بەلێنەکانى پێغەمبەر (ﷺ) سەبارەت بە پروودانى ئەو جەنگە جیھانىہ گەورەہیہ کە ھەرگیز مەرقایەتى کارەساتى وای بەخۆیەوہ نەبینوہ، جەنگىک دەبیت ھەرەو کە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرمووت: تەنانت بەلندەش بە ئاسمانى شەڕە کەوہ رزگارى ناییت و دەکەوێتە خواروہ، ئەمەش ئاماژەہی بۆ ئەو ھەموو چە کە کیمیایى و ئەتۆمیہی کە لەو شەڕەدا بەکار دەھێنریت، جا لەو سەردەمەدا موسلمانان لە گەڵ یە کدا یە ک دڵ و یە ک دەست و یە ک رۆژ کۆدەبنەوہو پروو

(١) سورة المائدة، الآية: (٦٤).

(٢) المسيح الدجال منبع الکفر والضلال، لا ١٤.

بەرپووى كوفرى جيهانى دېنەوهر بۇ جارڭكى تىرش حوكم و شەرىعتى خوا لەسەر زەوى دەچەسپىننەوهر، بۆيە ئەو كەسانەى وا تىج دەگەن كە ھەر كات مەھدى ھات لە سفروھ دەست پىدەكات و لە سفروھ خەلكى بەرھو ئىسلام بانگ ھىشت دەكات، ئەوانە بەھەلەدا چوون.. بەلكو لە پىش ھاتنى مەھدى رابونىكى ئىسلامى بەھىز سەران سەرى جيهان دەگىرتەوهر قۇناغ بە قۇناغ بەرھو پىشەوهر دەروات و موخەمەدى مەھدىش لە كاتى ھاتنىدا تەنھا ئەركى كۆكردنەوهرى جەمسەرەكانى ئەو رابوونەو رابەرايەتى كردنيان لە ئەستۆ دەگىرت.

بە گونەھى فەرمودە سەحىحەكانى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) بەردەوام كۆمەلەك لەسەر ھەق دەمىن لەم ئوممەتە سەركەوتوو سەرفرازن بەھۆى راستى و لەسەر ھەق بونيان دوژمىيان ناتوانن زەرەريان پى بگەيەنن، ئەوانەشى لە ولاتى شامن لە دەوروپەرى دىمەشق و بيت المقدس و رىڭكاكانيان.

وہ كۆتايى بنكەى جيهادو فەرمانرەواى ئىسلام لە بيت المقدس دەيىت لەسەر دەستى (مەھمەدى مەھدى) و رابەرايەتى پىغەمبەر عىسا (سەلامى خواى لىبى) لەوى پشت بە خوداى خۇيان دەپارزىن لە خراپەى (يەنجوج و مەنجوج).

جا ئىستا ئەم قودسە داگىرکراوهر لەسەر دەستى جولەكەى سەھيۆنى، بە پشتيوانى وولاتانى رۆژئاواو ئەمىرىكا، ھۆكارى داگىرکردنەكەيان لەسەر بناغەيەكى بيروباوهرى جولەكە تەوراتيە.

ھەرۋەكو چل ھەتا پەنجا سالى بەر لە ئىستا سەرۆك وەزىرانى ئەو كاتى ئىسرائىل (ئىبن عزىون) دانى بەوھ دانا لە نەتەوھ يەكگرتووەكان گوتى: لەوانەيە ئىمە مافى سياسى يان قانونىمان نەيىت بە دروست كردنى دەولەتى ئىسرائىل لە فەلەستىن بەلام مافىكى ئايىنيەو بەلئىمان پىدراوهر لە (نيل) ھەتا (فورات)^(۱).

ئىنجا گوتى: ھەر جولەكەيەك لە ئەمىرۋوھ كۆچ نەكات بۇ فەلەستىن ئەوھ سەرىپچى تەوراتى كەردووەو كافر بووھ بە دىنى جولەكە.

(۱) خطب الشيخ محمد حسان (۳۲۹/۲).

پاشان گوتی: فەلەستین هیچ واتاو قیمەتێکی نیە بەبێ قودس، وە قودسیش هیچ واتایەکی نیە بەبێ (هەیکەل)^(۱)، وە هیچ واتایەکی نیە بۆ دروست کردنی دەولەتی ئیسرائیل بەبێ فەلەستین^(۲).

لە بیروباوەڕی جولەکەو گاوەکان ئەوەیە کە مەسیحی دەجال دەرنەچێت ئیلا دەبێت لە پاش بیناکردنەوی هەیکەلەکەو بە، لە کاتی کەدا ئەوان بانگەشە ی پرزگار کردنی هەیکەلەکە دەکەن لە ژێر قوبەیی صەخرەدا.. وە لە ئیستادا ملیۆنان گاوە لە ویلایەتی مۆتەحەیدەو بە سەدان هەزار دۆلاریان کردۆتە خۆبەخشی لە پیناوی تێکدانی مزگەوتی ئەقسا و دروستکردنی هەیکەل، چونکە عەهەدی قەدیم و تلمود و هاتووە کە مەسیحی دەجال دەرنەچێت ئیلا لە پاش بانگەشە ی بیناکردنەوی هەیکەلەکە نەبێت.

لە گەڵ ئەوەشدا جولەکە چەندین جار هەولێ رووخاندنی مزگەوتی ئەقسیان داوە، کە ئەمەش بە چاوی پرووناک لە کەناڵەکانی ئاسمانی و گوڤارەکانی پۆژانە باسی لێ دەکەیت.

تەنانەت جولەکەکان توانیان قەناعەت بە ملیۆنان مەسیحی بەیێن کە هاتنی مەسیحی دەجال نزیک بۆتەو، چونکە لە بیروباوەڕی بەشیکی گاوەکان برۆیان بەسەر هەڵدانەوی مەسیح نییە ئیلا لە پێش هاتنی پۆژی دوا ی نەبێت.

دکتۆر محەممەد عەلی بار (پەرحەمتی خۆی لێ بێ) دەلێت:

لە سالی حەفتایەکان خۆم چەندین جار گۆرم لە گۆرانیەکی بوو بە زمانی ئینگلیزی کە دەیگوت: ئە ی مەسیح وەرە (O, Jesus Come)، بەلام ئەوەی نامۆ بوو لەلای منەو ئەوە بوو لە شاری موسڵمانە عەرەبەکان پەخش دەکرا

(۱) مەبەست پێی هەیکەلی سلیمانە کە دیانەوی لە شوێنی مزگەوتی ئەقسا دوا ی روخاندنی ئەم هەیکەلە دروست بکەن، کە بریتیە لە سێ نهۆم، نهۆمی یەکەم بۆ حاخامەکان (زاناکان)، نهۆمی دووەم بۆ ئافەرەتە بەرەڵاکان بۆ رابواردن، نهۆمی سێهەم بۆ میرد مندالە لوس و پێش چاوەکان بۆ کاری جنسی گەر لە ئافەرەتەکان بێزاربوون.

(۲) خطب الشیخ محمد حسان (۳۲۹/۲).

به زمانی ئینگلیزی، ههروهها خۆم بینیم له پارکی (هاید بارک) له سالی (۱۹۷۱) دوو لهو جولهکانه‌ی که ته‌یله‌سانیان له‌بەر کردبوو، یه‌کیکیان باسی نزیکبوونه‌وی ده‌رچوونی ده‌جالیان ده‌کرد، که نه‌سفاری کۆن باسی ده‌کرد.. وه به‌لگه‌کان ئیشاره‌ت به‌ نزیکبوونه‌وی ده‌دا ^(۱).

که‌واته‌ بۆ رزگار کردنی (قودس) ده‌بی ر‌ه‌چاوی ته‌م خالانه‌ بکه‌ین بۆ ته‌وی بگه‌ین به‌ نامانجه‌کانمان:

۱- ده‌بی موسلمانان بگه‌رپ‌نه‌وه‌ سه‌ر بیروباوه‌ری ر‌ه‌سه‌نی ئیسلامی.

۲- ده‌ستگرتن به‌ به‌ها به‌رزه‌کان.

۳- پته‌وکردنی براهه‌تی له‌ نێو موسلمانانه‌کان.

۴- خۆ رزگارکردن له‌ ترس و له‌رزو بی هیزی و بی ناوه‌رۆکی که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی خوشیستنی دونیایه‌.

ئایا ناوی ئەمریکا له‌ قورئان هاتوو ؟

بێگومان ئەمریکا له‌ قورئان ناوی هاتوووه‌ پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستیش له‌ فهرمووده‌کان باسی فهرمووه‌..

هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ندێك ده‌لێن: به‌ هیچ شێوه‌یه‌ك ئەمریکا ناوی له‌ قورئان نه‌هاتوو، چونكه‌ هیچ ده‌سته‌واژه‌یه‌ك نییه‌ به‌ راشکاوانه‌ باسی ئەمریکا بکات، به‌لام ته‌مه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی هه‌له‌یه‌، به‌لکو قورئان و فهرمووده‌ باسی ئەمریکا ده‌کەن، به‌لام به‌ راسته‌وخۆیی باسی ناکرێ، به‌لکو به‌ ته‌لمیح .. نمونه‌ش زۆره‌، له‌وانه‌:

یه‌که‌م: خوای گه‌وره‌ له‌ قورئان باسی پێشکه‌وتنی زانست و ته‌کنه‌لوژیامان بۆ ده‌کات که‌ پێش هاتنی رۆژی دوا‌یی دێته‌ دی، وه‌کو ده‌فهرمو‌ی: [حَتَّىٰ اِذَا اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَا اَنَّهُمْ قَدِ رُؤِوا عَلَیْهَا ..] ^(۲).

(۱) المسيح الدجال منبع الکفر والضلال، لا ۱۵.

(۲) سورة یونس، الآیه: (۲۴).

واته: ههتا ئەو دەمەى زهوى بۆ خۆى پەنگا و پەنگ دەبێ و، خۆى دەردەخا و خۆى ئارایش دەدا و خاوەنەكەى وا دەزانێ له ژێر دەسلاتی ئەودایەو، چۆنى بوێ دەتوانێ سوودی لێ وەرگرێ و هیچ كەسێك نیه لێ تێكبدات، جا له ناكاو به شهو یان به پوژ فەرمانى نێمه بۆ وێرانکردنى دیت (گەر با - یان بروسكه لێ دەدا) و دەیسوتێنێ.. (له بەرگى دووهم رافەى ئەم ئایەتە قورئانیەمان كرد به پیشكهوتنى تەكنەلۆژیای سەردەم).

جوانکردنى زهوى و پازاندنەوهى ئەوان وا گومان دەبەن توانایان بەسەر هەموو گۆرانكارىەكانى ژيان هەیه كه ئەمەش ئیشارەتە بۆ پیشكهوتنى ئەو زانسته پیشكهوتووهى كه هەندێكیان گومان دەبەن كه بتوانن مەرووف دروست بكەن به هەموو سیفەتەكانیەوه.

دووهم: ئەمریکا عادى دووهمە كه قورئان باسى دەكات، كه كاتێ دەفەرموێ:

عادى یەكەمان لەناو برد..

خوای گەوره له قورئان باسى نيمپر اتۆریه‌تى گەلى عاد دەكات و دەفەرموێ:

[وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى] (٥٠)

واته: خوای گەوره ئەو زاتە بوو كه گەلى عادى یەكەمى لەناو برد هەرچەنده زۆر به دەسلالات و به تواناش بوون..

(عاد) گەلى پێغمەبەر هود بوو (سەلامى خوای لێ بێ) كه خوای گەوره وهسفی عادى كۆن دەكات به (عادى یەكەم) ؟

بۆیه كه خوای پەروردگار باسى عادى یەكەم بكات دەبێ عادى دووهمیش به دواى خۆیدا بهێنێت، بۆیه قورئان باسى عادى یەكەم دەكات كه لەسەردەمى میژووى دابه‌زینی قورئان عادى دووهم نەهاتبوو، وه پێش هاتنى قیامەتیش دەبێ عادى دووهم بێت، هیچ قەدەغەكراوێكیش نیه ئەگەر عادى سییەم و چوارەمیش بێت..

من پالېشتی خۆم دهخه مه وتهی به شیر محهممهده عبداللها که له پهرتوکی (زلزال الأرض العظيم) دهلیت: ئەمریکا عادی دووه مه، ئەو سیفه تانهی که له عادی دووه مه هیه هه مان وهسه که له عادی یه کهم هاتوه.

ئه گهر بهراوردیك بکهین له نیوان ههردوو عاده کان !!

خوای گهوره وهسفی گهلی عادی یه کهم دهکات که دهوله تیک بوو هاوشیوهی نه بوو له سهرده مانی پیشوو و داهاتوو، خوای گهوره دهفرموی: [إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝۷۰] أَلَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي أَلْبَدِ ۝۷۱[^(۱)].

واته: نایا نهتدیت نهی محهممهده که پهروهردگاری تو چۆنی کرد به گهلی عاد، که خاوهنی پایهی بهرزو خانوو و کۆشکی ستوندار بوون، ئەو قهومهی وێنه ی دروست نه کرابوو له سههر زهوی و شاراندا له هیزو دهسه لات..

له م ئایه ته قورئانیه خوای گهوره وهسفی دهوله تیکی پیشکه وتوو دهکات که خاوهنی شارستانیته بوون، وه ئەمرپۆش ئەمریکا هاوشیوهی نییه له هه موو بواره کانی هه نده سهو بینایاتی به هیز، بۆیه ئەمرپۆ دهتوانین بلیین ئەمریکای خاوهن کۆشکی ستوندار..

فهرمووده کانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) به راشکاوانه باس له گه وره ترین فیتنه و ناشوب دهکات له سههر گۆی زهوی که له پۆژی دروستکردنی ئاده م تا هاتنی پۆژی دوا یی فیتنه ی وا گه وره نییه، وه پیغه مبهر (ﷺ) ناوی ناوه به (الملحمة الكبرى).. ئەم شه ره گه وره له نیوان موسلمان ه کان و دهوله تانی پۆم دهییت.

وه له ته ورات و ئینجیل ناوی هاتوه به (هه رمه جیدون) که ئەمه ش یه که مین شه ره له پیش ده رچوونی ده جال، وه کۆتاییشی دیت به هاتنه خوارهوی پیغه مبهر عیسا (سه لامی خوای لی بی).

دوا ی جهنگه گه وره که موسلمان ه کان سه رکه وتوو ده بن به سههر پۆمه کان، ئینجا موسلمان ه کان ههردوو شاری قاتیکان و پۆما نازاد ده کهن، بۆیه هه موو ولاتانی

(۱) سورة الفجر، الآية: (۷ - ۸).

نه وروپا نایینی نیسلامی تیایدا بلاوده بیهته وه.. دواتر پیغه مبهری خوا (ﷺ) باسی شارێک دهکات که ئازاد دهکرت به ناوی (القاطع) که ئهم شاره له سههر دهريای سهوزه.. وه دواي ئازادکردنی ئهو شاره دهجال دهرده چیت..

پیشهوا حوزهیفه ی کوری یه مان (ﷺ) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: (غزا طاهر بن أسماء بنی إسرائيل، فسباهم وسبا حلي بيت المقدسي، وأخرقها بالنيران، وحمل منها في البحر ألفاً وتسعمائة سفينة حلي، حتى أوردتها روية) له ريوایه تیکي تر فهرموویه تی: (ليستخرجن المهدي ذلك حتى يرده إلى بيت المقدس، ثم يسير ومن معه حتى يأتوا خلف رومية، مدينة فيها مائة سوق، في كل سوق مائة ألف سوقي، فيفتحونها، ثم يسرون حتى يأتوا مدينة يقال لها القاطع، على البحر الأخضر المحدث بالدنيا، ليس خلفه إلا أمر الله تعالى، طول المدينة ألف ميل، وعرضها خمسمائة ميل، لها ثلاثة آلاف باب، وذلك البحر لا يحمل جارية السفينة لأنه ليس له قعر، وكل شيء ترونه من البحار إنما هو خلجان من ذلك البحر، جعله الله تعالى منافع لابن آدم)^(۱).

(۱) أخرجه الحافظ أبو نعيم في (مناقب المهدي).

له ناوچوونی دهوله تی اسرائیل و روټی جووله که لهو جهنگدا، گهرانه وهی جوله که کانی جیهان بو فله ستین

له وانه به که سیک پرسیار بکات و بلیت: نهی باشه نهو قهواره بهی که نه مرپو به دهوله تی اسرائیل ناو ده بریت له پاش نهو جهنگه گهرانه بهی له نیوان لهشکری نیسلامی و هاو به ایمانی تی نهو روپا که پرووده دات چی به سه ردیت به تایبه ت که لهو جهنگدا هیزه کانی نهو روپا دهشکین و نیسرائیلش بی پشت و پهنا ده مینیتته وه؟

بو وهلامی نهم پرسیاره ده لین خوی گهره ده فهرموئ: [وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُفْسِدَنَ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾] فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَنَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّأُوا مَا عُلُوًّا نَبِيرًا ﴿٧﴾] (۱).

واته: نیسرائیلیه کانمان ناگدار کردو هه والمان پیدان له نامه که یاندا که سویند به خوا نیوه خراپه کاری ده کهن له زهیدا دوو جارو، بیگومان بهرز دهنه وهو زال دهن (به سه ر خه لکیدا) به بهرزبونه وهیه کی زور گهره، جا کاتج به که مین به لین (لهو دوانه) هات (که به لینستان پیدراوه) دهینیرنه سهرتان چهند بهنده به کی خومان که خاوهی دهست وه شانديکی به تینن له جهنگدا، نینجا نه وانه ده گهرین به ناو

(۱) سورة الإسراء (۴ - ۷).

وللاتەكاندا ، وه ئەو بەلئىنكى بەدى ھىنراو بوو، لە پاشان جارئكى تر ئىوھ بەسەرياندا زال دەكەينەو، وه دارايى و كورپى زۆرتان پى دەبەخشىن، وه لەشكرو نەفەرتان (لە جارى پىشوو) زۆرتەر دەكەين.

لە ئايەتى دووهمەوە باسى بەنى ئىسرائىل دەكات ھەتا ئايەتى (۱۰۴) ، مامۇستا (بسام جوار) ھەندى شتى جوان و پىك و پىكى بەلاغى لەم ئايەتە پىرۆزەدا دەرھىناوھ.. خواى گەورە باسى دوو ئىفساد و دوو پەيمان دەكات لە ھەمان كاتدا (ئىفساد)ى يەكەم لەو بەروارەوہى كە پىغەمبەر سولەيمان وەفات دەكات.

بۆچى لەویدا ئەو بەروارە دادەنرئ بە ئىفسادى يەكەم؟ چونكە بەنى ئىسرائىل دووبەرەكيان تىكەوت، دووبەرەكى گەورەترىن فاكترەو دياردەى فەسادە.

لە كىتەبەكانى مېژوودا ئاماژە بۆ بەروارىك دەكات كە (۹۳۵) جار پىش لە دايكبوونى پىغەمبەر عىسا.. بەلام لە ھەندى كىتەبى تردا دوو ژمارەى تر ھاتووە: يەككىيان دەلئ (۹۲۶) و ئەوتريان دەلئ: (۹۳۰).

ئايا ئىمە شوئىن كاميان بكەوين ؟

زۆرىنەيان ئاماژە بۆ (۹۳۵) دەكەن بەلام لە شوئىنكىدا دەلئ: ۹۲۷ لە شوئىنكىدا دەلئ ۹۳۰ ئىمە چۆن بزانيں؟ چونكە زۆر پىوستيمان بەو بەروارەى .

خوداى گەورە باسى وەفاتى پىغەمبەر سولەيمانمان بۆ دەكات لە سورەتى (سبأ) دەفەرموى: [وَلَسْلِمَنَّ الرِّيحُ عُذُّهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ وَأَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمَنْ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتْ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٤﴾]

نا لهو (فاء) هوه دهست پێ دهکات (د.جوار) پیتهکانی له سه رهتای سوره ته که وه ژماردوه^(۱).

تیبینی: بیرمان نه چیت سوره تی (سه بهء) له دابه زیندا یه ک سأل پیش کۆچکردنی پیغه مبه ر(ﷺ) دابه زیووه.. واته: سوره تیکی مه ککیه و راسته وخۆ دوا ی سوره تی (ئیسراء) هاتۆ ته خواره وه .. له زمه ندا نه ک له زنجیره به ندی پێژکردنی سوره ته کانی قورئاندا.. چونکه له ژماردنی سوره ته کانی قورئاندا ۳۴، وه (ئیسراء) ۱۷ یه.. بۆیه زانایانی رافهی قورئانی پیرو ز ده فهرموون: (سبأ) سوره تیکی مه ککیه .

دکتۆر جواد هه لساوه به ژماردنی پیته کان له نایه تی یه که وه له سوره تی (سبأ) هه تا کۆتایی نایه تی ۱۳ ده کاته ۹۳۴ پیت.. به لām نه و نایه تی چواره هه مینه که به (فاء) دهست پێ دهکات باسی مردنی هه زره تی سوله یمان دهکات، له زمانی عه ره بی (فاء) تعقیبه، واته: په یه ون دیه ک هه یه له نیوان رابردوو و نه وه ی دا هاتوو.. له گه ل ئه م (فاء) ده کاته (۹۳۵)، ئیمه ش که واته نه و ژماره یه ی که له کتبی میژوودا هه یه په سه ندی ده کین و ده لێین (۹۳۵) ی پیش له دایه کبونی پیغه مبه ر عیسا به رواری وه فاتی پیغه مبه ر سوله یمانه و سه رهتای فه سادی به نی ئیسرا ئیله.

راسته وخۆ دوا ی وه فاتی پیغه مبه ر سوله یمان ته نها نه وه ی (یهودا) نه بی مانه وه له قودس و ده ولته که یان ده ولته تی (یهودا) ی ناو بوو.. زۆرینه ی به نی ئیسرا ئیل کۆچی کرد بۆ باکوور.. له وێ ده ولته تیکیان دروست کرد ناویان نا (ئیسرا ئیل)، ته ورات ره خنه له و کرداره ده گریت له «سفر الملوك الأول» دا باسی نه وه ده کات که خو ئنی نیوهم هه لال کرد پێگه مدا به دا گیرکه ر که زه لیلتان بکه ن و به دیلی بتانیه ن و نه شکه نه جته تان به دن، چونکه ئیشی خو ئتانه دایه دهست (یریعانی کوری ینباط) ئه مه سه رکر ده یه ک بوو سه ری لێش یواندن و سه رهتای (افساد) له و ساله وه دهست پێ ده کات^(۲).

(۱) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۲.

(۲) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۳.

کەواتە بەنی ئیسرائیل دواى ئەم بەروارە دەوڵەتییان هەبوو لە باکور ناوی ئیسرائیل بوو، وە دەوڵەتییان هەبوو لە قودس ناوی (یەهودا) بوو، ئەم دەوڵەتە لە ساڵی ۷۲۲ پێش لە دایکبوونی پیغمبەر عیسا ئاشوریەکان لەناویان برد، ئەم دەوڵەتە (۱۳۶) ساڵ دواى ئەو واته: لە (۵۸۶) پێش لە دایکبوونی پیغمبەر عیسا لە ناوچوو، گەرنێگ ئەوێه ناکۆکیە کە دواى ئەم بەروارە دەستی پێکرد..

بەنی ئیسرائیل دواى بەرواری ۹۳۵ دویەریکیان تێکەوت و بوونه خاوەنی دوو دەوڵەت:

- ۱- دەوڵەتییان هەبوو لە باکوور ناوی ئیسرائیل بوو.. ئەم دەوڵەتە لە ساڵی ۷۲۲ پێش لە دایکبوونی پیغمبەر عیسا ئاشوریەکان لە ناویان برد.
- ۲- دەوڵەتییان هەبوو لە قودس ناوی یەهودا بوو.. لە ساڵی ۵۸۶ پێش لە دایکبوونی پیغمبەر عیسا بەخت نەسری بابلیەکان لە ناوی برد .

لە پەرتوکی (السيرة النبوية) هی (محەممەد ئەبو شەبە) جەخت دەکاتە سەر ئەو بەروارە ۶۲۲/۱۰/۱۰ کە بریتییە لە شەوێی پیغمبەری خوا (ﷺ) کە خواى گەورە لە مەککەوه گواستییەوه بۆ قودس پاشان بڵندبوونەوهی بۆ ئاسمانەکانە.

ئێبن و حەزەمى زاهیری کە یەکیەکە لە رافەکەرانی قورئان جەخت دەکاتە سەر ئەوێ کەوا رووداوی شەو رەوی یەک ساڵ پێش کۆچ هێجەرەت بوو نێتر دوو سە مانگ زیاتر یان کەمتر کێشە نیە.. گەرنێگ ئەوێه لە سنووری سالتیک تۆزى زیاتریش بوو ..

بەرواری شەوێی پیغمبەر (ﷺ) لە ۶۲۲/۱۰/۱۰ بوو.. کۆتایی قۆناغی ئیفسادی یەکەمە، ئیفسادی یەکەم رووداو تاوانەکەشی [وَعَدُ الْوَلَدَيْنِ] رپویدا ئینجا لێردە زاناکان کومەلێک جیاوازیان هەیه لە نێواندا [عِبَادًا لَنَا] کە بە پێنج شیوە هاتوو.. مەرج نیە نامارە بێت بۆ خواناسیکی یەکتا بەرستی رێک و پێک، هەر کەسیک بەندەیه کە لە بەندەکانی خوا بەلام [أُولَىٰ بِأَسْ سَدِيدٍ] بوون.. خواى

گەورە ئاشورىيەكان و بابليەكانى بۆ ناردن گرنىگ ئەوھىيە پەيمانى يەكەم كۆتايى ھات لە پيش ئىسلام^(۱).

پەيمانى دووم ۱۹۴۸ع كە ۱۹۴۸ لاي ھەمووتان ۱۹۴۸ دروست بوونى ئىسرائىلە بەلام لە ۱۹۴۸/۵/۱۵ پەرمىيە - پەرمىيە ۱۹۴۸/۵/۱۵ ئىسرائىل ئىعلانى دەولەتەكەى خۆى كرد .

سوپاي ئەردەنى و سورى و عىراقى كوردان بە شەر لە گەليان.. بەلام جاميەى عەرەبى بىرپارىكى دەركرد «وقف إطلاق النار» كە پىي دەگوتى ھودنەى يەكەم واتە: لە ۱۹۴۸/۶/۱۰ع. واتە: بە فەرمى و لەسەر كاغەز لە ۱۹۴۸/۵/۱۵ دەولەتى جولەكە دروست بوو.. پاش ۲۵ رۆژو لە بەروارى ۱۹۴۸/۶/۱۰ بە كەدەو پراكتىكى دەولەتەكە دروست بوو.

مامۇستا محەممەد ئەحمەد راشى رىدائىك دەكات كاتى گەنج بوو، لە سالى ۱۹۴۸ع پىرەژنىكى دراوسىيان كە جولەكە بوو ديارە جولەكە لەو بەروارەدا لە ئەھمىيەت شوتىنىكى عىراقدا ھەبوون، دەلى ئەو پىرەژنە دراوسىيەمان بە گريانەو ھات بۆ لاي دايكەم، دايكەم پىي گوت: پىيستە پىي بىكەنيت چونكە ئىوھ بوونەتە دەولەت، گوتى: ئاخىر حاخامەكان وايان پىي گوتوين ئەم دەولەتە ۷۶ سال دەخايەنە، واتە لە كىتەبە ئاسمانىيەكاندا نووسراو كە ئەم جارە دەولەتى ئىسرائىل دروست دەپىت بۆ ماوھى ۷۶ سال.

د. بەسام جوار ھەستاوھ بەم ھىسابە، وە لاي ئىوھ ديارە كە سال لاي جولەكەكان بە سالى مانگى ھىساب دەكرى وەكو تەقویمی عەرەبى واھ ۱۹۴۸، ۷۶ سالى مانگى بۆ زىاد بىكەى : $۷۶۰ * ۳۵۴,۳۶۷ = ۲۶۹,۳۱۸,۸۹۲$ رۆژ^(۲).

بۆيە ئەوھەندە رۆژە زىاد دەكرى بۆ بەروارى دروست بوونيان ۱۹۴۸/۶/۱۰ دەكاتە ۲۰۲۲/۳/۵ ئەمە لەلای جولەكەكان كۆتايى دەولەتەكەيانە، ئىمەى

(۱) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۴.

(۲) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۵.

موسلمان که ده گه پښنه وه بۆ قورثانی پیروژ وهك د. بسام جوار ژماره ی وشه کانی سورته ی ئیسراء له نایه تی دووهه که باسی به نی ئیسرائیل دهکات: [وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ②]. له وهه حساب دهکات هتا [وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ③]، نهم له فیفانه ناماژه به بۆ شه وهی که به نی ئیسرائیل دهبنه چه ندين قوم، به لام جارن هه موویان یهك نه ته وه بوون، خوی گه وره ده فهرمووی: له ولاتانی جیهاندا کوټان ده که مه وه له یهك شوتندا، چونکه له سه ره تای سورته که ده فهرمووی: [إِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيُسْئِرُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّأُوا مَا عُلُوًّا تَبَرَّأًا ④].

که سزای دووه و په یمانی دووه دیت خوی گه وره ده فهرمووی: نه وه قه ومه خواناسه ی که ده یانترم سی کار ده که ن له گه لتاندا:

یه که م: پروتان رهش ده که ن مه رج نیه نه وه پروو ره شی به ریتی بیت له خه لوز و بیده ن له دهم و چاوتان.. به لکو بریتیه له شکاندنی که سایه تیان له ماسمیدیاکاندا، چی پیلانیان گتپراوه بۆ خه لکی سهر زهوی هه مووی که شف ده بی بۆ هه موو خه لکی ده رده که وی که چه ندين ساله یه هود فیلان کردووه وراست نه بوون له گه ل خه لکیدا.

دووه م: [وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ] نه وه دوژمنانه تان که بریتین له قه ومیکي خواناس دینه ناو نه وه مزگه وته وه و پرزگاری ده که ن له دهستان.

سییه م: [وَلِيُتَبَرَّأُوا مَا عُلُوًّا تَبَرَّأًا] هه رچی نه پارتمانیکي به رز له قودس که هه یه هه مووی ده پوخینری، که واته [لَفِيفًا] ناماژه به بۆ شه وهی که نه وه دیارده یه که پرویدا سزاکهش له گه لیدایه له هه مانکاتدا.

که ژماره‌ی وشه‌کانی نایه‌ته‌کان ده‌ژمیری (۱،۲،۳) [لَفِیْفًا] کۆتایی وشه‌یه له نایه‌تی ۱۰۴ زنجیره‌ی ئەم وشه‌یه ده‌کات «۱۴۴۳».

یه‌کێک له نه‌هینیانه:

هه‌موو وشه‌یه‌ک له‌و وشانه ناماژه‌یه بو سالی‌ک له سالی‌کان.. ئەمه داده‌نری به سالی کۆچی ۲۰۲۶ عیسایی به‌رامبه‌ر به ۱۴۴۳ ی کۆچی.

له‌وانه‌یه که‌سانیک پرسیارمان لی‌بکه‌ن و بلی‌ن: ئیوه به‌لگه‌تان چیه؟

له وه‌لامیاندا ده‌لی‌ن: به‌لگه‌مان زۆر به‌هێزه، چونکه ئەم ۱۹۴۸/۶/۱۰ بریتیبوو له ۳ ی شه‌عبان ی سالی ۱۳۶۷ کۆچی، نه‌گه‌ر ئەم ژماره‌ پۆژانه‌ی بو زیاد بکه‌ین ده‌کاته ۲/شه‌عبان/۱۴۴۳ ئەمه هه‌مووی نه‌ینی و پازی پێژیه‌ندی قورئانه.

ناشکرایه لای به‌پێژتان که له دامه‌زراندنی ده‌وله‌ته‌که‌و ۱۹۴۸ سه‌ره‌تای فه‌ساددی دووه‌م بوو، له پینجی حوزه‌یرانی سالی ۱۹۶۷ع ئیسرائیل په‌لاماری سوریاو سینایداو هه‌مووی داگیرکرد، گه‌وره‌ی کرد له‌سه‌ر حیسابی زه‌وی موسلمانان له‌و شه‌رده‌دا ئیسرائیل سه‌رکه‌وت ۵،۶،۷،۸،۹ حوزه‌یران هه‌موو شتیکی ته‌واو کرد و له ۱۰ ی حوزه‌یران ناگر به‌ست راگه‌یانرا هه‌موو شتیکی بپرایه‌وه (۱۹۶۷/۶/۱۰)ع نه‌و کاته هه‌مووی داگیر کرا تا ئەم‌پۆ سینا نه‌ییت که داویه‌تی‌ه‌وه به‌میسر، به‌گوێره‌ی رێکه‌وتنی‌ک نه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌ین ۱۹۴۸/۶/۱۰ تا ۱۹۶۷/۶/۱۰ رێک ۱۹ سالی.

له‌ سه‌ره‌تی (سبأ) له‌ نایه‌تی ۱۴ که له «فاء» هه‌ ده‌ست پێ ده‌کات (فلما قضینا علیه‌ الموت ما دلهم علی موته) نایه‌ته‌کانی پێش نه‌و ۱۹ وشه‌یه ۸۴ پیته، ئەم نایه‌ته‌ باسی گه‌وره‌بوونی ده‌وله‌تی سوله‌یمان ده‌کات باسی رامبوونی «جن» ده‌کات که کۆشک و ته‌لاریان کردووه‌و که‌نالی ناویان راکی‌شاهه و کارگه‌یان داناوه‌و که له‌ توانای مرو‌فدا نیه.

ئەم ۱۹ كەرتى ۸۴ بىكەين ئەم دوو ژمارەيە كە لىكدانى يەكتى دەكەين دەكاتە ۱۵۹۶ ، لە تەوراتدا دەلىت: حوكمى سولەيمان ۴۰ سال بوو، ۴۰ سالى لى دەركەين دەكاتە ۱۵۵۶ ، ئايا ئەم ژمارەيە چىە؟^(۱)

ئەم ژمارەيە برىتيە لە وفاتى پىغەمبەر سولەيمان (سەلامى خوى لى بى) ھەتا ھاتنى پىغەمبەر (ﷺ) بۇ قودس سالى شەمسىيە ئەو ژمارەيە ئەو ھىكمەتەي تىدايە.

وتەيەكى خۇشى تىرش لىرەدا ھەيە ئەگەر تاكە تاكەي ژمارەكانى ئەم پىكھاتەيە كۆبكەينەو بەم چەشنە $۱۷=۱+۵+۵+۶$. رىزىەندى سورەتى (إسراء) لە قورئاندا ۱۷ يە.

جولەكەكان باوهرىان بە «مەذب ھالى» ھەيە كە لە سالى ۱۹۴۸ع لە دوورتىن خالدا بوو لە خۆرەو ، لە ۱۰ / شباط / ۱۹۸۶ ع ھەموو بە چاو بىنىمان لە نىزىكتىن خالدا لە خۆرەو، ئەم ئەستىرەي كلكدارى ھالىە ھەموو ۷۶ سال جارىك دىت.. لە كىتەيى ئايىنى يەھودىدا پەيوەندى بە دروست بوونى دەولەتەكەيان ھەيە.

بەلام لىرەدا پرسىارىكى سەير دروست دەيىت؟ كە ھىسابى نىو دەورە دەكەين دەيى ۳۸ سالى بى بچىت نىوەكەي تىرش ۳۸ دەكاتە ۷۶ .

بەگورەي نامارى بىركارى يىت دەيى سالى ۲۰۲۴ ع ھالى بگەرپىتەو چونكە لە $۲۰۲۴=۳۸+۸۶$. بەلام ھەرچى كۆمپىوتەر ھەيە كە زانىارى لەسەر «ھالى» پىدراو كە لى دەپرسى كەي دەگەرپىتەو ؟ لە وەلامدا دەلىت : سالى ۲۰۲۲ « ئەمەش نەيىنەكى سەيرە .

يەكەك لە كىتەيە باوەر پىكراوكان» مايكرو كۆمپىوتەر « كە دىكتۇرىكى مىسىرى دايناو دەلىت: ھەموو كۆمپىوتەرەك كە زانىارى و داتاي پىوستى پىدرايى دەلى: ھالى لە سالى ۲۰۲۲ ع جارىكى تر پەيدا دەيىتەو .

(۱) زوال اسرائيل، بسام حرار، لا ۳۶ .

دەركەوت پۇشتىنى ھالى لە سالى ۱۹۴۸ع ھەتا سالى ۱۹۸۶ع دەكاتە ۳۸ سالى شەمسى، بەلام ۳۸ سالى قەمەرى دېتەوہە كە دەكاتە سالى ۲۰۲۲ع.

ئەگەر ئەو ماوہىە حىساب بىكەين كە لە نىوان دروست بوونى دەولەتى ئيسرائيل و پروخانىدا ھەيە ۶۲۱/۱۰/۱۰ عيسايى ھەتا ۲۰۲۲/۳/۵ دەكاتە «۱۴۰۰» سال.

* ۱۵۵۶ كە ماوہى فەسادى يەكەمە^(۱).

* ۱۴۰۰، ۴ كە ماوہى فەسادى دووہەمە .

ئەگەر ئەم دوو ژمارەيە جارئك كۆبكەينەوہو جارئكيش ليكى دەريكەين ئەنجامەكەى بەم شىوہىە دەيىت .

$$۱۵۵۶ + ۱۴۰۰، ۴ = ۲۹۵۶، ۴ .$$

۱۵۵۶ - ۱۴۰۰، ۴ = ۱۵۵، ۶ ئايا ئەم دوو ژمارەيە پەيوەندىكە لە نىوانياندا ھەيە؟

بەلى.. پەيوەندى نىوان ئەم دوو ژمارەيە ئەوہىە ژمارەى يەكەم ۱۹ جار لە ژمارەى دووہەم گەورترە.

۱۹ بىرىتە لە ۱۰ + ۹ .

ئەگەر ۱۵۵، ۶ * ۱۰ = ۱۵۵۶ بەروارى فەسادى يەكەمە .

ئەگەر ۱۵۵، ۶ * ۹ = ۱۴۰۰، ۴ بەروارى فەسادى دووہەمە .

واتە: ئەم ژمارانەش پازى خۇيان تىدايە.

رۇژى «شەممە» لەلای جولەكەكان ھەموو ۶ رۇژئك ھەوتەمىنەكەى دەيى پشوو بەدن، دەيى واز لە كار بەيىن، ھەموو شەش سالى بۇ ھەوتەمەكەى نابى زەوى بكيلىن قەلەمى ميو بكن، جۇرە ئيشيكي بازرگاني كشتوكالى پيشەسازى بكن، بە دەققى تەورات سزاي لەسەرە.

(۱) زوال اسرائيل، بسام حرار، لا ۳۲ .

«شەممە» واتە پشودان سربوون «شەممە» لەو هاتوو .

ئیمە لێرەدا دوو بەروارمان دەرھێنا بەرواری عیسایی و کۆچی .

(۲ شەعبانی ۱۴۴۳ کۆچی) یان (۲۰۲۲/۳/۵) بە بەرواری عیسایی کە دەوڵەتی ئیسرائیل نامینێ بە شەممە دەست پێ دەکات و بە شەممە کوټایی دیت^(۱) .

بیینە سەر بەرواری جوولەکەکان خۆیان کە پێی دەگوترێ «سالنامە» عیبری ئەم بەروارە ۲۰۲۲ع بە سالنامە عیبری ۵۷۸۲ دەکات ۵۷۸۲ بێن ئەم ژمارە ۷ بکەین بۆ ئەوێ بزانی چەند جار «سبت» هاتوو ۸۲۶ دەر دەچێت، $۵۷۸۲ + ۷ = ۸۲۶$ بە گۆڕە شەریعتی خۆیان دەبایە ۸۲۶ سالی پشوویان بدایەو ئیشیان نەکردایە .

ئێستا ئەم راستیە بنووسین «سبت بنی ئیسرائیل» واتە: سربوونی بەنی ئیسرائیل، بەلام تێبینی بکەن بە پێی رهنوسی قورئانی پیرۆز «مصحف عثمان» واتە: ناکەین بۆ وشە ئیسرائیل بە حیسابی ئەبجد وەری بگرن دەکاتە ۸۲۶ .

(شەممە ۵ ی نازار بەرواری لەناو چوونیانە «سبحان الله» ئەگەر بنووسین «السبت» ۵ ی نازار بە حیسابی ئەبجد وەری بگرن .

$$۴۹۳ + ۵ + ۹۰۳ = ۱۴۰۱ .$$

لە ۶۲۱ ی زایینیەو کە دەرچوونی پیغمبەرە بۆ قودس هەتا ئەم بەروارە لێدەریکەین $۶۲۱ - ۲۰۲۲ = ۱۴۰۱$.

دوای ۱۴۰۱ سالی لە بەرواری «ئیسراء» دەوڵەتی ئیسرائیل نامینێ، ئەگەر ۲۰۲۲ بە عەرەبی بنووسین وەکو رهنوسی «مصحف عثمان» دەلیین: (ألفان واثنین وعشرون) ئەگەر ئەمە کوێکەینەو بە حیسابی ئەبجد ئەکاتە ۱۴۰۱ .

(۱) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۷ .

ئەو ئایەتەى كە گۆتمان كۆتایی ھاتوو بە (الفیفا) ئایەتەى ۱۰۴ ی سورەتەى «ئیسراء»، [فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا] وشەكانى لە ئایەتەى دوو وە ژمیردران تا وشەى (الفیفا) ، كە رێژ بەندیەكەى ۱۴۴۳ بوو دواى ئەمە ئایەتەى ۱۰۵ دیت (وبالحق أنزلناه وبحق نزل) وشەى (بالحق) رێژ بەندیەكەى ۱۴۴۴ دەیت، وشەى (أنزلناه) ۱۴۴۵ دەیت، (بالحق) ۱۴۴۶ (نزل) ۱۴۴۷، ئەم ژمارانە كۆبكەینەو ئەكاتە ۵۷۸۲ بە سالنامەى عیبرى واتە: لەناوچوشتان بە سالى كۆچى ۱۴۴۳ لە ھەمووشى سەیرتر بە حیسابى ئەبجدەى ئەم ئایەتە كۆبكەیتەو (فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ) كە تۆلەى كۆتایی خوا ھات دەكاتەى ۲۰۲۲^(۱).

دەبى بزانیى مەملەتەى جۆلە كە بەردەوام دەیت بەلام ئەمە تەنھا لە پروانگەى كى زانستى قورئانیەو بەروارى لەناوچوونى دەولەتەكەیانە، بەلام جۆلەكە دەمیتى بە پێى فرمودەى پێغمەبەر (ﷺ) دەجال و شۆنكەوتوانى زۆریەى جۆلەكە دەبن، كێشەیان ھەر درێژەى ھەبە بەلام دەولەتیان لە ۲۰۲۲/۳/۵ نامیتى .

بەلێ.. لە قەدەرى جۆلەكەدا خواى گەورە نوسیبەتەى كە دوو جار بواریان بۆ دەرخسیت لە خاكى (فەلەستین) دەسلەت بگرنە دەست و مزگەوتى (بەیت و المقدس) یش بکەوتە دەستیان، جارى یەكەم لە دواى وەفاتى پێغمەبەر سولەیمان (سەلامى خواى لى بى) كە ھەرچى خوا پێى ناخۆشە لە ماوەى دەسلەتیاندا کردیان بە جۆرێك كە گالتهیان بە شەریعەتى خوايان دەکردو دەیان پێغمەبەرى نێردراوى خوايان سەر برى، تا خواى گەورە رِق و قینی خۆى رشت بەسەریانداو لەشكرى (نبوخذ نصر)ى ناردە سەریان و تەخت و تاراجى لەبن دەرھێنان و زیاتر لە (۵۰۰) ھەزار كەسى لى كوشتن، ئەوێشى كە ماوە بە كۆت و زنجیركراوى پەوانەى شارى (بابل) كرد، بە جۆرێك كە بۆ ماوەى دوو سەدە خۆیان نەوەكانیان لەو شارەدا دەست بەسەر بوون، وە لەو كاتەو ھەتا ئەم سەدەبە جۆلەكە پەرتەوازەو ئاوارەى ولاتان بوون، تا لە ناوەرەستى ئەم سەدەیدا بەشى دووھەمى ئەم قەدەرە خواپە ھاتە دى و بۆ جارى دووھەم لە

(۱) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۷ .

خاكي (فلسطين) و (بەيت و المقدس) دەسلەتايان گرتەو دەست، بەلام ھەر عاقل نەبوون، ئەم جارەش زۆر زياتر لە جارى يەكەم دەستيان داوئە خراپەكارى، بەجۆرئەكە فەسادى جوولەكە لە ھەموو قوزبىئىكى ئەم دونيايەدا رەنگدانەوھى ھەيە، وە پەق و كىنەى پەرتەوازەيى ئاوارەيى و سەرگەردانى زياتر لە دوو ھەزار سالى بەرامبەر ھەموو خەلەكى جىھان لەخۆگرتووە^(۱).

دەزگاي سىخوڤى ئەمەرىكى CIA پىشبینى ئەویدەيا كە دەولەتى جوولەكە لەسەر خاكي فەلەستىن لە مەترسیدایەو پى دەچىت لە ماوھى (۲۰) سالى داھاتوو دەولەتى ئیسرائیل نەمىنەت لەسەر خاكي فەلەستىن بەپى ئەو بۆچون و سەرنجانەى كە ئەندامانى كۆنگرەسى ئەمەرىكى پىشبینيان كەردووە، لە ئىستادا گەرانەوھى ئەو ھاوالاتیانەى كە دانىشتووى ئیسرائیل بۆ ولاتانى تری جىھان زیادى كەردوووە بە پىچەوانەى (۲۰) سالى رابەردوو كە لە ھەموو جىھانەوھى جوولەكەكان بەرھو ئیسرائیل كۆچيان كەردووە.

بەپى ئەو لىكۆلینەوانەى كە كراون بەپى ھاوالاتیانى كۆچكەردوو سالانى ۱۹۴۷ بۆ ۱۹۴۸ع كۆچكەردوانى سالى ۱۹۶۷ع بۆ فەلەستىن ئەو رېژەى ئىستای ئەوانەى بە پىچەوانەوھى لە ئیسرائیلەو كۆچ دەكەن بۆ ولاتە يەگەرتوكانى ئەمەرىكاو بە تايبەتى كالىفۆرنىا زۆر زياترە لەو ھاوالاتیانەى كە لەو سالانەدا بەرھو فەلەستىن كۆچيان كەردووە، لە كۆى (۵۰۰۰۰۰) ئیسرائیلی (۳۰۰۰۰۰) ھەزاريان كۆچيان كەردووە بۆ كالىفۆرنىا و ولاتە يەگەرتوكانى ئەمەرىكا ئەوانەشى كە تا ئىستا پاسپۆرتى ئەمەرىكان نە لە ھەولەى بەدەست ھىنانى دان.

ياسا ناسى گەورەى نۆو دەولەتى (فرانكلن لامپ) لە چاوپىكەوتنىكى تەلەفزیونى (بەرس)دا لەو بارەيەو گوتى: ھۆكارى ئەم كۆچكەردەنيان ئەو راستىيە كە ھەموو رۆژئەك ھەستى پى دەكەن، كاتىك كە لەبەردەم دیوار رادەوھەستن و بەچاوى خۆيان دەخویننەوھى، ھەروھە گوتى: ئەمەرىكىەكان بە پىچەوانەوھى ھانىيان دەدەن كە بگەپنەوھو بە شىوازەكى زۆر پەگەز پەرستانەوھى دەرواننە داھاتويان.

(۱) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۲۸.

به پئی نهو لیکولینه و هیسه دهر که وتوو که ژماره ی فله ستینه کان له زوریون دایه و له داهاتودا ژماره ی فله ستینه کان زور زیاتر ده یټ له ژماره ی جوله که کان^(۱).

ههروهه (لامپ) گوتیشی له ماوه ی گه مارپو ی (۳) سالی سهر که رتی غه زه سهرنجی رای گشتی جیهانی به لای که رتی غه زه فله ستینه کاندای پراکشا رای گشتی نه مریکاش لهو بارهیه وه زور گوپاوه له وه ی که ماوه ی (۲۵) سالی رابردودا هه موو نهو هاوکاربانه ی پیشکesh به جوله که وه وه ی جوله که کراوه.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: کاتج که پیغه مبهر سوله یمان (سهلامی خوی لیبی) (بیت المقدس) ی دروستکرد، داوای سی شتی له خدا کرد، خوی گه وه دووی بو هینایه دی، وه من ئومید ده که م سییه میشی بو یټه دی.. داوای کرد حوکم و ده سه لاتیکی بداتی به گویره ی حوکم و برپاری خودا یټ، خودا پی به خشی، وه داوای کرد خوا مولکی بداتی بو که سی تر نه بی له دوی خوی، خوی گه وه نه ویشی پی به خشی، وه داوای کرد ههر که سیل له مال بجټه دهر ته نهها مه بهستی نوژکردن یټ له (مسجد الأقصى)^(۲) نه وه له گونا هه کانی دهر ده جټ وه کو نهو رپوژی له دایک بووه، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: ئیمهش داوا کارین که خوی گه وه نه ویشی پی به خشی یټ.

نهو قودسه ی که ئیستا ده یبینین له ژیر چه پوکی سه هیو نیه و له لایان ده سه لاتدارانی عه رب و موسلمانان زور بی نازه و بی سه ره رشتیاره.. به لام له راستیدا زور شوئیکی گه وه پیرۆزه.

(۱) زوال اسرائیل، بسام حرار، لا ۳۹.

(۲) مزگهوتی نه قسا: واته: نهو په ری دوری چونکه دورترین په رستگا و مزگهوت بوو له که عبه که خودای تیدا په رسترا، یان چونکه دوره له پیسی، یان له چاو مه دینه دورتره له که عبه، وه نزیکه ی (۲۰) ناوی هیه که نه مانه ن: (إلیاء .. بیت المقدس.. القدس.. أوری سلیم.. کور.. بیت إیل.. سلم.. شلم.. صهیون.. مصر.. کورشلا.. بابوس..

نهم فرمودانهی پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) نه‌وه ده‌سه‌لمینن که ده‌بیج موسلمانان هه‌ول و کوټش بدن بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی مزگه‌وتی (نه‌قصی) بۆ باوه‌شی نیسلام و موسلمانان و جیاوازی پینه‌کری له‌گه‌ل شاری مه‌که‌کو مه‌دینه.

قودس بۆ یه‌که‌م جار له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌لیفه‌ی دووم عومه‌ری کوپری خه‌تاب (ﷺ) تازاد کراوه‌ دوای نه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی خاچ په‌رسته‌کان داگیر کرا، پاشان سه‌ر له‌ نوئ شه‌ره‌فی رزگارکردنی مزگه‌وتی نه‌قسا به (سه‌لاحه‌ددینی نه‌یویی) درا.

نهم جاره‌یان جووله‌که‌ له‌سه‌ر پلانی ووردو نه‌یینی و نه‌خشه‌ی داپ‌ترراو کار ده‌که‌ن، مه‌به‌ست و ئامانج‌یشیان هه‌روه‌ک خۆیان ده‌لین: گه‌رانه‌وه‌ی حوکمی پیغمبر داووده (سه‌لامی خوای لی بی)، وه‌ بنیاتنانه‌وه‌ی هه‌یکه‌له‌که‌ی پیغمبر سوله‌یمان (سه‌لامی خوای لی بی) له‌ شوینی نیستای (بیت المقدس) دا پاش پوو‌خاندنی مزگه‌وته‌که‌، پاشانیش له‌و‌یه‌ ده‌وله‌تیک‌ی جیهانی دابه‌زرینن که حوکمی هه‌موو جیهان بکات و سه‌رجه‌م خه‌لکی جیهان که جووله‌که‌ نین بکه‌نه‌ نۆکه‌رو خزمه‌تکاری جووله‌که‌و تو‌له‌ی دوو هه‌زار سالی رابردوویان لی بکه‌نه‌وه^(۱).

له‌و پیناوه‌شدا له‌ کوټایی سه‌ده‌ی رابردوودا گه‌وره‌ سه‌رمایه‌دارانی جووله‌که‌و پیاوانی به‌رزی نایینان له‌سه‌رانه‌ری جیهاندا چه‌ند کۆنگره‌یه‌کیان نه‌جامدا به‌ مه‌به‌ستی نه‌خشه‌دانان بۆ گه‌یشتن به‌م ئاواته‌، که دواترینیان له‌ سالی (۱۸۹۷) ع له‌ شاری (بازل) له‌ سوئیسرا نه‌جامدرا له‌ ژیر چاودی‌تری (تیودور هرتزل)^(۲)

(۱) أشراف الساعة، ماهر أحمد الصوفي، لا ۱۷۰.

(۲) (هرتزل) که‌سیکی به‌ناویانگه‌ له‌ناو جووله‌که‌کان، دامه‌زرینه‌ری بزوتنه‌وه‌ی زایۆنزمی جیهانه‌ی، کاتیک داوای له‌ سولتان عبدالحمید کرد که فله‌ستینی پی بدات تا ده‌وله‌تی جووله‌که‌ی لی دابه‌زرینی، سولتان نهم وه‌لامه‌ی دایه‌وو گو‌تی: (هرتزل) واز له‌و داوایه‌ به‌یتنه‌و هه‌نگاوی بۆ مه‌هاوی، چونکه‌ ناتوانم واز له‌ تنه‌ا بستیکی زه‌وی به‌یتن نه‌وه‌ مو‌لکی من نیه‌، به‌لکو‌ ماف و مو‌لکی موسلمانانه‌، وه‌ گه‌لی موسلمانان نه‌و زه‌ویه‌یان به‌ خو‌تی خۆیان ناو داوه‌، هه‌ر کاتیک خه‌لافه‌تی نیسلامی نه‌ما با نه‌وانیش فله‌ستین به‌رن،

كە ناسراوھ بە باوكى جوولەكە، پوختەى ئەو نەخشەو پلانەش كە لەلایان سەرانی جوولەكەى جیھانیەوھ لەم كۆنگرانەدا دارپۆژرا ناوئرا (بروتوكولات حكماء صهیون) و گرنگترینى خالەكانیشى ئەمانەن:

دەست بەسەر داگرتنى تەواوى سەرچاوەكانى پارەو زۆرەو ھۆكارەكانى راگەیانندن لە جیھان، كە بەھۆى پارەو دەتوانن ھەر فیتنەو ئاشویتیك لە ھەر شوێن و كاتیكدە خۆیان بیانەوئەت دروستى بكەن و ئەو لایەنەشى تیدا سەر بخەن كە خۆیان مەبەستیانە، وە لە رینگەى ھۆكارەكانى راگەیانندنیشەوھ دەتوانن قەناعەتى خەلكى بگۆرپن و راپى گشتى جەماوەرىش بە ئارەزووى خۆیان ھەلسۆپێن.

دامالینی خەلكى لە ئاینى ئیسلام و مەسیحیەت و پرووخواندى حكومەتە دینیەكان، چونكە ئاین گەورەترین بەربەرستە لەبەر بە ئەنجام گەیشتنى پیلانەكانى ئەواندا ئەویش لە رینگەى:

أ- دارپشتنى چەند بیروكەىەكى نوئى لە بوارە جیاجیاكانى ژیان لەلایەن چەند زانیەكى خۆیانەوھ كە ئەو بیروكانە دژ بە دین بن و ئاین لە ژياندا داپېرن، وە ئەمانیش لە رینگای ھۆكارەكانى راگەیانندنەوھ خەلكى قەناعەت پێى بكەن^(۱).

بۆ نموونە:

• بیروكەى شیوعیەت لەلایەن (كارل ماركس و ئەنجلس) كە ھەردووکیان جوولەكەن.

• بیروكەى گێژانەوھى بنچینەى مەرۆف بۆ مەیموون لەلایەن (چارلس داروین) كە ئەویش جوولەكەىە^(۲).

نەخیر پێم خۆشە پارچە پارچەم بكەن، بەلام فەلەستین لە دەولەتى ئیسلامى دانەپرن، ئیمە نامانەوئەت بە زیندووى توئكاریمان بكەن .

(۱) بروتوكولات حكماء صهیون ، محمد خليفة التونسي بروتوكول ، لا ۱۲ .

(۲) ماوئەك پێش ئیستا لە چەند رۆژنامەىەكى جیاجیا بڵاوبوئەوھ كە خەلكانىك دىیانویست بگەرپنەوھ سەرم ئەم فیکرەى داروین، بۆیە بە پێستم زانى چەند ساتیك لە گەل قسەكانى

(داروين) بىن بۇ ئەۋى بزانىن لەم بوارەدا چىمان پىچ دەلىت: ئەفسانەى گەراندەنەۋى ئەسلى مەرۇف بۇ مەيمون سەرەتاي سەرھەلەدانى دەگەرپتەۋە بۇ يۇنانىيە كۆنەكان ، بەلام كاتىك (چارلز داروين) ى بەرىتانى ئەم ئەفسانەىيەى ھىناۋ خستىيە دوو توئ ى كىتپىكى زانستىيەۋو لە سالى (۱۸۵۹)ع بىلاۋى كىردەۋو ۋاى لىھات پانتايىيەك لە ناۋەندە زانستىيەكان داگىر بىكات و بوۋە ھەلىك بەدەست خاۋەن بىرو نايدىا چەپ و پىروپوچانەى دەيانگوت: گەردون بە رپىكەوت دروست بوۋە دەستى ھىچ دروستكەرنكى لە پشەتەۋە نىيە، داروين لەم كىتپەيدا باس لەۋە دەكات كە زىندەۋەرەكان ھىچيان لە يەك جيا نىن و ھەموويان دەگەرپتەۋە بۇ سەر يەك بىنەماۋ بەسەرچوۋنى كات گۇرپان بەسەرياندا ھاتوۋو بوونەتە ئەمەى ئىستا ھەن .

ئەم دۇايەتى كىردەى گەردوۋن ھىچ بىنەماۋ بەلگەيەكى زانستى لە پشەتەۋە نەبوۋە، چونكە ھەر خۇى لەسەرەتاي كىتپەكەيدا دان بەۋەدا دەنىت و لە بابەتپىكدا باس لەۋە نارەھەتيانە دەكات كە پروپىروۋى تىۋرەكەى بوئەتەۋو ناۋەرۋكى بابەتەكەى دەرەخات و دەلىت: ئەم بىردۆزىيە نەيتوانىۋە ۋەلامى زۆرۈك لەۋە پىرسىيارانە بداتەۋە كە ھاتونەتە بەردەمى و دەستەۋسان بوۋە لە بەرامبەرياندا .

ئەۋ بەرىست و نارەھەتيانەى لەۋە سەردەمەى خۇيدا پروپىروۋى تىۋرەكەى بوئەۋە ۋاچاۋەرۋان دەكرا پىشكەۋتەكان لايىيەرن و دەرەكەۋتوۋە لىكۋلىنەۋە زانستىيەكان پالېشت بىن بۇ ئەم تىۋرە، بەلام دەرەنجامەكان پىچەۋانەى چاۋەرۋانىيەكان بوون و ئەۋ پارچە لەقانىيە تىۋرەكەى پشەتى پىچ بەستىۋو يەك لە دۋاى يەك تىكشكان و پوچەل كرانەۋە، لە گەل ئەۋ ھەموو پىروپاگەندەۋ بازار گەرمىيەى برەۋى بەم بىردۆزىيە دەدا، بەلام نەيتوانى بىگاتە خواستى خۇى و تاسەر بىخايەنىت .

زاناي بەناربانگى بايەلۋجى (مىشىل دانتون) لە كىتپەكەيدا بەناۋى (تىۋرەكە لە قەيراندا) ھۆكارەكانى ھەلۋەشاندەنەۋى ئەم بىردۆزىيە بەزىنى لەبەرەمبەر زانست دا لە چەند خالىپىكدا دەخاتە پرو لەۋانە:

• ھەتا ئىستا ئەۋ تىۋرە نەيتوانىۋە ئەۋە پروون بىكاتەۋە كە سەرەتا ژيان لەسەر گۇى زەۋى چۆن دەستى پىكردوۋە .

• داروين ئەۋى لە كىتپەكەيدا دىخاتە پىش چاۋمان ھىچ بىنەمايەكى نىيە بىۋە توۋانە دەستەۋسانە لە ئاست سەلماندىن و گەشەسەندىن مەرۇف كە لە راستىدا ئەمە لەبار چوۋنى مەرۇفە نەك گەشە سەندىن ھەر لەكاتى خۇيداۋ بەدەرەكەۋتنى تىۋرەكە زۆر دۇايەتى كراۋ لەلايان بىرو را جىاۋازەكانەۋە بەرىپەرچ درايەۋو جگە لەۋەى بەلگە ئاشكرىكانى قورنان و گەردوۋن ھەر زوۋ بە ساۋىيە لەباريان برد، دۆزىنەۋە زانستىيەكانىش بەدرۋيان خستەۋە، بەلام دۆزىنەۋەكان لەبەرچاۋى راى گشتى دەشاردراۋە، چونكە چەپەكان جگە لەم بىردۆزە

جولەكە لە پشت زۆرتىن خراپەكانى ئەم دونىايەوهر و لە ھەركوئى بووين ميوانىكى رەزا تال بوون و لە ھىچ شوئىنك جىيان نەبۆتەو!

جولەكە فوويان كرد بە بىردۆزى داروين داو دەيانويست بەھەر فروفيليك يىت دۆزى دين بەكارى بەھىنن و بەخەلكى بسەلمىنن كە نەوھى مەيموون!

ھەروەھا ئەو زانايەش كە پرۇپاگەندەى بۆ ئەو بىردۆزى دەكرد لە گوڤارى (العلوم الأمريكيا) سالى ۱۹۶۵ع لە بارەيانەوھ دەلى: ئەو زانايانەى كە باس

پى بنەما ھىچ بەلگەىەكيان بەدەستەو نەبوو بۆ دژايەتى كردنى ئەسلى خىلقەت و بوونى خوايەتى پى ھاوتاو دروست كەر .

ئەم بىردۆزىە ھەر لە گەل سەرھەلدانى بووھ جىتى مشتومرى بىرمەندو ليكۆلەرھوان و لە نىو ئەو فەرھەنگ و شارستانىانەى لەسەر بنەماى دين بنیات نرابوو ھەلەيەكى زۆرى نايەوھ ، بۆيە نەيتوانى درژە بخايەنىت و لەبار برا ، ئەوھتا ئىستاش دواى (۱۵) سال ليكۆلەينەوھ لەلەين گرۇپىكى زانستى ئەمەرىكى يەوھ ئەم تىۆرە پوچەل كرايەوھ ئەويش بە دۆزىنەوھى ئىسكە پەيكەرنك كە دەگەرپتەوھ بۆ (۴۴۰,۰۰۰) سال لەمەو پىش .

ئەم گرۇپە زانستى يە كە پىك ھاتوون لە چەند زانايەكى بايەلۇجى و زانكۆكانى (كالىفۆرنياو كىت سىت) دواى ليكۆلەينەوھىەكى چرۇپر لەسەر ئەم پەيكەرە لە راپۆرتىكدا گوڤارى (ساينس) ئەمەرىكىى بلالوى كەردەوھ ئامازە بەوھ دەكەن كە ئەسلى مرؤف ھەر مرؤفەو ھىچ گۆرانيكى بەسەردا نەھاتوھ ئەو بىردۆزىە كە بانگەشەى ئەوھ دەكات مرؤف لەوھچەى مەيموون، ئەمەش ھىچ بنەمايەكى زانستى نى يەو ھىچ پەيوەندىەك نىە لە نىوان مەيمون لە جۆرى (شەمپازيا) و مرؤفدا ، وە دواى سەلماندى راسىتيەكە ئەوھش دەخەنە روو كە ئەو بىردۆزىە ھەلەيەو تا ئىستا ھەر زانستىكى زىندەوهرزانى لەسەر ئەو بچىنەيە پى ئەيىت ھەلدەوھشپتەوھو كارى پى ناكريت.

ھەروەھا زاناي جىولۇجى بەناويانگ (د.زغلول نجار) لەم بارەيەوھ دەلىت : ئەم دۆزىنەوھىە گورزىكى كارىگەر بەھىزە بۆ بىرۆكەكەى داروين كە لەلەين خودى خويانەوھ بەدرو خرايەوھ ھەلۆشپتەيەوھ كە سالانىكە نەك ھەر رۆژ ئاوا بەلكو ولاتانى عەرەبىش لەسەر ئەو تىۆرە پرۇپوچەلە دەرۆن و كارى پى دەكەن .

لێرەدا پەى بە گەورەى و روونى بەلگەكانى خواى پەرورەدگار دەبرىت كە ھەموو زانستەكان دەرخرو سەلمىنەرى ئەو راسىتيەن و ھەموو بىردۆزە زانستى يەكان لە ناستيدا دەبنە بلقى سەر ئاوو لەناو دەچن و دەستەوسانى ئەوانە دەرەكەوئىت كە لە ئاست يەك پىتى قورئاندا چەندە پى دەسەلاتن .

له (تطور) دهكهن ئه مانه تي عيلميان نيه بۆيه پهنا ده به نه بهر ههر فيلتيك تا دهليلي درۆ بچنن بۆ سهلماندني ئه وهی كه دهيانه ويئت.. ئه مهش وای كرد كه ئیستا له ئه مريكادا بهر په سمی بيردۆزی داروين له بهرنامهی خوێندندا لاببري و به تهواوی ريسوا بوو!

نوسهريكي جووله كه كه ناوی (بنسكرا)ه گالته به جووله كه دهكات و دهلي: ئه وهی بلي جووله كه گهلي ههلبژيردراوی خوا نيه كۆره.. ئه وان خوا ههلي بژاردوون بۆ ئه وهی هه موو جيهان رقي لييان ييت.

(كلاتزكين) كه ئه ميش جووله كه يه وهلييت: جووله كه گهليكي پاراو بي بناغه و ژيانتيكي درۆ و فاسيد دهژين.

- بيرۆكهی په های جنسي له لايهن (سيجموند فرويد) كه ئه ویش جووله كه يه .
- بيرۆكهی (عبثية وجودية) له لايهن (جان پۆل سارتر) كه ئه ویش جووله كه يه .
- بيرۆكهی دروست بوونی كۆمه لگاكان له لايهن (دوكاريم) كه ئه ویش جووله كه يه .
- بيرۆكهی ئيلحاديهت له فلهسه فهدا له لايهن (فردريك نيتشه) كه ئه ویش جووله كه يه .

وه دهيان بيرۆكهی تر كه بونه مايه ی وه لانانی ئاين له فيكرو په فتارو ژيانی خهلك.

ب- هه لگيرسانی جهنگی جيهانی يه كه كم كه به شيويهك نه خشي بۆ دارپژرا بوو كه ئاكامه كه ی به رووخاندنی ههردوو دهوله ته ئاينه كه ی جيهانی ئه و كاته كۆتایی پي ييت، واته: دهوله تي خيلافه تي عوسمانی په مزی ئيسلام و دهوله تي قهيسه ري روسيا په مزی مه سيحيهت تا كهس نه مي نييت بهرگري له ئاين بكات و بييت بهر په ست له بهر ده م به ئه نجام گه يشتنی پلانه كانی جووله كه دا^(۱).

وه له شوینی ئه واندا دوو دهوله تي تريان دروست كرد له سه ر بناغه ی بي

(۱) أحجار على رقعة الشطرنج، وليام غاي كار، لا ۲۰.

باۋەرىيە ۋە دوژمنايەتتىكى كىرىش ئاشكارى ئاينى، يەكەمىيان: دىكتاتۇرىيەتتىكى شۇغىيەت بۇ ۋە روسىيە لىسەرسە دەستى (لىنىن ۋە تروتسكى) كە ھەردوۋىيان جۈملەكە بۇ، ئەۋى تىرىشيان دىكتاتۇرىيەتتىكى ئەلمانى توركىيا بۇ لىسەرسە دەستى (كەمال ئەتاتۇرك) ى بەككە گىراۋى جۈملەكە، بەم دوۋ رېڭايە تۈانىان كە ئىلخادو ئەلمانىيەت ۋە بىچ دىنىي بەكەنە درۈشم ۋە كالالى جىهان لىسەرسە دەستى بىستەم^(۱).

ھەلگىرسانى جەنگى جىھانى دوۋەم كە بەشۈيەك نەخشە بۇ داپرۇرۇبۇ كە ئاكامەكە بىچ درۈست كىرىش دەۋلەتتىكى جۈملەكە لى (فەلەستىن) كۆتايى بىچ، ھەروەك لى سالى (۱۹۴۸)ع ئەۋ دەۋلەتە پراگەيەندرا.

ئەمەۋ لى رېڭەي ئەم دوۋ جەنگەۋە سەرمایەدارانى جۈملەكە تۈانىان بەشى زۆرى سەرچاۋەكانى پارو ئابورى جىهان بەنە رۇر كۆنترۇلى خۇيان .

كاركردن بۇ ھەلگىرسانى جەنگى جىھانى سىيەم كە لى باسى (الملحمة الكبرى) پرونمان كىرەۋە، بە شۈيەك نەخشە بۇ داپرۇرۇرۇ كە ھەردوۋى جىھانى ئىسلامى ۋە مەسىحى تىدا بىرەت بەيەكداۋ ھەردوۋى لىيان بەيەككە لىناۋىيەرن ۋە مۇقۇپايەتتىكى دوۋچارى ئەھامەتتىكى ۋە قەيرانىكى ۋە بەكەن كە دەسلەتتىكى ھىچ شىتەك نەمىيەت ۋە رازى بىچ بە ھەر كەس كە بىتۈنەت كۆتايى بەۋ جەنگ ۋە مالى كولىيە بىيەت.

پاش كۆتايى ئەۋ جەنگە دىنە سەر جىبەجىكەندى خالى كۆتايى نەخشەۋ پلانەكانىيان ئەۋىش ھاتنى ئەۋ رىزگار كەريە كە پىۋىست وايە لىسەرسە دەستى دا كۆتايى بە ھەمۈۋ جەنگ ۋە ئاۋكەكانى جىهان بىيەرنەت ۋە دەۋلەتتىكى جىھانى دابمەزىنەت لىسەرسە شىۋازى نەتەۋە يەككەرتۈۋەكانى ئەمىرۇ كە بىتۈنەت ھۆكىمى ھەمۈۋ جىهان بىكات، ئەۋ رىزگار كەريەش لى پىرۇتۇكۇلەكەياندا باسى دەكەن، دەبى پاشا ھەمۈۋ جىهان بىت ۋە ھەمۈۋ جىهان بە خۇي بىزانىت ۋە بۇ ئەم مەبەستەش گەۋرەتەرن درۋۇ بوختان لى مېرۋودا ھەلەبەستەن كە گۈايە ئەم

(۱) أحجار على رقعة الشطرنج ، وليام غاي كار ، ۲۱۹ .

پرزگارە کەرە (مەسیح) خۆیەتی و جارێکی تر دابەزیووە سەر زەوی بۆ ئەوەی
خواوەتی لەسەر زەوی دا بکات و بەندەکان و شوێن کەوتووەکانی و جیهان بە
گشتی پرزگار بکات لەو تەنگ و چەلەمەییەکی کە تێی کەوتوون و خۆشی و
کامەرانێ بگەرێتەوە بۆ سەر زەوی ، ئەو پرزگار کەرەش بۆ ئەوەی کە خەڵکی
بە تەواوی قەناعەتی پێ بکەن کە (مەسیحی پرزگار کەر) خۆیەتی و خوا
راستیانە دەیت توانایەکی بێ سنووری هەیە وەک (مەسیحی) یەکەم جار
بتوانێت چەند کارێکی وەک (معجزه) ئەنجام بدات کە لە توانای خەڵکی
ناسایدا نەیت، بۆ ئەم مەبەستەش هەرچی زانست و زانیاری پێشکەوتوو هەیە
تەنانت سەحریش دەخەنە خزمەتیەو تا بتوانێت چارەبەستی خەڵک بکات و
قەناعەتیان پێ بهێنێت.

ئەوانە ی باسمان کرد هەمووی هەقیقەتی هەیە و پروداوەکانی ئەم سەدە
رەبەردووش باشتەین بەلگەن لەسەر راستی بوونی ئەو نەخشە و پلانە ی کە لە
(پروژە کۆلات) دا بەرنامە رێژی بۆ کراوە ، بۆیە چەندان پەرتووک هەیە لەم بارەییەو
بۆ ئەوەی خەڵکی رابەن لەسەر رێگای راست و بەرەو گومراییان ببەن.

خوا ی گەورە لە سەرەتای ئایەتەکانی سورەتی (ئیسراء) بەلێنی دابوو، ئەو
بۆ جاری دووەم جوولە کە لە خاکی (فەلەستین) دەستەلاتیان گرتۆتەو دەست و
دەست درێژی دەکەنە سەر مزگەوتی ئەقسا و هەولێ پرووختی دەدەن و هەموو
جیهانیان غەرقی فەساد و خراپەکاری کردوو، بەلام هەر لەو ئایەتەدا خوا
پەرورەدگار بەلێنی داوە کە ئەم جارەش بە دەردی جاری پێشوو لەناو دەچن بەلکو
خراپتریش.

پێسەوا ئەبو هورەیرە (رحمۃ اللہ علیہ) لە پیغەمبەرەو (ﷺ) دەگێرێتەو کە دەفەرموێ:
(لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ، فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ
الْيَهُودِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالشَّجَرِ، فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ: يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا
يَهُودِيٌّ خَلْفِي، فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ، إِلَّا الْغَرْقَدَ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ)^(۱).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۳۹) کتاب: الفتن، باب: لا تقوم الساعة حتی یمر الرجل، برقم: (۲۹۲۳).

واته: رۆژی دوابی هه‌لناسیت هه‌تا موسلمانان شه‌ر له‌ گه‌ل جووله‌که‌کاندا ده‌که‌ن، موسلمانەکان زāl ده‌بن به‌سه‌ریانداو ده‌یانکوژن، هه‌تا وای لیدیته‌ جووله‌که‌ له‌بن به‌ردو داردا خۆی ده‌شارته‌وه، خۆی گه‌وره‌ به‌رده‌که‌ یان داره‌که‌ دینیته‌ قسه‌و ده‌لیت: نه‌ی موسلمان نه‌ی به‌نده‌ی خوا، نه‌مه‌ جووله‌که‌یه‌ له‌ پشت منه‌وه، وهره‌ بیکۆژه‌ ته‌نها داری توترک نه‌یته‌ قسه‌ ناکات، چونکه‌ له‌ داری جووله‌که‌یه‌.

نهم‌ فهرمودیه‌ تیگه‌یشتیکی ده‌وی، نهم‌ کوشتاره‌ی جووله‌که‌ پیش هاتنی قیامه‌ته‌و نه‌و کاته‌ جووله‌که‌ به‌ره‌و فه‌له‌ستین دینه‌وه‌و به‌شوین (ده‌جال)ه‌وه‌ن، که‌واته‌ پیش نه‌وه‌ ده‌یته‌ نهم‌ ده‌وله‌تی ئیسرائیله‌ له‌ناو به‌جیت و موسلمانان فه‌له‌ستینیان ده‌ست به‌که‌وته‌وه‌و پاشان جووله‌که‌ په‌رش و بلا‌وبینه‌وه‌ به‌دونیادا بۆ جارێکی تر، پاش نه‌وه‌ سه‌ر له‌نوێ خولیا‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ فه‌له‌ستین به‌که‌وته‌وه‌ می‌شکیان و به‌که‌ونه‌وه‌ شه‌رکردن و ئینجا نه‌و شه‌ره‌ پریدات.

هه‌روه‌کو پیشتر گوتمان: هه‌ندیک‌ له‌ زانایان له‌وانه‌ (محه‌مه‌د نه‌حمد راشید) به‌هاوکیشه‌یه‌کی بیرکاریانه‌ی زۆر ورد له‌ پرووی چه‌ند ئایه‌تیکی قورئانه‌وه‌ گه‌یشته‌وه‌ نه‌و نه‌جامه‌ی له‌ رۆژی (۲۰۲۲/۳/۵) ده‌وله‌ته‌که‌یان ده‌روخت و نامیته‌ و سه‌ر له‌نوێ ته‌فرو تونای ولات ده‌بنه‌وه‌و شه‌رو کوشتار خوینیان له‌ موسلمانان دورده‌که‌وته‌وه‌.

ناماره‌کان ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌ده‌ن که‌ ده‌وله‌تی ئیسرائیل به‌ره‌و تیاچوون ده‌روات، گه‌نده‌لی زیاد ده‌کات تیایدا، سته‌م و سته‌مکاری تا بیته‌ زۆر ده‌یته‌، لایه‌نگران و دۆستانی به‌ره‌و که‌م بوونه‌وه‌ ده‌روژن، میلله‌تانی دنیا لییان هه‌له‌سته‌ی له‌به‌ر نه‌و هه‌موو سته‌م و قه‌سابخانه‌ی که‌ دروستیان کردوه‌و بۆ میلله‌تی فه‌له‌ستین به‌تایبه‌تی.

مامۆستا سه‌عید هه‌وا (په‌حمه‌تی خۆی لی بی) ده‌لیت: به‌ دلنیا‌ی له‌ ئیستادا ده‌وله‌تی جووله‌که‌ له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه‌ به‌ پێی نه‌و ده‌قانه‌ی که‌ هاتوون ده‌یته‌ کۆتایی پێ بی، وه‌ کۆتایی هاتنیشی په‌یوه‌ندی نییه‌ به‌ دابه‌زینی

پێغه مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی) ^(۱)، وه‌ نه‌و به‌لگانه‌ی که‌ هاتوون که‌ دارو به‌رد ده‌بن به‌ رێنیشانده‌ری موس‌لمانان له‌سه‌ر جوله‌که‌ بۆ نه‌وه‌ی بیکوژن له‌لای نه‌و جوله‌کانه‌ی نیستا نه‌هاتووه‌، به‌لکو له‌گه‌ڵ نه‌و جوله‌کانه‌ن که‌ له‌گه‌ڵ ده‌جالدا ده‌رۆن ^(۲).

وه‌ پایته‌ختی ده‌وله‌تی موس‌لمانان له‌و سه‌رده‌م له‌ ق‌ودس ده‌بی‌ت، وه‌ پێغه‌مبه‌ر عیسا‌ش ده‌چی‌ته‌ ق‌ودس پاش نه‌وه‌ی که‌ دابه‌زی له‌ شاری دیمه‌شق، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ که‌ ف‌لستین که‌ ده‌که‌وته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی موس‌لمانان، وه‌ ده‌وله‌تی جوله‌که‌کان له‌و سه‌رده‌م کۆتایی پێ هاتووه‌.

ئه‌لدؤف هیتلەر له‌ کتیی (کفاح) ده‌لی: نه‌وه‌ی وایکردووه‌ که‌ من ر‌قم له‌ جوله‌که‌ بی‌ت نه‌ویه‌ به‌ به‌رده‌وامی خه‌ریکی پاره‌ کۆکردنه‌وه‌ن به‌هه‌موو ر‌ینگایه‌کی لارو وێر، بۆم ده‌رکه‌وتووه‌ جوله‌که‌ له‌ پشت هه‌موو خ‌انه‌کانی له‌شفروشیه‌وه‌ن و نه‌وان بازاری بۆ دروست ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها ده‌لی‌ت: پاش نه‌وه‌ی ر‌استه‌قینه‌ی جوله‌که‌م بۆ ده‌رکه‌وت، ده‌ستم کرده‌ خ‌وێندنه‌وه‌و توێژینه‌وه‌و بیروپ‌رای سه‌رکرده‌کانیان، سه‌یر ده‌که‌م له‌به‌رده‌م عه‌قیده‌که‌یدا خۆم ده‌بینمه‌وه‌ وه‌ک له‌سه‌ر ر‌ق و خۆپه‌رستی پ‌راوه‌ستاوه‌، عه‌قیده‌یه‌ک ته‌گه‌ر ر‌ینگه‌ به‌ده‌یت به‌رقه‌رار بی‌ت به‌شه‌رییه‌ت ده‌بات به‌ ق‌وردا ^(۳).

هه‌روه‌ها ده‌لی‌ت: نه‌وه‌نده‌ جوله‌که‌ی که‌ ده‌ستم بۆ نه‌بردوون ده‌مه‌وی له‌ داها‌توودا هه‌ل‌سوکه‌وتیان شایه‌ت بی‌ت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ من پێی گه‌یشتم!! له‌ ر‌استیدا ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ جوله‌که‌ له‌ پشت هه‌موو نه‌و به‌رنامه‌ خ‌راپانه‌وه‌ن که‌ می‌لله‌تان فیری سه‌ماکردن و به‌ره‌لایی ده‌بن.

سه‌نته‌ریکی یه‌هودی له‌ ر‌ۆژئاوا‌دا که‌ هه‌موو س‌الێک ر‌اپرسی ده‌کات تا ئاستی دۆستان و لایه‌نگرانی جوله‌که‌ ده‌ریخات، له‌ س‌الێ (۲۰۰۹)ع نه‌و

(۱) هه‌روه‌کو کۆمه‌لێک له‌ بانگ‌خ‌وا‌زانی جوله‌که‌ بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن، به‌ تابه‌تی پ‌رۆتستانته‌کان.

(۲) الأساس في السنة وفقهها - العقائد (۲/ ۱۰۲۵).

(۳) القرن الخامس عشر الهجري، أنور الجنيدي، لا ۱۹۷، التحديات في وجه الدعوة الإسلامية والعالم الإسلامي.

رپارسىيەى كرد ئەنجامەكەى ئەوئەندە ترسناك بوو نەيانوئرا راپىگەيەنن، چونكە لايەنگرانى جولەكە بە رادەيەك كەمبەوتەو كە زەنگى ترسناكيە بۆيان.

جولەكە تەنھا لە ئىسلام دەترسن و بە دىئويكى بەنجكراوى دەزانن و دەترسن بە ئاگا يىتەو، كاتىك كارتەر لە ھەلئاردندا سەرکەوت، رابىنى جولەكە پىنى گوت: بەرپاستى دىئوئەكەى ئىسلام خەرىكە جولە جول بکات.. نىكسۆنى سەرۆكى ئەمىرىكاش گوتى: ئىمە ھەولئى دواخستنى ھوشياربوونەوئى دىئوئەزمەى ئىسلام دەدەين.

بۆيە ھاتنە دى ئەم موزدەيەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە دواى كوشتنى دەجال دەيىت ھەروەكو لە داھاتوودا باسيان دەكەين، ئەك لە دواى جەنگە جىھانيە گەورەكە، وە لە دواى پروودانى جەنگەكە ھەتا ھاتنى دەجال لە فەرمودەكاندا ھىچ باسى جولەكە نەكراو.

مامۇستا (ھاوړى) لە پەرتوكەكەيدا دەلييت: سەرانى جولەكە كە دارپژەى پىلانى ئەو جەنگەن ھەول دەدەن بەشۆيەك لە شۆيەكان جولەكەكانى ئىسرائىل لە ئاگرى ئەو جەنگە دوور بگرن تا ئەو كاتەى ھەموو لە دەورى دەجال كۆدەبنەو، وە ئەگەر خەلكانىكيان لەو جەنگەدا تىابجيت ياخود ئىسرائىل بەر گورزى مۇسلمانان بکەوئ ئەو دلىيان وەك جەنگى جىھانى دووم لە رىنگەى ھۆكارەكانى راگەياندنەو مەسەلەكە ھەزار ئەوئەندەى قەبارەى خۆى گەورە دەكەن تا بتوانن لەو رىنگەيەو زياتر سۆزى ولاتانى ئەوروپا و جىھان بەرەو خۆيان راکيشن و خۆيان بە غەدر لىكراو و بەستەزمان و تىاچووى ئەو نىئەندە لە قەلەم بدەن.. ھەروەھا پيشمان وايە كە لە دواى سەرکەوتنى مۇسلمانان لەو جەنگەدا ئىسرائىل وەكو دەولەت نامىنيت، چونكە مەعقول نىە لەشكرى ئىسلامى بەرەو (ئەستەنبول) بکەوئە رى بۆ رزگارکردنى بەلام گوي نەدات بە بونى قەوارەى ئىسرائىل لەبن ھەنگليدا، بە تايبەتى كە گۆرەپانى شەرەكەش لو سورىاو فەلەستين و لوئىنان يىت.

نیشانه گه وره کان

چوونه ژوورهویهک بۆ نیشانه گهورهکانی کۆتایی بوونه وهر

ئهم نیشانهی که باسماں کردن له لای زاناکان به نیشانه بچووهکان ناوبران، به لām دوا زهنگی نزیکبوونهوهی رۆژی دواپی بریتیه له پروودان و سههر هه لانی کۆمه لیک نیشانهی گهوره که له ماوهیهکی کورت و کهمدا یهک به دواپی یهکدا دین به شیوازی که پیغمبهری خوا (ﷺ) له فهرماشته پیروژهکانی باسی دهکات و دهفرموی: (خُرُوجُ الْآيَاتِ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ يَتَّبِعْنَ كَمَا يَتَّبِعُ الْخَزْرُ)^(۱).

واته: هاتن و دههرونی نیشانهکان یهک به دواپی یهکدا دهیت، ههروهکو چۆن ملوانکهیهک دههچریت مۆروهکانی یهک به دواپی یهکدا دین.

له فهرمودهیهکی تردا هاتوه، که پیشهوا عهبدوللای کورپی عهمر (ﷺ) دهیگیریتهوه دهلیت: پیغمبهری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (الآيَاتُ خَزَزَاتٌ مَنْظُومَاتٌ فِي سِلْكِ، فَإِنْ يُقَطَّعِ السِّلْكُ يَتَّبِعْ بَعْضُهَا بَعْضًا)^(۲).

واته: نیشانهکان وه مۆروی هۆنراوه وان لهسههر پهتیک، ههر له گه ل پهته که پهچرا یهک به دواپی یهکدا دههزین و دهکهونه خوارهوه.

ئهو نیشانه گهواره له لای زانایان پروون و ناشکرایه که له ماوهیهکی کورتدا یهک به دواپی یهکدا دین، وه که دهستی پیکرد وهستانی نیه تا کهوتنه خوارهوهی دوا مورو، به لām له گه ل نهوهشدا تهرتیب کردنی نیشانهکان، واته: (کامیان به دواپی کامیان دادین و کامیان له پیش کامیاندا پروو دههات) زاناکان لهوه یهک دهنگ نین به تاییهت که له فهرمودهکانی پیغمبهری خوا (ﷺ)

(۱) صحیح: موارد الظمئان إلى زوائد ابن حبان (۱۳۶ / ۶) برقم: (۱۸۸۳). وذكره الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۳۲۱ / ۷) باب: أمارات الساعة وآياتها، قال: رواه الطبراني في الأوسط، ورجاله رجال الصحيح.

(۲) صحیح: مسند الإمام أحمد (۴۶۸ / ۶) برقم: (۷۰۳۹). قال أحمد شاكر: اسناده صحيح.

زۆر جار ئەو نیشانانە بە تەرتیبەکی خۆیان نەهاتوون، یاخود تەرتیبەکیان لە فەرموودەیکەو بۆ فەرموودەیکە تر جیاوازی هەیە، بەلام لە گەڵ ئەوەشدا توانراوە تا پاددەیکە زۆر لە پوانگە فەرموودەکانی پێغمبەرە (ﷺ) پەوتی پەودانی ئەو نیشانانە پێک بخەیت.

بۆ نمونە: پێشەوا (موسلیم) لە صەحیحەکیدە ئەو نیشانە گەورانە دوو جار لەسەر زاری یەکیەک لە هاوێلانێ پێغمبەرە (ﷺ) دەگێڕێتەو کە ئەویش پێشەوا حوزیفە کۆری ئوسەیدی غیفاریه (رضی اللہ عنہ)، بەلام تەرتیبی نیشانەکان لە دوو فەرموودەکیدە لە یەکتەر جیاوازی ئەوەتا لە یەکیکیاندا دەفەرموێت: (اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ، فَقَالَ: مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ - فَذَكَرَ - الدُّخَانَ، وَالْجَالَ، وَالْذَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسْفٌ بِالشَّمْرِ، وَخَسْفٌ بِالشَّعْرِ، وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ)^(۱).

واتە: جارێکیان پێغمبەری خوا (ﷺ) لیمان دەرکەوت لە کاتیکیاندا ئێمە خەریکی قسەو باس بووین، فەرمووی: ئەو بەسەرچی دەکەن؟ گوتمان: باسی پوژی دوابی، فەرمووی: کوټایی بونەر هەڵناسیت هەتا دە نیشانە لە پێش هاتنی نەبینن، پاشان فەرمووی: دوو کەڵ و دەجال و دابەو هەڵهاتنی خۆر لە خۆر ناواو دابەزینی عیسا کۆری مەریەم و، یەنجوج و مەنجوج و سێ پوچوون، پوچوونێک لە خۆر هەلات و پوچوونێک لە خۆر ناواو پوچوونێک لە دوورگە عەرەب، وە کوټایی ئەوانەش ئاگرێکە لە یەمەن دێتە دەر خەلکی پراو دەنیت بەرەو شوێنی حەشر کردنیان.

لە ریاوەتیکێ تر کە پێشەوا (موسلیم) لە هەمان هاوێل دەگێڕێتەو، ئەم جارە لە فەظ و تەرتیبەکی جیاوازی بەم جۆرە: (إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: خَسْفٌ بِالشَّمْرِ، وَخَسْفٌ بِالشَّعْرِ، وَخَسْفٌ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَالْدُّخَانُ وَالْجَالَ،

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب فی الآيات التي تكون قبل الساعة، (۲۲۲۵/۴) برقم: (۲۹۰۱).

وَدَابَّةُ الْأَرْضِ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ قُفْرَةٍ عَدَنٍ تَزَحَلُ النَّاسَ^(۱).

واته: رۆژی دواى هه‌لناسیته هه‌تا ده نیشانه ڕوو ده‌دات: ڕۆچوونیک له خۆر هه‌لات و ڕۆچوونیک له خۆرئاوا و ڕۆچوونیک له دوورگه‌ی عه‌ره‌ب و دووکه‌ل و ده‌جال و دابه‌ی زه‌وی و، یه‌ئجوج و مه‌ئجوج و، هه‌لاتنی خۆر له خۆر ئاواوه‌و، ئاگرێک که له‌ناوچه‌ی عه‌مه‌ن ده‌رده‌چیت و خه‌لکی کۆچ پێ ده‌کات.

له‌م فهرمووده‌یه‌دا بۆمان به‌ده‌رده‌که‌وێت که هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) له گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و نیشانه‌نانه ته‌رتیبه‌که‌یان نه‌پاراستوه‌، به‌لام له‌ ڕێگه‌ی تییینی و ووردبوونه‌وه له فهرمووده‌کان ته‌رتیبه‌ی هه‌ندیکیانمان بۆ به‌ ده‌رده‌که‌وێت، وه‌کو (مه‌مه‌دی مه‌هدی) پێش ده‌جال دیت و دواتر ڕوویه‌ڕووی یه‌کتر ده‌بنه‌وه‌و عیسا‌ی کۆری مه‌ریه‌میش له کۆتایی ته‌مه‌نی ده‌جالدا دیته‌ خواره‌وه‌، چونکه له‌گه‌ڵ هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی ده‌جال ده‌کوژریت و پاشانیش له‌ هوکمه‌ڕانی پێغه‌مبه‌ر عیسا‌ یه‌ئجوج و مه‌ئجوج دین، به‌لام هه‌ندیک له‌ نیشانه‌کانی تر وه‌ک دووکه‌ل و ڕۆچوون و دابه‌ و هه‌لاتنی خۆر له‌ خۆرئاوا و نه‌وانه‌ هیچ به‌لگه‌یه‌کی ئه‌و تو‌ نیه‌ بۆ ته‌رتیب کردنیان، ئیمه‌ش به‌ پشتیوانی خا‌ی گه‌وره‌ هه‌ول ده‌ده‌ین لی‌ره‌دا به‌ پێی توانا له‌ ته‌رتیبه‌ی زاناو نووسه‌ره‌ به‌ ڕێژه‌کانی پێشو له‌م بواره‌دا ده‌رنه‌چین و به‌ پێی تواناش هه‌ول ده‌ده‌ین ڕووداوه‌کان به‌ ته‌رتیبه‌یکێ ڕاست و له‌ شوێنی خۆیدا باس بکه‌ین.

وه‌ ئه‌گه‌ر سه‌رنج به‌دینه‌ سه‌ر فهرمووده‌کان دوو وشه‌ به‌کارهاتوون (واو) له‌گه‌ڵ (أو) وه‌ هه‌ردووکیشیان له‌ زمانێ عه‌ره‌بی هیچ واتایه‌کی ته‌رتیب ناگه‌یه‌نی، واته‌: مه‌رج نییه‌ ئه‌و ده‌ نیشانه‌یه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک بێن.. هه‌ردوو فهرمووده‌کان وه‌کو یه‌که‌ به‌لام شیوازی ته‌رتیبه‌کان جیا‌یه‌، چونکه فهرمووده‌که‌ی پێشه‌وا حوزیفه‌ی غیفه‌ری (رضی‌الله‌عه‌نه‌و‌ا‌له‌ی‌وه‌) که پێشه‌وا موسلیم ریا‌یه‌تی کردوه‌ به‌ دوو ریا‌یه‌تی جیا‌واز هاتوون هه‌روه‌کو له‌ پێشتردا ئاماژه‌م پێی کرد.

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب فی الآيات التي تكون قبل الساعة، (۲۲۲۶/۴) برقم: (۲۹۰۱).

وہ تیڭرایی ھەوآلەکان ئەوہ دەرەدەکەوئ کە دەرکەوتنی دەجال یەکەمین نیشانە ی گەورە یە کە گۆرانی باری گشتی زۆریە ی سەر زوی رادە گەییەن و ئەمەش بە مردنی عیسای کورپی مەریەم (سەلامی خوی لی بی) ھەمووی کۆتایی دئ^(۱).

پێشەوا شەنقیتی (پەحمەتی خوی لی بی) دەلیت: (وأشراط الساعة الكبرى: العشرة، وهي: نزول عيسى، وخروج الدجال، ويأجوج ومأجوج، والدابة، ورفع القرآن، وطلوع الشمس من مغربها، وإغلاق باب التوبة، والخصف)^(۲).

واتە: لە نیشانە گەورەکانی کۆتایی بوئەوەر، دە (۱۰) دانە یە، ئەویش: دابەزینی پیڤەمبەر عیسا، دەرچوونی دەجال، یەئجوج و مەئجوج، گیانلەبەرەکە، ھەلگیرانەوہی قورئان، ھەللاتنی رۆژ لە رۆژ ئاواو، داخستنی دەرگای تەوہ، رۆچوون.

باوکی عەبدوللای کورپی حاکیم (پەحمەتی خوی لی بی) دەلی: وا دەرەدەکەوئ رۆژەلەتەکە پێش دەرکەوتنی ئازەلەکە بەکەوئ، پاشان ھەر لەو رۆژ یان لە رۆژیکی نزیکدا ئازەلەکە دەرکەوئ^(۳).

پێشەوا ئەبی عالیہ (پەحمەتی خوی لی بی) دەلیت: دەستپێکردنی یەکەمین لە نیشانە گەورەکانی رۆژی دوا یی ھەتا دەگاتە کۆتایی شەش مانگی پێدەچیت^(۴).

بەلام قسەکە ی ئەبی عالیہ ئەوہ یە لە پاش ھەللاتنی رۆژ لە رۆژ ئاواو ئەوہندە ی پێدەچیت، چونکە دەجال لە دەورویەری (۴۳۹) رۆژ دەمیئیتەو، وە عیسای کورپی مەریەم (۷ یان ۴۰) سالی دەمیئیتەو^(۵).

پێشەوا عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاص (ﷺ) دەلیت: (يَبْقَى النَّاسُ بَعْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا عِشْرِينَ وَمِائَةً سَنَةً)^(۶).

(۱) فتح الباري بشرح صحيح البخاري، (۳۵۳/۱۱).

(۲) أضواء البيان، (۳/ ۳۱۴).

(۳) فتح الباري بشرح صحيح البخاري، (۳۵۳/۱۱).

(۴) فتح الباري (۱۱/ ۳۶۲).

(۵) صحيح علامات الساعة الكبرى، مصطفى مراد، لا ۸.

(۶) مصنف ابن أبي شيبة (۱۷۹/ ۱۵) برقم: (۳۸۷۵۵).

واته: خه‌لکی ده‌میننه‌وه له پاش هه‌لاتنی رۆژ له رۆژ ئاواوه به (۱۲۰) سال.

پیشه‌وا ئه‌بو هوڤه‌یره (ﷺ) ده‌لیت: هه‌شت مانگی پیده‌چیت^(۱).

به پیتی ئه‌م به‌لگانه بو‌مان به ده‌رده‌که‌و‌یت که ئه‌م بونه‌وه‌ری تیایدا ده‌ژین له پاش هه‌لاتنی رۆژ له رۆژ ئاواوه (۳) سالی تر ده‌خایه‌نیت^(۲).

پیشه‌وا موغازی کوری جه‌به‌ل (ﷺ) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (الملحمة العظمی وفتح القسطنطنیة وخروج الدجال في سبعة أشهر)^(۳).

واته: جه‌نگه گه‌وره‌که‌و ئازادکردنی قوسته‌نتنیه‌و ده‌رچوونی ده‌جال له ماوه‌ی هه‌وت مانگه.

پیشه‌وا عه‌بدو‌للای کوری بوسر (ﷺ) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (بین الملحمة وفتح القسطنطنیة ست سنين، ويخرج الدجال في السابعة)^(۴).

واته: له نێوان جه‌نگه گه‌وره‌که‌و ئازادکردنی قوسته‌نتنیه شه‌ش ساله، ده‌جال له هه‌وته‌مین سال ده‌رده‌چیت.

له رېوايه‌تی عه‌بدو‌للای کوری بوسر (ﷺ) فهرموویه‌تی: (بین الملحمة وفتح المدينة ست سنين ويخرج الدجال في السابعة)^(۵).

واته: له نێوان جه‌نگه گه‌وره‌که‌و ئازادکردنی شاره‌که شه‌ش ساله ده‌جال له هه‌وته‌مین ده‌رده‌چیت.

(۱) صحیح علامات الساعة الکبری، مصطفى مراد، لا ۸.

(۲) صحیح علامات الساعة الکبری، لا ۹.

(۳) ضعیف: أخرجه الحاكم في (المستدرک علی الصحیحین)، کتاب: الملاحم والفتن، (۴/ ۴۲۶). والترمذی، کتاب: الفتن، باب: ما جاء في علامات خروج الدجال، وفي سنده أبوبکر بن أبي مریم، وهو ضعیف.

(۴) سنن ابی داود، برقم: (۴۲۹۵). قال الحافظ الذهبي عنه في (سير أعلام النبلاء) (۷/ ۶۵): ضعفه أحمد بن حنبل وغيره من قبل حفظه.

(۵) فتح الباري (۶/ ۲۷۶).

ئازادکردنی شاری ئەستەنبۆل

شاری ئەستەنبۆل^(۱) بۆ ماوهی دوو ھەزار ساڵ پایتەختی دەسلاتی رۆم و مەسیحیەکان بوو کە یەکەم جار لەسەر دەستی سەرکردەییەکی ئیسلامی لاودا ئازاد کرا بە ناوی (محەممەد فاتح) ھەر چەندە لە بەشی یەکەم باسما لە (محەممەد فاتح) کرد، دواى ئەو ئەو شارە بۆ ماوهی زیاتر لە چوار سەدە پایتەختی خیلەتە ئیسلامی بوو کە عوسمانیەکان دەیان برد بەرپەر، تا دواتر لە دواى جەنگی جیھانی یەکەم خیلەتە ئیسلامی رۆخواو (سولتان عبدالحمید)ی دووھم کە کۆتایی خەلیفەى دەولەتى عوسمانی بوو وەلانراو جەلەوی دەسلات کەوتە دەستی (کەمال ئەتاتورک) کە پیاویکی عەلمانی دژ بە ئیسلام بوو، لە ماوهی دەسلاتی ھەولیدا بە ھەموو شێوەیەکی ئیسلام لە تورکیادا ریشە کێش بکات و ناسنامەى ئیسلامی ئەو وولاتە بگۆرێت، بۆ ئەو مەبەستەش پڕۆژەى عەلمانی داپلۆسیۆنەری تیدا دامەزراندو پایتەختەکەشی لە (ئەستەنبۆل) ھە گواستەو بۆ (ئەنقەرە)، وە لەو پڕۆژە ھەتا ئێستا (ئەستەنبۆل) لە ژێر دەسلاتی عەلمانیەت و کوفر دایە، وە ھەرواش دەمیۆتتەو ھەتا لەسەر دەستی سوپای (موحەممەدی مەھدی) دا ئازاد دەکەیت، وە ئازادکردنی ئەو شارە لە پاش ئەو دیت کە موسلمانەکان لە جەنگە گەورەکەدا سەردەکەون و ھێزو دەسلاتی رۆم و دەولەتە خۆرئاواییەکان لە بن ھەڵدەکۆلن و ئیتەر ھیچ پێگرو بەرەستیک نامیۆت لەبەردەمیاندا، وە پێ دەچێت کە پاشماوێ لەشکرە شکاوەکەى رۆمەکان بەرەو شاری (ئەستەنبۆل) پاشەکشێ بکەن و ھەل بین، بەدەلیاییەو دەتوانین بڵێن کە لەشکری عەلمانی تورکیاش لە جەنگە گەورەکەدا ھاوپەیمانی رۆمەکان بوو دژی موسلمانەکان، ھەر بۆیە لە گەل سەرکەوتنی

(۱) لە فەرموودەکانی پێغمەبەر (ﷺ) بەناوی (قوسطنطنیة) ھاتوو، بەلام من بەناوی ئەستەنبۆل ناوی دەم، چونکە شاری ئەستەنبۆل لای زۆریەى زۆریمان رۆون و ئاشکرایە، بەلام وشەى (قوسطنطنیة) ھەموو کەس نایزانیت.

موسلمانەکان لە جەنگە گەورە کەدا بەبێ وەستان لەشکری ئیسلامی پرۆودە کاتە شاری (ئەستەنبۆل)، ھەرۆک لە فەرماشتەکانی پیغەمبەر (ﷺ) ھاتوو.

خوێنەری سەنگین: نازادکردنی شاری ئەستەنبۆل بریتییە لە جەنگێکی گەورە و فەرھوان لە نێوان موسلمانان و خاچ پەرستان بەرپا دەبێ. ھۆیە کەشی ھەمان ئەو ھۆیەییە کە لە فەرمودەی رابردوو باسکراوە، جا ئەم فەرمودەیە باسی ترسناکیەکانی جەنگ دەکات و لە بارەی ئارامی موسلمانان دەوێت، پاشان بەسەر دوژمنانیان سەردە کەون، جێی سەرنجە کە ژمارەیەکی زۆر گاوڕی موسلمان بوی چاک لە پرێزی لەشکری موسلمانان دا دەبن.

پیشەوا ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) لە دواى سەرکەوتنى موسلمانەکان لە جەنگە گەورە کەدا دەفەر مۆت: (فَيَفْتَحُونَ قُسْطَ ظِلْمِيَّةٍ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَفْتَسِمُونَ الْعَنَائِمَ، قَدْ عَلَقُوا سُوقَهُمْ بِالزَّيْتُونِ، إِذْ صَاحَ فِيهِمُ الشَّيْطَانُ: إِنَّ الْمَسِيحَ قَدْ خَلَفَكُمْ فِي أَهْلِيكُمْ، فَيَخْرُجُونَ، وَذَلِكَ بَاطِلٌ، فَإِذَا جَاءُوا الشَّامَ خَرَجَ).^(۱)

واتە: پاش ئەوێ شاری ئەستەنبۆل نازاد دەکەن، وە لە کاتی کەدا کە سەر گەرمی دابەش کردنی دەستکەوتی شەپەرە کەن و چەکو شمشیرەکانیان بە دار زەیتونەکاندا ھەلواسیو، لەو کاتەدا شەیتان لەناویان ھاوار دەکات و دەلیت: مەسیحی دەجال لە دواتانەو پەلاماری مالا و مندالی داو، ئەوانیش بەپەلە دەگەرێنەو ھەوالتە کەش درۆیە، پاشان کە دەگەنە شام ئینجا دەجال دەردەچیت.

پیشەوا کەعبی ئەحبار (رضی اللہ عنہ) سەبارەت بە چۆنیەتی نازادکردنی ئەستەنبۆل دەلیت:

لەو پرۆژێ محەممەدی مەھدی سەیری ئالاکەیی دەکات، ئەمجا ئاوی بۆ دەھێنن بۆ ئەوێ نوێژی بەیانی ئەنجام بدات، ئینجا ھەموو لێی دوور دەکەونەو، دواتر پرۆو لە خەلکی دەکات و دەلیت: ئەو خەلکینە تێپەرێن بە نێو دەریاکان، بە دلنیاوی خۆی گەورە دەریاتان بۆ شەق دەکات ھەرۆک چۆن بۆ بەنی

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۲۱) باب: فی فتح قسطنطنیة، و خروج الدجال، برقم: (۲۸۹۷).

ئیسرائیلی شەق کرد، ئەمجا نوێری بەیانی ئەنجام دەدرێت و بەرپێ دەکەون^(۱)..
با گۆمان لە پێشەوا ئەبو هورەیره (ع) بێت بزانی چى دەلیت:

پێشەوا ئەبو هورەیره (ع) دەلیت: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووەتى: (هَلْ سَمِعْتُمْ مَدِينَةَ جَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَرِّ وَجَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَحْرِ؟ فَقَالُوا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْزَوْهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مِنْ بَنِي إِسْحَاقَ، حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا نَزَلُوا، فَلَمْ يُقَاتِلُوا بِسِلَاحٍ وَلَمْ يَرْمُوا بِسَهْمٍ قَالَ: فَيَقُولُونَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ فَيَسْقُطُ أَحَدُ جَانِبَيْهَا، قَالَ تَوَرَّ: وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ: جَانِبُهَا الَّذِي يَلِي الْبَرَّ، ثُمَّ يَقُولُونَ الثَّانِيَةَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، فَيَسْقُطُ جَانِبُهَا الْآخَرُ، ثُمَّ يَقُولُونَ الثَّلَاثَةَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ فَيُفْرَجُ لَهُمْ فَيَدْخُلُونَهَا فَيَغْنَمُونَ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَفْتَسِمُونَ الْمَغَانِمَ إِذْ جَاءَهُمُ الصَّرِيخُ فَقَالَ: إِنَّ الدِّجَالَ قَدْ خَرَجَ، فَيَتَرَكُونَ كُلَّ شَيْءٍ وَيَرْجِعُونَ^(۲)).

واتە: شارێکتان بیستوو بەشیکی لە ووشکایی دایەو بەشیکی لە ئاودایە گوتیان: بەلێ ئەو پێغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: پۆزى دواى نایەت هەتا هەفتا هەزار لە ئەوەکانى ئیسحاق هێرشى بۆ دەکەن، کاتێک کە دەیکەن دادەبەزن ئە بە چەك شەریان لە گەڵ دەکەن و ئە تیریشیان تێدەگرن، هەر ئەوەندە دەلێن: (لا إله إلا الله والله أكبر) لایەکی دەپوخت، پاشان بۆ دوو جار دەلێن: (لا إله إلا الله والله أكبر) لایەکی تریشى دەپوخت، پاشان بۆ جاری سێیەم دەلێن: (لا إله إلا الله والله أكبر) ئەمجارە بۆیان دەکرێتەو دەچنە ناوی و دەستکەوتێکی زۆریان دەبێت، لەکاتێکدا کە سەرگەرمى دابەش کردنى دەستکەوتەکان، دەنگێک لەناویاندا بڵاودەبێتەو کە (دەجال) هەستاو، ئیتر هەموو شتێک بەجی دەهێلن و دەگەڕێنەو.

لەم فەرموودە پێرۆزەدا بۆمان بەدیار دەکەوێت ئەو کەسانەى شارى (ئەستەنبۆل) ئازاد دەکەن کۆمەڵە موسڵمانێکن لە ئەوەى (ئیسحاق)ن، کە

(۱) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۰۹.

(۲) صحيح مسلم (۲۳۳۴/۴) كتاب: الفتن وأشراط الساعة، باب: لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل، برقم: (۲۹۲۰).

ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوەی کۆمەڵیکی زۆریش لە پۆمەکان لەو سەردەمەدا موسڵمان دەبن و لە پێزی لەشکری ئیسلامی دەجەنگن و (ئەستەنبۆل)یش لەسەر دەستی ئەواندا ئازاد دەکەیت.

پۆمیش ھەر لەئەوێ ئیسحاقن، لەبەر ئەوەی عیسی کورێ ئیسحاقی کورێ ئیبراھیمە.

زاناکان دەڵێن: بەنی (ئیسحاق) مەبەست پێی ی پۆمەکان خۆیان..

پێشەوا ئەوەی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) لە شەرحی موسڵیمدا (۸/۱۸) دەڵێ: پێشەوا قازی عیاز (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەڵێت: لە ھەموو بنەرەتەکانی صەحیحی موسڵیم و ھاواتووە کە ئەوەی ئیسحاقن، ھەندیکیش دەڵێن: ناسراوە چاکەکانی ئەوەی ئیسماعیلن، فەرمودەکەش ئەو دەگەییەن و مەبەستیش عەرەبە..^(۱)

بەلگەش لەسەر ئەوەی پێغمەبەری خوا (ﷺ) مەبەستی عەرەب بوو کە لەو سەردەمە (بەنی ئیسماعیل)ن، ئەوەیە کە لە فەرمودەکە (ذی مخمر) دا ھاواتووە: پۆمەکان بە ھاوڵەکیان دەڵێن: عەرەمان بۆ کپ کردیتووە، ئینجا ناپاکی دەکەن و خۆیان ئامادە دەکەن بۆ داستانەکە، بۆیە ئەمە بەلگەیه لەسەر پوودانی ئەو جەنگە لە نێوان عەرەب و پۆمەکاندا.

پروالەتی فەرمودەکانی ئەم بەشەش ھەر لەسەر ئەوەیە، ئەوانەش کە دەستپێشخەری دەکەن لە شەری داستانەکە، ھەر ئەوانن فەتھی ئەستەنبۆل دەکەن.

منیش دەڵێم ھیچ گرفتێک لێرەدا نیە، چونکە دین ھی ھەموو خەلکە، کێی خوداش بیهوئ مولکی دەدات، (محەممەدی فاتیح) زیاتر لە سیسەد سالی پاش ئەوەی غەزای قوستنتینیە کرد، زۆرینەی سەربازەکانیشی غەیرە عەرەب بون، دوریش نیە دوبارە شتیکی وا روویداتووە. فەرمودەکانی داستانەکە پێشتر

(۱) شرح صحیح مسلم (۱۸/۴۳).

باس کرا به لگهیه له سهری، رۆمه کان به موسلمانان ده لێن: لیمان گه پێن له گه ل نهواندا بجهنگین که له خۆمان و موسلمان بون.

پیشه وای ئیبنو که ثیر (پهحمهتی خوی لی بی) ده ربارهی ئهم فهرموودهیه ده لیت: پۆم له کۆتایی دونیا موسلمان ده بن، وه له وانهیه پرگارکردنی شاری نهسته مبول له سهردهستی کۆمه لیک لهواندا بیته دی، ههروهکو له فهرمووده که دا هاتوو ههوا هیرشی بۆ ده کهن به سوپایه کی ههفتا ههزار سهربازی له نهوی نیسحاق.. وه نهوانه ی شاری نهسته نبول نازاد ده کهن خه لکی سوریا..

نهوهشی کردۆته به لگه له سهرده نهم قسهیه کهوا پۆمه کان مه دح کراون، پێشهوا عه مری کوری عاص (رضی الله عنه) ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بوو ده فیه رموو: (تَقَوْمُ السَّاعَةِ وَالرُّومُ أَكْثَرُ النَّاسِ، فَقَالَ لَهُ عَمْرُو: أَبْصِرْ مَا تَقُولُ، قَالَ: أَقُولُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، قَالَ: لَيْنَ قُلْتُ ذَلِكَ، إِنَّ فِيهِمْ لَخِصَالًا أَرْبَعًا: إِنَّهُمْ لَأَخْلَمُ النَّاسِ عِنْدَ فِتْنَةٍ، وَأَسْرَعُهُمْ إِفَاقَةً بَعْدَ مُصِيبَةٍ، وَأَوْشَكُهُمْ كَرَّةً بَعْدَ قَرَّةٍ وَخَيْرُهُمْ لِمُسْكِينٍ وَتَيْمٍ وَضَعِيفٍ، وَخَامِسَةٌ حَسَنَةٌ جَمِيلَةٌ: وَأَمْنَعُهُمْ مِنْ ظُلْمِ الْمُلُوكِ^(۱)).

واته: پۆژی دوا یی دیت پۆم له هه موو خه لکی زیاترن، جا پێشهوا عه مری کوری عاص (رضی الله عنه) گوئی: جوان سهیرکه که چی ده لێی، گوئی: ده لیم نهوه ی له پیغه مبه ری خوام (ﷺ) گوئی لی بووه، جا ماده م واده لێی ده نا پۆمه کان چوار پهوشتی جوانیان ههیه: به راستی پۆم له هه موو کهس نه رمترن له کاتی ناشیدا، وه له گشت کهس به په له ترن بۆ رابوونه وه ی له دوا ی موسیبه تدا، وه به په له ترینی دۆراوانن له جهنگدا بۆ پرویه پروو بوونه وه، وه باشت رینیان بۆ هه ژارو بیه ژه کان، وه پینجه میش چاکه ی به پیک و جوانی نه نجام ده دن، پاشا کانیان قه دهغه کراون له ستم کردن له خه لک.

پیشهوا نهوه یی (پهحمهتی خوی لی بی) ده فهرمو ی: نهو کۆمه له ی یه کهم جار پۆمه کان له پیش ده ستی کردنی جهنگه گه وه که دا داویان ده کرد که موسلمانان ته سلیمیان بکهن، هه ره وه پۆمانه بوون که پیشت ر موسلمان بوون و

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۲۲) باب: تقوم الساعة والروم أكثر الناس، برقم: (۲۸۹۸).

چوونه ته پړیزي له شكري ئيسلاميه وه، وهك له فهرمووده كه دا بوټمان دهرده كه وټت كه پږمه كان له دواي جهنگه گه وره كه به پاديه يهك وره يان دهر وځي و هيټي نه ژنويان ده شكيت كه تواناي هيچ به رهنگار بوونه وه يه كيان ناميتيت له به ردهم له شكري ئيسلامدا، هر بزيه له گهل بيستني دهنكي (لا إله إلا الله والله أكبر) دهر واهي شاري نهسته مبول له به ردهم نهو هيټه ئيسلاميه دا ده كرتته وهو به بي شهرو كوشتار دهست به سهر شاره كه دا ده گرن^(۱).

ده لټ: نه مه ئيستا هه يه له سهرده مي ئيمه دا، به لكو به شي هره زوري له شكري ئيسلام له خاكي شام و ميصر لهو كه سانه كه له خويانن كهوا نه مپو سوپاس بو خوا شهرد ده كهن له گهل نه هلي كافري خويان هه روهك له سهرده مي ئيمه چهندين جار پرووي داوه، وه له يه كجاردا به هه زاران پروويه پرووي كافران دهنه وهو سوپاس هه ر بو خوا له سهر سهر خستني ئيسلام و شكودار كردني^(۲).

پزگار كردني نهسته مبول به بي جهنگ پرووي نه داوه تا ئيستا، نه نه سي كوري ماليك ده لټ: (فَتَحُ الْقُسْطَ ظَنِينَةً مَعَ قِيَامِ السَّاعَةِ)^(۳).

واته: پزگار كردني نهسته مبول له گهل هاتني پوژي دوايي دا به ..

(الْقُسْطَ ظَنِينَةً) نه ستاي بي ده لټن.. كه پا به ته ختي خيلافه ي عوسماني بوو له پيشترا، وه له ئيستا دا (نه ستامبول) ي بي دهوتر.

پيشهوا ترمذي (په حمه تي خواي لي بي) ده لټ: مه حمودي كوري غه يلان كه ماموستاي پيشهوا (ترمذي) ه ده لټ: نهسته مبول شاري پږمه كانه و پزگار ده كړي له كاتي دهر چووني ده جالدا^(۴).

(۱) شرح النووي لمسلم (۲۱/۱۸).

(۲) شرح النووي لمسلم (۲۱/۱۸).

(۳) سنن الترمذي (۸۰/۴) باب: ما جاء في علامات خروج الدجال، برقم: (۲۲۳۹). حديث غريب.

(۴) جامع الترمذي (۶/۴۹۸) مع تحفة الأحوذى، للمباركفوري.

پزگارکردنی ئەستەمبۆڵ لەلایەن تورکەکانەوه بەشەپرو جەنگ پوویدا
لەسەردەمی محەممەد فاتح، جا لە کۆتایی دنیا جارێکی تر پزگار دەکری
هەروەکو پیغمبەر (ﷺ) هەوالی پێداوین.

پێشەوا ئەحمەد شاکر (پەحمەتی خۆی لێ یی) دەلێت: ئەو پزگارکردنە
ئەستەمبۆڵ کە لە فەرموودە کەدا موژدە پێداوێ لە پاشە پۆژێکی نزیك
یان دوور دیتە جێ کە هەر خۆی گەورە دەزانێ کە دەبی، کە ئەوەش
پزگار کردنیکی دروستەو راستە بۆ ئەم شارە مەزنە لەو کاتە کە موسڵمانان
دەگەرپێنەوه بۆ دینەکیان کە پشتیان تێکردبوو، بەلام پزگارکردنە کە تورک
کەوا پێش ئەم چەرخە ی ئیمە پووێ داوێ ئەو پێ خۆشکردنیکە بۆ پزگارکردنی
یە کجاریە گەورە کە، پاشان ئیستا ئەم شارە لە ژێر دەستی موسڵمانان دەرچوو،
هەر لەو کاتەوهی کەوا دەوڵەتەکیان رایگەیانندوو کەوا ولاتیکی ئیسلامی نیە
و گشت یاساو کاریکی دەوڵەت بەستورەکانی بێدینان و کافران، جا لە پاشە
پۆژدا پزگارکردنی ئیسلامی بۆ دیت إن شاءالله هەروەکو پیغمبەری خوا
(ﷺ) هەوالی پێداوین^(۱).

پێشەوا عەمری کۆری عەس (ﷺ) دەلێت: قوستەنتینیە سێ جار غەزای
تێدا ئەنجام دەدری:

غەزای یە کەم: بەلایەکی زۆر زۆر توندە.

غەزای دووهم: لە نیوان خەلکی قوستەنتینیەو موسڵمانان ناشتەواییە ک مۆر
دەکرێت هەتا دەگاتە ئەو حالەتە کە موسڵمانان مزگەوتی تێدا دروست بکەن..

غەزای سێهەم: خۆی گەورە نازادی دەکات بە وشە (الله أكبر).. سێهەمی
وێران دەکری، وە سێهەمی دەسوێنرێت، وە سێهەمی تر دەسکەوتەکانی دابەش
دەکرێت^(۲).

(۱) مسند الإمام أحمد (۱۸/۱۰۳) برقم: (۹۳۹۵).

(۲) عقد الدرر في أخبار المهدي المنتظر، لا ۱۳۴.

ئوهری زانراوه که (محهممد فاتح) فتحی قوسته‌نتنیدی کرد له سالی (۱۴۵۳ع) هه‌روه‌کو له‌به‌شی یه‌که‌می نیشانه‌کان پروونمان کره‌وه، جا ماوه‌ته‌وه فتحی (رۆما) ی پایته‌ختی ئیتالیا بکرت و ئیسلام بچیته‌ ئه‌وی و ده‌سه‌لات په‌یدا بکات.. ئهم فته‌ت‌ه‌ش مه‌رج نیه، هه‌روه‌کو دکتۆر یوسف قه‌رزای (خودای گه‌وره‌ بیپاریزێ) ده‌لێت: فته‌ت‌ه‌کی سهر‌بازی بی‌ت، به‌ل‌کو ده‌کرێ فته‌ت‌ه‌کی رۆشنییری و فیکری بی‌ت وه‌ک چۆن ئه‌و هه‌موو ولاتانه‌ی تری ئیسلام تیایدا ب‌لا‌وبه‌یه‌وه‌و گه‌شه‌ی کردو یه‌ک سهر‌بازی موس‌لمانیش نه‌چویه‌ ناوی..

فته‌تی ناشتیانه‌ش له‌ ئیسلامدا ناویراوه‌و له‌ قورئان و فهرموده‌دا هاتوه‌وه، وه‌کو خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: [إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝۱]. مه‌به‌ستیش پێی ئهم ناشتی‌نامه‌یه فته‌ت‌ه‌؟!.. دیاره‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بیرو‌رایان تا ئه‌و کاته‌ وابوه‌ که فته‌ت‌ ته‌نها به‌ سوپا ده‌کرێ و فته‌ت‌ ده‌بی فته‌تی سهر‌بازی بی‌ت^(۱).

به‌لێ.. ئه‌وه‌بوو سالی (۱۹۹۵ع) واته‌: پاش فهرموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ زیاتر له‌ (۱۴۰۰) سال له‌ شاری (رۆما) مناره‌ی یه‌که‌مین مزگه‌وت چوو به‌ ناسمانداو بووه‌ خێرو به‌ره‌که‌ت بۆ ئه‌و ولاته‌، ئهم مزگه‌وته‌ی رۆما له‌ جوانترین گه‌رپه‌کی شاردا دروست کراوه‌ که گه‌رپه‌کی (یاریولی) یه‌ که ته‌نیا (۱۰) کم له‌ فاتی‌کانه‌وه‌ دووره‌، به‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کم یه‌ک ملیۆن موس‌لمان ئیسلامه‌تیان راگه‌یان‌دو ئه‌مه‌ش بووه‌ ه‌وی قه‌شه‌و پیاوانی کلێسه‌ لیان بکه‌ونه‌ ته‌قه‌و به‌ر ده‌رگای مه‌حه‌که‌مه‌یان پێ بگرن و بکه‌ونه‌ کێشه‌ نانه‌وه‌ بۆیان، به‌لام به‌ نیزی خوا سه‌ر که‌وتوو نه‌بوون.. نه‌ک ئه‌وه‌ش به‌ل‌کو له‌ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا زیاتر له‌ (۵۰۰) گاوری کاسۆلیکی ئیسلام بوونی خ‌ویان راگه‌یان‌د^(۲).

موس‌لمانانی رۆما چوار ده‌وری مزگه‌وته‌که‌یان کردوه‌ به‌ باخ و باخات و گول و گولزارو ئه‌وه‌نده‌ی تر گه‌رپه‌که‌کیان رازاندۆته‌وه‌، سه‌یر ئه‌ویه‌ شاره‌وانی

(۱) تاریخنا المفتری علیه، د. یوسف القرضاوی، لا ۲۷۰.

(۲) المعجزة المتجددة، لا ۱۴۰.

پۆما ویستی له دووری (۱۵۰) م له مزگهوته کهوه کۆگای خۆل و خاشاک دابنێ و تییدا کۆیبکاتهوه، خوا کردی ئەم ههولەشیان شکستی خوارد.

کهواته دوور نیه ئەمجارهیان ئیسلام فەتەحی ئەوروپا بکاتهوه به فیکرو پەوشت بەرزى و کەلتورى دەولەمەندى خۆى.. موعجیزەکەى پیغمبەرىش بێتە دى.

- ۱ -

هاتنی ده جال

هاتنی دهجال

بیروباوهری ئههلی سوننه سهبارهت به دهجال

پروون و ناشکرایه یه کێک له بیروباوهری ئههلی سوننه و جهماعهت باوهر بوونه به پوژی دوابی که پایه که له پایه کانی باوهر، وه یه کێک له نیشانه گهوره کانی پوژی دوابی: دهرچونی مهسیحی دهجاله.

له بهر مهزنی و گهورهیی ئه و پرووداوه شه پری فیتنه ی دهجال پیغه مبهری خوا (ﷺ) به درێژی بۆی باس کردوین به وردی، وه ئاگاداری کردوینه تهوه.

پیشهوا نهوهوی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت:

پیشهوا قازی عیاز (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: ئهم فهرمودانه ی که پیشهوا موسلیم و هی دیکهش له بابته دهجال دهیگیرنهوه بیانوه بۆ پاراوهی ئههلی ههق لهباره ی راستی ههبوونی دهجال، که بریتیه له کهسێک خۆدا بهنده کانی خۆی پی تاقی دهکاتهوه، جا ههندیک توانای وای داوته ی له توانا کانی خوادان، وهکو زیندوکردنهوهی ئه و مردوهی بهخۆی دهیکوژی و نهشونماکردنی دونیا و فهرپو پیت له گه لیدا، بهههشت و دۆزهخه کهی و ههردوو پروباره کهی و شوێکهوتنی گهنجینه کانی زهوی بۆ ئه و فهرمان دانی به ئاسمان تا باران ببارێتی و بارانیش بباری و فهرماندانی به زهوی تا لێی برۆی و بهر فهرمان بوونی زهوی، ئهمانه ههمووی به توانا و یستی خوی مهزن پرووده دهن و دینه ئاراهه، پاشان خۆدا کهنفهتی دهکا، نهدهتوانی ئه و پیاوه بکوژی که پیشتر کوشتبووی و زیندوی کردبووه، نه کهسێکی دیکه، کاره کهی مایه پوچ دهبی و پیغه مبهر عیساش (سهلامی خوی لی بی) دهیکوژی و خوی گهورهش برواداران جیگیرو سهلامهت دهکات، ئه مه پیرهوی ئههلی سوننهیه، له گه ل سهرجهم فهرموده ناسان و فهقیهان و وردبینان، به پیچهوانه ی ئهوانه ی ئینکاری

دهكهن و بهرپاستی دانانین له خهواريج و جههمیه و ههندیك له موختهزیهكان، ههروهه به پپچهوانه ی بوخاری موختهزیلی و هاوړپییانی له جههمیهكان كه دهلین: بونی دهجال راسته، بهلام بانگهشهكانی خهلهفان و خهیالاته و راستیان نیه..

دهلین: نهگهر راست بویه به موخجیزه ی پیغهمبهران پالپشت نهدهكرا، نههمهش ههلهیهكه ههموو تیئی كهوتوون.. چونكه نهو بانگهشه ی بو پیغهمبهرایهتی نهكردوه، تا كردهوه سهراساكانی و نهو شتانه له گهلهیدان وهكو بهراست دانانی وابن، بهلكو نهو بانگهشه ی خواوهندی تیئی دهكات، كهچی ههر لههممان بانگهشهكه ی خویدا، حال و باری مایه ی وهدرؤ خستهوهیهتی، لهگهله بونی بهلگه ی وهدیها تویی تییدا و كه و كورپی له وینه و شیوی و ناتهواوی له ناست لابردنی كوریهكه ی چاوی، سرینهوه ی نهو گهواهی كوفره ی لهنیو چاوانیدا نوسراوه، جا لهبهر نهو بهلگانه كهسی پیی فربو نادری له شوانه ویریه خهلكی (رعاع الناس) بترازی، نهویش بو پركردنهوه ی پیوستیهك یا به نارزهووی تییریون یان له ترسان و بو خوچاراستن، چونكه ناشویهكه ی هینده مهزنه عهقهكان دهتاسین و سهران سوردهمین، لهگهله خیرایی تییهپرینی به زهویدا، كه هینده له شوینكدا نامینیتهوه تا لاوازهكان له حالی رامین و بهلگهكانی وهدیها تویی و كهموكوریهكانی تاوتوی بكهن و ههلیان سهنگینن جا لهو بارهده نهوی بهراستی بزانی باوهری پیی دینی^(۱).

پیشهوا قازی عیاز (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت:

نهم فهرمودانه ی پیشهوا (موسلیم) و غهیری نهویش لهباره ی بهسهرهاتی دهجالهوه باسیان كردون بهلگهن بو ریبازی نههلی ههق كه دهجال هیهو كهسیكه خوا بهندهكانی خوی پیی تاقیدهكاتهوه، وه تواناداری دهكات بهسهر ههندیك لهو شتانهدا كه تهنیا له ژیر ركیفی دهسهلاتی خوادان.. وهك زیندووكردنهوه ی نهو مردوه ی كه دهيكورئی، وه دهركهوتنی جوانی و پیت و پیزی دونیا لهگهلهیدا،

(۱) شرح النووي علی مسلم: (۵۸/۱۸).

وه دوو پروویاره که ی و شونتکه وتنی خهزنه کانی زهوی بۆی، وه فرمانکردنی به ئاسمان که بیارنن و دهبارنن، وه به زهوی که پرورنن و دهپورنن!

ئا ئه مه پرېبازی ئه هلی سوننه و سه رجهم فهرموده ناسان و شه رعزانان و عه قیده زانه کانه، به پېچه وانه وهی ئه وانه وه که نکوولی یان له وه کردووه به ناراستیان زانیوه وه که خه واریج و جه همیه کان و هه ندیک له موخته زیله کان^(۱).

بوختانیك و کوفرک :

به داخه وه زۆرک له بانگه شه کارانی گا وره کان له ناو خاکی موسلمانان په ره به بوختانیك ده دن و ده لێن:

محهممه د پېغه مبه ری موسلمانان مه سیحی ده جاله! بۆیه ئه م درۆیه یان له نیو میشکی شونتکه وتوه کانیان دروست کردووه.

له سالی ۱۱۴۲ ی عیسایی داوا له (به ترس دیرکلونی) کرا به وه رگیرانی قورئان به زمانی لاتینی، ئه و سات (به ترس) هه ستا به دانانی کورته یه که له م وه رگیرانه ی قورئان که ده لێت: محهممه د مه سیحی ده جالی پێ دهوتریت^(۲).

(دیرکلونی): ئه و که سه بوو که په ره ی دا به شه ری سه لیبی، وه له ژیر ده ستیاندا هه موو پاپاکانی جیهان ده رده چن^(۳).

ئینجا دوا ی دوو سه ده کروتشی هات هه مان وته ی دیرکلونی دوویاره کرده وه، بۆیه دوا ی سه سه ده قورئان وه رگیرا بۆ سه ر زمانی فهرنسی، له پېشه که یه که یدا نووسیان: ئه ی خو ئه ره ی خو شه وېست.. له کوټاییدا ده جالی عه ره بی گه وره گه یشت، ئه مه ش له دوا ی هه زار سال که فهرنسا به ئینگلته را تپه ری^(۴).

(۱) شرح النووي علی مسلم: (۵۸/۱۸).

(۲) فضل الإسلام علی الحضارة الغربية، مونجمری وات، لا ۱۰۰.

(۳) عالم الصليبين، يوشع براور، تحقيق: قاسم عبده.

(۴) عالم الفكر، لا ۶۶.

تەننەت لە سالى ۱۹۸۴ ى عىسايى گۇفارىكى پىر لە وئە دەردەچوو
لە قاھىرە، كە يەكە لە بانگەشەكارانى مەسىحەت بە ناوى (جىن داكسون)
دەيگوت: لە داھاتوو پىش دەركەوتنى دەجال ئايىنىك سەر ھەلەدەت بەلام ئايىنى
مەسىحەت نىيە.. بەلكو جۇرپىكى ترە لە يەكتاپەرستى.. وە ئەو ئايىنە ئايىنى
دەجالە^(۱).

تەننەت ھەندىك لە مامۇستايانى زانكۆى كاسۆلۆكى واى دادەنن كە
محەممەد پىغەمبەرى مۇسلمانان دەجالە^(۲)... حاشا

بۆيە ئەم وتەيە زۆر بەربلاو لە نىو مۇسلمانەكانى ئەفەرىقىا و ھىندستان،
تەننەت لە ھەندىك لە ولاتەكانى خەلىج و ئەندەنوسياش ھەيە..

تەننەت لە سودان بانگەشەكاران زۆر ئەم دەستەواژە بەكار دەھىنن، بە
تايبەتى سەرۆكى ئەركانى قواتى سودانى جىھانى، ئەمەش بە يارمەتى
ئەوانەى دەركران لە باشورى سودان^(۳).

وھلامىك بۇ ئەوانەى ھاتنى دەجال پەت دەكەنەوھ :

ھەندىك لە زانايان ئىنكارى دەرجوونى دەجال دەكەن و دەلن: دەجال راست
نىە، چۆن پۇژىك بەسالىكەو پۇژىك بە مانگىكەو پۇژىك بە ھەفتەيەكە، پياو
زىندوو بىكەتەوھو بىمىرنىت و كەنز لە ژىر زەويدا دەرىننى، نا.. دەجال نىە، ئەو
جۆرە كەسانەش بىگومان پىغەمبەرى خوا(ﷺ) ئاگادارى كردوونەتەو، بۆيە
ھەندىك لە فىرقەى گومر ابوھەكان وەكو موعتەزىلەو جەھەمىيە ئىنكارى بوونى
دەجال دەكەن، لە گەل ئەوھش ھەندىك لە زانايانى فەرموودەناسى ئەم سەردەمە
ئىنكارى دەكەن لەوانە شىخ موحەممەد عەبدە، بەراستى ئەمە مامۇستاو زانايەكى

(۱) گۇفارى آخر ساعە، لە بەروارى ۱۹۸۴/۹/۲۶ دەرضوۋە.

(۲) تفسىر دانيال/ ايرنسايد ۱۳۰.

(۳) جريدة الأحرار القاهرة، ۱۹۸۶/ ۴/ ۱۴.

زۆر گەورەى شارى مىصرە، چەندە نوسىنى ھەيە لەبارەى تەفسىر، ئەم زانايە بەرپۆزە ئىنكارى بوونى دەجال دەكات و دەلەت: دەجال واتە: سەرھەلەدانى ئاشوب و خراپەكارى، ھەروەھا موخەمەد فەھىم ئەبو عوبەيە يەككە لەو زانايانەى كە كىتابى (الملاحم)ى ئىبنو كەسىرى تەحقىق كردوو، لەو كاتەى كە دیتە سەر باسى دەجال لە كىتابەكەى تەعلیقك دەنوسى لە ھامشەكەى و دەلەت:

دەجال ھىچ حەقىقەتى نى، بەلكو ئەو مەبەستى پىچ بىلاو بوونەوھى شەپو ئاشوب و خراپەكارى، بىرا ئەم تەعلیقەى لەم كىتابە نەنوسىبوايە، قسەى پىغەمبەر (ﷺ) بۆ ئىمە بەس بوو، ھەندىكىش دەلەت: دەجال سەر ھەلەدەت بەلام بەھەشت و دۆزەخى پىچ نى، يەككى وەكو زانای گەورە محەمەد پەشىد رضا كە خاوەنى زانستىكى زۆرە بەلام لەم بابەتەدا نەپىكاو^(۱).

پىشەوا ئىبنو عەباس (ﷺ) دەلەت: جارنىكان پىشەوا عومەرى كورى خەتاب (ﷺ) وتارى بۆ داین و پاش سوپاس و ستایشى خوا فەرمووى: (أَلَا وَ إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِكُمْ قَوْمٌ يُكْذِبُونَ بِالرَّجْمِ، وَبِالدَّجَالِ، وَبِالشَّقَاعَةِ، وَبِعَذَابِ الْقَبْرِ...) (۲).

واتە: لە دواى من كەسانىك دىن پەجم و دەجال بەدرۆ دەخەنەو، وە شەفاعەت و سزای گۆرپش بەدرۆ دەخەنەو.

ھەر چەندە ئەم بابەتە لەبەرگى دووھمى كىتەبەكە بە درێژى باس كردوو.

ئەوانەى باوەرپان بە ھاتنى دەجال نى قسەكانیان زۆر بپۆزە جا بە كورتى وەلامىكان بۆ دەدەينەو:

يەكەم: ئەو ھەموو فەرمودانەى كە ھاتوون دەربارەى دەجال و كارە سەر سۆرھىنەرەكانى گشتى چەسپاوەو فەرمودەى راست و دروستى لەسەرە، بۆيە دروست نى پەت بگرتنەو یاخود تەفسىرى ناشايستەيان بۆ بگري بە جۆرئك لە مەبەستیان دووركەونەو.

(۱) الرقائق للعريفي، لا ۴۰۰.

(۲) مسند الإمام أحمد (۲۳/۱) برقم: (۱۵۶). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

دووهم: کاره سهر سور هینه ره کانی ده‌جال وه کوو زیندوو کړنه‌وه‌ی مردوو یان شتی تر، هر هه‌مووی راستن و شتی خه‌یالات و بی واتا نین، به‌لکو نه‌و جوړه کارانه خوای گه‌وره پیی ده‌دات بو ټاقیکړنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی، وه ده‌جال نه‌و نیه که کاره‌کانی له‌گه‌ل هی پیغه‌مبه‌ران به‌راورد بکړی له‌بهر نه‌وه‌ی ده‌جال داوای پیغه‌مبه‌رایه‌تی ناکات له‌کاتی نه‌و کارانه‌دا به‌لکو پروودانی نه‌م کاره سهرانه نه‌و کاتیه که داوای خوایه‌تی ده‌کات^(۱).

سییه‌م: نه‌وه‌ی که خوا پیی داوه له‌و کاره سهرانه پیچه‌وانه‌ی سونه‌تی خوای گه‌وره نیه، چونکه گهر وا بلین نه‌وا موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌رانیش پ‌ه‌ت ده‌که‌ینه‌وه، به‌لکو موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران بو باوهر هینانی خه‌لکه به‌ خوای گه‌وره، وه کاره سهره‌کانی ده‌جال بو ټاقیکړنه‌وه‌ی پروای خه‌لکه.

له‌ کوټه‌وه هندیك له‌ کوټه‌له گومپاکان، وه‌کو موعته‌زیله‌و جه‌ه‌میه، نکولیان کردووه له‌ در‌چوونی ده‌جال.. نه‌وانه‌ش که له‌ هاوچه‌رخه‌کانن به‌شیکیان نکولیان لی کردووه.

ماموستا محهمده عه‌به^(۲) ده‌لیت: ده‌جال بریتیه له‌ نه‌فسانه‌و درؤ.

محهمده فهیم أبو عیبه له‌ په‌راوړدانی له‌سهر کتیبی (الملاحم) ی (ابن کثیر) دا ده‌لیت: نه‌وه بلا‌بوونه‌وه‌ی گه‌نده‌لی و خراپه‌یه.

هنديکیش ده‌لین: ده‌جال در‌ده‌چیت هیچ ټاقیکړنه‌وه‌یه‌کی پیی نیه نه‌به‌ه‌شت و نه‌ دؤزه‌خ، له‌وانه‌ی نه‌م بو‌چونه‌یان هیه (محهمده ره‌شید رضا) که خاوه‌ن زانسته، به‌لام له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌له‌ی کردووه به‌ درؤ‌خسته‌وه‌ی نیشانه‌یه‌ک له‌ نیشانه‌کانی کوټایی بونه‌وهر هه‌له‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره‌یه.

(۱) فتح الباري (۱۰۵/۱۳).

(۲) محهمده عه‌به‌ه‌س‌ن خیرالله: له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی (الترکمانی) یه، موفتی ولاتی میسر بووه له‌سهرده‌می خویدا، له‌ شاری نه‌سکه‌نده‌ریه‌ کوچی دوا‌ی کردووه له‌ سالی ۱۹۰۵ ع، له‌ قاهره نیتراره. الأعلام، للزکلی (۶/۲۵۲).

بوټه وټه نوانه کی هاتنی ده جال ږهټ ده کهنه وه هیچ به لگه یه کی له سهر نییه، تنانته سهدان به لگه ش له سهر هاتنی ده جال ږهټ ده کهنه وه، خودای گه وړه له و جوړه که سانه پارټراومان بکات.

به زه برترین کهس له دژي ده جال ته میمه کانن :

پیشه و نه بو هوریره (ﷺ) ده لیت: گوټم له پیغه مبهری خوا (ﷺ) بوو به بهنی ته میمه کانی ده فرموو: (هُم أَشَدُّ أُمِّي عَلَى الدَّجَالِ.. هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمٍ).^(۱)

واته: به زه برترین کهسانن له نوممه تم له دژي ده جال، کاتیکش زه کاته کانیان گه یشته فرموو: نه وه زه کاتی کهسه کانمانه.

پیشه و عیکه رمه کی کوری خالید (ﷺ) ده لیت: پیاوټک له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بوټی گیرامه وه که: (أَنْ تَمِيماً ذَكُرُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، فَقَالَ رَجُلٌ: أَبْطَأَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ تَمِيمٍ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ. فَتَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى مُزَيْنَةَ، فَقَالَ: مَا أَبْطَأَ قَوْمٌ هَؤُلَاءِ مِنْهُمْ، وَقَالَ رَجُلٌ يَوْمًا: أَبْطَأَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ مِنْ تَمِيمٍ بِصَدَقَاتِهِمْ، قَالَ: فَأَقْبَلْتُ نَعَمَ حُمْرٌ وَسُودٌ لِبَنِي تَمِيمٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هَذِهِ نَعَمٌ قَوْمِي، وَنَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ: لَا تَقُلْ لِبَنِي تَمِيمٍ إِلَّا خَيْرًا، فَإِنَّهُمْ أَطْوَلُ النَّاسِ رِمَاحًا عَلَى الدَّجَالِ).^(۲)

واته: هوټی ته میم باسکران له لای پیغه مبهرو (ﷺ) پیاوټک گوټی: نه م هوټه گورج نه بوون له موسلمان بووندا، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ته ماشای موزهینه کی کردو فرموو: خاویان پی ناوترت، وتی: نه وه که سانه له هوټی ته میم دواکه وټن له هیټانی زه کاته کانیان، نیجا هندی ږه شه ولاخی هوټی ته میم گه یشته، نیتر پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموو: نه وه په ږه شه ولاخی کهسه کانم، پیاوټکیش قسه کی ناشیرینی به هوټی ته میم گوټ: پیغه مبهری خوا

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۱۹۵۷) کتاب: الفضائل، باب: من فضائل غفار، برقم: (۲۵۲۵).

(۲) صحیح: مسند الإمام أحمد (۴/ ۱۶۸) برقم: (۱۷۵۶۸) قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

(ﷺ) فەرمووی: جگە لە قسە ی باش هیچ بەهۆزی تەمبیم مەلێ، چونکە پرمەکانیان لە هەمووان درێژترە لە دژی دەجال.

ئەگەر برۆادار ناچار بوو پڕووبەپرووی بێتەوه، ئەوا دەبی بە ئەركەكە ی هەستی و هەق پڕوون بکاتەوهو بیانوپریه کی چاکی بکات هەروەکو پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویەتی: (إِنْ يَخْرُجْ وَأَنَا فِيكُمْ، فَأَنَا حَاجِبُهُ دُونَكُمْ، وَإِنْ يَخْرُجْ وَلَسْتُ فِيكُمْ، فَأَمْرُ حَاجِبٍ نَفْسِهِ وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ).^(۱)

واتە: ئەگەر من لەناوتاندا بم کە دەجال دەرەكەوێ، لە جیاتی ئێوه بیانوپری دەكەم، ئەگەر دەرش كەوت و من لەنیوتاندا نەبوم، هەریەكەو بۆ خۆی بەرپرسەو خوداش ناگادارو چاودیری هەموو موسڵمانیکە.

باسی دەجال لە قورئان :

پرسیار کراوە لە زانایانی ئیسلام دەریارە ی ئەوێ کە بۆچی لە قورئاندا بە راشکاوانە باس لە هاتنی دەجال نەکراوە، لەگەڵ ئەوێ کە فیتنەو بەلایەکی زۆر گەورەیهو پیغەمبەران (سەلامی خویان لێ بیت) ناگاداریان داوە لە خراپەکاریه کە ی، کە نایا بۆچی خوی گەورە باسی نەکردووه لە قورئان، جا زانایانی ئیسلام لەم بارهوه چەند وەلامیکیان داوەتەوه:

یەكەم: فیتنە ی دەجال لە قورئاندا باسی لێوه کراوە لە ناوەرۆکی ئەم نایەتە ی کە خوی گەورە دەفەرموێ: [هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ] (١٥٨) [١٢].

واتە: نایا بێجگە لەمەچاوه پڕوانن کە فریشتە ی گیان کێشان بێتە لایان یا پەرورەدگارت بێتە لایان، یان هەندیک لە نیشانه کانی پەرورەدگارت بێت؟

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۵۰) باب: ذکر الدجال، برقم: (۲۹۳۷).

(۲) سورة الانعام، الآية: (۱۵۸).

پوژيک که هندی له نيشانه کانی په روهرد گارت بی، نیت پر و هینان بو هیچ که سیک که له بهر پر وایان نه هیناوه یان به باوهری خوین کاری چاکیان نه کردووه سودیکیان پی ناگا، بلې: چاوهری بن که نیمه ش چاوهرین.

جا هم نایه ته ش نه وانه: ده جال.. هه لاتی خوړ له خوړتاوا.. ناژه له که.. که نه وانه ش هاتون له ته فسیری هم نایه ته دا.

پشموا نه بو هوهره (ﷺ) ده لیت: پیغمبره خوا (ﷺ) فرمویه تی: (ثلاث إِذَا خَرَجَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ، أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالذَّجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ)^(۱).

واته: سی شت همن کاتی که هاتن نه و پر و هینان سود نادات بو هیچ که سی گهر له پیشترا پروای نه هیناپ یان پرواکه ی چاک رانه گرتی: هه لاتی خوړ له خوړتاواوه، ده جال و ناژه له زویه که.

دووهم: قورن باسی هاتنه خواره وی پیغمبره عیسا ده کات، وه عیسا نه که سیه که ده جال ده کوژی، جا به مسمیچی رینمای دهر باسه که ی کورت کردو ته و نوای مسمیچی گومرا که ری نه هیناوه له بهر نه وی په وشتی عهره ب وایه که ههر باسی یه کی له دو پیچنه وانه کان ده کات.

سپیم: خوی گه وره له نایه ته دا باسی ده جال ده کات و ده فرموی: [لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ] (۵۷) [۱].

واته: به پراستی به دیهینانی ناسمانه کان و زوی له به دی هینانی خه لک گه وره تره، به لام زورینه ی خه لکی نایزان.

جا مبه ست به خه لک لیرده ده جاله، که پیناسه ی گشتیه بو مبه ستی هندی.

(۱) صحیح مسلم (۱/ ۱۳۷) باب: بیان الزمن الذي لا يقبل فيه، برقم: (۱۵۸).

(۲) سورة غافر، الآية: (۵۷).

پیشهوا نه بو عالیه (په حمه تی خوی لی بی) ده لی: واته: گه وره تر له دروستبوونی ده جال له کاتیک که جوله که کان به گه وره ی ده زانن^(۱).

پیشهوا به غه وی (په حمه تی خوی لی بی) ده لی: نه م نایه ته ی پیشو مه به ست پی ده جاله.

پیشهوا نیبو حه جهر (په حمه تی خوی لی بی) ده لی: نه گهر نه م ته فسیره بچه سپی نه وا جوانترین وه لآمه بو نه م پرسپاره که نه م ده که ورته ریزی نه و کارانه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) نه بوسته ببیته بار قورسی به سهر نوممه ته که یه وه گهر روونی بکرد بایه وه، وه به راستیه تی ههر لای خویه^(۲).

چواره م: قورنان بویه باسی ده جالی نه کردوه له بهر که م زانین و بی پیزی بوی، له بهر نه وه ی نه و پیاوه داوای خویه تی ده کات، له کاتیکدا که نه م مه مروقه و ههر گیز به م که م و کوپی و دروست کراویدی ناتوانی هاوشویه ی په روه ردگاری گه وره ته واو و بهر ز بی و خوی دوور بگری له که م و کوپی، جا له بهر نه وه کاره که ی لای خوا زور که م و هیچه که شایه نی نیه باس بکرت، وه له گهل نه مه شدا پیغه مبه ران ناگاداریان ده ریا ره ی داوه، ههروه ک پیشتر باسمان کرد که وا گشت پیغه مبه ریک نوممه ته که ی ناگادار کردو ته وه له شه ری ده جال و فیتنه که ی.

نه گهر په خنه بگرن و بلین: بوچی قورنان باسی فیرعه ونی کردوه که بانگه شه ی خویه تی کردوه؟

له وه لآمدا ده لین: فیرعه ون نه ما کاره که ی به سه رچوو، وه باسکردنیشی بو نه وه یه نیمه په ندو ناموژگاری لی وه ریگرین، به لآم کاری ده جال ناوا له کوټایی بونه وەر رووده دات و ماوه، بویه باسی نه کراوه له بهر تاقیکردنه وه ی بو نیمه به هویه وه، له گهل نه وه ی که بانگه وازه که ی که خو به خوا دانانه زور له وه

(۱) تفسیر جامع لأحكام القرآن (۱۵/۳۲۵).

(۲) فتح الباري (۱۳/۹۲).

رپووتنره که پوچەڵ بکرتتەوه، لەبەر ئەوەی دەجال کەمایەتی پێوه دیارو بەرچاوهو
لۆمەکە ی بە خۆیەوهیه که زۆر بچوکتەر لەو پلەو پایە ی که بانگەوازی دەکات،
بۆیه خۆی گەوره باسی نەکردووه، لەبەر ئەوەی خۆی گەوره دەزانێ لە دڵی
بروادرەکانی کەوا وێنە ی ئەم کارانە تەنیا پرۆایان پێ زیاد دەبێ و مل کەچ
تریان دەکات بۆ خواو پیغەمبەرەکە ی و نایانترسیتیت^(۱).

پێشەوا ئیبنو حەجەر دەلیت: پرسیارکردن دەربارە ی ناو نەهیتانی دەجال لە
قورئان بەردەوام باس دەکرت لەبەر ئەوەی خۆی گەوره باسی یەنجوج و
مەنجوجی کردووه لە قورئاندا و باسی فیتنەکە ی کردوون که نزیکە لە فیتنە ی
دەجال^(۲).

پیلانی هێرشێ دەجال بۆ جیهان :

دەجال کە لە خاکی خوراسانەوه دەرەچیت بە خۆی و هێزەکە یوه، خەلکی
ئێران بە هەلاکت دەچن و کەرمانیش داگیر دەکرت، بۆیه کەرمان دەیت بە
دوو میحوەر:

میحوەری یەکەم: لە کەرمانەوه دەست پێدەکرت و بەلای گەرووی هورمز دا دەروات
بۆ داگیرکردنی میصرو ئەو ولاتانە ی لە نێوان دووبەحرە کەدان ئینجا بەرەو مەککەو
مەدینە دەچیت.. نامانجیش لەم هێرش کردنە لەناوبردنی بینای ئیسلامە..

ئینجا دەجال پێش دەکەوت خۆی و هەفتا هەزار جوله کە، وە دروشمیان وشە ی
(برو برو) یە.. ئینجا بە نێو خاکی ئێراندا دەگەریت و لە پاشان بەرەو خاکی
عێراق بەرپێ دەکەون و پاشان بەرەو شام، پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی:
(لَيَنْزِلَنَّ الدَّجَالُ بَحْرَآءَ وَكَرْمَانَ فِي سَبْعِينَ أَلْفًا، كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُّ الْمَطْرَقَةُ)^(۳).

(۱) صحیح علامات الساعة الکبری، مصطفی مراد، لا ۲۰.

(۲) فتح الباری (۱/۹۱ - ۹۲).

(۳) مسند الإمام أحمد (۲/۲۳۷ - ۲۳۸) برقم: (۸۴۵۳) قال ابن کثیر: اسنادە جيد قوي حسن..

واته: سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته دهجال دادهبەزێت له حوران^(۱) و
که‌رمان^(۲) که‌هه‌فتا هه‌زار جووله‌که‌ی له‌گه‌لدايه، ده‌م و چاویان ده‌لێی قه‌لغانی
داپۆشراوه..

به‌لێ.. داده‌بەزێته که‌رمان، که‌رمایش له‌سه‌ر پێگای سه‌ره‌کی گه‌رووی
هورمه‌ پاشان به‌ره‌و خه‌لیج تێده‌په‌رێت، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
فه‌رمویه‌تی: (فیصیر أهله ثلاث فرق: فرقة تقول نشأه، نظر ما هو، وفرقة تلحق
بالأعراب، وفرقة تلحق بالمصر الذي يليهم)^(۳).

بۆیه‌ جووله‌که‌کان ده‌توانن ته‌و ده‌ریا بۆ ته‌و ده‌ریا بپه‌رن به‌ هوێ ده‌جاله‌وه، ئینجا
هێرش ده‌که‌ن به‌ره‌و یه‌مه‌ن ده‌پۆن و دواتر ئامانجیان داگیرکردنی مه‌که‌کو مه‌دینه
ده‌ییت، به‌لام ناشتوانن بچنه‌ ته‌و دوو شاره‌وه، هه‌ر چهنده‌ له‌ فه‌رمووده‌که‌ی
ته‌میمی داری دانی به‌وه‌نا که‌ هه‌موو دونیا له‌ ماوه‌ی چل رۆژ ده‌کات به‌لام
ناتوانیت بچیته‌ مه‌که‌کو مه‌دینه، له‌ گه‌ل ته‌وه‌شدا هه‌ر ده‌شچیت..

پێشه‌وا نه‌سه‌ی کورێ مالیک (ﷺ) ده‌گیرێته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
فه‌رمویه‌تی:

(لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيْطَوُهُ الدَّجَالُ، إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ، وَلَيْسَ نَقَبٌ مِنْ أَنْقَابِهَا إِلَّا عَلَيْهِ
الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ تَحْرُسُهَا..)^(۴).

واته: هه‌چ شارێک نامینیت که‌ ده‌جال پێی تی نه‌خات جگه‌ له‌ مه‌که‌کو
مه‌دینه، له‌سه‌ر هه‌ر یه‌ک له‌ پێگاکانی فرشته‌ پێزیان به‌ستوه، پاسه‌وانی
ده‌که‌ن..

(۱) حوران یان حوران مەنتیقه‌یکه‌ له‌ خاکی سوریا..

(۲) که‌رمان یه‌کیکه‌ له‌ وێه‌ری ئێران..

(۳) مسند الإمام أحمد (۱۹۲/۴) برقم: (۱۷۹۲۰). والحاكم في المستدرک (۱/ ۳۴۶) برقم:

(۸۴۷۳). قال الحاكم «هذا حديث صحيح الإسناد على شرط مسلم.

(۴) صحيح مسلم (۲۲۶۵/۴) باب: قصة الجساسة، برقم: (۲۹۴۳).

میحوهری دووهم: له کهرمانهوه ده‌پروات هه‌تا ده‌گاته پرووباری کهرمه‌عه‌لی له‌خاکی عێراق، وه‌له‌وێوه‌ به‌ره‌و پرووباری ئوردن، ئامانجیش له‌م هێرش کردنه‌ له‌ناوبردنی قیاده‌ی عه‌سکه‌ری ئیسلامه‌ له‌ قودس..

له‌ناو ئه‌و میحوهره‌دا جوله‌که‌و ئافره‌تانی خه‌ڵکی ئه‌سبه‌هانی تێدایه‌، ئامانجیش له‌و میحوهره‌ گه‌یشته‌ به‌ قودس، وه‌ له‌لای کهرمه‌عه‌لی جه‌نگێک ده‌ست پێده‌کات، بۆیه‌ لای پرووباره‌که‌ خه‌ڵکی ده‌بن به‌ سی‌ به‌شه‌وه‌:

به‌شی یه‌که‌م: شوێن ده‌جال ده‌که‌ون

به‌شی دووهم: له‌لای پرووباری کهرمه‌عه‌لی ده‌ییت به‌شه‌ر له‌گه‌ڵ جوله‌که‌کان.

به‌شی سێهه‌م: ئه‌وانه‌ن که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (فرقة تتبعه وفرقة تلحق بأرض آبائهما بماء الشیخ، وفرقة تأخذ بشط الفرات یقاتلهم)^(۱).

دوای سه‌رکه‌وتن موسڵمانان به‌ره‌و گوندیکی شام به‌رپێده‌که‌ون، ئینجا له‌وێ موسڵمانه‌کان پرووبه‌رووی ده‌جال و جوله‌که‌کان ده‌هسته‌نه‌وه‌، پشت به‌خوای گه‌وره‌ له‌ داهاتوودا به‌ درێژی باسی ئه‌م بابه‌ته‌ ده‌که‌م.

(۱) المستدرک علی الصحيحین (۴/ ۴۹۶).

هاتن و دەرچوونی دهجال

پاش نهوهی که موسلمانان له جهنگی (الملحمة الكبرى) دا سهرکهوتن بهدهست دههینن و دواتریش شاری (نهستهنبۆل) نازاد دهکهن، لهو کاته دا ههوالی سهرههڵدان و هاتنی (دهجال) وهک ناگر بهناو پووشی ووشکدا بهههموو جیهاندا بلآودهیهتهوهو دهیهته باس و خواسی سهر زاری ههموو خهڵکی.

له ژیر پۆشنایی فهرمودهکانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) که باس له پروداوهکانی ئهم قوناغه دهکات، دیاره موسلمانانیش لهو سهردهمه دا پۆژ به پۆژو پروداو به پروداو دهزانن چ پروودهات و چیان له پیشه، ههر بۆیه له گهڵ پزگارکردنی شاری (نهستهنبۆل) کاتیک که ههوالی دەرچوونی دهجال دهیستن به شیوازیک شپزه دهبن و دهشلهژین که ههرچی دهستکهوتیشیان ههبووه ههمووی بهجی دههیلن و به پهله بهرمو شام دهگهڕێنهوه، ههرهوهکو پیشتەر باسمان لیوهی کرد، چونکه نهوان لهو فهرموده پیرۆزانهوه نهویمان بۆ پروون بۆتهوه که هاتنی دهجال لهو کاته دا دهیهت، وه دهشزانن که دهجال چ فیتنهیهکی گهورهیهو پروویه پرووبونهوهشی له توانای نهواندا نیه و تاکه قهلاو پهناگهی لهشکری نیسلامیش بۆ خوڤارستن له فیتنهیی دهجال ولاتی شامه، بۆیه بهپهلهو بی دواکهوتن بۆ شام دهگهڕێنهوه.

بهڵی... دهجال نهو فیتنه گهورهیه که له ناخیر زهماندا پروودهات و یهکیکه له نیشانه گهورهکانی هاتنی پۆژی دوابی و له گهورهترین نهو ناشوبانهیه که به درێژی میژوو مروڤایهتی دووچاریان بووه، ههرهوهکو نهبو دههههه و نهبو قهتاده دهلین: بهلای هیشامی کورپی عامیردا تیپهردهبوین و دهچوونه لای عیمرائی کورپی حوصهین(ﷺ) پۆژیکیان گوتی: ئیوه بهلای مندا رهت دهبن و دهچنه لای پیواوئیک لهمن زیاتر نامادهی لای پیغه مبهری (ﷺ) نهبن و لهمن شارهزاتر نهبن به فهرمودهکانی گویم لی بوو پیغه مبهری خوا (ﷺ) له بارهیهوه دهیفهرموو: (مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ)^(۱).

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفت، باب فی بقیه من أحادیث الدجال، (۲۳۶۶/۴)، حدیث رقم: (۲۹۶۶).

واتای هەردوو وشە (المسیح) و (الدجال):

پێشەوا قورتبی باس لە بیست و سێ قسەو بۆچوون دەکات دەربارەى هاتنى واتای ئەم ناوە لێ وەرگیرانی، وە خواوەنى (القاموس) دەیکەیه‌نیتە پەنجابۆچوون و وتە دەربارەى هاتنى ئەم ناوە واتە: مەسیح کە لە ئەسلە وەدا واتای چیه؟

پێشەوا ئێبنو ئەثیر (پەحمەتی خواى لێ بێ) دەلێت: دەجال بە مەسیح ناوێزێ، چونکە چاوەکی داپۆشراوەو سەراوەتەو، مەسیح: بەو کەسە دەگوترێت کە لا ڕووەکی داپۆشراوە، نەچاوی هەبێ نەبرۆ.

لێرەدا (مەسیح) بە واتای بەرکار (مفعول) هاتووە، وشەى (المسیح) لە زمانەوانیدا لەسەر وەزنى (فعل) هە (مسح) هە هاتووە واتە: (سپین) و (دەست پێداهێنان)، وە یەکیک لە داتاشارەکانیشی (ساح) بە واتای گەڕان و سیاحت دێت^(۱).

زانایان دەلێن: پێغمەبەر عیسا (سەلامی خواى لێ بێت) پێی دەگوترێت: (مسیح) لەبەر ئەوەى دەستی دەهێنا بەهەر نەخۆشیکدا چاک دەبۆ، یان لەبەر ئەوەى لە ژیاویدا زۆر سیاحت و گەڕانی دەکردو لە شوێنیکدا جێگیر نەدەبوو^(۲).

دەلێن: دەجالیش هەر بە (مەسیح) ناوێزێ، لەبەر ئەوەى چاوی راستى سەراوەتەو پوناکی تێدا نەماو، یان لەبەر ئەوەى لە ماوەى (۴۰) ڕۆژدا هەموو زەوى دەگەڕێت^(۳).

وشەى (دەجال)یش لە زمانەوانیدا لەسەر وەزنى (فعال) هە (دجل) هە هاتووە بە واتای داپۆشین و تێکەڵ کردن، وە (دجال) بۆیه پێی دەگوترێت (دەجال)

(۱) التذكرة في أحوال الموق (للقرطبي) لا ۶۷۹.

(۲) الفائق، للزمخشري، (۳/ ۳۶۶).

(۳) فتح الباري بشرح صحيح البخاري (۲/ ۲۰۴).

چونکه به فیل و درۆ ههق و راستی له خهڵکی دادهپۆشیته و راست و چهوتیان له تیکهڵ دهکات^(۱).

پهغه مبهريش (ﷺ) ههردوو (مهسيح) ههکەى بهوه له يەك جياکردۆتهوه که به عيسا (سهلامى خاى له يهت) دهليته: (مهسيحى هيدايت)، وه به دهجاليش دهليته: (مهسيحى گومرايى)^(۲).

وشەى (مهسيح) له بنچينه دا شۆرتهى پهغه مبهري عيسايه (سهلامى خاى له يهت)، به لام دهجال چونکه له کاتى هاتنيدا خۆى وابه خهڵک دهناسينيته که گوايه مهسيحى چاوهروان کراوه هاتۆته سه زوى، بۆيه بهويش دهگوتريته (مهسيح)، به لام مهسيحى درۆو گومرايى، نهک (مهسيحه) راستيه که عيسايه (سهلامى خاى له يهت) .. چونکه پيشهوا ئيبنو حهجر (پهحمهتى خاى له يهت) دهليته: بۆيه ناوناوه دهجال بهناپهواکەى ههق دادهپۆشى. وه له عهرييدا نهگهري بلين: (دجل البعير بقطران) واته: وشترهکەى به قهتران داپۆشى، يان (دجل الإناء بذهب) واته: دهفرهکەى به زير داپۆشى^(۳).

پيشهوا ئيبنو دوريد (پهحمهتى خاى له يهت) دهليته: بۆيه بهدهجال ناوناوه چونکه ههق به درۆ دادهپۆشى، دهشليته: چونکه بهپروى زويدا دهگهري... دهشليته چونکه زوى دادهگري^(۴).

بهلام شيخ محهمهد ناصر الدين الالباني (پهحمهتى خاى له يهت) دهليته: وشەى (دهجال) له (دَجَل) هوه هاتوه، واته: داپۆشى، وه دهجال واته: زۆر داپۆشه.

(۱) لسان العرب (۱۱/۲۳۶-۲۳۷).

(۲) فتح الباري (۱۳/۱۲۹).

(۳) فتح الباري بشرح صحيح البخاري (۹۱/۱۱)، ولسان العرب (۱۱/۲۳۶)، وترتيب القاموس (۲/۱۵۲).

(۴) حكاية مسيح الدجال، للشيخ محمد ناصر الدين الالباني، لا ۱۲.

بویه به دهجال ناوراوه، چونکه زور هق دادهپوشی به ناهق و درو، هدرهوا کوفره کهی خوی له پیش چاوی خه لکی دادهپوشی به درو و فیل و سدر لیشتیواندن^(۱).

دهجال واتای ناخراو به دروی گه ورو وورد، پیشهوا قورتبی دهلی: دهجال له زمانهوانی بهم واتایه هاتوه، بهلام ناوی دهجال نیستا وای لیها توه تنیا نهو دهجاله کویره دروژنه یی دهناسن که له کوټای بوونه وهر پهیدا دهیت^(۲).

هر چنده بهنده رایه کی تایبته به خوی هیه، که بویه پی دوتری دهجال چونکه نه چاوی هیه نه برو.. نه ممش پالپشت به فرموده یه که پیشهوا حوزیفه ی کوری به مان (ﷺ) دهلیت: پیغمبره ی خوا (ﷺ) فرمویه تی: (وَإِنَّ الدَّجَالَ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ، عَلَيْهَا ظَفَرَةٌ غَلِيظَةٌ)^(۳).

(ظفره) بهواتای تانه دی که پیسته یه که چاو دادهپوشی.

پیشهوا نه صمعی (په حمه تی خوی لی بی) دهلی: بریتیه له پارچه گوشتیک له لای پیلوانه وهر ورو.

نایا راسته به مه سیحی دهجال ده گوتیت: مه سیخ؟

نهو ناوه زور بهربلاوه له ناو خه لکی، تنانته من چهنین پهرتوکم بینیه به ناوی مه سیخ، بهلام نه و شهیه له هیچ فرموده یه کی پیغمبره (ﷺ) نه چه سپاوه.

پیغمبره ی خوا (ﷺ) ناوی لیناوه

• (الأعور الكذاب): پیشهوا نه بو هورپیره (ﷺ) دهلیت: گویم له پیغمبره ی خوا (ﷺ) بوو که فرمویه تی: (يُخْرِجُ الْأَعْرُورَ الدَّجَالَ مَسِيحَ الضَّلَالَةِ قَبْلَ الْمَشْرِقِ فِي زَمَنِ اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَفِرْقَةٍ)^(۴).

(۱) هه مان سه چاوه ی پیشوو.

(۲) التذكرة، لا ۶۵۹.

(۳) صحيح مسلم، كتاب: الفتن، باب: ذكر الدجال وصفته وما معه، برقم: (۲۹۳۴).

(۴) صحيح: رواه البزار ورجاله رجال الصحيح غير علي بن المنذر وهو ثقة كما في المجمع (۷/ ۳۴۹).

واته: ده جالی کوږی مەسیحی گومرا له لای ږوژه لاتمه دهرده چیت له سهرده میځ که جیارایی له نیو خه لکی هدیو بوونه ته پارچه پارچه.

• (مسیح الضلالة): پېشهوا نه بو هورپه (ﷺ) ده لیت: پېغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (وَأَمَّا مَسِيحُ الضَّلَالَةِ، فَإِنَّهُ أَعْوَزُ الْعَيْنِ، أَجَلَى الْجَبْهَةِ، عَرِيضُ النَّحْرِ، فِيهِ دَقَأٌ)^(۱).

واته: به لام مەسیحی گومرای، نه وه چاری کوږه، ناچاوانی پان و دیاره، ملی نه ستورو پانه، چه مانده ویه کی که می تیدا یه.

• له هندیځ فەرمووده ی تر به (الدجال) هاتوه به یی باسکردنی وشه ی مەسیح، پېشهوا عه بدولای کوری عومەر (ﷺ) ده لیت: پېغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ أَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ فَذَكَرَ أَنَّهُ رَأَى عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ ذَهَبَتْ أَلْتَفَتْ فَإِذَا رَجُلٌ جَسِيمٌ أَحْمَرُ جَعْدُ الرَّأْسِ أَعْوَزُ الْعَيْنِ كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ قَالُوا هَذَا الدَّجَالُ أَقْرَبُ النَّاسِ بِهَ سَبْهَا ابْنُ قَطْنٍ رَجُلٌ مِنْ خُرَاعَةٍ)^(۲).

واته: له کاتیځدا که من نووستبوم ته وافم ده کرد به ده وری به تیدا... (باس ده کات که (عیسای کوری مەرم) دیتوه (سهلامی خوی لی بیت)، پاشان ده جالی دیوو و سهفی ده کات و ده فەرموئ: سیر ده که م پیاوئکی که ته یه، سوره قژی سهری لوله، چاری کوږه، ده لئی تریه و پوناکی تیدا نیه، گوتیان: نه وه ده جاله، شیوه ی له هه موو که س زیاتر له (نیینو قه طهن) ده چیت، که پیاوئک بوو له خیلئ خوزاعه^(۳).

• (المسیح الدجال): پېغه مبهری خوا (ﷺ) ده فەرموئ: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ .. حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ)^(۴).

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۲۸۲ / ۱۳) برقم: (۷۹۰۵). قال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

(۲) صحيح البخاري (۶۰ / ۹) باب: الطواف بالكعبة في المنام، برقم: (۷۱۲۸).

(۳) ناوی (عبدالعزای کوری قطن کوری عمری خوزاعی) هو هه له سهرده می جاهیلیدا مردووه.

(۴) صحيح: رواه الحاكم في (المستدرک) (۸۱ / ۲) برقم: (۲۳۹۲) قال إمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُعْرَجْ.

واته: کۆمهڵێک هەر ده‌مێن له ئوممه‌تی من شه‌ر ده‌که‌ن له‌سه‌ر حه‌ق.. هه‌تا له‌ کۆتاییه‌که‌ی شه‌ر له‌ گه‌ڵ مه‌سیحی ده‌جال دا ده‌که‌ن.

که‌واته: له‌ هه‌یج فهرمووده‌یه‌ک نه‌هاتوه‌ وشه‌ی (مه‌سیخ).

هه‌رچه‌ند له‌ زمانی عیبرانی پێی ده‌لێن: (ها ما شیخ)، له‌ زمانی ئارامی سیرانی پێی ده‌لێن: (مه‌شیخ)، له‌ زمانی عه‌ره‌بی و یۆنانی پێی ده‌لێن: (مه‌سیخ)^(۱).

له‌قه‌به‌که‌ی مه‌سیحه.. هه‌روه‌کو له‌ فهرمووده‌ی ته‌میمی داری هاتوه‌..

هه‌ندیکیش ده‌لێن: کونیه‌ی ئه‌بو یوسفه^(۲)، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانه‌کان هه‌لبه‌خه‌له‌تییته‌ به‌م ناوه‌وه‌.

وه‌ له‌لای جو له‌که‌کان پێی ده‌لێن: ئه‌میروسسه‌لام یان ئینتی کرست^(۳).

له‌لای نه‌صرانیه‌کانیش پێی ده‌وتری: سه‌روک^(۴).

هه‌ندیکیش پێی ده‌لێن: دیکتاتور^(۵).

هه‌ندیکیش پێی ده‌لێن: الحاکم الاعلی^(۶).

هه‌ندیکیش پێی ده‌لێن: ئه‌و ژماره‌یه‌ی که‌ په‌مزه‌ بۆ ناوه‌که‌ی ژماره^(۷) ۶۶۰، وه‌ زمانی ئه‌و ژماره‌یه‌ له‌لای ئه‌هلی کیتاب زۆر ناشکرایه‌، له‌ کاتێکدا ئه‌گه‌ر ناوێک پێش یان زانیاریه‌ک به‌ زمانی ژماره‌ قسه‌ ده‌که‌ن^(۸).

(۱) المسيا المنتظر، د. أحمد حجازي السقا، (لا ۷۹).

(۲) الفتن، ابن کثير، لا ۱۷۲.

(۳) جين داکسون آخر ساعة ۱۹۸۴/۹/۲۶.

(۴) تفسير الرؤيا / حنا ۲۹۵.

(۵) مشتہی کل الأمم، صايغ.

(۶) تفسير الرؤيا / حنا ۲۹۵.

(۷) الرؤيا ۱۸/۱۳.

(۸) المسيح الدجال، سعيد ايوب، لا ۲۴۷.

شیوه و رووخساری دهجال

پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه سفیکی وای دهجالی کردوه، که سیټیه کهی دهرده خاو وینهی شیوهی جهستی دهکیشی، چونکه دهجال پیاوټکه له نهوهی ئادهم، له فهرموده کانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) کۆمه لیککی زۆر له سیفاتی شیوه و رووخساری باس کراوه، بۆ نهوهی خه لک باش بیانناسنه وه ههر کات پهیدا بوو موسلمانان پینی هه لئه خه له تین و به فیتنه کهی گومرا نه بن، نهو نیشانان هه هینده پروون و ناشکران که مه گهر که سیکي نه زان و گومرا دهرکی پی نه کات، نه گینا هه موو موسلمانیک دینا سیټیه وه که دهجاله، گرنگترین سیفات و روخساره کانیسی نه وهیه که پیاوټکی (گه نجه، سوره، کورته بالایه، سنگه پینی لیک نزیکن و پاژنه کانی له یه ک دوورن، قژی لووله، ناوچه وانی پان و گه ورهیه، ملی نه ستورو پانه، چاوی راستی سراوه ته وه له شوټنی خویدا، واته: نه دهر په ریوه ته دهر وه نه چوه به قولدا، به لکو ده لئی دهنکی تریه و پروناکی تیدا نیه و چاوی چه پیشی گۆشتیک زیادهی نه ستوره به پیلوه که یه وهیه له ناوچه وانی نوسراوه (ک. ف. ر) هه موو موسلمانیکي خوینده وارو نه خوینده وار ده توانیت بیخوټیتته وه، وه نه زۆکه و مندالیشی ناییت).

نه گهر دهجال په روهرد گار بایه نه م کهم و کورتیانیهی لاده برد که له خویدا هه ن، که لایان نابات، به لگهی نه وهیه بهنده یه کی لاوازی دهسته و سانه و ناتوانی خوئی له نهنگیه کانی دهر یاز بکات.

پیشه وایب نو عهره بی (په حمه تی خوی لی بی) ده لیت: دهر خستن و خستنه پرووی سیفهت و که موکوپیه جیا جیا کانی دهجال نه وه ده گه یه نی که ناتوانیت کهم و کورپی خوئی چاره بکات هه رچۆنیک بی، له خودی خویدا حوکمی به سه ردا براره^(۱).

(۱) فتح الباری: (۹۸/۱۳).

چەند فەرمودەیهك سەبارەت بە: شیوہو روخساری دەجال:

پێشەوا عوبادەدی کوری صامت (ﷺ) دەلیت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (إِنَّ مَسِيحَ الدَّجَالِ رَجُلٌ قَصِيرٌ أَفْحَجٌ، جَعْدٌ أَعْوَرٌ، مَطْمُوسُ الْعَيْنِ لَيْسَ بِنَاتِيَةٍ وَلَا حِجْرَاءَ، فَإِنْ أَلْبَسَ عَلَيْكُمْ، قَالَ يَزِيدُ: رَبَّكُمْ، فَأَعْلَمُوا أَنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرٍ).^(۱)

واتە: مەسیحی دەجال پیاوێکی کورە، سەنگە پێکانی لێک نزیکن و پاژنە پێکانی لێک دوورن، قژ لولەو، کۆژە، چاوی سڕاو تەووە نەدەر بەرپەرپووە نەچوو بە قولدا، ئەگەر هەر لێتان تێک چوونەوا بزانن کە خواکەتان کۆژ نیه.

واتای لێک دوری پان و قاچەکانیەتی، دەشڵێن: بریتیە لە لێک نزیکی سینگە پێیەکانی و لێک دوری پاشیانیهکانی، هەروەها دەشڵێن: بریتیە لە خوارو خێچی قاچەکان.

سێفەتە جەستەییەکانی دەجال:

پێشەوا عەبدوللای کوری عومەر (ﷺ) دەلیت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ أَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ فَذَكَرَ أَنَّهُ رَأَى عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ ذَهَبْتُ أَلْتَفِتُ فَإِذَا رَجُلٌ جَسِيمٌ أَحْمَرُ جَعْدُ الرَّأْسِ أَعْوَرُ الْعَيْنِ كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ قَالُوا هَذَا الدَّجَالُ أَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبْهًا ابْنُ قَطَنِ رَجُلٌ مِنْ خُرَاعَةَ).^(۲)

واتە: لە کاتێکدا کە من نووستبوم تەوافم دەکرد بە دەوری بەیتدا... (باس دەکات کە (عیسای کوری مەریم)ی دیتوو (سەلامی خواى لى بیّت)، پاشان دەجالى دیوو وەسفی دەکات و دەفەرموت: سەیر دەکەم پیاوێکی کەتەیه، سورە قژی سەری لولە، چاوی کۆژە، دەلێی ترییەو روناکی تێدا نیه، گوتیان: ئەو دەجالە، شیوەی لە هەموو کەس زیاتر لە (ابن قطن) دەچیت، کە پیاوێک بوو لە خێلی خوزاعە).^(۳)

(۱) سنن أبو داود (۱۱۶/۴) باب: خروج الدجال، برقم: (۴۳۲۰).

(۲) صحيح البخاري (۶۰/۹) باب: الطواف بالكعبة في المنام، برقم: (۷۱۲۸).

(۳) ناوی (عەبدولعزای کوری قطن عەمری خوزاعی) هەر لە سەر دەمی جاھلیدا مردوو.

پیشه و نهوایی کوری سه معان (ﷺ) دهلیت:

پیغه مبهری خوا (ﷺ) وهسفی دهجالی بو کردین و فهرمووی: (إِنَّهُ شَابٌ قَطَطٌ، عَيْنُهُ طَافِئَةٌ، كَأَنِّي أَشْبَهُهُ بِعَبْدِ الْعُزَّى بْنِ قَطَنِ)^(۱).

واته: دهجال لاوینکه قزی زور لوله، چاوی کوژاوهیه، پیم وایه شیوهکی له (عبدالعوزای کوری قطن) دهچیت.

سه بارهت به دهجال که نهزۆکه و مندالی نابیت :

له فهرمودهکی نهی سه عیدی خودری (ﷺ) له گهل (ثیبن صیاد) دا هاتوه که (ثیبن صیاد) پیی دهلیت: (أَلَسْتُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: إِنَّهُ لَا يُوَلَّدُ لَهُ قُلْتُ: بَلَى)^(۲).

واته: نهی تو گوت له پیغه مبهری (ﷺ) نهبووه که ده فهرمویت: دهجال مندالی نابیت؟ گوتم: بهلی.

به کورتی سیفه ته پوا له تییه کانی دهجال:

• کورته و بالاو لنگ پهل.

• قز لول.

• تووکن (قزی پره).

• چاوی به قولاً چووه وهکو ترینه که سهر ئاو که وتییت، چاوی چه پی کویره.

• سبی پیسته.

• نیوچه وانی پانه.

• له نیوچه وانی نوسراوه (ك، ف، ر) هه موو باوه پردارنکی خوینده وارو نه خوینده وار دهیخوینیه وه.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۵۰) باب: ذکر الدجال، برقم: (۲۹۳۷).

(۲) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۴۱) باب: ذکر ابن صیاد، برقم: (۲۹۳۷).

دەتوانین ئەم قسانە ی رابردوو بە تێکرا پوخت بکەینەوهو بڵین: پیاوێکی کورتە بالایە، قەڵەوه، سەری گەورەیه، هەردوو چاوی خەوشی تیا، چاوی راستی وەکو تریه کی سەر ئاو کەوتوو، چاوی چهپیشی پیستی لەسەر، قژی زۆرەو پرە، سپی پیستە، ناو شانی پانەو لنگ پەلە^(۱).

بە کورتی و کوردی:

دەجال وەکو سەرۆکی یان ئیمپراتۆریه تێک حوکم دەکات لە نەزەریه ی سیاسی و ئابوری، لە مروی خوراسانەوه دەردەچیت کە دەکاتە سنوری تورکمانستی پرووسی و جولەکیه.. پیاوێکی چوار شانهیه.. کورتە بالایه.. لە تەمەنی لاوتیه، پەنگی دەم و چاوی ئەسمەرێکە بەرەو لای سوور نزیکه، چاوی چهپی کوێرە وەچاوی راستە سەوزە، دەنگی وەکو ئەوهی وایە بە لووتی قسە بکە (لە کوردەواری پێی دەلێن: گنە)یه، لە بازارەکان هاموشۆ دەکات، مندالی ناییت.. زۆر حەز دەکات لە گەل ئافرهتەکان تێکەل بێت، گوێدرێژیکی پێیه پەنگەکی بەلای سەوزی دایه^(۲).. قژی زۆرە.. هەر کەسیک بینی با لێی دوور بکەوتەوه یان هەلێت، وە ئەوهی توانیشی بەرامبەری رابووستیت با تف لە دەم و چاوی بکات.

(۱) المسيح الدجال وأجوج، د. حامد البسيوني، لا ۲۰.

(۲) الإضاءة لأشراط الساعة، لا ۳۲۵.

کوږی دهجال

پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) وهسفی چاوانی دهجالی کردوه، چونکه دهجال ههر چنده سیفته‌کانی دیکه‌ی بشارت‌وهو خویان لی دهریاز بکات، به‌لام ناتوانیت خوی له چاوانی دهریازبکات و لیان پرزگار بی، پیغمبه‌ریش (ﷺ) نه‌وی روونکردوته‌وه که دهجال کوږه، له هه‌ندیک فرموده‌ی تریش دا هاتوه که چاوی راسته‌ی کوږه، هه‌ندیک فرموده‌ی تریش هه‌ن ده‌لین چاوی چه‌پیه‌تی، راستریش وایه راسته‌ی کوږی، پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌و چاوه‌ی به‌دنه‌که ترئی دهرپه‌ریو شوپهانده، له فرموده‌یه‌کی تر هاتوه که چاوی راسته‌ی کوږه دهرپه‌ریو شوپهانده، وه‌کو به‌لغمی سهر دیوارکی سپیکراو وایه، پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) جه‌ختی کردوته سهر کوږیه‌کی (چونکه کوږی شوپنه‌وار نیشانه‌یه‌کی دیاره، زاناو ره‌شوکی خه‌لکی هه‌ستی پی ده‌کهن، ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ش که په‌ی به‌لگه‌ی عه‌قلی نابهن^(۱). دنا زانایان دهرکی پی ده‌کهن ده‌گه‌نه هه‌قیقه‌تی بانگه‌شه‌کی، نه‌مه‌ش چهند فرمایشته‌کی پیغمبه‌ره (ﷺ) دهریاره‌ی کوږی ده‌جال:

پیشه‌وا عه‌بدوللای کوری عومهر (ﷺ) ده‌لئت: پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) فرمویه‌تی: (أَعُوذُ بِالْعَيْنِ الْيُمْنَى. كَأَنَّهَا عَيْنٌ طَافِيَةٌ)^(۲).

واته: چاوی راسته‌ی کوږه ده‌لئی دهنکه ترئی دهرپه‌ریوه.

پیشه‌وا نه‌وه‌ی (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ناراسته‌ی گپ‌رانه‌وه‌کانی به‌ره‌و لایه‌کی دیکه‌ی بردوه، واده‌بینی که هه‌موو نه‌و گپ‌رانه‌وانه‌ی هه‌ردوو چاوانی به‌ (عوراء) وهسفی ده‌کهن راستن، نه‌م وشه‌یه‌ش لی‌ره‌دا به‌ پی زمانی عه‌ره‌بی

(۱) فتح الباری: (۹۶/۱۳).

(۲) صحیح مسلم فی کتاب الفتن، باب ذکر الدجال، (۲۲۴۷/۴).

به واتای عهیب دئ، هەردوو چاوی دەجالیش عهیب دارن، ئەم وەسفەش دراوتە پال چاوی راست و دراوتە پال چاوی چەپیش، هەروەها وشە (طافیة) بۆ یەکیکیان بەکارهاتوو، واتە: کوژاوتەوو دامرکاوو پوناکی لیبراو، بۆ ئەوی تریش (طافیة) بەکارهاتوو، واتە: دەریەریوو بەرجەستە، جا بەپێی توژینەوی پێشەوا (نەووی)، چاویکی نابینێ چونکە پوناکی تیدا نەماو، ئەمەشیان داپۆشراوو نەدەریەریوو نەبەقولداچوو، بەلام چاوەکە دی کوژ و بی پوناکی نیە، بەلکوو نەنگی و عەیبیکی تری هەیه، کە دەریەری و بەرجەستەییە^(۱).

پێشەوا باوکی سەعید (ﷺ) دەلیت: (وَعَيْنُهُ الْيُمْنَى عَوْرَاءُ جَاحِظَةٌ، وَلَا تَخْفَى كَأَنَّهَا نُخَامَةٌ فِي حَائِطٍ مُّجَصَّصٍ، وَعَيْنُهُ الْيُسْرَى كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ)^(۲).

واتە: چاوی راستی کوژەو دەریەریوو ناشاردیترتەو، دەلیی بەلغەمە لەسەر دیوارێکی سپیکراو، چاوی چەپیشی وەکو ئەستێرە وایە.

ئاگاداری: لە هەندیک فەرموودەدا کە دەلی: چاوی راستی کوژە، وە لە هەندیک تر دەلی: چاوی چەپی.

لێرەدا پێشەوا ئیبنو حەجەر دەلیت: فەرموودەکە ئیبنو عومەر لە هەردوو صەحیحەکان هاتوو کە دەلی: چاوی راستی کوژە لە پێشترە لە فەرموودەکە پێشەوا موسلیم کە دەلی: چاوی چەپی کوژە لەبەر ئەوەی ئەو فەرموودە کەوا بوخاری و موسلیم گێڕاویانەتەو لە پێشترە راسترە لەوەی کە تەنیا یەکیکیان گێڕاویانەتەو^(۳).

پێشەوا ئیبنو عەباس (ﷺ) دەلیت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویت: (الدَّجَالُ: أَعْوَرُ هَجَانٌ أَزْهَرُ، كَأَنَّ رَأْسَهُ أَصْلَةٌ، أَشَبَّهُ النَّاسِ بِعَبْدِ الْعَزَى بْنِ قَطْنٍ، فَإِذَا هَلَكَ الْهَلَكُ، فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ)^(۴).

(۱) شرح النووي على مسلم: (۶۱/۱۸).

(۲) ضعيف: مسند الإمام أحمد (۲۷۶/۱۸) برقم: (۱۱۷۵۲). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

(۳) فتح الباري (۹۳/۱۳).

(۴) صحيح: مسند الإمام أحمد (۲۴۰/۱) برقم: (۲۱۴۸). قال شعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره.

واته: دهجال کوټره سپی و سوره سهری وهك مارنکی زل وایه، زور به عبدولعوززای کوری قوطن دهچی، جا نه گهر گومرا و فهوتوان بههوی دهجالهوه فهوتان، بزنان خودای پهروهردگارتان کوټر نیه.

پیشهوا حوزیفه کوری یه مان (ﷺ) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: (الدَّجَالُ أَعْوَزُ الْعَيْنِ الْيُسْرَى جُفَالَ الشَّعْرِ)^(۱).

واته: دهجال چاوی چه پی کوټره، قژی زورو بژه.

پیشهوا عه بدوللای کوری عومهر (ﷺ) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له نیو خه لکی هه ستاوه پی و بهوی شیوا و شایسته یه ستایشی خودای کردو، پاشان باسی دهجالی کردو فهرموی: (إِنِّي لَأُنْذِرُكُمْ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ لَقَدْ أَنْذَرَ نُوحٌ قَوْمَهُ وَلَكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَزُ، وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَزَ)^(۲).

واته: من له دهجال ناگادارتان دهکه مهوهو هیچ پیغه مبهرنکیش نه بوه قه ومه که ی لی ناگادار کردیته وه به لام من شتیکتان له باره ی دهجال پی ده لیم: هیچ پیغه مبهرنک به قه ومه که ی خوی نه گوتوه، دهجال یهك چاوهو خودای بهرز یه کچاو نیه.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه سفی نهو چاوه ی دهجال دهکات که کوټر نیهو پی ده بینیت و ده فهرمووی: (عَيْنُهُ خَضْرَاءُ كَالزُّجَاجَةِ)^(۳).

واته: دهجال چاوی سهوزه وهك شوشه.

له کو ی نه فهرمودانه وه پیشهوا قازی عیاز (پهحمه تی خوی لی بی) وای بو دهچیت، که دهجال ههردوو چاوه که ی عهیب داره، به لام چاوی راستی به تهوای کوټرهو سراوه تهوه، وه چاوی چه پی هه ر چهنده ساغه وه ده بینیت، به لام

(۱) صحیح مسلم (۲۲۴۸/۴) کتاب: الفت، باب: ذکر الدجال، برقم: (۲۹۳۴).

(۲) صحیح البخاری، کتاب الفت، باب: ذکر الدجال (۱۳۴/۴) برقم: (۳۳۳۷).

(۳) صحیح: مسند الإمام أحمد (۱۲۴/۵) برقم: (۲۱۱۸۴) قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.

پارچه گۆشتیکی زیادهی ئەستوری پێویه که ئەویشی عەیب دارو ناشیرن کردووه، هەروەها پێشەوا نەوهوی و قورتبی هەمان رایان هەیه^(۱).

پێشەوا قازی عیاز (پەحمەتی خۆی لی بی) باسی جیاپایەکی کردووه: که هەندێک دەلێن: نوسینه که راستەقینەیه، هەروەکوو باسما کرد، هەندێکیش دەلێن: مەجازەو ئامارەیه بۆ سیما دیارەکانی، ئەویشی کردۆتەوه بەلگەو بیانو که دەفەرموێ: هەموو برۆادارێکی خۆندەوار و نەخۆندەوار دەخوێنیتەوه، بەلام ئەم بۆچونه لاوازه^(۲).

پێشەوا ئەبو هورپەرە (ﷺ) دەلێت:

پێغه مبهري خوا (ﷺ) فەرموویهتی: (وَأَمَّا مَسِيحُ الضَّلَالَةِ، فَإِنَّهُ أَعْوَرَ الْعَيْنِ، أَجَلِي الْجَبْهَةِ، عَرِيضُ النَّخْرِ، فِيهِ دَقٌّ)^(۳).

واته: بەلام مەسیحی گومرایی، ئەوه چاوی کۆرە، ناوچاوانی پان و دیارە، ملی ئەستورو پانه، چه مانەو هیهکی که می تێدايه.

پێشەوا ئەنەس (ﷺ) دەلێت: پێغه مبهري خوا (ﷺ) فەرموویهتی: (الدَّجَالُ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ)^(۴).

واته: دەجال چاوی داپۆشراوه، ییگومان له نیو چهوانیدا نوسراوه کافر.

پێشەوا نەوهوی (پەحمەتی خۆی لی بی) دەلێت:

ئەوهی زانایان گوتویانه ئەوهیه که ئەم نوسینه راستیه، وه نوسینه که به نووسین نوسراوه کافر، که ئەوهش نیشانهیه که له پێزی ئەو نیشانانەیه که بەلگەن لەسەر کافری و درۆزنی ئەم پیاوه، که خۆی گەوره به دیاری دەخات بۆ گشت

(۱) شرح النووي لصحيح مسلم (۲/۲۳۵) والتذكرة، للقرطبي (لا ۶۶۳).

(۲) شرح النووي على مسلم: (۶۰/۱۸).

(۳) مسند الإمام أحمد (۱۳/۲۸۲) برقم: (۷۹۰۵). قال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

(۴) صحيح البخاري (۹/ ۶۰) باب: ذكر الدجال، برقم: (۷۱۳۱).

حیکمەت لە دەرچوون و دەرکەوتنی دەجال چیه؟

حیکمەت لە دەرچوونی دەجال ئەوەیە، کە خوای پەروردگار بەندەکانی خۆی تاقی دەکاتەو بە ناردنی دەجال بەو چەند دیاردە ناعادەتی و توانا سنوردارییەو بەلام پەروردگاری بەسۆز چەند نیشانەیەکی داناو بە ناسینی دەجال، بۆ ئەوەی خەڵکی زۆر پێی هەڵنەخەڵەتێن.

بەلام دڵ نەخۆشەکان و ئەو نەفامانەی کە هەموو دیاردەیەکی ناعادەتی بە کەرامەت دادەنێن و جیاوازی ناکەن لە نێوان خواپەرستی و شەخس پەرستی، ئەوانە هەر دەخەڵەتێن و دەکەونە داویەو شوێنی دەکەون.

و هاتنی دەجالیش زۆر نزیکە، چونکە هەر شتێک کە بەرپۆه بێت و لەهاندای بێت ئەو هەر نزیکە^(۱).

(۱) صحیح علامات الساعة الکبری، مصطفی مراد، لا ۱۹.

شوینی هاتن و ده‌رچوونی ده‌جال

سه‌بارهت به شوینی هاتنی ده‌جال نه‌وهیه که له‌پۆژه‌لاته‌وه درده‌که‌وی، له ولاتیکی فارسی که پێی ده‌لێن: خوراسان، هه‌روه‌کو نه‌بویه‌کری صدیق (په‌زای خوی لیبی) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (الدَّجَالُ يَخْرُجُ مِنْ أَرْضِ الْمَشْرِقِ يُقَالُ لَهَا خُرَّاسَانٌ)^(۱).

واته: ده‌جال له‌ خاکیك درده‌چیت له‌ خۆره‌لات، پێی ده‌گوتریت خوراسان.

کئ شوینی ده‌که‌ویت؟

پیشه‌وا نه‌نه‌سی کوری مالیک (ﷺ) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (يَخْرُجُ الدَّجَالُ مِنْ يَهُودِيَّةٍ أَصْبَهَانَ، مَعَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا مِنَ الْيَهُودِ)^(۲).

واته: ده‌جال له‌ گه‌ره‌کی جوله‌که‌کانی شاری نه‌صفه‌هان^(۳) درده‌چیت و هه‌فتا هه‌زار جوله‌که‌ی له‌ گه‌ل دایه.

که‌واته شوینکه‌وتوه‌کانی ده‌جال جوله‌که‌کانن، چ جوله‌که‌یه‌ک؟

که‌واته نه‌گه‌ر ده‌جال جوله‌که‌ییت، ده‌بیت هه‌لگری چ بیروباوه‌ڕێک بن؟

هه‌لگری نه‌و بیروباوه‌ڕێن که ده‌جال:

فه‌رمان به‌ ئاسمان ده‌کات باران بباریت ده‌باریت

(۱) صحیح: المستدرک (۵۷۳/۴) برقم: (۸۶۰۸). قال الإمام الحاكم: حديث صحيح.

(۲) صحیح: مسند الإمام أحمد (۵۶/۲۱) برقم: (۱۳۳۴۴). قال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

(۳) نه‌صفه‌هان: شاریکی ئێرانیه ده‌که‌ویته ناوه‌راستی ئێرانه‌وه، نزیکه‌ی (۳۴۰) کم له پایته‌ختی ئێرانه‌وه دووره به‌لای باشوورداو به‌پێی سه‌رچاوه فه‌رمیه‌یه‌کان (۲۵ - ۳۰) هه‌زار جوله‌که‌ی تیا ده‌ژیت.

وه فەرمان به زهوی دهکات که سهوز ییت زهویش سهوز دهییت.

به لای کهلاوهی پوخاودا تیدهپهپیت، پیی دهلیت: کهنزو زپهکهت بهینه دهرهوه، نیتر ههرچی کهنزو زپری تیدایه وهکو میش ههنگ شوینی دهکهون.

کهواته جولهکهی دهجال جیاوازه له گهل نهو جولهکانه کی که گورپرایه لی پیغه مبه رانیان کردووه، نهوه چۆن پرویداو؟ وه چۆن دهجال دهچیته ژیر کاریگهری جوله کهکان؟

بو وهلامدانهوهی نهو پرسیاره، دهوتریت:

جولهکهی دهجال نهو جولهکانه کی جولهکیان دروست کرد، واته: نهو جولهکانه له ههق و راستی لایاندا.. و وه دوژمنایه تیان کردو وه باوهریان به پیغه مبه ر عیسا و پیغه مبه ر محهمه د (ﷺ) نههینا، ئا نهمانه شوین دهجال دهکهون و دهجالیش به ئارهزووی نهوان له کۆتایی بونه وهر دهردهچیت.

پیشه وانهواسی کوری سهمعان (ﷺ) دهلیت: پیغه مبه ر خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ، فَعَاثَ مِمَّنَّا وَعَاثَ شِمَالًا، يَا عِبَادَ اللَّهِ فَأْتِبُونَا)^(۱).

واته: دهجال له رینگیه کی نیوان شام و عیراق دهردهچیت، بهراست و چهپدا خراپه کاری دهکات، نهی بهندهکانی خوا خۆتان راگرن.

پیشه وانیبو حهجه ر(پهحه تهی خوی لی بی) دهلیت: بیگومان شوینی دهرچوونی دهجال له لای خۆره لاته وه دهردهچی^(۲).

پیشه وانیبو کهثیر(پهحه تهی خوی لی بی) دهلیت:

سه رتهای دهرکهوتنی له نه صفه هان دهی له گه ره کی که پیی دهلین: گه ره کی جوله کان^(۳).. یان گوندیک له گوندهکانی نه صبه هان که پیی دهوتری: رستقباد^(۴).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۵۰) باب: ذکر الدجال، برقم» (۲۹۳۷).

(۲) فتح الباری (۱۳/ ۱۹).

(۳) النهاية في الفتن والملاحم (۱/ ۱۲۸).

(۴) ضعيف: رواه الطبراني في (الأوسط) برقم: (۴۸۵۹) قال الهيثمي: فيه سيف بن مسكين، وهو

چۆن بتوانين جەمەع و تەۋفيق بىكەين لە نيوان ئەم سى فەرموودەيە:

كە دەفەرموئ: لە خوراسان.. و ئەسفەهان و.. عىراق..

كۆكردنەۋەي ئەم فەرموودانە يەكەمجار لە خوراسانەۋە دەردەچىت، خۆي ۋەكو سەركردەيەك نیشان دەدات بۆ ئەۋەي دەسلەتتى زياتر پەيدا بىكات، دواتر لە ئەسبەهان سەرھەلەدات و بەھىز دەيىت و لە نىۋ خەلگى بىلاو دەيىتەۋە.. تاكوە خەلگىكى زۆر بە كارە سىحراۋىەكانى ھەلبەخەلەتەيىت، ۋە دەرچوونى لە (خولەي نيوان عىراق و شام) لەۋى فەسادى بىلاۋەكاتەۋە بەراست و چەپىدا..

يەكەم: لە خوراسان..

دەجال لە خاكىك دەردەچىت كە پىي دەلەين: خوراسان، ۋە پىش دەرچوونى دەجال سەرخرەئانى محەممەدى مەھدى لەۋىۋە دەردەچىن، تەنەت زانايانى ئىسلامىش لە كۆندا كارىگەرى زۆريان ھەبۋە لە خوراسان..

پىشەۋا قەزوينى (پەحمەتى خاى لى بى) دەلەيت:

لە سنورى خوراسانى پۆژھەلاتەۋە دەردەچىت لە دواى پروبارىك كە پىي دەوترىت: پروبارى حىجون كە دەكەۋىتە دواى بوخارا، لە دەۋرىەرى مرو و بەلخ و ھەررە نەيسابور^(۱).

ۋە دەرچوونى لە جىگايەك دەيىت پىي دەوترى (مرو) ئا لەۋىۋە دەجال دەردەچىت.. بە بەلگەي فەرموودەي پىشەۋا ئەبۋەكرى صديق (ﷺ) كە دەلەيت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئەتى: (يُخْرِج الدَّجَالَ مِنْ مَرَا مِنْ يَهُودِيَّتِهَا)^(۲).

ضعيف جداً (مجمع الزوائد ۷ / ۳۳۹).

(۱) آثار البلاد / للقرويني، لا ۳۶۱.

(۲) الفتن، نعيم بن حماد: (۳۸۴).

وه (مرو) دهكهوتته نزيك سنورى سؤفیه تی له نزيك ههریمی تورکمانستان، وه گرنګترین شاره کانی ئەو ههریمەش (کیفا - خاردزو - مرو - ئەشخاباد)، وه (مرو) له سهرووی سیڭۆشە ی ههردوو شاری خاردزو ئەشخابادە^(۱).

پێشەوا قەزوينی (په‌حمەتی خۆای لی یی) دەلێت: له چیا یه کی ههریمی خوراسانه ناری (کلهستان)ه، ئەشکهوتیکی لێه هاوشیوهی فیلایه که، که سیك ئەگەر بیهوتت بچیتته ئەو ئەشکهوتوه دهییت سهری خۆی دابنوتیتتهوه، وه مه‌سافیه کی ته‌واو ده‌رۆی تا له کۆتاییه که ی پروناکیه که به‌دی ده‌کەیت، وه له‌ناو ئەو ئەشکهوته کۆمه‌لێک پروبار ههیه که ناوی لی هه‌لده‌قولیت^(۲).

که‌واته: له رۆژه‌لاتی خوراسان ده‌رده‌چیت - له مه‌نتیقه یه کی پێی ده‌لێن: (مرو) له دوا ی پروباری حیجونه - وه چیا یه که ههیه پێی ده‌لێن: کلهستان...

دووهم: له ئەسبه‌هان..

ئەسبه‌هان یان ئەسفه‌هان جیاوازی نییه..

ئەسبه‌هان شارێکه له خاکی ئێران که جوله‌که‌کان چاوه‌ڕپیی هاتنی ده‌جال ده‌کەن و پێیان وایه له‌سه‌ر ده‌ستیدا حوکمی هه‌موو جیهان ده‌کەن و ده‌یان سالی شه‌ زه‌مینه‌ بۆ هاتنی ساز ده‌کەن، بۆیه ده‌جال له گوندیکی ئەسفه‌هان مه‌وعیدیان له گه‌ل ده‌جال ده‌ییت، له گوندیکی پێی ده‌لێن: (الجفر) که له شاری (دسرابارین به‌ه‌ودان)^(۳).

هه‌ر چه‌نده دوا ی توێژینه‌وه یه کی زۆرم سه‌باره‌ت به یه‌ک گه‌شته‌نیان له گونده‌که سه‌رچاوه‌یه کی زۆرم ده‌ست نه‌که‌وت تا بگه‌مه یه‌قین.. له پرووی دروستی و نادروستی، ته‌نیا له په‌رتوکی (کنز العمال) ناوی ئەو گونده‌م ده‌ست که‌وت..

(۱) المسیح الدجال، سعید ایوب، لا ۲۳۸.

(۲) آثار البلاد/ للقرطبي، لا ۳۶۱.

(۳) کنز العمال (۸۷۳۱).

به‌لئی.. خه‌لکی نه‌و ناوچانه‌و جوله‌که‌کانی نه‌صفه‌هان ده‌ست و دایه‌ری ده‌جال ده‌بن و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ کاری ده‌جال ده‌چه‌سپینن، به‌لام دواتر له‌ هه‌موو ولاتانی جیهان و له‌ هه‌موو زمان و په‌گه‌زه‌کان خه‌ل‌کانیکی زۆر شوین ده‌جال ده‌که‌ون و باوه‌ری پی ده‌که‌ن، جگه‌ له‌مانه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ناماره‌ به‌وه ده‌کات که به‌تایبه‌ت ئافه‌رت زۆر شوینی ده‌که‌وئ و زوو باوه‌ری پی ده‌هینن.

(نه‌بو نوعیم) باسی یه‌کیک له‌ گونده‌کانی سه‌ر به‌نه‌سفه‌هان ده‌کات که ناوی (جوله‌کاوه - الیهودییه) بوو، چونکه تاییه‌ت بوو به‌ دانیش‌توانی جوله‌که‌و تا سه‌رده‌می نه‌یویی کوری زیادی نه‌میری میصر هه‌روا مابوو، له‌سه‌رده‌می (مه‌هدی کوری منصوره‌ عه‌بباسی)، ئینجا موسلمانان تییدا نیشته‌جی بوون و هه‌ر به‌شیکی بۆ جوله‌که‌کان مایه‌وه^(۱).

ده‌جالیش له‌لای جوله‌که‌کان ناوی مه‌سیحی کوری داوده‌و ده‌لین: گوايه له‌ کوټایی بونه‌وهر ده‌رده‌که‌وئ و ده‌سه‌لاتی ده‌گاته‌ ده‌ریاو وشکانی و پرویاره‌کان له‌ته‌کی ده‌رۆن و ده‌لین: گوايه یه‌کیک له‌ نیشانه‌کانی خودا مولکیش بۆ وان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌لام له‌ گرمانه‌کانیان درۆیان کردوه، چونکه ده‌جال مه‌سیحی گومرایی و درۆزنه، مه‌سیحی رننمونیش که عیسای کوری مه‌ریه‌مه، ده‌جالی مه‌سیحی گومرایی ده‌کوژی، هه‌روه‌کو جوله‌که‌ شوئنه‌که‌وتوه‌کانیشی ده‌کوژی^(۲).

پیشه‌وا سه‌لمانی کوری عیسا (په‌حه‌متی خوی لی بی) ده‌لین: (بلغني أن الدجال يخرج من جزيرة أصبهان في البحر يقال لها ماطولة)^(۳).

واته: پیم گه‌یشته‌وه که ده‌جال ده‌رده‌چیت له‌ دوورگه‌یه‌کی نه‌سبه‌هان له‌ناو ده‌ریایه‌ک پی ده‌گوترت: ماطولة.

(۱) لوامع الأنوار البهية: (۱۱۲/۲).

(۲) لوامع الأنوار البهية: (۱۰۷/۲).

(۳) الفتن، نعيم بن حماد: لا ۱۵۰.

که واته: له دواى دەرچوونى ده جال له خوړاسان . ده چيټه نه سبه هان بۆ شهوى چاوى به جوله که کان بکه ویت له گوندی الجفر لای دهریای ماتوله.

بۆیه دواى به دوا داچوونیکى زۆرم بۆ دهریای ماتوله.. نه گه یستمه دهره نجامیک که ئەم دهریایه له ئیژان هه ییت یان هه ییت و به لām ناوی دهریا که گۆرا بیټ.

سێیه: ٣: رێگه یه کی نیوان شام و عێراق (الخلّة):

نه گهر سه رنج بدهینه وشه ی دهرچوونى له (الخلّة) که رێگه یه که له نیوان شام و عێراق، واته: ده جال له مرو دهره چيټ و له جفر شوئنى ده که ون و وه له نیوان عێراق و شام به لای راست و چه پیه وه گهنده لى و فه سادی دروست ده کات..

رێگای نیوان عێراق و شام ده کاته کوئ ؟

بۆ دیاری کردنى شوئنى نیوان سنورى عێراق و سنورى شام پێویستمان به چه ندين توێژینه وه هه یه:

له سه رده مى پیغه مبه رى خوا (ﷺ) به سوریا یان ده گوت: شام، دواتر شام بوو به چوار بال:

(حیمص و دیمه شق و فه له ستین و ئوردن)، دواى شهوى فه رنه سا دیمه شقى داگیر کرد، ئیتیفاقیه ی سایکس بیکۆ هاته پێش سه باره ت به شام، ولایتیکى وه کو فه رنه سا بریاریدا که باکورى شام دابه ش بکات بۆ دوو کیان نه وانیش سوریا و لوینان بوو.. وه به ریتانیا لای باشورى شامى کرده دوو کیان، نه وانیش فه له ستین و ئوردن بوو.. بۆیه بۆ هه ر کیانیک له م چوار ولاته جه وازو سنورو ده ستورو راگه یان دنیان جیاواز کرد.

ئه و کات ده وله تى شام و عێراق پیکه وه بوون که ناسراو بوو به ده وله تى هیلالی.. نه گهر ئه و هیلالیه له سه ر نه خشه دابنێین، ده بینین که دیجله و فورات ده که ویته

لای پوژه لات، و پاشان به لای پوژناوا دهوله تی سوریاو شام ده گرتنه خوی، و پاشان له لای باشوور فهلهستین و ئوردن ده گرتنه وه^(۱).

به بۆچوونی خۆم وایه هەر یهك له ولاتانی سوریا و ئوردن و لوینان دهوړنکی گه وریان دهیته له شهر کردن له گهڵ دهجال، به لام به نیسبته فهلهستین بۆچوونم جیاوازه:

که به شیکی قدوس و دهوړبهری دهکهوړته ژیر دهسهلاتی موسلمانان و محهممهدی مههدی له کاتی دهوړچوونی دهجال؟

وه به شهکی تر دهکهوړته دهست جوله کهو دهجال، به به لگهی فهرموده ی نههیکی کورپی سورهم (ﷺ) ده گرتنه وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموده تی: (لَا تَرَالُونَ الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُقَاتِلَ يُقَاتِلُكُمُ الدَّجَالُ بِالْأُرْدَنِ عَلَى النَّهْرِ أَنْتُمْ شَرَفُهُ وَهُمْ غَرَبُهُ)^(۲). واته: کۆمه لیک هەر ده میتن شهر له گهڵ هاو بهش پهیدا که رهکان ده کهن، پاشماوه تانیس له گهڵ دهجالدا شهر ده کهن له سهر پوواری ئوردن، ئیوه له پوژ هه لاتنه که ی و نهوان له پوژناواکه ی.

پیشهوا نوههیک (ﷺ) ده لیت: لهو کاته دا نه مده زانی ئوردن له کوییه.

مه به ستیش لهو ده ریا جیا که رهو به له نیوان فهلهستینی داگیرکراو و ئوردندا.

ئهو به شهش هه مان ئه و جیگه یه که دهجال دیاری کرد، کاتیک ته میمی داری چاوی پیکهوت له دوور گه که.. که پرسیاری ده رباره ی دارخورماکانی (بیسان)^(۳) ی، لیکرد که به رنادات له پیش دهوړچوونی دهجال .. ئه وهش به لگه یه له سهر ئه وه ی خه لکی ئه و مه نتیه یه به رهو گه نده لیه کی ئیجگار زور دهوړن، وه دانیش توانی ئه و مه نتیه یه له پیش هاتنی دهجال جووله که تیایدا نیشته جی

(۱) الأردن وفلسطين، سعید التل، لا ۱۹.

(۲) ضعیف: مسند الشامین، للطبرانی (۳۶۸/۱) برقم: (۶۳۸). قال ابو اسحاق الجوزجانی فی (أحوال الرجال) (۷۴/۱): ضعیف الحدیث.

(۳) (بیسان): شاریکه له فقهه ستین.

دهبن، ئەو مەنتیقەیه پێی دەلێن: (غور الاردن).. (غور الاردن)یش لە دەریاچەى تەبەریە دەست پێدەکات هەتا دەگاتە بیسان وە کۆتاییەکەى زەغرو ئەریحایە.

جوگرافیناسەکان دەلێن: بەشیکی غۆر لەسەر سنوری ئوردنە، ئەگەر بیسان زیاتر بکێشێت دەگات بە سنوری فەلەستین^(۱).

بۆیە لە فەرموودەکەى تەمیمی دارى هاتوووە کە دەجال لە پێش هاتنى پۆژى قیامت و شکبونی کانیایى (زەغرا)^(۲)ى راگەیاندا.

بۆیە ئەو پێگایەى نیوان شام و عێراق کە پێغەمبەر(ﷺ) فەرموویەتى: دەگاتە سنوری ئیسپرائیل لە کۆتایی بونەوهر، وە ئەم سەردەمەى کە ئێمەى تاییداین راگەیاندا کانی ئیسپرائیلی زیاتر لەو پێگایەیان دەست بەسەر داگرتوووە کە پێی دەوترى (الخلّة).

ئایا دەجال ئەو پێگایەى نیوان عێراق و شام پێدەزانیت، لە کاتیگدا لە نیو دێرەکەدا، وە ئایە مەسیحی و جولهکەکان زانیاریان هەیە؟ ییگومان زۆر زانیاریان لایە، بەس نایدرکێتن، تەنانەت دەوتریت: کە پۆژیک دیت ئاشوریەکان نیوێ ئیسپرائیل داگیر دەکەن.

ژمارەى شوێنکەوتووانى دەجال و پۆشینى جل و بەرگیان:

پێشەوا ئەنەسى کورى مالیک (ﷺ) دەلێت: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودٍ أَصْبَهَانَ، سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيَالِسَةُ)^(۳).

(۱) الأردن وفلسطين، سعيد التل، لا ۲۲.

(۲) (زەغرا): گوندیکە لە شام لە قەراغ دەریای مردوو. بەلام (ئیبسو ئەپیر) دەلێت: (زەغرا) لە شامە لە خاکی (البلقاء) برۆانە: النهایه (۲/ ۳۰۴). هەندیکیش بە دەریای مردوو دەلێن: (بحیره زغرا) لەبەر میژگیکى نزیک لەو دەریایە.

(۳) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۶۶) باب: فی بقية من أحادیث الدجال، برقم: (۲۹۴۴).

واته: هه فتا هه زار له جوله که کانی ئەصفه هان شوێن ده جال ده کهون پۆشاکی تهیله سانی سهوزیان له بهر دایه (شالێکی ئاودامانه که نهیدم به شانیاندا).

له ریوایه تێکی تر ده فەرموئ: (...عَلَيْهِمُ السَّيْجَانُ)^(۱). واته: پۆشاکی سیجانیان له بهر دایه.

سیجانیش نهو قوماشه نه ستوریه که له سوف یان ئیسفهنج یان هاوشیوهی نهوان دروست ده کړت، نه مهش ئیشاره ته بۆ نهوهی که ده جال له ناوچه یه که در ده چیت که پلهی گهرمی له ژێر سفر دایه^(۲).

جیاوازی نییه له نیوان تهیله سان و سیجان، به لام سیجان تهیله سانیکی سهوزه. پرووی ئیعجازی ئەم فەرمووده یه..

لەم فەرمووده یه وه بۆمان در ده که وێت که ته نهها له جوله که کانی ئەصفه هان هه فتا هه زار شوێن ده جال ده کهون، نه مه جگه له هه زاران جوله که ی جیهان.. وه سه باره ت به شاری ئەصفه هانیش پێویسته نهو راستیه بزانی که نه مپۆ له هیچ شارێکی موسلماننشین جیهاندا هێندهی شاری ئەصفه هان جوله که ی تیدا نیشته جی نیه، بهر دایه که که چهن دین گهره کی تایبه ت به خویان هه یه لهو شاره دا هه ر بۆیه ش ده جال ده ی کاته بنکه ی دره چوونی خۆی.

چۆن پێغه مبه ری خوا (ﷺ) زانیویه تی له ئەصفه هان جوله که ی لیه؟ له سه ر ده می کدا که هۆکاره کانی په یوه ندی و راگه یان دن نه بوون بووه!

چۆن زانیویه تی که جوله که کان له (ئه صفه هان) ده میننه وه هه تا کاتی دره که وتنی ده جال، له کاتی کدا که زۆرێک له جوله که کانی جیهان کۆچیان بۆ ئیسرا ئیل کرد، ئە ی بۆچی جوله که کانی ئەصفه هان مانه وه نه چوون بۆ ئیسرا ئیل؟

(۱) صحیح: رواه أحمد (۵۵/۲۱) وحسنه المحققون في طبعة مؤسسة الرسالة. وقد وثقه أحمد وغيره، وبقية رجالهما رجال الصحيح، ورواه الطبراني في (الأوسط). سة رضاه: مجمع الزوائد (۷/ ۳۳۸) بة ذمارة (۱۲۵۱۳).

(۲) المسيح الدجال قراءة سياسية في أصول الديانات الكبرى، سعيد ايوب (لا ۲۲۴)، الطبعة الخامسة ۲۰۰۷ م، دار الفتح الإعلامي العربي.

وشه‌ی (طیالسه) کوټی (طیلسان)ه، وه به (تیله‌سان) یان (تیلوسان) ده‌خوټندرته‌وه له بنه‌په‌تدا وشه‌یه‌کی عه‌جه‌میه‌و به عه‌ره‌بی کراوه، له کتیبی (معیار اللغة) شدا به واتای جل و به‌رگیکی چنراو هاتوو که نادوریت، به‌سەر شاندا ده‌دریت و له‌ش داده‌پوشتیت^(۱).

(طیلسان) پو‌شاکیکه وه‌کو عه‌با ده‌دریت به‌شانداو له‌شی مرؤف داده‌پوشتیت و به‌زوری په‌نگی سه‌وزو زیاتر زانایانی ثاینی جوله‌که‌و موسلمان له‌به‌ری ده‌که‌ن^(۲).

پای به‌هیزیش له‌سەر (ئه‌سه‌به‌هان یان ئه‌سفه‌هان) ئه‌وه‌یه که مه‌به‌ست له‌ناوچه‌ی (ئه‌سفه‌هان) بیت که ده‌که‌وتته ناوه‌پراستی (ئیران)ی ئیستاوه، وه ژماره‌ی ئه‌و جوله‌کانه‌ش که له ئیران ماونه‌ته‌وه له هەر سێ هه‌ریمی (ئه‌سفه‌هان و تاران و هه‌مه‌دان) دا ده‌ژین نزیکه‌ی (۳۵) هه‌زار که‌س ده‌بن^(۳).

پیشه‌وا ئیبنو که‌ثیر (په‌حه‌متی خوی لی بی) ده‌لێت: سه‌ره‌قای ده‌رکه‌وتنی له ئه‌سفه‌هان ده‌بی له گه‌ره‌کیک که پێی ده‌لێن: گه‌ره‌کی جوله‌که‌کان^(۴).

له‌به‌رچی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناگاداری کردوینه‌ته‌وه که جووله‌که‌کان شوټنکه‌وته‌ی ده‌جال ده‌بن و ته‌یله‌سانیان له‌به‌ردایه‌؟

یه‌که‌م: ناگادار کردنه‌وه‌یه که ئه‌وانه له گه‌وره‌کانی جووله‌که‌ن، پاشان هه‌موو شوټنه‌که‌وتووانی ده‌جال جوله‌که‌ن و هه‌فتا هه‌زارن؟

له وه‌لامدا ده‌لێین نه‌خێر، به‌لکو سه‌رکرده‌کانیان هه‌فتا هه‌زار که‌سن، وه هه‌ریه‌کی له‌و سه‌رکرده‌نه‌ چهندان که‌س شوټنکه‌وته‌ی بوون، ئه‌مه‌ش وه‌کو ئه‌وه وایه پیغه‌مبه‌ر پیمان به‌فرمووی: ئه‌وانه‌ی ئه‌و جله‌یان له‌به‌ر دایه ژماره‌یان هه‌فتا هه‌زاره‌ چ جای خه‌لکی تر^(۵).

(۱) WWW.QURAN-M.COM

(۲) الرقائق للعرifi، د. محمد بن عبدالرحمن العرifi، لا ۳۸۷.

(۳) WWW.QURAN-M.COM

(۴) النهاية في الفتن والملاحم (۱/ ۱۲۸).

(۵) الرقائق للعرifi، د. محمد بن عبدالرحمن العرifi، لا ۳۸۷.

پرسیاریکی تر له بهرچی جوله که شوینکەوتە دەجال دەبن؟

له بهر ئەوێ ئەوان وای دەبینن کە دەجال دڵسۆزەو هەڵدەستێت بە گەڕاندنەوێ مەملەکەتی کورانی ئیسرائیل لە ناوی نیل هەتا فورات^(۱).

بێجگە لە جوله کەش دەجال هەر لە سەرەتای هاتنیەو لە خاکی (خوراسان) کۆمەڵە خەڵکانیکی تریشی لە گەڵ دایە کە پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەراریان دەفەرموێت: (الدَّجَالُ خَارِجٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مِنْ أَرْضٍ يُقَالُ لَهَا خُرَّاسَانُ مَعَهُ أَقْوَامٌ كَأَنَّ وَجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمُطْرَقَةُ)^(۲).

واتە: دەجال لە پرووی خۆرەلاتەو دەیت لە خاکیک پێی دەگوترێت خوراسان، چەند کۆمەڵە قومەیکی لە گەڵ دایە دەم و چاریان دەلێی قەلغانە^(۳).

وێکو باسما کرد جوله کە چاوەرێی دەجال دەکات، وادەزانن خوا پەیمانی پێداون و دەولەتی ئیسرائیل زیندوو دەکاتەو، وە لە کیتابەکانی خۆیان ناویان ناوە (ئەلمیسیا)^(۴).

جوله کە ئیستا ژمارەیان سی هەزار دەبێت لە ئێران، لە سێ شاردا نیشتەجێ بوون کە تاران و هەمەدان و ئەصفه هانە، خاکی ئێران بەلایانەو خاکی پاشا کۆرشە کە کاتی خۆی پزگاری کردن و بابلی داگیر کرد، گواپە بنیامین برای یوسف و دانیال پیغەمبەریش لەوێ نێژاون.

جا لەو کاتەو کە کۆرش بابلی گرت و جوله کە چوون بۆ ئێران زۆریان قایل نەبوون ئێران بەجێبھێڵن، هەر چەندە جوله کەکانی جیهان فشاری زۆریان خستە

(۱) الرقائق للعریفی، د. محمد بن عبدالرحمن العریفی، لا ۳۸۷.

(۲) صحیح: واه الترمذی وأحمد والحاكم عن أبي بكر.. وصححه الحاكم وأقره الذهبي، وصححه أحمد شاكر في تعليقه على المسند (۱۵۹/۱-۱۶۹) والألباني في الصحيحة (۱۲۲/۴) رقم: (۱۵۹۱).

(۳) مەبەستیش بەو دەم و چاو قەلغانیانە خەڵکی ولاتانی مەنغولیاو چین و قەفقاز ئاسیاو ئەو ناوچانەپە کە لە کۆنەو پێیان دەگوترا (تورك).

(۴) الرقائق للعریفی، د. محمد بن عبدالرحمن العریفی، لا ۳۸۷.

سەريان بۇ ئەوھى بچنە فەلەستىن، ئەوان تەسلىم نەبوون و كەميان لى چوو بۇ ئيسرائىل.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر خوا ناگادارى نەكردىت ھەقى چىيە بەسەر ئەم باسەو، بۇ ئاليت جوولەكەكانى نيە دورگەى عەرەب، يان جوولەكەكانى ئەوروپا، يان جوولەكەكانى عىراق؟! شايانى باسە ھەر لە سالانى پەنجاكانەو جوولەكە عىراقىەكان لە ئەنجامى فشارى جوولەكەى جىھانىيەو كە ھەر خويان بۆمبىيان دەخستە مألەكانىيەوھو لىيان دەكوشتن، ناچاربوون بچن بۇ ئيسرائىل!

ئەصفەھان دەكەوتتە ناوہراستى ئىرانەوھو وادانىچ لەو سى ھەزار جوولەكەىيە ئىران دە ھەزاريان لەو شارەدایە زۆر مەنطقىيە كە تا كۆتايى بوونەوهر ئەوھندە زۆر بىن كە ھەفتا ھەزاريان شوپن دەجال بکەوتت، ئىنجا ئەو ھەسفە وردەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كە باسى عەباى سەر شانيان دەكات، ئىستا بە فيعلی عادەتيانە ئەو عەباو شالە دەدەن بەشانياندا .

بۆچى لە خاكى خوراسان و سنورەكانى (ئەفغانىستان) دەردەچىت ؟

• خاكى خوراسان لەم پۆژگارەدا جوولەكە بۇ مەسلەھەتى خوى بەكارى دەھىنى.

• ئەم خاكە لای جوولەكەكان زۆر پىرۆزە.

• خاكى ئىران ئەمپۆ لە ژىر دەسەلاتى شىعەى دوانزەييە كە پىسترن لە جوولەكەو گاورەكان لە پرووى عەقىدەو كردهو.

• ۋە خاكى خوراسان و سنورەكانى چىاي زۆر زۆرە، بۆيە دەجال لە نىو چىاكان دەردەچىت.

ۋە شوپنى ھاتنى دەجال

سوپايەكى تۆكمە پىك دەھىنىت، خوئىنىكى زۆرى خەلكى دەرپىژىت، خاكو ولات داگىر دەكات، ئىنجا دەست بە بانگەشەكردنى خوى دەكات و دەلىت: من خودام .

دهجال له دهرياوو بۆ دهريا داگير دهکات..
 وه يه کهم هيڙشی دهجال له ولاتیک دهییت که له نیتوان دوو دهريادايه..
 سهید قوتب دهفرموی: له نیتوانی دهريای سبی و دهريای سوره.
 وه دووهم هيڙشی له خاکی عیراق دهییت لای پروباری فورات، ههتا نهو
 جینگایه ی که خوی مهبهسته تی..
 نافره تیکی ته بشیری نه مریکی دهلیت: هیچ ژيانله بهرک له ناماده باشی
 نییه که هاموشۆ به دهجال بکات تهنها گوډرێژ نهییت^(۱).
 بۆیه نهو دهجاله ی که جوله کهکان چاوهروانی دهکهن، سواری گوډرێژ
 دهییت.. پێشهوا عهبدوللای کورپی مهسعود (ﷺ) دهلیت: (يَسْتَظِلُّ فِي ظِلِّ أَدْنِ
 حِمَارِ الدَّجَالِ سَبْعُونَ أَلْفًا)^(۲).
 پێشهوا نهبو توفیل (ﷺ) دهلیت: گوتم له ههندی له هاوهلانی پێغه مبهری
 خوا (ﷺ) بوو: (إِنَّهُ يَجِيءُ عَلَى حِمَارٍ..)^(۳). واته: دهجال که دیت له سهر گوډرێژیکه..
 پێشهوا حوزه یفه ی کورپی یه مان (ﷺ) دهلیت: (وَلَا يُسَخَّرُ لَهُ مِنَ الدَّوَابِّ إِلَّا
 حِمَارٌ..)^(۴).
 واته: هیچ ژيانله بهرک بۆی دهسته بهر ناییت تهنها گوډرێژ نهییت..

(۱) المسيح الدجال، سعيد ايوب، لا ۳۰.

(۲) أخرجه أبو نعيم (۲ / ۵۴۸) وابن أبي شيبة (۷ / ۴۹۵) عن حوط العبدي عن ابن مسعود به. قال ابن كثير : قال شيخنا الحافظ الذهبي: حوط مجهول والخبر منكر ..

(۳) صحيح: واه مسدد في مسنده، قال البوصيري في الإتحاف (۸ / ۱۲۸) : رواه مسدد ورواته ثقات.

(۴) صحيح: أخرجه الحاكم في المستدرک (۴ / ۵۲۹) قال الحاكم (۴ / ۵۲۹) : صحيح الإسناد ولم يخرجاه، وقال الذهبي في «تلخيصه»: «على شرط البخاري ومسلم».

بوچی زۆربهی شوێنکه وتووایی ده جال جووله کهن؟

وه لām: بیروباوه پری جووله که له ده جالدا نهوهیه که نهو مهسیحی چاوه پروانکراوی جووله کهیه!

جووله که باوه پریان وایه که خوای گه وره به لئینی پیداون به پادشایه کی چاوه پروانکراو له نهوهی داود دیت و دهوله تیان بو داده مه زرنیت و له کتیه کانیا نای ده نین: (المیسیاه).

یه کیک له عیبادته کانی جووله کهش نوژیکه داوا له ده جال ده کهن تیایدا په له بکات له هاتن. شهوی (الفصح)^(۱) یشیان ته رخا کردوه به هه ندی پارانوهی تاییهت لهو باره وه.

له تلمودا ده لیت: کاتیک مهسیح دیت، زهوی نان و خوری و گهنم به رهه م دینیت، دانیه کی به قه د گورچیلای گایه کی گه ورهیه، لهو سه رده مه دا ده سه لات ده گه رپته وه بو جووله کهو هه موو نه ته وه کان خزمه تی نهو مهسیحه ده کهن و له ژیر فرمانیدا ده بن، لهو پوژگاره هه موو جووله کهیه دوو هه زارو هه شت سه د کو یله خزمه تی ده کهن و سی سه دو ده کاره که ریش له ژیر ده سه لاتیدا ده بییت، به لām مهسیح نایهت دوا ی له ناوچوونی ده سه لاتی خراپه کاران نه بییت و چاوه پروانکردنی ئوممه تی جووله که به هاتنی ئیسرا ئیل جیه جیه ده بییت و نهو ئوممه ته ده بیته خاوه ن ده سه لات به سه ر ئوممه ته کانی تر له کاتی هاتنیدا.

دوووه: مونا فیک و ببباوه په کانن:

که سیك پرسیار ده کات و ده لیت: ئیستا کافر نیشته جیه له مه کهو مه دینه نه مه چۆنه؟

به لئی.. کو فر رووده دات به یه کیک له هه لوه شینه ره کانی ئیسلام، وه مه سه له حه تیان هه یه له مه کهو مه دینه له بهر بازرگانی و مندا ل و نزیکه کانی،

(۱) یه کیکه له جدر نه مه زنه کانی جووله که.

نایانه ویت جیگۆرکی بکه، ئەوانه بۆ ئەوه نیشتهجی نەبوونه که مهکه به گهوهو خۆشهویست بزانی، بهلکو له بهر خاتری بازرگانیه کانییان^(۱).

سێیه ۳: نهزانهکان شوینە کهوتهی دهجال دهبن:

به تایبهتی ئەو نهزانانی که له شار نیشتهجی نەبوونه، وه داوای زانست دهکهن لهو کهسانی که نیشتهجی شارن، وهکو باسما کرد دهجال به سهر زهویدا دهروات و دهلیت: خهزێنه کهت دهبرکه، فرمان به ئاسمان دهکات که باران ببارت، فرمان به زهوی دهکات که پرووهکی تیا دا شین ییت، کاتی که دهشتهکیه که ئەوه دهبینت شهوقیکی بۆ دروست دهییت و یه کسه باوهری پی دههینیت، یان جاری وا هیه دهجال دهلیت: ئایا نه گهر دایک و باوکت بۆ زیندوو بکه مهوه باوهرم پی دههینیت و بهراستم دهزانیت، ئەمهش بهراستی گهوههترین ناشویه؟ ئەویش دهلی: بهلێ .. بهراستت دهزانم، ئینجا دوو شهیتان خۆیان دههیننه سهر شیوهی دایک و باوکیان، کاتی دهشتهکیه که ئەوه دهبینت یه کسه دهلیت: ئەوه خوامه، مادهم مردووی زیندوو کردهوه.. له ههقیقهتیش مردووی زیندوو نه کردۆتهوه بهلکو فرمانی به دوو شهیتان کردوه که خۆیان بگۆرن و شیوهیان بخرنه شیوهی دایک و باوکی، کاتی که دهشتهکیه که ئەوه دهبینت ئەو شهیتانانی که خۆیان کردوه به دایک و باوکی دهلێن کورم باوهری پی بهینه ئەوه خواته ئەویش شوین کهوتهی دهییت.

(۱) الرقائق للعریفی، د. محمد بن عبدالرحمن العریفی، لا ۳۸۸.

چوارهم: له شوینکه وتووانی دهجال قهومیکن دم و چاویان دهلیی قه‌لغانه:

پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) دهریاره‌یان ده‌فهرمویت: (الدَّجَالُ خَارِجٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مِنْ أَرْضٍ يُقَالُ لَهَا خُرَّاسَانُ مَعَهُ أَقْوَامٌ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمُطْرَقَةُ) (۱).

واته: دهجال له پرووی خوړه‌ل‌اته‌وه دیت له خاکیک پنی ده‌گوتریت خوراسان، چه‌ند کومه‌له قه‌ومیکی له‌گه‌ل دایه دم و چاویان ده‌لیی قه‌لغانه (۲).

پینجه‌م: له شوینکه وتووانی دهجال ئافره‌تانن:

پیشه‌وا عبدوللای کوری عومهر (ﷺ) ده‌لیت: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (يَنْزِلُ الدَّجَالُ فِي هَذِهِ السَّبْحَةِ مِرْقَتَاةً ، فَيَكُونُ أَكْثَرُ مَنْ يَخْرُجُ إِلَيْهِ النِّسَاءُ، حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيَرْجِعُ إِلَى حَمِيمِهِ وَإِلَى أُمِّهِ وَابْنَتِهِ وَأُخْتِهِ وَعَمَّتِهِ ، فَيُوثِقُهَا رِبَاطًا ، مَخَافَةَ أَنْ تَخْرُجَ إِلَيْهِ ..) (۳).

واته: دهجال دیت له که‌لاوه چوله‌که‌ی لای (مه‌ریقه‌نات)ی نزیک شاری مه‌دینه دادبه‌زیت، به‌شی زوری نه‌و خه‌لکه‌ی که ده‌چنه دهره‌وه بو لای و شوینی ده‌که‌ون ئافره‌تن، به‌جوړیک که پیاو ده‌گه‌رپته‌وه بو لای خیرانی و کچی و خوشکی و پوری، توند دهبان به‌ستیتته‌وه له مه‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌چنه دهره‌وه بو لای ده‌جال.

(مه‌ریقه‌نات) له کوییه:

یه‌که‌م: ده‌لین: له‌سهر ریځگای (ظهران)ه.

(۱) صحیح: واه الترمذی وأحمد والحاكم عن أبي بكر. وصححه الحاكم وأقره الذهبي ، وصححه أحمد شاکر فی تعلیقه علی المسند (۱۰۹/۱-۱۶۹) والألبانی فی الصحیحة (۱۲۲/۴) رقم: (۱۰۹۱).

(۲) مه‌به‌ستیش به‌و دم و چاو قه‌لغانیانه خه‌لکی ولاتانی مه‌نفولیاو چین و قه‌فقاو ناسیاو نه‌و ناوچانه‌یه که له کونه‌وه پینان ده‌گوترا (تورک).

(۳) مسند أحمد (۱۹۰/۷) رقم : (۵۳۵۳) قال احمد شاکر: إسناده صحيح.

دووهم: دەلێن: دۆلێكە لە نزیك شارى مەدینە كە لە تائیفەووە بۆی دێت. سییەم: دۆلێكە لە دەورووبەرى (سەنجا)، وە دانیشتوانەكانى عەرەبن^(۱).

لە فەرموودەیهكى تر كە پێشەوا عوسمانى كورى ئەبولعاص (ﷺ) دەلێت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویهتى: (وَأَكْثَرُ تَبَعِهِ الْيَهُودُ وَالنِّسَاءُ)^(۲). واتە: زۆریەى شوێنكەوتەى دەجال جوله كەو ئافرەتن.

وە ژمارەى ئەو ئافرەتانەى كە شوێن دەجال دەكەون (۱۳) هەزارە^(۳).. ئەم ئافرەتانەش لە پرووی تەمەنەووە زۆر هەرزەكارن، وە ئافرەت بۆیە بەكار دەهێنن بۆ ئەوێ وەكو چەكێك بەكارىان بهێنن..

ئەو هۆكارانە چىن كە ئافرەتان شوێن دەجال دەكەون؟

یەكەم: ژمارەى ئافرەتان گەلێك زۆرە ئەو كاتى سەد ئافرەت بەرامبەر دوو پیاو دەبێت، واتە: پەنجا ئافرەت بەرامبەر یەك پیاو، هەروەكو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) هەوالی پێداوین، كەواتە فێر دەبین لەو قەسەیه كە ئەگەر هەزار كەس شوێنكەوتەى دەجال بن ئەو بیست پیاویشیان لەگەڵ، وە شتیكى ئاساییە لەگەڵ هەر هەزار ئافرەت بیست پیاو لەپێشیانەووە برۆن، كەواتە زۆریەى شوێنكەوتوانى دەجال ئافرەتن.

دووهم: لە هۆكارەكانى شوێنكەوتنى زۆریەیان كە ئافرەتن: دەجال ئەگەر بەهەر جینگایەك برۆات خەلك بانگ دەكات بۆ ئەوێ فەرمانى پێج بكەن باران لە ئاسمانەووە بێتە خوارەووە زەویش سەوزایى بدات، وە شوانیش مەرەكانى بڵەرەوێت نەكار لە برسان بمرێت، داىكیش دەبینێت مندالەكانى لەبرسان دەمرێت، وە چپایەكى نانەو پرووبارو ئاوى ساردە، وە دەلێتە زەوى كەنزەكانت دەریخە، كاتێك ئافرەتیش ئەو كەنزە دەبینێت یەكسەر شوێنى دەكەوێ، ئەمەش یەكێكە لەو بابەتانەى كە زۆریەى شوێنكەوتوانى دەجال ئافرەتن.

(۱) معجم البلدان، (۴/ ۴۰۱).

(۲) مسند الإمام أحمد (۶/ ۲۳۴۲) برقم: (۱۸۱۸۴).

(۳) كنز العمال (۳۸۷۷۲).

پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاگاداری کردووینه‌ته‌وه که پیاو ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ لای خێزانی و کچی و خوشکی و پوری، توند ده‌یان به‌ستپێته‌وه له مه‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌چنه‌ ده‌ره‌وه بۆ لای ده‌جال.

به‌لام نه‌و کاته مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ موسلمانان ئاشکرا ده‌بێ که ده‌گاته نێوان عێراق و شام.

به‌لێ.. خه‌لکی نه‌و ناوچانه‌و جوله‌که‌کانی نه‌صفه‌هان نه‌و کات ده‌ست و دایه‌ره‌ی ده‌جال ده‌بن و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ کاری ده‌جال ده‌چه‌سپێنن، دواتر له‌ هه‌موو ولاتانی جیهان و له‌ هه‌موو زمان و په‌گه‌زه‌کان خه‌لکانیکی زۆر شوێن ده‌جال ده‌که‌ون و باوه‌ری پێ ده‌که‌ن، جگه‌ له‌مانه‌ش پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاماژه‌ به‌وه ده‌کات که به‌تایبه‌ت ئافره‌ت زۆر شوێنی ده‌که‌وێت و زوو باوه‌ری پێ ده‌هێنێت، هه‌روه‌کو له‌ فهرمووده‌ی پێشتر ڕوونمان کرده‌وه.

دیاره‌ هۆی نه‌وه‌ی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ نه‌و هه‌موو جادوو کاره‌ سه‌رسوڕه‌ینه‌رانه‌ی که ده‌جال نه‌نجامی ده‌دات، ئاشکراشه‌ که ئافره‌تان زووتر باوه‌ر به‌و شتانه‌ ده‌که‌ن و چاوه‌بسته‌ی لێ ده‌کێت، بۆیه‌ زیاتر شوێنکه‌وتوه‌کانی ده‌جال ئافره‌ت ده‌بن.

له‌م فهرمووده‌ پێڕۆزانه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی له‌ خاکی خوراسانه‌وه ده‌ییت و پاشان دیته‌ گه‌رپه‌کی جوله‌که‌کانی شاری نه‌صفه‌هان و له‌وێش هه‌فتا هه‌زار جوله‌که‌ شوێنی ده‌که‌ون، دوا جاریش له‌ شوێنیکی سنوری نێوان عێراق و شام خۆی ئاشکرا ده‌کات و لافی خوايه‌تی لێ ده‌دات و به‌راست و چه‌پدا خراپه‌کاری بڵاوده‌کاته‌وه.

بهکار هیټنای چهک و فیتنه‌ی ده‌جال

وه‌کو باسماں کرد ده‌جال گه‌وره‌ترین فیتنه‌یه که به‌روکی مروّفايه‌تی ده‌گریت له‌ئاده‌مه‌وه تا هه‌ستانی رۆژی دوايي، نه‌ویش به‌هۆی نه‌وه‌ی که توانای نه‌نجامدانی هه‌ندئ کاری وای هه‌یه که له‌ توانای هه‌چ مروّفیکدا نیه له‌وه سهرده‌مه‌دا، وه‌ نه‌و توانایه‌شی بۆ نه‌وه به‌کارده‌هه‌یتت که خه‌لکی قه‌ناعت په‌ بکات که خوايه، وه‌ خه‌لکینکی زۆریش فریوی په‌ ده‌خۆن و شوئنی ده‌که‌ون، ته‌نانه‌ت پیاوی وای په‌ هه‌لده‌خه‌له‌تیت که خۆی زۆر به‌ باوه‌ردار ده‌زانیت دواتر شوئنی ده‌که‌وئت، هه‌روه‌کو عیمرانی کوپی حصین (رضی‌الله‌عنیه) ده‌لئت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (مَنْ سَمِعَ بِالْذَّجَالِ قَلْبًا مِنْهُ ثَلَاثًا يَقُولُهَا فَإِنَّ الرَّجُلَ يَأْتِيهِ يَتَّبِعُهُ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ صَادِقٌ مِمَّا يُبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ)^(۱).

واته: هه‌ر که‌سێ بیستی ده‌جال هاتوو به‌ خۆی له‌ لادات، سوئند به‌خوا پیاو دیت بۆ لای که‌ خۆی زۆر به‌ باوه‌ردار ده‌زانیت، که‌چی شوئنی ده‌که‌وئت، به‌هۆی نه‌و کاره‌ گومان‌او‌یا‌نه‌ی که‌ نه‌نجامی ده‌دات و سه‌ری په‌ له‌ خه‌لک ده‌شیوئیت.

نه‌و که‌سه‌ی ژیرانه‌ چاو بداته مه‌سه‌له‌ی ده‌جال یه‌قینیکێ ته‌واوی لا په‌یدا ده‌بی که‌ بانگه‌وازه‌که‌ی به‌تاله‌، سیفه‌ته‌کانی په‌روهرد گارتنی له‌ به‌دی نایه‌ن، مروّفیکێ که‌نه‌فت و به‌سته‌زمانه‌، سه‌ره‌رای نه‌و کارانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستیشی ڕوو ده‌دن.

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فهرموئ: نه‌گه‌ر له‌ کاتیکدا ده‌رکه‌وئت که‌ من له‌ناوتاندايم، نه‌وه‌ من له‌بری هه‌موو موسلما‌نان به‌ره‌نگاری ده‌بمه‌وه‌و به‌لگه‌و نیشانه‌ پوچه‌له‌کانی هه‌لده‌وه‌هه‌شینه‌وه‌، وه‌ نه‌گه‌ر له‌ دواي منیش ده‌رکه‌وت نه‌وه

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۴/ ۴۴۱) برقم: (۱۹۹۸۲)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

هەر موسلمانەو پارێزگاری لەخۆی دەکات، بە ئەندازەی عیلم و یەقینی بەخواو پەیامەکە، لەبەرامبەری دەوەستیت.

واتە: ئەگەر تەواو خواناس و خواپەرست بیت و بەدین شارەزاو کار کردوو بیت، ئەوە هەڵناخەڵەتیت بە شوبهەکانی دەجال، ئەگەر نا ئەوە سەری لێ دەشیوت و دەکەوتتە داویەوه.

پێشەوا حوزیفە کوری یەمان (ﷺ) دەلێت: پێغمەبەری خوا (ﷺ) فەرمویت: (إِنَّ الدَّجَالَ يَخْرُجُ، وَإِنَّ مَعَهُ مَاءٌ وَنَارًا، فَأَمَّا الَّذِي يَرَاهُ النَّاسُ مَاءً، فَتَارٌ تُحْرِقُ، وَأَمَّا الَّذِي يَرَاهُ النَّاسُ نَارًا، فَمَاءٌ بَارِدٌ عَذْبٌ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ، فَلْيَقْعْ فِي الَّذِي يَرَاهُ نَارًا، فَإِنَّهُ مَاءٌ عَذْبٌ طَيِّبٌ)^(۱).

واتە: دەجال کاتیەک کە دەرەچیت، ناو و ناگری لە گەڵ داو، جا ئەوێ کە خەڵک بە ناوی دەبینن، لە راستیدا ناگری سوتینەر، وە ئەوێ کە خەڵک بە ناگری دەبینن، لە راستیدا ناوێکی ساردو سازگار، جا هەر کەسیکەت گەشتە ئەو، با خۆی بختە ئەوێ کە بە ناگری دەبینیت، چونکە ناگرە کە ناوێکی سازگارو پاکە.

لە ڕیوایەتێکی تر فەرمویت: چیاوەکی نانی پێ، خەڵکیش بە دواي نەوێ دەستیان ناکەوت، مەگەر ئەوانێ شوێن دەجال بکەون، وە دوو ڕووباری لە گەڵ: ڕووباریکیان ناوی بەهەشتەو ڕووباریکی تری ناوی دۆزەخ، هەر کەسێک بچیت ڕووبارە بەهەشتیە کە ئەو دەچیت دۆزەخ، وە هەر کەسێکیش بچیت ڕووبارە دۆزەخیە کە دەچیت بەهەشت^(۲). لە ڕیوایەتی بوخاری لە موغەیرە کورپی شوعبەو دەلێت: چیاوەکی نانی لە گەڵ^(۳)، لە ڕیوایەتی پێشەوا موسلیم دەلێت: چیاوەکی نان و گوشت و ڕووباریک لە ناوی پێ^(۴).

(۱) صحیح مسلم (۲۵۰/۴)، کتاب الفتن، باب: ذکر الدجال وصفته وما معه، برقم: (۲۹۳۵).

(۲) صحیح: رواه الإمام أحمد في (مسنده) برقم: (۱۴۹۹۷) قال الهيثمي: رواه احمد بإسنادين رجال أحدهما رجال الصحيح.

(۳) صحیح البخاری برقم: (۶۷۰۵)

(۴) صحیح مسلم برقم: (۲۹۳۹).

پیشهوا عهبدوډلای کورې مهسعود (ﷺ) دهلیت: چیاپهک له گوشتی گهرم که ههرگیز سارد نایتهوه، وه پروباریک ټاوهکهی له بهر دهروات، وه چیاپهک ههموی له باغ و باغاتیکې چروپر، وه چیاپهک له ټاگرو دووکهل، دهلیت: نهوه بههشتی منه وه نهوهش ټاگرهکهمه، نهوه خواردنهکهمه نهوه خواردنهوهکهمه^(۱).

ټاگدارۍ / ټایا نهوه بههشت و دوزخه راستیه یان خهیا له؟

بو وهلامی نهوه پرسپاره دهچینه خزمهت هاوهلیک که پیشهوا موغهیرهۍ کورۍ شوعبهیه (ﷺ) دهلیت: کهس هیندهۍ من پرسپاری له پیغهمبهری خوا (ﷺ) نهکردوه دهریارۍ دهجال، نهویش پیۍ فرمووم: (أَيُّ بَنِي وَمَا يُنْصَبُكَ مِنْهُ؟ إِنَّهُ لَنْ يَضُرَّكَ، قَالَ قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ مَعَهُ أَنْهَارَ الْمَاءِ وَجِبَالُ الْخُبْرِ، قَالَ: هُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ)^(۲).

واته: کورپهکهم چی سهرقال و ماندووت دهکات؟ دهجال زیانی بو تو ناییت، وتم: دهلین پروباری ټاوو کیوی نانی پییه، فرمووی: نهوه لهوه بی بایهختره لهلای خواوه.

کهواته واتای نهوه بیبایهخیه نهوه دهگهیهنیټ تنها خهیاپهک نهک راست بیټ، بوپه به کاره سحرارهکانی زورپهۍ مروقهکان له خشته دهبات..

پیشهوا قازی ټیبینو العدرهبی (پهحمهتی خوی لی بی) دهلیت: نهومه ټاقیکردنهوهیهکی خواپه بو بهندهکانی، زور لهوه کهمتره که ټیمه لیټی بترسین^(۳).

تهنانهت له (تلمود)یش دهلیت: (لما يأتي المسيح تطرح الأرض فطيراً وملابس من الصوف وقمحا حبة بقدر كلاوي الثيران الكبيرة وفي ذلك الزمن ترجع السلطة لليهود وتملاً الكنوز بيوتهم)^(۴).

(۱) رواه نعيم في (الفتن) برقم: (۱۵۲۷)

(۲) صحيح مسلم (۱۶۹۳/۳) باب: جواز قوله لغير ابنه، برقم: (۲۱۵۲).

(۳) الإشاعة لأشراط الساعة، (لا ۲۲۵).

(۴) التلمود شريعة بني اسرائيل، لا ۲۶.

بۆیه پیاوانی مەسیحی سەرسوپمان دەبن بە ھۆی کردارە سەحراویەکانی،
وہ لەو کاتە دەجال دەلیت: من مەسیح، وە پیاوانی مەسیحیش بە ھاتنەوێ
عیسای تێدەگەن، بۆیە تووشی فیتنە زۆر گەورە دەبنەوہ.

دەجال کە دیت گەورەترین بازرگانی شەھواتە لە میژووی مەروفاوەتی، بۆیە
نامادەییە ھەموو شتێک پێشکەش بکات تەنھا بۆ ئەوێ بیپەرستن، چونکە دەجال
گەورەترین دیکتاتۆرە لە میژووی مەروفاوەتی..

لەو کاتەدا سوپای یمان بە (اللہ اکبر ولا الہ الا اللہ وسبحان اللہ) لە گەڵ
خوێن و لاشەیان تێکەڵ دەیت..

ئەو ئایان لە کوێ دەست دەکەوێت کە بێخۆنەوہ، پێشەوا عەبدوللای کوری
مەسعود (ؑ) دەلیت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویەتی: (.. فیکون فی الشام
بقیة المؤمنین والماء)^(۱). واتە: ئەو کاتە لە شام تەنیا برپاداران و ئاو دەمینیت...

پێشەوا نەواسی کوری سەمعان (ؑ) دەگێڕێتەوہ کە ھاوہلان (پەزای خویان
لێب) پرسیاریان لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) کرد کە خێرای روشتنی دەجال
لەسەر زەوی چۆنە؟ ئەویش فەرموی: (.. کَالْعَيْثِ اسْتَدْبَرْتَهُ الرِّيحُ، فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ
فَيَدْعُوهُمْ، فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ، فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطِرُ، وَالْأَرْضَ فَتَنْبُثُ، فَتَرْوَحُ
عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ، أَطْوَلَ مَا كَانَتْ دُرًّا، وَأَسْبَعُهُ ضُرُوعًا، وَأَمَدُهُ خَوَاصِرَ، ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ،
فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ، فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ، فَيُضْبِحُونَ مُمَجِّلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ
مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَيَمَرُّ بِالْخَرِبَةِ، فَيَقُولُ لَهَا: أَخْرِجِي كُنُوزَكَ، فَتَتَّبَعُهُ كُنُوزُهَا كَيْعَاسِيبِ النَّحْلِ،
ثُمَّ يَدْعُو رَجُلًا مُمْتَلِئًا شَبَابًا، فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جَزَلَتَيْنِ رَمِيَةِ الْغَرَضِ، ثُمَّ يَدْعُوهُ
فَيَقْبَلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهَهُ، يَضْحَكُ..)^(۲).

واتە: خێرایەکی لەسەر زەوی وەک ھەور وایە کە پەشەبا پالی پێوە بنیت،
پاشان دەچێتە لای کۆمەڵێک بانگەوازیان دەکات بۆ لای خوێ، ئەوانیش باوەری

(۱) صحیح: المستدرک، للحاکم (۵۰۴ / ۴) قال الحاکم: صحیح الإسناد.

(۲) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب: ذکر الدجال (۲۲۵۰/۴)، ورقم الحدیث: (۲۹۳۷).

پێ دههینن و دهچن به دههمیهوه، نهویش فرمان به ئاسمان دهکات باران دهباریت، وه فرمان به زهوی دهکات نهویش سهوز دهییت، مهرو مالاتیشیان دهگهڕێتهوهو له ههموو کات زیاتر پشتیان پان و بهرزو گوانیشیان له ههموو کات زیاتر پر شیرتره ناو قهیشیان له ههموو کات پانتره له تیریدا، پاشان به لای کۆمهڵیکی تردا دهروات، بانگهوازی نهوانیش دهکات بۆ لای خۆی، بهلام بانگهوازهکی رته دهکهنهوهو باوهری پێ ناهینن، نهویش بهجیان دههیلێت، له دواى نهو خاک و زهویهکیان سوێرو پر خۆی دهییت، ههرجی مالیان ههیه به دهستیانهوه نامینیت، وه به لای کهلاوهی روخاودا تیدهپهڕیت، پێی دهلیت: کهنزو زێرکهت بهینه دهرهوه، نیتر ههرجی کهنزو زێری تیدایه وهکو میش ههنگ شوینی دهکهن، پاشان پیاوکی گهنج و تیک سمراو بانگ دهکات، شمشیرکی لی دهوات و دهکات به دووکهترهوهو ههه کهرتیکیان به نهندازهی تیر هاوشتیتک له یهکتر دووردهخاتهوه، پاشان بانگی دهکات، کابرا به ساغی دیتهوهو پێ دهکهنیت.

پیشهوا حوزیفهی کوری یه مان (ﷺ) دهلیت: پیغمهبری خوا (ﷺ) فهرمویهتی: (يَا أَيُّهَا الدَّجَالُ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَ الْمَدِينَةِ ، فَيَخْرُجْ إِلَيْهِ رَجُلٌ يَوْمَئِذٍ هُوَ خَيْرُ النَّاسِ ، أَوْ مِنْ خَيْرِهِمْ - فَيَقُولُ : أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَالُ الَّذِي حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَدِيثُهُ ، فَيَقُولُ الدَّجَالُ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ قَتَلْتُ هَذَا ثُمَّ أَحْيَيْتُهُ أَتَشْكُونَ فِي الْأَمْرِ ، فَيَقُولُونَ: لَا ، فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يُحْيِيهِ ، فَيَقُولُ حِينَ يَحْيَا: وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَشَدَّ بَصِيرَةً فَيْكَ مِنِّي الْآنَ ، قَالَ: فَيَرِيدُ قَتْلَهُ الثَّانِيَةَ فَلَا يُسَلِّطُ عَلَيْهِ^(۱)).

واته: دهجال دیت وهلی حهرام کراوه که بهجته ناو شاری مهدينهوه، له ههندیک چۆلهوانی دهرهوی شاری مهدينه دادبهزیت، پیاوێک له شاری مهدينه بوی دیته دهرهوه لهو پۆژهدا باشتین کهسه، یان له باشتین کهسانی نهو پۆژهیه به دهجال دهلیت: شایهتی دهدهم که تۆ نهو دهجالهی که پیغمهبر(ﷺ) بوی باس کردوین، دهجالیش به خهڵکهکی چوار دهواری دهلیت: نهگهر بینیتان نهه پیاوهه کوشت و پاشان زیندووم کردوه، نیتر کهستان گومانی لهمن دهمینیت؟

(۱) صحیح البخاری، کتاب: الفتن، باب: لا یدخل الدجال المدینه، (۷/ ۱۵۰) برقم: (۱۸۸۲).

نه و انیش ده لاین: نه خیر، پاشان پیاوکه ده کوژیت و زیندووی ده کاته وه، نه ویش پیی ده لیت: سویتد به خوا هیچ کاتیک هیته دی نه مړو بهر چار و روشن نه بووم که تو ده جالی دروژنیت، پاشان ده جال دهیه ویت پیاوکه بکوژیت، به لام خوی گه وره زالی ناکات به سه ریدا.

پیشه و نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) له ریوایه تیکي تر دا ده فرموی: (يَخْرُجُ الدَّجَالُ فَيَتَوَجَّهُ قِبَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَتَلْقَاهُ الْمَسَالِحُ - مَسَالِحُ الدَّجَالِ - فَيَقُولُونَ لَهُ: أَيْنَ تَعْمِدُ؟ فَيَقُولُ: أَعْمِدُ إِلَى هَذَا الَّذِي خَرَجَ، قَالَ: فَيَقُولُونَ لَهُ: أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِرَبَّنَا؟ فَيَقُولُ: مَا بِرَبَّنَا خَفَاءُ، فَيَقُولُونَ: اقْتُلُوهُ، فَيَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَلَيْسَ قَدْ نَهَاكُم رَبُّكُمْ أَنْ تَقْتُلُوا أَحَدًا دُونَهُ، قَالَ: فَيَنْطَلِقُونَ بِهِ إِلَى الدَّجَالِ، فَإِذَا رَأَهُ الْمُؤْمِنُ، قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الدَّجَالُ الَّذِي ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: فَيَأْمُرُ الدَّجَالُ بِهِ فَيُسَبِّحُ، فَيَقُولُ: خُذُوهُ وَشُجُوهُ، فَيُوسَعُ ظَهْرُهُ وَبَطْنُهُ ضَرْبًا، قَالَ: فَيَقُولُ: أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِي؟ قَالَ: فَيَقُولُ: أَنْتَ الْمَسِيحُ الْكَذَّابُ، قَالَ: فَيُؤَمَّرُ بِهِ فَيُؤَسَّرُ بِالْمِثْشَارِ مِنْ مَفْرِقِهِ حَتَّى يَفْرُقَ بَيْنَ رَجْلَيْهِ، قَالَ: ثُمَّ يَمْشِي الدَّجَالُ بَيْنَ الْقِطْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَقُولُ لَهُ: قُمْ، فَيَسْتَوِي قَائِمًا، قَالَ: ثُمَّ يَقُولُ لَهُ: أَتُؤْمِنُ بِي؟ فَيَقُولُ: مَا أَزِدُّكَ فِيكَ إِلَّا بِصِيرَةٍ، قَالَ: ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَا يَفْعَلُ بَعْدِي بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ، قَالَ: فَيَأْخُذُهُ الدَّجَالُ لِيَذْبَحَهُ، فَيَجْعَلُ مَا بَيْنَ رَقَبَتِهِ إِلَى رَقْفَتِهِ نَحَاسًا، فَلَا يَسْتَطِيعُ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: فَيَأْخُذُ بِيَدَيْهِ وَرَجْلَيْهِ فَيَقْدِفُ بِهِ، فَيَخْسِبُ النَّاسُ أَهْمًا قَدْ فَهُ إِلَى النَّارِ، وَإِنَّمَا الْبَقِي فِي الْجَنَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): هَذَا أَعْظَمُ النَّاسِ شَهَادَةً عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱)).

واته: ده جال دهرده که وئ پیاوټک له بر واداران بهرو پرووی ده چی، چاود پرو نو به تداران (خه فهر) ی ده جال ده گرن و پیی ده لاین: بو کوئ؟ ده لئ: بو لای نهو که سه ی دهر که و توه، جا پیی ده لاین: نه ی بر وا به پهرو و دگاری نیمه ناهیتي؟ ده لئ: پهرو و دگاری نیمه دیارو په نه ا نیه، ده لاین: بیکوژن، هه ندیک به هه ندیک ده لاین: نه دی ده جال نه هی لی نه کردن که س بی پر سی نهو نه کوژین؟ پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرموی: جا دهیبه نه لای ده جال، که بر واداره که چاری به

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب صفة الدجال، (۲۲۵۶/۴)، ورقم الحديث (۲۹۳۸).

ده جال ده که وی، ده لی: نهی خه لکینه نه مه نهو ده جاله یه که پیغه مبه ر (ﷺ) باسی
 فرموه، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فرموئ: جا ده جال فرمان ددها بیگرن و له سر زک
 راپکیشن، که راپانکیشا تیر تیر له بهرو پشتی نهو پیاوه موسلمانان ده درئ، ده جال
 پیی ده لی: هیشتا بروام پیی ناهینی، ده لی: تو مه سیحی دروژنی، فرموئ:
 جا فرمان ددها به مشار دابهینری، له ته پلئ سهریه وه تا ناولنگی لیک جودا
 ده کرتته وه، فرموئ: ده جال به نیوان هه ردوو که رته کهیدا ده روا، نینجا ده جال پیی
 ده لی: ههسته هه لده سیتته وه سهری، فرموئ: نینجا پیی ده لی: وام لیکردی
 و هیشتا بروام پیی ناهینی؟ ده لی: به وهی کردت له دل روئی و یه قینیکی
 پتر به وهی که تو ده جالی چی ده کم زیده نه بو، نینجا ده لی: نهی خه لکینه
 له پاش نه وهی له گه ل منی کرد ناتوانی هیچی تر به خه لکی بکا، فرموئ:
 ده جال دهیگرئ ههتا سهری ببری، نیوان ژیر چه ناگه و چالایی ملی ده کرتته
 مس و ناتوانی سهری ببری، فرموئ: ده جال هه ردوو دهستی و هه روو پیی
 ده گری و فرپی ددها، خه لک واده زانن هه لید اوته نیو ناگر، که چی هه لی داو ته
 ناو به ههشت، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فرموئ: نهو پیاوه مه زترین شهیده
 له لای پهروه ردگاری جیهانیان.

نهو فرمووده به لگه یه له سر گرنگی فیرونی زانستی شهرعی، چونکه نهو
 لاوه نه گه ر پیشتار هه زایی نه بوایه به سیفه تی ده جال، نهیده زانی نهو ده جاله،
 بویه پیوسته له سر هه رکه سیك له رووی سته مکاراندا بو سیتت خوی پر چهك
 بکات به چه کی زانستی شهرعی نهو لاوهش دلنیا بوو له وهی نهو که سه ده جاله و
 نهو کوشتنه به که سی تر ناکات، چونکه لاوه که فیروان کی زانستی شهرعی بوو
 فرمووده ی خوئندبوویه وه دهیزانی خوی نهو گه نجه یه که باسکراوه.

پیشهوا نه بو نومامه ی باهلی (ﷺ) ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمویه تی:
 (وَإِنْ مِنْ فِتْنَةٍ أَنْ يَقُولَ لِأَعْرَابٍ: أَرَأَيْتَ إِنْ بَعَثْتُ لَكَ أَبَاكَ وَأُمَّكَ، أَتَشْهَدُ أَنِّي رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ:
 نَعَمْ، فَيَتَمَثَّلُ لَهُ شَيْطَانَانِ فِي صُورَةِ أَبِيهِ، وَأُمِّهِ، فَيَقُولَانِ: يَا بُنَيَّ، اتَّبِعْهُ، فَإِنَّهُ رَبُّكَ) (۱).

(۱) سنن ابن ماجه (۲۰۱/۵) باب: فتنة الدجال، برقم: (۴۰۷۶).

واتە: يەككىكى تر لە فیتنەكانى دەجال ئەوئەبە كە بە پیاوێ دەشتەكى دەلیت: ئەگەر بینیت باوكت و دایكت بۆ زیندوو بکەمەو، باوەرم پێ دەهینیت كە من خۆای تۆم؟ ئەوئەبە دەلیت: بەلێ، ئیتر دوو شەیتان خۆیان دەخەنە شیوەی باوكت و دایکیەوئە پێی دەلێن: كۆرم شوئینی بکەو ئەو خۆای تۆیە.

لەم فەرمودانە بۆمان دەردەكەوتت كە ناشوب و فیتنەى دەجال كە تا چ پادەیهك گەورەو ترسانكە، بەلام دەبێت ئەو راستیەشمان لە یاد نەچێت كە هیچ شتێك بەبێ ئیرادەو ئارەزووی خوا نایێت، ئەو ناشوبانەش لەسەر دەستی دەجال پروودەدات هەمووی تاقیکردنەوئە خۆایە بۆ بەندەكانی، مەوۆفی باوەردار دەبێت خۆای راستی خۆی بناسێت و بە جادووگەرێكى وەك دەجال فریو نەخوات و هەلنەخەلەتێت.

پرسیار: ئەگەر بگوترێت چۆن ئەم بەلگانە لەسەر دەستی كەسیكى درۆزنى وەكو دەجال دەبێت؟ یان زیندووكردنەوئە مردوو بەلگەیهكى پروونەو یەكێكە لە موەجیزەكانى پێغەمبەران، چۆن دەجالێكى درۆزن بانگەشەى خۆایەتى دەكات؟ وەلامى ئەم پرسیارە پێشەوا (خەتابى) خۆی فەرمویەتى: ئەمەش دەبێتە تاقیکردنەوئە بۆ بەندەكان، هەر چەندە ئەوئە ئەوان بانگەشەى بۆ دەكەن هیچ و پوچە، كۆرەیه، لە نیۆچەوانى نوسراو كافر، هەموو موسلمانێك دەیخوێنێتەوئە، وە بانگەشەكەى بەتالە چونكە نیشانەى كوفرى پێوئەیه، وە كەم و كورتى هەیه لە زاتى، دەجال پێی وایە خۆدایە با ئەوئە سەر دەم و چاوى لا ببات، بەلام بەلگەكانى پێغەمبەران (سەلامى خۆیان لى بێت) سەلامەتە لەم كەم و كۆریانە كەواتە پێك ناچن^(۱).

پێشەوا ئیبنو حەجەر (پەحمەتى خۆای لى بێت) دەلیت: دەجال بەلگەیهكى پروونە، بۆ كەسیك كە بیرو هۆشى هەبێت، چونكە لە چەند پارچەیهك لێكدراو، وە كاربەگەرى دروستكراوئەكانى دیارە، لەگەڵ بە دیاركەوتنى كۆرەیهى یەكێك لە چاوەكانى، هەر كاتێك لەناو خەلێكى بانگەشەى خۆایەتى كرد، ئەو بزانە

(۱) فتح الباري (۱۳/ ۱۱۰).

حالی خەلکی لەو پەڕی خراپییە، چونکە دەجال ناتوانی ئەبێبەکانی خۆی چاک بکاتەوە، بەلام ئەوەندە لەسەر ئێمە واجبە کە بڵێین: ئەو کەسە کە بانگەشەیی دروستکردنی ئاسمان و زەوی دەکەیت خۆت چاکبکەوێت پێکبخە.

پێشەوا ئیبنو العەرەبی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: ئەو بەلگانەی لەسەر دەستی دەجال ڕوودەدات، لە دابەزاندنی باران و دەرھێنانی خەزینەی زەوی و ھەبوونی بەھەشت و دۆزەخ و ڕۆیشتنی ئاو، ئەو ھەر ھەموویان تاقیکردنەویە لەلایان خواوە بۆ ئێمە، وە تاقیکردنەویە تا ئەوانە گومانیان ھەیە جیابینەو لەگەڵ لە خواترسەکان^(۱)، ھەروەکو پێشەوا ئەبو ئومامە (ؓ) دەگێرێتەو کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهَا لَمْ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ أَعْظَمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا حَذَرَ أُمَّتِهِ، وَأَنَا آخِرُ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَنْتُمْ آخِرُ الْأُمَمِ، وَهُوَ خَارِجٌ فِيكُمْ لَا مَحَالَةَ)^(۲)

واتە: ئەو خەلکینە!

ھەتا ئێستا ھیچ فیتنەیەک نەبووە لەسەر ڕووی زەوی، لەو ڕۆژەوێ کە خۆی گەورە ئەوێ ئادەمی لەسەر زەوی بڵاوێت کردووە لە فیتنەی دەجال گەورەتر بێت، وە خۆی گەورە ھیچ پێغەمبەرێکی نەئاردووە کە ئومەتەکە لە دەجال ناگادار نەکردبێت، منیش کۆتایی پێغەمبەرەکانم و ئێوەش کۆتایی ئومەتانم، بە دڵنیاییەوە لەناو ئێوەدا دەرەدەچێت.

دەجال کە دێت ئەوانە کە شونیی دەکەون ھەفتا ھەزار جوولەکە لە گەڵ، لە گەڵ کۆمەڵێک جادووگەری بەتوانا.. کاری سەرسۆپھێنەر بۆ خەلکی ئەنجام دەدەن ھەتا گومرايان بکەن.. پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (الدجال أول من يتبعه سبعون ألفا من اليهود .. ومعهم سحرة اليهود يعملون العجائب ويراهم الناس فيضلونهم بها)^(۳).

(۱) فتح الباري (۱/۱۱۱).

(۲) صحيح الجامع الصغير (۲۷۳/۶) ورقمہ (۷۷۵۲) واسنادہ صحيح.

(۳) تصريح کشمیری: (۴۸ / ۲۲۱).

جا فیتنه یهك هینده گه وره بیټ كه هه موو پیغه مبه ران (سهلامی خویان لی بیټ)
 ئومه ته كانی خویان لی ئاگادار کردیته وه، ئیمهش دلیاییین كه چار ناچاره
 هه ره له ناو ئیمه دا ده ره چیټ، بویه پیوسته هه موو موسلماننك زانیاری ته وای
 ده رباره ی ئه و فیتنه گه وریه هه بیټ، تا له کاتی هاتنیدا پیی هه لئه خه لټیټ و
 بزانیټ چۆن خۆی لی ده پارتیټ.

ئو نیشانانە ی که له پێش هاتنی دهجال دهردهچن

پێغه مبهری خوا (ﷺ) کاتی دهرچوونی بۆ ناشکرا کردوین که پێسته موسلمانان له کاتی دهرچوونیدا تیايدا وشيارين، ههروهکو پێغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (ما کان منذ كانت الدنيا رأس مائة سنة إلا كان عند رأس المائة أمر فإذا كان رأس مائة خرج الدجال)^(۱).

لهم فهرمودهیه بۆمان دهردهکهوئ که له گهڵ دروستبوونی دنیا له ههر سه د سالتیک خوی گهوره که سیک دهئیرت، ته نانه ت هاتنی دهجالیش له سه رووی ئهم سه د سالت دهت.. به لام چ کاتیک ئه وه خوی گهوره خوی ده زانیته.. بۆیه له نیوان جهنگه گهوره که و نازاد کردنی رۆما شش سالت وه دهجال له حوته مین سالت دهردهچیت^(۲)..

پیش هاتنی دهجال چه ند نیشانه یه ک پرووده دات که گرنگترینان ئه مانهن:

یه که م: هه موو ئه و پرووداو و به سه رهاتانه ی که پیشتر له باسی (موحه مبه دی مه هدی) ئاماژه مان پیکرد هه تا رزگار کردنی شاری ئه سه نبوئ، ده کربت بلیین ههر هه مووی نیشانه ن.

پیشه و مو عازی کوپی جه به ل (ﷺ) ده لیت: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (عُمَرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَتْرَبُ، وَخَرَابٌ يَتْرَبُ خُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ، وَخُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ فَتَحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ، وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ خُرُوجُ الدَّجَالِ)^(۳).

(۱) مرقاة الصعود إلى سنن أبي داود، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، (۱۳/۴) تحقيق: محمد بن رياض الأحمد، دار الكتب العلمية.

(۲) رواه أبو داود (۳۴/۱۱۱).

(۳) المستدرک (۴/۶۷) برقم: (۸۲۹۷). قال الإمام الحاكم: إسناده صحيح.

واته: ناوه دانکردنه وهی (بیت المقدس) کاول بوون و ویران بوونی مه دینه ی به دواوا دیت، دهرچونی جهنگه گه وره کهش نازادکردنی (قوسطنطنیه) ی به دواوا دیت، نازادکردنی (قوسطنطنیه) یهش دهرچونی ده جالی به دواوا دیت.

به پیتی نهو فرمودیه دیاره (بیت المقدس) دهر و خینرت، بویه دواتر ناوه دان ده کرتته وه، وه به دوا ی سهر له نوئ دروست کردنه وه شیدا ویران بوونی شاری مه دینه دیت که له سهرده می موحه مده دی مه هدی دا پرووده دات.

له م فرمودیه بومان به دهرده که ویت که راسته وخو دوا ی نازادکردنی شاری نهسته نبول ده جال دهرده چیت و ناشکرا ده بیت.

دووهم: سن سال گرانی پرووده دات له پیش هاتنی ده جال:

پیشهوا نه بو نومامه (ﷺ) ده گپرته وه ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمودیه تی: (.. وَإِنَّ قَبْلَ خُرُوجِ الدَّجَالِ ثَلَاثَ سِنَوَاتٍ شِدَادٍ يُصِيبُ النَّاسَ فِيهَا جُوعٌ شَدِيدٌ، يَأْمُرُ اللَّهُ السَّمَاءَ فِي السَّنَةِ الْأُولَى أَنْ تَحْبِسَ ثَلَاثَ مَطَرِهَا، وَيَأْمُرُ الْأَرْضَ فَتَحْبِسَ ثَلَاثَ نَبَاتِهَا، ثُمَّ يَأْمُرُ السَّمَاءَ فِي الثَّانِيَةِ فَتَحْبِسَ ثَلَاثِي مَطَرِهَا، وَيَأْمُرُ الْأَرْضَ فَتَحْبِسَ ثَلَاثِي نَبَاتِهَا، ثُمَّ يَأْمُرُ اللَّهُ السَّمَاءَ فِي السَّنَةِ الثَّالِثَةِ فَتَحْبِسَ مَطَرَهَا كُلَّهُ، فَلَا تَقْطُرُ قَطْرَةً، وَيَأْمُرُ الْأَرْضَ فَتَحْبِسُ نَبَاتَهَا كُلَّهُ، فَلَا تُنْبِتُ خَضِرَاءَ، فَلَا تَبْقَى ذَاتٌ ظِلْفٍ إِلَّا هَلَكَتْ، إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، قِيلَ: فَمَا يُعِيشُ النَّاسُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ؟ قَالَ التَّهْلِيلُ، وَالتَّكْبِيرُ، وَالتَّسْبِيحُ، وَالتَّحْمِيدُ، وَيُجْرَى ذَلِكَ عَلَيْهِمْ مُجْرَى الطَّعَامِ).^(۱)

واته: .. وه له پیش هاتنی ده جال سح سال نه هامه تی دوو چاری خه لك ده بیت که برسیه تیکی زوری تیدایه، سالی یه کمم خوی گه وره فرمان به ناسمان ده کات که سییه کی بارانی رابگرت و فرمان به زهوش ده کات که سییه کی پرووه کی بگرتته وه، پاشان له سالی دووهم فرمان به ناسمان ده کات دوو له سهر سیی بارانی ده گرتته وه فرمانیش به زهوی ده کات دوو له سهر سیی پرووه کی

(۱) سنن ابن ماجه (۵/ ۲۰۱) باب: فتنه الدجال، برقم: (۴۰۷۶).

ده گرتتهوه، پاشان فرمان به ناسمان دهکات له سالی سییه مده هه موو بارانی ده گرتتهوه یه ک دلوپی لی ناباریت، وه فرمان به زهویش دهکات هه موو پروه کی ده گرتتهوه ههچ سه وزاییه کی لی نارووت، ئیتر هه رچی ناژه لی سمداره هه موو له ناو ده چیت مه گهر نه وهی که خوا نه یه ورت له ناو به چیت، گوتیان: نهی خه لکی له و سه رده مه دا به چی ده ژین. فرمووی: به گوتنی: (لا إله إلا الله والله اکبر والله الحمد) وه کو خوراک پیی ده ژین و شوینی خوراکیان بو ده گرتتهوه.

له م فرموده مه دا بو مان دهرده که ورت که نه و گرانی و بی بارانی هه موو خاکی سه ر زهوی به گرتتهوه.

سییه م: ئازادکردنی ئیسته خه ر:

پیشه و را شدی کوری سه عد (ﷺ) ده لیت: هه ر کاتیک (ئسته خه ر)^(۱) ئازادکرا، بانگه کهریک هاوار ده کات و ده لیت: ده جال پهیدا بو، ئیتر (صعبی کوری جوئامه) چاوی پیکه وتن و گوتی: نه گهر نه و قسه تان نه کردایه، پیم ده وتن گویم له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بووه ده یفرموو: ده جال پهیدا ناییت تا کو خه لکی بی ناگا نه بن له یادی خواو تا کو پیشه وایان وازنه هینن له ناوهینانی خوا ی گه وره له سه ر مینه به ره کانه وه^(۲).

(۱) ئیسته خه ر: شاریکه له کۆنترین شاره کانی فارس، جینگای نیشته جیبوونی پادشاکانی فارس بووه گه نجینه ی زۆری تیدا بووه. مزگه وتیکی لییه ناسراوه به مزگه وتی سلیمان (سهلامی خوا ی لی بی). معجم البلدان (۱/ ۲۱۱).

(۲) رواه عبدالله بن أحمد من رواية بقية عن صفوان بن عمرو وهو صحيح كما قال ابن معين وبقيّة رجاله ثقات.

چوارمه: که مېوونه وې ژماره ی عه رب:

پېشه و نو م شهریک (په حمه تی خوی لی بی) ده گیرې ته و که گوی له پیغه مېری خوا (ﷺ) بوو که فەرمو یه تی: (لَيَقْرُنَنَّ النَّاسُ مِنَ الدَّجَالِ فِي الْجِبَالِ قَالَتْ: أُمُّ شَرِيكِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَيْنَ الْعَرَبُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: هُمْ قَلِيلٌ)^(۱).

واته: خه لکی له ده جال هه لډین به رهو چیا کان، نو م شهریک ده لیت: نه ی پیغه مېری خوا (ﷺ)، عه ره به کان له و پوژده له کوین؟ پیغه مېری خوا (ﷺ) فەرمو ی: نه وان که من.

پینجه مه: به وې تور په بونیکه و ده رده چیت:

دایکی موسلمانان حه فصه (په زای خوی لی بی) ده لیت: پیغه مېری خوا (ﷺ) فەرمو یه تی: (إِنَّمَا يَخْرُجُ الدَّجَالُ مِنْ غَضْبَةٍ يَغْضَبُهَا)^(۲).

واته: ده رچوونی ده جال به وې تور په بونیکه و ده لیت که تور په ده لیت.

شه شه مه: ئازا دکر دنی دوور گه ی عه رب ی:

پیغه مېری خوا (ﷺ) ناگاداری کردوینه ته و که پوژیک دیت دوور گه ی عه رب ی ده که ویته ده ست موسلمانان.

پېشه و نا فعی کوری عوت به (ﷺ) ده لیت: گویم له پیغه مېری خوا (ﷺ) بوو ده فەر موو: (تَغْزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ لَكُمْ، ثُمَّ تَغْزُونَ فَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ لَكُمْ، ثُمَّ تَغْزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ، ثُمَّ تَغْزُونَ الدَّجَالَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ)^(۳).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۶۶) باب: فی بقیة احادیث الدجال، برقم: (۲۹۴۵).

(۲) مسند الإمام أحمد (۲۵/ ۴۴) برقم: (۲۶۴۲۵). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(۳) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۲۵) باب: ما يكون من فتوحات المسلمين، برقم: (۲۹۰۰).

واته: غهزای دورگه‌ی عه‌رهبی ده‌کهن خوی گه‌وره نازادی ده‌کات، پاشان ولاتی فارس خوی گه‌وره نه‌ویش نازاد ده‌کات، پاشان غه‌زای پړوم ده‌کهن خوی گه‌وره نه‌ویش نازاد ده‌کات، پاشان غه‌زای ده‌جال ده‌کهن خوی گه‌وره نه‌ویش نازاد ده‌کات.

نهم فهرمودیه هه‌والدانه به نازادکردنی نه‌و سڼ شوینه، وه خالیکی گرنګ هه‌یه بۆ نیوه دورگه‌ی عه‌رهب و فارس که ده‌فهرمووی: خدا بۆتانی نازاد ده‌کات (فیفتحها الله لکم)، چونکه نهم دوانه له‌سهر ده‌ستی هاوه‌لان دابووه (خیطاب) ه‌ک‌ش بۆ نه‌وان بووه، به‌لام بۆ نازادکردنی پړوم که شاری (قسطنطنیه) یه ده‌فهرمووی: (فیفتحها الله) خوا نازادی ده‌کات و وشه‌ی (لکم) به‌کار ناهیتنی، چونکه له‌سهرده‌می هاوه‌لاندا نه‌بووه.

حه‌وته‌م: فیتنه‌ی نه‌حلاس و ده‌هما و ده‌یما:

پیشه‌وا عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (ﷺ) ده‌گیریته‌وه‌و ده‌لئت:

له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دانیشتبوین نه‌ویش باسی له‌فیتنه‌کان کردو درټره‌ی به‌باسه‌که‌دا هه‌تا باسی فیتنه‌ی نه‌حلاسی^(۱) کرد، یه‌کیک گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فیتنه‌ی نه‌حلاس چیه؟ فهرمو‌ی: (هِيَ هَرْبٌ وَحَرْبٌ، ثُمَّ فِتْنَةُ السَّرَّاءِ، دَخَنُهَا مِنْ تَحْتِ قَدَمَيْ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَزْعُمُ أَنَّهُ مِنِّي، وَلَيْسَ مِنِّي، وَإِنَّمَا أَوْلِيَايَ الْمُتَّقُونَ، ثُمَّ يَصْطَلِحُ النَّاسُ عَلَى رَجُلٍ كَوْرِكَ عَلَى ضَلَعٍ، ثُمَّ فِتْنَةُ الدُّهَيْمَاءِ، لَا تَدْعُ أَحَدًا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا لَطَمَتَهُ لَطْمَةً، فَإِذَا قِيلَ: انْقَضَتْ، تَمَادَتْ يُصْبِحُ الرَّجُلُ

(۱) (نه‌حلاس) کۆی (حلس) ه‌که به‌واتای نه‌و جله دی که ده‌خرتته‌ سهر پشته‌ی حوشر، بۆیه‌ش فیتنه‌که‌ی پی‌چو‌تراره، چونکه نه‌و جله به‌حوشره‌وه‌ دهنوسی، فیتنه‌که‌ش ناوا به‌خه‌لکه‌وه‌ دهنوسی. سهرچاوه: القیامه‌ الصغری (لا ۲۰۴).

پیشه‌وا (خه‌تایی) ده‌لئت: واته: ره‌نگه‌ نه‌و فیتنه‌ له‌به‌ر ره‌شی و تاریکی به‌جلی حوشر شو‌یه‌ترایی. سهرچاوه: القیامه‌ الصغری (لا ۲۰۴).

پیشه‌وا (ه‌رب) یش ده‌لئت: واته: له‌ده‌ست چوونی مال و که‌س و کار. سهرچاوه: القیامه‌ الصغری (لا ۲۰۵).

فِيهَا مُؤْمِنًا، وَيُؤْمِنُ كَافِرًا، حَتَّى يَصِيرَ النَّاسُ إِلَى فُسْطَاطَيْنِ، فُسْطَاطِ إِيْمَانٍ لَا نِفَاقَ فِيهِ وَفُسْطَاطِ نِفَاقٍ لَا إِيْمَانَ فِيهِ، فَإِذَا كَانَ ذَٰكُمُ فَانْتَضِرُوا الدَّجَالَ، مِنْ يَوْمِهِ، أَوْ مِنْ غَدِهِ^(۱).

واته: ڤاكردن و ناواری و سهر و مال تیاچوونه، پاشان فیتنه ی خوش گوزهرانی^(۲) دیت که هه لگیرسانی دوو که له که ی له ژیر پی پیویر که وه دهیت له ئال و بهیتی من، لافی ئه وه لی دهادت که له منه به لام له من نیه، به لکو ته نه ها که سانی له خوا ترس و پارێزگار دۆستی منن، پاشان خه لکی ناشت ده بنه وه ڤیک ده که ون له سهر پیویر که باری لاره و هه ڤه راسو و خواره، پاشان فیتنه ی کاره ساته ڤه شه کان دیت که که س نامینیت له م ئومه ته که لیدانی ئه و فیتنه یی به رنه که ویت، هه ر که گوترا ته و او بوو درێژ دهیتنه وه، پیو به باوه ڤداری ڤوژ ده که اته وه به بیباوه ڤی خوړی لی ناوا دهیت، هه تا وای لیدیت خه لک ده بن به دوو به شه وه به شیکی باوه ڤدار که هه یچ نیفاقیکی تیدا نیه، وه به شیکی مونا فیق که باوه ڤداری تیدا نیه، هه ر کاتیکیش ئه وه ڤویدا ئیتر ئه مڤو سبه ی چاوه ڤی ده جال بکه ن.

ئه وه ی ڤویدا له سالی (۱۹۹۲)ع که عیراق کویتی داگیر کرد له به ر به ره م و سامانه که ی خاکی کویتنه وه، ئه مه ش له لایان (صه دام حوسه یین) یه که سه ر سه روکی کویت که ناوی (ئه خنه س) بوو هه لات به ره و ئه مریکا بو ئه وه ی هاو په یمانی ببه ستیت و به هانای کویتنه وه ییت، له دوا ی لیدانی کویت و که ماڤو دانی ئه م شاره (صه دام) ویستی خه لکی کویت چوک دابات ئه مه ش فیتنه ی (سه راء)^(۳).

وه فیتنه ی دوه یما ئه و ئاشووب و تیکه ه لپه ر ژانه یه که حوکی برولیتاریا له ڤووسیا ئه نجامیدا، وه ئه و ئاشویه ش بلا و بوویه وه هه تا سه ری سه رمایه داری خوارد.

(۱) صحیح: سنن أبي داود (۲۹۴ / ۶) باب: ذکر الفتن (۴۲۴). وقال شعيب الأرنؤوط: صحيح.

(۲) (السراء) بریتیه له و نیعمه ته ی خه لکی تیدا شاد و ئاسوده ده بن له به ر زۆریوونی مال و سامان و که وتنه خو شی، بۆیه ش به و فیتنه و ئاشویه دانراوه، چونکه خه لک به هو ی ئه و خو شییه ی تیدان تووشی گونا و تاوان ده بن. سه رچاوه: القیامه الصغری (لا ۲۰۵).

(۳) هرمدون، امین محمد، لا (۱۹).

تهنانهت هه ندیک له زانایانی سهردهم ده لێن: فیتنه ی دوهیما نه وهیه که کۆمپیوتەر و ئینتەرنێت یه کسەر له کار ده خریت، وه خه لکی سهد سال ده چنه پاشه وه.. کارهبا نامینیت په یوه نده کان نامینیت، به هیز به یهیز ده خوات به بی گومان^(۱).

هه شته م: ئازادکردنی شار ی ئهسته مبول:

پیشهوا نه نه سی کور ی مالیک (ﷺ) ده لیت: (فَتَحُ الْقُسْطَ ظَیْنَةً مَعَ قِیَامِ السَّاعَةِ)^(۲). واته: پرزگارکردنی ئهسته مبول له گه ل هاتنی رۆژی دوا ی دایه.

نۆیه م: له بیرکردن و باس نه کردنی ده جال:

پیشهوا صدعی کور ی جوئامه (ﷺ) ده گیریته وه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمو یه تی: (لَا يَخْرُجُ الدَّجَالُ حَتَّى يَذْهَلَ النَّاسُ عَنْ ذِكْرِهِ، وَحَتَّى تَتَرَكَ الْأُمَّةُ ذِكْرَهُ عَلَى الْمَنَابِرِ)^(۳).

واته: ده جال ده رنا که ویت تا کو خه لکی یادکردنه وه ی فراموش نه که ن، نه گه ر خه لکی باسیان فراموش کردو سیغه ته کانیان له بیرچوو یه کتریان لی وریا نه کرده وه (سه ره پای زوری پشیوی و تاقیکردنه وه کان) وه هه تا پیشه واکان وازی لی ده هینن له باسکردنی له سه ر دوانگه کان نه و کاته ده جال ده رده چیت.

(۱) العراق في أحاديث وآثار الفتن، لا ۷۶۷ - ۷۶۸.

(۲) سنن الترمذي (۸۰ / ۴) باب: ما جاء في علامات خروج الدجال، برقم: (۲۳۳۹). حديث غريب.

(۳) ضعيف: مسند الإمام أحمد (۲۲۵ / ۲۷) برقم: (۱۶۶۶۷). قال الأرناؤوط: إسناده ضعيف، وأخرجه ابن أبي عاصم في «الآحاد والمثاني» (۹۰۷) عن عبد الوهّاب بن نجدة، عن بقیة بن الوليد، بهذا الإسناد، وأورده الهيثمي في «مجمع الزوائد» ۳۳۵/۷، وقال: رواه عبد الله بن أحمد من رواية بقیة عن صفوان بن عمرو، وهي صحيحة كما قال ابن معين، وبقیة رجاله ثقات!

دهیه: کهمتهرخمی زور له خه لکی ههیه:

پیشهوا حوزیهفهی کوری یه مان (ﷺ) ده گیریتوه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (یخرج الدجال في نقص من الناس ..)^(۱).

واته: ده جال دهرده چیت له کاتیکدا کهمتهرخمی له خه لکی ههیه، نایین به سوکی سهیر ده کرت، وه په یوهندی و نیوانی خه لکی زور خراب ده بیت.

یانزه ههیه: نایینی نیسلام لای خه لکی به چاوکی سوک سهیر ده کرت، پیشهوا حوزیهفهی کوری یه مان (ﷺ) ده گیریتوه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (یخرج الدجال في .. خفة من الدين...)^(۲).

واته: ده جال دهرده چیت له کاتیکدا نایین به سوکی سهیر ده کرت..

دوانزه ههیه: نیوانی خه لکی تیک ده چیت، پیشهوا حوزیهفهی کوری یه مان (ﷺ) ده گیریتوه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (یخرج الدجال في .. سوء ذات بین)^(۳).

واته: ده جال دهرده چیت له کاتیکدا .. نیوانی خه لکی زور خراب ده بیت..

سینله ههیه: کافریون به خودا و قورن، پیشهوا رافعی کوری خدیج (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموویه تی: (یکون قوم من أمتي يكفرون بالله وبالقرآن.. ثم يخرج الدجال على أثر ذلك قريبا...)^(۴).

(۱) صحیح: رواه الحاكم في (المستدرک) برقم: (۸۶۱۲) صححه الحاكم وقال الذهبي: على شرط البخاري ومسلم.

(۲) صحیح: المستدرک، (۸۶۱۲) صححه الحاكم وقال الذهبي: على شرط البخاري ومسلم.

(۳) المستدرک، (۸۶۱۲) صححه الحاكم وقال الذهبي: على شرط البخاري ومسلم.

(۴) المعجم الكبير، (۴/ ۲۴۶) وإتحاف الخيرة المهرة (۱/ ۱۸۰) خلاصة حكم المحدث: ضعيف لضعف ابن لهيعة.

واته: قهوميك لهم نوممه تهی من پهیدا دهن کافر دهن به خوی گورهو
قورئان.. له پاشان ده جال دهرده چیټ.

چواردہمہمہ: بلاوہونہوہی نہخوشیہکی نوی تاعون، پیشہوا رافعی کوری خدیج (ؑ) دلایت: پیغمبرہری خوا (ﷺ) فرمویہتی: (یکون قوم من امتی یکفرون باللہ وبالقرآن.. ثم یبعث اللہ عز وجل طاعونا.. ثم یرج الدجال علی أثر ذلک قریبا..)^(۱).

واته: قهوميك له م نوممه تهی من پهیدا دهن کافر دهن به خوی گه ورو به قورڼان.. پاشان خوی گه ورو تاعونیان بو دهنیرت و له نیواندا بلاوی ده کاته وه.. له پاشان ده جال ده رده چت.

زۆرىيى ولاتان كە تووشيان بە تووشى ڧايرۆسىڭ دەيىت، ھەموو لە ھەوللى
خۆ كەرەتتىن كىردن دان، دەيانەيىت خۇيان قايسىم بىكەن و نەھيلىن ئەم ڧايرۆسە
بلاويىتتەو، وە خەللىكى لە ماللەكانيان جىڭگىر دەبن وەكو چۆن دەرمانىڭ لە نىو
شوشەدايە يان لە نىو دوورگەيەكى دوور لە خەللىكى يىت و داخراو يىت.. خەللىكى
ئاوا لە يەكتىرى دووردەكەونەو.. خۇاي گەورە جۆرە ڧايرۆسىڭكى ترسىنەريان بۆ
دەنيىرت، تەنانت جىارايى دەخىرتتە نىو خىزانەكانيان، بۆيە لە دواي ئەو ترسە
نازانى سەرچاوى ئەو ڧايرۆسە لە كۆتۈە بۆي ھاتوو، كە ئەمەش دەورى
تاعونىڭكى گەورە لە خۇي بەدى دەكات، خۇاي گەورە جونىدەكى بىچوكيان بۆ
دەنيىرت بۆ ئەوئەي لە ماللەكانيان خۇيان كەرەتتىن بىكەن، چۈنكە سىروشتى تاعون
وايە تەنھا بە كەرەتتىن رىزگار دەيىت..

(١) المعجم الكبير، (٤/ ٢٤٦) وإتحاف الخيرة المهرة (١/ ١٨٠) خلاصة حكم المحدث :
ضعيف لضعف ابن لهيعة .

هەر چهنده زانایانی فرموده‌ناس ده‌فرموون: ئهم فرموده‌یه بێ هیڙه، به‌لام له راستی و واقعی ژیان زۆر ناشکراو پوونه. که چۆن فرموده بیهیڙه‌کانیش له‌گه‌ڵ واقعی مرۆفه‌کان ده‌روات..

مزگەوت.. کاتێک لە نوێژەکەى بویهوه لەسەر مینبەرەکەى دانیشت و پێدەکەنى و دیفەرموو: با هەر یەكەتان لە شوێنى خۆى دانیشیت و هەلنەستیت.. پاشان فەرموو: دەزانن بۆچی کۆمکردونەتەوه؟ گوتیان: خواو پیغمبەرەکەى باشتەر دەزانن، فەرموى: (إِنِّي وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُكُمْ لِرَغْبَةٍ وَلَا لِرَهْبَةٍ، وَلَكِنْ جَمَعْتُكُمْ، لِأَنَّ تَمِيمًا الدَّارِيَّ كَانَ رَجُلًا نَصْرَانِيًّا، فَجَاءَ قَبَايِعَ وَأَسْلَمَ، وَحَدَّثَنِي حَدِيثًا وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْ مَسِيحِ الدَّجَالِ، حَدَّثَنِي أَنَّهُ رَكِبَ فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ، مَعَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ لَحْمٍ وَجَدَامَ، فَلَعِبَ بِهِمُ الْمَوْجَ شَهْرًا فِي الْبَحْرِ، ثُمَّ أَرْفَعُوا إِلَى جَزِيرَةٍ فِي الْبَحْرِ حَتَّى مَغْرِبِ الشَّمْسِ، فَجَلَسُوا فِي أَقْرَبِ السَّفِينَةِ فَدَخَلُوا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْهُمْ دَابَّةٌ أَهْلَبُ الشَّعْرِ، لَا يَذْرُونَ مَا قُبْلُهُ مِنْ دُبُرِهِ، مِنْ كَثَرَةِ الشَّعْرِ، فَقَالُوا: وَيْلَكَ مَا أَنْتَ؟ فَقَالَتْ: أَنَا الْجَسَّاسَةُ، قَالُوا: وَمَا الْجَسَّاسَةُ؟ قَالَتْ: أَيُّهَا الْقَوْمُ انْطَلِقُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدَّيْرِ، فَإِنَّهُ إِلَى خَبْرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ، قَالَ: لَمَّا سَمِعْتُ لَنَا رَجُلًا فَرَقْنَا مِنْهَا أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً، قَالَ: فَاَنْطَلَقْنَا سِرَاعًا، حَتَّى دَخَلْنَا الدَّيْرَ، فَإِذَا فِيهِ أَعْظَمُ إِنْسَانٍ رَأَيْتَاهُ قَطُّ خَلْقًا، وَأَشَدَّهُ وَثَاقًا، مَجْمُوعَةٌ يَدَاهُ إِلَى عُنُقِهِ، مَا بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى كَعْبَيْهِ بِالْحَدِيدِ، قُلْنَا: وَيْلَكَ مَا أَنْتَ؟ قَالَ: قَدْ قَدَرْتُمْ عَلَى خَبْرِي، فَأَخْبِرُونِي مَا أَنْتُمْ؟ قَالُوا: نَحْنُ أَنْاسٌ مِنَ الْعَرَبِ رَكِبْنَا فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ، فَصَادَفْنَا الْبَحْرَ حِينَ اغْتَلَمَ فَلَعِبَ بِنَا الْمَوْجَ شَهْرًا، ثُمَّ أَرْفَعَانَا إِلَى جَزِيرَتِكَ هَذِهِ، فَجَلَسْنَا فِي أَقْرَبِهَا، فَدَخَلْنَا الْجَزِيرَةَ، فَلَقَيْنَا دَابَّةً أَهْلَبُ الشَّعْرِ، لَا يَذْرَى مَا قُبْلُهُ مِنْ دُبُرِهِ مِنْ كَثَرَةِ الشَّعْرِ، قُلْنَا: وَيْلَكَ مَا أَنْتَ؟ فَقَالَتْ: أَنَا الْجَسَّاسَةُ، قُلْنَا: وَمَا الْجَسَّاسَةُ؟ قَالَتْ: اعْمِدُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدَّيْرِ، فَإِنَّهُ إِلَى خَبْرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ، فَأَقْبَلْنَا إِلَيْكَ سِرَاعًا، وَفَرَعْنَا مِنْهَا، وَلَمْ نَأْمَنْ أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً، فَقَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ نَخْلِ بَيْسَانَ، قُلْنَا: عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخِيرُ؟ قَالَ: أَسْأَلُكُمْ عَنْ نَخْلِهَا، هَلْ يُثْمَرُ؟ قُلْنَا لَهُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا إِنَّهُ يُوشِكُ أَنْ لَا تُثْمَرَ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ بُحَيْرَةِ الطَّبْرِتِيَّةِ، قُلْنَا: عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخِيرُ؟ قَالَ: هَلْ فِيهَا مَاءٌ؟ قَالُوا: هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ، قَالَ: أَمَّا إِنْ مَاءَهَا يُوشِكُ أَنْ يَذْهَبَ، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ عَيْنِ زُعَرَ، قَالُوا: عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخِيرُ؟ قَالَ: هَلْ فِي الْعَيْنِ مَاءٌ؟ وَهَلْ يَزْرَعُ أَهْلُهَا بِمَاءِ الْعَيْنِ؟ قُلْنَا لَهُ: نَعَمْ، هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ، وَأَهْلُهَا يَزْرَعُونَ مِنْ مَائِهَا، قَالَ: أَخْبِرُونِي عَنْ نَبِيِّ الْأُمِّيِّينَ مَا فَعَلَ؟ قَالُوا: قَدْ خَرَجَ مِنْ مَكَّةَ وَنَزَلَ يَثْرِبَ، قَالَ: أَقَاتَلَهُ الْعَرَبُ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: كَيْفَ صَنَعَ بِهِمْ؟ فَأَخْبَرْتَاهُ أَنَّهُ قَدْ ظَهَرَ عَلَى مَنْ يَلِيهِ مِنَ الْعَرَبِ وَأَطَاعُوهُ، قَالَ لَهُمْ: قَدْ كَانَ ذَلِكَ؟ قُلْنَا: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا إِنْ ذَاكَ خَيْرٌ لَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ، وَإِنِّي مُخْبِرُكُمْ عَنِّي، إِنِّي أَنَا الْمَسِيحُ، وَإِنِّي أُوشِكُ أَنْ يُؤَدَّنَ لِي فِي الْخُرُوجِ، فَأَخْرُجْ فَأَسِيرَ فِي الْأَرْضِ فَلَا أَدَعُ قَرْيَةً إِلَّا هَبَطْتُهَا فِي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً غَيْرَ مَكَّةَ وَطَبِئَةَ،

فَهُمَا مُحَرَّمَتَانِ عَلَيَّ كِلْتَاهُمَا، كُلَّمَا أَرَدْتُ أَنْ أَدْخُلَ وَاحِدَةً - أَوْ وَاحِدًا - مِنْهُمَا اسْتَقْبَلَنِي مَلَكٌ بِيَدِهِ السَّيْفَ صَلْتًا، يَصُدُّنِي عَنْهَا، وَإِنِّي عَلَى كُلِّ نَفْبٍ مِنْهَا مَلَائِكَةٌ يَحْرُسُونَهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، وَطَعَنَ بِمُخَصَّرِهِ فِي الْمِنْبَرِ: هَذِهِ طَيِّبَةٌ، هَذِهِ طَيِّبَةٌ، هَذِهِ طَيِّبَةٌ - يَعْنِي الْمَدِينَةَ - أَلَا هَلْ كُنْتُ حَدَّثُكُمْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ النَّاسُ: نَعَمْ، فَإِنَّهُ أَعْجَبَنِي حَدِيثُ تَمِيمٍ، أَنَّهُ وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أَحَدْتُكُمْ عَنْهُ، وَعَنِ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ، أَلَا إِنَّهُ فِي بَحْرِ الشَّامِ، أَوْ بَحْرِ الْيَمَنِ، لَا بَلْ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ، مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، مَا هُوَ وَأَوَّمًا بِيَدِهِ إِلَى الْمَشْرِقِ، قَالَتْ: فَحَفِظْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ^(۱).

واته: سویند به خوا نه بو خوشی و نه بو ترس کو منه کردونه تهمه، به لام (تەمیمی داری) پیاورنکی گاور بوو، هات و به یه تی پی دام و موسلمان بوو، وه قسه یه کی بو گنپرامده، له گهل نه وهی که من بۆم باس کردبوون دهریاری مه سیحی ده جال وه یک و ابوون، بۆی باس کردم که سواری پاپۆرنکی دهریاری بووه له گهل (۳۰) پیار له خێلی (لخم) و (جزام)، پاشان بۆ ماوهی مانگیکی شه پۆلی دهریا هیناوانی و بردوونی، پاشان له نزیک دوورگه یه که وه له دهریادا له نگه ری پی گرتوون، ههتا خۆرئاوا بوون، نینجا به به له م له پاپۆره که دا دابه زیون و چونه ته دوورگه که، ده عبا یه کی توکنی قژ زۆر به رهو پیریان هاتوه، پیش و پاشی له بهر موو زۆری لیک جیا نه ده کرایه وه، گوتیان: نه گبهت تو چیت؟ گوتی: من (جساسه م) واته: (هه وال بهر)، گوتمان: جه ساسه چیه؟ گوتی: خه لکینه ئیوه جارنیک برۆن بۆ لای نهو پیاره وه لهو دهره دا (جیگایه که قه شه کان تیایدا داده برین بۆ خوا په رستن) چونکه زۆر تاهه زرۆی هه وال تانه.. گوتی: که ناوی پیاری برد زۆر ترساین که نه م شته شهیتان بیت، گوتی: ئیمهش به په له رۆیشتین تا چوینه ناو دهره که که سهیر ده کهین گه وره ترین زه لام که تا ئیستا بینیییمان له قه باره دا وه به توندترین شیوه کووت و زنجیر کرابوو، هه ردوو دهستی به سترابوو به ملیه وه، له هه ردوو نه ژنویه وه ههتا هه ردوو پاژنه پنی ناسن بوو، گوتمان: مال وێران تو کی؟ گوتی: نهوا ئیوه ده بینین، به لام پیم بلین ئیوه کی؟ گوتیان: ئیمه خه لکی عه ره بین، سواری پاپۆرنکی دهریاری بووین، تووشی هه لچونی شه پۆلی دهریا بوین، یه

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۶۴) باب: قصة الجساسة، برقم: (۲۹۴۲).

مانگ شەپۆڵ یاری پێکردین، هەتا لەم دورگەییە تۆ پاپۆرە کەمان لەنگەری گرت، ئێمەش سواری بەلەم بوین و هاتینە دوورگە کە، دەعبایەکی توکنی قژ درێژمان بینی، لەبەر موو زۆری پێش و پاشیمان بۆ جیا نەدەکرایەوه پێمان گوت: نەگبەت تۆ کێی؟ گوتی: من (جەساسەم)، گوتمان: (جەساسە) چیە؟ گوتی: جارێ برۆن بۆ لای ئەو پیاوێی لەو دەمێردایە چونکە زۆر تامەزرۆی هەوالی ئێویە، ئێمەش بەپەلە هاتین بۆ لای تۆ ترسانین ئەو دەعبایە شەیتان بیت، گوتی: هەوالی دارخورماکانی (بیسان)^(۱) م پێ بلێن؟ گوتمان: چ شتێک دەربارەی دەپرسیت؟ گوتی: پرسیاری دارخورماکانیتان لێ دەکەم، نایا بەر دەگریت؟ پێمان گوت: بەلێ.. گوتی: هێندە نەماو بەر نەگریت، گوتی: هەوالی دەریاچە (طبریه)^(۲) م پێ بلێن؟ گوتمان: چ شتێک دەربارەی دەپرسیت؟ گوتی: نایا ئاوی تێدایە؟ گوتمان: ئاوی زۆرە، گوتی: ئاوەکە هێندە نەماو نەمیئت، گوتی: هەوالی کانیاوەکە (زغرا)^(۳) م پێ بلێن؟ گوتمان: چ شتێک دەربارەی دەپرسیت؟ گوتی: نایا کانیاوەکە ئاوی تێدایە؟ نایا خەلکەکە بە ئاوەکە کشتوکال دەکەن؟ گوتمان: بەلێ ئاوی زۆرە خەلکەکەشی کشتوکالی پێ دەکەن، گوتی: هەوالی پیغەمبەری نەخۆندەوارەکانم پێ بلێن چی کرد؟ گوتمان: لە (مەککە) وەرچوو لە (یثرب) واتە: (مەدینە) نیشتەجێ بوو، گوتی: عەرەبەکان شەپریان لە گەڵ نەکرد؟ گوتمان: بە، گوتی: ئەو چی لێکردن؟ ئێمەش پێمان گوت: زال بوو بەسەر هەموو عەرەبەکانی چوار دەوریداو ئەوانیش گۆڕپرایەڵ و ملکەچی بوون، پێی گوتین: جا ئەو بوو، گوتمان: بەلێ.. گوتی: ئەگەر بە قسە بکەن و شوێنی بکەون خێری خۆیان تێدایە، منیش وا پێتان دەلێم من کێم: من (مەسیح) م، وە هێندەم نەماو کە پێم پێ بدروو، کە دەریش چووم دەگەرێم بەسەر زەویدا، لە ماوێ چل شەودا هیچ گوندو ئاوییەک نامیئت تی نەچم، جگە لە

(۱) (بیسان): شارێکە لە فەلەستین.

(۲) (طبریه): دەریاچەیکە و ئاوەکە سازگەر و دەکەوتە شاری فەلەستین و ئوردن.

(۳) (زغرا): گوندیکە لە شام لە قەراغ دەریای مردوو. بەلام (ابن الاثیر) دەلێت: (زغرا) لە شامە لە خاکی (البلقاء) برۆانە: النهایة (۲/ ۳۰۴). هەندیکیش بە دەریای مردوو دەلێن: (بحیرة زغرا) لەبەر میرگیکی نزیک لەو دەریایە.

(مه‌ککه) و (طیبة) نه‌بیت، هه‌ردووکیانم لێ قه‌ده‌غه کراوه، له‌گه‌ڵ ویستم بچمه یه‌کیکیانه‌وه، فریشته‌یه‌ک به‌ره‌و پرووم دیت شمشیرێکی له‌ پروومدا به‌رزکردۆته‌وه ناهیلێت تیی بچم، وه‌ له‌سه‌ر هه‌ر پێگه‌یه‌کی فریشته‌یه‌کی لێیه‌ پاسه‌وانی ده‌که‌ن.

پاشان فاتیمه‌ی کچی قه‌یس (په‌زای خوای لێ بێ) گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ داوه‌که‌ی ده‌ستی کیشای به‌ مینه‌به‌که‌داو فهرموی: (ئا ئه‌مه‌ طیه‌یه، ئا ئه‌مه‌ طیه‌یه، ئا ئه‌مه‌ طیه‌یه) واته‌: شاری مه‌دینه‌یه‌ ئایا منیش هه‌مان قسه‌م بۆ نه‌کردون؟ خه‌ڵکه‌که‌ش گوتیان: به‌لێ.. ئه‌ویش فهرموی: منیش قسه‌که‌ی ته‌میم به‌ دڵ بوو که‌ وه‌ک قسه‌که‌ی من وابوو که‌ بۆم کردن ده‌رباره‌ی ده‌جال و مه‌ککه‌و مه‌دینه، ئه‌وه‌ ده‌جاله‌ له‌ ده‌ریای شامه‌ یان له‌ ده‌ریای یه‌مه‌ن، نه‌خێر.. به‌لکو‌ وا له‌ پرووی خۆره‌ه‌لات، ئه‌وا وا له‌ پرووی خۆره‌ه‌لات، ئه‌وا وا له‌ پرووی خۆره‌ه‌لات، (وه‌ به‌ ده‌ستی پیروزیی ئیشاره‌تی به‌ره‌و خۆره‌ه‌لات کرد) (فاطمه‌) ده‌لێت: ئه‌م فهرمودیه‌م ناوا له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) له‌به‌ر کردووه‌.

له‌م فهرمودیه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ ده‌جال خۆی پرسیاری چهند نیشانه‌یه‌کی کردووه‌ که‌ له‌ پیش هاتن و ده‌رجونیدا ده‌رده‌که‌وێت، ئه‌ویش وشک بوونی ناوی ده‌ریاچه‌ی (طبریه‌)یه‌ که‌ ده‌که‌وێته‌ نێوان سوریا و فه‌له‌ستین و ئوردون، وه‌ تا ئیستا هه‌واله‌کان باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ ئیسرائیل سه‌ر گه‌رمی دروست کردنی چهند به‌نداویکه‌ له‌سه‌ر ئه‌و پرویارانه‌ی که‌ ده‌پژێته‌ ده‌ریاچه‌ی (طبریه‌)یه‌ به‌مه‌به‌ستی گرتنه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی و وشککردنی ده‌ریاچه‌که‌ تا سوریا و ئوردونی لێ بێ به‌ش بکات و بیکاته‌ کارتیکی فشار له‌سه‌ریان، هه‌روه‌ها به‌رنه‌گرتنی دارخورماکانی (بیسان) که‌ ده‌جال کردویه‌تی به‌ نیشانه‌ی هاتنی خۆی، ئه‌ویش ده‌که‌وێته‌ نێوان سنوری (ئوردون و فه‌له‌ستین)ه‌وه، وه‌ (یاقوت الحموی) چهند سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌وه‌یه‌ر باس له‌وه‌ ده‌کات که‌ چهند جارێک به‌لای ئه‌و شوێنه‌ تێپه‌ربووه‌ جگه‌ له‌ دوو دارخورمای سیس و وشک بوو هه‌یچی لێ نه‌ماوه‌.

بیس‌ت و یه‌ک: سه‌ره‌ل‌دانی جه‌نگه‌ گه‌وره‌که‌ له‌ نێوان موس‌لمانه‌کان و پۆمه‌کان، ذی مخرم (ﷺ) له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌گێڕته‌وه‌ که‌ فهرموویه‌تی: (تَصَالِحُونَ الرُّومَ صُلْحًا أَمَّا، وَتَغْزُونَ أَنْتُمْ وَهُمْ عَدُوًّا مِنْ وَرَائِهِمْ، فَتَسْلَمُونَ وَتَغْنَمُونَ، ثُمَّ تَنْزِلُونَ

مَرْجٍ ذِي ثُلُولٍ، فَيَقُومُ رَجُلٌ مِّنَ الرُّومِ، فَيَرْفَعُ الصَّلِيبَ، وَيَقُولُ: أَلَا غَلَبَ الصَّلِيبُ، فَيَقُومُ إِلَيْهِ رَجُلٌ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَقْتُلُهُ، فَعِنْدَ ذَلِكَ تَغْدِرُ الرُّومُ وَتَكُونُ الْمَلَا حِمَّ، فَيَجْتَمِعُونَ إِلَيْكُمْ، فَيَأْتُونَكُمْ فِي ثَمَانِينَ غَايَةً، مَعَ كُلِّ غَايَةٍ عَشْرَةُ آلَافٍ^(۱).

واته: له گه‌ل رۆمدا په‌یمانێکی ناشتی ده‌به‌ستن، ئیوه‌و نه‌وان ده‌جنگن له‌ گه‌ل دوژمنی‌ک که له پێش نه‌وانه‌وه‌یه، پاشان سهرده‌که‌ون و ده‌ستکه‌وتی‌کی باشتان ده‌ییت، پاشان له‌ می‌رگین‌کدا داده‌به‌زن که گردو ته‌پۆل‌که‌ی زۆره که پێی ده‌لێن: (مرج ذی تلؤل)، له‌وێدا پیاوێک له‌ رۆمه‌کان هه‌لده‌ستیت و خاچه‌که‌ی خۆیان به‌رزده‌کاته‌وه‌و ده‌لێت: خاچه‌که‌ی ئیمه‌ سهرکه‌وت، پیاوێکی‌ش له‌ موسلمان‌ه‌کان هه‌لده‌ستیت و ده‌یکوژیت، ئیتر رۆمه‌کان غه‌در ده‌که‌ن و په‌یمانی ناشتی‌ه‌که ده‌شکینن و جه‌نگه‌ گه‌وره‌کان ده‌ست پێده‌کات، پاشان رۆمه‌کان کۆده‌بنه‌وه بو‌تان به‌هه‌شتا ئالاه، هه‌ر ئالایه‌ک (۱۲) هه‌زار که‌سی له‌ گه‌ل دایه.

له‌م فهرمووده‌یه چه‌ند سوودی‌ک وهرده‌گیرن، له‌وانه:

- موسلمان‌ه‌کان له‌ گه‌ل رۆمه‌کان یه‌ک ده‌گرن و به‌سه‌ر دوژمنی‌کدا ده‌ده‌ن.
- ئه‌م شه‌ره له‌ شام ده‌یه‌ی.
- ئه‌و که‌سه‌ی که خیا‌نه‌ت ده‌کات له‌ نه‌صرانی‌ه‌کان و رۆمه‌کانن.

بیس‌ت و دوو: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والی پێداوین که له‌ ئومه‌ته‌که‌ی که‌سانێک په‌یدا ده‌بن داوا‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌که‌ن و ژماره‌یان نزیکه‌ی خۆی له‌ (۳۰) که‌س ده‌دات.

پێشه‌وا عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (رضی‌الله‌تعالی‌عنهما) ده‌لێت: گو‌تم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوو ده‌یفه‌رموو: (إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ ثَلَاثِينَ دَجَالًا كَذَّابًا)^(۲).

واته: له‌ نیشانه‌کانی رۆژی دوا‌یی نزیکه‌ی (۳۰) درۆزنی ده‌جال په‌یدا ده‌بن.

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۹۱ / ۴) برقم: (۱۶۸۷۲). قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۲) صحیح: مسند الإمام أحمد (۱۱۷ / ۲) برقم: (۵۹۸۵). وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

راستى سىڭۆشەى بەرمۇدا پەيوەندى بە مەسىحى دەجال

ئەوانەى بانگەشەى دەرچوونى دەجال دەكەن لە سىڭۆشەى بەرمۇدا
سەھيۇنيە نورانيەكانن.. بۆيە تا ئىستاش لە گەلى يىت ھەندىك لە موسلمانان
وا دەزانن پەيوەنديەكى تۆكمە ھەيە لە نيوان سىڭۆشەى بەرمۇدا و دەجال...
ئەمەش زۆر بە راشكاوانە لە پۈتۈكۈلاتى سەھيۇنيەكان نامازەى پىكراوہ...
بۆيە دەرچوونى دەجال لە خاكى ئىرانە نەك سىڭۆشەى بەرمۇدا..

خاوەنى پەرتوكى (اقترب خروج المسيح الدجال) دەلىت: پۈتۈكۈلات
مىژوويەكى كۆنى ھەيە، وە نوسەرەكەى مەسىحى دەجالە، وە بە يارمەتى
شەيتانى گەورە ئەم پۈتۈكۈلە نوسراوہ، وە ئەوانەى پەيرەوى دەكەن سەھيۇنى
نورانيەكانن، بۇ ئەوہى رېڭا خۆشەكەن بۇ دەرچوونى دەجال، وە غەرشى
ئىبلىس لە سىڭۆشەى بەرمۇدايە ، لە ھەمان كات قەلاى دەجالىشە^(۱).

شويىنى جوگرافى بەرمۇدا:

دەكەوتتە پۇژئاواى زەرباى ئەتنلەنتى بەرەو باشورى پۇژھەلاتى ويلايەتى
فلۇرىدا لە ولاتە يەكگرتوۋەكانى ئەمريكا، بە وردىيەكى زياترىش ئەم ناوچەيە
شيۋەى سىڭ گۆشەيك وەرەگىت. درىژ دەيتتەوہ لە كەنداوى مەكسىك لە
پۇژئاوا، بۇ دوورگەى ليورد لە باشور، ئىنجا بەرمۇدا برىيتىە لە كۆمەلىك
دوورگە (۳۰۰ دوورگە)ى بچوك كە شەست و پىنچ ھەزار كەسيان لەسەر
نىشتەجىيە، ئىنجا لە كەنداوى مەكسىك و دوورگەكانى باھاما.

(۱) هلاك ودمار أمريكا المنتظر، هشام كمال عبد الحميد، لا ۲۲ .

خالى ديارنەمان لە بەرمۇدا:

لە شوتىيىكى ديارىكراودا لە پۇژھەلاتى زەرياي ئەتلەنتى (دەرياي سارجاسو) ئاوەكەى جياواز دەيتەو لە ئاوەكانى تر بەوہى ھەندى تەن دەكەونە سەر دەرياکە پىيان دەوترىت (سارجاسم) بە بارستايىيەكى زۆر دەكەونە سەر ئاوى دەرياکە بە شىوازىكە دەبنە پىگەر لە پىش كەشتىيەكاندا دەرياي (سارجاسو) بە ئارامى ناسراو بە دەگمەن شەپۆلى باو رەشەباى تيا دروست دەيت، ناویشى نراو بە (بحر العرب) واتە: دەرياي سامناك و گۆرستانى ئەتلەنتى، گەشتەكانى توپىزىنەویش ئامارە دەكەن بۆ ھەبوونى ھەندىك كەشتى و بەلەم و كەشتى ژىر ئاوەكە لە بنى دەريادا كەوتوون، مېژووى دەگەپىتەو بە مەوداى جياجيا.

سەرەتاي دياردەى ديارنەمان لە بەرمۇدا:

لە سالى (۱۸۵۰)ى عيسايى لە دەوربەرى ئەم ناوچەيە زياتر لە پەنجا كەشتى ديار نەمان، كە ھەندى لە كەشتىوانەكان توانيان لە ساتە ترسناكەكاندا ھەندى نامە بنىر كە واتاكانيان پروون نين و كەس نەيتوانيوە لىيان تىبگات، زۆريەى ئەو كەشتىانەش سەر بە ئەمريكان، كە يەكەميان كەشتى (انسرجت)ە كە ديارنەماو (۳۴۰) سواربووى لەسەر بوو، ئىنجا كەشتى ژىر دەرياي (اسكورييون) ديار نەما لە سالى (۱۹۶۸)ى عيسايى نەوہو نو كەشتىوانى لەسەر بوو.

دياردەى ونبوونى فېرۇكەكان :

چالاکى ديارنەمان گەيشە ئاسمانى زەرياي ئەتلەنتى، ئەم جارەيان فېرۇك ھون دەبوون لەكاتى ھەلفرىندا لە ئاسمانى ئەتلەنتى، يان بە وردى زياتر لە ئاسمانى بەرمۇدا.

لە سالى (۱۹۴۵)ى عيسايى پىنج فېرۇكە ھەلسان لە فلورىداى ئەمريكيەو پىنج فېرۇكەكەش بە نزيك يەكتردابوون لە ئاسمان بە شىوہى سىگۆشە، بەرەو لای

پاشماوھى كەشتىك بەسەر ئاۋى زەرياۋە بوو، جا لەو كاتەى بىنكە ئاسمانىيەكە چاۋەرپوانى نامەيەك بوو لە پۆلە فرۆكەكانە بۆ ديارىكردى بىندەرى گەيشتن و رېنمايىيەكى نىشتەنەو، بىنكەكە نامەيەكى سەيرى پېگەيشت لەلايەن سەركردهى پۆلەكە، دەيگوت: (سەركرده (ملازم تشارلز تىلور) بانگ دەكات لە بىنكە: ئىمە لە حالەتى ئائاسايى دايىن، وا ديارە بەتەواۋى لە ھىلى رېكردىن دەرچووينە، ناتوانم زەۋى بىيىنم، ناتوانم جېگەكە ديارى بكەم، باۋەرم وايە ئىمە لە ئاسمان ون بووينە، ھەموو شتېك نامۆۋ لىلە بە تەواۋى، ناتوانم ھىچ ئاراستەيەك ديارى بكەم تەنانت زەرياش لە پېشماندا لە بارىكى نامۆدايە ناتوانم ديارى بكەم).

لە پاش ئەۋەش رېگەكانى پەيوەندى لە نيوان بىنكەو پۆلەكە پىچران و لە پاش ئەۋانىش فرۆكەى تىرش ھەر ونبوون.

لىكدانەوھى نەيلى بەرمۇدا:

بىردۆزى بوومەلەرزەو پەيوەندى بەۋى كە لە سېگۆشەى بەرمۇدەدا پروودەات دەلييت: پروودانى بوومەلەرزە لە بنى دەريادا دەليين ھەندى شەپۆلى بەھىزو توندوتىژى لى دەكەۋىتەو، دەيىتە مايەى نگرۆبوونى كەشتىەكان و پروكرديان بە توندى بەرەو بنى دەريا لە چەند ساتىكى كەمدا، سەبارەت بە فرۆكەكانىش، ھەندى لەرزەو تەۋژم لە ئاسماندا دروست دەيىت، ئەمەش دەيىتە مايەى تېكچوونى ھاۋسەنگى فرۆكەكەو كۆنترۆل نەكردى فرۆكەوانەكە بۆ فرۆكەكەى.

بىردۆزەى پاكىشانى موگناتىسى و پەيوەندى بەۋى پروودەات لە سېگۆشەى بەرمۇدا: لە راستىدا دەزگاكانى پىۋاندن لە فرۆكەكاندا لە كاتى تېپەرپوونىان بەسەر سېگۆشەى بەرمۇدەدا تىكەچەن و بە شىۋەيەكى ناپىك و پىك دەبزوئىن، بەھەمان شىۋە قىبلە نامەى كەشتىەكان بە شىۋەيەكى ناپىك دەجوليتەو، ئەۋەش كە ئامازە دەكات بۆ ھىزو وزىيەكى موگناتىسى يان وزىيەكى پاكىشانى توندو سەير.

ئەو شوینانەى كە دەجال ناتوانییت تێى بچیت

یەكەم: شارى مەدینە: دەجال ڕوو دەكاتە مەدینەى پیرۆزو ناتوانی بچیتە ناو، چونكە خودا مەككەو مەدینەى لە دەجال و لە تاعون پاككردۆتەو، ئەركى پاراستنەكەشى بە فریشتان سپاردوو.

پێشەوا ئەبو ھورەیرە (ؓ) دەگێڕێتەو كە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمویەتى: (يَأْتِي الْمَسِيحُ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ وَهَمَّتْهُ الْمَدِينَةُ حَتَّى إِذَا جَاءَ دُبُرُ أَحَدٍ ضَرَبَتْ الْمَلَائِكَةُ وَجْهَهُ قَبْلَ الشَّامِ هُنَالِكَ يَهْلِكُ)^(۱).

واتە: دەجال لە ڕووى خۆرھەلاتەو دێت و مەبەستى یەكەمى شارى مەدینە، ھەتا كاتێك دەگاتە پشت كێوى (نوحد) فریشتەكان ڕووبەڕووى دەبنەو، ئەویش ڕووى وەر دەگێڕێت بەرھە و لاى شام، لەوى تیا دەچیت.

چەندان فرماىشتى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەن كە فریشتەكانى خۆى پەرورەدگار پاسەوانى شارى مەدینە دەكەن و ڕێ نادەن دەجال بچیتە ناو، پێشەوا ئەبو ھورەیرە (ؓ) دەگێڕێتەو كە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمویەتى: (عَلَى أَنْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلَائِكَةٌ، لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ)^(۲).

واتە: ئەو ڕینگایانەى كە بۆ مەدینە دەچن فریشتەى لێیە نەتاعون و نەدەجال ناتوانن بچنە ئەو شارە.

پێشەوا ئەنەسى كورپى مالیک (ؓ) دەگێڕێتەو كە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمویەتى: (لَا يَدْخُلُ الْمَدِينَةَ رُعْبُ الْمَسِيحِ، لَهَا يَوْمٌ سَبْعَةُ أَبْوَابٍ، عَلَى كُلِّ بَابٍ مَلَكٌ)^(۳).

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۲/ ۴۵۷) برقم: (۹۸۹۷). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(۲) صحيح البخاري (۷/ ۱۴۸) كتاب الفتن، باب: لا يدخل الجنة المدينة، برقم: (۱۸۸۰).

(۳) صحيح البخاري (۷/ ۱۴۷) كتاب الفتن، باب: لا يدخل الجنة المدينة، برقم: (۱۸۷۹).

واته: ترساندن و توټاندنی دهجال ناچیتته ناو مه‌دینه، لهو پرژدها حدوت
دهرگای هدییه له‌سهر ههر دهرگایه‌ک دوو فریشته وه‌ستاون.

دووه‌م: شاری (مه‌ککه) وه‌کو شاری (مه‌دینه) له‌سهر دهجال قه‌ده‌غه‌کراوه
که ناتوانیت تیی بچیت، پېشه‌وا نه‌نه‌سی کوری مالیک (ﷺ) ده‌گیریتته‌وه که
پېغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيْطُوهُ الدَّجَالُ، إِلَّا مَكَّةَ
وَالْمَدِيْنَةَ، وَلَيْسَ نَقَبٌ مِنْ أَنْقَابِهَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِّينَ تَحْرُسُهَا، فَيَنْزِلُ بِالسَّبْحَةِ،
فَتَرْجُفُ الْمَدِيْنَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ، يَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ)^(۱).

واته: هیچ شارک نامینیت که دهجال پئی تی نه‌خات جگه له مه‌ککه‌و
مه‌دینه، له‌سهر ههر یه‌ک له ریځگا‌کانی فریشته ریژیان به‌ستوه، پاسه‌وانی ده‌که‌ن،
تا دهجال ناچار ده‌ییت له (سب‌خه) دابه‌زیت مه‌به‌ست پئی پارچه زه‌ویه‌که که
لماویه له‌به‌ر سو‌ری گیای تیدا سه‌وز ناییت ئیتر شاری مه‌دینه‌ش سی جار
به‌خه‌لکه‌که‌ی ناویه‌وه راده‌ته‌کیت و ده‌له‌رزیت، ههرچی بی‌باوه‌رو دو‌وپرو هدییه له
شاره‌که ده‌چنه دهره‌وه بو لای ده‌جال.

پینگه‌ی (الفتن والملاحم)، به‌ پشت به‌ستن به‌ سه‌رچاوه سه‌حیح و دروسته‌کانی
(ته‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت‌ایش نه‌وه چه‌سپاوه که (مه‌سیحی ده‌جال) به‌ زه‌ویدا
ده‌گه‌ریت، ههر چه‌نده که ناتوانیت بچیتته ناو (مه‌ککه‌ی موکه‌ره‌مه) یان (مه‌دینه‌ی
منه‌وه‌ره)، به‌لام پرو‌داده‌وه‌کان له‌ ده‌وری نه‌وه دوو شاره ده‌سو‌رینه‌وه که نه‌وه‌ش له‌وانیه
به‌هوی نه‌وه‌وه بیت که بی‌رو‌رای جوله‌که‌کان وایه مه‌دینه ده‌که‌ویتته چوارچی‌وه‌ی
مه‌مله‌که‌تی ئیسرائیله‌وه هه‌روه‌ک بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌که‌ن و باسی می‌زووی تیره
جوله‌که‌کانی ناوی ده‌که‌ن وه‌ک به‌نو قوره‌یزه‌و قه‌ینوقاع و.. هتد^(۲).

له‌ ری‌وایه‌تیکی تر ده‌لیت: (حَتَّى يَنْزِلَ عِنْدَ الظُّرْبِ الْأَحْمَرِ، عِنْدَ مُنْقَطَعِ السَّبْحَةِ
، فَتَرْجُفُ الْمَدِيْنَةُ بِأَهْلِهَا ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ، فَلَا يَبْقَى مُنَافِقٌ، وَلَا مُنَافِقَةٌ إِلَّا خَرَجَ إِلَيْهِ)^(۳).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۳۶۵) باب: قصة الجساسة، برقم: (۲۹۴۳).

(۲) WWW.QURAN-M.COM

(۳) سنن ابن‌ ماجه (۵/ ۱۹۹) باب: فتنة الدجال وخروج عيسى ابن مريم، برقم: (۴۰۷۷).

واته: له لای (الْطَّرِيبِ الْأَحْمَرِ) داده‌به‌زیت له لای ته‌واویون زهوی شوهرکات و مه‌دینه سنج جار ده‌له‌رزیت و هه‌موو کافرو مونا‌فیک لئی ده‌رده‌چن (السَّبْحَةِ) زه‌ویه‌کی شوهرکاته، زۆریه‌ی خاکی مه‌دینه‌ش له‌و جوهریه، به‌لام سه‌ختترینی ده‌که‌وێته باکووریه‌وه.

جگه له‌شاری (مه‌ککه) و (مه‌دینه)‌ش هه‌ردوو مزگه‌وتی (بیت المقدس) و (مزگه‌وتی طور)ی لێ قه‌ده‌غه‌کراوه که تێی به‌چێ، جه‌ناده‌ی کوری ئه‌بی ئومه‌یه‌ی الازدی (ره‌زای خوای لیبی) ده‌گێڕێته‌وه ده‌لێت: من و پیاوێک له (ئه‌نصار)یه‌کان چوین بۆ لای یه‌کیک له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیمان گوت: فه‌رموده‌یه‌که‌مان بۆ باس بکه که له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) بیستیییت باسی ده‌جالی تیدا بکات... له فه‌رموده‌که‌دا ده‌فه‌رموێت: (وَإِنَّهُ يَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا يَبْلُغُ فِيهَا كُلَّ مَنْهَلٍ، وَلَا يَقْرُبُ أَرْبَعَةَ مَسَاجِدَ مَسْجِدَ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدَ الْمَدِينَةِ، وَمَسْجِدَ الطُّورِ، وَمَسْجِدَ الْأَقْصَى ...) (۱).

واته: .. ده‌جال چل رۆژ له‌سه‌ر زه‌وی ده‌مینیته‌وه، تیایدا ده‌گاته هه‌موو شوێنێک، به‌لام نزیکێ چوار مزگه‌وت ناکه‌وێت: مزگه‌وتی که‌عبه‌و مزگه‌وتی مه‌دینه‌و، مزگه‌وتی کبوی طورو مزگه‌وتی بیت المقدس.

به‌لام ئه‌وه‌ی که باس کراوه له فه‌رموده‌کانی بوخاری و موسلیم که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌خه‌ودا پیاوێکی دیوه که چاو کوێری پرچ گرژ بووه‌و ده‌ستی له‌سه‌ر شانی پیاوێک بووه‌و ته‌وافی له‌ ده‌وری به‌یت کردووه‌ جا پرسیا‌ری ده‌ریاره‌ی کردووه؟ پێیان گوتووه ئه‌مه مه‌سیحی ده‌جاله.

ئهم جوهره فه‌رموودانه وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که قه‌ده‌غه‌کردنی ده‌جال له مه‌ککه‌و مه‌دینه له‌و کاته‌وه‌یه که ده‌رده‌چی له کوټایی بوونه‌وهر (۲).

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۵/ ۴۳۵) برقم: (۲۳۷۳۵). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.

(۲) فتح الباري (۶/ ۴۸۸ - ۴۸۹).

پېشه‌وا نه‌حمده (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لېت: یونس قسه‌ی بؤ کردین،
 حم‌م‌آد (واته: ئیبنو سه‌له‌مه) ش قسه‌ی بؤ نه‌و کردووه، له‌سه‌عیدی کوری
 جوهره‌یرییه‌وه نه‌ویش له‌عه‌بدوللای کوری شه‌قیقه‌وه نه‌ویش له‌میحه‌جنه‌ی کوری
 نه‌دره‌عه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وتاری بؤ خه‌لکه‌که خوینده‌وه‌وه فهرمووی:
 (يَوْمُ الْخَلَاصِ وَمَا يَوْمُ الْخَلَاصِ، يَوْمُ الْخَلَاصِ وَمَا يَوْمُ الْخَلَاصِ ثَلَاثًا، فَقِيلَ لَهُ: وَمَا يَوْمُ
 الْخَلَاصِ؟ قَالَ: يَجِيءُ الدَّجَالُ فَيَصْعَدُ أَحَدًا، فَيَنْظُرُ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَيَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: أَتَرَوْنَ
 هَذَا الْقَصْرَ الْأَبْيَضَ؟ هَذَا مَسْجِدُ أَحْمَدَ ثُمَّ يَأْتِي الْمَدِينَةَ، فَيَجِدُ بِكُلِّ نَقْبٍ مِنْهَا مَلَكًا
 مُضِلًّا، فَيَأْتِي سَبْحَةَ الْحَرَفِ، فَيَضْرِبُ رُؤُوفَهُ، ثُمَّ تَرْجُفُ الْمَدِينَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ، فَلَا يَبْقَى
 مُنَافِقٌ، وَلَا مُنَافِقَةٌ، وَلَا فَاسِقٌ، وَلَا فَاسِقَةٌ، إِلَّا خَرَجَ إِلَيْهِ، فَذَلِكَ يَوْمُ الْخَلَاصِ)^(۱).

واته: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سی جارن فهرمووی: ده‌زانن پوژری (خه‌لاص) چیه؟ پېیان
 گوت: پوژری (خه‌لاص) چیه؟ فهرمووی: ده‌جال دیت و ده‌چیتته سه‌ر چپای نوحه
 ئینجا له‌وټو ده‌روانیتته شاری مه‌ددینه‌وه جا ده‌لېته هاوه‌له‌کانی: ئایا نه‌و کو‌شکه
 سپیه ده‌بینن نه‌وه مزگه‌وتی (نه‌حمده)، پاشان ده‌چیتته شاری مه‌ددینه‌وه ده‌بینی
 له‌سه‌ر ههر ریځگایه‌ک فریشته‌یه‌کی لیه‌وه شمشیرنکی ده‌رکیشراوی له‌ده‌سته، ئینجا
 ده‌چیتته زه‌ویه‌ک که‌وا خاکه‌که‌ی خوټواویه‌وه بارو بارگه‌ی لی ده‌خات، پاشان مه‌ددینه
 سی جارن ده‌هه‌ژیتته‌وه به‌مه هیچ پیاو و ژنیکی دوو پروو فاسقی تیدا نامیتته‌وه
 هه‌مویان له‌و شاره‌ ده‌رده‌چن و دینه‌ لای نه‌و، جا نه‌مه‌یه پوژری (خه‌لاص).

رافه‌ی فهرموده‌که:

(مُضِلًّا) واته: شمشیرنکی هه‌لکیشراوی له‌ده‌سته. ده‌لین: (أَصْلَتِ السَّيْفُ) واته:
 شمشیره‌که‌ی له‌کالان هینایه‌ ده‌روه.

(نَقَبٍ) ریځگایه‌که له‌نیوان دوو شاخاندا.

(سَبْحَةَ) نه‌و خاکه‌یه‌که خوی به‌سه‌ردا زاله‌وه هیچ شتیکی لی نارپوټ جگه‌ له
 هه‌ندی دره‌خت نه‌بی.

(۱) المستدرک (۴/۵) برقم: (۸۶۹۶). قال الإمام الحاكم: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

(تَرْجُفُ) وشه‌ی (الرجف) له بنچینه‌دا به واتای جوټو ته‌نگه‌تاوی دی، واته: ده‌له‌رزئ و ده‌شه‌ژئ.

نیینو حه‌جهر (په‌حه‌مه‌تی خوای لی بی) له په‌رتوکی (فتح الباری) ده‌لئت: مه‌به‌ست له (الرجفه) واته: ب‌لا‌و‌بو‌نه‌وه‌ی هاتنی ده‌جال و هیچ که‌سیک توانای نه‌وی نیه، نه‌و کاته هه‌رچی مو‌نا‌فیق و فاسیق هه‌یه خیرا ده‌چنه لای، نه‌و کاته‌ش به ته‌واوی به‌دیار ده‌که‌و‌یت له کاتی‌کدا نه‌و نکولی له پیسی و نه‌گریسی خۆی ده‌کات.

(الجرف) ده‌و‌رو‌به‌ری مه‌دینه، سح میل دووره، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: (جرف) ده‌که‌و‌یت‌ه نیوان (محجه الشام) تا‌کو (القصاصین)، (محجه الشام) یش پ‌ینگه‌ی حاجیانی شامه له لای (مخیز) هوه د‌یت، تا‌کو (غرابات) و (غراب الضائلة) یان (جبل حبشی) هه‌ندی‌ک له‌نا‌و‌چه‌کانی (جرف) یش ته‌م‌پ‌و ده‌نا‌س‌ر‌یت به (حي الأزهری) به‌لام نه‌و ده‌نگانه‌ی ه‌ینا‌و‌مانه‌وه ئاماژه ده‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی (جرف) در‌یژ ده‌بیته‌وه تا‌کو نا‌و‌چه‌ی (مرقناه) که بریتیه له‌نا‌و‌چه‌ی (وادي الحمض) و (مجتمع الأسیال) ده‌گر‌یت‌ه‌وه.

ئا‌ش‌ک‌را‌بو‌ونی مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌ک:

شیع‌جازی له‌م فه‌رمو‌ده‌یه نه‌وه‌یه ده‌جال ده‌لئت: (أَتَرُونَ هَذَا الْقَصْرَ الْأَبْيَضَ؟ هَذَا مَسْجِدُ أَحْمَدَ) ^(۱) واته: نه‌و کۆشکه سپیه، مز‌گه‌وتی پی‌غه‌مه‌ره (ﷺ) پاشان له و‌ینه‌ی مز‌گه‌وتی پی‌غه‌مه‌ریش (ﷺ) پ‌ا‌به‌مین‌ه که له پ‌ینگه‌ی مان‌گه ده‌ست‌کر‌ده‌کانه‌وه و‌ینه‌ی گیراوه، بی‌گومان وه‌سفی سپ‌یتی به‌پ‌استی لی هات‌وته‌دی.

نه‌مه‌ش مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌کی پی‌غه‌مه‌ره (ﷺ) ده‌سه‌لم‌ین‌یت که نه‌و مز‌گه‌وته به‌رز ده‌بیته‌وهو سپ‌یش ده‌کر‌ت به گ‌ی‌چ یان مه‌پ‌مه‌ر یان هاوش‌یوه‌کانی.. چون‌که له سه‌رده‌می پی‌غه‌مه‌ره (ﷺ) به دارو هه‌سیر در‌وست‌ک‌را‌بوو، وه نه‌وه‌ی فه‌رمو‌وی

(۱) صحیح: المستدرک (۵۸۶/۴) برقم: (۸۶۳۱). قال الإمام الحاكم: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

هه‌مووی هاته دی، نه‌گەر له دووره‌وه سهیری مزگه‌وته‌که بکه‌ین نه‌وا له مه‌سافه‌یه‌کی زۆر دوور نه‌وه به‌دی ده‌که‌ین که سپیه..

پوخته‌ی قسه‌کان نه‌وه‌یه که مه‌سیحی ده‌جال داده‌به‌زێت له پشت کێوی ئوحد له‌و زه‌وییه شۆره‌کاتانه‌ی له‌و ناوچه‌ن و هه‌ر له‌وێدا سه‌ریازگه‌ی خۆی داده‌نێت له کۆتایی (الصادقیه) له‌ باکووری (ئور)، هه‌ر که‌سی‌ک بیانبینیت فەرمووده‌که‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ده‌خاته‌وه یاد.

ماوهی مانهوهی دهجال لهسهر زهوی

سه بارهت به ماوهی مانهوهی دهجال لهسهر زهوی هه موو فهرماشته کانی پیغه مبه (ﷺ) ئه و راستیه دوویات دهکهنه وه که تنها چل رۆژ یا چل شهو لهسهر زهوی ده مینیتته وه، به لام لهو ماوهیه دا هه موو سه ر زهوی ده گهریت، ههروه کو فهرموده که ی فاتیمه ی کچی قهیس (رهزای خوی لی بی) پیشتی باسمان کرد که دهجال لهسهر زاری خوی ده لی: (.. فَأَسِيرَ فِي الْأَرْضِ فَلَا أَدَعُ قَرْيَةً إِلَّا هَبَطْتُهَا فِي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً..)^(۱).

واته: لهسهر زهویدا ده گهریم، هیچ گوندیک نامینیت که تیی نه چم، له ماوهی چل شهو دا.

له فهرموده یه کی تر ده فهرموی: (وَإِنَّهُ يَمُكُّ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا يَبْلُغُ فِيهَا كُلَّ مَنْهَلٍ..)^(۲).

واته: .. دهجال چل رۆژ لهسهر زهوی ده مینیتته وه، تیایدا ده گاته هه موو شورنیک.

سه بارهت به و چل شهو و رۆژه، پیشه و نه واسی کوپی سه معان (ﷺ) ده لیت: (.. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَبُثُهُ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ يَوْمًا، يَوْمٌ كَسَنَةٍ، وَيَوْمٌ كَشَهْرٍ، وَيَوْمٌ كَجُمُعَةٍ، وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَةٍ، أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ؟ قَالَ: لَا، اقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: كَالْعَيْثِ اسْتَدْبَرْتَهُ الرِّيحُ..)^(۳).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۶۲) باب: قصة الجساسة، برقم: (۲۹۴۲).

(۲) مسند الإمام أحمد (۵/ ۴۳۵) برقم: (۲۳۷۳۵). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.

(۳) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۵۰) باب: ذكر الدجال، برقم: (۲۹۳۷).

واتە: گوتمان: ئەي پىغەمبەرى خوا(ﷺ)! ماۋەي چەند لەسەر زەۋى دەمىنىتەۋە؟ فەرمۇي: چل پۇژ، پۇژى يەكەمى ۋەكو سالىكەو پۇژى دوۋەمى ۋەكو مانگىكەو پۇژى سىيەمى ۋەكو ھەفتەيەكەو باقى پۇژەكانى تىرى ۋەك ئەم پۇژانەي خۇتان وايە، گوتمان: ئەي پىغەمبەرى خوا(ﷺ)! ئەو پۇژەي كە ۋەك سالىك وايە تەنھا پىنج فەرزە نوژى يەك پۇژى تىدا بىكەين؟ فەرمۇي: نەخىر لەسەر پۇژانى ئاسايى بىيىن(واتە: ھەر ماۋەي شەۋو پۇژىكى ئاسايى پىنج فەرزى تىدا بىكەن)، گوتمان: ئەي پىغەمبەرى خوا(ﷺ)! ئەي خىرايەكەي لەسەر زەۋى چەندە؟ فەرمۇي: ۋەك ھەور كە رەشەبا پالى پىۋە بىت..).

لەم فەرمايشتانەي پىغەمبەرى خوا(ﷺ) بۇمان دەرەكەۋىت كە لە سەرەتاي ھاتنى دەجال پىۋانەي شەۋو پۇژ لەسەر زەۋى تىك دەچىت ۋ لەسەر پىۋانەي ئاسايى خۇي نامىنىت، بەلام دواتر ۋەك خۇي لى دىتەۋە، ئەمەۋ لە فەرمودەكەدا ھاتۋە كە پۇژى يەكەم ھىندەي سالىكى لى دىت، ۋە پۇژى دوۋەم ھىندەي مانگىگ ۋە پۇژى سىيەم ھىندەي ھەفتەيەك، دواتر شەۋو پۇژ ئاسايى دەبىتەۋە ۋەكو خۇي لى دىتەۋە، بۇيە لە فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) ھىچ ئامازەيەك بەۋە نەكراۋە كە ئەو رۇدداۋە بەھۋى دەجالەۋە رۇو دەدات، يان دەجال ۋا دەكات كە پىۋانەي شەۋو پۇژ تىك بىچىت، بەلكو لەو كاتەدا كە دەجال دىت زەۋى خۇي بەھۋى كارەساتىكەۋە پىۋانەي شەۋو پۇژى تىدا تىكچۈۋە، نەك كارىك يىت كە دەجال ئەنجامى بدات.

كەۋاتە بۇمان دەرەكەۋىت ئەو پۇژەي كە ھەلدىت ھەتا دەگاتە خۇرئاۋابوون بە (۳۶۰) پۇژ دەگاتى.

پۇژى يەكەم ۹۰۰۰ ھەزار كاتىمىرە، ئەمپۇ ئىمە لە دە سەعاتدا سى چوار نوژ دەكەين، بەلام لەو سەردەمىدا ۹۰۰۰ كاتىمىرە لەنىۋان پۇژەلاتن ۋ پۇژئاۋابوون^(۱).

(۱) الرقائق العريفى، لا ۳۹۰.

چەند نوێز بکەین؟ ئایا یەك نوێز بکەین تەواو؟

پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی: نەخیز، ئەوەندە بەس نیه چۆن دەبی چوار نوێز بکە؟

نوێزی بەیانی بکە پاش چوار مانگی تر نوێزی نیوڕۆ بکە پاشان دانیشی سێ چوار مانگی تر پاشان نوێزی عەسر بکە، پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی: بە پێی ئەندازەی نوێزەکان نوێزە بکە، ئەمە چۆن؟

ئەگەر کەسێک پرسیار بکات و بڵێت ئەو لە نوێزی عیسا کابرا چۆن نوێز بکات لە کاتییدا لەوانەیە پۆژ بە ئاسمانەوه دیار بێت؟

و ئەلامەکی دەڵێن:.. لە هەر بیست و چوار کاتژمێر پێنج نوێز ئەنجام دەدەن، وە نوێزەکانیشیان لە گەڵ شاری مەککە مۆکەرەمە دەیت... وە هەندێ لە زانیان دەڵێن: لە گەڵ نزیکترین ولاتی دراوسییه کی دەیت.. ئیستا بە حوکمی ئەوێ کە نیسلام فرەوان بوو گەیشتۆتە قوتبی شیمالی و جنوبی، وە گەیشتۆتە هەندێک لە دۆڵەتەکانی باکوری سویدو باشوری دانیمارک، لە هەندێک لە شارەکان پۆژ نزیکە سێ مانگ بە ئاسمانەوه دەمیشتەوه، وە پۆژیش سێ مانگ دەمیشتەوه، پاشان پۆژ دەگەریتەوه، وە ئاوا بەردەوام دەیت هەتا دەگاتە باکوورو پۆژ ئاوا دەیت، وە بەیانیەکی پۆژ نابینیتەوه یاخود تیشکەکی نابینرێت تەنها بە کەمی نەیت، ئینجا شوو درێژ دەیتەوه لای ئەوان^(۱).

دکتور محەممەد عورەیفی دەڵێت: پرسیارم لەچەند بڕایەکی ئەو شارە کردو گوتم: ئیوه لێرەدا سێ مانگ پۆژ نابینن، گوتیان سویند بەخوا ئیمە سێ مانگە پۆژ نابینن، گوتم ئەو ئیوه چۆن دەخەون؟ چۆن دەژین؟ گوتیان:.. خەلک لێ راها توو لەو شارە کە سەعات هەشت دیت پۆژ ئاوا دەیت، باوکیان دەڵێت دەو مندالینە کاتی نوستن هاتوو، نوستن بۆ ئیوه قوتابخانە، پۆژیش هەلاتوو باوکیش هەلەستێ پەردە زوورەکانی دادەخات هەتا پرووناکی نەیتە ژوورەوه،

(۱) الرقائق العریفی (۳۹۰).

ئىنجا ھەمويان دەخەون وەكو شەو.. پاش شەش ھەوت سەعات ھەلدەستن دەى
مىندالېنە ھەستن نوئىزى بەيانى بىكەن، ئەوانىش ھەلدەستن و نوئىزى بەيانى
دەكەن، وە لەسەعات ھەوت بەرەو قوتابخانە دەچن، ئىنجا دەرگاكانيان دەكەنەو
ئەمە رۆژە كە شەوئىش دادىت بەھەمان شىوہ دووبارە دەيىتەو^(۱).

ئاشكرابوونى موعجىزەيەك:

زانايان دەلېن: زەوى لەسەرەتاي دروست بونى زۆر بە خىرايى دەسوراپەوہ كە
شەوئىك دوو سەعات و رۆژئىكىش دوو سەعات بوو سالىكىش (۲۲۰۰) رۆژ بوو،
ورە و رە خاويۆتەوہ تاوہكو ئىستا كە سالىك (۳۶۵) رۆژە! جا دەلېن بەردەوامىش
خاويۆتەوہ بە برىكى كەم كە لە سەد سالىدا چركەيەك كەمتەرە كە لە مليۆنەھاو
مليارەھا سالى تردا دەكاتە برىكى زۆر خاويوونەوہ، كە ئەگەر كار وا بىرەت پاش
مليارەھا سالى تر زەوى دەوہستى و بە پىچەوانەوہ دەخوليتەوہ، ئەو كاتەش خۆر لە
خۆرئاواوہ دەيىزى كە ھەلدى، كەواتە ئەم نىشانەيە رۆژى دوايى لە عەقلى
زانست قبولەو دەگونجى بىي! ئەوان مليارەھا ساليان بۆ داناوہ!

ئىسلامىش دەلې: ھەركاتى خوا ويستى دەيىتەي.. لە فەرمودەشدا لە
باسى ھاتنى دەجالدا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئامارەي بەوہ كردوہ كە دەجال
(۴۰) رۆژ دەمىيىتەوہ رۆژئىكى بە ھىندەي سالىكەو رۆژئىكى بە ھىندەي
مانگىكە و رۆژئىكى بە ھىندەي ھەفتەيەك و رۆژەكانى تىرش ئاسايە! پەنگە
ئەوہش ھەر بەھۆي خاويوونەوہي زەويەوہ يىت، بۆيە زانايان ئەمىرۆ لە ئەنجامى
لېكۆلېنەوہيانەوہ ئەم قەسەيەيان قبولە.

موسلمان بوونى قوتايەيەكى دكتور^(۲):

موسلمانان لە بنكەي ئىسلامى لە (كييف) لە ئۇكرانيا راھاتوون لە سەر
ئەوہي كە ھەرچەند رۆژئىك و يەككە لە ئۇكرانيەكان دىت لە مەزگەوتدا موسلمانان

(۱) الرقائق للعرفي، لا ۳۹۰ - ۳۹۱.

(۲) سەرچاوە <http://www.arraid.org/index.php?r=1&lang=ar>.

دەپ.. بەلام ئەمجارە ھەروا ئاسايى و سادە نەبوو، گەنجىكى ئۆكرانى كە ناوى (دیمىترى بولياكوف) ھو قوتابى دکتۆرايە لە بواری فيزیا، ھاتە مزگەوت و لە تەنیشت ئىمامەو دانیشت دواى نوێژ، يەكجى لە لاو چالاكەكانى مەكتەبى ناساندنى ئىسلامى مەركەزەكەشى لە گەلدا بوو، ئىمام ھەندى قسەى كرد وەك پێشەكەك و پاش ماوھەكى كەم (دیمىترى) بە داويدا شاھەتەمانى ھىناو گوتى:

(أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله).

بەلجى .. دیمىترى باسى موسلمان بوونەكەى بۆ ئامادەبووان كرد، كە لە رپى زانستى فيزيائە موسلمان بوو.. ناوبراو دەلێت: لە گەل تيمىكى لىكۆلینەوھى زانستى كاردەكەم لە بواری فيزيائى بۆشايى (الفيزياء الفراغية)، بەسەر پەرشتى پروفیسۆر (نىكۆلاى كوسىنىكوف)، كە يەكێكە لە گەورە زاناكانى بواری فيزیا، لە لىكۆلینەوھەكەياندا چەند نمونەيەكیان وەك زەوى دروستكردو تاقىكردنەويان لەسەر كرد، تاوھەكو دىراسەى بىردۆزى تازەى خولانەوھى زەوى بكن بە دەورى تەوھەكەيدا، بىردۆزەكەى پروفیسۆر (كوسىنىكوف) دادەنرێ بە تازەترین و بە جورئەترین بىردۆز لە تەفسىرى دياردەى خولانەوھى زەوى بە دەورى تەوھەكەيدا.

تيمەكەى ھەستان بە دروستكردنى چەند تۆپىكى تايبەتى وەك زەوى كە ناوھوى پر بوو لە كانزايەكى تەوھە، كە لە بواریكى موگناتىسى تايبەتدا دەخولانەوھە.. ھەروەك زەوى كە بەھۆى بواری موگناتىسى خۆرەو (كە پەيوەندى ھەيە بە چرپى وزى خۆرەو) دەخولیتەوھە .. كە ئاراستەى (قوتبى شمالى) دەوھستتە سەر ئەو بوارە...

تیبينى كراوھ كە خیرايى قوتبى موگناتىسى زەوى تا سالى ۱۹۷۰ع بە خیرايى ۱۰كم لە سالىكدا دەجولا، لەم سالانەى داويدا ئەو خیرايەى گەشتۆتە ۴۰ كم لە سالىكدا .. تەنانت لە ژێر ئەو بوارە موگناتىسىيە بەيەكجار لە سالى ۲۰۰۱ع قوتبى موگناتىسى زەوى ۲۰۰كم خزاوھ.. ئەمەش وا دەكات كە لە داھاتوودا ھەردوو قوتبە موگناتىسىيەكەى زەوى جیگۆرکى بكن و بەمەش زەوى بە پێچەوانەوھە بخولیتەوھە، ئەمەش يانى ھەلھاتنى خۆر لە خۆر ناواوھ^(۱)..

(۱) سەرچاوە: <http://www.arraid.org/index.php?r=1&lang=ar>.

بەللى. دىمىترى ئەم تاقىكردنەوانەى بە چاۋى خۆى بىنى، وە كە زانى
پىغەمبەر (ﷺ) باس لە پرودادى وا دەكات كە دەفەرموى: ھەركەس پىش
ھەلھاتنى خۆر لە خۆرئاواو ھەتەبەكەت خوا تەوبەكەى لىوھەدەگرت. يان كە
دەفەرموئەت: لە كۆتايى بوئەوەر دەجال دىت و چل پۆژ دەمىنئەتەو، درىژى
يەكەى لە پۆژەكانى سالىك دەيئەت و پۆژىكىشى درىژىكەى مانگىك دەيئەت
و پۆژىكىشى درىژىكەى ھەفتەيەك و پۆژەكانى تىشى وەك پۆژى ئىستاي
لىدئەتەو.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى ھاتنى دەجالى كرد بۆ ھاوھالان ئەوانىش پىسيان
چەند دەمىنئەتەو؟

فەرموى: چل پۆژ، پۆژىكى بەقەدەر سالىكەو پۆژىكىشى بەقەدەر
مانگىكەو پۆژىكىشى بەقەدەر ھەفتەيەكەو باقى پۆژەكانىشى وەك پۆژى
ئاسايە، ھاوھالان گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ئەو پۆژەى كە بەقەدەر سالىكە
ھەر نوژى پۆژىكى تىدا بکەين؟ ئەويش فەرموى: نەخىر لەسەر پۆژى ئاسايى
حسابى بۆ بکەن، واتە: (ھەر بىست و چوار سەعات پىنج فەرز نوژى تىدا
بکەن)، ديارە ئەمەش پەيوەندى بە خاويونەو ھى زەوى يەو ھەيە، چونكە زانايان
لە ئەنجامى لىكۆلىنەو ھى زۆرەو بۆيان دەرکەوت كە زەوى لە سەرەتاو ئەوئەندە
خىرا سوراپتەو كە شەو و پۆژىك چوار سەعات بوو ھەتا وردە وردە خاويوتەو
بە مليار سال تا گەيشتۆتە ئىستا كە شەو و پۆژىك بىست و چوار سەعاتەو
بەردەوامىش لە خاويونەو ھەيە، ھەر چەند بپەكەى زۆر كەمە سالانە، ئەگەر لە
چوار سەعاتەو بووئەت بە بىست و چوار سەعات ئاسايە كە بپەكەى بە ھەوت
بىست و چوارى و بپەكەى بە سى بىست و چوارى و بپەكەى بە سى سەدو شەست و
پىنج بىست و چوارى، ئىنجا بە پىچەوانەشەو بەخولتەو ھى خۆر لە خۆر ئاواو
بپىنين كە ھەلئەت، بەلام كەى و چۆن؟؟ ئەو ھى خوا دەزانئەت ..

ئەمانە وای كرد كە دىمىترى بپەكەى ئىسلامى كىيف و لە مزگوتەكەيدا
لە ئۆكرانيا موسلمانبونى خۆى رابگەيەنئەت. ئىستاش كە بەردەوام دەيئەت لە سەر
نامادەكردنى نامەى دكتوراكەى، بە گوروتين و بپروچونىكى ترەو كاردەكات،

كە گورپو تىنى زانايەكى فیزیایی خواناسى موسلمانە كە لە كارەكانیدا دەسلەتتى
خوای پەروردگارى بالادەست دەبینت^(۱).

زاناکانىش لەكۆن و نوڭ زۆر قسەیان دەبارەى ئەو مەسلەيە کردووێ پراو
بیروبوچونی جیاوازیان بۆ لیکدانەوێ هەيە، بۆ نمونە: هەندیکیان پێیان وایە
كە خوای گەورە هەر بە راستی کات درێژ دەکات تا وای لێ دیت شەو
پۆژی یەكەم هیندەى سالیك بیئت و شەو پۆژی دووهم هیندەى مانگیك بیئت
و شەو پۆژی سێهەم هیندەى هەفتەيەك بیئت، وەك زانای گەورە ئینو مەلەك
(پەحمەتى خوای لێ بێ) دەفەرموێت.

بەلام پێشەوا علی القاری (پەحمەتى خوای لێ بێ) ئەم رایەى پێ دروست
نیەو دەلیت: ئەگەر وابوایە دەبوو لەو پۆژەدا كە هیندەى سالیكە تەنها پێنج فەرز
نوێژی تێدا بکرایە، چونکە نوێژە فەرزەکان کاتی دیاری کراوی خوایان هەيەو
ناییت لەکاتی تردا بکەرن^(۲).

هەندیکى تر پێیان وایە كە درێژبوونەوێ شەو پۆژ لەو کات هۆيەكەى
دەگەرپیتەوێ بۆ ئەوێ كە دەجال چاوبەستى لە خەلك دەکات و لە پێگەى
سیحروە وایان لێ دەکات كە شەو پۆژیان لێ تێك بجیئت و نەتوانن لیکیان جیا
بکەنەو، ئەمەش رای (عبدالفتاح أبو غدە)یە كە لە پەراوێژەكەیدا بۆ كتيبی
(التصريح بما تواتر في نزول المسيح) دا دەرى دەپرێت^(۳).

ئەمەش بۆچونیکى لاوازه، چونکە پێشەوا نەوێ (پەحمەتى خوای لێ بێ)
دەلیت: زاناکان دەلین: ئەم فەرمودەيە پروداوێكى راستیە نەك سیحرو خەيال
بەبەلگەى ئەوێ كە جگە لەسێ پۆژی یەكەم پۆژەکانى تری وەك پۆژی
ئاسایی خۆمانى لێ دیتەو^(۴).

(۱) سەرچاوه/ <http://www.arraid.org/index.php?r=1&lang=ar>.

(۲) المرقات شرح المشكاة، للعلامة علي القاري (۱۹۵/۵).

(۳) التصريح بما تواتر في نزول المسيح للكشميري، تحقيق عبدالفتاح أبو غدة لا ۱۱۱.

(۴) شرح صحيح مسلم، للنووي (۶۵/۱۸).

مامۇستا سەئىد نورسى (پەخمەتى خاى لى بى) ھەوللى داۋە لىكدانەۋىيەكى زانستىيەنە بۇ ئەۋروداۋە بدۇزىتەۋە دەلىت: دەجال يەكەم جار لە جەمسەرى بەستەلەكى باكورى زەۋىيە دىت كە لەۋى شەش مانگ شەۋە شەش مانگىش پۇژە، دواتر كەمىك دىتە خوارەۋە بۇ ئەۋروداۋە كە تىيادا مانگىك شەۋە مانگىك پۇژە دواتر بۇ ئەۋروداۋە كە ھەفتەيەك شەۋە ھەفتەيەك پۇژە، پاشان دىتە ئەۋروداۋە خۇمان كە شەۋە پۇژىيان تىدا ۋەك يەكە.

ھەرۋەھا دەلىت: دەجال لەلاى پۇژەلەتەۋە دىت، ۋە بە نىسبەت نىۋە دورگەى عەرەبىيەۋە پۇژەلەت تا جەمسەرى بەستەلەكى باكورى ھەمىۋى ھەر پۇژەلەتەۋە شىۋىنى واش ھەيە لەسەر پىۋى زەۋىيە كە تا يەك سال تىشكى خۇرى بەر ناكەۋىت، ياخود بە پىچەۋانەۋە بەردەۋام ھەر پۇژە، ۋە پەنگە ئەۋرودە كە دەجال دىت، يەكەم پۇژ لەۋ شىۋىنە دورە يىت كە پۇژەكەى وردە وردە كەم دەيىتەۋە جارى وايە بە ئەندازەى مانگىكى لى دىت، ۋە دواى پۇژىك بە ئەندازەى ھەفتەيەكە، لەبەر ئەۋىيە كە ئەگەر لەۋ شىۋىنەۋە زىاتر بەرەۋە ئەملا ھاتى و نرىك بويەۋە پۇژ بە ئەندازەى ھەفتەيەكى لى دىت، ۋە پاشان پۇژەكان ۋەك ئىستاي ئىرە ئاسايى دەبنەۋە^(۱).

مامۇستا (ھارۋى) دەلىت: پىمان وايە ئەۋروداۋە بۇچونەش لاۋازە، چونكە جىاۋازى كات لەناۋچە بەستەلەكەكاندا پىۋىۋىك نىيە تايىبەت يىت بەسەردەمى دەجالەۋە لە ھىچ فەرمودەيەكىشدا نامازە بەۋە نەكراۋە كە دەجال لەۋىۋە دىت، بەلام ئەگەر ئىمە ئەمپۇ ھەۋل بەدىن لىكدانەۋىيەكى زانستىيەنە بۇ ئەۋروداۋە بدۇزىنەۋە دەيىت چاۋىك بە پەۋتى پىۋىۋەكانى پىش ھاتنى دەجال بىشىنىنەۋە، ئەۋروداۋە پىم وايە بتوانىن تا پاددەيەكى زۇر ھۇكارى ئەۋروداۋەمان بۇ پىۋىۋە نەيىنى ئەۋروداۋەمان بۇ ئاشكرا يىت.

پىش ئەۋى بىيىنە سەر لىكدانەۋەى ئەۋروداۋە سەرسۇپ ھىنەرە پىۋىستە تىيىنى دوو خالى گرىنگ بىكەين لەفەرمودەكەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ):

(۱) المکتوبات، بدیع الزمان سعید النورسی، (۱/۴۳۲).

(۱) دياردەكە لەسەرەتادا زەق و ئاشكراترە، بەلام دواتر بەرەو تەنك بوونەوەر كەم بون دەچىت تا واى لى دىت ئاسايى دەيتتەوەر شەو و پوژ وەك جارانى لى دىتتەوەر.

(۲) كاتىك كە ھاوۋەلان (پەزاي خاويان لى يىت) پەرسىيار لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەكەن لەو كاتەدا چۆن نوژ بىكەن ئايا ھەر تەنھا پىنج فەرزى نوژى تىدا بىكەن؟ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىيان دەفەرموت: نەخىر بەلكو (اقدروا لۇ قَدْرُهُ) واتە: ماوۋى كاتى نوژەكان لە پوژىكى ئاسايىدا بىيۈن و ھەموو (۲۴) بىست و چوار سەعاتىك لە كاتى خوياندا دووبارەيان بىكەنەوەر، لىرەدا بۆمان دەردەكەوت تەنك تەنھا شەو پوژ لە خەلكى تىك دەچىت، بەلكو كاتەكانى ناو شەو پوژىش كە بەھۆيانەوەر نوژەكان ئەنجام دەدرىن ئەوانىش تىك دەچن و ناتوانرىت لىك جىابكرىنەوەر، كە ئەم خالەش گىرنگى خۆى ھەيە لە لىككەنەوەر ئەو دياردەيە، جا لە پوانگەي زانستەوەر تىكەلبوونى كات بەشىوازىك كە خەلكى نەتوانن كاتى نوژەكان لە يەكتر جىابىكەنەوەر، بەھۆى يەككە لە دوو ھۆكارەكەوەر دەيت، يان ئەو ھەيە دەيت زەوى لە خولانەوەر بەدەورى خويدا بوەستىت كە ئەمەش دەيتتە ھۆى ئەو ھەيە نىوەر جىھان بەردەوام پوژ يىت و نىوەرەكەي تىشى بەردەوام شەو يىت كە ئەمەش ناگونجىت لەگەل ئەو ھۆى پوژى يەكەم سالىك يىت و پوژى دوو مانگىك و پوژى سىيەم ھەفتەيەك، ھەر ھەيە فەرمان كەردنى پىغەمبەرىش (ﷺ) بە پىوانەي كاتى نوژەكان لەسەر رۆژى ئاسايى ئەوەر دەگەيەيتتە كە كات نەوەرەستەوەر زەوى لە خولانەوەر خۆى نەكەوتتوەر، چۈنكە وەك پىشتەر لە بۆچۈنەكەي (على القارى) دا ھاتبوو نوژەكان خوى گەورە بەپىي كاتەكان فەرزى كەردوون و دەيتتە لە كەردىياندا پىشت بە خۆرەھەلاتن و ئاوابونى خۆر بىبەستىت، جا ئەگەر زەوى لە خولانەوەر ھەستە كاتىش دەوەستىت و ناتوانرىت پىوانەي كاتىش بىكرىت بۆ نوژەكان، لەبەر ئەوەر پىمان وايە ئەم بۆچۈنە ھەلەيەوەر زەوى لە خولانەوەر ناكەوتتە بەدەورى خويدا^(۱).

(۱) نىشانەكانى پوژى دوايى و پروداوكانى پىش ھاتنى، ھاورى محمد ئەمىن، ۱۹۷۷-۱۹۸، چاپى پىنجەم ۲۰۰۵.

كەواتە دەيىت بېچىنە سەر ھۆكارى دووم كە پىمان وايە ئەمەيان واقىي تر زياترە راستى دەيىكىت، ئەويش ئەويە كە شەو پوژ لە راستيدا ھەروەك خۆي لەسەردەمى دەجالدا بەردەوام دەيىت ھىچ گۆرپانكارىە كيان بەسەردا نايەت لە درىژبوونەوەر كورت بون، بەلام ھۆكارىكى تر پروودەدات كە دەيىتە ھۆي ئەوئى خەللى شەو پوژيان بۆ جيانە كرتتەو، واتە: بەرەستىكى وا يىتە بەردەميان كە نەتوانن بزائن نايە شەو يان پوژ، بە واتايەكى تر خەللى سەر زەوي وەك ئەو كەسەيان لى يىت كە لەبەندىخانەيەكى تاريكدا بەندكراو نازانن كەي پوژ دەيىتەوەر كەي شەو دادىت، جا با بزائين چ بەرەستىك ھىندە گەورەيە بتوانن بەرەي پرووناكى لەھەموو خەللى سەر زەوي بگرت بى ناگايان بكات لە ھاتنى شەو پوژ.

پىم وايە ئەگەر كەمىك بە وردى و تىفكرىنەو سەرنجى پرووداوەكانى پيش ھاتنى دەجال بەدين، بەتايەت ئەو جەنگە جىھانىە گەورەيە كە لەبەشەكانى پيشودا بەدرىژى باسما لى كرد، وە بەشەويەكى زانستيانە ئاكامى جەنگىكى لەو جۆرە ھەلبەسەنگىن كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارەي دەفەرموئە: تەنانتە بالئەش لە ئاسمانەو لە ئاگرى ئەو جەنگە رزگارى نايەت و دەكەوتە خوارەو، كوشتارنىكى ھىندە گەورەي تىدا پروودەدات كە دواي شەپكە تەنانتە كەس دەسكەوت كۆناكاتەوەر ميراتيش بەش ناكرت، وە ئەو جەنگە كە ھەموو ولاتانى خۆرناوا بەشدارى تىدا دەكەن دژى لەشكرى ئىسلامى ھەموو جۆرە چەكىكى كاولكارى تىدا بەكار دەھىترت، لە پيش ھەمووشياندا چەكى ئەتۆمى كە لای ھەموان ئاشكرايە تواناي كاولكارى ئەو چەكە تا چ راددەيەكە، بەجۆرەك كە نەك تەنھا مەرووف و گيانلەبەران دەكوژت، بەلكو لە كاتى تەقینەوئى ژمارەيەكى زۆر لەو چەكە ژینگەي زەويش بە تەواوى تىك دەچىت، بۆيە پىم باشە بۆ زانينى ئاكامى جەنگىكى جىھانى لەو جۆرە كە ھەموو جۆرە چەكىكى ئەتۆمى و ھايدروژينى تىدا بەكارىت بگەرپىنەوەر بۆ لای زانايانى پسپۆر لەو بوارەدا بۆ ئەوئى بزائين تا چ راددەيەك كاريگەرى لەسەر ژینگەي زەوي دەيىت.

تېمىك لى زانايانى ئەمىرىكا بەسەر پەرشتى زاناي پىپۇر (براين تون) ھەستان بە ئەنجامدانى لىكۆلىنەوھىيەك سەبارەت بە ئاكامەكانى جەنگىكى ئەتۆمى و كارىگەرى بەكارھىننى ئەو چەكانە لەسەر مەۋقايەتى و ژىنگەى زەوى، لە كۆتايى دا گەيشتە ئەو ئاكامەى كە بەكارھىننى چەكى ئەتۆمى بەشېۋىيەكى زۆرۈ بەرلەۋ دەيىتە ھۆى پرودانى دياردەيەك كە ناويان نا (زىستانى ئەتۆمى) (NUCLEAR) كە بەشى زۆرى جىھان دەگرىتەو، ئەو زانايانە دەلېن كە لە ئاكامى تەقاندەوھى ژمارەيەكى زۆر لەو بۆمبە ئەتۆمىيە، بىرىكى ئىجگار گەورە لە خۆل و تەپ و تۆز و دوكل و ھەرۋەھا تەنى تىشكاۋى كە لەو بۆمبەنە دەردەچىت بەرەو ئاسمان بەرز دەيىتەوھە لە شېۋى ھەۋرىكى ئەستورى تارىكدا بەرى ئاسمان دەگرىت و بۆ ماۋى چەندىن مانگ سەر زەوى دەيىتە شەۋزەنگ و تارىكستان، ھەرۋەھا پەلى گەرما لە چىنەكانى سەرۋەى ھەۋادا زۆر بەرز دەيىتەو، چۈنكە ئەو ھەۋرە پەشە تىشكى خۆر بۆ خۆى گل دەداتەوھە ناھىلېت بگاتە سەر زەوى، ۋەبەپچەۋانەشەۋە پەلى گەرمى لەسەر زەوى بەرپادەيەك دادەبەزىت كە لە نيۋى سەرۋەى زەۋىدا دەگاتە (۲۵) پەلە ژىر سەر، كە ئەمەش دەيىتە ھۆى تياچونى ھەرچى پەۋەك و بەرۋىۋى كىشوكالى ھەيە لەسەر زەۋىدا، دواترىش تياچونى مەرو ماللات و ئازەل، ۋەئەو خەلكانەش كە لە سەرەتاي تەقاندەوھى بۆمبەكاندا نەمردون و ماون بەشى زۆريان بەھۆى ئەو سەرماۋ سۆلەۋ قات و قىرەۋ پىس بوونى ژىنگەيەۋە تيا دەچن و دەمرن^(۱).

بەلج.. ئەمە ئاكامى ئەو جەنگە جىھانىيە گەۋرەيە دەيىت كە لە پىش ھاتنى دەجالدا پروودەدات، دەجال ۋەك پىشتر لە فەرمودەكاندا باسما كەرد لە كۆتايى ئەو جەنگە دىت، كاتىك كە سەرەتاپاي زەۋى شەۋە زەنگەۋ خەلكى شەۋو پۇژيان بۆ لىك جيا نەكرىتەوھە مال وىرانى و كاولكارى و قات و قىر و سەرماۋ سۆلەۋ دەردو نەخۇشى بالى پەشى بەسەر ھەمۋو مەۋقايەتيدا كىشاۋو ئاسمان بارانى لى نابرىت و زەۋى گىيى سەۋز لى سەۋز نايىت و برىستى بەجۇرىك

(۱) حرب النجوم والحرب العالمية الثالثة، موسى زناد، ۱۳۳-۱۳۵.

زۆر بۆ خەلکی دەهینیت کە لە پێناو بە دەست هێنانی نایێکدا هەموو جۆرە کارێکی ناشایستە دەکەیت، هەروەک لە ئینجیلی (بەرنابا)دا هاتووە کە راسترینی ئینجیلەکانە کە ئەمڕۆ لەبەر دەستدا بیت و بۆ ماوەی چەندین سەدە بە نەهێنی لە کتێبخانەکی پاپادا شاردرابۆوە، تا خوای گەورە لەسەر دەستی یەکیەک لە قەشەکانی خۆیاندا بەناوی (فرا مینو) ناشکرای کرد لەسەدە شازدەیی زایینیدا و دواتریش ئەو قەشەییە پاش خۆتندنەوێ ئەو ئینجیلە موسلمان بوو، لەو ئینجیلەدا هاتوووە کە پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوای لیبیت) باسی پڕۆژی دوایی بۆ قوتابیەکانی دەکات و پێیان دەڵێت: (قبل أن يأتي ذلك اليوم سيحلُّ بالعالم خرابٌ عظيم، وستنشُبُ حربٌ فتاكَةٌ طاحه، فيقتلُ الأبُّ ابْنَهُ، ويقتلُ الإبنُ أباه، بسببِ أحزابِ الشعوب، ولذلك تنقرضُ المدن وتصيرُ البلادُ قفرًا وتقعُ أوبنة فتاكه، حتى لا يعودُ يوجد من يحملُ الموتى للمقابر بل تتركُ طعاما للحيوانات وسيرسلُ الله مجاعةً على الذين يبقون على الأرض فيصرُ الخبزُ أعظمَ قيمةً من الذهب، فيأكلون كل أنواع الأشياء النجسة، يا لشقاء ذلك الجيل الذي لا يكاد يسمع فيه أحد يقول (اخطأتُ فارحمني ياالله) بل يجدفون بأصوات مخوفة على المجيد المبارك الى الأبد...) (۱۱).

واتە: پێش ئەوێ بوونه وەر بیت، جیهان کاولکاریەکی گەورەیی بەسەردا دێت، وە جەنگێکی وێرانکەر هەڵدەگیرسێت، تیایدا باوک کورێ خۆی دەکوژێت و کوریش باوکی خۆی دەکوژێت، بەهۆی بەش بەش بوونی گەلانی جیهان لە نێوان خۆیاندا، هەر بەو هۆیەو شارەکان کاول دەبن و وولاتەکان چۆل دەبن و چەندین نەخۆشی کوشندە بڵاودەبنەوێ تا وای لێ دێت کەس نامینیت جەنازی مردووێکان بەریت بۆ گۆرستان، بەلکو بەجێ دەهێلریت و دەبنە خۆراکی گیانلەبەرەکان، وە خوای گەورە برسێتێک دەنیرت بۆ ئەوانە کە ماون لەسەر زەوی تا وای لێدیت نان نرخی لە ئالتون زیاتر دەبێت، نیتەر هەرچی شتی پیس هەیە دەبخۆن، ئای لەنەگبەتی خەلکی ئەو سەردەمە کە بەدەگمەن لە یەکیکیان دەبیسیت بلیت (هەلەم کردوێ خوای گەورە لێم خۆش بە) بەلکو قسەیی ناشایستە و ترسناک بەخوا دەلێن.

(۱) انجیل برنابا (فصل ۵۳) ضای یەکەم ۱۹۰۷.

بەلێ.. دەجال لەسەرەتای ئەو (زستانە نەتۆمیە) دا دێت کە بەشی زۆری جیهانی کردوو بەشەو زەنگ وە بۆ ماوەی یەک دانە ساڵ خەڵکی خۆری تێدا نابینن، پاشان وورده وورده ئەو دوکەل و هەورە پەشە دەپەڕێتەو، تا دواى مانگیکی تر بۆ جارى دووهم خۆر دەبیننەو لە دواى هەفتەیه‌کى تریش بۆ جارى سییه‌م، ئیتر دواتر ئاسمان پ‌ۆشن دەیتەو خەڵکی دەتوانن شەو و پ‌ۆژ لێک جیاکەنەو.

پێشمان باشە لێرەو دیاردەیه‌کى هاو‌شێو وە بێر م‌وسلمانان بەخەینەو، بە تاییه‌تى م‌وسلمانانى کوردستان و عێراق، ئەویش لە کۆتایی جەنگى کەنداودا بوو کاتێک کەبەشی زۆری بێرە نەوتەکانى عێراق لە سالێ (۱۹۹۰-۱۹۹۱)ع دا لەلایەن ف‌ر‌ۆکە جەنگیه‌کانى هاو‌پەیمانه‌کانەو تەقێترایەو سوتینرا، هەموو لەبیرمانە کە چۆن دوکەلێکی پەش بۆ ماوەی زیاتر لە هەفتەیه‌ک ئاسمانی لێل و تاریک کردبوو، وەجار جاره‌ش کە باران دەباری تەنها پ‌ەش‌اوێک بوو لە ئاسمان دەهاته خوارى، جا ئەگەر تەقاندنەوێ چەند بێرە نەوتێک ئەو کاریگەرێ گەورەى هەیت، ئایا دەیت تەقاندنەوێ سەدان بۆمبى نەتۆمى و هايدرو‌جینی زەوى دووچارى چ کارەساتێک بکات؟

ژمارەى پ‌زگارب‌ووانى دەجال چەندە؟

پێشەوا ئیبنو حەجەر (پەحمەتى خ‌وای لى بى) دەلێت:

ئەبو ن‌وعیم لە وەرگیرانى حەسسانى کورى عەتیە کە یەکیکە لە تاییه‌یه متمانە پ‌یکراوەکان لە کتیبى (الحلیه) بە سەندیکى حەسەن دەلێت: (لاینجو من فتنه‌ الدجال إلا اثنا عشر ألف رجل ، وسبعة آلاف امرأة)^(۱)..

واتە: پ‌زگاریان ناییت لە فیتنەى دەجال تەنها دوانزە هەزار پیاو و حەوت هەزار ئافەرەت.

(۱) فتح الباری ، (۹۲/۱۳)

يَتَشَمُّوا حُوزَه يَفْعَى كُورَى يَهْمَان (ﷺ) دَهْلَيْت: (أَوَّلُ الْفَتَنِ قَتَلَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَخِرُ الْفَتَنِ خُرُوجُ الدَّجَالِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَمُوتُ رَجُلٌ وَفِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ حُبِّ قَتْلِ عُثْمَانَ إِلَّا تَبَعَ الدَّجَالُ إِنْ أَدْرَكَهُ، وَإِنْ لَمْ يُدْرِكْهُ آمَنَ بِهِ فِي قَبْرِهِ)^(۱).

واته: يه کهم فیتنه شهید کردنی عوسمانه، کوټاییه که شی دهرچوونی ده جاله، سویند به وهی گیانی منی به دهسته هیچ که سیك نامریت نه گهر به قهه تو زقالتیک ههز بکات به کوشتنی عوسمان ته نه شون ده جال ده که ویت نه گهر بئی بگات، نه گهر بئی نه گات نه مین ده ویت له ناو گوړ.

دايك و باوكی ده جال :

سیفاته کانی دایک و باوکی ده جال له دوو فهرموودیه زور راشکاوانه باس کراوه، ههر چنده هه ندیک له زانایانی فهرموودمناس نه م فهرموودمیان به ییته ز داناوه..

عبدالرحماني كورى نه بى به كره (ﷺ) دَهْلَيْت: يَبْغِهِ مَبْعَرَى خَا (ﷺ) فهرمويه تى: (يَمُكُّ أَبُو الدَّجَالِ وَأُمُّهُ ثَلَاثِينَ عَامًا لَا يُولَدُ لَهُمَا وَلَدٌ ثُمَّ يُولَدُ لَهُمَا غُلَامٌ أَعْوَرُ أَضْرُ شَيْءٍ وَأَقْلُهُ مَنَفَعَةٌ تَنَامُ عَيْنَاهُ وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ. ثُمَّ نَعَتْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَبُويهِ فَقَالَ: أَبُوهُ طَوَالَ ضَرْبِ اللَّحْمِ كَانَ أَنْفَهُ مَنْقَارًا وَأُمُّهُ امْرَأَةٌ قَرَضَاخِيَّةٌ طَوِيلَةُ الْيَدَيْنِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ قَسَمِعْنَا مَوْلُودًا فِي الْيَهُودِ بِالْمَدِينَةِ فَذَهَبْتُ أَنَا وَالزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى أَبُويهِ فَإِذَا نَعَتْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِيهِمَا فَقُلْنَا هَلْ لَكُمَا وَلَدٌ فَقَالَ مَكُنَّا ثَلَاثِينَ عَامًا لَا يُولَدُ لَنَا وَلَدٌ ثُمَّ وُلِدَ لَنَا غُلَامٌ أَعْوَرُ أَضْرُ شَيْءٍ وَأَقْلُهُ مَنَفَعَةٌ تَنَامُ عَيْنَاهُ وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ. قَالَ فَخَرَجْنَا مِنْ عِنْدِهِمَا فَإِذَا هُوَ مُنْجِدٌ فِي الشَّمْسِ فِي قَطِيفَةٍ لَهُ وَلَهُ هَمَمَةٌ فَكَشَفَ عَنْ رَأْسِهِ فَقَالَ مَا قُلْتُمَا قُلْنَا وَهَلْ سَمِعْتُمَا قُلْنَا قَالَ نَعَمْ تَنَامُ عَيْنَايَ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي)^(۲).

(۱) المجالسة وجواهر العلم، (۲/ ۱۶۴)، برقم: (۲۸۶).

(۲) ضعيف: سنن الترمذي (۸/ ۴۸۰) كتاب: الفتن، باب: ما جاء في ذكر ابن صائد، برقم: (۲۴۱۴). وإسناده ضعيف فيه علي بن زيد بن جدعان وهو ضعيف، وأورده ابن كثير في (النهاية) (۱/ ۱۲۷)، وقال: هو منكر جداً.

عبدالرحمانی کوری ئەبی بەکرە (ﷺ) دەلیت: رۆژێکیان پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌سفی دایک و باوکی ده‌جالی کردو فەرموی: (يَمُكْتُ أَبَوَا الدَّجَالِ ثَلَاثِينَ سَنَةً لَا يُولَدُ لَهُمَا، ثُمَّ يُولَدُ لَهُمَا ابْنٌ مَسْرُورٌ مَخْتُونٌ، أَقْلُ شَيْءٍ نَفْعًا وَأَصْرُهُ، تَنَامُ عَيْنَاهُ، وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ)^(۱).

به کورتی و کوردی:

دایک و باوکی ده‌جال سی سالی منداڵیان ناییت، دواتر خوای گه‌وره منداڵێکیان پێ ده‌به‌خشییت که کۆتره... سیفه‌تی نه‌و منداڵه‌ وایه‌ چاوه‌کانی ده‌خه‌وت به‌لام دلی ناخه‌وت.. باوکی بێ گۆشته‌و دایکی قه‌له‌وه‌، وه‌ردوو ده‌ستیشیان درێژه..

وای ده‌بینم نه‌م دوو فەرمووده‌یه‌ ناماژه به‌وه بکات که هه‌ول به‌هین لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر ده‌ریاره‌ی دایک و باوکی ده‌جال بکه‌ین، له‌ چ کاتی که له‌ دایک بووه‌؟ سالی چهند له‌ دایک بووه‌؟ له‌ سالی چهند دایک و باوکی هاوسه‌رگیران کردووه‌..

نه‌م دوو فەرمووده‌یه‌ نه‌وه‌مان پێ ده‌لیت: که هه‌ر که‌سێک گوێی له‌ هاتنی ده‌جال بوو با به‌ خه‌لکی رابگه‌یه‌نیت، بۆ نه‌وه‌ی مرو‌ف بیری لیبکاته‌وه‌.. که فیتنه‌که‌ی زۆر مه‌ترسیداره‌.

(۱) ضعیف: مسند الإمام أحمد (۳۴/ ۱۵۰) برقم: (۲۰۵۲۰). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

ئایا دهجال زیندوو؟ (ئینبو صیاد) کییه؟ وه ئایا له سهردهمی پیغه مبهەر (ﷺ) هه بووه؟

پیش نهوهی وهلامی نهو دوو پرسیاره بدهمهوه پیوسته زانیاریه کمان ههیت به حالی ئینبو صیاد که ئایا نهو پیاهو دهجال بووه یان نا؟

نه گهر (ئینبو صیاد) دهجال نه ئایا دهجال ئیستا ههیه پیش نهوهی فیتنه کهی ده رکهوی یاخود نا؟ پیش نهوهی وهلامی نهو پرسیاره بدهینهوه بزانی ئینبو صیاد کییه؟

ئینبو صیاد پیاهو که له جوله کهکانی شاری مه دینه ناوی (صاف) هو زۆریه نیشانهکانی به دهجال دهچوو، کاتیک پیغه مبهری خوا (ﷺ) کۆچی کرد بو (مه دینه) هیشتا ته مهنی مندال بوو، خوی ناوی (عه بدوللا) بوو باوکیشی ناوی (صیاد) یان (صائد) بوو^(۱).

پیشهوا ئینبو که ئیر (پهحمهتی خوی لی بی) ده گێرپهتهوه که دواتر موسلمان بووه کورپکیشی بوه ناوی ناوه (عمار) که به کیک بووه له پیاهوچاکانی (تابعین)^(۲).

ئینبو صیاد وهک پیشهوا زههه بی (پهحمهتی خوی لی بی) ده گێرپهتهوه دهلیت: به کورپری و خهته نه کراوی له دایک بووه^(۳).. کابرایه کی جادوو گهر بووه هه ندی جار فالی ده گرتوه، جاری وا هه بوو راست ده رده چوو وه جاری واش هه بوو درۆ ده رده چوو، تا وا له ناو خه لکدا بلایو بیهوه که گوايه ده جاله.

(۱) فتح الباری (۲۲۰/۳).

(۲) النهاية في الفتن والملاحم، ابن کثیر، تحقیق د. طه زینی، (۱/۱۲۸).

(۳) تجرید أسماء الصحابة (۳۱۹/۱) رقم: (۳۳۶۶).

پیشهوا نیښو حه جهر (په حمه تی خوی لی بی) ده لیت: نایت ناوی نیښو صه یاد بخړته ریزی هاوه لآن، له بهر نه وهی ته گهر نه م پیاوه ده جال بیت نه وه بیگومان هاوه ل نیه، له بهر نه وهی به کافری ده مرئ، وه ته گهر ده جالیش نه بی نه وام نه م پیاوه گه یشته ته پیغه مبهرو موسلمان نه بووه^(۱).

پاش نه وهی که نه م هه واله زور له ناو خه لکدا بلا بووه گه یشته وه پیغه مبهری خوا (ﷺ)، نه ویش ویستی خوی بیینیت و تاقی بکاته وه بزایت ده جاله یان نا، ههر بو نه م مدهسته پیغه مبهری خوا (ﷺ) چهند جارنک چوه بو لای (نیښ و صیاد) و قسه ی له گه لدا کردووه، ههروه کو عه بدولای کوری عومه ر (ﷺ) ده گیرته وه (أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ انْطَلَقَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَهْطٍ قَبْلَ ابْنِ صَيَّادٍ حَتَّى وَجَدَهُ يَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ عِنْدَ أُطْمِ بَنِي مَغَالَةَ، وَقَدْ قَارَبَ ابْنُ صَيَّادٍ يَوْمَئِذٍ الْحُلُمَ، فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ظَهْرَهُ بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِابْنِ صَيَّادٍ: أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَنَظَرَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ، فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ فَرَفَضَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ، ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَاذَا تَرَى؟ قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خُلِّطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ، ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَبِيئًا، فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: هُوَ الدُّخُّ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اخْسَأْ، فَلَنْ تَعُودَ قَدْرَكَ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: دَرَنِي، يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبَ عُنُقَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ)^(۲).

واته: پیسهوا عومه ر له گه ل پیغه مبهرو (ﷺ) پو لیک له هاوه لآن چون بو لای (نیښ و صیاد) بینیان له نریک بینایه کی بهرز له گه ره کی (مغاله) ی نه نصاره کان له گه ل کو مده له مندالیک یاری ده کات، (نیښ صیاد) یش نریک بووه له ته مده نی بالغ بوون، ههستی به خوی نه کرد هتا پیغه مبهرو (ﷺ) کیشای به ده ستیداو پی فرموو: (أشهد أني رسول الله؟) واته: نایا شاهی دی ده دیت

(۱) الإصابة في تمييز الصحابة (۵/ ۴۹).

(۲) صحيح البخاري (۵/ ۲۷۶) باب: إذا أسلم الصبي، برقم: (۱۳۵۴).

که من پیغمبەرى خوام؟ ئەویش سەیرىكى کردو پىی گوت: شايتى دەدەم که تۆ پیغمبەرى نەخویندەوارەکانى، پاشان بە پیغمبەرى (ﷺ) گوت: ئەى تۆ شايتى دەدەى که من پیغمبەرى خوام؟ پیغمبەرىش (ﷺ) رەتى کردەو پىی فرموو: (أمنت بالله وبرسله) واتە: باوەرم ھەيە بە خواو پیغمبەرهکانى، پاشان لە (ئىبن صياد) ى پرسى: (ما ترى)؟ واتە: چى دەبینیت؟ ئەویش گوتى: راستگوێهەك و درۆزنىك دىن بۆ لام، پیغمبەرىش (ﷺ) فرموى: کارەكەت لى تىكەل بوو، پاشان پىی فرموو: شتىكى نەيىنم لى شاردویتەو بەزانم دەیزانىت؟ (ئىبن صياد) یش گوتى: (هو الدخ) واتە: (شتەكە دوخە) ئەویش پىی فرموو: بەقەت لەوە زیاتر نايت، پىشەوا عومەر (رضي الله عنه) گوتى: ئەى پیغمبەرى خوا (ﷺ) رینگەم بدە با لە ملى بدەم، پیغمبەرى خوا (ﷺ) پىی فرموو: ئەگەر دەجال يىت ئەوا ناتوانيت بىكوژيت، ئەگەر ئەویش نەيىت خىر لە كوشتىدا نەيە.

لە رىوايەتتىكى تر ھاتووہە که پیغمبەرى خوا (ﷺ) پىی فرموو: چى دەبينى؟ دەلێت: عەرشىك و بارەگايەك دەبينم لەسەر ئاو، ئەمجا پیغمبەر (ﷺ) فرموو: بارەگاوە عەرشى شەيتان دەبينى لەسەر دەريادا، وەچىتر دەبينى؟ دەلێ: درۆزنىك و راستگوێهەك دەبينم، جا پیغمبەر (ﷺ) فرموو: لى تىكەل بوو وازى لى يىنن^(۱).

پىشەوا ئەبو زەر (رضي الله عنه) دەلێت: پیغمبەرى خوا (ﷺ) ناردەمى بۆ لای داىكى ئىبنو صەيادو فرموو: پرسیارى لى بکە که چەند لە سکی دابووہە لەکاتى ھەمليدا؟ دەلێ: جا ھاتمە لای و پرسیارم لى کردو گوتى: دوانزە مانگ لە سکەدا بوو، دەلێ: ديسان ناردەمى بۆ لای که پرسیارى لى بکەم کاتىکە که لە داىک بوو گریانى چۆن بوو؟ دەلێ: منیش گەراموہە لای و پرسیارم لى کردو گوتى: گریانى وەکو گریانى مندالى يەك مانگە بوو، پاشان پیغمبەرى خوا (ﷺ) پىی گوت: من نەيىنەکم لى شاردیەوہە، گوتى: سەرە لوتى مەپړىک و

(۱) صحيح مسلم (۴/ ۴۹ - ۵۰).

دووکه له گهوره که، دهلی که ویستی بلی دووکه له: واته: الدخان ته نیا گوتی: الدخ الدخ^(۱).

وه مه به ستیش بهم دووکه له نهویه که خوی گهوره ده فهرموئ: [فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾]^(۲).

واته: چاوه پڕ به پوژیک دیت ناسمان دووکه لێکی دیارو ناشکرا له گه له خوی ده هیئت، خه لکی ده گرته وهو دایان ده پوشت، نهو دووکه له سزایه کی به نازاره.

پیشهوا ئیبنو که ثیر (په حمه تی خوی لی بی) ده لیت: ئیبن صه یاد یه کی بووه له سه رپنگای جادوو که ران جا به زمانی جنه کان وه لای دووکه له که ی داو ته وه که گوتیه تی الدخ، چونکه جنه کان ناوو قسه کورت ده که نه وه، وه (الدخ) به واتای الدخان واته: دووکه له، جا کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) زانی که نه مه ئیبن و صه یاده پی فهرموو: بیده نگ به تو قه دری خۆت نه زانیوه یا خود تو زیاتر پێزو ده سه لات زیاده ناییت^(۳).

له وانه یه که سی که پرسیار بکات و بلیت: چون داوای پیغه مبه رایه تی کردوهو، پیغه مبه ریش (ﷺ) وازی لی هیناوه؟

وه لایمی نه م پرسیاره ش نهویه: کهوا لهو پوژگاره دا په یماننامه له نیاوان پیغه مبه رو (ﷺ) جوله که کانداه بوو.

پیشهوا نه بویه که ره (ﷺ) ده لیت: گوتمان لی بوو له شاری مه دینه که منالکی جوله که له دایک بووه، ده لیت: دوا ی ماویه ک من و زویه ری کوری عه وام رویشینه لای دایک و باوکی، وه نهو سیفه ته ی که پیغه مبه ر (ﷺ) باسی فهرموو بوو ده مانزانی.

(۱) مسند الإمام أحمد، قال ابن حجر اسناده صحيح (فتح الباري) (۱۳/ ۲۲۵).

(۲) سورة الدخان، الآية: (۱۰-۱۱).

(۳) تفسير القرآن العظيم (۷/ ۲۳۴).

پیمان گوت: ئایا ئیوه مندالتان ههیه؟

ئهوانیش گوتیان: نزیکه سی سأل ههچ منالیکمان نهبوو، دواتر منالیکمان کورمان بوو، زهره‌ری زیاتره له سوود گه‌یاندن، چاوه‌کانی ده‌خه‌وێت و دله‌کانی ناخه‌وێت..

ده‌لیت: ئیمه‌ش له‌لای ده‌رچوین، نه‌و می‌رد مناله‌مان بینى له‌سه‌ر زه‌وى پالى داوه‌ته‌وه له‌به‌ر تیشکی خۆر، ورته‌ ورتەکی ده‌کات له‌به‌ر خۆی، گورمان لیته‌ی و هه‌یچی لی تینه‌ده‌گه‌یشتین، که ئیمه‌ی بینى، گوتی: ئه‌وه چیتان ده‌گوت؟

گوتمان بۆ نه‌وه‌ی که گوتمان گوتی لی بوو؟

گوتی: به‌لێ.. چاوه‌کانم ده‌خه‌وێت، به‌لام دلم ناخه‌وێت^(۱).

پیشه‌وا عه‌بدوللای کوری عومەر (رضی اللہ عنہ) ده‌لیت: (انْطَلَقَ بَعْدَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَأَبُو بَنْ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيُّ إِلَى النَّخْلِ الَّتِي فِيهَا ابْنُ صَيَّادٍ، حَتَّى إِذَا دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، النَّخْلَ طَفِقَ يَتَّقِي بَجْدُوعِ النَّخْلِ، وَهُوَ يَخْتَلُ أَنْ يَسْمَعَ مِنْ ابْنِ صَيَّادٍ شَيْئًا، قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ ابْنُ صَيَّادٍ، فَرَأَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَهُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى فِرَاشٍ فِي قَطِيفَةٍ، لَهُ فِيهَا زَمْزَمَةٌ، فَرَأَتْ أُمُّ ابْنِ صَيَّادٍ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) وَهُوَ يَتَّقِي بَجْدُوعِ النَّخْلِ، فَقَالَتْ لِابْنِ صَيَّادٍ: يَا صَافٍ - وَهُوَ اسْمُ ابْنِ صَيَّادٍ - هَذَا مُحَمَّدٌ فَتَارَ ابْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ): لَوْ تَرَكَتُهُ بَيْنَ^(۲).

واته: له دواى ئه‌وه جارێکی تر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل (ئوبه‌ی کوری که‌عب) به‌ نه‌یته‌ی رۆیشتن بۆ لای ئه‌و دارخورمایه‌ی که (ئوبه‌ی صیاد) ی لی بوو به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که گوتی له (ئوبه‌ی صیاد) بگرتی پێش ئه‌وه‌ی هه‌ستی پێ بکات و بییینه‌ت، بینیان وا راکشاه‌و خۆی داپۆشیوه‌و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ورتە ورتی دیت، له‌و کاته‌دا دایکی (ئوبه‌ی صیاد) پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) بینى که له‌په‌نا دارخورماکاندا خۆی په‌نه‌ان کردبوو هاواری له‌ کوره‌که‌ی کردو

(۱) حسن: سنن الترمذی، برقم: (۲۲۴۹). وقال الترمذی: هذا حديث حسن.

(۲) صحيح البخاري (۵/ ۲۷۷) باب: إذا أسلم الصبي، برقم: (۱۳۵۵).

گوتی: ئەی صاف ئەوێ محەممەدە (ﷺ)، (ئێبێن صیاد) یش یە کسەر راپەرێ،
پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی: ئەگەر وازی لێ بهێنایە بۆمان ئاشکرا دەبوو
دەجالە یان نا.

پێشەوا نەوێ (پەحمەتی خۆی لێ بێ) لە رافەیی ئەم فەرمودە دەلی:
زانایان دەلێن: چیرۆکەکی گری کۆرەیی تێدایە، گرتە کەش لەوێدایە، ئایا ئێبێن
صەیاد هەمان مەسیحی دەجالە بێ ناویانگە یان یەکیکی دیکە، گومانیش
لەوێدایە ئەوێ کە یەکیکە لە دەجالەکان.. زانایان دەلێن: رۆڵەتی فەرمودەکان و
دەگەییەکی کە ئەوێ بۆ پێغەمبەری خوا (ﷺ) نیگا نەکراوە، ئایا ئێبێن صەیاد
دەجالە یان یەکیکی دیکە، بەلکۆ سیفەتەکانی دەجالە بێ سەروش بۆ هاتوو (۱).

(ئێبێن صائید) ماوێەک پاش پێغەمبەری خوا (ﷺ) مایەو، بانگەشی
موسڵمان بونیشتی کرد، بەلام خەلک متمانەیان بە ئیسلامەکی نەبو، هەر لێ
بەگومان بوون، هەرێوێ پێشەوا موسڵیم (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەگێریتەو
کە ئێبێن عومەر دوو جار ئێبێن صائیدی دیو، جا بە یەکیکی گوت کە
لەگەڵی دابوو، ئایا دەلێن: ئەوێ هەو، گوتی: نا بەخۆی، دەلی: گوتم درۆت
لەگەڵ کردم، سوێند بەخۆ هەندێک لە ئێو هەوایی ئەوێتان پێدام کە ئێبێن صەیاد
نامرێ هەتا مال و مندایی لە هەمووان پتر دەبی، دەلێن: گوايە ئەمێو
وايە، پێشەوا ئێبێن عومەر (ﷺ) دەلی: جا پێکەوێ ناخافتین، پاشان جیابومەو،
پاشان جارێکی تر ئێبێن عومەر (ﷺ) دیتی، چاوی هەرێمی وەرەمی هەلێنا
بوو دەرپەرپوو، دەلی: گوتم: کە چاوت وای لێهاتوو؟ گوتی: ئەگەر خوا
بیهوێ چاوتێک لەو دارێ دەست تۆ دەخولقینی، دەلی: جا مشەیهکی وای لە
لوتی هات هێندە توندترین مشەیه کەریو کە من بیستم، دەلی: هاوێلەکانم
گوتیان: گوايە تا دار دەستەکەم شکاوێ پێی لێم داو، کەچی بەخۆم، سوێند
بەخۆ دەخۆم هەر هەستم پێ نەکردو.

(۱) شرح النووي علی مسلم: (۴۶/۱۸).

له رېوايه ټيكي تر ده فهرموي: (لَقِيَ ابْنُ عُمَرَ ابْنَ صَائِدٍ فِي بَعْضِ طُرُقِ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ لَهُ قَوْلًا أَغْضَبَهُ، فَانْتَفَخَ حَتَّى مَلَأَ السَّكَّةَ، فَدَخَلَ ابْنُ عُمَرَ عَلَى حَفْصَةَ وَقَدْ بَلَغَهَا، فَقَالَتْ لَهُ: رَحِمَكَ اللَّهُ مَا أَرَدْتَ مِنْ ابْنِ صَائِدٍ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: إِنَّمَا يَخْرُجُ مِنْ غَضَبَةٍ يَغْضَبُهَا^(۱)).

واته: پېشهوا ئيبنو عومر(ﷺ) به ئيبنو صائيد دهگات و قسه يه كي وا به ئيبنو صائيد دهلي: تورې دهكا، نهوېش هينده دهئاوسې و با دهخوا تا رېنگه كه پر دهكاتهوه، جا ئيبنو عومر(ﷺ) دهچېته لاي (حفصه) نه مېش نهو رپوداوهي پې گه يشتبووه، جا پېي دهلي: بهر مېهرې خوا كهوي، چيت له ئيبنو صياد دهويست؟ نهي نه ترانيوه پېغه مېهرې خوا (ﷺ) فهرمويه تي: دهجال له نه نجامي تورېبونيكه وه درده كهوي.

(ئيبن صياد) كه گوڼي له وه ده بوو كه خه لك دهرياره ي باسي دهكهن زور نازاري دهچه شت، وه زور ديفاعي له خوي دهكرد كه دهجال نيه، وه به لگه ي به وه دهينايه وه كه بو خوي دهجال نيه كه پېغه مېهرې خوا (ﷺ) ههوالي دابوو له سيفه ته كاني كه هيچي له سهر نه م جي به جي ناكړت.

پېشهوا نه بو سه عيدي خودري (ﷺ) دهلي: بو حج و عه مره كردن دهرجوين، ئيبن و صائيد شمان له گه ل بوو، جا له شورتنيك بارگه مان خست، خه لكه كه په رت بوون و ههر نه من و نهو مايينه وه، جا زور ليي ترسام به هوي نهو شتانه ي له باره ي دهگوترا، دهلي: جا شتومه كي خوي هينا و له گه ل شتومه كي مني دانا، منيش گوتم: دونيا زور گهرمه، نه گهر بيانبه ي له سي بهري نهو داره يان دانتي، دهلي: نهوېش بردني، دهلي: بزنه كانمان هاتن بو لامان و نهوېش چوو باديه كي گه وره شيري هيناو گوتي: فهرمو نه بو سه عيد بيخووه، گوتم: زور گهرمايه و شيريش گهرمه، مېه به ستيشم ههر نهو به بوو حه زم نه دهكرد له دهستي وهرگرم و بيخو مېه وه. جا گوتي: نه بو سه عيد هينده ي نه ماوه له بهر نهو قسانه ي خه لك پيمي دهلين: گورسينك بېه م و له و داره خومي پې هه لواسم،

(۱) صحيح مسلم (۴/ ۲۲۴۶) باب: ذكر ابن صياد، برقم: (۲۹۳۲).

ئەو ئەبو سەعید ئەو فەرمودانەو پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە کێ بزرن کە لە ئێوەی گەلی ئەنصارییان گوم بون، ئەو تۆ لە هەموو خەڵکی شارەزاتر نی لە فەرمودەو پێغەمبەری خوا (ﷺ)؟ ئەدی نەیفەرموو: دەجال کافرە، وامنیش موسڵمانم؟ ئەدی نەیفەرموو: نەزۆکەو مندالی نابێ، وامنیش مندالەکانم لە مەدینە جێهێشتوو، ئەدی نەیفەرموو: نەدەچیتە مەدینەو نە مەککە، وامنیش لە مەدینەدا راهاتووم و دەچمە مەککە؟ ئەو بەلگانەو ئیبنو صەباد هێتایەو، وە لەرزەکەوتن و کاریگەرییان لە دەرونی ئەبو سەعید نەما، پاش ئەو ئیبنو صەباد بەردەوام بوو گوتی: سوێند بەخوا من دەزانم ئیستا لە کۆیەو باوکو دایکیشی دەناسم.

دەلی: پێشیان گوت: پێت خۆشە تۆ ئەو پیاوێت؟ گوتی: ئەگەر بمدریت پێم ناخۆش نابێ^(۱).

پێشەوا شیبلی کوری عوروو (پەحمەتی خۆی لەسەر بێ) لە باوکیەو دەلیت: ئەو کاتەو کە شاری ئەصبەهانمان ئازاد کرد، لە نیوان ئیمە جولەکەکان فەرسەخێک بوو، منیش چومە لایان بۆ ئەوێ پێداوێستیهکانی خۆم جێ بەجێ بکەم، ئێوارەم بەسەردا هات، هاورێیهکی جولەکەم هەبوو، پێم گوت: ئەمشەو لەلات بمینمەو؟

گوتی: بەلی..

ئەو شەوی لەلای مامەو لەسەریانی خانووەکەو، ئەو شەوی گۆم لە جولەکەکان بوو دەفیان لێدەدا و پەقسیان دەکرد، بە هاورێکەم گوت:

ئەو ئێوە چی دەکەن؟

ئەویش گوتی: ئەو پادشایەو ئیمە کە بەسەر عەرەبەکان زāl دەیت بەیانی دیت.

دەلیت: منیش نوێی بەیانیم کرد، وە لەسەریانی خانووەکە دانیشتم هەتا پۆژ هەلات، تۆزوخۆلێکم بینی یەکیک پێشوازی لێدەکرا لەلای عەسکەرە

(۱) صحیح مسلم (۲۲۴۲/۴)، برقم: (۲۴۲۷).

جوله که کانه وه، پیاوێکم به دی کرد له ناو قوبه ی ریحان، وه جوله که کان له دهووبه ی بوون، ده فیان لیده دا و ره قسیان ده کرد، بینیم که ئیبنو صیاد بو^(۱).

زۆرێک له هاوه لانی مه سه له ی (ئیبین صیاد) یان لا ببوه گرفت، به ده جالی تیده گه یشتن، پیغه مبه ریش (ﷺ) له سه ره تا دا له ناست مه سه له که وه ستا بو تا دواتر بۆی پروون بویه وه که ده جال نیه، به لکو له پیپی ئه و فالچی و جادو گه رانه بووه که په یوه ندیان به شه ی تانه وه هه یه، هه ر بۆیه ش ده چوو تا تاقی بکاته وه.

له م فه رمایشتانه بۆمان ده رده که ویت که وا پیغه مبه ر (ﷺ) له م مه سه له یه دا وه ستا وه له لایه ن په ره وه رد گاریشه وه وه چی بۆ نه هاتوه که نایا ده جاله یان نا؟!

کاتی مردنی ئیبنو صیاد:

پیشه و جابری کوپی عه بدوللا (ﷺ) ده لیت: له رۆژی (حه رپه) ئیبنو صیادمان ون کردوه^(۲).

پیشه و ئیبنو حه جهر (په حمه تی خوی لی بی) ئه م گێرانه و ی به راست داناوه، وه ئه و رپویه ته ی که ده لێ: له مه دینه مردوو وه له سه ر پرویان هه لدا وه ته وه نوێزیان له سه ر کردوه، به بیهێز داده نیت^(۳).

قسه و بۆچوونی زانیان ده رباره ی ئیبین صیاد:

پیشه و قورته یی ده لێ: راستیه که ی نه ویه که ئیبین صیاد ده جالی گه وریه به به لگه ی ئه و فه رموودانه ی که باس کران، وه ئه مه ش هه یج شتیکی ئه و تۆی نیه که له و کات له و دوور گه یه بی و له کاتیکی تردا له نیو هاوه لانی بیت^(۴).

(۱) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۹۹ - ۲۰۰.

(۲) صحيح: سنن أبي داود (۴۷۶ / ۱۱). وإسناده صحيح، وصحح الحافظ في (الفتح) (۲۷۶ / ۱۳).

(۳) فتح الباري (۳۲۸ / ۱۳).

(۴) التذكرة (لا ۷۰۲).

به لّام ژمارهيك له هاوه لّان (پرهزاي خويان لي بي) به دلّيايهوه دهيان گوت: (ئيبين صياد) دهجاله، لهوانهش (پيشهوا عومهر و عهبدولّاي كوري و^(۱)) جابري كوري عهبدولّاو^(۲) ئهبو زهري غه فاري).

ههروهها پيشهوايان (نهوهوي و قورتبي و شهوكاني) لهسهر ئه و پرايهن كه (ئيبين صياد) دهجال بووه، به لّام پيشهوايان بهيههقي و ئيبين و كئير و ئيبين تهيميه (پرهزاي خوا له ههموويان بيت) پييان وايه كه (ئيبين صياد) جادووگهريكي بچوك بووه نهك دهجالي گهوره.

وه ئه و لايه نه ي كه به دهجالي گهوره ي دهزانن ئه و فرمودانه ي پيشتر به به لگه دههيننه وه ده لّين: كه پيشهوا عومهر (ﷺ) له بهردهم پيغه مبهري خوا (ﷺ) سوئندي خواردوه كه (ئيبين صياد) دهجالي گهوره يه و پيغه مبهريش (ﷺ) له سوئنده كي عومهر بي دهنگ بووه^(۳)..

به لّام ئه و لايه نه ي كه به جادووگهريكي بچوكي دهزانن و پييان وا نيه كه دهجالي گهوره بيت، فرموده كي (فاتيمه ي كچي قهيس) به به لگه دههيننه وه ده لّين: له و فرموده يه دا به ناشكرا هاتوه كه دهجال كۆت و زنجير كراوه له يه كيك له دورگه كاني خۆره لّات، له بهر ئه وه ناگونجيت كه (ئيبين صياد) كه له و كاته دا مندا لّ بووه له شاري مه دينه ژياوه له هه مان كاتدا ئه و دهجاله بيت كه له دوورگه كه بينراوه..

پاشان كۆمه له به لگه يه كي تر دههيننه وه لهسهر ئه وه ي كه (ئيبين صياد) دهجالي گهوره نيه، بۆ نمونه ده لّين: له فرموده هاتوه كه دهجال كا فره به لّام (ئيبين صياد) له دواييدا موسلمان بووه، ههروهها دهجال مندا لّي نايت، به لّام ئيبين صياد كورتيكي هه بووه به ناوي (عمار ه)، وه دهجال (مه ككه) و (مه دينه) ي لي قه دهغه

(۱) صحيح: سنن أبي داود، كتاب: الملاحم، باب: في خبر ابن صياد، برقم (۴۳۳۲). واسناد صحیح و صححه الحافظ في الفتح (۲/ ۲۷۴).

(۲) صحيح البخاري، كتاب: الفتن، برقم: (۷۳۵۵).

(۳) صحيح البخاري (۲۲۳/۱۳) مع الفتح... وصحيح مسلم (۵۳-۵۲/۱۸) مع شرح النووي.

کراوهو ناتوانتیت تیی بچیت، بهلام (ئیبین صیاد) له مه دینه له دایک بووهو چوته شاری (مه ککه)، وه (ئیبین صیاد) خوی له دوی موسلمان بوونی زوری پی ناخوش بووه که خه لک گومانی ده جالیان پی دهرد، پیشهوا نه بو سه عیدی خودی (رهزای خوی لیج) دهیگر پیته وه که (ئیبین صیاد) نهو نمونانه ی سهرهوی به به لگه دهیتنايه وه که ده جال نیه، بهلام دهیگوت: سویند به خوا من ده جال دهناسم و شوینی له دایک بوونه کهشی ده زانم و ده زانم ئیستا له کویت، بویه (نه بو سه عید) ده لیت: پیم گوت: ده گ نه مرؤ داماو بیت و خیر له خوت نه بینیت^(۱).

بویه زوریک له هاوه لان مه سه له ی (ئیبین صیاد) ببوه گرفت، به ده جالی تیده گه یشتن وه پیغه مبه ریش له سه ره تادا له ئاست مه سه له که وه ستا بوو تا دواتر بوی پروون بویه وه که ده جال نیه، به لکو له پی پی نهو فالچی و جادو گهرانه بووه که په یوه ندیان به شهیتانه وه هه یه، ههر بویه ش ده چوو تا تاقی بکاته وه.

پیشهوا شهوکانی (په حمه تی خوی لیج بی) ده لیت: زانایان راجیان دهریاره ی نه وه ی که ئایا ئیبین صیاد ده جاله یا خود نا .. وه کاره که ی زور ئالۆزه، تا نه وه ی که زور قسه ی دهریاره گوتراوه، وه نه وه ی دیاره له گشت فهرمووده کان دهریاره ی ئیبین صیاد نه وه یه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دوو دل بووه له ئیبین صیاد که ده جاله یان نا؟

وه نه م دوو دل یه ش وه لام دراوه ته وه به دوو وه لام:

یه که م: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دوو دل بووه لیج که خوی گه وره زانیاری پی بدات دهریاره ی که ئیبین صیاد ده جاله یا خود نا، جا کاتی زانی سویند خواردنه که ی عومه ری قه دهغه نه کرد لیج.

دووهم: له نیو عه ره به کان زور جار هه والی به وشه ی گومانای به کار دیت ههر چه ند له راستیدا هه واله که جیگای گومانیش نه ییت^(۲).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۴۲) باب: ذکر ابن صیاد، برقم: (۲۹۲۷).

(۲) المسیح الدجال ویأجوج ومأجوج، د. حامد بن أحمد الطاهر البسیونی (لا ۳۴ - ۳۵).

وه نهوهی به لگهیه له سههر نهوهی که نیبن و صیاد ده جاله نهوهیه که عبدالرزاق به ئیسنادینکی دروست ده گیریتتهوه له نیبنو عومەر (ﷺ) که ده لئ: (لَقِيتُ ابْنَ صَيَّادٍ يَوْمًا وَمَعَهُ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ، فَإِذَا عَيْنُهُ قَدْ طَفَتْ، وَكَانَتْ عَيْنُهُ خَارِجَةً كَعَيْنِ الْجَمَلِ، فَلَمَّا رَأَيْتُهَا، قُلْتُ: يَا بَنَ الصَّيَّادِ، أَنْشُدْكَ اللَّهَ مَتَى طَفَتْ عَيْنُكَ؟ فَقَالَ: لَا أَذْرِي وَالرَّحْمَنُ، قُلْتُ: كَذَبْتَ لَا تَذْرِي وَهِيَ فِي رَأْسِكَ، فَخَرَّ ثَلَاثًا)^(۱).

واته: رۆژێك گهیشتمه نیبن صیاد که پیاویکی جولەکەشی له گه لدا بوو دیتم چاوی راکشا بوو وه کو گوێدریژر جا کاتی بینیم گوتم: توخوا نهی نیبن و صیاد کهی چاوت و راکشاوه؟ گوتی: نازانم سۆیند به خوا گوتم: درۆ ده کهی نهوه له سههرتهوهیه، گوتی: جا دهستی پێدا هیناو سی جار فنه فنی کرد.

پێشهوا نه زالی کوری سهبره (پهحمهتی خوی لی بی) ده لیت: وتاری ههینیمان له لای عدلی کوری نهبی تالییمان (ﷺ) کرد که له سههر مینهبر بوو، پاشان فهرمووی: نهی خه لکینه!

پرسیارم لی بکهن، پێش نهوهی ونم بکهن، سی جارن نهو وتهیهی دووباره کردهوه..

پێشهوا نه صبهغی کوری نوباته گوتی: نهی پێشهواي موسلمانان ده جال کیه؟

فهرمووی: نهی نه صبهغ ده جال صافی کوری صیاده، هاوار بو نهوهی که به راستی ده زانی و بروای پیده کات، خۆشه ختی بو نهو که سهی که به درۆزنی ده زانی^(۲).

نهوهی زیاتر دیاره له قسه کهی شهوکانی نهوهیه که نهویش له گه ل نهو بو چوونهیه که ده لئ نیبن صیاد ده جالی گه ورهیه.

(۱) شرح السنة، للبيغوي (۷۳/۱۵) برقم: (۴۲۷۱).

(۲) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۲۰۰.

پیشه‌وا ئیبنو تهیمیه (ره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئت: چیرۆکی ئیبن و صیاد لای هه‌ندیک له‌ هاوه‌لان ئالۆز بووه، بۆیه‌ وا گومانیان ده‌برد که ده‌جاله‌، وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هیچ هه‌والی پروونی ده‌رباره‌ی نه‌ گوتبوو، تا‌کو دوابی بۆی پروون بۆوه که ئیبن صیاد ده‌جالی گه‌وره‌ نیه‌ به‌ لکو ته‌نیا یه‌ کیکه‌ له‌و جادوگه‌رو دۆسته‌ شه‌یتانه‌کانی بۆیه‌ ده‌چووه‌ لای تا‌کو تاقی بکاته‌وه‌^(۱).

رای په‌سند:

پیشه‌وا ئیبنو که‌ثیر (ره‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لئ: مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ که ئیبن صیاد نه‌و ده‌جاله‌ نیه‌ که له‌ کوټای بوئه‌وه‌ر ده‌رده‌چی له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی فاتیمه‌ی کچی قه‌یس که نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ نه‌م بابه‌ته‌ یه‌ کلایی ده‌کاته‌وه‌^(۲).

پوخته‌ی نه‌م بابه‌ته‌ی (ئیبن صیاد) به‌ درێژایی می‌تروو له‌لایه‌ن زانایانی ئیسلام لیکدانه‌وه‌و بۆچونی جیاوازیان له‌سه‌ر بووه‌ که ناتوانین هه‌مووی لێره‌دا باس بکه‌ین، به‌لام به‌بۆچونی خۆم که وته‌ی (شیخ الإسلام) په‌سند ده‌که‌م که‌وا (ئیبنو صیاد) ده‌ججال نیه‌ به‌پێی نه‌م به‌لگانه‌ی که‌وا له‌ پیشه‌وه‌ باسما‌ن لێوه‌ی کرد.

(۱) الفرقان بین اولیاء الرحمن والشیطان (لا ۷۷).

(۲) النهایة فی الفتن والملاحم: (۷۰ / ۱).

واته: که یه کیکتان شایه تمانی هیئا له نوټژدا (واته له ته حیات دا) با دوعا بکات و پهنا به خوا بگریټ له چوار شت: بلیټ خوی گه وره پهنا به تو ده گرم له سزای دۆزهخ، وه له سزای گوټر، وه له فیتنه و ناشویی زیندوو بوونه وه مردن، وه له خراپه ی فیتنه ی مه سیحی ده جال.

(فتنه المحیا) نه وه ی که مرؤف تووشی ده بیټ له حاله تی ژیانیدا له خۆشه وستی دویا و ئاره زوووه کانی، یان به واتای تووشبوون دیت به کارسات و ئارام نه گرتن، تاقیکردنه وه ی مردنیش نه وه یه که له سه ره مه رگدا تووشی مرؤف ده بیټ، یان مه به ست له تاقیکردنه وه ی گوټره، واته: پرسیاری دوو فریشته که، واته: پهنا بگریته خوا له خراپی پرسیارو سزا که له گوټر دا ده کریټ.

بۆیه پیوسته له سه ره هه موو موسلمانیک ئهم دوعایه بکات له دوی شایه تمانی ته حیات و هه ول بادت له بییری نه چیت، چونکه پیاوچاکانی پشین زۆر په یوه ست بوون پیوه ی، ته نانه ت پیاو چاکیککی تابعی وه کو پشه و طالس (په حمه تی خوی لیبی) نه گهر کوټه که ی له نوټژدا نه و دوعایه ی له بیر بکر دایه، نه و نوټژه که ی دووباره ده کرده وه^(۱).

پشه و سهارینی (په حمه تی خوی لیبی) ده لیټ: نه وه ی پیوسته بو هه موو زانیه که و تازیټیک که و فهرمووده کانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده رباره ی ده جال بلامیکه نه وه له نیو مندالان و نافرته تان و پیاوان.

سییه م: له بهر کردنی (ده) نایه تی یه که می سه ره تای سه ره تی (الکھف) و خوټندنی نه و نایه تانه له کاتی پرویه پرویه بوونه وه ی ده جالدا، پشه و نه واسی کوټی سه معان (ﷺ) ده لیټ: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ، فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ قَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ)^(۲).

(۱) صحیح مسلم (۸۹/۵ - مع شرح النووی).

(۲) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب ذکر الدجال: (۲/۴)، ورقمه (۳۹۳۷).

واتە: ھەر کەسیکتان گەشت بە دەجال با سەرەتاکانی سورەتی (الکھف) ی بەسەردا بخوێنێت.

پێشەوا ئەبو دەرداء (رحمۃ اللہ علیہ) دەلێت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووەتی: (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ)^(۱).

واتە: ھەر کەسێک دە نایەتی یەكەمی سورەتی (الکھف) لەبەر بکات، لە فیتنەیی دەجال پارێزراو دەبێت.

جا لە ھەندێک فەرمودەدا ھاتوو کە لەسەرەتای سورەتی (الکھف) ھو لە ھەندیکیش کۆتاییەکانی.

پەنگە کەسێک پرسیار بکات و بلیت: بۆ سەرەتاکان و کۆتاییەکانی سورەتی (الکھف) مایە دەریازبون لە دەستی دەجال؟

لە وەلامی ئەو پرسیارەدا: ھەندێک دەلێن: چونکە خۆی گەرە لە پێشەوای ئەم سورەتە رایگەیانداوە، کە خۆدا ئەو کۆمەڵە گەنجەیی لە دەست ئەو ستمکارە لەسنور بەدەرە دەریاز کرد، کە ھەولیدا لەناویان ببات، بۆیە دەگونجی ھەرکەسیکی ئەو نایەتەنە بخوێنێ و لەحالەتێکی وەکو ئەوان دا، خۆی گەرە وەکو ئەوان پزگاری دەکات^(۲).

پێشەوا ئەوھوی (پەحمەتی خۆی لی بی) دەلێت: ھۆکاری ئەمە ئەوھە کەوا لە سەرەتای سورەتی (الکھف) نایەتی سەیر و واتای ورد ھەیە، جا ھەر کەسێک لییان ڕامینێ ئەوا ھەرگیز دەسخەرپۆی فیتنەیی دەجال نابێت^(۳).

ھەرھەھا گوتراوە: چونکە نیشانەو سەراساوی سەرسۆرھینەر لەسەرەتاکانی سورەتی (الکھف) دا ھەن، ھەر کەسیکی بیانخوێنێ، دلی جیگیر دەبی و بە

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب ذکر الدجال: (۱/۵۵۵)، برقم: (۸۰۹).

(۲) القيامة الصغرى، لا ۲۴۷.

(۳) صحیح مسلم (۱۸/۶۵) مع شرح النووي.

دهجال تاقی ناکرته و هو سهریشی ناسورمیی بهوان، نهم شتانهی دهجال هیئانوی و پییان ناخافلی و کاری تیناکهن.

چوارهم: ههلهاتن و دوور کهوتنه وه له دهجال، نه گهر توانرا پهنا بیرته بهر شاری (مهکه) و (مه دینه) چونکه دهجال ناتوانیت بجیتته نهم جینگایانه، ههروه کو عیمرانی کوری حصین (رضی الله عنه) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمویه تی: (مَنْ سَمِعَ بِالْجَالِ فَلَيْتًا عَنْهُ، قَوْلَ اللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ، مِمَّا يَتَّبَعُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ)^(۱).

واته: ههر کهس ههوالی هاتنی دهجالی بیست با خوی لی لابات و دوور کهوتنه وه لی، چونکه سورنند به خوی گهوره پیای وایتته لای خوی زور به باوهردار دهزانیت کهچی شورتنی دهکهووت، بههوی نهو کاره گومانیاویانهی که نهنجامی دههات.

واتای فهرمووده که: ههر کهسیک ههوالی دهجال بیستیت که سهری ههلهاو له جینگایه با لی دوور کهوتنه وه نزیکی نهییتته وه، چونکه کهسی واهیه دیتته لای دهجال گومان دهبات که بیرویاوه پی بههیز بیت کهچی دهییتته یه کیئک له شورنکه و تروانی بههوی نهو دیاردانهی که له دهجالی دهیینیت وه کو جادووو زیندوو کردنه وهی مردووو شتی تر.

هیچیشی تیدا نیه نه گهر نهو کهسانهی توانای بهرگری کردنی دهجالیان نیه ههلیین، نوم شوریهک (رهزای خوی لی بی) دهلیت: له پیغه مبهرم (ﷺ) بیست دهیغه رموو: (لَيَفِرَنَّ النَّاسُ مِنَ الدَّجَالِ فِي الْجِبَالِ)^(۲).

واته: خه لکی له دهست دهجال بو کیوه کان و چیاکان ههلدین.

(۱) صحیح: سنن أبي داود (۴/ ۱۱۶) باب: خروج الدجال، برقم: (۴۳۱۹) قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

(۲) صحيح مسلم، كتاب الفتن، باب في بقية من أحاديث الجال: (۲۲۶۶/۴)، ورقم: الحديث: (۲۹۴۴).

باشه بۆچی خه‌لکی هه‌لدین به‌ره‌و چیاکان؟

فیتره‌تی ئینسان وایه نه‌گه‌ر بیه‌وێت له‌ جیگایه‌ك جیگیر بێت و قایم و توند بێ به‌زۆری وایه كه‌ چیاکان باشتین جیگان، چونكه‌ ده‌توانیت له‌ناو چیاکان یان له‌سه‌ره‌وه‌ خانوو دروست بکه‌یت، هه‌تا دوژمن ده‌ستی نه‌تگاتێ، چونكه‌ ده‌توانیت له‌ناو چیاکاندا زالبیت به‌سه‌ر دوژمن، نه‌گه‌ر تۆ له‌ جیگایه‌کی بێت بیت دوژمنیش به‌ره‌و پرووت بێت ده‌توانیت پرووه‌پرووی ببیته‌وه^(۱).

پێنجهم: هاوارکردنی خوا: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (فَمَنْ ابْتَلِيْ بِئَارِهِ، فَلْيَسْتَعِثْ بِاللّٰهِ).

واته: هه‌ر كه‌سێك تاقیكرایه‌وه به‌ ناگر با هاواری خوا بكات، وه‌كو باسماں كرد ده‌جال به‌هه‌شت و ناگری لایه، وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ناگاداری كردووه‌نه‌ته‌وه هه‌ر كه‌سێك كه‌ ناگری بیانی با چاوه‌كانی خۆی بنوقینێ و سه‌ری خۆی نقوم بكات چونكه‌ نه‌وه ناوێکی سارد.

شه‌شه‌م: ناسینی ناو و سیفاته‌كانی خوا: یه‌كێك له‌ هۆكاره‌كانی خۆپاراستن له‌ ده‌جال ناسینی ناو و سیفاته‌كانی خوايه، كه‌سێك په‌رسیار ده‌كات و ده‌لێت: چۆن یه‌كێك له‌ هۆكاره‌كانی ده‌ریاز بوون له‌ ده‌جال ناسینی ناو و سیفاته‌؟

له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌جال كۆره‌یه، تۆش صیفاتێ خوا ده‌ناسی، نه‌ویش بانگه‌شه‌ی خوایه‌تی ده‌كات، لێره‌دا ته‌تبیقاتی صیفاتێ خوا ده‌ناسیت.

حه‌هه‌ته‌م: په‌نابردنه‌ به‌ر یه‌كێك له‌ دوو هه‌رپه‌مه‌كان: چونكه‌ ده‌جال ناچیته‌ مه‌كه‌و مه‌دینه.

پێشه‌وا نه‌نه‌سی كۆپی مالیک (ﷺ) ده‌گێڕێته‌وه كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيْطَوُهُ الدَّجَالُ، إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِيْنَةَ، وَلَيْسَ نَقْبٌ مِنْ

(۱) الرقائق للعريفي، لا ۳۹۲.

أَنْقَابَهَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ تَحْرُسُهَا، فَيَنْزِلُ بِالسَّبْحَةِ، فَتَرْجُفُ الْمَدِينَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ،
يَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ^(۱).

واته: هیچ شارنک نامینیت که دهجال پی تی نه خات جگه له مه ککه و مه دینه، له سهر ههر یه که له ریگاکانی فریشته ریژیان به ستوه، پاسه وانی ده کهن، تا دهجال ناچار ده بیت له (سبخه) دابه زنت مه به ست پی پارچه زهویه که له لماویه و له بهر سوئری گیای تیدا سهوز نایت نیت شاری مه دینه ش سی جار به خه لکه که ی ناویه و راده ته کیت و ده له رزنت، ههر چی بیباوه پرو دوو پرو هه یه له شاره که ده چنه دهر وه بو لای دهجال.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۶۵) باب: قصة الجساسة، برقم: (۲۹۴۳).

رووبه روو بوونه وهی له شکرى ئیسلامی له گهڤ دهجال

وهكو باسمان كرد له پيش هاتنى دهجال موسلمانان له ژېړ ئالای (محهممه دى مههدى) دا كو دهنه وهو له شكرى ئیسلامى توندو تول و بهيژ پىك دهينن و چهند جهنگىكى سهركه وتوو نه نجام دهه و ناوچه يه كى بهر فراوان له عىراق و حىجازو شام دهخه نه ژېړ دهسه لاتى خويان، دواتریش له دواى جهنگه گهوره كهى كه پرمى تيدا دهشكىت موسلمانان دهتوانن شارى نهسته مېوئیش نازاد بكن، بهلام لهو كاته دا دهجال خوئ و له شكره كهى پيدا دهبيت، سهره تا له خوراسانه وه دهرده چيټ و بهرهو نه صفه هان ديټ، پاشان له نه صفه هان ته وای هيژه كانى خوئ كوډه كاته وه به مه بهستى په لاماردانى له شكره كهى محهممه دى مههدى و رووخاندنى نهو خيلافه ته ئیسلاميه كه تازه دروست بووه.

موسلمانانىش كه ههوالى دهرچونى دهجال دهبيستن دياره زور شېرزه دهن به تايبهت كه دهزانن دهجال كييهو له فرموده كانى پيغه مبهروه (ﷺ) هه موو شتيك دهرياره دهبان، ههر بويه هيژه رزگار كانى نهسته مېوئ به پهلهو بى دواكهوتن بهرهو ناوچه كانى سهركردييه تى له ولاتى شام دهكشینه وهو دواتر سهرجهم هيژه كانى له شكرى ئیسلامى لهوى كوډه بنه وه.

پاشان سوپاكهى دهجال له شارى (نه صفه هان) وه بهرپى دهكهون، وه نهو خه لكهش كه ديته رپيان دهن به دوو به شهوه، يان نهويه باوهرى پى دهكن و شوئنى دهكهون، يان نهويه بهرهو لوتكهى چياكان هه لدين.

بويه لهو سهردهك دوو هيژى زور گهوره دروست دهن:

هیزی ئیسلام:

ئەو هیزیە کە باوەڕ لە دلیاندا هەڵدەقوێت، بەبێ ئەوەی دوو پرووێکیان لە گەڵ یێت، بە شیوازێک کۆدەبنەوێ بۆ ئەوەی پەزنامەندی خوا بە دەست بهێنن.. کۆبۆنەوێهەکی ئایدیلۆژی.

لەو سەردەم موسڵمانەکان لە سێ ولات دەبن: ولاتیکیان پێی دەگوترێ بە گەیشتنی هەردوو پرووبارەکە، ولاتی حیرپرە، ولاتی شام^(۱) واتە: موسڵمانەکان لە سێ ناوچەی سەرەکی دەبن کە نزیکە لە ململانێیان لە گەڵ کوفر: بە یەک گەیشتنی هەردوو پرووبارەکە کە دەکەوێتە نێوان خەلیجی فارس و دەریای سوور واتە: دوورگەی عەرەبی، وە حیرپرە دەکەوێتە نەیسابوری ئێران و بەشیکی عێراق، وە شام کە ئوردن و سوریا و فەلەستین دەگرێتەو.. ئەمجا هیزی ئیسلام پرووێ پرووی جەنگێکی گەورە دەبنەوێ لە گەڵ دەجال و شەڕێکی جیهانی پروودەدات کە پێی دەوترێت: (الملحمة الكبرى).. لە دواییدا ولاتی هیندستان نازاد دەکرێت.. پیغەمبەری خوا (ﷺ) مۆردەیی نازادکردنی ولاتی هیندستانی پێی پراگەیان دووین، دەفەرموێ: (عَصَابَتَانِ مِنْ أُمَّتِي أَحْرَزَهُمَا اللَّهُ مِنَ النَّارِ، عَصَابَةٌ تَغْزُو الْهِنْدَ، وَعَصَابَةٌ تَكُونُ مَعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)^(۲).

واتە: دوو کۆمەڵ لە ئومەتەکەم خودای گەورە لە ناگر پارێزراوی کردوون، کۆمەڵێک کە غەزای هیند دەکەن، وە کۆمەڵەکە ی تر لە گەڵ عیسا کۆری مەریهەمدا دەبن.

لە فەرموودەیهەکی تر فەرموویەتی: (يفتح الله عليهم، حتى يأتوا بملوكهم مغللين بالسلاسل، يغفر الله ذنوبهم، فينصرفون حين ينصرفون فيجدون ابن مريم بالشام)^(۳).

(۱) رواه الحاكم (٤/ ٤٧٨) والطبراني (٧/ ٢٤٢).

(۲) سنن النسائي (٦/ ٤٢) باب: غزوة الهند، برقم: (٣١٧٥).

(۳) الفتى، نعيم بن حماد (٣٩٧١٩)..

بۆیه ولاتی هیندستان بۆ جاری دوهم نازاد دهکرتت.. لهسهردهستی عیسانی
کورپی مهپیهم.

هیزی دهجال:

ئهم هیزه پیکهاتوه له جوولهکهو بهشیکی مونا فیهکان، پیغمبههر (ﷺ)
فهرمویهتی: (يُخْرِجُ الدَّجَالَ عَدُوَّ اللَّهِ وَمَعَهُ جُنُودٌ مِنَ الْيَهُودِ)^(۱).

واته: دوژمنی خوا دهجال دهردهچیت، وه کۆمهلیک سهریازی جوولهکهی
لهگهڵدایه.

جا ئهو سهریازانه چهکی کیمیاویان پییه، پیغمبههری خوا (ﷺ) دهریارهیان
دهفهرمویت: (الدَّجَالُ خَارِجٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ مِنْ أَرْضٍ يُقَالُ لَهَا خُرَّاسَانُ مَعَهُ أَقْوَامٌ
كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمُطْرَقَةُ)^(۲).

واته: دهجال له پرووی خۆرههلاتهوه دیت له خاکیک پیی دهگوتریت خوراسان،
چهند کۆمهله قومیهکی لهگهڵ دایه دهم و چاویان دهلیی قهڵغانه.

مهبهستیش بهو دهم و چاو قهڵغانیانه ئهو قیناعیه که مروف دهرپارتیت له
چهکی کیمیاوی.. ههر چهنده ئهم فهرموودهیهی پیغمبههری خوا شیکردنهوهی
تریش ههڵدهگریت ههروهکوو له رابردوودا باسمان کرد..

ماوهیهک پیش ئیستا سهراچاوهیهکی زانستی رۆژئاوا ئهوهی دووپات کردوه
که ئیسرائیل ههڵدهستی به دروستکردنی چهکی کیمیاوی و بهکتیا، ئهمهش
بۆ بهرپهرچ دانهوهی ولاتی ئێران ئهگهر دهست ههڵنهگریت له ههپهشهکانی^(۳)..
جگه لهوهش دهجال هیزنکی تریشی لهگهڵ ئهویش جادووگهههکانن، پیغمبههری

(۱) موسوعة أطراف الحديث النبوي، (۱۱/ ۲۹۷) برقم: (۳۹۶۸۷).

(۲) صحيح: رواه الترمذي وأحمد والحاكم عن أبي بكر. وصححه الحاكم وأقره الذهبي، وصححه
أحمد شاكر في تعليقه على المسند (۱۵۹/۱-۱۶۹) والألباني في الصحيحة (۴/ ۱۲۲) رقم: (۱۵۹۱).

(۳) جريدة صوت العرب، القاهرة (۱۹۸۰/۱۰/۱۹).

خو (ﷺ) فەرموویهتی: (الدجال أول من يتبعه سبعون ألفا من اليهود .. ومعه سحرة اليهود يعملون العجائب ويراها الناس فيضلونهم بها)^(۱).

نەمەو دەجال دەیهوئێت پێش هەموو شوێنێک پەلاماری خاکی حیجاز بە تاییهتی (مەککەو مەدینە) بدات هەتا بە نیازی گلاوی خۆی ئیسلام لە بنچینهوه ریشه کێش بکات و لەسەرچاوه کەیهوه وشکی بکات، بەلام کاتێک دەگاتە ئەو خاکە پێرۆزو دڵنیا دەبێت کە پەلەماردان و کاولکردنی ئەو دوو شارە لە تواناو دەسلەلاتی ئەودا نیەو خۆی گەوره فریشتەکانی خۆی لە چوار دەوری ئەو دوو شارە داناوو پاسەوانی دەکەن، هەروەکو پێشتر باسمان لێوی کرد، جا بەناچاری پرووی خۆی و سوپاکەیی بەرهو ولاتی شام وەردهچەخینیت بە مەبەستی هیژ کردنە سەر ئەو لەشکرە ئیسلامیەیی کە لەوێ کۆبونەتەوه، پێشەوا ئەبو هورەیره (رضی اللہ عنہ) دەلیت: پیغمبەری خو (ﷺ) فەرموویهتی: (يَأْتِي الْمَسِيحُ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، وَهَمَّتْهُ الْمَدِينَةُ حَتَّى يَنْزِلَ دُبُرُ أُحُدٍ، ثُمَّ تَصْرِفُ الْمَلَائِكَةُ وَجْهَهُ قِبَلَ الشَّامِ، وَهَذَا لَكَ يَهْلِكُ)^(۲).

واتە: دەجال لە پرووی خۆرەهەلاتەوه دێت و مەبەستی یەکەمی شاری مەدینەیه، هەتا کاتێک دەگاتە پشت کێوی (توحد) فریشتەکان پروویە پرووی دەبنەوه، ئەویش پرووی وەردهگیرێت بەرهو شام، لەوێ تیا دەچێت، لەوێ تیا دەچێت.

بەلێ... دەجال بەخۆی و سوپاکەیهوه پروو دەکاتە شام و لەگەڵ لەشکری ئیسلامیدا پروو بەپرووی یەک دەبنەوه، پێشەوا نەواسی کورپی سەمعان (رضی اللہ عنہ) دەلیت: پیغمبەری خو (ﷺ) فەرموویهتی: (إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ، فَعَاثَ يَمِينًا وَعَاثَ شِمَالًا، يَا عِبَادَ اللَّهِ فَانْبُتُوا)^(۳).

واتە: دەجال لە رینگەیهکی نیوان شام و عێراق دەردهچێت، بەراست و چەپدا خراپەکاری دەکات، ئەو بەندەکانی خوا خۆتان راگرن.

(۱) تصریح الکشمیری: (۴۸ / ۲۲۱).

(۲) صحیح: مسند الإمام أحمد (۱۵ / ۵۵۲) برقم: (۹۸۹۶). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

(۳) صحيح مسلم (۴ / ۲۲۵۰) باب: ذكر الدجال، برقم: (۲۹۳۷).

بەلێ.. لەو پڕۆژەدا تەنھا لەشکری ئیسلامیە غیریەتی پڕووبەرپووبوونەوێ هەبێت لەگەڵ دەجالدا، هەر چەندە دەشزانن کە لەناوێردنی دەجال لە توانای ئەواندا نیە، بەلام پێغەمبەری خوا (ﷺ) داوامان لێ دەکات خۆراگر بین، پاراستنی ئیسلام و بەرزکردنەوێ ئالای جیهادیش باجی خۆی دەوێت، بۆیە بە هەر نرخێک بێت پڕووبەرپووبوونەوێ پێویستە، دەبێت بۆ دەجال بەسەلمێترێت کە تەنھا ئیسلامە لە پڕویدا دەوێت، وە هەر تەنھا ئیسلامیشە کە فێل و جادوێکانی دەجال کاریان تی ناکات و ناتوانێت لە خستەیان بەریت، لەو پڕۆژەدا خەڵکی دەبن بە سێ بەشەو، ئێبنو مەسعود (رضی اللہ عنہ) دەلێت: (تَفْتَرِقُونَ أَيُّهَا النَّاسُ لِحُرُوجِهِ ثَلَاثَ فِرَقٍ، فِرْقَةٌ تَتَّبَعُهُ، وَفِرْقَةٌ تَلْحَقُ بِأَرْضِ آبَائِهَا مِمَّنَابِ الشَّيْخِ، وَفِرْقَةٌ تَأْخُذُ شَطَّ الْفُرَاتِ، يُقَاتِلُهُمْ وَيَقَاتِلُونَهُ، حَتَّى يَجْتَمَعَ الْمُؤْمِنُونَ بِغَرْبِ الشَّامِ، فَيَبْعَثُونَ إِلَيْهِ طَلِيعَةً مِنْهُمْ، فَارِسٌ عَلَى فَرَسٍ أَشَقَرٍ أَوْ أَبْلَقٍ، فَيَقْتُلُونَ فَلَا يَرْجِعُ مِنْهُمْ بَشَرٌ)^(۱).

واتە: لەکاتی دەرچونی دەجالدا خەڵکی دەبن بەسێ بەشەو، بەشیکی شوێنی دەکەون، وەبەشیکی هەلدێن بۆ ناوچەیەک کە گیاو لەوێرگای تێدا بێت، وە بەشیکیشی کەناری عێراق دەگرن، دەجال شەریان لەگەڵ دەکات و ئەوانیش شەری لەگەڵ دەکەن، تا وای لێ دێت باوەرداران لە گوندەکانی شام کۆدەبنەوێ هێزێکی گەورە ئاراستەیی دەجال دەکەن، سوارێکیان تێدا یە ئەسپەکی پەش و سپیە، ئەو هێزە هەر هەمویان دەکوژرێن و یەک کەسیشیان لێ ناگەرێتەوێ.

بەلێ... ئەوانە خۆیان شەهیدی هەلەبژێرن و پڕووبەرپووبوونێ هێزێک دەبنەوێ کە دەزانن توانایان نیە بەسەریان.

پاشان (محەممەدی مەهدی) تەواوی هێزەکانی خۆی لەناو شاری (قودس) کۆدەکاتەوێ چونکە دڵنیا یە کە ئەو شارە وەک مەککە و مەدینە یە بە دەقی فرمودەیی پێغەمبەری خوا (ﷺ) پارتێزراوێ لە دەجال، دەجالیش بەخۆی و سوپاکە یەوێ گەمارۆی ئەو شارە دەدات و تەواوی پێگاکان دەگرێت هەتا

(۱) صحیح: المستدرک (۴/ ۵۴۱) برقم: (۸۵۱۹). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرِطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

هیچ خواردن و یارمه‌تیه‌ک نه‌گاته ده‌ستی موسلمانان له‌و شارهدا، به‌و شیویه موسلمانان به‌گه‌مارپۆکراوی ده‌میننه‌وه هه‌تا وای لی دیت برسیتی زۆریان بۆ ده‌هینیت و بی هیژو لاوازیان ده‌کات و نزیک فەوتان ده‌بنه‌وه بۆیه بریار ده‌دن هه‌موو یه‌ک ده‌ست ده‌مه‌و به‌یان هه‌لمه‌ت به‌رنه سهر سوپاکه‌ی ده‌جال، یان ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره سه‌ریان ده‌خات، یان وه‌کو برا موجاهیده‌کانی پیشویان به‌ پله‌ی شه‌هاده‌ت ده‌گهن.

پیشه‌وا حوزیه‌فی یه‌مانی (رحمه‌الله) سه‌باره‌ت به‌و موسلمانانه‌ی گه‌مارپۆ دراون ده‌لێت: **پیشه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمریه‌تی: (..فَيَقُولُ بَعْضُ الْمُؤْمِنِينَ لِبَعْضٍ: مَا تَنْتَظِرُونَ أَنْ تُلْحَقُوا بِإِخْوَانِكُمْ فِي مَرْضَاةِ رَبِّكُمْ، مَنْ كَانَ عِنْدَهُ فَضْلُ طَعَامٍ فَلْيُعْذِ بِهِ عَلَى أَخِيهِ، وَصَلُّوا حِينَ يَنْفَجِرُ الْفَجْرُ، وَعَجِّلُوا الصَّلَاةَ، ثُمَّ أَقْبِلُوا عَلَى عَدُوِّكُمْ^(۱).**

واته: ..باوه‌رداره‌کان به‌یه‌کتر ده‌لێن چاوه‌ڕێی چی ده‌کهن؟ با ئیمه‌ش به‌ براکانی پیشومان بگه‌ین و په‌زامه‌ندی خوا به‌ده‌ست به‌ینین، هه‌ر که‌س که‌می‌ک خۆراکی پێ ماوه‌ با به‌شی براکه‌ی لی بدات، له‌گه‌ڵ به‌یانیدا نوێژه‌کانتان بکه‌ن و په‌له‌ی تیدا بکه‌ن، پاشان هه‌لمه‌ت به‌رنه سهر دوژمنه‌کانتان..

به‌لێ.. دوا بریار بریاری شه‌په‌و مه‌به‌ستیش ته‌نها به‌ده‌ست هیئانی په‌زامه‌ندی خوايه‌و خوای گه‌وره‌ش وای په‌خساندوه‌و ئه‌و پۆژه‌ کۆتایی چل پۆژه‌که‌ی ده‌سه‌لات داریتی ده‌جال ده‌ییت.

(۱) صحیح: المستدرک (۴/ ۵۳۶) برقم: (۸۵۰۷). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

تیاچوونی دهجال

دهمهو بهیان لهشکری ئیسلامی گهمارۆ دراو لهناو شاری (قودس) دا خۆیان دههستن و پهیمانی مردن بهخوای خۆیان ددهن پاشان پرژهکانیان پرک دهخه ن بۆ نوێژی بهیانی، قامهت دهکری (محههمه دی مههدی) پێشهواو سهکردهیان پێش دهکهوێت بۆ ئیمامهت کردن، نا لهو کاته پیرۆزه دا خوای گهوره دهروی خیری خۆی دهکاتهوهو به هانای ئهو کۆمهله باوهپدارانهوه دهچیت و سهربازێکی تایبهتی خۆی دادهبهزێنیته سهرزهی که زیاتر له دوو ههزار ساله بۆ ئهو پرۆژی ههنگرتوه، ئهو سهربازهبه ئهو پێغه مبهره خوا وستهیه که دهجال به درۆ بوهتان ناوهکهی دزیوه بۆ خۆی و لاف و گهزافی خواجهتی پێ لێ دههات لهسهرزهی، ئهو پێغه مبهرهی که ههه لهسهرهتاوه جولهکه پیلانی کوشتیان دارشت، بهلام خوای گهوره پاراستی و بهرزی کردوه بۆ ئاسمان و دواتریش بهوهوه نهوهستان و ناینه کهیان گوێری و له پرێگهی جولهکهیهکی داخ له دلوه بهناوی (پۆلص) که به درۆ خۆی کرد بهمهسیحی ئینجیلیان شیواندو چهند ئینجیلیکی ساختهیان دروست کرد که تیایدا (عیسا) به خواو کوری خوا ناو دهبات و له پرێگهی (قسطنطین)ی پاشای رۆمهوه سهپاندیان بهسهه خهڵکیداو به درێژایی چهندین سهده خهڵکانیکی بێ شوماریان پێ گومراو سهه لێ شیواو کردو ئهمجارهشیان له پرێگهی دهجالهوه کهسایهتی ئهو پێغه مبهره بۆ خۆیان دههزن و له پهنا ناوی پیرۆزی (مهسیح) دا هههچى خوا پێی ناخۆشه ئهنجامی ددهن، بهلام خوای گهوره ئیرادهی وا دهییت که بۆ دواجار زهوی له خراپه و فسادى جولهکه پاک بکاتهوهو پهرده لهسهه گهورهترین درۆ بوختان له میژوودا ههڵمائی و راستیهکان بۆ ههموو جیهان پرون بکاتهوه، ئهویش به دابهزاندنی پێغه مبهه عیسا (سهلامی خوای لێ پێ) کهوا بۆ جاری دووهم لهسهه زهوی ههتا کۆتایی بهم گالته جاریه بهیئیت و بهدهستی خۆی ئهو جادووکههه بکوژیت که بهناوی مهسیحهوه لافی خواجهتی لێ دههات و به ههموو خهڵکی جیهان بههلمیئیت که پێغه مبهه عیسا

(سەلامی خۆای لیبی) بەندەو پیڤەمبەری خواپەو ھەرگیز لە غەیری بەندایەتی کردن بۆ خوا هیچ بانگەشەیکە تری نەکردوو^(۱).

بەلێ... لەبەرە بەیانی ئەو پڕۆژەدا پیش ئەوەی موسڵمانان نوێژ دابەستن پیڤەمبەر عیسا (سەلامی خۆای لیبی) دادەبەزێتە ناو لەشکری موسڵمانان و بۆ جاری دووھم دەگەرێتەو سەر زەوی، پیڤەمبەر عیسا (سەلامی خۆای لیبی) لەو پڕۆژەدا دەبێتە گەورەترین موژدەیی خێر بۆ ئەو کۆمەڵە موسڵمانەکان کە تاکە کۆمەڵە بوون لەسەر زەویدا ملیان بۆ دەجال شۆڕ نەکردو لە پروویدا وەستان و پێیان دەگوت تۆ مەسیحی جادووگەری نەک مەسیحی راستی، ئای دەبێت چ ساتە وەختێکی خۆش و پڕ بەرەکەت بێت کاتێک کە ئەو موسڵمانە برسی و ھیلاک و ئابلوقە دراوانە بە چاوی خۆیان دەبینن پیڤەمبەرێکی پایە بەرز و ھەکو پیڤەمبەر عیسا (سەلامی خۆای لیبی) لە ئاسمانەو دادەبەزێتە ناویان و دەبێت چ گرو تینیکی بە ئیمانی ئەو کۆمەڵە موحامیدە بێخەشیت کاتێک کە بەچاوی خۆیان دەبینن فەرمودەو بەلێنەکانی پیڤەمبەری خوا (ﷺ) دیتە دیو بە بینینی پیڤەمبەر عیسا (سەلامی خۆای لیبی) شاد دەبن^(۲).

پێشەوا ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) دەلێت: پیڤەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرموی: (كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيكُمْ وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ؟)^(۳).

واتە: دەبێت لەو کاتەدا کەیف و ھالێتان چۆن بێت کە (عیسای کوری مەریەم) لەناوتاندا دابەزێت و پێشەواو سەرکردەشتان لە خۆتانە.

بەلێ.. پیڤەمبەر عیسا (سەلامی خۆای لیبی) لە کاتێکدا دادەبەزێت کە (محەممەدی مەھدی) پێشەواي موسڵمانانەو وەستاو پێش نوێژی بۆ لەشکرەکە بکات.

(۱) نیشانەکانی پڕۆژی دوايي و پرووداوەکانی پێش ھاتنی، ھاوری محەممەد نەمین، لا ۲۱۳-۲۱۴، چاپی پێنجەم ۲۰۰۵.

(۲) سەرچاوەی پێشوو لا ۲۱۴-۲۱۵..

(۳) صحیح مسلم (۲۲۲۱/۴) کتاب الفتن، باب فتح القسطنطنیة، برقم: (۲۸۹۷).

دروست بوونى گومانىك و وهلامدانهوہى:

لەوانەيە كەسانىك پرسیارنىك بكەن و بلىن: چۆن پیغەمبەر عیسا (سەلامى خۆی لی بى) لە دواى محەممەدى مەھدی نوێژ دەكات لە نوێژى بەیانى؟
ئایا دەكرێت پیغەمبەرنىك لە مەقامىكى بەرز بیٔ نوێژ لە دواى كەسنىك بكات كە پیغەمبەر نەبیٔ؟

بۆ وهلامدانهوہى ئەم گومانە چەند خالىك دەخەینە ڕوو:

یەكەم: نوێژكردنى پیغەمبەر عیسا (سەلامى خۆی لی بى) لە دواى محەممەدى مەھدی بە چەند فەرموودەيەكى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) جیگیر بوو، ھەروەكو ھەوالی داوہ پیمان ئەمەش لە ڕینگای وەحیەوہ..

دووہم: تا گومان دروست نەبیٔ كە پیغەمبەر عیسا (سەلامى خۆی لی بى) ئایىنىكى نوێی ھینا بیٔ، یان بە جیگرەوہ ھاتبیٔ.. ئەگەر عیسای كورى مەریەم پێش بكەوێٔ ئەوا ئىشكال دروست دەبیٔ و لەوانەيە بوترئ: بە ئایىنىكى نوێوہ ھاتووہ یان وەكو جیگرەوہ^(۱)..

سێیەم: ھىچ گومانى تیدا نییە كە پیغەمبەر عیسا (سەلامى خۆی لی بى) كاملتەر لە محەممەدى مەھدی، چونكە پیغەمبەرى خودایە.. تەنانەت لە شەرعیش دروستە پێش نوێژى كردنى مەفضول بەسەر فاضل^(۲).

تەنانەت پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لە غەزای تەبوك لە دواى پێشەوا عبدالرحمانى كوپرى عەوف نوێژى كردووہ^(۳).. ھەروەھا لە كاتى نەخۆش كەوتنى نوێژى لە دواى پێشەوا ئەبویەكر كردووہ^(۴).

(۱) رحلة الى الدار الآخرة، لا ۲۶۵.

(۲) الإذاعة لأشراط الساعة، لا ۱۳۵.

(۳) رواه الشافعي في مسنده (۱/ ۲۸ - ۲۹).

(۴) رواه الترمذي، كتاب: الصلاة برقم: (۳۶۲).

پیشهوا نه‌بو حه‌سه‌نی نه‌بدی (پ‌رحمه‌تی خ‌وای لی بی) ده‌لئت: به د‌لنیایی مه‌هدی له‌م ئومه‌ته د‌یت و عی‌سای کوری مه‌ریم (سه‌لامی خ‌وای له‌سه‌ر بی) له‌ د‌وای نو‌ئژ ده‌کات^(۱).

پیشهوا ئی‌بنو جه‌وزی (پ‌رحمه‌تی خ‌وای لی بی) ده‌لئت: نه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر عی‌سا (سه‌لامی خ‌وای لی بی) پیش نو‌ئژی بکات، نه‌و کات ئیشکال دروست ده‌بوو، له‌وانه‌یه بیانگوتبا جی‌گه‌روه‌یه یان شه‌رعیک‌ی نو‌ئ ده‌ست پی‌ده‌کات، ب‌ویه ده‌بیته مه‌نوم تا تو‌زی نه‌م گومانه نه‌مینیت^(۲).

پیشهوا سیوتی (پ‌رحمه‌تی خ‌وای لی بی) ده‌لئت: به د‌لنیایی نو‌ئژی پی‌غه‌مبه‌ر عی‌سا (سه‌لامی خ‌وای لی بی) له‌ د‌وای مه‌هدی ده‌بیته، که نه‌مه به چه‌ندین فره‌مووده‌ی راست و دروست هاتوو، هه‌روه‌کو پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فره‌مویه‌تی.

ئینجا فریشته‌کانی خودا پار‌ئ‌گاری له‌ به‌یتولمه‌قدیس ده‌که‌ن، پیشه‌وا که‌عیی نه‌حبار (ﷺ) ده‌لئت: پیاو‌ئک له‌ به‌نی هاشم له‌ به‌یتولمه‌قدیس داده‌به‌ز‌ت نه‌وانه‌ی پار‌ئ‌گاری ل‌یده‌که‌ن شه‌ست و چوار هه‌زار که‌سن، له‌سه‌ر هه‌ر پ‌ینگایه‌کی به‌یتولمه‌قدیس د‌وانزه هه‌زار فریشته‌ی لی‌یه^(۳).

پیشه‌وا نه‌بو نومامه (ﷺ) ده‌لئت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فره‌مویه‌تی: (..وَأَمَّاهُمْ رَجُلٌ صَالِحٌ، فَبَيْنَمَا إِمَامُهُمْ قَدْ تَقَدَّمَ يُصَلِّي بِهِمُ الصُّبْحَ، إِذْ نَزَلَ عَلَيْهِمْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الصُّبْحَ، فَرَجَعَ ذَلِكَ الْإِمَامُ يَنْكُصُ، يَمْشِي الْقَهْقَرَى، لِيَتَقَدَّمَ عِيسَى يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، فَيَضَعُ عِيسَى يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُ لَهُ: تَقَدَّمَ فَصَلِّ، فَإِنَّهَا لَكَ أُقِيمَتْ، فَيُصَلِّي بِهِمْ إِمَامُهُمْ، فَإِذَا انْصَرَفَ، قَالَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: افْتَحُوا الْبَابَ، فَيُفْتَحُ، وَوَرَاءَهُ الدَّجَالُ مَعَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ يَهُودِيٍّ، كُلُّهُمْ ذُو سَيْفٍ مُحَلَّى وَسَاجٍ، فَإِذَا نَظَرَ إِلَيْهِ الدَّجَالُ ذَابَ، كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ، وَيَنْطَلِقُ هَارِبًا، وَيَقُولُ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ لِي فِيكَ ضَرْبَةً، لَنْ

(۱) فتح المنعم (۱/ ۳۳۹).

(۲) فتح الباري (۶/ ۴۹۴).

(۳) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۱۱۲.

تَسْقِيَنِي بِهَا، فَيُذْرِكُهُ عِنْدَ بَابِ اللّٰهِ الشَّرْقِيِّ، فَيَقْتُلُهُ، فَيَهْزِمُ اللّٰهُ الْيَهُودَ، فَلَا يَبْقَى شَيْءٌ مِّمَّا خَلَقَ اللّٰهُ يَتَوَارَىٰ بِهِ يَهُودِيٌّ إِلَّا أَنْطَقَ اللّٰهُ ذَلِكَ الشَّيْءَ، لَا حَجَرَ، وَلَا شَجَرَ، وَلَا حَائِطًا، وَلَا دَابَّةً، إِلَّا الْغُرْقَدَةَ، فَإِنَّهَا مِنْ شَجَرِهِمْ، لَا تَنْطِقُ، إِلَّا قَالَ: يَا عَبْدَ اللّٰهِ الْمُسْلِمَ هَذَا يَهُودِيٌّ، فَتَعَالَ أَقْتُلْهُ..^(۱)

واته: .. پيشه واکهيان کابرايه کی پياو چاکه، کاتيک که پيش دهکويټ بوټ نوټی پيش نوټريان بوټ بکات بوټ نوټري بهيانی، لهو بهره بهيانیه دا عيسای کورپی مهربم (سهلامی خوی لهسهر بیټ) لهناویاندا داده بهزیت، پيشه وای موسلمانانیش دهکشیته وه، دوا بهدوا دیته دواوه بوټ نوټی پيشه مېهر عيسا (سهلامی خوی لی بی) پيش بکهويټ و پيش نوټريان بوټ بکات^(۲)، پيشه مېهر عيساش (سهلامی خوی لی بی) دهستی دهخاته نيوان هردوو شانيه وه پي دهليټ: خوت پيش بکهوهو پيش نوټريه کهمان بوټ بکه، چونکه قامه ته که بوټ توټ کراوه، پاشان پيشه واکهيان پيش نوټريان بوټ دهکات، کاتيک که لی دهنه وهو دهروټ، پيشه مېهر عيسا (سهلامی خوی لی بی) دهليټ: ده رگای شارم بوټ بکه نه وه، نهوانيش بوټی دهکهنه وه، که سهير دهکهن دهجال له دواي ده رگاکه وهستاوه هه فتا هه زار جوله که ی له گه لدايه^(۳).

(۱) ضعيف: سنن ابن ماجه (۵/ ۱۹۷) كتاب: الفتن، باب: فتنة الدجال وخروج الدجال، برقم:

(۴۰۷۶). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

(۲) شيخ ناصر له (صحيح الجامع: ۶/ ۲۷۵) دا دهليټ: كورتكرده وهی تېدايه و مېهست نهويه بوټ بهيتولمقدیس بهري دهکويټ که موسلمانانی تېدا گه مارپوټ دراو.

(۳) جوله که نيستا ژماره يان سی هه زار دهيت له نيوانداو، له سی شاردا نيسته جي بوون که تاران و هه مه دان و نه سفه هانه، هه رچهند جوله که کانی جيهان فشاری زوری خسته سهريان بوټ نوټی بهجنه فلهستين، نهوان تهسليم نه بوون و کهميان لی چوو بوټ نيسرائيل .
نه سفه هان دهکويټه ناوه راسی نيوانه وهو وادانج لهو سی هه زار جوله که يه ی نيوان ده هه زاريان لهو شاره دايه زور (منگقيه) تا قيامت نه وهنده زور بين که هه فتا هه زاريان شوټن دهجال بکهويټ، نيوجا نهو وهسفه وردهی هه زرهت که باسی عباي سهريان دهکات، نيستا به فيعلي عاده تيانه نهو عباو شاله نه دهن به شانياندا ..

هەر هەمویان خاوەنی شمشیری رازاوەو قەلغانن، پاشان کە دەجال چاوی بە پێغه مەبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) دەکەوێت دەتوتتووە هەروەکو چۆن خۆی لە ئاودا دەتوتتووە، پاشان هەلدیت، ئەویش لە ئاستی دەرگای (لد)^(۱) ی خۆرەلەت دەیگرێتووەو دەیکوژیت ئەنجا خۆی گەورە جولە کە دەبەزێنیت، بە جۆرێک کە هیچ دروست کراوێکی خوا نامێنیت جولە کە خۆی لە پەنادا حەشار بدات و خۆی گەورەش نەیهێنیتە قسە کردن، نەبەردو نەدارو نە ئاژەل جگە لە داری تورترک^(۲) کە لە داری جولە کە یەو قسە ناکات، دەلیت: ئەی بەندە ی موسلمانێ خوا، ئا ئەمە جولە کە یە وەرە بیکۆژە.

و ئەگەر وازی لێ هینابایە، هەر لەوێ دەتوایەو لەناو دەچوو، بەلام ویستی خۆی گەورە وایە کە دەبیست بە دەستی پێغه مەبەر عیسا (سەلامی خۆی لەسەر ییت) بکۆژرێت و دواتر خۆنە کە ییان پێشان دەدات بە نێرە کە یەو، تاکو بۆیان دەریکەوێت کە ئەو کەسە ی لافی ئەوێ لێ دەدا کە خۆی خەلکییە! جگە لە دروست کراوێکی بێهێزی خوا چیدی کە نەبوو..

ئەم ڕووداوەش لە ڕۆژی هەینی ڕوودەدات لە بەرەبەیان لە کاتی نوێژی بەیانی^(۳).

بۆیە پێغه مەبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) وازی لە دەجال نەهێناوە تا کوشتووەتی و لێی نەگەراوە بۆ خۆی بمێ، تاکو کوټایی بە ئەفسانە ی ئەو دروست کراوەو ئاشوێ کە ی بێنێ، چونکە ئەگەر خەلک کوشتن و مردنی بێنن، دەزانن باوەڕ دێنن کە بەندە ی کێ لاوازی بێ دەسەلاتەو بانگەشە ی پوچ و بەتال و درۆیە.

(۱) (اللذ) شارێکی ناسراوە لە فەلەستین لە نزیک شاری (الرملة)، هەندیکیش دەلێن: شۆنیکە لە دیمەشقی سوریا ی ئیستا. معجم البلدان (۵/ ۱۶۷).

(۲) (توتړک): جۆرە دارێکی دێرکاو ی ناسراوە لە بەیتولمەقدیس و هەرلەوێ جولە کە دەکۆژرێن. (النووی فی شرحه علی مسلم) (۴۵/ ۱۸).

(۳) عقد الدرر فی أخبار المهدي المنتظر، لا ۱۶۳.

جا له هه مووی سه یرتر ده رگای (لد) جیگایه کی ناسراوه له فه له ستین؟
ئێستا سه ربازگهی ئیسرائیلی لیه^(۱).

به لام پرسیارێك بۆچی ده جال هه ردیت به ره و ده رگای (اللده) لود؟
له وه لامی ئه وه پرسیاره ده لیم: چونكه جوله كه كان له بهر ده رگا كه خۆیان
توندوتۆل كرده وه بۆ جهنگ.

پیشه و ئه بو هه ره به ره (ﷺ) ده لیت: پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: (لَا
تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ، فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِرَ الْيَهُودِيُّ
مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالْحَجَرِ، فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ: يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ
خَلْفِي، فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ، إِلَّا الْغَرْقَدَ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ)^(۲).

واته: رۆژی دوا یی نایه ت هه تا موسلمانان شه ری جوله كه كان ده كه ن و
ده یانكوژن، تا وای لی دێ جوله كه له په نای به ردو داران خۆ هه شار ده دن،
به ردو داره كه ش ده لێ: ئه ی موسلمان ئه ی به ندی خوا، ئه وه جوله كه یه له پشت
جا وه ره بیه كوژه، جگه له داری توتێك چونكه له دره ختی جوله كه كانه.

شیخ هه مود تویه به ری (په حمه تی خوای لی بی) ده لیت: قسه كردنی گیاندارو
بی گیان و شیراك و فه خذ وه كو دارو به ردی یه هودییه كان قسه ده كه ن. ئه مه ش
هه قیه ته مه جازی تیدا نیه^(۳).

وه له دوا ی سالی (۱۹۶۷) تا ئێستا زیاتر له (۱۰) بلیون دره ختیان له
داری غه رقه د (توتێك) رواندوه، ئه گه ر سه یری ده سته واژه ی ئه م فه رموده یه
به كین، پێغه مبه ری نازدارمان وشه یه ك به كار ده هیئت كه ئه ویش (يُقَاتِلَ) به
کاری رانه بردوو، وه رانه بردووش بۆ نۆتیبوونه وه به رده وامیه، واته: ئه وان به رده وام
شه ر به موسلمانان ده فروشن.

(۱) الرقائق للعرفي، لا، ۳۹۸.

(۲) صحيح البخاري، كتاب الجهاد، باب قتال اليهود فتح الباري: (۱۰۳/۶) ومسلم، كتاب الفتى
وأشراط الساعة، برقم: (۴۹۲۲) (۲۳۳۹/۴).

(۳) إتحاف الجماعة، (۱/ ۴۱۱).

بەندە دوای توێژینه وەیه کی چروپ وای بۆ دەچیت که ئەم فەرموودە ناماژیه بۆ سالانی رابردووی (۱۹۴۸ - ۱۹۶۷ - ۱۹۷۳).. وە تەنها جەنگی کۆتایی ماوە لە نێوان موسڵمانان و جولەکهکان هەتا ئازادکردنی بەیت و لمقەدیس، ئەو کات دارو بەرد بۆمان دیتە وەلام، ئەگەر سەیری میژوو بکەین لە کاتی خوێندنە وەماندا ئەوەمان بۆ بە دەردەکهوێت که چۆن و بە بەردەوامی شەریان بە موسڵمانان فرۆشتوو، بەلام لە گەڵ ئەوەشدا لە هیچیاندا سەرکهوتوو نەبوون، بە نمونە: شەری فەلەستین زۆر دژایەتیان لە گەڵدا کرا تەنانەت زۆریەکی عەرەبەکان پشتی ئیسرائیلیان گرت، بەلام خوای گەورە سەرکهوتنی بە موسڵمانان بەخشی، وە کۆتایی هاتنیان لەسەر دەستی موسڵمانان دەیت، دوای وردبوونە وەیه کی زۆرم لەسەر ئەو فەرموودە: بەندە وای بۆ دەچیت که خاکی بەیتولمەقدیس بە دارو بەردەکانیە وە رقیان لە جولەکه دەیتە وە لەسەر ئەو کارانە کی که ئەنجامیانداوە لە گەڵ موسڵمانان، ئەمەش شتیکی سەیر نییه چونکه لەو سەردەم دارو بەرد دیتە وەلام بۆ برۆادارانێ راستەقینە، وە جینگای سەر سورمان نییه که دارو بەرد بۆ موسڵمانان بیتە قسەکردن، ئەگەر نمونەیه کی قورئان بەیتە وە خوای گەورە دەربارە کی گەلی فیرعەون دەفەرموێت: [فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ] (۱). واتە: جا نە ئاسمان و نە زەوی نە گریا بۆیان وە مۆلەتیشیان پێ نەدرا.

یان پێغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموێت: (أحد جبل يحبنا ونحبه) (۲). واتە: ئوحد چیا یە که ئێمە کی خوش دەوێت و ئێمەش ئەومان خوش دەوێت؟

مادام.. ئاسمان و زەوی بگری، وە چیاکان خوشیان بویت یان رقیان لێ بیت، کهواتە سەر سورمان نییه که دارو بەرد رقیان لە جولەکه بیتە وەو ببە بەلگە بۆ موسڵمانان.

(۱) سورة الدخان، الآية: (۲۹).

(۲) صحيح البخاري، برقم: (۴۱۶۰).

له کۆتایی بونه وەر به نيسبەت موسلمانانیش هیچ جياوازيەك نيه له نۆوان
جوله كهو سه هيؤنيەت، چونكه زۆريەى جوله كه باوهرپان وايه كه گه ليكي
هه لېژىرداون له سەر ئاستى بونه وەر.

تەنانەت تيو دور هرتزل له كۆنگره يەكى سه هيؤنى له شارى بال له سويسرا
له سالى ۱۸۹۷ع گوتى: گه پانه وه بۆ سه هيؤنيەت پيوستره به پيش بخريت له
گه پانه وهى جوله كه كان.

ئيزمار كه يەكەم سه رۆكى دامەزرىنه رى سه هيؤنه ته ده لیت: جوله كهو
سه هيؤنيەت دوو شتى له يەكترى به ستراو، ناكړى له ناو بردنى سه هيؤنيەت
به بى له ناو بردنى جوله كه بيت^(۱).

پيشهوا نه هيكي كورى صوريم (ﷺ) ده گيرپته وه كه پيغه مبه رى خوا (ﷻ)
فهرمويه تى: (لَا تَزَالُونَ تُقَاتِلُونَ الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُقَاتِلَ بِقِيَّتِكُمُ الدَّجَالَ بِالْأُزْدُنَّ عَلَى
النَّهْرِ أَنْتُمْ شَرْقِيَّةٌ وَهُمْ غَرْبِيَّةٌ)^(۲).

واته: شهپ له گه ل هابهش پيداكاره كان ده كن، پاشماو تانیش له گه ل ده جالدا
شهپ ده كن له سەر پرووبارى ئوردن، ئیوه له پۆژ هه لاتە كهى و ئەوان له پۆژ ئاواكهى.

نوهيك ده لیت: لهو كاته دا نه مده زانى ئوردن له كوييه.

مه به ستیش لهو ده ریا جيا كه رهويه له نۆوان فه له ستینی دا گیرکراو ئوردندا.

به نده دواى توژينه وه يه كى زۆر گه يشته ئه و ده رنه جامه ی كه به شيك له
موسلمانان شهپ له گه ل ده جالدا ده كن له پۆژ هه لاتى ئوردن، له كاتى كدا
زۆريەى موسلمانان لهو سه رده م له به يت و لمه قديسن.

دكتور محمەد عوپه يفى (خوای گه وره بياپارژى) ده لیت: راپۆرتيكي
وه ر گير دراوم خوئنده وه يه كى له گو قاره كانى جوله كه كان كه له ته لئه بيب

(۱) المهدي، عادل زكي، لا ۱۶۰.

(۲) مسند الشاميين، للطبراني (۱/ ۳۶۸) برقم: (۶۳۸).

دهردهچیت، سهریازیه کان لهو راپۆرتیه دهیانگوت: زۆریه ی سهریازه جوله که کان حاله تی خۆیان جیبه جی ده کهن له ناو ده بابیه وه دهیخه نه ناو کیسیکه وه، له ترسی ئه وهی یه کیك نه یهت بیانکوژیت، له گه ل ئه وه شدا فه له ستینییه کان چه کیان بهرده، ههروه کو به چاوی خۆمان دهییینین، براهه کانیشمان دین بهرامبهریان راده وهستن و دهجهنگن له پیناو خوا، ئه مهش یه کیکه له موژده کان، که ئه م چه کانه هه مووی له ناو دهچن و هه یچ ئاسه وارکیشیان نامین، زۆر کهس له وانه یه ره خنه مان له بگریت و پیمان بلیت ئه مه چون دهییت؟

ئه گه ر تو بته ویت نه فت له ژیر زهویه وه ده ریئیت پیوسته بگه یته جینگای مه بهست، پینج هه تا بیست هه زار مه تر پیوست ده کات بو ئه وهی نه فته که ده ریئیت، وه ده ییت ئامیرکی دیاریکراوشت هه یج هه تا ده ست به ده ره یئانی نه فته که بکه یته، ئیمه وادابین ئه وه نه فته ناگه رپته وه له پاش پینج هه زار مه تر، به لکو پیوست به وه ده کات له پاش پینج سه د هه زار مه تر (۵۰۰ کم) ده ری بیئیت، ئایا ده گه یته نیو ملیۆن مه تر.

خوای گه وره له توانایدا هه یه هه موو چه که کان له کار بخت، پیغه مبه ریش ناگاداری کردوینه ته وه که چه که کان هه مووی له کار ده خرین و شیرو تیرو ئه سپ له وه سهرده می دیته ئاراهه، کافره کانیش ناتوانن خۆیان پارێزگاری بکهن له سهرده می ده جالیش بیباوه ره کان هه یچیان نیه خۆیانی تیدا بشارنه وه ته نها به رد نه یی، پیغه مبه ریش نه یفه رموو: (یختبئون وراهه اسلحتهم) به لکو فه رموو: (وراهه الحجر والشجر).^(۱)

له ریاویه تیکی تر پێشه واهه بو هوریه ره (ﷺ) ده لیته: پیغه مبه ری خوا (ﷻ) ده فه رموی: (قَبْنَمَا هُمْ يُعْدُونَ لِلْقِتَالِ، يُسَوُّونَ الصُّفُوفَ، إِذْ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ (ﷺ)، فَأَمَّهُمْ، فَإِذَا رَأَاهُ عَدُوُّ اللَّهِ، ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ، فَلَوْ تَرَكَهُ لَأَذَابَ حَتَّى يَهْلِكَ، وَلَكِنْ يَقْتُلُهُ اللَّهُ بِيَدِهِ، فَيَرْبِيهِمْ دَمَهُ فِي حَرْبَتِهِ).^(۲)

(۱) الرقائق، للعريفي، لا ۴۰۲.

(۲) صحيح مسلم (۲۲۲۱/۴) باب: في فتح القسطنطينية، برقم: (۲۸۹۷).

واتە: لە کاتی کدا کە لەشکری ئیسلامی سەر گەرمی خۆ سازا کردن بۆ شەڕ
پێژەکانیان پێک دەخەن و قامەت دەکێت بۆ نوێژ، پێغمەبەر عیسا (سەلامی
خوای لێ بێ) لەناویاندا دادەبەزێت و پێشیان دەکەوێت بۆ جەنگ، کاتێک کە
دوژمنی خوا دەیبینێت (مەبەستی پێی دەجالە) دەتێتەووە هەروەک چۆن خوێ لە
ناودا دەتێتەووە، ئەگەر لێی بگەرێت بە تەواوی دەتوايەووە تا لەناو دەچوو، بەلام
خوای گەورە بە دەستی ئەو دەیکوژێت و پاشان خۆتە کەشیان پێشان دەدات.

بەم جۆرە درۆو بوختانی دەجال ئاشکرا دەبێت کە خوا نەبوو بە لێکۆ لەبەر
چاوی هەموياندا دەکوژێت و وەک باقی مرۆفەکانی تر خۆنی لێ دەڕژێت
و دەمرێت، وە جوله کەکان هەتا هەتایە خۆیان و نیازە گلاوێکانیان لە گۆڕ
دەنرێن و زەویان لێ پاک دەکێتەووە لاپەرێهەکی نوێ لە میژووی مرۆفایەتیدا
هەڵدەدرێتەووە کە تیايدا ئیسلام سەرورەو پێغمەبەر عیسا (سەلامی خوای لێ
بێ) پێشەواو رابەرە^(۱).

ئەوێ ئەمڕۆ لەم شارستانیەتە سەر زەوی دەبینین وەکو دەبابەو تەیارەو
کارەبا.. هەتد، هەموو کاتێکی دیاریکراوی هەیه و کۆتایی پێ دێت، هەر چەندە
بە هێزیش بن، بۆیه ژيانی پێشوو دێتە ئاراوێ کە شمشیر و تیروکەوان و ڕمە..
هەتد، تەنانت پێغمەبەری خوا (ﷺ) لە فەرموودە سەر دەمی یەنجوج و
مەنجوج ناگادارمان دەکاتەووە کە ئەوان تیرەکانیان بەرەو ئاسمان هەڵدەن.

پێغمەبەری خوا (ﷺ) دەفەرموێ: (فَبَيِّنَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَاسٍ هُوَ أَكْبَرُ
مِنْ ذَلِكَ، فَجَاءَهُمُ الصَّرِيحُ أَنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَقَهُمْ فِي ذَرَارِيهِمْ، فَرَقَضُوا مَا فِي أَيْدِيهِمْ،
وَيَقْبُلُونَ، فَبَيِّنَتُونَ عَشْرَ قَوَارِسَ طَلِيْعَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): إِنِّي لَأَعْرِفُ أَشْمَاءَهُمْ،
وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ، وَالْوَأْنَ خِيُولَهُمْ، هُمْ خَيْرُ قَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ)^(۲).

واتە: لە کاتی کدا ئەمانە لەم حالە دەبن گۆریان لێدەبێت وە بەلایەکی لەوێ گەورەتر
دامێن گیران بوو کاتی بانگەر دێتە لایان و هاواری لێدەکات دەجال لە دواي

(۱) الرقائق، للعريفي، لا ۳۹۹.

(۲) صحيح مسلم (۴/ ۲۲۲۳) باب: إقبال الروم وكثرة القتل، برقم: (۲۸۹۹).

خۇيانەو بەرپۇتە ناو مالّ و منداليانەو، ئەوانىش چيان پىيە ھەر ھەمووى فرى دەدەن و پروو دەكەنە مالّەو، دە سوار چاك لە پىش خۇيانەو دەنيرن، پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموى: من زۆر چاك ناوى خۇيان و باوكيان و پەنگ و شىوئى ئەسپەكانيان دەزانم ئەوان لەو پۇژدە چاكتىن سوارى سەر زەوين..

پاشان بەرەو چىاي ئىليا دەچن لە (بەيتولمەقدىس)، موسلمانەكان گەمارپۇيەكى زۆر دەدرىن، وە ئەم عىسابەيەى موسلمانان لە (بەيتولمەقدىس) دەيىت، دەيانەوى لە شام بەرەو (بەيتولمەقدىس) برۆن، بەلام مەمەدى مەھدى دەليىت: بۇچى چاوپروانى ئەم طاغىيە دەكەن لە كوشتنى، ئەوانىش پشت بەخوا دەبەستن و دەرگايان بۇ والا دەكرى و نەخشەى چۆنيەتى كوشتنى دەجال دەكىشن.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: كە بەيانى دىت عىساي كورى مەريەميان لەگەلە، عيسا دەيىتە مەئوم و لەدواى مەھدى نوژ دەكات، كاتى مەھدى دەليىت: سمع الله لمن حمده، مەئومومەكان دەليىن: ربنا ولك الحمد، تەنها عىساي كورى مەريەم دەليىت: (سمع الله لمن حمده قتل الله المسيح الدجال وظهر المسلمون).

پىشەوا ئەحمەد دەگىرپتەو لە پىشەوا جابرى كورى عەبدوللا (ﷺ) كە دەليىت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: دەجال لە كاتىك دى بۇ نىو خەلك كە نايىن زۆر بىھىز بوو خەلك پشتى لە زانستى شەرىعى كەردوو پاشان عىساي كورى مەريەم دىتە خوارووە لە ئاسمان و لەبەرە بەياندا بانگ دەكات و دەليىت: ئەى خەلكىنە چ شتىك رىنگاتان لى دەگرت لەوئى كە دەرچن بۇ لەناویردنى ئەو دەجالە درۆزنە، جا خەلك دەليىن: ئەمە پىاورىكى جەنە جا بۆى دەرەچن كە دەبينن ئەو پىغەمبەر عىساي كورى مەريەمە.

جا قامەتى نوژ دەكرى و پى دەرگوتى پىش كەو ئەى پىغەمبەرى خوا! ئەویش دەليىت: با پىشەواكەتان پىش بکەوى، جا نوژيان پى دەكات وە كاتى كە نوژى بەيانى كرا بۆى دەرەچن، دەليى: كاتى كە دەجال دەبينى دەتوتەو^(۱).

(۱) مسند الإمام أحمد (۲۴ / ۸۵ - ۸۶).

کۆتایی بابەت سەبارەت بە دەجال

پێش کۆتایی هێنان سەبارەت بە هاتنی دەجال پێنج نامۆزگاری گرنگ
فێردەبین:

یەكەم: پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرموی: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي
مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟ قَالَ: قُلْنَا: بَلَى، فَقَالَ: الشُّرْكُ الْخَفِيُّ، أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّي، فَيَزِينُ
صَلَاتَهُ، لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ)^(۱).

ئەمیش شیرکی بچوکه که ریا، پیاو هەڵدەستێت نوێژێکی جوان دەکات بۆ
ئەوی خەلکی بیینی و سەیری بکات.

دووهم: پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرموی: (إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الْإِمْهَةُ
الْمُضِلُّونَ)^(۲).

واتە: ترسناکتر لە دەجال، ئەمەش ئاشویی پێشەوا گومراکانە که زەرەریان
زیاتر لە زەرەری دەجال.

ئەمڕۆ چەندین فەتوا دەرەچیت که حەرام حەلال دەکەیت و حەلال حەرام
دەکەیت و خەلکی بە بیدەچی دادەنێت، جا موشکیلە که ئەوی ئەو کەسە
که حەرامی حەلال کردوو و حەلالی حەرام کردوو پێشەوایانی ئیسلام،
بۆچی ناوێران پێشەوا؟ چونکه پێشەنگە بۆ خەلکی خەلکی بەدواییدا دەکەوێ
ئەوانەش پێشەوا گومراکانە که ئەمەش ترسناکترین حالەتە.

بۆیە هاوێش بپارێزان مەسەلەیه کی ترسناکە، ئەویش بریتیە لەوی مەرف
کردهوییه کی چاکە بکات مەبەستی تەماشکردن و سوپاسکردنی خەلکی بیت،

(۱) سنن ابن ماجه (۲/ ۱۴۰۶) باب: الریاء والسمعة، برقم: (۴۲۰۴). قال الألبانی: إسناده حسن.

(۲) مسند الإمام أحمد (۶/ ۴۴۱) برقم: (۲۷۵۲۵) قال شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره.

ئەو هەوێش دانانی نادیارە کە کردەوێ مەرووف پوچەل دەکاتەو، وە لە پوژری دوازی پێیان دەوتری: بچنە لای ئەوانە کە کارەکانتان بۆ ئاراستە دەکردن..

سێیەم: پێغەمبەر (ﷺ) دەفرموی: (إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ، فَعَاتٌ مِّمَّنَا وَعَاتٌ شِمَالًا، يَا عِبَادَ اللَّهِ فَاقْبُتُوا)^(١).

واتە: دەجال لە پێگەیه کی نیوان شام و عێراق دەردەچیت، بەراست و چەپدا خراپەکاری دەکات، ئەو بەندەکانی خوا خۆتان راگرن.

ئەمەش واتای ئەو دەدات کە پێوست ناکات رەشبین بین لەکاتی هاتنی ناشوب.

چوارەم: شەرو کوشتاری کوژتایی بونه وەر بە چەکی سپی، مەبەست لە چەکی سپی چیه؟ شیرو تیره^(٢).

سەرئەنجام: ئەوانە کە سێک پرسیار بکات و بڵێت: لەبەرگی دووهم ئاماژە بەو دەکەیت کە لە کوژتایی بونه وەر ژیان وەکو خۆی ئاسایی ببێتەو ئەلیکترۆنیات هەمووی لەناو بچیت و چەک و تیرو پم بێتە ئاراو، وە لەبەرگی سێیەم باسی چەکی کیمایی و چەکی لێزەری بکە؟ چۆن بتوانین جەمەع و تەوفیق لە نیوان هەردوولا بکەین؟

لە وەلامی ئەو پرسیارە دەڵێم: بڕیاردان لەسەر ئەوێ کە ئایا ژیان وەکو سەردەمانی کۆن دەبێت یان سەردەمی چەکی پێشکەوتوو ئەو خۆی گەورە خۆی زانائە..

بەندە دوا توێژینه ویه کی زۆر نەگەیشته دەرەنجامی کی یە کلاکەرەو چونکە هەردوو حالەتەکان واریده.. زانایانی سەردەم دەڵێن: چەکە پێشکەوتووکان و ئەلیکترۆنیات هەموویان لەناو دەچن، و فەرموودەکانیش ئەو دەسەلمێنن کە شیرو تیرو پم دێتە کایەو..

(١) صحیح مسلم (٤/ ٢٢٥٠) باب: ذکر الدجال، برقم: (٢٩٣٧).

(٢) الرقائق للعريفي، لا ٤٠١.

له کاتیڤدا فەرموودهی تر باسی قیناع دەکات له کاتیڤدا له جەنگی جیهانی
سییەم بەکار دێت، کە ئەوەش ئاماژەیە بۆ بەکارهێنانی چەکی کیمیایی.. هتد.
کەواتە: بڕیاری یەکلایی لەو بابەتەدا کەمیڤ ئەستەمە، خودای گەورە
شارەزاترە لەسەر ئەم پرووداوانە ی کە پروودەدەن.

ئەگەر سەرئەج بەدینە ژیانی ئەمڕۆ دەبینین ییباوەرەکان له کۆتایی ئەم
سەردەمە دەیانەوێت زāl بن بەسەر موسڵمانەکان له پیشکەوتنی چەک و کوشتار
و هەکو دەبابەو صەوارێخ و... بەلام ئەگەر ییباوەرەکان هەرچەندە بگەنە پیشکەوتن
بەلام موسڵمانەکان زیاتر خۆراگرتەر دەبێت، باشتەین بەلگەشمان ئەگەر جوله‌کەکان
لەبەرامبەر فەلەستینەکان بوەستن زۆر دەرەسن، له کاتیڤدا فەلەستینەکان تەنها
بەردیان پێیە ئینجا ئەوان دلە راوکییان زیاترە.

- ۲ -

دابه زینی پیغه مبه ر
عیسا (سه لامی خواای لی بی)

دابه‌زینی پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خوای لی بـ)

له دواى ده‌رچوونى ده‌جال خوای گه‌وره پیغه‌مبەر عیسا ده‌نیږى، جا دابه‌به‌زیته سەر زه‌وى، له‌لای مناره سپیه‌که‌ى پوژه‌لاتى سوریا دابه‌به‌زى له شام، که خوى داپوشیوه به دوو به‌رگى بویه کراودا، ده‌سته‌کانى له‌سەر بالى دوو فریسته داناوه، دهم و چاوى دلۆپ دلۆپ ناوى لی ده‌تکى، وه هاتنه خواره‌وه‌کەشى له نیو نه‌و کۆمه‌له‌ موسلمانانه‌دايه که له‌سەر هه‌ق و باوه‌ر شه‌ر ده‌که‌ن، جا کو‌ده‌بنه‌وه بو شه‌رى ده‌جال..

سه‌باره‌ت به شوین و چۆنیه‌تى دابه‌زینی پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خوای لی بـ) پێشه‌وا نه‌واسى کو‌پى سه‌معان (ﷺ) ده‌گیریته‌وه که پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فەرمویه‌تى: (إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ، فَيُنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِيَّ دِمَشْقَ، بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ، وَاضِعًا كَفِّهِ عَلَى أَجْنَحَةِ مَلَكَيْنِ، إِذَا طَاطَأَ رَأْسُهُ قَطْرًا، وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جُمَانٌ كَاللُّؤْلُؤِ، فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ، وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرْفُهُ، فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يُوْذِرْكَ بَبَابِ لُدٍّ، فَيَقْتُلُهُ، ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ، فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ..)^(١).

واته: له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره عیساى کو‌پى مه‌ریه‌م (سه‌لامی خوای لی بـ) ده‌نیږت، نه‌و له‌لای مناره سپیه‌که‌ى خو‌ره‌لاتى دیمشق دابه‌به‌زیت، دوو پو‌شاکى له‌به‌ردایه که به زه‌عه‌فران په‌نگ کراوه، هه‌ردوو شانى خستوته سەر بالى دوو فریسته، که سه‌رى دابه‌نه‌و‌ت ناوى لی ده‌تکیت، که به‌رزیشى ده‌کاته‌وه، وه‌ک ده‌نکه مروارى پیايدا شو‌ر ده‌بیته‌وه، هیچ کافرێک نیه بو‌نى هه‌ناسه‌ى بکات و نه‌مریت، وه هه‌ناسه‌که‌شى هه‌تا چاوى بر ده‌کات ده‌روات،

(١) صحیح مسلم، (٤/ ٢٢٥٠) باب: ذکر الدجال وصفته، برقم: (٢٩٣٧).

شۆڤن ده جال ده که وێت، ههتا له ده رگای (لد) ^(١) که شوێنێکه له نۆوان دیمه شق و (بیت المقدس) دهیگرێت و دهیکوژێت، پاشان خه لکانێک دێن بۆ لای پێغه مبه ر عیسا (سهلامی خوای لێ بێ) که خوای گه و ره پاراستونی له ده جال، نه ویش ده م و چاویان ده سړیت و باسی پله و پایه ی به هه شت ده کات.

ئه مه ش به لگه یه کی پروونه که که عیسا ی کوړی مه رپه م (سهلامی خوای لێ بێ) له دیمه شقی پایته ختی سوریا داده به زێت.

پووداوی موعجیزه یه ک:

ئه و مناره سپه ش که پێغه مبه ری خوا (ﷺ) باسی ده کات له سه رده می خۆیدا نه بووه، به لّام نه مپو و وه کو هاتنه دی موعجیزه یه کی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه و مناره یه دروست کراوه ده که وێته ته نه شت مزگه وتی (ئومه وی) له دیمشق.

پێشه وای ئیبنو که ثیر ده لێ: له سه رده می مندا له سالی ٧٤١ کۆچی موسلمانان ئه و مناره یان نوژن کرده وه له به ردی سپیدا، وه نوژنه رکنه وه که ش له سه ر سه رمایه ی گا و ره کان بوو که ئاگریان تێ به ردا بوو، بۆیه ئه مه ش یه کی که له موعجیزه کانی پێغه مبه ری خوا (ﷺ)، وه خوای گه و ره وستی وابوو که ئه م مناره چاک بکری ته وه به پاره ی گا و ره کان تا کو عیسا ی کوړی مه رپه م (سهلامی خوای لێ بێ) داده به زێ، جا به رزا ده کوژیت و سه لیه کان ده شکینی و سه رانه له که س وه رنا گرێت ^(٢).

دکتور محه ممه د عو ره یفی (خوای گه و ره بیپارێژیت) ده لیت: له سالی (١٤١٢ ک - ١٩٩٢ ع) سه ردانی دیمه شقم کردو چوومه لای مناره سپه که له پوژه لاتنی ئه و شاره، له ویش هه ر به و مناره ده ناسریت که پێغه مبه ر عیسا

(١) جیگه یه کی ناسرا وه له فه له ستینی ئه مپو و جوله که کان بنکه یه کی سه ربازیان تیدا دروست کرده وه. (معجم البلدان ٥/ ١٥٠).

(٢) النهاية في الفتن والملاحم (١/ ١٤٥).

(سهلامی خوی لی بی) داده به زیت، بویه وینهم گرت، جیگه که شی ده که ورته دهروازی بازاریک نه که له سهر مزگه ویتیک بیت!! نهو گه پر کهش که مناره که ی تیدایه زوړیه ی دانیشتوانی گاوړن، نیتر نایا عیسا له سهر نه مناره یه داده به زیت، یان له سهر مناره یه کی تر، خوی گه وړه چاکتر ده زانیت.

ده گپړ نه وه که دابه زینی پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بی) له سهر یه کیک له مناره کانی (مزگه وتی نوم ووی) ده بیت.. خوی گه وړه زانتره^(۱).

منیش لیږده دا به دلنایای هیچ بوچوونیک هه لنار پیرم له خو مه وه.

هه وړه ها له نریک شاری (قودس) یسه وه شاریک هیه به ناوی (اللذ) که هه ندیک له زانایان پیان وایه پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بی) له وی ده جال ده کوژیت، به لام فهر موده (صه حیح) هکان زیاتر ناماژه به وه ده کن که نهو پرو دواوه له شاری (دیمشق) دا پرو ددهات.

له ربوایه یتکی تر دا نه م باسه به وردی هاتووه که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: (يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ، وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَهَا، فَتَنْتَفِضَ الْمَدِينَةُ بِأَهْلِهَا نَفْضَةً أَوْ تَقْضَيْنِ، وَهِيَ الزَّلْزَلَةُ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ مُنَافِقٍ وَمُنَافِقَةٍ، ثُمَّ يُؤَلِّي الدِّجَالَ قَبْلَ الشَّامِ، حَتَّى يَأْتِيَ بَعْضَ جِبَالِ الشَّامِ فَيَحَاصِرُهُمْ، وَبَقِيَّةَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُعْتَصِمُونَ بِذُرْوَةِ جَبَلٍ مِنْ جِبَالِ الشَّامِ، فَيَحَاصِرُهُمُ الدِّجَالُ نَازِلًا بِأَصْلِهِ، حَتَّى إِذَا طَالَ عَلَيْهِمُ الْبَلَاءُ، قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ، حَتَّى مَتَى أَنْتُمْ هَكَذَا وَعَدُّوا اللَّهَ نَازِلًا بِأَرْضِكُمْ هَكَذَا، هَلْ أَنْتُمْ إِلَّا بَيْنَ إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ، بَيْنَ أَنْ يَسْتَشْهِدَكُمُ اللَّهُ أَوْ يُظْهِرَكُمُ، فَيَبَايَعُونَ عَلَى الْمَوْتِ بِنِعَةِ يَعْلَمُ اللَّهُ أَنَّهَا الصَّدُقُ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ تَأْخُذُهُمْ ظُلْمَةٌ لَا يُبْصِرُ أَمْرٌ فِيهَا كَفَّهُ، قَالَ: فَيَنْزِلُ ابْنُ مَرْيَمَ فَيَخْسِرُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ، وَبَيْنَ أَظْهَرِهِمْ رَجُلٌ عَلَيْهِ لَأْمَتُهُ يَقُولُونَ: مَنْ أَنْتَ يَا عَبْدَ اللَّهِ؟ فَيَقُولُ: أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَرُوحُهُ، وَكَلِمَتُهُ، عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، اخْتَارُوا بَيْنَ إِحْدَى ثَلَاثٍ: بَيْنَ أَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ عَلَى الدِّجَالِ وَجُودَهُ عَذَابًا مِنَ السَّمَاءِ، أَوْ يَخْسِفَ بِهِمُ الْأَرْضَ، أَوْ يَسْلُطَ عَلَيْهِمْ سِلَاحَكُمُ، وَيَكُفَّ سِلَاحَهُمْ عَنْكُمْ، فَيَقُولُونَ: هَذِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَشْفَى لِمُصْذِرِنَا وَلِأَنْفُسِنَا، فَيَوْمِئِذٍ تَرَى الْيَهُودِيَّ الْعَظِيمَ الطَّوِيلَ، الْأَكْوَلَ

(۱) نهاية العالم، (لا ۴۱۸).

الشَّرُوبِ، لَا ثِقْلَ يَدُهُ سَيْفُهُ مِنَ الرُّعْدَةِ، فَيَقُومُونَ إِلَيْهِمْ فَيُسَلِّطُونَ عَلَيْهِمْ، وَيَذُوبُ الدَّجَالُ حِينَ يَرَى ابْنَ مَرْيَمَ كَمَا يَذُوبُ الرِّصَاصُ، حَتَّى يَأْتِيَهُ أَوْ يُدْرِكُهُ عِيسَى فَيَقْتُلُهُ^(۱).

واتە: دېتە لای زەھىدەكى شۆرەكات لە لای مەدینە، قەدەغەدە لەسەرى بەجیتە ژوورەو، ئىنجا مەدینە جارێك یان دووجار دەلەرزیتەو ھەموو موناڤیقێكى پیاو ژن دەردەكات لە خۆى، دەجال پرووى وەردەگیریت بەرەو شام تاكو دەگاتە ھەندى لە چیاكانى شام و ئابلوقەیان دەدات و پاشماوھى مۇسلمانانىش لە لوتكەى شاخێكن لە شاخەكانى شام، دەجال گەمارۆیان دەدات و لە خوارەوھى چیاكە دادەبەزیت، كاتێك كارەساتى مۇسلمانان سەخت دەبیتەو، پیاوێك لە مۇسلمانان دەلیت: ئەى كۆمەلێ مۇسلمانان تاكو كەى بەم شیوە دەمیتنەو؟! دوژمنى خوا ناوھا لە خاكتاندايە؟ ئایا ئێو لە نێوان دوو چاكەدا نین؟ شەھیدی و سەرکەوتن، ئیتەر بەیعدەت دەدەن لەسەر مردن، خواش دەزانیت ئەوان راست دەكەن، ئىنجا تارىكەكیان بەسەردا دیت دەستى خۆیان نابینن، لەو كاتەدا پێغەمبەر عیسا (سەلامى خواى لى بى) دادەبەزیت و دەبینن پیاوێك لە نێواندايە جلى شەرى پۆشیو، دەلێن: تۆ كیى ئەى بەندەى خوا؟ دەفەرمۆت: من بەندەو پێغەمبەرى خوا، عیسای كورى مەریەم، یەكێك لە سێ شت ھەلبژێرن: خواى گەورە سزایەك بنێرتە سەر دەجال و سەربازەكانى لە ئاسمانەو، یان لەناخی زەویاندا ببات، یان چەكەكانى ئێو زال بكات بەسەریان و چەكەكانى ئەوان راوەستێنیت لە دژی ئەوان، دەلێن: ئەمەیان ئەى پێغەمبەرى خوا خۆشترە بەلامانەو، لەو رۆژەدا جوولەكەيەكى كەتەى بالا بەرزى بخور دەبینن، دەستى شمشیرەكەى ھەلناگرت لە لەرزۆكیدا، مۇسلمانان بۆیان دەچن و خواى گەورە زالیان دەكات بەسەریانداو دەجال كاتێك عیسای كورى مەریەم دەبینیت دەتوتتەو، وەكو چۆن قورقوشم دەتوتتەو، تاكو پێغەمبەر عیسا (سەلامى خواى لى بى) پێى دەگات و دەيكوژیت.

(۱) جامع معمر بن راشد (۳۹۷/۱۱) برقم: (۲۰۸۳۴). قال ابن كثير: قال شيخنا الذهبي هذا حديث قوي الإسناد.

هەر چهنده بهنده دواى توژینه وهیه کی زۆر گه‌یشته نه و ده‌ره‌نجامه‌ی که نه و چه‌که‌ی پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خواى لى بى) پیه‌تی له دوو چه‌ک تیپەر ناکات:

یه‌که‌م: نه‌گەر ته‌کنه‌لۆژیا به ته‌واوه‌تی له کار به‌خه‌رت نه‌وه چه‌که‌که‌ی شمشیری راسته‌قینه‌یه.

دووهم: نه‌گەر ته‌کنه‌لۆژیا له کار نه‌خرا به ته‌واوه‌تی نه‌وه جوژه چه‌کیکی لایه وه‌کو ده‌مانچه‌ی لیژهریه، چه‌کیکه له‌لایه‌ن خوداوه پیی به‌خه‌راوه له هه‌موو چه‌که‌کانی سه‌رده‌م پیشکه‌وتووتره له‌و سه‌رده‌م.

هەر چهنده رای دووهم زیاتر به‌لاوه په‌سند تره، (الله) سه‌بحانه وتعالی له هه‌موو لایه‌کمان شاره‌زاتره.

خواى په‌روه‌ردگار له قورئان نه‌م راستیه‌مان زۆر به‌روونی و ناشکرایى بۆ دوویات ده‌کاته‌وه که پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خواى لى بى) به‌ده‌ستی جوله‌که‌کان نه‌کوژراوه، وه‌کو نه‌وان بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن و گاوه‌کانیش پیی هه‌له‌تاون و باوه‌ریان پیی کردووه، به‌لکو خواى گه‌وره پاراستویه‌تی له‌ده‌ستی جوله‌که‌و هه‌لیک‌یشاوه بۆ ناسمان وه‌کو ده‌فه‌رمووت: [وَقُولِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءُ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾] (١).

له‌م نایه‌ته بۆمان ده‌رده‌که‌وت که پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خواى لی‌بی) نه‌مردوووه نه‌کوژراوه به‌لکو خواى گه‌وره به‌تواناو ده‌سه‌لاتی خو‌ی به‌رزى کردۆته‌وه بۆ ناسمان و له‌کوژتایی بونه‌وه‌ریش جارنکی تر دای ده‌به‌زینیه‌وه سه‌ر زه‌وى. هه‌روه‌ک چه‌ندین فه‌رمووده‌ی دروستی مه‌ته‌واتیری له‌سه‌ر هاتوه.

(١) سورة النساء، الآية: (١٥٧-١٥٨).

پێشەوا ئیبنو جەریری تەبەری (پەحمەتی خۆی لێ بێ) لە ڕاڤەیی ئەم ئایەتە دەفەرمۆی: ڕاسترین وتە ئەوەیە کە ئەهلی کیتاب پڕوا دێنن بە پێغەمبەر عیسا بەر لە مردنی واتە: کاتێک دادەبەزێ بۆ سەر زەوی^(۱).

ئەوێش بەلگەیهکی ڕوونە کە ئەهلی کیتاب لە کۆتایی بوونه وەر پڕوا دێنن بە پێغەمبەر عیسا کە ئەمەش لە کاتی هاتنە خوارەوی ڕوودەدات بەر لە مردنی.

خۆی گەورە ناگاداری کردوینەتەو کە عیسا بەرزکردووتەو بۆ ئاسمان پاش ئەو خەوی پێ بردووتەو ڕزگاری کردووە لە دەستی ئەو جوولەکانە دیانویست ئازاری پێ بگەیهنن لەوانە کە لە پاشملە بوختانیان پێکرد لەلای یەکیەک لە پادشا بیباوەرەکانی ئەو ڕۆژگارە.

ئەو پادشایە فەرمانی کرد بە کوشتن و لە خاچدان، بۆیە ئابڵوقە درا لە (بیت المقدس) و کاتێک چوونە شوێنەکە، خۆی گەورە شیوەی عیسا خستە سەر شیوەی لاویک لەو هاوێلانە کە لەلای بوون و عیسا لە درزێکی دیواری کەو بەرزکرایەو بۆ ئاسمان و ئامادەبووەکان تەماشایان دەکرد.

پیاوانی پادشا چوونە ژوورەو ئەو لاویان بینی کە ڕووالەتی عیسا بەسەردا درابوو، ئەوانیش بردیانەو وایان زانی عیسا بەر لە خاچاندان درکیان بەسەردا چەقاند وەک سوکایەتیک، ئیتر زۆریەتی ئەو گاوارانە کە ئەم ڕووداویان نەبینیبوو بەو هۆیەو کەوتنە ناو زەلکاوی گومرایی، لێرەدا ئەوانیش بوون بە (۳) بەشەو.

بەشی یەکمە: گوتیان خوا لەناو ئێمە، پاشان بەرزێ کردۆتەو بۆ ئاسمان، ئەوانە ئێمە بیروباوەریان هەیە یەعقوبیەکان.

بەشی دووەم: گوتیان بەندەو نێردراوی خوا لەناو ئێمە، پاشان خوا بەرزێ کردۆتەو بۆ ئاسمان، ئەوانە ئێمە بیروباوەریان هەیە موسلمانەکان.

بەشی سێیەم: گوتیان کۆری خوا لەناو ئێمە، پاشان خوا بەرزێ کردۆتەو بۆ ئاسمان، ئەوانە ئێمە بیروباوەریان هەیە نەسطوریەکان.

(۱) جامع البيان (۱/ ۱۸).

خوای گه ورهش ده فەرموئ: [وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ].
واته: له پاش دابه زاندى بۆ سەر زوى له کۆتایی دونیا و له پیش هه لسانی
بوونه وهر، چونکه ئەو کاته دادەبەزێت و بەراز دەکوژێت و خاچ دەشکێنێت و
سەرانه لادەبات و جگه له ئیسلام نایینی تر وەرناگرێت.

[قَبْلَ مَوْتِهِ] واته: له پاش دابه زینی پیغه مبهەر عیسا (سهلامی خوای لی
بیّت) له کۆتایی بوونه وهردا، کەس نامینێت له خاوەن کتێبه ئاسمانیه کان باوهر
نەهینێت به عیسا له پاش دابه زینی و پیش مردنی، چونکه عیسا جگه له
ئىسلام نایینی تر قەبوڵ ناکات، هەرچی بیباوهریش ههیه به بۆنکردنی هه ناسه ی
پیغه مبهەر عیسا ده مرن.

ههروهها گوتراوه: [قَبْلَ مَوْتِهِ] واته: پیش مردنی ئەو کەسه له ئەهلی
کیتاب، هەر کەسێک له وانه له کاتی سه ره مه رگدا بۆی ده رده که وێت که عیسا
به ندهیه کی پیغه مبهرو ئاده میزاد بوو، ئە گەرچی ئەو باوهره که لک و سوودی نییه
بۆی، چونکه ته و به کردن له کاتی گیانکێشاندا وەرگیراو نییه.

پرسیار: جیاوازی چیه له نێوان ژیا نی پیغه مبهەر عیسا و ژیا نی پیغه مبه را نی
تر؟ ئایا پیغه مبه را ن زیندوونین به پێی فەرمووده ی پیغه مبه را (ﷺ): (الأنبياء
أحياء من قبورهم)^(۱). واته: پیغه مبه را ن زیندوون له گۆره کانیاندا.

وه لām: ژیا نی عیسا (سهلامی خوای لی بیّت) ئیستا ژیا نیکی راسته قینه یه و
له ئاسمانه به جهسته و به گیان، ژیا نی پیغه مبه را ن ژیا نیکی به رزه خیه له
جوړنکی تایبهت، به لām عیسا نه مردووه تا کو به چیه ژیا نی به رزه خ و گۆره وه،
ئەو له لای خوا به جهسته و به گیانه وه.

سه بارهت به پیغه مبه را نی تریش، ها له تی سه ره مه رگیان بینو وه و گیانیان له
لاشه یان جیا بو وه، ژیا نیکی تایبه تیان هه یه له گۆره کانیاندا^(۲).

(۱) صحیح: قال الحافظ في الفتح (۴۸۷/۶) أخرجه البيهقي في كتاب حياة الأنبياء في قبورهم وصصحه.

(۲) فتح الباري (۴۸۷/۶).

خوای گه وره ده فهرموی: [وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾] (١).

لیږه دا بوټمان به دیار ده که ویت که پیغه مبر عیسا (سهلامی خوای لیږی) نیشانه به بو هاتنی پوژی دوايي.

وه نه وهی به لگه شه له سهر نه مه خوښنده وهی نه م نایه ته به به قیرانه تیکی تر [وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلْسَاعَةِ]. به فته دهی عهین و لامه که (واته: نیشانهی نزیکبونه وهی پوژی دوايي، وه نه م جوړه خوښنده وهش گيردراوه ته وه له ئیبنو عهباس و مواهید (رهحه تهی خویان لی بی) (٢).

پیشه و نه حمه د (رهحه تهی خوای لی بی) له ئیبنو عهباس (ﷺ) له ته فسیری نه م نایه ته [وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلْسَاعَةِ]. ده فهرموی: نه مه هاتنی عیسا کوری مه ریه مه له پیش هاتنی پوژی دوايي (٣).

پیشه و نه ئیبنو که څیر (رهحه تهی خوای لی بی) ده لیت: راستیه که ی نه وهی که و وشه ی [وَإِنَّهُ] راناوه که ی ده که ریته وه بو لای پیغه مبر عیسا له بهر نه وهی ده قی نایه ته که ده ریه ی نه وه (٤).

هه روه ها ده فهرموی: [وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥١﴾] (٥).

واته: که سانیك هه ن له نه هلی کیتاب مه به ست پیان جوله که و گاوه که له پیش مردنی پیغه مبر عیسا (سهلامی خوای لی بی) باوه ری پی ده هین.

(١) سورة الزخرف، الآية: (٦١).

(٢) تفسير جامع لأحكام القرآن، للقرطبي (١٠٥/١٦).

(٣) صحيح: مسند الإمام أحمد (٣٢٩/٤) برقم: (٢٩٢١) قال أحمد شاکر: إسناده صحيح.

(٤) تفسير القرآن العظيم (٢٢٢/٧).

(٥) سورة النساء، الآية: (١٦١).

ئەم ئایەتە بەلگەیهکی پروونه لەسەر ئەوەی بەشیکی زۆر لەو گاورانەیی که پێغه مبهەر عیسا (سەلامی خۆی لیج ییج) بە خواو کۆری خوا تی دەگەن، لە کاتی هاتنە خوارەوی پێغه مبهەر عیسا (سەلامی خۆی لیج ییج) بۆ جاری دووهم لە کۆتایی بونەوەر، لەم بیروباوەرە پوچەلەیی خۆیان پەشیمان دەبنەوەر باوەری ییج دەهێنن که بەندەیی خوایه.

خوای پەورەد گار منەت بەسەر پێغه مبهەر عیسا (سەلامی خۆی لیج ییج) دەکات و دەفرموی: [إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدِكَ إِذْ أُيِّنْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ] (۱۱) (۱).

هەموومان دەزانین که پێغه مبهەر عیسا (سەلامی خۆی لیج ییج) لە تەمەنی (۳۳) سالی هەلکێشراوە بۆ ئاسمان و پیرنەبوو، بەلکو ئەو ئایەتە پیرۆزە ئاماژە بۆ ئەوە دەکات که لە جاری دووهمی دابەزینی بۆ سەر زەوی پیر دەبیّت، بۆیه قسە کردیشی لە پیریدا وەکو قسەکردنی لەسەر بێشکەیه، خۆی گەورە بە یەکی لە موعجیزەکانی لە قەلەم دەدات.

لە فەرماشتهکانی پێغه مبهەری خوا (ﷺ) زۆر بە درێژیی باسی لێوە کراوە هەر وەکو ئەوایی کۆری سەمعان (پەزای خۆی لیج ییج) دەگێڕێتەو که پێغه مبهەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: (فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَتَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِيَّ دِمَشْقَ) (۳).

واتە: عیسا ی کۆری مەریەم دادەبەزێتە سەر زەوی لە ئاستی منارە سپیەکی خۆرەلاتی دیمەشق.

(۱) سورة المائدة، الآية: (۱۰).

(۲) صحيح مسلم، (۴/ ۲۲۵۰) باب: ذكر الدجال وصفته، برقم: (۲۹۳۷).

له ئینجیلی (بهرنابا) شدا هاتوو که پیغمه مبهر عیسا (سهلامی خوی لی بیج) به کوتاییه کانی ده فهرمویت: (الحق أقول لكم متكلما من القلب، إني أقشعر لأن العالم سيدعوني إليها، وعلى أن أقدم لأجل هذا حسابا، لعمرالله الذي نفسي واقفة في حضرته، إني رجل فان كسائر الناس، على أني وإن أقامني الله نبيا على بيت إسرائيل لأجل صحة الضعفاء وإصلاح الخطاة خادم الله، وأنتم شهداء على هذا، كيف أني أنكر على هؤلاء الأشرار الذين بعد إنصرافي من العالم سيبتلون حق إنجيلي بعمل الشيطان، ولكني سأعود قبل النهاية، وسيأتي معي أخنوخ وإلياء، ونشهد على الأشرار الذين ستكون آخرتهم ملعونة)^(۱).

واته: بهراستی پیتان ده لیم له ناخی دلمه وه، له رزم لی دیت و مووچرک به گیانماندا دیت، له بهر نه وهی که خه لکی به خوا ناوم ده بن، وه له سه ره نه وه دوو چاری لی پرسینه وه ده بم له بهردهم خوادا، سویتند بهو خوا بهی که گیانم وه ستاوه له خزمه تیدا من پیاوینکم وه که نه وه موو خه لکه ی تر، ده فیه وتیم و نامیتیم، من هه ره چهنده که خوی گه وه به پیغمه مبهر نار دوومی بو مالی ئیسرائیل، له پیناو له ش ساغی نه خووش و لاوازه کان و راست کردنه وهی تاوان کاران به لام من خزمهت کارو بهندهی خودام، وه ئیوهش شایه تن که من چۆن به رهنگاری نه و تاوانبارانه ده بمه وه که له دوا ی رویشتنم له جیهان ئینجیله راسته که م به تال ده که نه وه دهیگورن به کاری شهیتان، به لام من له پیش کۆتایی بونه وه ده گه پیمه وه، نهخنوخ و ئیلیاش له گه ل خوم ده هیتم، وه شایه تی ده دهین له سه ره نه و تاوانبارانهی که دوو چاری کۆتاییه کی نه فرهت لی کراو ده بن.

به لی... پیغمه مبهر عیسا (سهلامی خوی لی بیج) له کۆتاییدا دیته وه بو نه وهی هه موو نه و تاوانبارانه ریسوا کات که ئینجیله که یان گوړپوه، چونکه پیغمه مبهر عیسیان (سهلامی خوی لی بیج) به خوا ناو بر دوه، وه شایه تی بیت له سه ره نه و کۆتاییه نه فرهت لی کراوهی که دوو چاری ده بن^(۲).

(۱) إنجيل برنابا (الفصل ۵۲).

(۲) نیشانه کانی پوژی دوا یی و پرووداوه کانی پیش هاتنی، هاوری محمد نه مین، لا ۲۱۸-۲۲۰، چاپی پینجه م ۲۰۰۵.

پێشهوا حوزەیفەى كورى نوسەيد (ﷺ) دەگێڕێتەوه كە پێغه مبهرى خوا (ﷺ) فەرموێتى: (حَتَّى يَأْتِيَ الْمَدِينَةَ، فَيَغْلِبُ عَلَى خَارِجِهَا وَيَمْتَنِعُ دَاخِلَهَا، ثُمَّ جَبَلَ إِبِلِيَاءَ فَيَحَاصِرُ عَصَابَةَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَيَقُولُ لَهُمُ الَّذِينَ عَلَيْهِمْ مَا تَنْتَظِرُونَ بِهَذَا الطَّاعِيَةِ أَنْ تَقَاتِلُوهُ حَتَّى تَلْحَقُوا بِاللَّهِ أَوْ يُفْتَحَ لَكُمْ، فَيَأْتِمِرُونَ أَنْ يُقَاتِلُوهُ إِذَا أَصْبَحُوا، فَيُضْبِحُونَ وَمَعَهُمْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ)^(۱).

واتە: تاكو دیتە لای مەدینەو زāl دەبیته سەر ئەوانەى لى دەردەچن و ڕینگەش دەگرت لەوانەى دەیانەوت بەچنە ژوورەو، ئینجا دەچیتە کێوی (ایلیاء) لە لای (بیت المقدس) و لەوێ نابۆقەى کۆمەڵێک لە موسلمانان دەدات و موسلمانان تووشی سەختی و ناپەڕەتیەکی زۆر دەبنەو، پێیان دەلیت: چاوەڕوانی چین لەو سەستەمکارە ئەگەر شەڕی لەگەڵدا بکەن و بگەنە خواى خۆتان، یان سەر بکەون، ئیتر بریارى شەڕکردن دەدەن، جا کە ڕۆژ دەبیتهو دەبینن عیساى کورى مەریەمیان لەگەڵدا.

بۆچی عیساى کورى مەریەم دادەبەزێت ؟

ئەوانەى بۆى بچم لەبەر چەند هۆکارێک ئەم پێغه مبهره خوێستە دادەبەزێت، لەوانە:

• بەرپرچدانەوێهەك بۆ جوله كه كان كه دەلێن: پێغه مبهره عیسا (سەلامى خواى لى یی) كۆژراوه.

• چەسپاندنێك بۆ ئەوێ بزانێ كە عیسا (سەلامى خواى لى یی) پێغه مبهرى خوايه، وه لە داها تووش دەمرێت.

• تا بزانێ ئێمه لە پێشترين به عیسا (سەلامى خواى لى یی) .

• بەتالکردنەوێ ناينى گاوریەتى، چونکە لەگەڵ دابەزینی خاچ دەشکێنیت و بەرازیش دەکۆژیت.

(۱) المستدرک (۵۷۴ / ۴) برقم: (۸۶۱۲). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ.

واتای وشه‌ی (المسیح) پیغمبهر عیسا (سهلامی خوی لی بن)

پیشه‌وا قورتبی (په‌حمه‌تی خوی لی بی) باس له بیست و سنج قسه‌و
بوچوون ده‌کات دهرباره‌ی هاتنی واتای ئەم ناوه‌و لی وهرگیرانی، وه‌خواه‌نی
(القاموس) ده‌یگه‌یه‌نیته‌ په‌نجا بوچوون و وته‌ دهرباره‌ی هاتنی ئەم ناوه‌ واته‌:
مه‌سیح که له ئەسلدا واتای چیه‌؟

پیشه‌وا ئیبنو ئەثیر (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: مه‌سیح: به‌و که‌سه
ده‌گوترت که لا‌ روه‌کی داپوشراپی، نه‌چاوی هه‌بی نه‌برۆ.

لێ‌ده‌دا (مه‌سیح) به‌ واتای به‌رکار (مفعول) هاتوه‌، وشه‌ی (المسیح) له‌ زمانه‌وانیدا
له‌سه‌ر وه‌زنی (فعل) له‌ (مسح) وه‌هاتوه‌ واته‌: (سپرن) و (ده‌ست پێ‌داهینان)، وه‌
یه‌کێک له‌ داتا‌شراوه‌کانیشی (ساح) به‌ واتای گه‌ران و سیاحت دیت^(١).

زانایان ده‌لێن: پیغمبهر عیسا (سهلامی خوی لی بی) پێی ده‌گوترت
(مه‌سیح) له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌ستی ده‌هینا به‌هه‌ر نه‌خۆشیکدا چاک ده‌بووه‌، یان له‌به‌ر
ئەوه‌ی له‌ ژیانیدا زۆر سیاحت و گه‌رانی ده‌کردو له‌ شوێنیکدا جیگیر نه‌ده‌بوو.

وه‌ پیغمبهریش (ﷺ) هه‌ردوو (مه‌سیح) هه‌کی به‌وه‌ له‌ یه‌ک جیا‌کردۆته‌وه‌
که‌ به‌ عیسا (سهلامی خوی لی بی) ده‌لیت: (مه‌سیحی هیدایه‌ت)، وه‌ به‌
ده‌جالیش ده‌لیت: (مه‌سیحی گومراپی)^(٢).

له‌ راستیدا وشه‌ی (مه‌سیح) له‌ بنچینه‌دا شوهرتی پیغمبهر عیسا‌یه
(سهلامی خوی لی بی)، به‌لام ده‌جال چونکه‌ له‌ کاتی هاتنیدا خۆی وابه‌خه‌لک
ده‌ناسینیت که‌ گوايه‌ مه‌سیحی چاوه‌ڕوان کراوه‌ هاتۆته‌ سه‌ر زه‌وی، بۆیه
به‌ویش ده‌گوترت (مه‌سیح)، به‌لام مه‌سیحی درۆو گومراپی، نه‌ک (مه‌سیحه‌)
راستیه‌که‌ که‌ عیسا‌یه (سهلامی خوی لی بی).

(١) التذكرة في أحوال الموق (للقرطبي) لا ٦٧٩.

(٢) فتح الباري (١٣/ ١٢٩).

فەرموودەکان دەربارەی هاتنە خوارەوێ پێغەمبەر (عیسا) مەواتیرن

لە پێشتەدا هەندێک لەو فەرموودانەم باس کرد کە دەربارەی هاتنە خوارەوێ عیسا لە کوټایی بوونه وەر، بەلام من هەموو فەرموودەکانم باس نەکردوووە لە ترسی زۆر درێژبوونهوێ باسەکە، هەرۆک ئەم فەرموودانە دەربارەی هاتوون زۆرو زوونن لە هەر یەک لە کیتابەکانی (صیحا و سوننە و مەسانیدەکان) و چەندین کیتابی تری فەرموودە، کە ئەمەش بەلگەیەکی ڕوونە لەسەر چەسپاوی هاتنە خوارەوێ پێغەمبەر عیسا لە کوټایی بوونه وەر، وە هیچ بەلگەیەکی نە کەسیک کە ڕەتیان کاتەو ئەم فەرموودانەیان بلێ ئەمانە فەرموودە ئاچان و بەلگەی دلتیاکەر یان هاتنە خوارەوێ بنچینەیک نە لەبیروباوەری موسلمانان کەوا پێویستە ڕوایان پێی هەبێ لەبەر ئەوەی کاتێک فەرموودە دەرچوو کە راستە ئەوا پێویستە ڕوایان پێی هەبێ، بۆیە بۆمان نە ڕەتی بکەینەو لەبەر ئەوەی زانایان دەڵێن ڕێژەی ئەو فەرموودانە باس لە هاتنە خوارەوێ عیسا دەکەن لە کوټایی بوونه وەر گەشتۆتە پلە ی مەواتیر.

هەواڵەکان لە ڕێگەی زۆرێک لەو هاوێلانە پیمان گەشتوو کە پێغەمبەر (ﷺ) هەواڵی دابەزینی عیسا پێ ڕاگەیاندووین، (تواتر) بوونی ئەو هەواڵە باسکراوە لە لایەن: پێشەوا ئەحمەدی کۆری حەنبەل و ئەبو حەسەنی ئەشعەری و پێشەوا تەبەری و ئیبنو کەثیرو سەفارینی و شەوکانیش (ڕەحمەتی خایان لێ بێ) لە ڕوونکردنەوێ ئەوەی کە هاتوو دەربارەی دەجال و مەسیح.

پێشەوا ئیبنو کەثیر (ڕەحمەتی خای لێ بێ) دەربارەی فەرموودەکانی دابەزینی پێغەمبەر عیسا (سەلامی خای لێ بیت) فەرموویەتی: ئەم فەرموودانە مەواتیرن لە ڕێگەی پێغەمبەر (ﷺ) و ئامارێان تێدا بەو شیوەی

دابەزین و شوێنیکە لە شام^(۱)، بەلکو لە دیمەشق لەلای منارە ی رۆژ هەلات و ئەو پرووداوەش لە کاتی نوێکردنی بەیانی دەبیّت، بەراز دەکوژیت و خاچ دەشکینیت و سەرانی لادەبات، جگە لە ئیسلام هیچ ئاینیکی تر قبول ناکات وەکو لە بوخاری و موسلیمدا هاتوو، ئەوەش هەوالدانە لەلایەن پیغمبەر (ﷺ) لەو بارەووە شەریعت دانان و پەزامەندی پاساو بۆ هیناوەشە بۆی لەو سەردەمەدا، چونکە گومانەکانیان نامینیت و هەموویان دەچنە ئاینی ئیسلامەو، وەکو پەیرەوکردن لە پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بیّت) و لەسەر دەستی ئەو، بۆیە خۆی گەورە دەفەرموی: [وَأَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَبْلُ مَوَدَّةَ] ^(۲). ئەم ئایەتەش هاویشیوەی فەرموودە ی خۆی مەزنە [وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِلْسَّاعَةِ] ^(۳) هەروەها بە (عَلَمًا) یش خۆتێراوەتەو، واتە: نیشانەو بەلگەیە لەسەر نزیکبوونەو ی کۆتایی بونەو، چونکە دابەزینی پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بیّت) دەکەوێتە دۆی دەرکەوتنی دەجال، کە لەسەر دەستی ئەو دەکوژیت، هەر لەو رۆژگاری ئەویشدا خۆی گەورە یەنجوج و مەنجوج دەنیرت، لەناویشیان دەبات بە پیرۆزی و پارانەو ی نژای پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بیّت) ^(۴).

ئومەتی ئیسلامیش یەکدەنگن لەسەر ئەو ی کە دابەزینی پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بیّت) نیشانە یە کە لە نیشانەکانی کۆتایی بونەو، کەشیش لەو مەسەلە ناکوکی نەکردوو، مەگەر کەسێک هیچ بایەخێک بۆ قسەکانی دانەنرێت.

(۱) النهایة في الفتن والملاحم، لابن کثیر (۱/ ۱۴۸).

(۲) سورة النساء، الآية: (۱۶۱).

(۳) سورة الزخرف، الآية: (۶۱).

(۴) البداية والنهاية (۹/ ۱۷۹).

نهو بهلگانهی لهبارهی پیغه مبهه عیساوه هاتوون

هیچ گومان له وهدا نیه که پیغه مبهه عیسا (سهلامی خوی لی بی) له کوټای بوونه وهر داده بزی، بهلگه کانیش له بابته به مته واتیر له پیغه مبهه وه (ﷺ) هاتوون. خوی په رو دگار ده فرموی: [وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا] (۱۵۹) [۱۱].

واته: که سانی که هه له نه هلی کتیب مه به ست پیا ن جوله که و گا وره له پیش مردنی پیغه مبهه عیسا (سهلامی خوی لی بی) با وهری پی ده هیتن.

خوی په رو دگار ده فرموی: [وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءُ الظُّلُمِ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا] (۱۵۷) بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (۱۵۸) وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا] (۱۵۹).

لهم نایه ته بۆمان ده رده که ویت که پیغه مبهه عیسا (سهلامی خوی لی بی) نه مردووو نه کوژ راوه به لکو خوی گه وره به تواناو ده سلاتی خوی به رزی کردو ته وه بۆ ناسمان و له کوټای بوونه وهریش جارکی تر دای ده به زینته وه سر زهوی وه کو ده فرموی: [وَأَنَّهُ لَعَلَّمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُنَّ فِيهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ] (۶۱) [۱۲].

لیره دا بۆمان به دیار ده که ویت که پیغه مبهه عیسا (سهلامی خوی لی بی) نیشانه یه بۆ هاتنی قیامت.

(۱) سورة النساء، الآية: (۱۶۱).

(۲) سورة الزخرف، الآية: (۶۱).

ئەم ئايەتە ئەو پۈۈن دەكاتەو كە ئەو قسەيە نابەجىيە كە دەلئىن: ئىمە عىساي مەسىحى پىغەمبەرى خوامان كوشت.. ئەوان عىسايان نەكوشتوۋو ھەلئىشان نەواسىيە، بەلكو لە كاتى ھىزىكردنە سەر عىسا بۇ كوشتنى لىيان تىكچوۋ، خۇاي گەۋرە يەككىكى تر (يەھۇذا)ى بردۆتە سەر شىۋەى عىسا و لە جىياتى ئەو لە سىدارەيانداۋە، خۇاي گەۋرە عىساي بۇ لاي خۇى بەرز كردۆتەو، ئەۋەش بۇ خۇاي گەۋرە زۆر ئاسانە چونكە زۆر دەسەلاتدارو كارىبەجى و لىزانە..

چىرۆكى ئەم بابەتەشمان لە سالى (۱۹۷۲)ع ۋە دەست پى دەكات كاتىك كە يەككىك لە دەستىنوسەكانى (نەجەج ھەممادى) بە زمانى قىبىتى دۆزرايەۋە، ئەم دەستىنوسە بە شىۋەى كەشكۆلئىك لەسەر گەلای بەرپەدى نوسراۋە، واتە: مىژۋوۋەكەى بۇ سەدەى دوۋەمى عىساى دەگەرپىتەۋە، شتىكى زانراۋىشە كە بەرپەدى پۈۋەككىكە لە كەنارى پۈۋبارى نىل دەپۈى و بۇ چارەسەر كەردنى نەخۇشى سىقانە بە كاردىت و دەپىتە گەلا و ۋەك پەپراۋ بۇ لەسەر نووسىن بەكاردىت، شاينى باسە مىسرىە كۆنەكان يەكەم كەس بوون نوسىنيان لەسەر ئەم گەلایە كەردوۋە..

پۇژنامەى (ۋاشتون تايمز) لە ژمارەى (۷/۴/۲۰۰۶)دا، لە بابەتەكدا باس لەۋە دەكات كە زانايان لە كۆمەلەى جوگرافىاي نىۋ دەۋلەتى پەردەيان لەسەر يەككىك لە دەستىنوسە كۆنەكان لاداۋە كە لە (ئەلمنىيا) ى ۋلاتى مىسر دۆزراۋەتەۋە چەندىن سالە لە گەنجىنەى بانكىكدا پارىژراۋە تا ۋاي لىھات دەستىنوسەكە مۇزانە لىيىداۋ بخورى و ھەلۋەرى، ئەۋانىش بە ھەۋلىكى زۆر كۆيان كەردوۋە بۇيان دەر كەۋت كە ئەۋە ئىنجىلى يەھوزايەۋ مىژۋوۋەكەشى دەگەرپىتەۋە بۇ سەرەتاي سەدەى سىيەمى عىساى، ئەم ئىنجىلە بە يەھوزا ناۋ دەبرى، يەھوزاش يەككىك بوۋە لە قوتابىيەكانى پىغەمبەر عىسا (سەلامى خۇاي لى بىت)، مىژۋوۋى قىبىتى باسى يەھوزا دەكات و بەۋ پىاۋەى لە قەلەم دەدا كە خىانەتى لە پىغەمبەر عىسا كەردوۋە، لە ماۋەى (۱۵) سالدا تۈانرا ئەۋ ئىنجىلە چاك و نۆژەن بىكرىتەۋە لە كۆتايى سالى (۲۰۰۵)ع لە زمانى قىبىتىيەۋە تەرجمەى زمانى ئىنگلىزى كرا، لە سالى (۲۰۰۶)ع ۋەرگىرانى ئەم

ئینجیلە لە بازارەکان دەفرۆشرا، ئەم ئینجیلە وەک پڕۆژنامەی واشنتۆن تایمز باس دەکات پراستەوخۆ لە کۆتاییەکیدا باسی کۆتایی ھاتنی پیغمبەر عیسا دەکات و وەک لە دەقە ئینگلیزیەکیدا ھاتوووە دەڵێ: ئەم دەقە واتای وایە کە پیغمبەر عیسا لە کۆتایی (ئینجیلی یەھوزا) دا قسە لە گەڵ یەھوزا دەکات و بە یەھوزا دەڵێت: ئەی یەھوزا تۆ لە مەودوا لە تەواوی شوێنکەوتەو یاوەرانی من جیا دەبیت، تۆ دەبیتە ئەو پیاوێی کە قوربانی دەدەیت لەبەر ئەوەی لەمن دەچیت، ھەلۆستەییەکی دەکەین و سەرنج دەدەینە وشەی (یلبیسنی) کە وەرگیر لە نووسینیدا دەستەوسانە، لە قورئانیش ھاتوووە کە دەفەرموێت: [وَلَكِنْ شَيْءٌ هُمْ] واتە: لیمان تێکدان، (یەھوزا) بە پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) چواند بۆ ئەوەی لە جیاتی ئەو لە سێدارەیی بدەن، بەم شیوێیە پراستیەکی دەردەکەوێت کە پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێت) لە خاچ نەدراوە، بەڵکو ئەو کەسێ لە خاچ دراوە یەھوزای قوتاییبەتی، جا ئایا خۆی گەورە یەھوزای قوتایی بە عیسا چواند لەبەر ئەوەی ناپاکی لە گەڵدا کرد یان یەھوزا بۆ خۆی لە پیناو پرزگاربوونی پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێت) قوربانی بە گیانی خۆیدا، قورئان پاشکاوانە ئەوەی باس نەکردوو، وە گاوەرەکان بانگەشەیی ئەوە دەکەن کە یەھوزا خیانتی لە پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێت) کردوو، پاشان دواي ئەوە خۆی لە خاچ داوە.

ئینجیلی یەھوزاش بانگەشەیی ئەوە دەکات کە یەھوزا بۆتە قوربانی لەلایەن یەھوزای خاوەن ئەم ئینجیلە لە پیناو پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێت)، خۆی گەورەو پاشان باوەر داران گەواھی لەسەر ئەوە دەدەن کە پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێت) نەکوژاوەو لە خاچ نەدراوە^(۱).

خۆی گەورە دەفەرموێ: [وَلَا يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا] (۱۵۹).

واته: كهسانێك هەن له ئەهلی كیتاب مەبەست پێیان جوله‌كه‌و گاوره‌ كه له
پیش مردنی پیغمبەر عیسا (سەلامی خۆی لێی) باوهری پێ دههینن.

پیشه‌وا جابری کۆری عەبدوللا (ﷺ) ده‌گیرته‌وه‌ كه‌ پیغمبەری خوا (ﷺ)
فەرمویه‌تی: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ،
قَالَ: فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَى صَلِّ بِنَا، فَيَقُولُ: لَا، إِنْ بَعْضُكُمْ
عَلَى بَعْضٍ أَمِيرٌ، لِيُكْرِمَ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ)^(۱).

واته: کۆمه‌لێك هەر ده‌مین له‌ ئوممه‌تی من له‌سەر هه‌ق شه‌ر ده‌که‌ن
و سه‌رده‌که‌ون هه‌تا پوژری دوا‌یی، فەرموی: پاشان عیسا‌ی کۆری مه‌ریه‌م
داده‌به‌زێت، پیشه‌وا‌ی موس‌لمانه‌کان پێی ده‌لێت: فەرموو پیش نوێژیمان بۆ بکه‌،
ئه‌ویش ده‌لێت: نه‌خێر ئێوه‌ پیشه‌واکانتان له‌ خۆتان ده‌بێت، پرێژکه‌ خوا له‌م
ئوممه‌ته‌ی ناوه‌.

پیشه‌وا نه‌بو هو‌په‌ره‌ (ﷺ) ده‌گیرته‌وه‌ كه‌ پیغمبەری خوا (ﷺ) فەرمویه‌تی:
(كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ فَأَمَّكُمْ مِنْكُمْ؟)^(۲).

واته: ده‌بێت چۆن بیت کاتیك كه‌ کۆری مه‌ریه‌م له‌ناوتاندا داده‌به‌زێت و به‌وه‌ی
خۆتان پیشه‌وا‌یه‌تیتان ده‌کات.

پیشه‌وا محمه‌مه‌دی کۆری سیرین (په‌حمه‌تی خۆی لێ بێ) ده‌لێت: مه‌ه‌دی
له‌م ئوممه‌ته‌یه‌و پیش نوێژی بۆ عیسا‌ی کۆری مه‌ریه‌م ده‌کات^(۳).

پیشه‌وا سو‌بوکی (په‌حمه‌تی خۆی لێ بێ) ده‌لێت: به‌ دل‌نیایی پیغمبەر عیسا
(سەلامی خۆی لێ بێ) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی پیغمبەری خودایه‌ به‌لام به‌یه‌کیك له‌
ئوممه‌تی پیغمبەر (ﷺ) هه‌ژمار ده‌کرت، وه‌ له‌ به‌شی هاوه‌لان، چونکه‌ چه‌ندین

(۱) صحیح مسلم، کتاب الإيمان، باب نزول عیسی: (۱۳۷/۴) ورقمه (۱۵۶).

(۲) صحیح مسلم، کتاب الفت، باب فتح القسطنطنیه، (۲۲۱/۴) ورقم الحدیث: (۲۸۹۷).

(۳) صحیح: رواه نعیم بن حماد فی (الفتن) عزاه د. عبدالعلیم البستوی إلى ابن ابی شیبة فی (مصنفه) وقال: إسناده صحیح، رجاله کلهم ثقات. المهدي المنتظر لا ۲۲۰.

جار کوږبوو ته ووه له گهټ پیغه مبهري (ﷺ) له کاتیکدا زیندووبووو برپای یې هیناوه، وه کوږبونه وه کانی له شوی تیسراء به تهنها نه بووه^(۱).

پیشهوا زهه بی (په حمه تی خوی لی یې) ده لیت: پیغه مبهري عیسا (سهلامی خوی لی یې) همم پیغه مبهريو همم سه حابه یه، چونکه پیغه مبهري (ﷺ) بینووه کوټا هاو لیشه که وه فات ده کات^(۲).

پیشهوا نه بو هوږه یه (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهري خوا (ﷺ) فرمویه تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدَلًا فَيَكْسِرَ الصُّلْبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ وَيَصْعَقَ الْجَزْيَةَ وَيَفِيضَ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)^(۳).

واته: سویند بهو خوا به ی گيانی منی به دهسته نزيك بووه (عیسای کوری مه پیه م) تان وه کو فرمان پر هوا به کی داد گهر تیدا دابه زی، جا خاچ ده شکی نیو به راز ده کوږی و شهر کوټا دینې و مال زور ده بی تا به کیك نابی وه ریکری، هه تا وای لی دی تا که سوژده یه چاکتر ده بی له دنیا و نهوی تی دایه.

پیغه مبهري عیسا (سهلامی خوی لی یې) بو نهوه دیت تا شهر یه تی قورنان بکاته فرمان پر هوا.

پیشهوا نه واسی کوری سه معان (ﷺ) ده گپر یته وه که پیغه مبهري خوا (ﷺ) فرمویه تی: (..إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ، فَيُنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِي دِمَشْقَ، بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ، وَاضِعًا كَفِّهِ عَلَى أَجْنِحَةِ مَلَكَيْنِ، إِذَا طَأْطَأَ رَأْسُهُ قَطْرًا، وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جُمَانٌ كَاللُّؤْلُؤِ، فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ بَجْدِ رِيحٍ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ، وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرْفُهُ، فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يُدْرِكَهُ بَابُ لُدٍّ، فَيَقْتُلُهُ، ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ، فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ..)^(۴).

(۱) نزول عیسی بن مریم آخر الزمان، للسيوطي، (لا ۴۱ - ۴۲).

(۲) نزول عیسی بن مریم آخر الزمان، (لا ۴۳).

(۳) صحيح البخاري (۲۰۵/۴) كتاب: الأنبياء، باب نزول عیسی بن مریم، برقم: (۳۴۴۸).

(۴) صحيح مسلم، (۲۲۵۰/۴) باب: ذكر الدجال وصفته، برقم: (۲۹۳۷).

واته: لهو کاته دا خواى گهوره عيساي كورپى مهريهم دهنيړت، نهو له لاي مناره سپيه كهي خوړه لاتي ديمشق داده بهر ت، دوو پوښاكي له بهر دايه كه به زه عفهران په نگ كراوه، ههردوو شاني خستو ته سهر بالي دوو فريشته، كه سهرى داده نه وړت ناوى لي ده تكيت، كه بهر زيشي ده كاته وه، وهك ده نكه مروارى پيايدا شوپ ده بيه وه، هيچ كافريك نيه بوني هه ناسه ي بكات و نه مريت، وه هه ناسه كهي هه تا چاوى بر ده كات ده پروات، شوين ده جال ده كه وړت، هه تا له ده رگاي (لد) كه شوينيكه له نيوان ديمه شق و (بيت المقدس) ده گر ت و ده كوژ ت، پاشان خه لكانيك دين بو لاي پيغه مبه ر عيسا (سهلامى خواى ليبي) كه خواى گهوره پاراستونى له ده جال، نه ويش دهم و چاويان ده سريت و باسى پله و پايه ي به هه شت ده كات.

حیکمەت لە ھاتنە خوارەوہی پێغەمبەر عیسا چییە؟

ھەرکەسێک وردبیتەوہ لەم فەرمودانە پێغەمبەر (ﷺ) ئینجا بۆی دەردەکەوێت کە ئەم فەرمودانە زۆر بەروونی باسی ھاتنی پێغەمبەر عیسا دەکەن، چون دادەبەزێ و

لە کوێوہ دیت و چی دەکات و کە ی دەمریت و چەندێک دەمییتەوہو پاشان کێ نوێژی لەسەر دەکات و لەکوێدا دەنێژریت؟

زانایان چەند قسەیەکیان فەرمووہ دەربارە ی ھۆیەکانی ھاتنە خوارەوہی پێغەمبەر عیسا لە کۆتایی بوئوہەر کە ئەمانەن:

(۱) ئەو مەسیحی وەعدە بیتەوہ ناو خەلکی ناوی عیسا ی کوپی مەریەمە (سەلامی خاوی لیڤ) کوپی خەلکی تر نیە، نە (وہک عیسا وایە) نە (ناوێنە ی عیسیا) نە (مەسیحی مەووعودە).

(۲) پێغەمبەر عیسا (سەلامی خاوی لیڤ بی) لە ئاسمانەوہ دیتە خوارەوہ، واتە: تەنیا ھەر ئەوێندە بەس نییە کە پێغەمبەرە، بەلکو دەبی لە ئاسمانیشەوہ بیتە خوارەوہ.

(۳) لە تەنیش ت مەریەکی سپیەوہ و لە پۆژھەلاتی دیمەشقدادادەبەزێ و دوو پەشتە مائی زەردی پۆشیوہ ھەردوو دەستی ناوێتە سەر بالی دوو مەلانیکیو بەشیوہی موعجیزە دەردەکەوێت و دیتە ناو خەلکی.

(۴) ھەرچی کافر ھەبە لە سەردەمی ئەودا دەمریت و گیانی دەردەچیت.

(۵) خۆی دەبیتە حاکم و دادگەری بەرپا دەکات، نەک یەکیک بیت و بخوړیت بەسەریدا، و حوکمی بکات.

(٦) دەست دەداتە خاچ شکاندن و جگە لە خوا دواى ئەوه کەس پەرستراوێکی تر ناپەرستیت.

(٧) فەرمان دەکات بە کوشتنی بەرازو هەموویان لەناو دەبات و پاش ئەوه کەس ئیتر گوشتی بەراز ناخوات.

(٨) هەموو خەڵکی کۆدەکاتەوه لەسەر دینی ئیسلام و دواى ئەوه جگە لە ئیسلام نایێکی تر نامیتێ و شەری لەسەر بکری.

(٩) دەجال دەکوژیت لە شۆنیکدا کە پێی دەوتریت (لد) و لەبەر دەرگای ئەو شارەدا دەیکوژیت.

(١٠) لەسەردەمی ئەودا پارە ئەوەندە زۆر دەبێت هەژار نامیتێ و کەس نامیتێ سوأل بکات، و دەست لە خەڵکی پان بکاتەوه لەبەر ئەوهی بەرەکەت و خێر لەسەردەمی ئەودا زۆر دادەبەزێت.

(١١) لەسەردەمی ئەودا خەڵک عیبادەت سەر عیبادەتکردن و ئەویان پێی باشترە لەهەموو شتیکی تری دنیایی.

(١٢) ئەمن و ناسایش دنیا دەگرێت و وای لێدێت شیر لە گەل حوشر دەلەوهرپێن و منالان یاری بە مار دەکەن و نایانگەزن و زیانیان پێی ناگەیهنن.

(١٣) ئینجا پێغەمبەر عیسا (سەلامی خواى لێ بێ) دەچێت بۆ مەککەو حەج دەکات ئیتر بە (افراد) بێت یان بە (تمتع) یان بە (قیران).

(١٤) چل سال ئەمیتێتەوه لەناو خەلداو پاش ئەو چل سالە وەفات ئەکات.

(١٥) موسلمانان نوێژی لەسەر دەکەن و کفن و دفنی دەکەن.

(١٦) لە رەوزەى پێغەمبەردا (ﷺ) و لەتەنیش ئەودا دەفن دەکریت.

(١٧) جیهاد رادەگەیهنێت و جگە لە ئیسلام قبوولی ناکات لە کەس هیچ دینیکی تری هەبێت.

۱۸) پټغمېر عيسا (سهلامی خواي لئ بئ) که دپتهوه باسي نيلهام و وهحي تازه ناکات، و سنوري خوئ نه فاميت.

شاعير مهولهوي سه بارهت به پټغمېر عيسي ده لټت:

نه ما ئيحتاج نه هلي زه مانه
(حق) (نبئ) ئ تر بکا ره وانسه
مه علوم بوو له لاي هه رکه سي بيناس
(محمد) بئ شك (ختم الانبيا) س
له ئه مري عيسا هيچ په شيو نه بي
به ر له موحه ممهد بووگه به (نبئ)
که هاته خوارئ هيچ شوبه هي نيه
هه ر تابعي شرع موحه ممهديه
شهرعي خوئ مه نسوخ، تازه ي بو نايه
خه ليفه ي جه ناب په سولولايه
هيچ ديني قبول ناکا له هيچ که س
ئيللا ئه م ديني ئيسلامه که هه س
ئه هلي کيتاب گشت پئي تيرن ئيمان
سه ليب ده شکيني لاده با خوگان
وهك عه صري ئه و خوئش که س نايشنه وي
ده لټن ژن تيري و (وه لد) ي ده وي
وه ختي که ده مري به ئه مري بيچوون
ده کري له خدمه ت هه ضره تدا مه دفون
بووبه کرو عومه ر ده که ونه ئه به ين

(طوبى للشيخين بين النبیین)
چ فهزلیکه خوا داگییه بهم خا که
ئه صلّه بو ئه م گشت گه وههری پاکه
ئاسمان له پوتبهی عولوی چی که م بوو
نه بوو به مه دفه ن بو عیسا ئه م بوو^(۱)

شیوه و روخساری پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خواى لى بن)

پیغه مبه رى خوا (ﷺ) وه سفی پیغه مبه ر عیسای کردووه (سهلامی خواى
لى بیّت) ئه و هه لومه ر جانه شی پروونکردووه ته وه که تییدا داده به زیت، بو ئه وه ی
مه سه له که ناشکرا بیّت و له که س تیک نه چیّت.

پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خواى لى بیّت) پیاویکه:

- بالا مامناوه ندییه.

- رهنگی پیستی به لای سوورو سپیدا ده پروانیّت.

- ناوشانی پانه.

- قژی داهینراوو خاوه، ده لئی ناوی لى ده تکیّت نه گهر ته پریش نه بیّت.

- له نیو هاوه لاند زياتر عوروه ی کوری مه سعودی سه قه فی ده چیّت.

پیشه وایینو عه بباس (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبه رى خوا (ﷺ) فهرمویه تی:
(رَأَيْتُ عِيسَى وَمُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ ، فَأَمَّا عِيسَى فَأَحْمَرُ جَعْدُ عَرِيضُ الصَّدْرِ...)^(۲).

واته: عیساو موساو ئیبراھیم بیینی، عیسا سور کارێکی قژ لول و سنگ
پان بوو.

(۱) عة قیدة ی مة رضیة، مة لا عبد الکرمی مودة رریس، (لا ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷).

(۲) صحیح البخاری (۱۲ / ۱۴۸) باب: واذکر فی الکتاب مریم، برقم: (۳۴۳۸).

پېشهوا نه بو هورهیره (ﷺ) ده گيرتهوه که پېغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: (لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ نَازِلٌ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَاعْرِفُوهُ رَجُلًا مَرْبُوعًا إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ عَلَيْهِ ثَوْبَانِ مُمَصَّرَانِ كَأَنَّ رَأْسَهُ يَقْطُرُ وَإِنْ لَمْ يُصْبَهُ بَلَلٌ..)^(۱).

واته: له نيوان من و عيسادا هيچ پېغه مبهري نه، نه گهر بينيتان بيناسنه وه، پياوړي چوار شانې بالا مام ناوېنډيه، سورو سپيه، له نيوان دوو بهرگي سووري زهره باودا داده بهرېت، سهرې دهليې ناوي لي دهتکيت، هره چنده ته ريش نه..

له رپوايه تيکي تر پېشهوا عه بدولاي کوري عومهر (ﷺ) ده گيرتهوه که پېغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: (أَرَأَيْتَ لَيْلَةً عِنْدَ الْكَعْبَةِ، فَرَأَيْتُ رَجُلًا آدَمَ كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَأَيْ مِنْ أَذَمِّ الرِّجَالِ، لَهُ لِمَّةٌ كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَأَيْ مِنَ اللَّحْمِ، قَدْ رَجَلَهَا فَهِيَ تَقْطُرُ مَاءً، مُكَيِّئًا عَلَى رَجُلَيْنِ - أَوْ عَلَى عَوَاقِقِ رَجُلَيْنِ - يَطُوفُ بِالنَّبْتِ، فَسَأَلْتُ مَنْ هَذَا؟ فَقِيلَ: هَذَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ..)^(۲).

واته: شهريكيان له خهوندا له ناستي که عه بووم، پياوړيکم بيني رهنګ خاكي، به لام جوانترين رهنګ، خاكيه کي که له پياودا هديت، قره لاجانيکي هه بوو، جوانترين قره لاجان که تو بينيبتت، خاوي کردبووهو بهري دابووه، دهتگوت ناوي لي دهتکيت، شاني دادابوه سهر دوو پياو، يان خوي دابو به سهر شاني دوو پياودا ته وافي ده کرد به دهوري مالي بهيت، پرسيارم کرد نه مه کييه؟ گوتيان: نه مه مهسيحي کوري مهريه مه.

پېشهوا نه بو هورهيره (ﷺ) ده گيرتهوه که پېغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: (لَقَدْ رَأَيْتَنِي فِي الْحَجْرِ وَقُرَيْشٌ تَسْأَلُنِي عَنْ مَسْرَايَ، فَسَأَلْتَنِي عَنْ أَشْيَاءَ مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ لَمْ أُثْبِتْهَا، فَكُرْبْتُ كُرْبَةً مَا كُرْبْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، قَالَ: فَرَفَعَهُ اللَّهُ لِي أَنْظُرَ إِلَيْهِ، مَا يَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْبَأْتُهُمْ بِهِ، وَقَدْ رَأَيْتَنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَإِذَا مُوسَى قَائِمٌ يُصَلِّي، فَإِذَا رَجُلٌ ضَرْبٌ، جَعَدُ كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَوْءَةٍ، وَإِذَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَائِمٌ يُصَلِّي، أَقْرَبُ

(۱) مسند الإمام أحمد (۱۵/۱۰۴) برقم: (۹۲۶۸). قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۲) صحيح البخاري (۴۴۲/۱۹) باب: الجعد، برقم: (۵۹۰۲).

النَّاسِ بِهِ شَبَهًا عُرُوهُ بْنُ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ، وَإِذَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَائِمٌ يُصَلِّي، أَشَبَّهُ النَّاسِ بِهِ صَاحِبُكُمْ - يَعْنِي نَفْسَهُ - فَحَانتِ الصَّلَاةُ فَأَمَمْتُهُمْ، فَلَمَّا فَرَغْتُ مِنَ الصَّلَاةِ قَالَ قَائِلٌ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا مَالِكُ صَاحِبِ النَّارِ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَالْتَفَتُ إِلَيْهِ، قَبَدَانِي بِالسَّلَامِ^(۱).

واته: له حيجردا بووم له لای که عبه، خه لکی قورپهش پرساری شه و په که یان لیده کردم، پرساری هندی شونینان لیکردم له بیت المقدس نه مزانی، بویه زور خه مبار بووم، ده فرموت: نینجا خوی گه و ره بوی بهرز کردمه و، تهمشام ده کرد، پرساری هه چیان لیکردم وه لامم ده دانه و، نینجا له شه و په که مدا له نیو هندی که له پیغه مبه راندا بووم، موسام (سهلامی خوی لی بیت) بینرپا و هستا بوو نوژی ده کرد، نینجا پیاوکی قز لوولم بینی دهوت یه کی که له پیاوانی هوزی شه نو، جا بینیم عیسای کوری مه ریم را و هستا و نوژی ده کات، که سی که زور له نه و بهی عورو هی کوری مه سعودی سه قه فیه^(۲)، نینجا ئیبراهیم بینی را و هستا بوو نوژی ده کرد، زیاتر که سی که له نه و بهی ها و له که تانه (واته: پیغه مبه ری خوا (ﷺ)) جا کاتی نوژی هات و منیش پیش نوژییم بو کردن، کاتی که نوژی ده که ته و او بوو که سی که وتی: نهی محممه ده نه و مالیکی دوزه خه وانه سلاوی لی بکه، ناوړم لیدایه و، پیشم کهوت به سه لام کردن.

پرسیار: له وانه یه گرفتیک له لای که سی که دروست بیت چو عیسای کوری مه ریم (سهلامی خوی لی بیت) کو ده بیته و له گه ل ده جال عیسا بینیت دهوتته و وه کو قور قوشم؟

به لکو چو ده جال له لای که عبه دا دهیت و چوونه ژو و ره و هی مه که هی له سه ر قه ده غه یه؟

وه لام: نه و خه و نه، که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بینویه تی و پرو و او کی واقعی نییه پرو ویدا بیت.

(۱) صحیح مسلم (۱/ ۱۵۶) باب: ذکر المسيح عیسی ابن مریم، برقم: (۱۷۲).

(۲) نه م ها و له یه کی که له دلسوزه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) که به دهستی بی با و ره کانی شاری (گائف) شهید کرا.

ئایا پیغمبەر عیسا (سهلامی خوای لی بی) له دواى دابەزینی بو سەر زهوى وهى بو دیت؟

له وهلامدا ده‌لین به‌لی.. به به‌لگه‌ی پیشه‌وا نه‌واسی کورێ سه‌معان (ﷺ)
ده‌گیریتوه که پیغمبهری خوا (ﷺ) فرموده‌تی: (..ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْماً
قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ، فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ، فَبَيْنَمَا هُوَ
كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى: إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عَبْدًا لِي، لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَتَالِهِمْ..)^(۱).

واته: پاشان کۆمه‌له‌ خه‌لکێک دین بو لای عیساى کورێ مه‌ربه‌م که خوای
گه‌وره‌ پاراستونی له ده‌جال، نه‌ویش دهم و چاویان ده‌سپیت و باسی پله و پایه‌یان
بو ده‌کات له به‌هه‌شتدا، ئا له‌و کات و حاله‌دا خوای گه‌وره‌ وه‌حی ده‌نیریت
بو پیغمبهر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی)، که کۆمه‌له‌ به‌نده‌یه‌کی خۆم
هیناوه‌ته‌ دهر، که‌س تواناو ده‌سه‌لاتی کوشتار و شه‌ر کردنی نیه‌ له‌گه‌لیاندا.

له‌م فرموده‌یه‌ نه‌وه‌مان بو دهرکه‌وت که له دواى هاتنی پیغمبهر عیسا
(سه‌لامی خوای لی بی) وه‌حی دیت له‌ رینگای جبریه‌وه (سه‌لامی خوای
له‌سه‌ر).. وه‌ نه‌وه‌ی ده‌وتری که دواى وه‌فاتى پیغمبهری خوا (ﷺ) جبریل
نایه‌ته‌ سه‌ر زه‌وى نه‌مه‌ هه‌یج نه‌سل و نه‌ساس و بنچینه‌یه‌کی نییه‌.. به به‌لگه‌ی
نه‌وه‌ی که له شه‌وانی قه‌در و قه‌ده‌غه‌کردنی ده‌جال له هه‌ردوو شاری مه‌که‌کو
مه‌دینه له‌سه‌ر زه‌وى ده‌ییت.

دروست بوونی گومانێک و وه‌لامدانه‌وه‌ی:

هه‌ندێک که‌س بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ ده‌که‌ن که گوايه وه‌حیه‌که وه‌حی حه‌قیقی
نییه‌، به‌لکه‌ر وه‌حی ئیله‌هامه‌ ؟

(۱) صحیح مسلم ، کتاب الفت، باب: ذکر الدجال: (۲۲۵۴/۴)، برقم: (۲۹۳۷).

بۆ وهلامدانه وهی نهو پرسیاره دهلین: نهو وتهیه هیچ نهسلینکی نییه که دهلین: وهحی ئیلهامه، بهلکو وهحی حهقیقه، نهمش له بهر دوو هوکار:

یه کهم: پیشهوا نهواسی کوری سه معان (ﷺ) ده گیریتوه که پیغمبهری خوا (ﷺ) فرمویهتی: (فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى: إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي، لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَتَالِهِمْ، فَحَرَزُوا عِبَادِي إِلَى الطُّورِ..)^(۱).

واته: نا لهو کات و حاله دا خوی گهوره وهحی ده نیریت بۆ پیغمبهری عیسا، که کۆمه له بهندهیه کی خۆم هیناوه ته دهر، کهس تواناو دهسهلاتی کوشتار و شهر کردنی نیه له گه لیاندا، بۆیه ههتا زوو بهنده کانم سه رخه بۆ کتوی (طور).

فرموده که پیشهوا موسلیم ریوایه تی کردوو وه فرموده کهش زۆر راشکاوانه باسی وهحی حهقیقی ده کات نه ک ئیلهام بیت.

دووهم: نهوانه ی بانگه شه ی نهوه ده کمن که وه حیه که ئیلهامیه نهوه زۆر به هه له داچوون، چونکه پیغمبهری عیسا (سهلامی خوی لی بی) پیغمبهره، بۆیه هیچ رینگیه که نییه که وهحی بۆ دابه زیت.. نه گهر وا گومان بیهیت که پیغمبهری عیسا (سهلامی خوی لی بی) کاته که ی به سه ر چوو وه سیفه تی پیغمبهرایه تی نه ماوه نهو وتهیه کوفره، چونکه پیغمبهران هه رگیزاو هه رگیز دوا ی مردنیشان سیفه تی پیغمبهرایه تیان به سه ر ناچیت.. وه نه گهر وا گومان بیریت که نهو سیفه ته تایبه ته به پیغمبهری ئیمه محمه د (ﷺ) نهمش وتهیه که هیچ به لگه یه کی له سه ر نییه.

وه هه ر که سیکیش وشه ی (وهحی) ته ئویل بکات به وهحی ئیلهام، نهوه وا دیاره زۆر نه شاره زایه له زانستی ئصولی، چونکه زانایان یاسایه کیان هه یه وهلین: (التأویل صرف اللفظ عن ظاهره لدلیل، فإن لم یکن لدلیل فلعلم لا تأویل). کهواته به پیتی ئهم یاسایه بۆمان ده رده که ویت که نهو جوړه که سانه ی نهو بانگه شه یه دروست ده کمن ده یانه ویت فرموده وهکو یاری مامه له ی له گه لدا بکه ن.

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب: ذکر الدجال: (۴/۲۲۵۴)، برقم: (۲۹۳۷).

دروست بوونی گومانیک و وه‌لامدانه‌وهی:

نه‌گه‌ر بوترت: پیغه‌مبه‌رمان محهمده (ﷺ) فهرموویه‌تی: (لَا نَبِيَّ بَعْدِي)^(١).
واته: له‌ دوای من هیچ پیغه‌مبه‌رئک نایه‌ت.. که‌واته پیغه‌مبه‌ر عیسا نایه‌ت و
وه‌حیش نایه‌ت؟

له‌ وه‌لامی نه‌و پرسیاره‌ ده‌لین: مرؤف نه‌گه‌ر گه‌یشته‌ حاله‌تی نه‌خوینه‌واری
هه‌میشه نه‌و پرسیارانه‌ی به‌ خه‌یال دیت.. له‌ کاتیکدا ئه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه
نییه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی) نایه‌ت..
به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه شه‌رعیکی نوښکاری ناهینیت تا شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌رمان
محهمده (ﷺ) نه‌سخ بکاته‌وه..

تایا تو ته‌نهما چوارچینه‌و پرووی فهرمووده‌که وه‌رده‌گریت، چونکه هه‌ر که‌سیک
نه‌و پرسیاره بکات ده‌که‌ویته ژیر دوو فهرمان:

یان نه‌وه‌تا ده‌لیت: عیسای کوپی مه‌ریه‌م (سه‌لامی خوای لی بی) دانابه‌زیت.

یان نه‌وه‌تا ده‌لیت: دان به‌ دانانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا دانانیت..

له‌ کاتیکدا ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌ردووکیشیان کوفه^(٢).

(١) صحیح مسلم (٤/ ١٨٧٠) باب: من فضائل علي بن أبي طالب، برقم: (٢٤٠٤).

(٢) نزول عیسی بن مریم آخر الزمان، (لا ٥٣ - ٥٤).

ئایا پێغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خوای لی بێ) حوکم به چی ده‌کات؟

پێغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خوای لی بێ) له پاش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی بۆ سه‌ر زه‌وی هیچ ناین و شه‌ریعه‌تیکی نوێ له‌ گه‌ڵ خۆی ناهێنیت، به‌لکو حوکم به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌کات و ده‌بیته‌ یه‌کیک له‌ شوێن که‌وتوانی پێغه‌مبەر (ﷺ) هه‌ر بۆیه‌ له‌ کاتی دابه‌زینی نوێژ له‌ دوا‌ی (محه‌مه‌دی مه‌هدی) یه‌وه‌ ده‌کات و را‌زی نیه‌ پێش بکه‌وێت، پێشه‌وا جابری کوری عه‌بدوڵلا (ﷺ) ده‌گێرته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، قَالَ: فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَ صَلِّ بَنَّا، فَيَقُولُ: لَا، إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمِيرٌ، لِيُكْرِمَ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ)^(١).

واته‌: کۆمه‌ڵێک هه‌ر ده‌مین له‌ ئومه‌تی من له‌ سه‌ر هه‌ق شه‌ر ده‌کهن و سه‌رده‌که‌ون هه‌تا رۆژی دوا‌ی، فه‌رموی: پاشان عیسا‌ی کوری مه‌رده‌م داده‌به‌زیت، پێشه‌وا‌ی مو‌سه‌لمانه‌کان پێی ده‌لێت: فه‌رموو پێش نوێژی‌مان بۆ بکه‌، ئه‌ویش ده‌لێت: نه‌خێر ئێوه‌ پێشه‌واکانتان له‌ خۆتان ده‌بیته‌، رۆژێکه‌ خوا له‌م ئومه‌ته‌ی ناوه‌.

پێشه‌وا قورته‌بی ده‌لێ: هه‌ندێ که‌س بۆ چوونیان وایه‌ که‌ به‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی پێغه‌مبەر عیسا واجباتی شه‌رعی نامی‌نێ تاکو هاتنی ئه‌و نه‌بیته‌ پێغه‌مبه‌ریکی تر بۆ خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌م و هه‌ر به‌ فه‌رمانی خوا‌ی فه‌رمانیان پێده‌کات که‌ ئه‌مه‌ش واتای ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبەر عیسا نێردراویکی تره‌ دوا‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) که‌ ئه‌مه‌ش کاریکی ر‌ه‌تکه‌راوه‌ دووره‌ له‌ راستی.

(١) صحیح مسلم، کتاب الإيمان، باب نزول عیسی: (١٣٧/٤) ورقمه (١٥٦).

پیشهوا نه بو هوږمیره (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموده تی: (کَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ قَامَكُمْ مِنْكُمْ؟) ^(۱).

واته: ده بیټ چوڼ بیټ کاتیک که کوری مهربم له ناوتاندا داده بزیت و بهوئی خوتان پیشه وایه تیتان ده کات.

لهم فرموده دا مبهست نه وه نیه که پیغه مبهری عیسا (سلا می خوی لیبی) له نوټر دا پیشیان ده کوئی، چونکه هم فرمودانه ی که پیشتر باسما ن کرد واده گه یه نی که پیغه مبهری عیسا (سلا می خوی لی بی) پیش نوټری رپه ت ده کاته وه نه و پیشه وایه پیش ده خات که قامه تی نوټره کی بو کراوه.

وه نوټر کردنی عیسا (سلا می خوی لی بیټ) له پشت مه هدیه وه به واتای نه وه نیبه مه هدی له عیسا (سلا می خوا لی بیټ) چاکتره، چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) نوټری کرد له پشت نه بو به کر (رپه زای خوی لی بیټ) له و نه خو شیه ی که تیایدا کوچی دوا بی کرد، ههروه ها نوټری کرد وه له پشت عبدالرحمانی کوری عه و فوه (ﷺ)، پیغه مبهری عیسا (سلا می خوی لی بیټ) نوټر ده کات له پشت پیانو ګ له نوممه تی پیغه مبهری محمده (ﷺ) بو نه وه ی ناشکرای بکات که شوټنکه وتووی نیسلا مه و به شرعه کی حوکم ده کات، له دوا ی نه وه ش مه هدی شوټنکه وتووی پیغه مبهری عیسا (سلا می خوی لی بیټ) ده بیټ و یه کیګ ده بیټ له سدریازه کانی.

له وانه یه که سانیک پرسیار بکن و بلین: ثایا دروسته پیغه مبهری عیسا (سلا می خوی لی بی) پیش نوټری بو موسلمانان بکات؟

له وه لامدا ده لیم: نه خیر... هه رگیز.. له بهر نه وه ی نه گه ر پیش نوټریان بو بکات نه وه کارنکی ناراست پروید او، به لام له دوا ی پیانو ګی ثاسایی نوممه تی پیغه مبهری محمده (ﷺ) نوټر ده کات نه وه ش نه ده ب و رپری پیغه مبهری عیسا ده گه یه نیټ (سلا می خوی لی بی).. نه وه بو نه و هه موو زاوه زاوه گه وره یه ی

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب فتح القسطنطنیه، (۲۲۲۱/۴) ورقم الحدیث: (۲۸۹۷).

خرايه سەر گوايه عيسا خودايه يان كورپى خودايه، بۆيه دهبوو وەلامىكى كردهىى بداتهوه چونكه زۆر جار خەللى باوهر به شتىك ناكەن هەتا به چاوى خۆيان نەبينن.. بۆيه درىژترين تەمەنى دەيت لەسەر زهوى.

لەم فەرمودانه ئەوهمان بۆ دەرەكەوت سەرکەوتوو سەرفرازن، پىغەمبەر (ﷺ) وەسفى كردون كە چۆن دەبن، هەروەها مەدحيشى كردون.

ئەم كۆمەلانە ئەم مەرجانەيان تىدا هاتووتە دى:

(۱) ئەو كۆمەلانە كوشتار دەكەن بۆ سەرخستنى دىن بەبەلگەى (يقاتلون)، هەروەكو لە فەرمودەكاندا هاتوو (ظاهرين على من ناوأهم) وەكو ئىمامى نەوهوى دەفەرموى: دوژمنانمان هەلەستەن بۆيان و لەوێدان كە فرسەتيان لىبهيئن، نامادەباشى جەنگكردن لەگەڵياندا.

(۲) ئەوانە چەند كۆمەلەكەن كە بەردەوام هەبوون و هەر دەشبن و دەمىنن بەبەلگەى (لا تزال طائفة من أمتي).

(۳) ئەو كۆمەلانە بەردەوام لەسەر هەقن چونكه شوئىكەوتەى سەلەفى صالحن، كەواتە شوئىكەوتەى قورئان و سوننەت دەبن.

(۴) يىگومان ئەوانەش كۆمەلەلانى سەرکەوتوو دەبن، ئەوێش دەبەج بزائين كە ئەو كۆمەلانە بەردەوام سەرکەوتوو سەرفرازن، بەوهى كە شوئىكەوتەى قورئان و سوننەتەكانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەبن، نابەپنەوهو كۆتايان پى نايەت هەتا پوژرى دواى، پىويستە ئەوێش بزائين كە هېچ كۆمەلەك ناتوانيت خۆى لەو كۆمەلانە دابنيت كە سەرکەوتوو سەرفرازن، ئەگەرچى خىرو چاكەش هەيه بىكەن تاوێكو جيهادى كوشتار لە پىناوى خواو سەرکەوتنى دىنى خوادا دەكەن.

پىشمەوا وەلیدی كورى موسليم (ﷺ) دەلييت: (تَذَرِي مَا أَمَّكُمْ مِنْكُمْ؟ قُلْتُ: تُخْبِرُنِي، قَالَ: فَأَمَّكُمْ بِكِتَابِ رَبِّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، وَسُنَّةِ نَبِيِّكُمْ (ﷺ)).^(۱)

(۱) صحيح مسلم، كتاب الفتن، باب فتح القسطنطينية، (۲۲۲۱/۴) ورقم الحديث: (۲۸۹۷).

واته: ئایا دهزانیت بهوهی خوټان پیښه وایه تیتان دهکات مدهستی پیښه؟ نه ویش گوتی: پیښه وایه تیتان دهکات به قورئانه کهی خوی گه ورو به سوننه ته کانی پیښه مبهری خوا (ﷺ).

وه هوی پیش نه که وټنی پیښه مبهری عیسا (سهلامی خوی لی بی) بو پیشوړی نه مهش به لگه به له سهر نه وهی که پیښه مبهری عیسا (سهلامی خوی لی بی) حوکم به قورئان و سوننه تی پیښه مبهری خوا (ﷺ) دهکات، نه میش وه کو موسلمانیک له ئومه تی نیسلام کار دهکات نه که وه پیښه مبهری که بهرنامه و شهریه تی تازهی له گه ل خوی هیئا بیت.

چونکه شهریه تی قورئانی پیروژ شهریه ته کانی پیش خوی دهسپړته وه، خوی گه ورهش به لئین و پهیمانی له هه موو پیښه مبهران وهرگرتوه، که نه گهر موحه ممد (ﷺ) ره وانه کراو نه وان له ژياندا بون، هه موو باوهری پی بیټن و شوی بکه ون، خوی گه ورو ده فرموی: [وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ، قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾] (١).

واته: کاتیک خدا به لئینی پته وی له پیښه مبهران وهرگرت که کتیب و داناییمان به ئیوه دا، پاشان پیښه مبهری که هاته لاتان، نه مهی لاتانه به راست داده نی و دهیسه لمینی، ده بی بروای پی بیټن و یارمه تی بدن، جا پیان گوت: ئایا برواتان به وه هه یو پهیمان و به لئینی پته وټان له سهر گرډراوه، گوتیان: به لی بروامان هه یو، جا خودا پی فرموون: ده له سهر نه م به لئینه شایه دبن، منیش له گه ل ئیوه دا شایه دم، که وایه هه که سیکی له داهاتوودا له به لئینی پته وی خوی روو وهرگیږی، نه وانه فاسیق و له دین دهرچوون.

(١) سورة آل عمران، الآية: (٨١-٨٢).

جا پێغه مبه‌ر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) دەبیته شوێنکەوتە ی پێغه مبه‌رو (ﷺ) شەریعتی قورئان دەکاتە فەرمان ڕەوا، هەر بۆیە لە دوا ی ئەو پیاوێ صالحدە نوێژ دەکات ئەمەش شانازیەکی گەورە یە بۆ ئەم ئوممەتە، هەروەکو پێغه مبه‌ر (ﷺ) دەفەرموێ: پیاوی وا لە ئێمەدا هەیه عیسا ی کۆری مەریەم نوێژی لە دوا ی دەکات.

لە میانە ی وەلامدانەو ی ئەوان کەسانێک دابەزینی پێغه مبه‌ر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) بەدرۆ دەخەنەو، وا هەڵدەبەستن ئەگەر دابەزینەکی هەق بوا ی پێچەوانە ی ئەم فەمودە ی پێغه مبه‌ر (ﷺ) دەبوو کە دەفەرموێ: چ پێغه مبه‌رێک لە پاش من نیە دابەزینی شی مایە ی سەپینەو ی شەری عی پێغه مبه‌رە (ﷺ).

پێشەوا نەو ی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلی: ئەم بەلگە هێنانەو یە گەندەل و (فاسید)ە، چونکە مەبەست لە دابەزینی پێغه مبه‌ر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) ئەو نیە کە وەکو پێغه مبه‌رێک بە شەری عیکی نوێ دابەزی کە شەری ئێمە بسەپێتەو، نە لەم فەرمودانەو نە لە هی دیکەش شتیێک بەو واتایە نیە، بەلکەوا بەراستی هاتوێ کە وەک فەرمان ڕەوایەکی دادوێر دادەبەزی، بە شەری ئێمە حوکم دەکات، ئەو شتەش لە شەری ئێمەدا زیندو دەکاتەو کە خەلکی وازیان لێ هێناوێ^(۱).

پێشەوا سەفارینی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلیت: ئوممەت یە کەدەنگن لەسەر دابەزینی، کەسێش لە شەرعزانیان لەم بارەو ناکۆکی نەکردووە، بەلکە فەیلەسوف و مولحیدەکان نەکو لیان کردووە لەو مەسەلە، لە ناکۆکی ئەوان هیچ بایەخیکی نیە، ئینجا یە کەدەنگیش دامەزراوێ لەلایەن ئوممەتی ئیسلام کە عیسا دادەبەزێت و بە شەریعتی پێغه مبه‌ر موحەممەد (ﷺ) حوکم دەکات، ئەک بە شەریعتیکی تر، ئەگەر چی بەخۆی شەریعتیکی بوو بوو بەو ناسراوێ^(۲).

پێشەوا صدیق حسن خان (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلیت: فەرموودەکان سەبارەت بە دابەزینی پێغه مبه‌ر عیسا (سەلامی خۆی لێ بێ) زۆرن.

(۱) شرح النووي علی مسلم: (۷۶/۱۸).

(۲) لوامع الأنوار البهية (۱/ ۹۴ - ۹۵).

پیشه‌وا شه‌وکانی (ر‌ه‌مه‌تی خ‌وای لی بی) بیست و نو ف‌رمووده‌ی له‌وانه باس‌کردووه له نیوان ص‌ه‌حیح و ح‌ه‌س‌ن و ز‌ه‌عیف، ه‌ه‌ندی‌کیان له‌گه‌ل ف‌رمووده‌کانی ده‌جالدا باس‌کراون، ه‌ه‌ندی‌کیشیان له‌گه‌ل ف‌رمووده‌کانی م‌ه‌ه‌دیدا، بی‌ج‌گه له‌ئو شو‌رنه‌وارانه‌ی له‌هاوه‌ل‌انه‌وه پ‌یمان گ‌ه‌یش‌توون و ح‌وک‌می ف‌رمووده‌یان ه‌ه‌یه، چ‌ون‌که ئ‌ه‌وه م‌ه‌سه‌له‌یه‌ک نی‌یه هاوه‌ل‌ان له‌خ‌ویانه‌وه ق‌سه‌ی ت‌یدا ب‌که‌ن، ئ‌ین‌جا ف‌رمووده‌کانی باس‌کردو و‌تی: ت‌ی‌ک‌رای ئ‌ه‌وانه‌ی باس‌مان ک‌ردن گ‌ه‌یش‌ت‌ونه‌ته ناستی (م‌ته‌وات‌یر) ئ‌ه‌وش شار‌اوه نی‌یه به‌لای ک‌ه‌سی‌که‌وه شار‌ه‌زای ه‌ه‌ی‌ت^(۱).

مام‌وستا ئ‌ه‌حم‌ه‌د شاکر (ر‌ه‌مه‌تی خ‌وای لی بی) ده‌ل‌یت: دابه‌زینی پ‌ن‌غه‌م‌به‌ر ع‌ی‌سا (سه‌لامی خ‌وای لی بی‌ت) له‌کوټایی بو‌نه‌وهر م‌ه‌سه‌له‌یه‌ک نی‌یه ه‌ی‌ج ناک‌وکی له‌سه‌ر بو‌وی‌ت له‌لای‌ه‌ن هاوه‌ل‌انه‌وه، به‌ه‌وی ئ‌ه‌و ه‌ه‌واله‌ راستانه‌ی ک‌ه له‌پ‌ن‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) گ‌ه‌یش‌ت‌وه‌ته ده‌ستم‌ان، ئ‌ه‌وش م‌ه‌سه‌له‌یه‌کی ی‌ه‌ک‌جار ناش‌کرایه له‌ناییندا، باوه‌ر پ‌ی نه‌ک‌ه‌ری بی‌باوه‌ره^(۲).

مام‌وستا مح‌م‌ه‌د ناصرالدین ئ‌ه‌لبانی (ر‌ه‌مه‌تی خ‌وای لی بی) ده‌ل‌یت: ف‌رمووده‌کانی ده‌جال و دابه‌زینی پ‌ن‌غه‌م‌به‌ر ع‌ی‌سا (سه‌لامی خ‌وای لی بی‌ت) م‌ته‌وات‌یرن، پ‌ی‌وی‌سته باوه‌رمان پ‌ی‌یان ه‌ه‌ی‌ت، به‌ه‌وش فریو م‌ه‌خ‌و ه‌ه‌ندی‌ک ده‌ل‌ین ئ‌ه‌وانه ف‌رمووده‌ی ئ‌احادن، چ‌ون‌که ئ‌ه‌و جو‌ره ک‌ه‌سانه نه‌فام‌ن له‌م زانسته‌دا، ک‌ه‌سیان ت‌یدا نی‌یه به‌د‌وای ر‌ی‌گ‌اکانیدا ر‌و‌یش‌تب‌ن، چ‌ون‌که ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ئ‌ه‌ویان ک‌رد‌با ده‌یان‌زانی ف‌رمووده‌کانی م‌ته‌وات‌یرن وه‌کو سه‌رانی ئ‌ه‌م زانسته شایه‌تیان داوه، وه‌کو پیشه‌وا ئ‌ی‌بنو ح‌ه‌ج‌ه‌ری ع‌ه‌س‌قه‌لانی و ک‌ه‌سانی تر، ج‌ی‌گ‌ه‌ی داخ‌یشه به‌راستی ه‌ه‌ندی‌ک به‌ب‌ی ش‌ه‌رمانه له‌م‌ه‌سه‌له‌یه‌ک‌دا ق‌سه‌ ده‌ک‌ه‌ن ک‌ه‌پ‌س‌پ‌و‌ری خ‌ویان نی‌یه، به‌تایبه‌تی کات‌یک بو‌اره‌ک‌ه‌ی بواری نایین و باوه‌ر بی‌ت^(۳).

(۱) الإذاعة لما كان ويكون بين يدي الساعة، (لا ۱۶۰).

(۲) جامع البيان (۶/ ۳۶۰) تعليق الشيخ أحمد شاكر.

(۳) شرح العقيدة الطحاوية، تحقيق الألباني (۵۶۵).

پرسیار: ټایا پیغه مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لی بیټ) له نوممه‌تی موحه‌مده (ﷺ) هه‌ژمار ده‌کرت؟

وه‌لام: پیغه مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لی بیټ) یه‌کیکه له پیغه مبه‌رانی (أولو العزم) پله‌و پایه‌ی به‌رزیشی له‌لای خوا هه‌یه، به‌شیکیشی هه‌یه له هاوه‌لیتی پیغه مبه‌ر (ﷺ)، چونکه له شه‌وی میعراجدا چاوی پیکه‌وت و باوه‌ری پیی هه‌بوو له‌سهر شه‌وش له دونیا ده‌رده‌چیت (سه‌لامی خوی لی بیټ).

پیشه‌وا نه‌بو هوپه‌یره (ﷺ) ده‌لیت: گویم له پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) که فهرمووه‌تی: (ینزل عیسی بن مریم، فإذا رفع من الركوع قال: سمع الله لمن حمده، قتل الله الدجال وأظهر المؤمنین) (۱).

واته: عیسای کوپری مه‌ریه‌م (سه‌لامی خوی لی بیټ) دیته خواره‌وه، کاتیک له رکوع هه‌لده‌ستیته‌وه ده‌لیت: سمع الله لمن حمده، ئینجا خوی گه‌وره ده‌جال ده‌کوژیت و به‌ بر‌واداران‌ی نیشان ده‌دات.

مه‌به‌ست له‌م فهرمووده شه‌ویه که پیغه مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لی بیټ) له نوژندا ده‌لیت: (سمع الله لمن حمده) ئه‌م زیکه‌ری نوژنه‌ش تاییه‌ته به‌ نوممه‌تی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ).

پیشه‌وا نه‌بو هوپه‌یره (ﷺ) ده‌لیت: (یهبط عیسی بن مریم، فیصلي الصلوات ویجمع الجمع) (۲).

واته: عیسای کوپری مه‌ریه‌م (سه‌لامی خوی لی بیټ) داده‌به‌زیت هه‌موو نوژنه‌کانیش ده‌کات، وه‌ وتاری هه‌ینیش نه‌نجام ده‌دات.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی پروونه که پیغه مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوی لی بیټ) له کاتی دابه‌زینی کار به‌ شه‌رعی ئیمه ده‌کات و هه‌ر پینج نوژنه‌که نه‌نجام ده‌دات

(۱) أخرجه الهيتمي في (موارد الظمان إلی زوائد ابن حبان) (۷/ ۳۴۹). وقال البزار رجاله رجال الصحيح.

(۲) أوردته المتقي في (کنز العمال) (۷/ ۲۶۷).

و وه نوټری ههینیش له هیچ ئوممهټیک نه‌بووه جگه له ئوممهټی پیغه‌مبه‌ری خوا محهممه‌د (ﷺ).

پیشه‌وا ئیبنو عه‌بباس (رضه) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (کیف ته‌لک أمة أنا في أولها وعيسى بن مريم في آخرها، والمهدي من أهل بيتي في وسطها)^(۱).

واته: چۆن ئهم ئوممه‌ته له‌ناو ده‌چیت من له‌سه‌ره‌تا‌که‌ی بم و عیسا‌ی کو‌ری مه‌رپه‌م له‌ کوټاییه‌که‌ی بی‌ت و مه‌هدی له‌ ئال و به‌یتی من له‌ ناو‌ه‌راسته‌که‌ی بی‌ت. له‌وانه‌یه‌ که‌سی‌ک پرسیار بکات و بلیت: پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی) ئیش به‌ چ مه‌زه‌بی‌کی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کات؟

له‌ وه‌لا‌مدانه‌وه‌ی ئه‌و پرسیاره‌ ده‌لیم: هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌و پرسیاره‌ بکات من سه‌رس‌و‌رمان ده‌بم چونکه‌ له‌و سه‌رده‌م که‌س به‌ خه‌یالی ئه‌وه‌ نایه‌ت که‌ له‌سه‌ر چ مه‌زه‌بی‌که‌، چونکه‌ موس‌لمانان له‌و سه‌رده‌م یه‌ک‌گرن و یه‌ک ده‌ستن، وه‌ م‌وج‌ته‌ه‌یده‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ئه‌وه‌نده‌ زۆرن له‌ ژماره‌ نایه‌ن، ته‌نانه‌ت هه‌ر یه‌ک له‌ ها‌وه‌لان و تا‌بیعی و تا‌بیعی تا‌بیعی مه‌زه‌بی‌کی سه‌ره‌خ‌ویه‌، به‌لام چ‌وار مه‌زه‌ب له‌ هه‌مو‌یان نا‌ودا‌رت‌رن ئه‌وانیش پی‌شه‌وا‌یان (مالیک و ئه‌بو حه‌نیفه‌و شافعی و حه‌نبه‌لی)، (په‌حمه‌تی خ‌وایان له‌سه‌ر بی‌ت)، ئه‌گینا مه‌زه‌به‌ی (سو‌فیانی کو‌ری ع‌وینه‌) و مه‌زه‌به‌ی (سو‌فیانی سه‌وری) و مه‌زه‌به‌ی (له‌یسی کو‌ری سه‌عه‌د) و مه‌زه‌به‌ی (ئیس‌حاق‌ی کو‌ری راه‌ویه‌ی) و مه‌زه‌به‌ی (ئیبنو جه‌ری‌ر) هه‌یه‌.. هه‌تد.

وه‌فات‌کردنی محهممه‌دی مه‌هدی

دواتر محهممه‌دی مه‌هدی وه‌فات ده‌کات و موس‌لمانان نوټری له‌سه‌ر ده‌که‌ن..

پیشه‌وا سوله‌یمانی کو‌ری عیسا (په‌حمه‌تی خ‌وای لی بی) ده‌لیت: پی‌م گه‌یش‌ت‌وه‌ که‌ مه‌هدی چ‌وارده‌ سال له‌ به‌یت و المق‌دیس ده‌می‌نیت‌ه‌وه‌، پاشان

(۱) أخرجه المقتي الهندي في (کنز العمال) (۷/ ۳۰۳).

وه فات دهکات، له دواييدا پياوړک ديت پنی دهلین: (نلمه‌نصور) نه‌وړش بیست و یهک سال له بهیتوالمه‌قدیس ده‌مینیتته‌وه^(۱).

پیشه‌وا زوهری (پرحمته‌ی خوی لی بی) ده‌لینت: نه‌و کاته‌ی که محممه‌دی مه‌دی وه‌فاتی کرد فیتنه‌یه‌کی زور دروست ده‌بیت، دواتر پیاوړک له بهنی مه‌خزوم ده‌سولات ده‌گریته ده‌ست^(۲).

پیشه‌وا که‌عب (ﷺ) ده‌لینت: له پاش وه‌فاتکردنی مه‌دی پیاوړک ديت له خه‌لکی یه‌مه‌نه له قه‌حطان.. نا نه‌و پیاوه شاری روم نازاد ده‌کات^(۳).

پیشه‌وا أوطاة (پرحمته‌ی خوی لی بی) ده‌لینت: پیم گه‌یشتوه که محممه‌دی مه‌دی چل سال دهری، پاشان له‌سهر جینگاکه‌ی وه‌فات ده‌کات، دواتر پیاوړک له قه‌حطان دهرده‌چیت و ه‌ردوو گوټچکه‌کانی کونه، بیست سالان ده‌مینیتته‌وه دواتر به چهک ده‌یکوژن^(۴).

نایا له دواي وه‌فاتی محممه‌دی مه‌دی (نلمه‌نصور ده‌سولات ده‌گریته ده‌ست یان پیاوه‌که‌ی بهنی مه‌خزوم یان قه‌حطانی)؟

له وه‌لامی نه‌و پرسپاره پیشه‌وا که‌عب (ﷺ) ده‌لینت: یه‌که‌مجار قه‌حطانی ده‌سولات ده‌گریته ده‌ست له پاشان پیاوه بهنی مه‌خزومیه‌که بو ماویه‌ک له پاشان (نلمه‌نصور) ده‌سولات ده‌گریته ده‌ست.

(۱) ضعیف جدا: رواه نعیم بن حماد فی (الفتن) برقم: (۱۱۳۳). بسند ضعیف جدا.

(۲) ضعیف: رواه نعیم بن حماد فی (الفتن) برقم: (۱۳۳۵). وفيه الوليد، مدلس، وشيخه مجهول.

(۳) ضعیف: رواه نعیم بن حماد فی (الفتن) برقم: (۱۱۹۰). بسند ضعیف.

(۴) صحیح: رواه نعیم بن حماد فی (الفتن) برقم: (۲۶۴). بسند صحیح.

بیروباوه‌ری گاوره‌کان و جوله‌که‌کان

له مهر دابه‌زینی پێغه‌مبەر عیسا (سهلامی خوی لئ بیټ)

گاوره‌کان باوه‌ریان وایه که پێغه‌مبەر عیسا (سهلامی خوی لئ بیټ) کورپی خویه (خوی گه‌وره‌ش له‌وه مه‌زنتره کورپی هه‌بیټ)، و وا ده‌زانن کورژراوه‌ له خاچدراوه‌ به‌رزکراوه‌ته‌وه‌ بۆ ئاسمان له پاش سێ پوژ له کورژران و له خاچدانی له ئاسمان به‌ ته‌نیشته‌ باوکیه‌وه‌ (په‌روه‌ردگار) دانیشته‌وه‌وه‌ له کۆتایی بونه‌وه‌ردا داده‌به‌زێت^(۱).

خاوه‌ن کتێبه‌ ئاسمانیه‌کان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر جیگیرکردنی دوو مه‌سیح :

۱- مه‌سیحی‌کی رێنموونی له‌ نه‌وه‌ی (داود)ه‌ (سهلامی خوی لئ بیټ)، که نه‌وه‌ش پێغه‌مبەر عیسا (سهلامی خوی لئ بیټ).

۲- مه‌سیحی‌کی گوم‌راش، که ده‌لێن له‌ نه‌وه‌ی یوسفه‌ (سهلامی خوی لئ بیټ) که نه‌وێش مه‌سیحی ده‌جاله‌.

بیروباوه‌ری گاوره‌کان جیاوازه‌ له‌ بیروباوه‌ری موسلمانان ده‌رباره‌ی پێغه‌مبەر عیسا (سهلامی خوی لئ بیټ)، له‌ چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کدا:

۱- گاوره‌کان باوه‌ریان وایه عیسا کورپی خویه، نه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی پووجه‌له‌، راستیش نه‌وه‌یه‌ ئاده‌میزادو به‌نده‌و پێغه‌مبهره‌.

(۱) الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، ابن تيمية (۲/ ۱۸۷).

٢- گاوه‌کان باوه‌ریان وایه که جووله‌که‌کان هه‌ڵساون به کوشتن و له خاچدانی پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خوای لی بیټ)، نه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی پوچه‌له، راستیش نه‌وه‌یه نه کوشتیانه‌و نه له‌خاچیان داوه.

٣- گاوه‌کان باوه‌ریان وایه که پیغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خوای لی بیټ) پاش له خاچدانی به سێ رۆژ به‌رزکراوته‌وه بو ئاسمان و نه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی به‌تاله، به‌لکو خوای گه‌وره‌ به‌رزى کردووته‌وه بو ئاسمان بێ نه‌وه‌ی له خاچدرایټ یان کوژرایټ^(١).

بۆیه هه‌ر سێ ئوممه‌تى (ئیسلاام و جوله‌که‌و گاور) له چاوه‌پروانی ده‌رچوونی ده‌جالن له کوټایی بونه‌وه‌ر، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیټ که هه‌موو ئوممه‌ته‌کان ناگادارکراونه‌ته‌وه به ده‌رچوونی ده‌جال، بۆیه:

موسلمانەکان له چاوه‌پروانی دابه‌زینی پیغه‌مبەر عیسا‌دان (سه‌لامی خوای لی بی) له ئاسمانه‌وه، بو نه‌وه‌ی سه‌لیب بشکینیټ و به‌راز بکوژیټ.

جوله‌که‌کان له چاوه‌پروانی ده‌رچوونی که‌سی‌کن له نه‌وه‌ی داود پیغه‌مبەر (سه‌لامی خوای لی بی) هه‌ر کاتی‌ک هه‌ردوو لی‌وه‌کانی جولا به دۆعا و پارانه‌وه هه‌موو ئوممه‌ته‌کانی تر ده‌مرن، نه‌وه نه‌و مه‌سیحه چاوه‌پروانکراویه لای جوله‌که‌کان که به ده‌جال ناسراوه، به‌لام له راستیدا مه‌سیحی هی‌دایه‌ت عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌مه (سه‌لامی خوای لی بی)^(٢).

له تلمود^(٣) گه‌وره‌ترین خالی سه‌ره‌کی له عه‌قیده‌ی جوله‌که‌کان له جیهانی

(١) الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، ابن تيمية (٢/ ١٨٧).

(٢) إغاثة اللهفان (٢/ ٤٦٢).

(٣) تلمود: دووم گیتی پیرۆزه لای جوله‌که‌کان، کتیی یه‌که‌میان ته‌وراته یان (العهد القديم) که خوای گه‌وره دایه‌ب‌زانده‌وه بو پیغه‌مبەر موسا (سه‌لامی خوای لی بی) به‌لام زانا‌کانی جوله‌که هه‌ستان به ده‌ستکاری کردنیان به پێی سه‌رده‌م.

تلمود دابه‌ش ده‌بیټ بو دوو به‌ش: یه‌که‌میان: مه‌تن، دووه‌میان: مه‌شنا که له‌لایه‌ن به‌شیک له زانیانی جوله‌که نوسراوته‌وه که له فه‌له‌ستین ده‌ریان له نیوان سه‌ده‌ی یه‌که‌م تا کوټایی سه‌ده‌ی هه‌شتم. سه‌رچاوه/ المسیح الدجال منبع الکفر والضلال، لا ١٢.

دوونیا عه قیده ی مه سیحی ده جاله (مسیا) که له کۆتایی بوونه وەر ده رده که ویت، وه جوله که ده ست به سهر هه موو دوونیا دا ده گرت.

زۆریه ی ئەو زانایانه ی که تلمودیان نویسه وه له تائیفه ی فره سییه کان بوو که له توندترین تائیفه ی جوله که کانن له بوختان کردن و سته مکردن، له کاتی کدا عیسیای کوری مه رییه میان به درۆ خسته وه که له پێشتردا پێغه مبه ران موژده ی هاتنیان دابوو، وه بر وایان به مه سیحی ده جال (مسیا) هه یه که له ئاخیر زه مان ده رده چیت.

پێنماییه کان له تلمود و ته وپاتی ده ستکاری کراو زۆره سه باره ت به هه وئه کانی (مسیا) که حوکی هه موو جیهان ده گیریت، وه له نه وه ی داود پێغه مبه ره (سه لامی خوی لی بی) کۆمه لێک بابه تی سه یرو سه رمه ره ی تێدایه، وه شوێنکه وتووێ و سه رکه وتووێ جوله که کانن، وه له گه ل هاتنی (مسیا) جوله که کان ده بنه گه وری خه لکی، وه هه لده ستن به دروستکردنی ده وئه تیک له جیهان^(۱).

(مسیا) ده جال ده ر ناچیت ئیلا ده بیت جوله که کان هه موویان کۆبنه وه:

له هه موو و لا تیککی سه ر زه ویه وه به ره و خاکی پیروزی فه لسته ین ده بی کۆبنه وه، ئەوه ئەو کاریه که جوله که کان هه ولی بو ده دن، که ده یانه ویت ده وئه تیککی ئیسرا ئیلی بخه نه سه ر پێیه کانیا ن، وه ئیستا کار بو ئەوه ده کریت که جوله که کانی یه کی تی سو فیه تی و یان ئەوانه ی له وئ ماون بو ئەوه ی له (الضفة الغربية) نیشته جی بن که ئەوان ناویان ناوه (یهودا و السامرة)، سه ره تای ئەوه ش چه ن دین جار دو وپات کرا و ته وه که له لایه ن بن جو ریۆن وه کۆتایی هاتوو به ئیسحاق شامیر.

هه ندیک له زانایانی جوله که ده لێن: که ی جوله که کان کۆبوونه وه ئەو کات مه سیحی چا وهر و انکراوی جوله که کان ده رده چیت، بۆیه پێویست به دروستکردنی ده وئه تی ئیسرا ئیلی ناکات هه تا مه سیحی ده جال ده رده چیت.

(۱) المسيح الدجال منبع الکفر والضلال، لا ۱۳.

وه ده‌رچوونی ده‌جالیش له کاتی‌کدا ده‌بیت سه‌روهت و سامانی هه‌موو جیهان ده‌که‌ویته ژێر ده‌سه‌لاتی، وه ئه‌م‌پ‌رۆش ده‌ستی‌ان گرتوه به‌سه‌ر هه‌موو مال و دارایی جیهانی ئه‌مه‌ش به‌ واسیته‌ی ر‌ی‌باو غه‌ش و فیل و وه‌سائیلی شه‌رعی و غه‌یری شه‌رعی، ته‌نانه‌ت ئه‌و خه‌زێنه گه‌وران‌ه‌ی جیهان هه‌موو له ژێر ده‌ستی جو‌له‌که‌کانه.

گه‌رانه‌وه‌ی خو‌شی و ئاساییش و خێرو به‌ره‌کەت له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بـ)

پاش ئەو هه‌م‌وو ناخ‌و‌شی و نه‌هامه‌تی و شه‌پ‌و کاولکاری و برس‌تیه‌ی دوو چاری مر‌و‌فایه‌تی به‌ گشتی و موس‌لمانان به‌ تایبه‌تی ده‌ی‌ت له‌ پاش جه‌نگه‌ جیهانییه‌ گه‌وره‌که‌و له‌ سه‌رده‌می ده‌جالدا، وه‌ پاش ئەوه‌ی که‌ ده‌سه‌لانی کوفری جیهانی ر‌یشه‌ ک‌یش ده‌ک‌رت و ده‌جالی جادوو‌گه‌ر به‌ ده‌ستی پێغه‌مبەر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بـ) ده‌کو‌ژ‌رت، ئیسلام وه‌کو‌ ده‌سه‌لات و حوکم ده‌گ‌یر‌در‌ت‌ه‌وه‌ گ‌و‌ر‌ه‌پانی ژیان و موس‌لمانان ده‌بنه‌ ه‌ی‌زی یه‌که‌م له‌سه‌ر زه‌وی ئیتر خ‌وای گه‌وره‌ ده‌ر‌گای ر‌ه‌م و به‌ره‌کەتی خ‌و‌ی والا ده‌کات و خ‌و‌ش گ‌وزه‌رانی و ئاساییش و داد‌وه‌ری به‌ج‌و‌ر‌ئ‌ک بال‌ به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌ک‌یش‌یت که‌ له‌ می‌ژ‌و‌دا مر‌و‌فایه‌تی شتی وای به‌خ‌ۆ‌وه‌ نه‌بین‌وه‌.

پێشه‌وا نه‌بو ه‌و‌ر‌ه‌یه‌ (ﷺ) ده‌گ‌یر‌ت‌ه‌وه‌ که‌ پێغه‌مب‌ه‌ری خوا (ﷺ) ف‌ه‌رم‌ویه‌تی: (طوبی لعیش بعد المسیح يؤذن للسماء في القطر، ويؤذن للأرض في النبات، حتى لو بُذِرَتْ حَبَّةٌ عَلَى الصِّفَا لَنَبَتَ، وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْأَسَدِ فَلَا يَضُرُّهُ، وَيَطَأُ عَلَى الْحَيَّةِ فَلَا يَضُرُّهُ وَلَا تَشَاخَ وَلَا تَحَاسَدَ وَلَا تَبَاغُضَ)^(۱).

واته‌: نافه‌ره‌ین و خ‌و‌شی بۆ ژیان‌ئ‌ک که‌ له‌ د‌وای مه‌سیح د‌یت، ف‌ه‌رمان ده‌در‌ت به‌ ئاسمان که‌ بب‌ار‌ت، وه‌ ف‌ه‌رمان ده‌در‌ت به‌ زه‌وی که‌ سه‌وز ب‌یت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ده‌نکه‌ ت‌و‌ئ‌ک له‌سه‌ر به‌ردی ر‌ه‌ق ب‌ج‌ی‌ن‌رت ده‌ر‌وت، وه‌ پ‌یاو به‌لای ش‌یر‌دا ب‌روات زیانی ب‌ی ناگه‌یه‌ن‌یت، وه‌ پ‌یی بن‌یت به‌سه‌ر ماردا زیانی ب‌ی ناگه‌یه‌ن‌یت، نه‌ناک‌و‌کی ده‌می‌ن‌یت، نه‌حه‌سو‌دی، نه‌ ر‌ق و قینه‌.

(۱) صحیح، رواه أبو بکر الأنباري والديلمي والضياء، (۵۵۹/۴) برقم: (۱۹۲۶).

پێشه‌وا نه‌بو نومامه (ﷺ) ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمویه‌تی: (..فَيَكُونُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّتِي حَكَمًا عَدْلًا، وَإِمَامًا مُقْسِطًا، يَدُقُّ الصَّلِيبَ، وَيَذْبَحُ الْخِنْزِيرَ، وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ، وَيَتْرُكُ الصَّدَقَةَ، فَلَا يُسْعَى عَلَى شَاةٍ، وَلَا بَعِيرٍ، وَتُرْفَعُ الشَّخَنَاءُ، وَالتَّبَاغُضُ، وَتَنْزَعُ حُمَةُ كُلِّ ذَاتِ حُمَةٍ، حَتَّى يَدْخَلَ الْوَلِيدُ يَدَهُ فِي فِي الْحَيَّةِ، فَلَا تَضُرُّهُ، وَتَقْرَأُ الْوَلِيدَةُ الْأَسَدَ، فَلَا يَضُرُّهَا، وَيَكُونُ الذُّبُّ فِي الْغَنَمِ كَأَنَّهُ كُلُّهَا، وَتَمْلَأُ الْأَرْضُ مِنَ السَّلَامِ كَمَا يَمْلَأُ الْإِنَاءُ مِنَ الْمَاءِ، وَتَكُونُ الْكَلِمَةُ وَاحِدَةً، فَلَا يُعْبَدُ إِلَّا اللَّهُ، وَتَضَعُ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا، وَتُسَلَبُ قُرَيْشُ مُلْكَهَا، وَتَكُونُ الْأَرْضُ كَقَاتُورِ الْفِصَّةِ، تُنْبِتُ نَبَاتَهَا بِعَهْدِ آدَمَ حَتَّى يَجْتَمِعَ النَّفَرُ عَلَى الْقِطْفِ مِنَ الْعِنَبِ فَيُشْبِعُهُمْ، وَيَجْتَمِعَ النَّفَرُ عَلَى الرُّمَانَةِ فَتُشْبِعُهُمْ، وَيَكُونُ النَّوْرُ بِكَذَا وَكَذَا مِنَ الْمَالِ، وَتَكُونُ الْقَرْسُ بِالذُّرِيَّهَاتِ..)^(١).

واته: عیسیای کورپی مه‌ریه‌م له ئومه‌ته‌که‌مه‌دا ده‌ییه‌ حاکمیکی دادپه‌روه‌رو پێشه‌وایه‌کی رێک و راست، خاچ ده‌شکێنێت و به‌راز سه‌ر ده‌برێت و له‌ناوی ده‌بات، سه‌رانه‌ لاده‌بات و پاره‌ به‌خشین واز لێ دێنێت (ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ پاره‌ زۆر بوون و ده‌وله‌مه‌ندی خه‌لکی ده‌ست له‌ مه‌رو مالا‌ت و ولاغ هه‌له‌ده‌گرێت، ئه‌ویش ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌نده‌ زۆر ده‌ییت خه‌لک پێوستی پێ نامی‌نێت)، وه‌ دووبه‌ره‌کی و ر‌ق و کینه هه‌له‌ده‌گرێت، ته‌نانه‌ت منداڵ ده‌ست ده‌خاته‌ ناو ده‌می ماره‌وه‌ زیانی پێ ناگه‌یه‌نێت، منداڵ ئازاری شیر ده‌دات که‌چی زیانی پێ ناگه‌یه‌نێت، وه‌ گورگ له‌ناو پانه‌ مه‌ردا وه‌کو سه‌گی پاراستنی لێ دێت، وه‌ زه‌وی پ‌ر ده‌ییت له‌ ناشتی و ئارامی، هه‌روه‌ک چۆن جام پ‌ر ده‌ییت له‌ ئاو، وه‌ خه‌لکی هه‌موو یه‌ک قسه‌ ده‌بن و غه‌یری خوا که‌سی تر ناپه‌رستێت، وه‌ جه‌نگ و کوشتار کۆتایی پێ دێت و نامی‌نێت، وه‌ (قور‌ه‌یش) ده‌سه‌لاتی لێ ده‌ست‌یندرێته‌وه‌، وه‌ زه‌وی وه‌کو ده‌فری زیوی لێ دێت، وه‌کو سه‌رده‌می ئاده‌م پ‌روه‌کی لێ ده‌پ‌و‌یت، به‌ جو‌رێک که‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیک له‌سه‌ر گو‌له‌ تری یه‌ک کۆده‌بنه‌وه‌و تیریان ده‌کات، وه‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیک له‌سه‌ر هه‌ناریک کۆده‌بنه‌وه‌و تیریان ده‌کات، وه‌ نرخی گایه‌ک به‌وه‌نده‌و به‌وه‌نده‌ ده‌ییت، وه‌ نرخی ئه‌سپ ده‌ییه‌ چه‌ند دیره‌مه‌یک.

(١) ضعیف: سنن ابن ماجه (٢/ ٢٠٠) کتاب: الفت‌ن باب: فتنة الدجال، برقم: (٤٠٧٧). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف.

پێشهوا نهواسی کوری سه معان (ﷺ) دهلی: پێغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویهتی: (..تُمْ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنْ مِنْهُ بَيْتٌ مَدَرٍ وَلَا وَبَرٍ، فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ، تُمْ يُقَالُ لِلْأَرْضِ: أَنْبِئِي مَمْرَتِكَ، وَرَدِّي بَرَكَتِكَ، فَيَوْمِئِذٍ تَأْكُلُ الْعِصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ، وَيَسْتَظِلُّونَ بِقِحْفِهَا، وَيُبَارِكُ فِي الرُّسْلِ، حَتَّى أَنَّ اللَّفْحَةَ مِنَ الْإِبِلِ لَتَكْفِي الْفِتَامَ مِنَ النَّاسِ، وَاللَّفْحَةَ مِنَ الْبَقَرِ لَتَكْفِي الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّفْحَةَ مِنَ الْغَنَمِ لَتَكْفِي الْفَخْدَ مِنَ النَّاسِ..)^(۱)

واته: له پاشان خوای گهواره بارانیك دهبارنیت تا نهوهی نه کهلاوه نه خانووی نامیتێ که نهم بارانهی بهر نهکهوئ وه زهوی وهکو ناوینه پرۆشن و پاک دهیتتهوه، پاشان فرمان به زهوی دهکرئ کهوا شیناییت دهرخهوه بهرهکهت برۆشنه، جا لهو سهردهمدا کۆمهلیک خهڵک تاکه ههنازیك دهخۆن (ناوهزوی خواردنیان نامیتێ له خۆشی) وه له ژێر سیبهههکهیدا دادهنیشن، وه خوای گهواره بهرهکهت دهخاته شیرێ ناژهلهوه تا نهوهی بادیه شیرنکی وشتر بهشی کۆمهلیک له خهڵک دهکات وه بادیه شیرنک له شیرێ مانگا بهشی هۆزێک له خهڵک دهکات، وه بادیه شیرنک له شیرێ مهرو بزنی بهشی کۆمهلیک له خهڵکی دهکات.

پێشهوا نهحمه دی کورێ حهنبهل (پهحمهتی خوای لی بی) دهگیرتهوه که پێغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویهتی: خوای گهواره لهو سهردهمیدا دهجال له نیو دهبات و هیمن و ئاسایش بهر قهرار دهیت و هیمنی و ناشتی زهوی دادهپۆشی تا نهوهی درنده له گهڵ وشتر و چیل دهلهوهپژێن وه گورگ له گهڵ بزنی و مهرو ناو دهخۆنهوهو منالان یاری به مار دهکهن و زیانیان پێ ناگهیهنیت^(۲).

پێشهوا موسلیم نهم زیادهیهمان بۆ دهگیرتهوه که دهفرموی: خهڵکی واز دههینن له مال و سامان دلیان لهسهری دهروات تا نهوهی که زهکاتیش وهرناگرن^(۳).

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۵۰) باب: ذکر الدجال، برقم: (۲۹۳۷).

(۲) مسند الإمام أحمد (۲/ ۴۰۶).

(۳) صحیح مسلم (۲/ ۱۹۰) مع شرح النووي.

پیشەوا نەووی (پەحمەتی خۆای لی بی) دەلیت: لەو سەردەمی خەلک خۆیان بە دوور دەگرن لە ئازۆل داری و وشتەر بەخێوکردندا لەبەر زۆری مāl و سامان و هیوا کورت بونەوو پێویست نەبوونی و زانینی نزیک بوونەووی هاتنی پۆژی دواى.

پیشەوا قازى عیاز (پەحمەتی خۆای لی بی) دەلیت: واتە: کەس زەکاتەکی لی وەرناگرێ لەبەر ئەوێ کەس نیە زەکاتی لا پێویست بی، بەلام پیشەوا نەووی ئەم قەسەیی بە دوور داناه.

پیشەوا ئەبو ھوپەرە (ﷺ) دەگێرێتەوێ کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: (وَيُهْلِكُ اللَّهُ فِي زَمَانِهِ الْمَلَلَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِسْلَامَ..)^(۱).

واتە: لەسەردەمی عیسادا خۆای گەورە ھەموو ئاینەکان لەناو دەبات تەنھا ئیسلام نەبێت.

بۆیە ئێمە وەکو موسلمانێک لەسەرمان پێویستە باوهری تەواومان بە بەلێن و موژدەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) ھەبێت کە چۆنی باسکردووە ئاوا دیتە دی، وە دنیاشین کە تەنھا ئیسلام پزگارکەری مرۆفایەتیە تەنھا لە سایە ئیسلامیشدا ناشتی و ئاسایش و دادپەرەری دەگەرێتەوێ سەر زەوی، وە داواکارین لە خۆای پەرەدگار کە لەو کۆمەلە موچاھیدانەمان بگێرێت کە دەبارەیان دەفرمویت: (عِصَابَتَانِ مِنْ أُمَّتِي أَحْرَزَهُمَا اللَّهُ مِنَ النَّارِ، عِصَابَةٌ تَغْزُو الْهِنْدَ، وَعِصَابَةٌ تَكُونُ مَعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)^(۲).

واتە: دوو کۆمەلە لە ئوممەتەکەم خۆای گەورە لە ئاگر پاراستونی، کۆمەلێک غەزای ھیندیستان دەکەن، وە کۆمەلێک لەگەڵ عیسای کوری مەریمە دا دەبن.

پیشەوا ئەبو ھوپەرە (ﷺ) دەلیت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ

(۱) صحیح: سنن ابو داود (۳۷۶ / ۶) کتاب: باب: خروج الدجال، برقم: (۴۳۲۴). قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۲) سنن النسائي (۴۲ / ۶) باب: غزوة الهند، برقم: (۳۱۷۵).

الْخَنْزِيرَ وَيَصْعَ الْجِزْيَةَ وَيَفِيضُ الْمَالُ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا^(۱).

واته: سوئند بهو خوايهی گيانی منی به دهسته نزيك بووه (عيسای کوری مهريه) تان وه کو فرمانپهوايه کی داد گهر تیدا دابهزی، جا خاچ دهشکينيو بهراز ده کوژی و شهر کوټا دیني و مال زور دهبي تا يه کيک نابج وهریگری، ههتا وای لی دی تاکه سوژدهيهک چاکتر دهبي له دونيا و نهوهی تیی دايه.

(يَكْسِرُ الصَّلِيبَ) خاچی گاورهکان دهشکينيت، نهو خاچدی که نهوان دهليّن عيسای له سهر کوژراوه، که هيماو سونبولی نهوانه عيسا (سهلامی خوی لی بيت) دهيشکينيت.

(وَيَقْتُلُ الْخَنْزِيرَ) بهراز ناژهليکی ناسراوه^(۲)، خواردنی گوشته کهی له ئيسلامدا

(۱) صحيح البخاري (۲۰۵/۴) كتاب: الأنبياء، باب نزول عيسى بن مريم، برقم: (۳۴۴۸).

(۲) بهراز ناژهليکی ته مبهله، پرووه که ناژهل و لاک و زيل دهخوات، ههروهها پيسایی خوی و پيسایی ناژهلهکانی تر دهخوات، کوشتنی بهرازی له لایهن عيساوه به واتای نهوه نييه که بهراز بهبي حیکمهت دروست کراوه، چونکه هه موو ناژهليک خوی گهوره دروستی کردوه بو خواردن پيس نييه، چونکه خوی گهوره سهگ و گورگ و ميشوله و ميشی دروست کردوه نهک بو نهوهی گوشتیان بخوریت، بهلام خواردنی گوشته کهی حهرام کردوه له ئيسلامدا.

له لای جووله کهکان:

له تهوراتدا هاتوه: بهراز له بهر نهوهی به سمی دهدرپت، بهلام کاوژر ناکات بويه گلاوه بو ئیوه، له گوشته کهی مهخونه دهست به لاشه يهوه مهدين.

له لای گاورهکانيش:

له ئينجیلدا هاتوه: (بوتروس گوتی) نهخير نهی پهروهر دگار، چونکه من ههرگيز شتی پيس و گلاوم نه خواردوه، ههروهها وتم: نهخير پهروهر دگارم چونکه ههرگيز شتی پيس و گلاو نه چووته ئیو دههم.

نهو گاورانهش که باوهريان هيه به هاتنه خواروهی مهسيح جاريکی تر، له رۆژی ههوتهمدا گوشتی بهراز ناخون. به هه مان شيوه هندوسيهکان خواردنی گوشتی بهراز به قهدهغه دهزانن و هينديهکانی کۆمهلی عاليایش ههر خواردنی به عهيبه شورهی دهزانن، تنهها کۆمهله نزم و بی بایه خهکان گوشتی بهراز دهخون.

ھەرامە، بۆيە عيسا (سەلامى خۇاى لىيىت) ھەرمان دەكات بە لەناوېردنى
بۇ زياتر جەختكردەنەو لەسەر قەدەغە بوونى.

بۆيە لەلاى ھەر يەككىيان سوزدەيەك لە دونيا خۆشەويستر دەيى، چونكە
گەلىك نارەزووى خىرو چاكە دەكەن بەدیتنى پىغەمبەر عيسا.

زەردەشتيەكانىش بە ھەمان شىوہ خۇيان لە خواردنى گۆشتى بەراز بە دوور دەگرن،
بووزيەكانىش ھەرگىز دەست بە بەرازوہ نادەن.

لە كىتەبى (مناسك الحج الصينى) دا پەندىك ھەيە دەلى: (پياوى بەرپۆز گۆشتى بەرازو
سەگ ناخوات).

لە بىست سالى كۇتايىدا توژمەوہەكان ھەلساون بە دۆزىنەوہى پەيوەندى لە نىوان
ھەلسوكەوتى مروڤ و بىركردنەوہى لە نىوان ئەو شتانەى كە دىخوات، بەوہش گەيشتن
كە نىمە ھەلسوكەوتەكانمان دەگۆرپن و يە پىي گۆرپنى ژەمەكانى خواردنمان، ئەوہشيان
تەبىبىنى كرد كە ئەوان خواردنى نا تەندروستى دەخۆن زياتر سەرپىچى دەكەن لەو كەسانەى
كە ئەو جۆرە خواردنمانە ناخۆن، ھەروہا لە ناوەندەكانى چاودىرى ھەرزەكاران بىنيان كە پتر
خواردنى سەوزو ميوہ گۆرپايەلىان زياد دەكات بۇ ياساكان.

بەراز دەزى شتە پيسەكان دەخوات، وپراى ئەوہش كە ناژەلىكە گوى نادات بە كردەوہى
نيزەكانى تر لەگەل بەرازە مەينەكەدا، واتە: ناژەلىكى زۆر بىغەرتە، بە پىچەوانەى ئەو
ناژەلانەى كە بەرگرى دەكەن لە مەينەكانيان، بۆيە خواردنى گۆشتى بەراز كارىگەرى
ھەيە لە لاوازكردنى غىرەتى پياو بەسەر ھاوسەر و خوشكە داىكىداو مەسەلەكە بەبىغ بايەخ
وہرەگرت.

خۇاى گەورەش بەرازى وەسفكردەوہ بەوہى كە (رجس)ە، واتە: پيسە گلاوہ، بەراز ھەلدەستىت
بە گواستەوہى زۆرىك لە زىندەوہرە وردەكان چونكە بەراز تووش دەبىت بە ژمارەيەكى زۆر
لە نەخۆشيە پەتاييەكان كە دەگاتە (۴۵۰) نەخۆشى، ھەروہا پۆلى گۆرژەوہ دەبىنىت بۇ
زياتر لە (۷۵) نەخۆشى پەتايى بۇ مروڤەكان، ئەمە جگە لە نەخۆشيە ناساييەكان كە
خواردنى گۆشتەكەى دەبىتە ھۆكارى وەكو (تليف الكبد) و (تصلب الشرايين) و (العقم)
و وپراى ئەوہش كە خواردنى گۆشتەكەى دەبىتە مايەى تووشبوون بە سەپوونى ھەست و
بىغ غىرەتى لەسەر ئافرەتە مەھرەمەكان.

زياتر لە (۱۶) نەخۆشيش لەبەرازوہ دەگۆرژرەتەوہ بۇ مروڤ لە رىنگەى خواردنى گۆشت
و بەرەمەكانى، گرنگترين ئەو نەخۆشيانە: (الحوصلات الخنزيرية) و (الحمى المتموجة)
و (الدورة الكبدية) و (السل) و نەخۆشى تر.

له رېوايه تېنكي تر ده فهرموئ: (وَاللّٰهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا، فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ، وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنَزِيرَ، وَلْيَضَعَنَّ الْجِزْيَةَ، وَلْيَتْرَكَنَّ الْقِلَاصَ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا، وَلْيَذْهَبَنَّ الشُّحْنَاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاسُدُ، وَلْيَدْعُوْنَ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ)^(۱).

واته: سوتند به خوا کورې مهريه و هک فرمانه روايه کي دادوهر دادمهزي، جا خاچ دهشکينې و بهراز دهکوزي و سهرانه ههله گري و حوشتري نپرو مي واز لي دههيندري و کهس نيشي پي ناکا، دوژمنايه تي و رق و کينه و ثيره يي (حهسودي) بهرامبهريه کتر ناميني، خهک بانگ دهکري مالي پي بدن هيچ کهس قبولي ناکات.

پيغمه بهري عيسا (سهلامي خوي لي بي) سه رجهم ثاينه کان له نپو دهبات، ييجگه له نيسلام چي دي له کهس قبول ناکا، له بهر نهوه خاچ دهشکينې که ره مزي نه صرانیه تي شيوتندراوه، بهراز دهکوزي که نيسلام ههرامي کردووه، سهرانه ههله گري، باجي سر له جوله کهو ديانه کان وهرناگري، له موسلمان بوون هيچي تر قبول ناکات.

وهه گرتني سهرانهش به نهسخ ناژميردري، چونکه پيغمه بهري خوا (ﷺ) رايگه ياندوه تاكو دابه زيني پيغمه بهري عيسا (سهلامي خوي لي بي) سهرانه قبول دهکري، پاشان قبول ناکري.

پيشهوا نهوه يي (رهحه تي خوي لي بي) دهليت: (ويضع الجزية) واته: چي دي قبولي ناکاو له موسلمان بوون بترازي چيدي له بي برويان قبول ناکاو، نهوي سهرانه شي بداتي وازي لي ناهيني، له نيسلامه تي يا کوشتار بترازي چي دي قبول ناکا.

جا لهوانه يه بگوتريت: نه مه پيچه وانهي حوكمي شهعه لهه پوژگارهدا، چونکه نه گهر گاور و جوله که کان سهرانه يان دا واجبه لي قبول بکري و کوشتني دروست نيهو نابي بو موسلمان بووني زوري لي بکري؟

(۱) صحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب نزول عيسى: (۱۳۵/۴) ورقمه (۱۵۵).

له وهلامی نهو پرسیاره دا دهلیین: نهم حوکمه تا پوژری دواپی بهردهوام نیه، بهلکو له سهردهمی پیش پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بی) وابسته یه، پیغه مبه ریش (ﷺ) له فهرمایشته کانیدا نهسخی نهو حوکمه ی پی راگه یاندوین، بویه پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بی) نیه که حوکمه که لاده باو هه لیده گری، بهلکو پیغه مبه ر (ﷺ) سرینه وه که ی رون کردو ته وه، نه گینا پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بی) ههر به شهرعی نیمه حوکم ده کات^(۱).

قودس ده بیته پایتهخت

پیشهوا عه بدوللای کورپی حه واله (ﷺ) ده لیّت: جارنکیان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دهستی پیروزی له سهر سهری دانام، له پاشان فهرمووی: نهی کورپی حه واله!
(إذا رأيت الخلافة نزلت الأرض المقدسة، فقد دنت الزلازل والبلابل والأمور العظام، والساعة يومئذ أقرب من الناس)^(۲).

واته: ههر کاتیک خیلایهت له سهر خاکی قودس بینی، نهو کات بزانه نزیکه بومه له رزهو زو ربوونی غهم و په ژاره.. پوژری دواپی لهو پوژیدا نزیکترینه له خه لکی.

نهم فهرمووده به لگه یه کی پروونه که خیلایه ی نیسلام له سهردهمی محهمه دی مه هدی و پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بی) له قودس ده بیته، وه بنچینه که ی خاکی فله ستینه، وه مه قهره که ی مزگه وتی نه قصابیه ههروه کو له نایه تی دووی سورته ی نیسراء هاتووه.

(۱) شرح النووي مسلم : (۱۹۰/۲).

(۲) جامع الأصول (۴۰۲/۱۰) قال صاحب في التهذيب: والإسناد لا بأس به. وقال الحاكم في (المستدرک): صحيح الإسناد.

پيڻه مبهريمان محمده (ﷺ) داوامان لي دهكات سلاو به پيڻه مبهري عيسا (سهلامي خوي لي بي) بگهي نين

پيشهوا نه بو هورپيره (ﷺ) ده گير پته وه كه پيڻه مبهري خوا (ﷺ) فهرمو ويه تي: (يُوشِكُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْ يَنْزِلَ حَكَمًا قِسْطًا، وَإِمَامًا عَدْلًا، فَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ، وَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ، وَتَكُونَ الدَّعْوَةُ وَاحِدَةً، فَأَقْرِئُوهُ، أَوْ أَقْرِئْهُ السَّلَامَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَأُحَدِّثْهُ فَيُصَدِّقَنِي، فَلَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ، قَالَ: أَقْرِئُوهُ مِنِّي السَّلَامَ)^(۱).

واته: نزيكه مهسيح عيساي كوري ميري م دابه زته ناوتان وه كو فهرمان پره وايه كي داد پره ورو پيشه وايه كي راست، بهراز بكوريت و خاچ بشكيتيت و بانگهواز بيتي بهك بانگهوازو سهلامي پيڻه مبهري خوي پي بگهي نه.. جا كاتيك نه بو هورپيره گهيشته سهره مهرگ فهرمو وي: سهلامي مني پي بگهي نه.

له ريڳهيه كي ترهه هاتوه له پيشهوا نه بو هورپيره (ﷺ) كه پيڻه مبهري خوا (ﷺ) فهرمو ويه تي: (وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَلْقَى عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِنْ عَجَلَ بِي مَوْتُ، وَلَمْ أَلْقَهُ، فَمَنْ لَقِيَهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرِئْهُ مِنِّي السَّلَامَ)^(۲).

واته: هيوادارم نه گهر خوا ته مه نم بدات چاوم به عيسا بكهوت، نه گهر پيش نهو بمرم و كه سيكتان بينيتان سهلامي مني پي بگهي نه.

له ريڳهيه كي ترهه هاتوه له پيشهوا نه بو هورپيره (ﷺ) كه پيڻه مبهري خوا (ﷺ) فهرمو ويه تي: (لَيَهْبِطَنَّ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا، وَإِمَامًا مُقْسِطًا وَلَيَسْلُكَنَّ

(۱) صحيح: مسند الإمام أحمد (۲/ ۳۹۴) برقم: (۹۱۱۰). قال شعيب الأرنؤوط: المرفوع منه صحيح وهذا إسناد حسن.

(۲) صحيح: مسند الإمام أحمد (۲/ ۳۹۹) برقم: (۷۰۷۱). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

فَجَا حَاجًّا، أَوْ مُعْتَمِرًا أَوْ بَنِيَّتِهِمَا وَلِيَّاتَيْنِ قَبْرِ حَتَّى يُسَلَّمَ وَلَا زَدَّ عَلَيْهِ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَيُّ بَنِي أَخِي إِنْ رَأَيْتُمُوهُ فَقُولُوا: أَبُو هُرَيْرَةَ يُقَرِّئُكَ السَّلَامَ^(۱).

واته: عيسای کوری مه‌ریم (سه‌لامی خوی لی بی) داده‌به‌زیت وه‌کو فرمان‌په‌وايه‌کی مافه‌روه‌رو پيشه‌وايه‌کی راست و پيگه‌يه‌کيش ده‌گريت بو حه‌ج يان عومره، يان به نيه‌تی هه‌ردووکیانه‌وو ديتته لای گوپه‌که‌شم و سه‌لامم لی ده‌کات و سه‌لامه‌که‌ی وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه، نه‌بو هوريره فه‌رمووی: نه‌ی برازاکانم نه‌گه‌ر بينيتان بلين: نه‌بو هوريره سه‌لامتان لی ده‌کات.

پيشه‌وا نه‌بو هوريره (ﷺ) ده‌ليت: (والذي نفسي بيده لينزلن عيسى بن مريم ثم لنن قام على قبري وقال: يا محمد لأجيبنه)^(۲).

واته: سويند به‌وه‌ی گيانی منی به ده‌سته عيسای کورپی مه‌ریم به دلنيای داده‌به‌زیت له پاشان که له‌سه‌ر گوپه‌که‌م راده‌وستيت و ده‌ليت: نه‌ی محه‌مه‌د، به دلنيای وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه.

(۱) صحيح: المستدرک (۲/ ۶۵۱) برقم: (۴۱۶۲). قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ.

(۲) أخرجه الهيثمي في (مجمع الزوائد) وعزاه لأبو يعلى وقال: رجاله رجال الصحيح.

ماوهی مانوهوی پیغه مبهري عيساو حه جکردن و وهفاتکردنی

پیغه مبهري عيسا (سهلامی خوی لی بیت) له پاش گه پانه وهی بو سهر زوهی بو جاری دووهم بو ماوهی چل سال حوکم به نیسلام دهکات، پاشان وهفات دهکات، پیشهوا نه بو هوپه ریه (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبهري خوا (ﷺ) فرمویه تی: (فَيَمُكْتُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، ثُمَّ يَتَوَقَّى، وَيُصَلِّي عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ)^(۱).

واته: چل سال له سهر زوهی ده مینیتته وه، پاشان وهفات دهکات و موسلمانان نوئری له سهر ده که ن.

پیشهوا نه بو هوپه ریه (ﷺ) له رافه کردنی نهم نایه ته: [وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلْسَاعَةِ]. ده لیت: ده رچوونی عيسا، چل سال له سهر زهویدا ده مینیتته وه، نمو چل ساله وه کو چوار ساله، هج و عومره ش دهکات.

پیشهوا نه بو هوپه ریه (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبهري خوا (ﷺ) فرمویه تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُهْلَنَ ابْنُ مَرْيَمَ بِفَجِّ الرُّوحَاءِ، حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا، أَوْ لَيُثْنِيَهُمَا)^(۲).

واته: سوئند به وهی که گیانی منی به دهسته، له (فج الروحاء)^(۳) دا که شوئینکه له نیوان مه ککه وه مه دینه عيسای کوری مه ریه ته هلیله دهکات بو هج یان بو عه مره یان ههردوکیان پیکه وه دهکات^(۴).

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۱۵/۱۵۴) برقم: (۹۲۷۰). قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(۲) صحیح مسلم (۲/۹۱۵) کتاب: الحج باب: إهلال النبي (صل الله عليه وسلم) برقم: (۱۲۵۲).

(۳) (فج الروحاء): جڼگه یه که له نیوان مه دینه و دۆلی زهردی رڼگه ی مه ککه و نړیکه ی چل یان سی و شهش میل له مه دینه وه دووره. (لوامع الأنوار البهية (۱۱۳/۲)).

(۴) رواه عبد بن حميد، وله حكم المرفوع لأن مثله لا يقال بالرأي.

کهواته پێغه مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی‌ت) له‌ د‌وای پێشه‌وای موس‌لمانانه‌وه نوێژ ده‌کات و ده‌ج و عه‌مه‌ری به‌یت ده‌کات و له‌ گه‌ڵ له‌شکری ئیسلامیدا جیهاد ده‌کات و حوکمیش به‌ قورئان و سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کات.

له‌و فەرمايش‌تانه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆمان ده‌رده‌که‌وت که پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی‌ت) له‌ ئاسمانه‌وه‌ د‌یته‌ خ‌واره‌وه‌ له‌ نزیک‌ی د‌وایی هاتنی ئەم جیهانه‌دا، ده‌بی به‌حه‌کیمیکی داد‌په‌روه‌ر و رازی نابێ و ماوه‌ی ه‌یچ که‌سیک نادات که ه‌یچ ئاینیکی تر بگه‌ڕێته‌ گه‌ردهن بی‌جگه‌ له‌ ئاینی ئیسلام، هه‌روه‌کو له‌ فەرموده‌یه‌کی تر دا ده‌فهرم‌و‌یت: که پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی‌ت) ده‌مریت و لای پێغه‌مبه‌ر یان له‌ (بیت المقدس) ده‌نێژیت^(۱)... به‌ پێی ئەم ر‌ی‌وایه‌تانه‌ ده‌بی به‌لاشه‌ و به‌ گیان له‌ ئاسمان بی‌ت تا کاتی هاتنه‌ خ‌واره‌وه‌ی، وه‌ بۆ خوا ئەوه‌ ه‌یچی تێناچیت.

پێشه‌وا عه‌بدو‌ل‌لای ک‌و‌ری سه‌لام (ﷺ) ده‌لیت: (مکتوب فی الت‌وراة ص‌فة محمد، وصفه عیسی بن مریم، یدفن معه)^(۲).

واته: له‌ ته‌و‌رات سیفه‌تی محه‌مه‌د نوس‌راوه‌، وه‌ سیفه‌تی عیسا‌ی ک‌و‌ری مه‌ر‌په‌م نوس‌راوه‌، که له‌ گه‌ڵ محه‌مه‌د نه‌نێژیت.

پێشه‌وا سه‌عه‌یدی ک‌و‌ری موسه‌ویه‌ب (په‌حه‌می خ‌وای لی بی) ده‌لیت: جینگای گۆرێک ماوه‌ که‌ ه‌ی پێغه‌مبه‌ر عیسا‌یه (سه‌لامی خ‌وای لی بی)^(۳).
پێشه‌وا ق‌و‌رت‌بی (په‌حه‌می خ‌وای لی بی) ده‌لیت:

د‌وای ئەوه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ روحی پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خ‌وای لی بی) ک‌یشا، له‌ ح‌و‌ج‌ره‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌نێژیت^(۴).

(۱) الإشاعة لأشراط الساعة (لا ۲۵۵).

(۲) صحيح: رواه البخاري في «التاريخ الكبير» (۲۲۹/۶)، والترمذي في السنن برقم: (۳۱۱۷) وقال: هذا حديث صحيح الإسناد.

(۳) فتح الباري (۶۶/۷).

(۴) التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة (لا ۱۳۱).

له ریوایه‌تی پێشه‌وا موسلیم (په‌حمه‌تی خوای لی بی) که عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌مر (په‌زای خوای لی بی) ده‌گێڕێته‌وه که ده‌لی: خوای گه‌وره عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م (سه‌لامی خوای لی بی) ده‌نێرێ.. له پاشان هه‌وت ساڵ له نێو خه‌ڵکیدا ده‌مێنێته‌وه له نێوان دوو که‌سدا ڕق و کینه‌و دوژمنداری نامێنێ، پاشان خوای گه‌وره بایه‌کی فێنک ده‌نێرێ له‌لای شامه‌وه جا یه‌ک که‌س له زه‌وی نامێنێ که تو‌زق‌الێ بر‌وای هه‌بی ئیلا گیکانی به‌م بایه ده‌رده‌چی^(١).

ئه‌م دوو فه‌رموده‌یه هه‌ردووکیان سه‌حیحن، به‌لام له چۆنیه‌تی جه‌مع و ته‌وفیقی ئه‌م دوو فه‌رموده‌یه ئه‌وه‌یه که هه‌وت ساڵه‌که مه‌به‌ستی به کاتی مانه‌وه‌ی بی له‌سه‌ر زه‌وی له‌و کاته‌ی که دێته‌ خواره‌وه، وه ریوایه‌ته‌که‌ی تر واتای وایه کاتی که به‌رزکراوته‌وه بۆ ئاسمان ته‌مه‌نی سی و سه‌ ساڵ بوو جا له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌فته‌ی کوټایی ژیا‌نی گه‌ڕانه‌وه‌ی ده‌یته‌ چ‌ل ساڵ و وه‌فات ده‌کات^(٢).

پێشه‌وا سیوطی (په‌حمه‌تی خوای لی بی) ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی) که دابه‌زی له ئاسمانه‌وه هاوسه‌رگه‌یری پێک ده‌هێنێت و دوو مندالی ده‌ییت، یه‌کیان ناو ده‌نێت محمه‌د ئه‌وی تریان ناو ده‌نێت ئه‌با موسا، وه ماویه چ‌ل و پێنج ساڵ ده‌مێنێته‌وه له‌سه‌ر زه‌وی، وه له ته‌نیشته پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌نێرێت^(٣).

پێشه‌وا مه‌یانیشی له باوکی هه‌فصه‌وه ده‌لێت: له پاش کوشتنی ده‌جال ئافره‌تیکی عه‌ره‌ب ده‌خوازێت^(٤)..

هه‌ندیک‌یش ده‌لێن: له (بیت و المقدس) ده‌نێرێت له‌لای پێغه‌مبه‌ران^(٥).

(١) صحیح مسلم (٧٥ / ٧٦) مع شرح النووي.

(٢) النهاية (١٤٦ / ١).

(٣) الحاوي، للسيوطي (٣٦٥ / ٢).

(٤) الدار الآخرة، الشيخ محمد متولي الشعراوي، لا ٢٧٨.

(٥) التذكرة، للقرطبي (٤١١ / ٢).

- ۳ -

دەرچوونی
یہ ئجوج و مہ ئجوج

یهنجووچ و مهئجووچ کین؟

پیشه کی رهگ و ریشه ی ههردوو یهئجووچ و مهئجووچ:

زانایانی زمان بیروپایی جیاوازو هه مه جوړیان دهریاره ی وشه کانی (یهنجووچ و مهئجووچ) ههیه که نایا دهرهاوئژراوی وشه و چاوگین، یان دوو ناوی بیانین (واته غهیری عهرهیین)؟! کۆمه لیک له زاناکان پریان وایه که دهرهاوئژراون، وهک (ابن منظور) یش له (لسان العرب) دا پراکانیانی هیناوو، گوتویه تی: (وشه ی یهئجووچ، وهک وشه عهره بیه کانی تر له زمانی عهره بدا دهرهاوئژراوو له (اجت النار) و (الماء الاجاج) وه واته: (پهره سندن ی ناگره که) و ناویکی سوئروه) وهرگیراوه که سوئری ناوه که له پاددهیه کی وها توندا بیته که خه ریکه شت بسووتیت، وشه ی (یهنجووچ) یش له سهر کیشی (وزن) ی (یفعل) هو، وشه ی (مهئجووچ) یش: (مفعول) هو وهک شهوی له تین سهندنی کلپه ی ناگره وه بیته، ده شیت که وشه ی (مهئجووچ) یش: (مفعول) هو وهک شهوی له تین سهندنی کلپه ی ناگره وه بیته، ده شیت که وشه ی (یهنجووچ) بکهر (فعل) بیته ههروه ده شیت (مهئجووچ) یش ههروایته.. شه مه شه گهر ههردوو ناوه که (عه ره بی) بن شهوا دهرهاویشتن و وردرکنه و میان ناوا ده بیته، دهنه گهر ناوی بیانی غهیره عهره بی بن، شهوا له زمانی عهره بی دهره ناوئژرین و رهگ و ریشه ی زمانه وانیشان بو دانارته^(۱).

راغیبی شه صفهانی دهریاره ی وشه ی (أج) گوتویه تی: (ملح أجاج) واته: خوئی یه که زۆر سوئرو گهرم بیته، وشه ی (أجوج و مأجوج) یش له و اتایانه وه که به (ناگری هه لگیرساوو پهره سه ندوو) و (ناوی شه پۆلی توند) شه به یتراون، شه وهش به هوی زۆری جم و جۆل و لاساریانه وه^(۲).

(۱) لسان العرب، ابن منظور (۲/ ۲۰۷).

(۲) المفردات، لا، ۱۰.

شېوه و سیفاتی یهئجوج و مهئجوج :

یهئجوج و مهئجوج هاو شیوهی نهوی پێک چوین له تورکانن که دهپرینی قسهکانیان زۆر پروون نیهو کورته بالان و لووت بچوون چاوایان بچووکه پرچیان گرژهو شیوهی دهم و چاوایان پانه ههر دهلیی پیستهی دهباغ کراوهن واته: موویان کهمه له دهم و چاو وهکو تورکهکان^(١).

پیشهوا نهحمده دهگیرتهوه له ئینو حهرملهوه که دهلی: پیغمه مبهرا (ﷺ) وتاری دهداو یهکی له پهنجهکانی بهستابوو چونکه دوو پشک پیوهی دابوو، جا دهفهرموو: ئیوه دهلین: دوژمنمان نیه وه ئیوه بهردهوام شهپتانه له گهل دوژمندا تاكو یهئجوج و مهئجوج دین: که دهم و چاو پانن چاوایان بچووکه پرچیان لهسریان خپ دهکهنهوه بهسهر ههموو گردو بهرزاییه که دهکهن دهم و چاوایان ههر دهلیی پیستهی دهباغ کراوه موویان کهمه^(٢).

خوای پهروهردگار دهبارهی (یهئجوج و مأجوج) دهفهرموو: [حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا] (١٣). واته: تا گهیشه نیوان دوو بهریسته که، ئا لهوی گهلیکی دۆزییهوه که له هیچ قسهیه که نه دهگهشتن.

خوای پهروهردگار له قورئانی پیرۆزدا ئاماژه بهچهند تایبهتمهندییهکی گرنگی یهئجوج و مهئجوج دراوه، یه کهمین تایبهتمهندیی ئهم گهلانه ئهوهیه که له هیچ شتیک ناگهن، واته: گهلیکی سههرپوۆ له قسه نه گهیشتون، ئهم دهستهواژهی «سههرهوی»یه، خراپهکاری لهسهرتاپای جیهان دهگهیهنیت، ئهمهش بو نانهوهی خراپهکاری له شوئینیدا پیوسته رهگ و ریشهیهکی فلهسهفی و بیروباوهڕیکی گومراکهڕ بوونی ههیت، ئینجا بو هینانه جیی ئهم سیستهمه خراپهکاریه لهسهرتاپای جیهاندا، دهییت واتایهکی فلهسهفی گومرای

(١) النهایة فی الفتق والملاحم (١/ ١٥٣).

(٢) مسند الإمام أحمد (٢٧١/٥) قال الهیثمی فی مجمع الزوائد (٦/ ٨) ورجالهما رجال الصحيح.

مەزن ھەبێت، کە کاریگەری لەسەر سەرپای جیھان ھەبێت و سەرچەمی مەرۆقەکان بخاتە ژێر ڕکێفی خۆیەو.

دەنگۆ و ئەفسانەکانی (یەنجوج و مەنجوج) :

ھەندێک لە میژوونوسان و خواوەنانی تەفسیر چەندین ھەوڵ و سەرگوزەشتی سەیرو سەمەرەیان دەربارەی (یەنجوج و مەنجوج) ھێناوە تیاياندا دەربارەی ڕەگەزو ڕەچەڵەک و ناوچەکانی نیشتەجی بوونیان دواو و، باسی ڕەنگ و ڕوخسار و سیفەت و کاروبار و شتەکانی تریان کردووە.. ھەموو ئەو ھەوڵ و سەرگوزەشتەو ڕیواوەتەشیان لە دەقە ھەڵبەستراوە ئیسرائیلییەکانەو وەرگرتووە بۆیە وتەو ڕاڤەیی ئەو میژوو نووس و خاوەن تەفسیرانە لە ئەفسانەو خەیاڵات و پڕۆپاگەندە بەدەرنین.

گەرنگ ئەوێە لەسەرچاویەکی راست و دروست و پەسند کراووە وەرنە گیراون، چونکە لە پێغەمبەری خداوە (ﷺ) نەگیراوەنەتەو، ئیمەش ھیچ ھەوڵ و سەرگوزەشتیەک و، ھیچ وتەبەک پەسند ناکەین نەگەر لە پێغەمبەری خداوە (ﷺ) بە ئیمە نەگەیانزایێت لێرەشدا کورتەیی ئەو وتە پوچەلانەیان دیاری دەکەین:

(١) ھەندێک لە میژوونوسان و خاوەن تەفسیرەکان وای لەقەڵەم د دەن گوايە (یەنجوج و مەنجوج) لەوچەیی ئادەمن بەلام نەک لە (حەوا)و، بۆیە دەبنە برایانی منداڵەکانی ئادەم لە باوکەو، ھەرەھا وای باس دەکەن گوايە (ئادەم) ژنیکی تری جگە لە (حەوا) ھەبوو.

پێشەوا ئیبنو کەثیر (پەحمەتی خوای لی بێ) پاش ھێنانەوێ ئەم فەرمودیە دەلی: پێشەوا (نەووی) لە ڕاڤەیی موسلیمدا لە ھەندێک خەڵکیەو دەگیرێتەو کە یەنجوج و مەنجوج لە تو (منی)ک بەدیھێنراون کە لە ئادەمەو دەرچوو، جا لە گەڵ خۆل تیکەل بوو ئەوانی لی بەدیھێنراون، کەواتە یەنجوج مەنجوج تەنھا لە ئادەم کەوتونەتەو لە حەوا نین^(١).

(١) تفسیر القرآن العظیم، ابن کثیر، (٣٢٤/٤).

جا (ئىبنو كەئىر) ئەم وتەي رەت كىردۇتەوەر دەلى: ئەمەش وتەيەكى زۆر نامۇيە، پاشان ھىچ بەلگەيەكى عەقلى يان نەقلى لەبارەو نىيە، دروست نىيە لىرەدا پىشت بەو شتانە بىبەستىرئ كە ھەندىك لە كىتبەكان دەيگىر نەوەر لە قىسە ھەلبەستراوەكانى خۇياندا ھەيە.

زۆرىيە زانايان لەسەر ئەو كۆكن كە يەنجوج و مەنجوج لەنەوەر ئادەمن (سەلامى خاى لىبىت)، ھەرەكو (ئىبنو كەئىر) لە تەفسىرەكەى ئامارەى پى دەكات و فەرمودەى ژمارە (۱) ىش بەلگەى راستى بۇچونەكەى دەھىنەتەوەر كە خاى گەورە فەرمان بە ئادەم دەكات لە ھەموو ھەزارىك نۆسەدو نەوەر دو نۆ جيا بىكاتەوەر بۇ دۆزەخ، دواترىش پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دلخۇشى ھاوەرلانى دەداتەوەر بەوەر لە ئومەتەكەى يەك پىاو لە يەنجوج و مەنجوج ھەزار.

(۲) گوايە (يەنجوج و مەنجوج) لە تۆرى ئادەمن و كاتىك ئادەم لەسەر خۆلەكە خەوتوەر، خەوى جنسى (ئىحتىلام)ى بىنيوەر ئاوى ھاتۆتەوەر، ئاوى تۆوەرەكى تىكەلى خۆلەكە بوەر، ئىدى (يەنجوج و مەنجوج) ىش لەو ئاوى (مەنى)يەى كە تىكەلى خۆلەكە بوەر دروست بوون.

پىشەوا ئىبنو كەئىر (پەخمەتى خاى لى بى) پاش ھىنانەوەر ئەم فەرمودەيە دەلى: پىشەوا (نەوەر) لە رافەى موسلىمدا لە ھەندىك خەلگىيەوەر دەگىر تەوەر كە يەنجوج و مەنجوج لە تۆ (مەنى)ك بەدەيھىنراون كە لە ئادەمەوەر دەرچوەر، جا لەگەل خۆل تىكەل بوەر ئەوانى لى بەدەيھىنراون، كەواتە يەنجوج مەنجوج تەنھا لە ئادەم كەوتونەتەوەر لە ھەوا نىن.

جا (ئىبنو كەئىر) ئەم وتەي رەت كىردۇتەوەر دەلى: ئەمەش وتەيەكى زۆر نامۇيە، پاشان ھىچ بەلگەيەكى عەقلى يان نەقلى لەبارەو نىيە، دروست نىيە لىرەدا پىشت بەو شتانە بىبەستىرئ كە ھەندىك لە كىتبەكان دەيگىر نەوەر لە قىسە ھەلبەستراوەكانى خۇياندا ھەيە^(۱).

(۱) تفسير القرآن العظيم، ابن كثير، (۳۲۴/۴).

٣) هەندیکێ تر وای لەقەڵەم دەدەن گوايه ئەوان واتە: (یەنجووج و مەنجووج) کورپانی (یافث)ی کورپی (نوح) بوون کە دواى لاڤاوه کە بەرەو رۆژەهلآت رۆیشتوو، بۆ ئەمەش پشت بەو فەرمودەیه دەبەستن کە پیشەوا ئەبو هورەیره (ﷺ) دەگیرتەوه کە پێغه مبه‌رى خوا (ﷺ) فەرمویەتی: (ولد لنوح سام وحام ويافث فولد لسام العرب وفارس والروم والخير فيهم وولد ليافث يأجوج ومأجوج والترك والصقالبة..)^(١).

واتە: کورەکانی نوح سیانن، سام و حام و یافث، سام عەرەب و فارس و رۆمی لى بووه، وه حامیش قبط و بەرەرو سودانی لى بووه، وه یافثیش یەنجووج و مەنجووج و تورک و صقالبه‌ی لى بووه.

بەلام زاناکانی فەرمودەناس پشت بەم فەرمودەیه نابه‌ستن چونکە دەلێن (ضعیف)ه.

٤) هەندیکێ تریان وای دادەنێن گوايه (یەنجووج و مەنجووج) بیست و دوو تیره بوون و کاتێک (ذوالقرنین)یش بەرەبەستەکەى بنیات ناوه لەدواى خۆیه‌وه بیست و یەک تیره‌ی داناهو، ئەوانیش بە تورک ناوبراون، چونکە لە دەرەه‌ی بەرەبەستەکە تەرك کراون، واتە: (فەرامۆش کراون) و (ذوالقرنین) بەتەنیا خستوونیه ئەولاه^(٢).

٥) هەندیکێ تر لە میژوونوسەکان دەلێن: هەر تیره‌یه‌ک لەو تیرانه‌ی بە چوارسەد هەزار کەس داناهو، گوايه هەر پیاوێک لەوان لە ژیا‌نیدا هەزار کەسى لە مندا‌لانى خۆى بینیه‌ کە هەموویان چەکی هەلگرتوه.

٦) هەندیکێ تریان وای بۆ دەچن گوايه م‌رؤفەکانی (یەنجووج و مەنجووج) لە درێژى بال‌او کورته‌ بال‌اییدا جیاوازی‌وون، تیا‌ياندا بووه کە بال‌ای بە قەد سنه‌وبەرەکانی لوینان بووه، هەندیکیشیان بال‌ای بەقەد چوار بال‌ بووه، هەندیکێ

(١) مسند البزار (١٤ / ٢٤٥) برقم: (٧٢٢٠). وَهَذَا الْحَدِيثُ لَا نَعْلَمُ رَوَاهُ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) إِلَّا أَبُو هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) بهذا الإسناد.

(٢) الإضاءة لأشراط الساعة (لا ٢٦٦).

تريشيان درىژىيى بالاي سى بست بووه، گوايه تياشيان دابووه كه بالاي بستىك بووه، هەندىكىشيان بەقەد كەوانەى نيوان دوو پەنجەى مەوۆف بوون، يان گوايه هەندىكيان دوو گونچەكى درىژى وەك دوو گونچەكى فيليان هەبووه كه گونچەكى يەكەمى لەژىر خۆيدا پراختووهو گونچەكى دووهميشى لەسەرەوه بەخۆى داداوهو لەخۆى ئالاندووه.

(٧) هەندىكى تريش دەلێن: (يەنجووج و مەنجووج) بەلای هەر گياندارىكى وەكو فيل و حوشترو بەرازدا پۆششتىت خىرا خواردوويانەو، هەر كەسەيش لەخۆيان مەردىت خواردوويانە.

(٨) هەندىكى تريان ئىددىعاي ئەويان كردووه كه گوايه چەرنووكيان لەسەر نىنۆكەكانيان هەبووهو، كەلەكانيشيان وەك كەلەبەى ئاژەلە درندەكان بووه، قزىكى هيندە درىژيشيان هەبووه كه سەرپاي جەستەيانى داپۆشيووه لەگەرماو سەرما پاراستوونى. هەرەها گوايه لەنيو بەرەللايهكى بلاوو باوى جنسيدا ژيان و، وەك ئاژەلان لەو كارانەدا خەرىكى يەكتەبوون و، ئافەتيان پىنگەى لە هېچ پياوێك نەگرتووه كه نيازى داوێن پىسى لەگەلیدا هەبوو بىت، هېچ پياوێكىش تاكه ئافەتەتەكى ديارىكرائى نەبووه.

(٩) هەندىكى تريش لە ميژوونوسان دەلێن: لە نيو خەلەكى (يەنجووج و مەنجووج) كەسانى واهەبوون كه پۆشتنيان وەك پۆشتنى گورگ بووهو، هەندىكىشيان پۆشتنيان بە بازدان بووهو، هەندىكى دىكەيان تەنها بە ورتەورت قسەى كردووه، يان گوايه هەندىكيان چوار چاويان هەبووهو، هەندىكى تريان يەك قاچيان هەبووهو، هەندىكى تريشيان لە شلەمەنيدا تەنها خوێنيان خواردۆتەوه^(١).

دياره ئيمە هېچ هەوال و سەرگوزەشتهو وتەيەك لەوانە پەسند ناكەين و، پىنگە بە كەسەيش نادەين كه لە ئيمەوه ئەو جۆرە شتانە وەرگرىت، يان لە كەسانى

(١) الدر المنثور، للسيوطي، (٥/ ٤٥٤ - ٤٦٤).. البداية والنهاية، ابن كثير، (٢/ ١٠٩ - ١١٣).. ذوالقرنين، محمد خير يوسف (٢٤ - ٣٠٨).. وقصص السابقين في القرآن (٢/ ٤٢٠-٤٢٢).

ترهوه، چونکه ئیمه بۆیه دیارییان دهکەین تاكو خەلکی لی ئاگادار بکەینهوهو، هەتا هیچ کەسیکیش لە کتیبە کۆنەکانهوه نهیانخوێنتهوهو، برپای پێ نهکات. (١٠) هەندیک لە زاناکانی ئەم سەردهمش پێیان وایه که مەبەست لە یەنجوج و مەنجوج ئەم میللەتانهیه که ئەمرۆ دانیشتوی ولاتی چین و یابان و مەنغولیان، وەپیشیان وایه ئەو بەریهستهی که کاتی خۆی (ذو القرنین) لەبەردهمیاندا دروستی کردووه هەر دهکەوتە ئەو ناوچانهوه تەنانهت سید قطب (پەحمەتی خۆایلیت) لە تەفسیرهکەیدا وای بۆ دهچیت که یەنجوج و مەنجوج ئەو مەغول و تەهرانه بن که کاتی خۆی هێرشیان کرده سەر نیشیمانی ئیسلام و تەخت و تاراجیان تیکدا بەسەر یەکدا^(١).

پێشهوا قورطبی (پەحمەتی خۆای لی ییت) که هاوچەرخێ ئەو هێرشە ی مەغول و تەتار بووه لە تەفسیرهکەیدا هەر بۆچونیکی لەو جۆرە ی هەیه^(٢).

بەلام ئەو بۆچونەش پێچەوانە ی ئەو راستیهیه که یەنجوج و مەنجوج لە کۆتایی بوونهوهر لەسەر دەستی عیسای کۆری مەریەم (سەلامی خۆای لی ییت) دینه سەر زهوی و بە پیرۆزی دوعای ئەویش خۆای گەوره لەناویان دەبات و فریایان دەداته دەریاوه.

یگومان (یەنجوج و مەنجوج) لەنەوهکانی ئادهمن، واتە: مرۆف و ئادهمیزادی ئاسایی و خولقینراوی وهك ئیمه بوون، تەنەکانی لاشەیان و پوخسارو شیوهیان لەجەستەو پوخسارو پەنگی ئیمه چوووه لە هیچ شتیکدا لیمان جودانیین تەنها بەم ژماره زۆرو گەورەیهو، بەو بلاوبوونهوه بەربلاوهو بەو داگیرکاریه هەمەلایەنهو، بەو شیواندن و کاولکاری و وێرانکاریه نهییت^(٣).

(١) في ظلال القرآن، سيد قطب، (٢٢٩٤-٢٢٩٣/٤).

(٢) أحكام القرآن، للإمام القرطبي، (٥٨/١١).

(٣) قصص السابقين في القرآن (٤٢٣/٢).

(۱۱) هەندیکى تریش لە زانایان دەلێن مەبەست لە یاجوج و ماجوج جەنگى جیهانى یەكەم و دووھەمە، كە ئەمەش دەققەكەیتى كەوا باسى لێوە دەكەن:

دەركەوتنى یەنجوج و مەنجوج و ئەو سیستەمە كاولكارىیەى بە پشت بەستن بە بناغەىەكى فەلسەفیی گومراكەر دەهینیت، ئاماژەى بە كاولكارىیەكى گەورە كە ستەمگەرایىی بۆ سەرچەم جیهان دەهینیت (خوداش باشتى لى دەزانیت).

كاولكارىیەكى وا كە سەرتاپای جیهان دەگرێتەو، ئەگەرنكى بەهێز هەبە هێما بێت بۆ جەنگى یەكەم و دووھەمى جیهانى. چونكە ئەو پوونە كە جەنگە جیهانىیەكان لە سایەى ئایدۆلۆژیا گومراكەرەكانى وەك داروینیزم، ماتەریالیزم، كۆمۆنیزم و فاشیزم روویان داووە هەر لە ژێر كاریگەرى ئەو ئایدۆلۆژیا گومراكەرەشدا كاولكارىیان بەسەر جیهاندا هێناوە، ئەو یەنجوج و مەنجوجەى كۆتایی بونەوەر بریتىە لە كۆمۆنیست و فاشیستەكان.

خوێن پڕترین سەركرەكانى جیهان تەعالیمەكانى بێردۆزى پەرەسەندیان بۆ خوێان كێدووەتە پى پێشاندەرو بە تەوژمەكانى كۆمۆنیزم كۆمەلایان بەرەو مەرگە سات و كاولكارى ئاراستە كێدووە.

ئەم جەنگانە كە پشت ئەستوور بوون بەم بنەما فەلسەفییە گومراپانەو، كوشتارى گەلێك مۆسڵمانیان لێكەوتووەتەو و وەك لە ئایەتەكەشدا ئاماژەى پێدراوە لە سەرتاپای جیهاندا روویان داووە بە مەرگى ۲۵۰-۳۰۰ ملیۆن كەس كۆتاییان پێهاتوو^(۱).

ئەو ئایەتانەى تر كە پێناسەى یەنجوج و مەنجوج دەكەن، بەم جورەن:

- [قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾].

واتە: گوتى: ئەو (توانا و دەسلەت)ەى خودا پێى بەخشیوم، بۆ من چاكتەرە (لە پارە و سامان). جا ئێوە بەهێزى بازوو یارمەتیم بدەن تا بەرەستىكى بەهێز لە نێوان ئێوەو ئەواندا دروست بكەم.

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۰).

- [ءَاثُوْنِي زُبْرًا لِّحَدِيْدٍ حَتّٰى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اءَاثُوْنِيْ اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿١٦﴾].

واته: پارچه ناسنم بۆ بهین و (که لکه لهی بکهن). تا نیوانی ههردوو کیوه که راست بوو، وتی: فووی پێدا بکهن. (ئه مهی کرد) تا کردی به گپر. (ئینجا) گوئی: (دهی) مسی تواوهم بۆ بینن تاییکهم به سه ریدا.

- [فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقْبًا ﴿١٧﴾].

واته: (ئیترا) نه توانییان به سه ریدا سه ریکه ون و نه له تواناشیان کونی بکهن.

- [حَتّٰى اِذَا فُتِحَتْ يَابْجُوْجٌ وَمَأْجُوْجٌ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُوْنَ ﴿١٨﴾].

واته: تا ئهو کاتهی به ربه سه ته که ی (زولقه رنهین له سه ریه ئه جوج و مه ئه جوج) ده که رته وه، (ئیترا) ئه وان له به رزاییه کانه وه پهیدا ده بن و زۆر ده بن.

له نایه ته کان باس له چری به کارهینانی مس و ناسن کراوه، هه ره وه که ده زانرته له جهنگی جیهانی به که م و دووهم دا، ناسن و مس به کارهینراوه. تانک و هوکاره کانی گواسته نه وه ماتۆرۆ فرۆکه، له کوتله گه لێک پێک دێن که ناسن و مسیکی زۆریان تیدا به کار ده هینرته، تا له م ڕووه وه بارودۆخه که له گه ل نایه ته کاندایه که دیته وه.

له نایه ته کاندایه ناماژه به سیسته می به ربه سه ته کراوه، ئه م ڕوون کردنه وه یه دوور نیه ناماژه ییت بۆ ئه وه هیله به رگریانه ی له ده ورانی دوو جهنگه جیهانییه که دا دروست کراون. وه کوو ده زانرته له یه که م جهنگی جیهانیدا، چه ندین هیلێ گه وهری وه که هیلێ گه وهری به رگری فەرهنسی و هی ئه لمانی دروست کراوه له سنووره کاندایه تانکه کان پارێزراون و به ربه سه تهی وا قه به و پته و بینا کراوه که ته نها له ڕپێ توێله کانه وه ڕپێ چوونه ژووره بیان هه بووه، که مه به سه ته لێیان ڕپنگری کردن له داگیرکاری ده ره کی و یی کار یگه رکردنی دوژمن بووه.

وہك لہ ئايەتەكانىشدا ئاماژەى پىندراوہ، يەككىكى تر لہ تايبەتمەندىيە ديارەكانى يەنجوج و مەنجوج، تىپەرپوونيانە بەسەر بەرزاييەكانەوہ.. ھەر بەراستىش لہ دوو جەنگە جىھانييەكەدا چەندىن تىپەرپىنى سوپاكان بەسەر چىياكانەوہ پرووى داوہ، سەربازى زۆرىك لہ ولاتان بەسەر چىياكانەوہ دابەزىونەو چوونەتە شارەكانەوہو دەستيان گەشتووتە مليۆنان كەسى بىچ تاوان.

بە سەرنج دان لہ ھىماكانى وەك كاريگەرى كردنە سەر گشت جىھان بە پشت بەستن بە فەلسەفەيەكى گومرا، ھىنانە ئاراي كەشكى ئاژاوہ گىپرى و كاولكارى بە پشت بەستن بە دوو ئايدۆلۆژىيەى خوئناوى وەك كۆمۇنىزم و فاشىزم، بەكارھىنانى ئاسن و پۇلا و بىناكردنى بەريەست بە ئامانجى خۇپارنى، ئەگەرى ئەوہى كە ئەو يەنجوج و مەنجوجەى لہ قورئاندا ھەواليان لەبارەوہ دراوہ ئاماژەبن بۆ جەنگى يەكەم و دووھى جىھانى گەلىك بەھىزە.

لە ئەنجامى ئەم جەنگانەداكە بە پشت بەستن بە فەلسەفەى داروينىزم و كۆمۇنىزم ھەلگىرسىنراون، گەورەترىن قەتل و عامى مېژوو پرووى داوہ، مەزنترىن كاولكارى لہ ئەم سەر بۆ ئەو سەرى جىھان پرووى داوہ. ئەو كاولكارىيەى يەنجوج و مەنجوج لہ ناخىر زەماندا دەينىنەوہ، تا پاددەيەكى زۆر لەم پروونكردنەوانە دەچن^(۱).

ئاماژەكان لہ فەرمودەكانى پىغەمبەرەوہ (ﷺ)

پىغەمبەرمان (ﷺ) ئاماژەى بەوہ داوہ كە ئەو گەلە مروۇفەى «يەنجوج و مەنجوج»يان پىچ دەوترىت، يەككىكە لە نىشانەكانى ھاتنى پۇژى دوايى. دەرکەوتنى گەلانى يەنجوج و مەنجوج لہ كۆتايى بونەوہر، بە ماوہيەكى كەم بەر لہ دەرکەوتنى (موحەممەدى مەھدى)، بە پروودانى جەنگى يەكەم و دووھى جىھانى ھاتووتە جىچ (خودا باشتىرى لىچ دەزانىت).

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۱).

بهو فهرمودهیهی پیغمهبر (ﷺ) که دهفهرمویت: (موحه ممه دی مه هدی) ههر وهک زولقه رنهین و سولهیمان، فهرمان رهوایی به سهر جیهاندا دهکات، بو مان ده ده که مویت نهو چیرۆکی زولقه رنهینهی که باس له گهلانی یهنجوج و مهنجوج دهکات، وهیه کیکه له نیشانهکانی رۆژی دوایی.

له قورئاندا ئاماژه بهوه دراوه که یهنجوج و مهنجوج جولانهوهیهکی گهوهری خوێناوی و دژ بهخودان، له هه موو سهرده مییدا جولانهوهی کاولکاری و دژ بهخودا هه بووه، وهلی کاولکاری گهوهرو جیهانی له جهنگی یهکه م و دووه می جیهانیدا پرووی داوه.

پیغمه برمان (ﷺ) لهم فهرمودهیهی خواره ویدا به لیكچواندن، نهو نه بوونه پروون دهکاتهوه که لهو قۆناعی کاولکارییهوه دیته ئاراوه:

- (... گهلانی یهنجوج و مهنجوج له سهر بهرزایی وهکوو کیو و گرد تپیه رده بن و ده رژینه نیو خه لکیه وه. له بهر نهوهی ههر چیه که ههیه دهیخۆن و دهیخۆنه وه، ده ریاچه کانیش وشک ده بن. له نه نجامیشدا قاتوو قریه کی گه وهره سهر هه لده دات. - یهنجوج و مهنجوج ... هیرش ده که نه سهر خه لکی، چی ئاو ههیه دهیخۆنه وه، خه لکی ده که ونه هه لاتن له دهستیان...

- یهنجوج و مهنجوج سهره لده دن، وهک نهوهی که خودا فهرمیه تی: له گشت بهرزاییه که وه ده رژین، زال ده بن به سهر مرو فایه تیدا، موسلمانان له دهستیان هه لدین و دهکشینه وه نیو شارو قه لاکانیان، ته نانه ت ئاژه له کانیشیان ده به نه لای خو یان^(١).

یهنجوج و مهنجوج ئاوی سهر زهوی دهخۆنه وه که به سهر پروباریکدا ده دن، وشکو برینگێ ده که ن، نه وانهی که به دوای نه واندا تیده په رن ده لین: سهرده مانیک ئیره ئاوی لی بوو.

(١) قصص السابقين في القرآن (٢/ ٤٢٢).

کەس نامینیتەو پەنای نەبردیتە بەر پەناگەکان، وتەییژەکیان دەلیت: لە دەست خەلکی سەر زەوی رزگارمان بوو، ئینجا سەری خەلکی ئاسمانە.

پێدەچیت ئەم فەرموودانە هێما بن بۆ ئەو قاتر قەری و نەهامەتییهی خەلکی لە دەورانی جەنگە جیهانییهکاندا تووشی بوونە (خوای پەرورەدگارێش باشتەری لێ دەزانیت).

جەنگەکان گەیشتونەتە شارەکان، خەلکی لە پەناگەکاندا خۆیان حەشارداوە، تووشی بۆردومانی زەمینی و ئاسمانی بوونەو، ئەم فەرموودانەشدا باس لە پەڕێشانی و نەبوونیەکانی ئەو سەردەمانە کراوە.

پێغەمبەرمان (ﷺ) لە فەرمودیهکی تریدا باس لەو دەکات کە یەنجووج و مەنجووج کۆمەلگەیهکی پێکھاتوو لەنەتەوێ جۆراو جۆر:

- یەنجووج و مەنجووج لە بیست ھۆز پێک ھاتوون...

لەم پێوانگەیهشەو دەشی یەنجووج و مەنجووج هێما بن بۆ ھاوپیما نییتەکانی ئێوان ئەو ژمارە زۆری ولاتانی فاشیست و کۆمۆنیست بیت لە کاتی جەنگە جیهانییهکاندا (خودا راستیەکی دەزانیت)^(۱).

لە چەند فەرمودیهکی تری پێغەمبەرەو (ﷺ) ئەو دەردەکەوت کە یەنجووج و مەنجووج بۆلاوکەرەوێ فەساد و کۆمەلە مەرفۆقێکی دانەر بە خودان، ھەرەکوو پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە فەرماشتیکی ئەفەرمووی: خودا لە شەوی میعراجدا ناردمیە لای یەنجووج و مەنجووج. بانگم کردن بۆ سەر ئیسلامەتی، رەتیان کردەو. ھەر بۆیە ئەوان لەگەڵ ئەوانە لێ نەوێ ئادەم و ئییلێسن و لە خودا یاخین، دەچنە دۆزەخەو.

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۳).

(ذو القرنين) كۆيە؟

زانايانى تەفسىرو مېژوونوسان بەدرېژى لە كەسپىتى (ذو القرنين) يان كۆليوتەتەو هەوليانداه دەستنيشاني بکەن و ئەو کات و شوتەش ديارى بکەن كە تيايدا ژياوه، ئەو کارانهشی پروونکەنەوه كە ئەنجامى داوون..

ئایا كەسپىتیهكەى بە وردى ديارى دەكریت؟!

گەر ئەم پرسىاره بخەینە پروو كە: ئایا دەشیت بە وردى كەسپىتى (ذو القرنين) ديارى بكریت؟ ئەوا بىگومان وەلامەكەشى بەنەخېر دەبیت.. چونكە بۆ كەسپك كە پېژ لە زانست و بىروپراى خۆى بگرت، ناشیت كەوا كەسپىتى (ذو القرنين) ديارى بكات.

لەبەر ئەوه وتەى زانايان لەم پرووهوه، تەنها لە پروانگەى بۆچوون دايە، نەك لە پروانگەى وردىينى و دلنابوون.. بۆ نموونە زانايەك هاتوووه هەندىك زانيارى لەوهو پېشى لەسەر (ذو القرنين) خوئندۆتەووه سەرنجى لەو بەلگانە داوه، كە خاوەنەكانيان بەپراى خۆى خستۆتە پروو، ئىنجا چاوى پىداخشانوون و لىي كۆليوتەتەوه، پاشان لەگەڵ ئەو بەلگانەى كەسانى تر بەراوردى كردوون، ئىدى لەوانەيه لەمەوه ئەنجامىكى دەرھيئايت و لەو ئەنجامەدا وتەيك لە وتەكانى زانايانى ترى بەراستتر داناييت و چەند بەلگەيه كيشى لەنيو بەلگەكاندا پەسند كرديت.

- پراى (سید قطب) لەم بارەيهوه:

باشترین بىروپرا بۆ دەستنيشانکردنى كەسپىتى (ذوالقرنين) و کارەكانى بىروپراى پېشەوا (سید قطب)ە. پەحمەتى خاوى لى بى. لەم بارەيهوه گوتیەتى: دەقى قوتان هیچ شتيكى لەسەر كەسپىتى (ذوالقرنين) ديارى نەكردووه، ئەمەش شيوازيكى

رېڭخستىنى قورئانە لە چىرۆكەكاندا، چونكە تۆمارى مېژووى بەمەبەست نەگىراو، بەلكو ئەوئى جېئى مەبەستە پەند بە سوودى لىي بىنراو لە چىرۆكەكەدا، مېژووى تۆماركراوئىش پادشايەكى ناساندووە كە ناوى (ئەسكەندەرى ذوالقرنين) بوو، بەلام بە بەلگە سەلمىنراو ئەو (ذوالقرنين) نى، كە لە قورئاندا ناوى ھاتووە، چونكە (ئەسكەندەرى ئەگرىكى) بېتپەرست بوو، ئەم پياوھش كە خودا ناوى ھىناو باومپى بەخودا ھەبوو، لەم بارىيەو (أبو الريحان البيروني المنجم) لە پەرتوكى (الاثار الباقية عن القرون الخالية) دا گوتىيەتى: ئەو (ذوالقرنين) ھى كە لە قورئاندا ناو براو لە ھۆزى (حيمير) بوو، ئەمەش بە بەلگەى پىتەكانى ناو كەى، چونكە لە پىش ناو كەانى (حيميرەكانەو) نازناوى (ذو) ھەبوو يان (ذى) وەك (ذى نواس) و (ذى يزن)، ناوئىشى (ئەبويەكرى كورپى ئەفەرىقش) بوو بەسوپاو لەشكرەكانىيەو بەرھو كەنارى (دەرياي سېي ناو پراست) پۆشتوو بە ولاتانى (تونس) و (مەراكىش) و ولاتانى تردا تىيەپريو شارىكى بەناوى (ئەفرىقىيە) دروست كروو، ئىدى ھەموو كىشورەى ئەفرىقىا بەم ناوئە ناوئراو، خۆئىشى بۆيە بە (ذوالقرنين) ناو براو، چونكە بەھەردوو مەوقىيەى پۆژھەلات و پۆناوئى زەوى گەشتووە، لەوانەى ئەم وتەيەى (أبو الريحان البيروني) پراست يىت، بەلام ئىيە ھۆ ناوئراو كەانى ساغكردنەو سەلماندى ئەو وتەيەمان نى^(۱).

ناسراوترىن وتە دەربارەى دەستىشانكردنى كەسىتى (ذوالقرنين):

لەئىو وتەى زاناياندا ناسراوترىنى ھەموويان دەربارەى دەستىشانكردنى كەسىتى (ذوالقرنين) چوار ووتە ھەيە، كە گوتراو (گوايە ھاوچەرخی ئىبراھىم) بوو، يان (گوايە ئەسكەندەرى مەكدۆنى بوو)، يان (گوايە لە ھۆزى حيمير بوو) ياخود بەپراى پراستىرنيان (كۆرشى فارس) بوو^(۲).

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۳).

(۲) قصص السابقين في القرآن، د. صلاح عبدالفتاح الخالدي، (۲/ ۳۶۸).

وته‌ی یه‌که‌م: (گوايه هاوچه‌رخى ئیبراهیم) بووه - سه‌لامی خودای لی بیټ:
له وته‌ی یه‌که‌مدا ناوی دیاری نه‌کراوه، به‌لام نه‌و سه‌رده‌مه دیاری کراوه که
تیایدا ژیاوه که گوايه هاوچه‌رخى (ئیبراهیم) بووه گوايه له (فه‌له‌ستین) پیی
گه‌یشتووه، هه‌روه‌ها له‌مالی خوداش (بیت الله الحرام) له مه‌که‌دا به‌دیداری
گه‌یشتووه، له‌و زانایانه‌ی که نه‌م وته‌یه به‌راست‌تر ده‌زانن، مامۆستا (محمد خیر
رمضان یوسف)ه، که له‌کتیبه‌که‌ی خو‌ی: (ذوالقرنین القائد الفاتح والحاكم الصالح)
دا ئاماره‌ی پیداووه ده‌لی: نه‌مه پیاوێکی ترو له‌سه‌رده‌مه‌کانی رابردوودا و له
پیش (توبه‌ع)و (ئه‌سکه‌نده‌ر)و (کوژش)یشدا بوه، بی‌گومان نه‌و له‌سه‌رده‌می
پیغه‌مبه‌ر (ئیبراهیم) دابووه^(١).

وته‌ی دووه‌م: گوايه (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی) بووه:

وته‌ی دووه‌م له‌مه‌ر نه‌وه‌ی، که گوايه (ذوالقرنین)، (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی)
بووه نه‌و کابرایه، که له (مه‌کدۆنیا) سالی (٥٦٦ پیش زایین) له‌دایک بوویټ و
باوکیشی (فیلیپ)ی پادشای مه‌کدۆنیا بووه، گوايه (ئه‌سکه‌نده‌ر)ی کوپی،
له‌لای فه‌یله‌سووفی ناوداری یۆنانی (ئه‌ره‌ستۆ) ئیمانی هیناوه، (ئه‌ره‌ستۆ)ش
له‌سه‌ر لۆژیکی فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی په‌روه‌رده‌ی کردووه، ئینجا باوکی مردووه
ئه‌ویش له‌و کاته‌دا له‌ته‌مه‌نی بیست سالی‌دا بووه، له‌ دوا‌ی باوکی پادشایه‌تی له
سالی (٣٣٦ پ.ز) دا گرتۆته ده‌ست و دوا‌ی دوو سال به‌ره‌و جه‌نگی فارسه‌کان
که‌وتۆته ری و له‌و جه‌نگه‌دا سه‌رکه‌وتووه به‌سه‌ر پادشای فارس (دارا) له
سالی (٣٣٣ پ.ز)دا زال بووه، ئینجا فه‌تحی ولاتی (شام)و (عیراق)ی
ته‌وا‌ی‌کردوه، پاشان به‌ره‌و فه‌تحی ولاتی هیندیستانیش رۆشتووه. ئیدی له
نزیکه‌ی ده‌سال‌دا زۆریه‌ی ولاته‌ ناسراوه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی فه‌تح کردووه، دواتر
گه‌راوه‌ته‌وه بۆ (یۆنان) و له‌رینگادا به‌شاری (بابل)ی (عیراق)دا تیپه‌ریوه تا‌کو
نه‌ختی‌ک به‌حه‌ویته‌وه، به‌لام له‌ویدا تووشی نه‌خۆشیه‌کی توندو کاریگه‌ر بووه بۆ

(١) قصص السابقين في القرآن، (٢/ ٣٧١).

بوو، ماوهى پادشايه تيه كهى له نيوان سالانى (۳۰۰ - ۳۲۰)ى زايىيدا بو، لهوانهى ئەم وتەيهيان دەرپرپو: (وههبي كورى منبه) له (تابيعين) و (كعب الاحبار)و، ههروهها له زانا هاوچهرخه كانيش (محمد راعب الطباخ)ه كه له م بارهيهوه كتيبيكى داناوه^(۱).

۴- راي راسترين ئەوهيه، كه (كۆرشى فارس) بوو ييت:-

وتهى چوارهم: ئەوهى گوايه (ذوالقرنين) پادشاي فارس (كۆرش) ييت، كه ههردوو مەملەكهتى (ليديا) و (ميديا)ى يەكخستەووهو كردوونى بەيهك، هه ر بۆيش نازناوى (ذوالقرنين) ى بۆ دانراوه، (۳۰) ساليش حوكمى تيدا كردووه له ماوهى نيوان سالانى (۵۵۹ - ۵۲۹/پ.ز).

لهوانهى ئەم رايهيان ههيه مامۆستا (ابو الكلام ازاد)ه، كه له كتيى (يسألونك عن ذى القرنين)دا ئاماژەى بۆ كردووه.

بەلگهكانى (ابو الكلام ازاد) لهسەر ئەوهى كه (كۆرشى فارس) بووه:

(ابو الكلام ازاد) يەكێكه له زانايانى نيمچه دورگهى هيندهوهو، لهسەرتهائى سهدهى بيستمى زايىيدا موسلمانانى هينديستانى هاندهدا بۆ شوپش له دژى (بهريتانىا)ى داگيركەرو وتارى به جۆش و خروشى بۆ ددهدان.

بهريتانىاش لهسالى (۱۹۲۲)دا ئەم پياوهى لهسەر شوپشگيرى و بانگهواز بۆ بهرنگارى و مانگرتنى مهدهنيانه دادگايى كرد، كاتيک براهيه بهردهم دادگاش وتارنكى هينده بهجۆشى لهبهردهم ئامادهبووان و پارێزهران و شاهيدان و دادوهران خوتندهوه له لوتكهى رهوانبيژرى و دانايى و ژيريژيدا بو^(۲).

كاتيک له هينديستان دهولهتيكى سهريهخو دامهزړنرا، ناوبراو وهزيرى (مهعاريف) بوو تيايدا، لهسالى (۱۹۵۵)ع كۆچى دوايى كرد.

(۱) ذوالقرنين، محمد خير، لا ۹۱-۹۰.

(۲) ذوالقرنين، محمد خير، (لا ۹۱-۹۰).

(ئەبو الکلام آزاد) بیریارێکی ئیسلامی و تەفسیر نووسیکی قورئان و لە پێشەنگانی نووسەرە ئیسلامیەکانی هیندیستان بوو، وەک توێژەر و مەبەستەچی (ذوالقرنین) ی کۆلیوەتەوو، بۆ ئەم مەبەستە چوو بۆ ئێران و ناوچەی بەرەبەستەکی (یەنجوج و مەنجوج) ی بینوو، پاشان پوختەکی گەشتەکی و توێژینەو کەشی لە گۆفاری (ترجمان القرآن) دا نووسیوو، کە (ئەبو ئەعلائی مەودودی) لە هیندیستان دەری دەکردو دواتریش لە پاکستان، سالی (۱۳۹۲.ک / ۱۹۷۲.زایش شیخ (أحمد حسن الباقوری) ئەو توێژینەو مەبەستە (آزاد) ی لەو گۆفارهو هیناوهو پێشەکیەکی درێژی بۆ نووسیوو، کە بەشیکی زۆری تەرخان کردوو بۆ لێدان دەرباری خودی (مامۆستا ئازاد) و پەيوەندی بە (جمال عبدالناصر) هوهو، سەردانی پاکستان و هیندو ئەندەنوسیاو چینی کردوو. کتیبە کەشی لە دەزگای (دار الشعب) لە (میسر) بەناویشانی (ويسألونك عن ذي القرنين) دەرچوو.

بەرپاستی ووتەو بیروپایی مامۆستا (آزاد) لەو کتیبەدا زۆر بە پێزو چاک و بە نرخە لایەنە باشەکی ئەو وتانەی ئەو مەبەستە، کە چەندین بەلگەکی لەسەر بیروپایی خۆی هیناوهو مەبەستە لگە هەمە جوړو لێک جودا کانیشی پێکەو بەستونەتەوو چەندین زانیاری بەلگەکاری لە مێژوو و جوگرافیا و ئاسەوارە دەرخواوەکانەو خستۆتە ڕوو، لێرەدا پوختەکی بەلگەکان لەو کتیبە بە هادارو بە پێژو دیاری دەکەین:

کورترکردنەوی و تەکانی ئەو ساتە، کە دەرباری دیاریکردنی کەسیتی (ذوالقرنین) درکاندووەتی (أبو الکلام آزاد) سەرەتا، کە بەو سیفاتانە (ذوالقرنین) دەستی پێکردوو، کە لە قورئان دیاری کراون، کە هەشت سیفەتن، پاشان هەندیک و تەهی نوسەرانی تەفسیری لەسەر دەستیانکردنی کەسیتی (ذوالقرنین) هیناوهو بەم جوړە:

هەندیک گوتیانە: (وشە (قرن) بە مەبەستی شتیکی دیار نیە، بەلکو گوزارشت لە زەمان دەکات، بۆیەش بە (ذوالقرنین) ناوبراوه، چونکە لە حوکمەکی داودو سەردەمی گەورەیی خایاندو^(۱).

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۴۴).

هەندیکى تریشیان گوتویانە: (ئەو هاوچەرخى ئیبراهیم بوو) . سەلامى
خوای لى بى . هەروەها هەندیک لە نوسەرانی ترى تەفسیر گوتویانە: ئەو
پادشایەك بوو لە پادشاكانى حیمیهرا).

هەندیکى تریشیان گوتویانە: ئەو (ئەسكەندەرى مەكدۆنى) بوو.

پاشان هەموو ئەو ووتانەى رەتکردنەوو بە پوچەلشی داناو، ئەمەش بە
پێوەرى ئەوەى كە ئەو سیفەتانەى لە قورئاندا لەسەرى هاتوون و ئەو كارنەشى
باسى لى كراون لەگەڵ هیچ وتەیهكى ئەو كەسانەدا ناگونجیت.

مامۆستا سەعید نورسى (پەحمەتى خوای لى بى) دەلیت: لەسەر بناغەى
ئەو ئەنجامەى كە زانایانى لىكۆلەر پرونیان كردووەتەوو، بەپێى دەست پى كردنى
ناوى چەند پادشایەكى یەمەن بە وشەى «ذی» وكو ذى یزن - و بەگۆڕەى ئەوەش
كەناونیشانى: (ذی القرنین) ئاماژەى بۆ دەكات، ئەم زولقەرنەینە (ئەسكەندەرى
رۆمى مەكدۆنى) نیە، بەلكو یەكێكە لە پادشاكانى یەمەن كە هاوچەرخى
پێغمەبەر ئیبراهیم بوو دەرسى لە خزمەتى خۇردا خوێندوو، كەچى ئەسكەندەرى
رۆمى نزیكەى سى هەزار سال پێش زایین هاتوو بەلای ئەرستۆ خوێندوو یەتى.

ئەو میژوووەكى كە ئادەمیزاد نووسیویەتى رووداوەكانى تا سى هەزار سال
(پێش ئیستا) تۆمار دەكات، لەبەر ئەوە پروانینى كەمو كورتى ئەم میژوو
هەرگیز ناتوايت حوكمى راست و دروست بەسەر رووداوەكانى پێش سەردەمى
پێغمەبەر ئیبراهیمدا دەربكات.. خۆ ئەگەر باسیشى بكات ئەوا یان ئەفسانەى
تیکەل دەكات، یان ئینكارى دەكات، یان بە كورتى لى دەدەوت.

هۆى ناویانگ دەركردنى ئەم زولقەرنەینە یەمەنیەش لەناو تەفسیرەكاندا بە
ئەسكەندەر دەگەرپێتەو بۆ ئەوەى كە:

یەكێك لە ناوەكانى زولقەرنەین بریتیه لە ئەسكەندەر . كەواتە ئەسكەندەرى
گەوره یان ئەسكەندەرى كۆن بریتیه لە زولقەرنەین^(۱).

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۴۵).

يان كە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز لە پرووداوينكى جۈزنى دەدەوئەت لەبەر ئەوئە كە: ئەو پرووداوە جۈزئە چەمكى چەند پرووداوينكى گەشتە.

جا بەم پىيە، ھەرەك ئەسكەندەرى گەورە كە زولقەرنەينە، بە پىنمايە نەبەويەكانى (سەددە)ى بەناوبانگى چىنى لەنئوان نەتەوہ سەمكارو سەمليكراوہ كاندا دامەزراند، تاكو سەتم ليكرائوان لەھيژش و تالان و برۆى سەمكاران پيارتريت.

بەھەمان جۆر، چەند سەرکردەيەكى گەورەى تريش وەك ئەسكەندەرى پۆمى و چەند پادشاھەكى بەھيژ لە پرووى مادديەوہ شوئى پىي زولقەرنەينيان ھەلگرت و.. ھەندىكيش لە پىغەمبەران و ئەقتابى ئەوليا، كە پادشاھى مەعنەويى گرۆى مەرۆقن، لە پرووى مەعنەوى و ئىرپادەوہ بەشوئى پىي زولقەرنەيندا پۆشتن و ھەنگاويان نا..

جا ھەموو ئەوانە گەلى بەرەستيان لەنئوان چياكاندا بنيات ناوہ كە چەند ھۆكارىكى گرنگن بۆ پزگارکردنى سەتم ليكرائوان لەشەر و زيانى سەمكاران و، پاشان لەسەر لوتكەى چياكانيشدا قەلاكانيان دروست كرد. ھەموو يەككە لەوانە، چ بەھيژو تواناى ماددى و زاتىي خويان و چ بەپىنمايى و تەكبيرو پراو سەرپەرشتى كردنيان، ئەو بەرەستانەيان بنيات ناوہ، تەنانت شورايان بە دەورەى شارەكاندا گىرپاوە قەلاشيان لەناوہراستى شارەكاندا دروست كردووە، تا لە ئەنجامدا گەيشتە ئەوہى ھۆكارىكى تر بەكار بەيئىن كە تۆپە قورسە دوور ھاوئێژەكان و ئەو زرى پۆشانەيە كە وەك قەلاى گەپۆك وان^(۱)!

جا ئەو سەددەى كە زولقەرنەين دروستى كردووە بەناوبانگترین بەرەستە لە جياھاندا چەند پۆژە پىيەك درئە، بۆ ئەوہى بنياتى نا تاكو پىي لە ھيژش و پەلامارى چەند قەومىكى خراپەكار بگرت كە قورئانى پىرۆز ناوى (يەنجووج و مەنجووج)ى لى ناو و لەميژووشدا بەھۆزەكانى مانجۆرو مەغول ناويان ھاتووە، لەوانەى كە چەندىن جار شارستانىتى مەرۆقيان پرووخاندووە لە پشتى چياكانى ھىمالاياوہ سەريان ھەلداوہو خەلكيان لەناو بردووەو خۆرھەلات

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۴۶).

و خۆرئاوای ولاتانیشیان وێران کردووه. جا ئەو بەریه‌سته‌ی که له‌نیوان دوو
چیا‌ی نزیک‌ی زنجیره‌ چیاکانی هیمالایا بنیات نرا، بوو به‌ به‌ریه‌ست له‌ به‌رده‌م
ئەو نه‌ته‌وه نه‌فام و دوور له‌ شارستانیانه‌و پێگرت‌ک له‌به‌رده‌م هێرش و په‌لاماره
زۆره‌کانیان بۆ سه‌ر سته‌م لێ کراوانی چین و هیند.

جا قورئانی پیرۆز له‌به‌ر ئەوه‌ی پرووی گوشتاری ئاراسته‌ی هه‌موو گرۆی
مرۆف ده‌کات، ئەوا به‌ پ‌واله‌ت یه‌ک پرووداوی جوزئی باس ده‌کات، که‌چی به‌م
پرووداوه‌ جوزئیه‌ چهنده‌ها پرووداوی وه‌ک ئەوه‌ ده‌خاته‌وه‌ یاد^(۱).

پێشه‌وا موحه‌مه‌د ئەمین شه‌نقیته‌ی (په‌حه‌مه‌تی خ‌وای لێ بێ) ده‌لێت: خ‌وای
که‌وره‌ جیگای یه‌نج‌ووج و مه‌نج‌ووجی وون کردووه‌ هه‌تا ده‌گاته‌ کاتی دیاری
کراوی خ‌وی و ده‌رده‌چیت، وه‌ئه‌وه‌ی خوا بیه‌وێت ده‌ییت^(۲).

به‌پراستی ئەمه‌ش باشت‌رین به‌لگه‌یه‌ له‌ ژێر ده‌ستمان، که‌ که‌س جیگاکه‌ی پێ
نازانیت ته‌نها خوا نه‌بێ.

(۱) سه‌رحه‌می په‌یامه‌کانی نوور، (۳/ ۲۱۳ - ۲۱۶).

(۲) أ‌ضواء البیان (۲/ ۴۳۲).

ذوالقرنین) هەر ئه و (کوژشی فارس)هیه

(أبو الکلام آزاد) پای وایه که (ذوالقرنین) هەر ئه و (کوژشی فارس)هیه که باسی لیۆدهدکات، ناویراو له مباریه وه گوتویه تی: ئه م پایوه فارسه کان به (کوژش) ناویان بردوه، جوله که کانیش به (خورش) ناویان بردوه.. عه ره به کانیش به (قورش) یان (که یخه سره و) ناویان بردوه.. هه ره ها یۆنانیه کانیش ناوی (سائیریس) یان لی ناوه.

(کوژش) له یه که مین ده ورانی میژووی ئیرانی و فارسدا، حوکمی (ولاتی فارس)ی کردوه، ئه مه ش له و ده ورانه ی پێش سه رده می هیژشی ئه سکه نده ری مه کدۆنی بۆ سه ر ولاتی فارسدا بووه، که (دارا)ی پادشایانی کوشتووه.

ئیرانی ش له پێش حوکمی (کوژش)دا، بۆ دوو مه مه له که ت دابه ش کرا بوو، یه کیکیان (مه مه له که تی فارس)و، دووه میان (مه مه له که تی میدیا) له باکوور.

له سالی (۵۵۹)دا (کوژش) حوکمی ئیرانی گرتۆته ده ست و هه ردوو مه مه له که تی (فارس و میدیا)ی له یه که ده لۆته دا یه که خستوووه، هه موو میرو کاربه ده سه کانی ئه و سه رده مه، له حوکمه که ی پازی بوون و گه لیش په یه روی و گوێزایه لێی کردوووه.

(کوژش) سوپایه کی له فارسه کان پێک هێناوه، جه نگ و کوشتاری مه مه له که ت و ده لۆتهانی تری پێ کردوووه، فه تحی کردوون و خستویه ژێر حوکمی خۆیه وه

مه به سستی فه تحی ئه و ولاتانه ش بۆ چه سپاندنی دادپه ره ری و یه کسانێ و یارمه تیدانی سته م لی کراوان بووه، سی جه نگێ به ناویانگیشی هه بووه، که له نیۆ هه موو جه نگه کانی تریدا دیاربوون^(۱).

(۱) ذوالقرنین، محمد خیر، (۲/ ۳۷۸).

جەنگى يەكەمى (كۆرش) لەگەل پۆمەكان دا :

(يۇنان) مەملەكەتتىكى ھەبوو كە ھاوسى ى مەملەكەتى فارسەكان بوو، ناوى مەملەكەتى (ليديا) بوو و دەكەوتتە بەشى سەرۋى ئاسىيى بېچووكەو، واتە: بەرزايەكانى (ئەنادۆل) ھەتا دەگاتە (دەرياي پەش) و (دەرياي ئىجە).

جەنگەكانىش لەنيۇن مەملەكەتى (ليدياي يۇنانى) و (ميدىاي فارس) دا بەردەوام ھەبوو، لە سەردەمى (كۆرش)دا پادشاھىكى (يۇنانى) ھوكمى (ليديا) دەكرد كە ناوى (كروسيىس) بوو.. جا كاتىك (كۆرش) ھوكمى گرتە دەست، (كروسيىس) جەنگىكى لەدژ راگەياندو ھەر خۇشى دەستى بەھىرش و دوژمنكارى كرد، ديارە (كۆرش)ىش ھېچ رېنگەيەكى لەبەردەمدا نەبوو تەنھا پرويەروويونەو نەيىت، بۇ ئەم مەبەستەش سەركردايەتتىي سۇپايەكى فارسەكانى كردو بەرەو (ليديا) لەخۇرئاوادا پۇيشت و پرووى كردە پايتەختى (ليديا) و دوو جەنگى دژۋارى كت و پرى لە نيۇن ھەردوو لادا پرويدا، كە بەجەنگەكانى (بترىا) و (ساردىز) ناسراون.

(كۆرش) بەو پەرى دادپەرەھەرى و سۆزو ويژدانەو مامەلەي لەگەل يۇنانىيە بەزىوەكاندا دەكرد، تەنانت لەوۋدا زىدە پۇيىشى كردو، بۇ نمونە پادشا دىلەكە (كروسيىس)ى ھىناو ھاۋاى كردو، كە پىر باۋەشىكى گەورە لە تەختەي بۇ يىنن و ئەو پادشا دىلەي لەسەر دابىنىشنىن و، ئىنجا ئاگر بەدارو تەختەكەي ژىريەو بىنن.

ئەوانىش ئەو فەرمانەيان جىبەجىي كردو، كەچى (كۆرش) ئەو پادشا دىلە (واتە: كروسيىس) وادەبىنىت، كە نەدەترسىت و نەدەشلەژىت، بۇيە خىرا فەرمانەكەي ھەلۋەشاندۇتەو لىي خۇش بوو، ئىدى تەۋاۋى پۇژو سالانى ترى بەسەر بەرزى و پىژەو لەلاي (كۆرش) بەسەر بردو، ئەمەش ئەو گەشتەي يەكەمە، كە قورئان ئامازەي بۇ كردو، كە ئەۋيە (كۆرش) پۇيشتو تە

گەشتۆتە بەشی خۆرئاوای زەویو لە کاتیڤدا بووهو کەوتۆتە سەر دەریای (ئێجە) لەنزیک مەوقیعی ئیستای شاری (ئیزمیر)ی تورکیا^(١).

ئەم ناوچەیدەش کە بەشیکە لە دەریای (ئێجە) گەزێ و نانارامی زۆر تیدا بووه.

دکتور (عبدالعلیم خضر)یش سروشتی خاکەو جوگرافیای ئەم ناوچەیدە لە کتێبەکیدە پوون کردۆتەو، واتە: لە کتێبی (مفاهیم جغرافیه فی القصص القرآنیة: قصة ذي القرنين) ھەروەھا پوونیشی کردۆتەو کە چۆن خۆر لەوێ دەکرەوتوو و ھەوێ بوو، کە لەکانیاوێکی تێکەڵ لە قورپی رەشدا ئاوا بوو، لەمبارەیدە گوتوویەتی: (کاتیک (کۆرش) لەسەر کەنارەکانی دەریای (ئێجە) پراوەستاو (کە بەشیکە لە سنووری دەریای تورکیا لەسەر دەریای ناوھراست) کەنارەکانی و ھا بێنێو، کە پێچەکە ئاوی زۆری تیدا، واتە: بەزۆری توولەپێ یەکانی دەریا تێکەڵی وشکانی دەبن، یەکنێک لە نمونەکانی ئەم توولەپێ یە دەریای یانەش کەنداوی (ھرمس) و (مندرێسی گەورە) و (مندرێسی بچووک)ە.

کەنداوی (ئیزمیر)یش بە قولایی سەدو بیست (١٢٠) کیلۆمەتر چۆتە نیو دەریاکەو ئەم چیایانەش لەخۆرئاواو خۆرھەلاتەو دەوریان لێ داو، پووباری (غەدیس)یش دەپڕێتە ئاوی کە ئاوی لێل و تێکەڵ لە قورپی گەزگەن و خۆلی سووری ھەبوو لەسەر بەرزایی ئەنادۆڵو دەپڕێتە نیو ئەم دەریایەو، بەرزاییەکەشی لێزاییەکی درێژو ھێواشی بەرەو خۆرئاوا ھەبوو پێش ئەوێ بگاتە بەشی خۆرئاوا.. ھەر بۆیەش خێرای پوونیشی ئاوی پووباری (غەدیس) بە پێرھەوی دەشتە پێچ پێچەکە کەنادا بە شێوێ چەندین جۆرە لەزین و پێچاوپێچی داوەزیو لە کاتی تارکیشدا لە زیادبووندا بە دەگاتە ئاستی بێکە دەریای (ئێجە) و لەوێشەو دەپڕێتە کەنداوی (ئیزمیر)و ئەم کەنداویش لە نیوانی لوتکە چیاکانی چوار دەوریدا نەفرۆ بوو، کە بەرزایی لوتکەکانیشیان لە نیوان (١٠٠٠ - ٢٠٠٠) مەتر داوە^(٢).

(١) ذوالقرنین، محمد خیر، (٢/ ٣٧٨).

(٢) ذوالقرنین، محمد خیر، (٢/ ٣٧٨).

جا کاتیک کۆرش (واته: ذوالقرنین) له بێردهم چه قی قوولایی (ساردیز) له نزیک (ئیزمیر) دا وهستاوه سهرنجی له گۆی بازنهیی خۆر داوه که له کاتی خۆرئاوا بووندا دهکهوتته نیو ئهم کهنداوهوه که به تهواوهتی له ئهو دهچیت و سورایی تارمایی یه سووره کهش تیکهلی ئهو قوربه رهشه بووه که پروباری (غدیس) ههلی دهاته نیو چه قی (چاوی) کهنداوی ئیزمیرهوه، ههر بۆیهش به پێی راپۆچوونی راست و دههراوژراو پێ دهچیت ئهم دیاردیهی (العين الحمئة / کانیای تیکهلی لهو قورپی رهشه) بێت که قورنانیش باسی لیکردوه^(١).

ئهو بهریهستهی که (ذوالقرنین) واته: (کۆرش) بنیاتی ناوه ههر ئهوهیه که له سهر تهنگهی (داریاڵ) له ناوهراستی چیاکانی (قه ققاز) دا دروست کراوه راپاگیراوه.

قاسمی له تهفسیرهکهیدا دهیارهی ئهو بهریهسته، گوتیهتی:

(پای راست ئهوهیه ئهم بهریهسته له ههریمی (داغستان) ی سهر به ولاتی پرووسیاو، له نیوان ههردوو شاری (دهربهند) و (خوزار) دا بێت، چونکه له دێر زهمانهوه تهنگهیهکی بهناویانگ له نیوانیاندا ههبووه، له لای زۆریهیه نهتهوه دێرن و تازهکانیش به (بهریهست) ناویراوه، جیگهیهکی بهناوی (دهرگای ئاسن) هوه تیا دایهوه، ئهمهش شوێنهواری بهریهستیکی کۆنی نیوان دوو چیا له چیاکانی (قه ققاز)^(٢) ه، که له لای عهربهکان به (کیوی قاف) ناسراوه ئهمانیش وهک

(١) قصص السابقين في القرآن، دكتور صلاح عبدالفتاح الخالدي، (٢/ ٣٧٩ - ٣٨١).

(٢) چیاکانی قه ققاز چهند زنجیره شاخیکی درێژبۆهی گهوهرن و، زۆر بهرزن و، بهسهختی مڕۆف پیایدا دهروات و هیچ راپهۆنکیان نییه، تهنها یهك راپهۆ نهییت، که نهویش (تهنگهی داریاڵ)، له ناوهراستدا ههر بهو راپهۆهدا لقیك له لقهکانی پرووباره بهرزهکهی (ترك) دهروات، شاخهکانیش هینده درێژ دهبنهوه، تا دهگهته ئهوهی خهریکه بهر شهپۆلهکانی دهریای (قهزوین) له پۆژههلاتدا بکهون و، له خۆرئاواشدا بهر ناوی (دهریای رهش) کهوتوون، ماوهی درێژبوونهوه کهشیان دهگاته (١٢٠٠) کم. ههر بۆیهش به بهرزهترینی ههموو چیاکانی ئهوروپا له کهرتی خۆرههلاتهوه دادههێرن، به هیچ شیوهیهك تیهپهههه پیاواندا مسۆگهر نیه، تهنها له راپهۆی (داریاڵ) هوه نهییت. مفاهیم جغرافیه، عبدالعلیم خضر، لا ٢٩٦.

گەلانى تر گوتويانە بەرەستىكى تىدايە و، لەو بېرايەشدا بون، كە لە كۆتايى سەر زەويە ئەمەش بەيى ئەو زانبارىيە، كە پىيان گەيشتووە، كە لە پشت ئەو ناوچەيەو ھەردوو ھۆزى (يەئجوج و يەجووج) ھەيە^(۱).

قورئان ئامازەي بۆ ئەو ماددەيەش کردووە، كە بەرەستەكەي لىج دروست كراوە، كەوا (ذوالقرنين) بىگومان ئەم بەرەستەي لەچەند پارچەيەكەي ئاسنى تواوە بنيات ناو، لەھەمان كاتدا مسى تواوەشى بەسەردا کردووە، ئىدى ئاسن و مسەكە ھىندە بەرزبونەتمەو تا گەيشتوونەتە ئاستى بەرزايى نيوان ھەردوو لووتكەي چياكان.

باشە.. (ذوالقرنين/ كۆرش) ئەم بېرە ھەرە زۆر گەورەيەي لە ئاسن و لەمس لەكۆي بوويىت؟ (دكتۆر/ عبدالعليم خضر) لەبارەي ئەو ناوچەيەو گوتويەتى: (كەرەسەي خاوي ئاسن لەو ناوچەيەدا ھەيە و، زەوي و زارى (ئازەربايجان) يش بېرىكى لە ئاسن و كانزا ئاسنيەكەي تىدايە. بەلگەي ئەو ھەش پەيدا بونى پيشەسازى ئاسن و پۆلايە لەمپۆدا لە شارى (باكو) پايتهختى كۆمارى (ئازەربايجان)، جا ئەگەر ئەمپۆ ئەم ھەرىمە بە ئاسن دەولەمەند بيت، ئەو بەي ھىچ گومانىك لە رابردودا دەولەمەندتر بوو^(۲).

(ئەرمەنستان) يش بە كانزاكانىيەو دەولەمەندەو، بەتاييەتى بە بېرىكى زۆر كەرەسەي خاوي ئاسن و مس و رەساس و زەرنىخ و بەردى (زاخ) و گۆگردو ئالتونى تىدايە. لەم بارەيەو مېژوونوسى ئەرمەنى (ليۆنتيۆس) ئەو ھەي بەديار خستووەكەو چەند نيشانەو ھىمايەكەي خاكەكەيان بەلگە دەدەن لەسەر ئەو ھەندىن ناوچەي ھەلکەندراو لە چياكاندا ھەبون و، ئامازە بۆ ئەو ھالەتەي دانىشتوانە كۆنەكان دەكەن كە لەبەر ئەو ھەي بېرىكى زۆريان لە ئاسن و كانزاكانى دەشتەكان بەي ماندووبوونىكى زۆر دەرھىناو ھىچيان تىدا نەھىشتووە، ئىنجا پەنايان بردۆتە بەر قەدپالى چياكان و دۆزىنەو ھەي كانزاكان تيايداو چالى گەورە گەورەيان لى ھەلکەندوون، پىكھاتە جيولۆجى (زەمىن ناسى) يەكانىش

(۱) تەفسىري القاسمي (۱۱/ ۴۱۱۳ - ۴۱۱۴).

(۲) قصص السابقين في القرآن، د. صلاح عبدالفتاح الخالدي (۲/ ۲۸۵).

ناماژە بۆ ناوچه‌کانی (بابرت ئەرغەنی) دەکەن کە بە کەرەسە ی خاوی ئاسن دەولەمەندەو برێکی زۆریشی تێدا، هەرەك له (گورجستان)یش برێکی فرە له ئاسن هەیه، تورکیاش له سنووری ناوچه‌یه‌کی هاوسێ ئەرەمنستانه‌وه هەرئیمکی بەناوبانگی ئاستی هەیه کە بری یەدەك (احتیاطی)ه‌کەشی بە نزیکە ی بیست و پینج ملیۆن تەن مەزەندە دەکرت. سەبارەت بەبوونی ئەو خەلۆوزو تەختە‌یه‌ش کە بۆ تۆندەوێ ئاسن پێوستن ناوچه‌ی (کلاکنیت)ی ئەرەمنستان برێکی یەدەکی گەورە ی تێدا، له کەنارە‌کانی (دەریای ڕەش)یشدا کانه‌کانی (زونه‌لداک) به ناوچه‌یه‌کی زۆر دەولەمەندی کەرەسە ی خاوی خەلۆوز دادەنرت.

ئێبن حوقل لەمباریه‌وه باسی هەرئیم (ئەردەبیل) باخ و بیستان و پرویارو ئاوێکی زۆرو داروتەخت و میوه‌یه‌کی هێجگار زۆرو فرە ی هەیه. لەپرووی زانستی و میژوویشه‌وه سەلمێراوه کەوا کەرەسه‌ خاوه‌کانی (مس) لەو هەرئەدا زۆر، لەم باره‌یه‌وه توژینه‌وه زەمینناسیه‌ نوێه‌کان سەلماندوێانه کە (مس) بەشیوه‌یه‌کی زۆرو فرە له پێکهاته‌ خاکی یه‌کانی (زەنجان) و (ئاناراک) و (باکوری ئەسفەهان)دا هەیه و له باشووری (نازەریایجان)دا به برێکی هێجگار زۆر هەیه..

بەم ڕه‌نگه‌ بۆمان دەردەکەوت، کە ناوچه‌ ی بەریه‌سته‌کە بۆ بنیات نانی ئەو بەریه‌سته‌ له‌سەری شیاوو گونجاو بووه‌، توانراویشه‌، کە هەر لەو ناوچه‌یه‌دا هەموو جوړه‌ پێداویستیه‌کی خۆراک و خواردنه‌وه‌و هۆیه‌کانی گواستنه‌وه‌، کەرەسە ی خاوی پێوست له‌تەختە‌و خەلۆزو مس و ئاسن و کانزاکانی تر بۆ ئەو کەسانه‌ دابین بکرت، کە بەریه‌سته‌کەیان دروست کردووه‌. هەر‌وه‌ها بۆمان دەردەکەوت، کە تەنگه‌ ی (داریاڵ) یش شوئێکی گونجاو بووه‌ بۆ بنیاتنانی بەریه‌سته‌کە له‌سەری، ئەمەش له‌بەر تەنگیه‌کە ی و بەندبوونی له‌ نیوان دوو چیا‌داو بەرزایی هەردوو چیاکانیش له‌سەر هەردوو لایه‌کە ی، هەر بۆیه‌ش زۆریه‌ ی زانا پێشینه‌کان ڕای یه‌کلاکەر‌وه‌وه‌ هەرە ڕاستیان ئەوه‌یه‌، کە (ذوالقرنین) بەریه‌سته‌کە ی له‌سەر تەنگه‌ ی (داریاڵ) له‌ چیاکانی (قه‌ققاز)دا بنیات ناوه^(۱).

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۲۸۸).

بەر بەستەگە یەنجوج و مەنجوج

(ذوالقرنین) ئەم بەر بەستەگە دروست کرد لە بەردەم یەنجوج و مەنجوج، تا کو بیستە
رێگریەک لە نێوان ئەوان و دراوسێکەیان کەوا ھاواریان بردبوو بەر (ذوالقرنین).

خوای گەورە لە قورئان باسی ئەم بەر بەستە دەکات و دەفەرموی: [حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿١٣﴾].

واتە: تا گەیشتە نێوان دوو بەر بەستەگە، ئا لەوێ گەلیکی دۆزییەو کە لە
هیچ قسەیک نەدە گەیشتن.

هەر وەها دەفەرموی: [قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يٰجُوجَ وَمٰجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ
تَجْعَلْ لَكَ خَرْجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿١٤﴾].

واتە: (ئەوانیش) گوتیان: ئەى (ذوالقرنین)! بەراستى یەنجوج و مەنجوج
فەساد لەسەر زەوى پلاودە کەنەو، ئایا سەرانیەت بۆ کو بکەینەو تا بەر بەستێک لە
نێوان ئێمە و ئەواندا دروست بکەیت؟

خوای پەر وەر دگەر لە قورئانی پیرۆزدا ئاماژە بەچەند تاییەتمەندیەکی
گەرنگی یەنجوج و مەنجوج دراو، یە کەمەین تاییەتمەندی ئەم گەلانی ئەوێ
کە لە هیچ شتێک ناگەن، واتە: گەلیکی سەرەرپۆو لە قسە نە گەیشتون،
ئەم دەستەواژەى «سەر زەوى» یە، خراپەکاری لەسەر تاپای جیهان دە گەیشت،
ئەمەش بۆ نەوێ خراپەکاری لە شوێنێکدا پێوستە رەگ و ریشەیکى
فەلسەفى و بیروباوەرپێکی گومراکەر بوونی هەبێت، ئینجا بۆ هێنانە جێی ئەم
سیستەمە خراپەکاریە لەسەر تاپای جیهاندا، دەبێت واتایەکی فەلسەفى گومرای
مەزن هەبێت، کە کاریگەری لەسەر سەرپای جیهان هەبێت و سەرچەمی
مروۆفەکان بخاتە ژێر پکیفی خوێهه^(۱).

(۱) ذوالقرنین، محمد خیر، (۲/ ۳۷۸).

خوای گه وره ده فەرموئ: [حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ].. [حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ].. پێویستە سەرنجی ئەو بەدەین کە خوای گه وره ده فەرموئ [إِذَا بَلَغَ] واتە: گەشتۆتە ئەو جیگایە: مەبەستیشمان پێی ئەوێه کە مەرۆف لە ھەر شوێنێکی زەویدا بوەستێت دەتوانێت خۆر ھەڵاتن و خۆر ئاوابوون ببینێت، بۆیە (ذی القرنین) تەنھا ئەوێندە نیە خۆر ھەڵاتن و خۆر ئاوابوونی ببینێت، بەڵکو خوای گه وره پێمان دەفەرموئ: کە گەشتۆتە ئەو جیگایە کە بەراستی کە خۆری تێدا ئاوا و وون دەبێت پاشان ئەو جیگایە کە خۆری تێدا ھەڵدێت و دەر دەکەوێت چونکە [مَغْرِبَ...مَطْلِعَ] دوو (اسم مکان) واتە: ناوی شوێن، پاشان کاتێک سورەتە کە باس لەو دەکات کە لە شوێنی ھەڵاتنی خۆرە کەدا (ذی القرنین) کۆمەڵە خەڵکانێک دەبینێت [وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا] ٩٠. واتە: ھێچ شتێک نیە کە تیشکی خۆرەکیان لەسەر لابادات و دایان پۆشێت.

پرسیارێک دەربارەی ئەو بەربەستە؟

خەڵکانێک پرسیار دەکەن و دەڵێن: بەربەستەکی یەنجوج و مەنجوج دەکەوێتە کۆی؟

بۆ ھەتا ئیستا ھێچ کەس نەیبینووە، ھەر چەندە ئەمەڕۆ تەیارو گەییەنەرەکان زۆر ئاسان بونەو چەکی پێشکەوتوش ھەیە؟

وەلام: پێشەوا شەنقیی (پەحمەتی خوای لی بێ) دەڵێت:

ئەو وتەیی کە دەڵێن ئەگەر ئیستا بونیان ھەبێت ئەوا بۆ خەڵکی دەر دەچن، ئەو وەلامە راست نیە.

چونکە ئیستا یەنجوج و مەنجوج بوونیان ھەیە، بەلام خوای گه وره شوێنەکیانی بزر کردووە ھەتا کاتی دەرچوونیان دێت، ئەوێ زیاتر پالێشتی ئەوێش بێت ئەو ئایەتە قورئانییە کە خوای گه وره دەربارەی بەنی ئیسرائیل

ده فەرموئ: [قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ] (١١).

وه زانستی خوای گهوره زۆر فراوانتره ههتا وهکو تهکنه لۆژیای سهردهم بیهینیته وه به دوایدا بگهڕیت، وه به درێژی مرۆفایهتی ههر پۆژیک بابتهتیکی نوئ دۆزرایته وه پیوستی به کاتیکی درێژ خایه ن ههبووه (١٢).

ئایا کهس ئهو بهربهستهی بینووه که (ذو القرنین) دروستی کردوه؟

به ئی... ئهم بهربهسته ئهمرۆ بوونی ههیه و دهکهوێته نیوان دوو شاخی گهوره وه، که ناسراوه به (داریا)، ئه وهش نوسراوه له هه مو نه خشهکانی ئیسلامی و پروسی له کۆماری جۆرجیا، ئهم بهربهستهش توندو تۆل کراوه به پارچه ناسنی گهوره وه مسی تواوه ههروهکو قورئان پاشکاوانه باس له م بابته دهکات که ئهمهش بوونی ههیه له چیا ی قهوقاز (١٣) له چیاکانی مەنتیقە ی (داریا)، ئه وهش راستیه که بۆ ههر کهسیک بیهوێت ئهم بهربهسته بیهیته.. چیا بهکی بهرزه درێژ دهیته وه له دهریای پهش ههتا دهریای قهزوین، که نیوانی ههردوو دهریاکه (١٢٠٠) کم (١٤).

هه رچهنده له نیو زانایان جیاپایی ههیه که دهکهوێته کوئ؟

هه ندیک ده ئین: له ئهرمینیا به..

هه ندیکی تر ده ئین: له چیاکانی قهوقازه له (شیشان و ئهنجۆش و که رهج)..

سهید قوتب (پهحهتهی خوای لی بی) ده ئی: بهربهستی ک دۆزرایه وه له نزیک شاری ترمذ که به ناویانگه به ده رگای ناسنین، کهوا سه رهتاکانی چه رخی

(١) أضواء البيان، (٤/ ٢٠٢ - ٢٠٣).

(٢) المسيح الدجال وأجوج ومأجوج، د. حامد البسيوني، لا ٩٢.

(٣) به گهورهترین چیا ی ئه وروپا هه ژمار ده کړت، که درێژه که ی ده گاته (٥٦٣٠) مهتر، وه به بهر دهوامی به فری لی دهبارت.

(٤) أجوج ومأجوج، عبدالعزيز بن عبدالرحمن المسند، (لا ٩٤ - ٩٥).

پانزەهەمینى عيسايى زانای ئەلمانى (سێلد برجر) بەلايدا رۆيشتوو وەر له پەرتوکه‌کەى خۆيدا تۆمارى کردوو.

مێژوونووسى ئيسپانى (کلا فيجو) له گەشتەکه‌يدا له ساڵى ۱۴۰۳ عيسايى دەلى: بەرپەستى دەرگای ئاسنين له‌سەر پینگای سەمەرقەند و هينديستانه... وه له‌وانه‌يه ئەو ئەو بەرپەسته بێ که (ذوالقرنين) دروستى کردی١.

بەلام ئەوئەندەى من بۆى بچم ئەوئەيه که ئەم بەرپەسته ئەو بەرزاييه بێ که دەورەى شارى ترمذى داوه هەروەکو ياقوت الحموى له پەرتوکى (معجم البلدان) باسى دەکات.

گومان له‌وه‌دا نيه که له پۆژگارى ئيستمماندا گەپان و هاتوچۆى شونە دورەکان گەليک ئاسانه، و هۆکارى زۆر ههيه له بەرژوهندى ئەم کارەدايه وه‌کو هۆيه‌کانى هاتوچۆى زەمین، و دەريایى و ئاسمان و بەکارهينانى هۆى په‌يوهندى و هۆکارەکانى راگەياندن، بۆيه له ماوه‌يه‌کى که‌مدا مرۆف به ئاسانى دەتوانى له کيشوهرئکه‌وه بگۆژرێته‌وه بۆ چەندین کيشوهر و قولایى دەرياو زهرياکان پشکينى خو و لاتە زله‌يزه‌کانى سەردەم پيشبەرکى ده‌کەن له دۆزينه‌وه‌ى جى و شونى نوئ له هەساره‌کان، بەلام ئەم کاره له کۆندا زۆر ترسناک و گران بووه، به‌هۆى نه‌بوونى هۆکارى گواستنه‌وه‌و هۆى په‌يوهندى نيوان له‌گەڵ ئەوئەشدا موسلمانەکان له سەده‌ى يانزه هەلسان بەم کارو له‌ بوارى گەپان و دۆزينه‌وه‌ى شونى نوئ له‌سەر زهوى و دەستیکى بالايان هەبووه پيش هەموو گەلان هەلساون بەم کاره و گەليک زانای هەلکه‌وتريان لى په‌يدا‌بووه که چەندین جار ژيانيان خستۆته مەترسيه‌وه، زۆريان گيانيان له دەست داوه بۆ ئەم کاره هەموو هاندەر بوون و موسلمانەکان ويستويانه ئەو راستيانە به‌ کردار بسەلمين٢.

بۆ نمونە: له سەده‌ى دووهەمى کۆچيدا خەليفه‌ى عەبباسى (وائى بالله) له خەودا بينى ئەو بەستنه‌ى که ئەسکەندەر دروستى کردو ناوى له‌ قورئاندا

(۱) في ظلال القرآن (۴/ ۲۲۹۳).

(۲) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۴).

هاتوو له سورەى كه هفدا باوهرداران و بى باوهرانی لىك جيا كردۆتەوه، ژەنگ داى پزانددووو خەرىكه دەپوخى، كاتى ئەم خەوهى بۆ دەوروپەرى گىراپەوه سەلامى پراوتزكارى داواى لىكرد كه ماوهى بدات لە گەل چەند كه سىكدە هەستەن بە گەشتىك بۆ ئەو شوئەى كه ئەو بەستەى لىپە، ئەویش ماوهى پىداو هەموو پىوستىهكى بۆ ئامادە كردوو، لە گەل كۆمەلىك لە شارەزايانى ئەو بواهدا سەلام پوووى كردە پۆژەلەت و بەرەو دەريای قەزوين كهوتەنە پى داواى مانگىك گەشتەنە شوئىك كه زەويهكەى بۆنىكى ناخوشى گرتبۆوه و ئەوانىش دەستیان كرد بە پزاندى سركە بەسەر ئەو شوئەدا بەم ھۆپە لەو بۆنە پزگارىيان بوو بەو پەنگ و بۆنەدا بەشى يەكەمى نايەتەكەيان بۆ پروون بووه كه دەفەرموى: [حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا].

واتە: تا گەشتە نۆوان دوو بەرەستەكە، تا لەوى گەلىكى دۆزىيەوه كه له هېچ قسەيەك نەدەگەشتەن.

دواى دە پۆژ پۆيشتن لەو شوئەوه گەشتەنە ولاتىكى وێرانە بۆ ماوهى (۲۷) پۆژ بەو چۆلەوانىدا پۆريشتن بۆيان دەرکەوت كه ئەم شوئە ئەو جىگايە بووه كه ئەو دوو گەلە بىباوهر (يەئجوج و مەئجوج) وێرانيان كردوو بۆ پشتى ئەو كۆهەى كه بەستەكەى لە نۆوان دروست كراوه، جا دواى ئەو (۲۷) پۆژە ئەو خەلكە پوتانەيان بەدى كرد كه لەبەشى دووهمى نايەتەكەدا باسيان هاتوو كه دەفەرموى: [حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سَبْطًا].

واتە: ئەسكەندەر كۆمەلەكەى بەردەوام بوون لە پۆيشتنەكەياندا تا گەشتەنە ناو ئەو ھۆزە رووت و قوت و بى مەئەواو بى خانوهرە. پاشان بەردەوام بوون لە پۆيشتنەكەياندا تا گەشتەنە بە نشۆرىكى نۆوان دوو كۆهەى دياربوو سنورى نۆوان ئەو دوو ھۆزە بوو (ھۆزە باوهردارەكان و بىباوهرەكان لەوى پابەستەكيان بىنى كه برىتى بوو لە دەرگايەكى گەورەى ئاسن ئەم بەرو ئەو بەرى كۆهەكەى

گرتبوه له ئاسنى تىكەلە به مس دروست كرابوو پروبەرەكەى زياتر له (۴۰) مەتر بو^(۱)، واتە: درژى بەستن كە ئەمەيان يىنى بەشى كۆتايى ئايەتەكەيان لا ئاشكرا بوو و زانيان ئەمە ئەو دىوارەيه كە ئەسكەندەر دروستى كردوو، و له قورناندا ناوى ھاتوو كە دەفەرموى: [قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يٰجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ جَعَلْ لَكَ حَرَجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا] ﴿۹۴﴾.

واتە: يەنجوج و مەنجوج خراپەكارى و فەسادىەكى زۆر دەكەن لەسەر زەوىدا، جا ئەگەر قبولت يىت پارو سەرانیەكت بۆ كۆبكەينەو ھەتا لە نيوان ئيمەو ئەواندا بەرەستىك دروست بكەيت.

بۆ پۆژى دووم پاش گەيشتنى تيمەكە بەسەرۆكايەتى سەلامى پاپوژكار پىكەوتى پۆژى ھەينى بوو لەو پۆژەدا بينيان كەوا (۱۰) سوار پرويانكرە بەستەكەو ھەريەكەيان گورزىكى دارىنى بەدەستەو ھەيە دەستيان كرد بە ليدانى بەستەكە، سەلام و ھاوپىكانى بۆيان دەرکەوت كە ھەموو پۆژانىكى ھەينى ئەم دەستە سوارە ديڻ و، لەو بەستە ئەدەن، تاوەكو ئاگادارى ئەوانە بكەنەو لە پشتى بەستەكەن كەوا بەستەكە ساغەو ھىچ درزىكى تيدا نىە، ئەوسا خەوەكەى موفەقەدينيان بۆ لىكدايەو كە ئەو بەستە نەپروخواو و خاوەن باوەرەكان ترسيان لە پرووخانى نىە، ئەمەش بەشى كۆتايى فەرمودەكە دىنيتە دى كە دەفەرموى: [فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقْبًا] ﴿۹۷﴾.

واتە: ئەو گەلە ستمكارە نەيانتوانى بەو بەستەدا ھەلگەرپىن و نەيانتوانى كونى بكەن، و بىروخىنن.. لە گەرپانەو ھياندا بۆ بەغدا ئەو ھى بينيان بۆ خەليفەيان گىرايەو^(۲).

گەرپانى ئەو زانايانە بۆ دۆزىنەو ھى شوئە نەزانراو ھەكان زۆر جار بەھوى لەناوچونى بە كۆمەل بۆ نمونە: لەسەدەى ھەوتى كۆچى فەرمان پەرەى

(۱) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۵).

(۲) قصص السابقين في القرآن (۲/ ۴۲۶).

مالى له پوژئاواى سودان محەممەدى كورپى قوو كە زانايەكى پايدەدار بوو له بواری جوگرافىادا، دەستەبەكە له شارەزايان ئامادە كردو ناردنى بۆ گەشتىكى ئاوى بەناو دەريای سورددا تاكو بزائن ئەو بەرى دەرياكە چى تيايە، بۆ ئەم مەبەستە زياتر لە سەد كەشتى و ھەزار كەسيكى ناردو ھەموو پيوستىبەكانى بۆ دابين كردن، ئينجا دەستيان كرد بە گەشتەكەيان و زۆريان پى دەچى و ناگەرپتەو ھەو خەلكى دەستيان لەچ ئەشیاو بەھىواى ئەو نابين كە ھىچكام لەوانە بگەرپتەو، بەلادواى ماوھەك سەير دەكەن تەنھا بەلەمىك دەگەرپتەو سەرۆكى ئەم بەلەمە دەلىج دواى پوشتنمان بەناو ئاودا و پاش سى پوژ تپەربوون توشى گياندارىك بوين ھەموو خەلكەكەى سەر بەلەمەكانى خوارد، ئيمە دوا بەلەم بوين و توانيمان بگەرپتەو دواو، و پاشەكشە بكەين و لەو شوێنە پرزگارمان ببى، ئەو سەفەرەمان بەوھەو نەوھەستا تيمىكى ترى پىكھيتا بەسەرۆكايەتى خوئى و پرووى كردە دەرياو ئيتەر ھىچ كام لەو تيمە نەگەرپتەو، دەريارەى بەجپيتانانى ئەم كارە زانايان زۆر كارى ناھەمواريان بەسەردا ھات، بەلام كۆليان نەدا، ئەو (ئەبو عەبدوللای بەشارى مەقدىسى) لە پيشەكى پەراوھەكەيدا كە لەژىر دىرى (أحسن التقاسيم في مصرفة الأقاليم) دايئاو و دەلىج: بووم بە پىپوړو لە بوراى دارشتن و زمانەوانى خواناس، بە ھەموو واتايەك بووم بە ئەديب و خواناسىكى يپھوتا، چەندىن وتارى جوړاو جوړم گەياندە خەلك بە ھەموو جىھان، ئينجا زانيم پرووبەرى ھەر ولاتىك چەند پوژە پىگايە^(۱).

ھەندىك لە ميژوونووسەكان ھەوليان داوھ كەوا شوئنى ئەم بەربەستە بزائن، پيشەوا ئيبنو كەثير (پەحمەتى خواى لى بى) دەلىت: يەكجى لەوان خەليفە (الواثق) بوو كە ھەندىك لە سەركرەدەكانى نارد لەگەل ھەندى سوپا تا ئەم بەربەستە بدۆزنەو، تاكو پىي نيشان بەدن، جا ولات بە ولات و شوئ بە شوئ گەرپ تاكو پىي گەيشتن كە بينيان ئەم بەربەستە بە ئاسن و مس دارپژراو، وە باسيان كرد كەوا دەرگايەكى گەرەيان بينيو كە چەندىن قوفلى گەرەى ليدرابوو، وە پاشماوھى شيرو ھەنگوينيان بينى لە تەلارىك كە چەندىن پاسەوانى

(۱) المسلمون والعلم الحديث، عبدالرزاق نوفل، لا ۳۴.

مەلىكى گەورەى لە ديارە، وە ئەو بەرەستە زۆر بۆلندەو لە نۆوان دوو چىاي زۆر بەرزە، پاشان گەرانەو شۆتى خۆيان كە سە فەرەكەيان زياتر لە دوو سالى خاياند^(۱).

تەنانت يەككە لە ھاوەلان ئەم بەرەستەى بينيوو، پېشەوا بوخارى (پەحمەتى خاى لى بى) دەلەت: پياوئەك گوتى: ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) من ئەو بەرەستەم بينى وەكو پىنگاي سوورو پەش وایە، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى: يىگومان بينوتە^(۲).

پېشەوا ئىبنو حەجەر (پەحمەتى خاى لى بى) دەلەت: فەرمودەكە بە يەك گەيەنراو لەلایەن (ئىبنو ئەبى عومەر) لە پىنگەى (سەعدى كورى ئەبى عروبه) لە (قەتادە)و، لە پياوئەكى خەلكى مەدینەو كە بە پېغەمبەرى خاى (ﷺ) فەرموو: ئەى پېغەمبەرى خوا من بەرەستەكەى يەنجوج و مەنجوجم بينيوو، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى: چۆنت بينى؟ وتى: وەكو پۆشاكى خەت خەت، خەتەك سوورو خەتەك پەش پېغەمبەرى خوا (ﷺ) وەكو رازى بوون فەرموى: تۆ بينوتە^(۳).

(۱) تفسير القرآن العظيم، ابن كثير، (۵/ ۱۹۳).

(۲) فتح الباري (۶/ ۳۸۱).

(۳) فتح الباري (۶/ ۴۷۶) وعلقه البخاري ووصله ابن ابي عمر.

هاتنی یه نجوی و مه نجوی

پاش نه وهی پیغه مبه ر عیسا (سهلامی خوی لی بیت) له ژیر سایه ی نیسلامدا خوشی و هیمنی و ناسوده یی بو سهر زهوی ده گه ریته وهو شهرو کوشتارو خوین پرستن به ته وایی له سهر زهوی هه لده گیریت و نامینیت و بست و نیراده ی خوا واده ییت که مرو فایه تی دوو چاری تاقیکردنه ویه کی نوو بیت له جوړکی تازه که پیشترو مرو فایه تی شتی لهو جوړه ی به خو یه وه نه بینیه که نه ویش بریتیه له ده رچونی یه نجوی و مه نجوی بو سهر زهوی، جا پیش نه وهی باسی یه نجوی و مه نجوی بکه یین، هه ندی ثایه ت و فهرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) هه ن که باسی یه نجوی و مه نجوی ده کن:

یه که م: یه نجوی و مه نجوی له قورئان:

خوی په روه ر دگار ده فهرموی: [وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَنْذِرُ الْقَرْيَتَيْنِ عِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَنْذِرُ الْقَرْيَتَيْنِ أَنْ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلْ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ

أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿١٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿١٦﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿١٧﴾ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿١٨﴾.

واته: نهی پیغمبر (ﷺ)! پرسیات دهربارهی (ذی الْقَرْنَیْنِ) لی دهکهن.. بللی هندیك لهسهر بوردهی نهوتان بۆ باس دهکهم.. ئیمه دهسه لاتمان لهسهر زهویدا بۆ رهخساندو ههموو هوکارکی پیوستی نمو سهرده مهشمان بۆ دابین کرد، نهویش دواي هوکاره کان کهوت و سوودی لیان بینی.. خوئی و سوپاکهی کهوتنه پری، ههتا گهیشته شوینی خوړناو ابون له ناوچه کهدا، وادهاته بهرچاو، که گویمکی قورو لیتاوی بیت، لهویدا پوژ ناوا ده بیت و پریان ده کهوتنه گه لیککی بیباوهپر.. لهو شوته دا ئیمهش پیمان گوت: (نهی (ذی الْقَرْنَیْنِ) یان به سزا له ناویان بهره (گهر به دهم بانگه وازه نهیمن) یان چاکه یان له گه لدا بکه، (نه گهر به دهم بانگه وازی باوهرو خواناسیه وه هاتن). (ذی الْقَرْنَیْنِ) یش گوتی: (بیگومان نهوهی ستمکار بیت، سزای ده دهین، و دوايش کاتیک بۆ لای خواي پهروهردگاری ده گهر پیرته وه، خودا سزایه کی سخته و گه وری ده دات. ههر که سیکش لهوان به دهم بانگه وازی باوهرو بیت و باوهر بهینیت و کاری چاکه بکات، نهوه پاداشتی چاکي ههیه و ئیمهش له مهولا به و تهی خوش و نه رکي سووکی ناراسته ده کهین. دواي نهوه (ذی الْقَرْنَیْنِ) گه شتی دووه می به رهو خوړه لات دهست پیکردو به شوین هوکاردا پوژشته وه، ههتا کو گهیشته ناوچهی پوژه لاتنی دوورو، له ویشه وه ههر سهرقالی گرته بهری هوکاره کان بوو و به دواياندا ده گهرا.. تا کو له کاتیکدا گهیشته نیوان ههردوو بهریه سته که، که دوو چیاي بهرزیون و که له نیوانياندا گه لیککی ناحالی و دواکه وتوو ده زیان، که هیچ تیگه یشتن و پهی بردنیکیان نه بوو (مه گهر به که می و به ده گهن).. جا نهوان که توانای (ذی الْقَرْنَیْنِ) یان زانی، داواکاریه کیان لی هه بوو، که پریان گوت: (نهی (ذی الْقَرْنَیْنِ) دوو هوژی درندهی وه (یهنجوج و مهنجوج) به دکارو تیکدهن لهسهر زهوی و (بۆ ئیمهش ترسناکن) بۆیه داوات لی ده کهین

بەریەستیکی پتەو لەنیوان ئیمەو ئەواندا دروستکەیت، کە ئیمەش پاداشتیکی
 داراییت لەبەرامبەر ئەو کارەتدا پێ بەهین).. (ذی الْقَرْنَیْنِ) یش لە وەلامیاندا
 گوتی: (ئەو توانا زانستە، کە خودای پەروردگارم بۆی پەخساندووم زۆر
 لەو سامانە چاکترە، کە بەپاداشت دەیدەن بەمن، بەلام من داواکەتان بۆ بەجێ
 دێم، بۆ ئەم کارەش ئێوە بەهێزو بازووەکانی خۆتان یارمەتیدەرو هاوکارم بن،
 تاکو بەریەستیکی تۆکمەو پتەوتان لەنیوان ئێوەو ئەو دوو ھۆزە ترسناکەدا بۆ
 دروست بکەم.. بۆ ئەم کارەش پارچە ناسنی گەورەم بۆ بەهین و لەسەر یەک
 داینین، تاکو ئەمەسەر و ئەو سەری کێوەکە دابگرێت و ھەردوو لوتکەکەشیان
 داپۆشێت). ئینجا فەرمانی پێدان بە (موشەدەفە) فووبکەن لەو ناگرە، کە
 لەژێر ناسنەکەدا ھەڵی گیرساندبوو، تا راددەبەکی وا کە ھەمووی کردە ناگر،
 پاشان (ذی الْقَرْنَیْنِ) پێی گوتن: (مسی تەواوم بۆ بەهین، تا بیکەم بەسەر
 پارچە ناسنەکاندا و (ئیدی گەر مس و ناسنیش تێکەڵ بکړن ناوڕتەبەکی
 پتەوی لێ دروست دەیت).. ئینجا ھەردوو ھۆزەکە یەنجوج) و (مەنجوج)
 یش، نەیان توانی سەرکەون بەسەر بەریەستەکاندا و نەیان توانی لێی بپرن و کە لەبەر
 کونی تیبخەن، دواي ئەمەش (ذی الْقَرْنَیْنِ) گوتی: (بەراستی بنیات نانی ئەم
 بەریەستە پەحمەتێکە لەلایەن پەروردگارمەوە بۆ ئێوە، کە بە فەرمانی خۆی
 (یەنجوج و مەنجوج) ی لێ شارەدەنەو، خۆ ھەرکاتێک خواستی خوا وایێت کە ئەم
 بەریەستە تێک بدات، ئەوا کە لەبەری گەوهری تێدەخات و دەپروخینێت و لەگەڵ
 زەوی تەختی دەکاتەو.. بێگومان بەلێنی پەروردگاریشم راست و ھەقە).

(تەفسیری چەند وشەبەکی نێو ئەم نایەتە)

[سَأْتُلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا]: دەربارە ئێوە بەچەند نایەتێکی قورئان
 ھەوالتان پێ دەدەم.

[مَكْنًا لَهُ]: دەسەلاتێکی گەورەمان پێداوو.

[وَأَعْلَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا]: چەند ھۆکار و نامرازێکی ھۆکمرانی و فەتھکردنمان
 بۆ ساناو بەردەست کردبوو.

[فَأَنْبَغَ سَبَبًا]: سودی لهو هوکارانه وهرگرت و پرېگهیه کی وای گرته بهر، که بهرهو خوړناوای دهرېد.

[نَعْرُبُ فِي عَيْتٍ حَمَّةٍ]: وهك چوون بینهرنك له دوورهه بو ناوچه که بروانیت به (عَيْتٍ حَمَّةٍ) واته: به کانیه کی لیلې ټیکه ل به قورې پرشی (دهاته بهرچاو..

[قُلْنَا يَذَا الْقَرَيْنَيْنِ]: گوتمان نهی (ئی ئی بج) ئه مهیان به سرووش له خوداوه بووه، یان له رپې پیغه مبه رنکه وه بووه، که له سوپاکه شیدا له گه لیا بووه.. رای به کهم (که به سورشیک خوا پیی فهرمووه) راستره..

[مَنْ ظَلَمَ]: ههر که سیك ستم بکات، ستم لیږدا واتای کوفرو بیباوه پری ده گهیه نیت.

[وَقَدْ أَحْطَنَّا]: سزایه کی سهخت و دژواری وا که له بهرچاوی خه لکی دیاره.

[ثُمَّ أَنْبَغَ سَبَبًا]: گه شتی دووه می بهرهو رپوژه لات دهست پیکرد.

[لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا]: هیچ بهر بهر بهر سټیکې وهك گردیک، یان چیا بهر، یان شتیکی ترمان بو دانه نابون که بیانپارژیت.

[أَحْطَنَّا بِمَا لَدَيْهِ]: له زانست و زانیاری ناگادارمان کردبوو.

[ثُمَّ أَنْبَغَ سَبَبًا]: پاشان گه شتی سییه می بهرهو لای باکور نه نجام دا.

[بَيْنَ السَّدَيْنِ]: له نیوان ههردوو چیا بهرزه که دا.

[قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا]: له بهر دواکه وتوویان ټیگه یشتن و ټیگه یاندنیان کارنکی قورس بوو.

[يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ]: دوو ناوی دوو هوژن، که له ناوچه کانی ناوه پراستی ناسیادا نیشته چی بوون.

[نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا]: پارهو مالنکی دیاریکراوت پی بدین.

[لَيَسْئَلَنَّهُمْ سَدًا]: بهر بهر بهر سټیکې پتهو له نیوان نیمه و نهوان تاکو نه گه نه سهرمان.

[فَأَعِزُّونِي بِقُوَّةٍ]: بە دەستەکانی خۆتان و بەهیزی بازووەکانتان یارمەتیم بدەن.

[يَنْكُرُ وَيَنْهَمُ رَدْمًا]: بەرەستییکی، یان دیوارنکی تۆکمەو داڕێژاری پتەو.

[ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ]: پارچە ئاسنی گەورەم بۆ یێنن.

[سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ]: بە ئاسن هەتا لووتکەیی هەردوو چیاکەیی پڕکردەو.

تەختی کرد.

[قَالَ أَنْفُخُوا]: ئاگر لە ژێر ئاسنەکەدا بکەنەو فووی پێداکەن.

[أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا]: مسی تواوە بەسەر ئاسنە سوورکراوەکەدا دەکەم تا کۆر تێکەڵی ییت و هەردوو کاتزاکە یە ککرن.

[فَمَا أَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ]: نەیان توانی بەسەر ڕووی بەرەستەکەدا سەرکەون.

[وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا]: دەستەوسان بوون لە برین و کون و کە لە بەر تێکردنی.

[هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي]: خودا بەرپەحمەتی خۆی و بەفەرمانی خۆی ئەم دوو

هۆزەتان لێ بەند دەکات.

[فَإِذَا جَاءَ وَعَذَرَنِي]: هەرکاتێک خواستی خودا هاتە سەر و ئێرانکردنی بەرەستەکە،

ئەوا:

[جَعَلَهُ دَكَّاءَ]: تێکی دەدات و وردو خاشی دەکات و لە گەڵ زەویدا تەختی

دەکات.

دەربارەی (ذِي الْقَرْنَيْنِ) پرسیارت لێ دەکەن، ئەم پرسیارانەش جولهکەکان

فیری کافەرەکانی مەککەیان کرد، کە سێ پرسیار لە (ﷺ) بکەن لەبارەی

هاوەلانی ئەشکەوت و ڕۆح و (ذِي الْقَرْنَيْنِ)، ئەگەر توانی وەلام بداتەو

ئەوا پیغەمبەرە، جا ئەم نایەتانه کە وەلامە بۆ ئەوان، وەلامە بۆ نەتەوێکەکانی

سەرەدەمیش کە ئەو ڕووداوە میژووییە کە قورئان باسی دەکات بەلگەیە لەسەر

پیغەمبەریتی ئەو، چونکە کە بۆی باسکردن کەس نەیتوانی بۆی وانیە!

كەواتە (ذِي الْقَرْنَيْنِ) گەشتۆتە ناوچەيەك كە خۆرى بىنيوھ ھەرۈك
ئەۋەى لەناو ئاۋى كانىيەكى لىلدا ئاۋا بىيىت.

يان لە تەفسىرىكى تردا ئاۋى كانىيەكى گەرم، لە يەككى لە كۆنفراسەكانى
ئىعجازى زانستى قورئان و سوننەت دا لەم سالانى دوايىدا ئافرىقىكى لىكۆلەرى
زانا دىراسەى گەشتەكەى (ذِي الْقَرْنَيْنِ) ى كىردىبو كە ئەبى لە كۆپۈە بۇ كۆى
چوۋىي، ئەو راي بەلای كانىيە گەرمەكەدا بو، ۋەئەو ناوچەيەشى دەست نىشان
كىردىبو كە كانى گەرمى زۆر لىيە.

بەلام ئىمە پىمان باشە بىيىنە سەر لىكۆلىنەۋەو شىكىردنەۋەى ئەو ئايەت و
فەرمودانەى كە باس لە (يەئجوج و مەئجوج) دەكەن و ھەللىش دەدەين لە
پروانگەى ئەۋانەۋە چەمكىك لە راستىيەكانمان بۇ پروون بىيىتەۋە.

لىكۆلىنەۋەو شىكىردنەۋەى ئايەت و فەرمودەكان:

يەكەم: لە ئايەتەكانى سورەتى (الكهف) دا ئەم چەند راستىيەمان بەرچاۋ دەكەۋىت:

خوای گەۋرە تواناۋ زانست و دەسەلاتىكى واى بە (ذِي الْقَرْنَيْنِ) بەخشيۋە
كە بۇ ھەر كارىك مەبەستى يىت ھۆكارى پىۋىستى بۇ ئەنجام دانى ئەو كارە
بەخشيۋە [إِنَّمَا كُنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِّحًا] (۸۴).^(۱)

ئايەتى [فَأَنْبَعَ سَبِّحًا] (۸۵) كە واتاى بەكارھىنەنى يەككى لەو ھۆكارو
(ۋەسىلە) تايىبەتانە دەگىرتەۋە كە خوا پىي بەخشيۋە سى جار دوۋبارە بۆتەۋە، ۋە
ھەر جارنىكان لە دواى ھاتنى ئەو ئايەتە (ۋاتە: بەبەكارھىنەنى ئەو ھۆكارە)
(ذِي الْقَرْنَيْنِ) توانىۋىيەتى سەفەرىكى دوورو درىژ ئەنجام بدات و پانتايىيەكى
زۆر گەۋرە بىرپىت، جارى يەكەم بەھۆى ئەو ھۆكارەۋە توانىۋىيەتى بگاتە خۆرو
جارى دوۋم پىي گەشتۆتە خۆر ھەلاتى خۆر ۋە جارى سىيەم پىي گەشتۆتە
نىۋان دوو بەرىبەستەكە، بۆيە پىۋىستە بزائىن ئەو ھۆكارە [سَبِّحًا] مەبەستى پىي

(۱) سورة الكهف، الآية: (۸۳-۹۸).

چیو چی ده گهیه نیت، وه پیمان باشه قورئانی پیروژ خوئی وهلامی نهو پرسیاره بداته وه چونکه (القرآن یفسر بعضه بعضا). واته: قورئان هه ندیکه هه ندکه ی تری پروون ده کاته وه.

به چار خشاننده وهیه کی سورته کانی قورئان بزمان دهرده که ویت که نهو وشهیه له چوار سورته دا هاتوه:

أله سورتهی (غافر) که خوی پهروهر دگار ده فهرموی: [وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كُذِّبًا ۖ ﴿٣٧﴾].

پیشهوا شهوکانی (پهحهتهی خوی لی بی) له واتاو مهبهستی [أَسْبَابَ] دا دهلیت: (الطرق) واته: ریگاکان، بهلام پیشه وایان (قهتاده) و (الزهری) و (السدي) و (الأخفش) دهلین: به واتای (الأبواب) واته: دهرگاکان^(۳).. که واته: [أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ] مهبهست پیی دهرگاکانی ناسمان یان ریگاکانی ناسمان. ب- [أَمْرُ لَهُمْ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾] (۳). واته: پیمان وایه زهوی ناسمانه کان و نهوهی له نیوانیان دایه مولکی نهوانه، دهبه بتوانن سه رکهون به ریگاکانی ناسماندا.

پیشهوا شهوکانی (رهحهتهی خوی لی بی) دهلیت: (فلیصعدوا في الأسباب التي توصلهم إلى السماء)^(۴).

واته: به واتای (دهبه سه رکهون بهو ریگایه نه دا یان بهو دهرگایه نه دا که دهیان گهیه نیت ناسمان.

(۱) سورة الکهف، الآیه: (۸۴).

(۲) سورة غافر، الآیه: (۳۶-۳۷).

(۳) فتح القدیر، للإمام الشوکانی، تحقیق: د. عبدالرحمن عبیده، (۶/۴۶۷).

(۴) سورة ص، الآیه: (۱۰).

ج. له سورېتى (الحج) ده فېرموئ: [مَنْ كَانَتْ يَنْظُرُ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾].

واته: هەر کەسێ گومانى وایه کە خوای گهوره سهرى ناخات له دونیاو له قیامه تدا با په تیک درژر کاته وه بۆ ناسمان و پیایدا سه رکه وئ پاشان بیهچر نیت، ئینجا با سهیر بکات بزانیته بهم فیله داخى دلی داده مرکیتته وه.

پیشهوا شه وکانی (رهحمه تی خوای لی یح) ده لیت: (أَيُّ يَطْلُبُ حِيلَةَ يَصِلُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ) ^(١).

واته: با ههول ببات فیلیک یان رینگا چارهیه ک بدوزیتته وه پئی بگاته ناسمان. پیشهوا عبدالرحمانی کورپی زهیدی کورپی نه سلهم (پهحمه تی خوای لی یح) ده لیت: (أَيُّ لِيَتَوَصَّلَ إِلَى بُلُوغِ السَّمَاءِ) ^(٢).

واته: با ههول ببات خوای بگهیه نیتته ناسمان.

د - له سورېتى (البقره) ده فېرموئ: [إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الْذُرِّيَّةِ أَتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿٣١﴾].

واته: لهو رۆژهدا نه وانهی که خه لک شوئنیان که وتبوو حاشا ده که نه له وانهی که شوئنیان که وتبون وه سزای سهختی خویان بینى، وه هه موو هوکاره کانیان لی پچرا. واته: هه موو نهو ده رگایانهی که دهیان گهیه نیتته په زامه ندی خوا لییان داخراوهو رینگه یان لی پچراوه.

که واته پاش نهو گه رانه به دواى وشه ی [سَبَبًا] یان [أَسْبَابًا] له سورته کانی قورئاندا زۆر به پروونی بۆمان ناشکرا ده بیته که نه وشهیه له قورئاندا په یه وهسته به ناسمانه وهو مه به ست پئی رینگاکانی ناسمان یان ده رگاکانی ناسمان یان هه

(١) فتح القدیر، للإمام الشوکانی، تحقیق: د. عبدالرحمن عبیده، (٤/ ٥٥٥).

(٢) فتح القدیر، للإمام الشوکانی، تحقیق: د. عبدالرحمن عبیده، (٣/ ٦٠١).

(٣) تفسیر القرآن العظیم (٥/ ٢٣٦).

هۆکارىڭ كە بتوانىت پىي بگەيتە ئاسمان، جا (مامۇستا ھاوپى) دەلىت: پىم وايە ئىمەش شتىكى تازە بابەت ناھىيىن ئە گەر بلىين [فَأَنْعَ سَبَبًا] مەبەست پىي ھۆكارىڭكە كە (ذي القرنين) بەكارى ھىناوہ بۆ ھات و چۆكردن لە ئاسماندا و بەھۆشەوہ توانىويەتى خۆرەھەلات و خۆرناوا بكات.

كاتىڭ خواي گەورە دەفەرموت: [حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ] .. [حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ] .. پىويستە سەرنجى ئەوہ بەدىن كە خواي گەورە دەفەرموت [إِذَا بَلَغَ] واتە: گەيشتۆتە ئەو جىڭايە: مەبەستىشمان پىي ئەوہىە كە مەروڤ لە ھەر شوئىڭى زەمىدا بوەستىت دەتوانىت خۆرەھەلاتن و خۆرناواوون بىيىت، بۆيە (ذي القرنين) تەنھا ئەوئەندە نيە خۆر ھەلاتن و خۆرناواوونى بىيىت، بەلكو خواي گەورە پىمان دەفەرموت: كە گەيشتۆتە ئەو جىڭايەى كە بەراستى خۆرى تىدا ئاوا و وون دەيىت پاشان ئەو جىڭايەى كە خۆرى تىدا ھەلدەت و دەرەكەوت چۈنكە [مَغْرِبَ] دوو (اسم مكان) واتە: ناوى شوئىن، پاشان كاتىڭ سورەتەكە باس لەوہ دەكات كە لە شوئى ھەلاتنى خۆرەكەدا (ذي القرنين) كۆمەلە خەلكانىڭ دەيىت [وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا] (۹۰). واتە: ھىچ شتىڭ نيە كە تىشكى خۆرەكەيان لەسەر لابادات و دايان پۆشيت.

ھەندىڭ لە زاناكان دەلىن: مەبەست پىي ئەوہىە كە ھىچ جل و بەرگىڭيان لەبەردا نيە دايان پۆشيت لە تىشكى خۆر، وە ھەندىڭى تريان دەلىن واتە: شوئەكەيان دەشتىڭى تەخت بووہو شاخ و دار و بەردى تىدا نەبووہ سىبەريان بۆ بكات و ھەندىڭى تريان دەلىن واتە: خانوو مالىان نەبوہ بچنە ناوى، بەلام زاناي پايەبەرز شىخ محەممەد متوولى شەعراوى (پەحمەتى خواي لىيىت) بۆچونىڭى جىاوازى ھەيە كە پىي دەچىت لە ھەموو بۆ چۈنەكانى تر زياتر نزيك يىت لە راستىەوہ ئەويش ئەوہىە كە دەلىت: ئەو شتەى كە دەيىت بە پۆشاڭ و بەريەست لەبەردەم خۆردا نە جل و بەرگەو نەخانوو بەريەو نەشاخ و دارىشە بەلكو ئەو پۆشەرە تەنھا تارىكايە (۱).

(۱) سورة البقرة، الآية: (۱۶۶).

بەلئى... ئەو شۈبھىنى كە خۇاى گەورە بە [مَطْلَعُ الشَّمْسِ] ى ناو دەبات و (ذي القرنين) ئەو كۆمەلە خەلگەى تىدا بىنيو شۈبھىك بوو كە شەو تارىكايى نەبوو بەلكو بەردەوام پۇژ بوو تىشكى خۇر لىي داو، ھەر چەندە زاناي پاىە بەرز موحەممەد متوھلى الشعراوى (رەحمەتى خۇاى لىي بىت) واى بۇ دەچىت كە شۈبھىكە يەككە لە دوو جەمسەرەكەى باكور يان باشورى زەوى بىت، بەلام لە راستىدا ھىچ كام لە دوو جەمسەرەكەى باكورو باشورى زەوى ئەم سىفەتەى تىدا نىە كە بەردەوام پۇژ بىت و تارىكى بەسەردا نايەت، بەلكو بە پىچەوانەوۈ لەو دوو جەمسەرەدا تەنانت لەو كاتانەشدا كە پۇژە بەھۆى ھەورو بەفر بارىنەوۈ زۇر بەكەمى تىشكى خۇر لە زەوى دەدات، بۇيە پىمان واىە نە ئەو شۈبھىنى كە ئەو كۆمەلە خەلگەى تىدا دەژىن و بەردەوام پۇژە شەوى تىدا نىە لەسەر زەوى بىت، وە نەمەبەستىش بە [مَطْلَعُ الشَّمْسِ...مَغْرَبُ الشَّمْسِ] ىش سەر زەويە، بەلكو (ذي القرنين) لە كاتى گەشتە ئاسمانىەكەيدا ئەو شۈبھىنىە دىوۈ بەو خەلگەنە گەشتوۈ، بەلئى... لەوانىە ئەم بۇچونە تا راددەيەك سەيرو تازە بىت و خەلگەنكى زۇرىش باوھەرى پىچ نەكەن بەلام پىويستە ئەوۈشمان لە ياد نەچىت كە ھەزار سال لەمەويەر ئەگەر كەسك باسى ئەوۈى بىكردايە كە لەماوۈى چەند سەعاتىكى كەمدا بەھۆى فۇكەيەكەوۈ دەتوانىت بەدھورى زەوىدا بخولىتەوۈ يان لە ماوۈى چەند پۇژىكدا دەتوانىت بىچىتە سەر مانگ گالتهيان پىچ دەكرد و عەقلىان قبولى نەدەكرد بەلام لاى خەلگەى ئەمپۇ كارىكى زۇر ئاسايىو ھەموو كەس باوھەرى پىيەتى بۇيە پىغەمبەرۇ (ﷺ) ھاوۈلە نىكەكانى قسەيەكيان بۇ خەلگ نەكردوۈ كە لە راددەى تىگەشتىنى عەقلىان بەدەر بىت بەلكو بە شىوازىك بۇيان رۈون كرونتەوۈ كە لىي تىگەن، ئەوۈتا پىشەوا عەلى (رەزاي خۇاى لىي بى) كاتىك كە پىاوتك پىسارى دەربارەى (ذي القرنين) لىي دەكات: چۇن توانىويەتى بىگاتە خۇرھەلاتەكان و خۇرئاواكان؟ پىشەوا عەلى (رەزاي خۇاى لىي بى) فەرموى: پاك و يىگەردى بۇ خوا ھەورى بۇ موسەخەر كرابوو، وە ھۆكارى بۇ ئاسان كرابوو، وە دەسەلاتىشى پىچ بەخشا بوو^(۱).

(۱) نىشانەكانى پۇژى دواى و رۈوداۋەكانى پىش ھاتنى، ھاورى محمد نەمىن، لا

نايه ته كه ده فەرموئت: [حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝١٣].

واته: كاتێك كه گه‌يشته نێوان دوو به‌ر به‌سته كه بێنی له پێش دوو به‌ربه‌سته كه‌دا كۆمه‌له خه‌لكێك هه‌ن.

به‌لام ئه‌وه‌ی جێی سه‌رنج و تێبینیه‌ داواكارێی ئه‌و كۆمه‌له خه‌لكه‌یه له (ذي القرنين) كه پێی ده‌لێن: [قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝١٤].

واته: یه‌نجوج و مه‌نجوج خراپه‌كارێ و فه‌سادیه‌کی زۆر ده‌كه‌ن له‌سه‌ر زه‌وی، جا ئه‌گه‌ر قبوڵت بێت پاره‌و سه‌رانه‌یه‌كت بۆ كۆبكه‌ینه‌وه هه‌تا له نێوان ئێمه‌و ئه‌واندا به‌ربه‌ستێك دروست بكه‌یت.

دیاره ئه‌و كۆمه‌له خه‌لكه‌ له‌سه‌ر زه‌وی بوون و توانا ده‌سه‌لاتی (ذي القرنين) یشيان بێنیوه بۆیه لێی راده‌بینن كه بتوانیت ئه‌و كاریمان بۆ ئه‌نجام بدات، به‌لام داواكاریه‌كه‌یان له (ذي القرنين) بۆ دروست كردنی به‌ربه‌ستێك ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت كه ئه‌و كۆمه‌له خه‌لكه‌ ئاگادارنه‌بوون كه له نێوان ئه‌وان و یه‌نجوج و مه‌نجوجدا دوو به‌ربه‌ست هه‌یه چونكه ئه‌گه‌ر بیانزانیبوايه كه له نێوان ئه‌وان و یه‌نجوج و مه‌نجوج دوو به‌ربه‌ست هه‌یه داواى دروستكردنی به‌ربه‌ستێكیان لێ نه‌ده‌كرد، به‌لام (ذي القرنين) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه خۆی له نێوان دوو به‌ربه‌سته‌كه‌وه هاتوه بۆ لایان ده‌زانیت پێوست به‌ دروست كردنی به‌ربه‌ستی تر ناكات به‌لكو پێوسته كه‌لێنی نێوان دوو به‌ربه‌سته‌كه‌ پر بکرتته‌وه چونكه له‌و كه‌لێنه‌وه یأجوج و مأجوج ده‌په‌رنه‌وهو زیان به‌ خه‌لكی ده‌گه‌یه‌ن بۆیه پێیان ده‌لێت: [أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا] واته: ئه‌و نێوانه پر ده‌كه‌مه‌وهو ده‌یگرم، لێره‌دا ده‌لێن ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو به‌ربه‌سته مه‌به‌ست پێی دوو چیاى گه‌وره بێت ماقوڵ نیه‌و ناگونجیت كه ئه‌و كۆمه‌له خه‌لكه‌ ئه‌و دوو چیا به‌رزیمان له نێوان خۆیان و یه‌نجوج و مه‌نجوج دا نه‌بینیبیت و هه‌ستیان به‌ بونی نه‌کردیت بۆیه ئه‌و دوو به‌ربه‌سته مه‌به‌ست پێی دوو چیا نیه‌، هه‌روه‌كو (ثیبنو الأعرابی) ده‌لێت:

(کل ما قابلک فسد ما وراءه فهو سد)^(۱). واته: هەر شتیک بیته بهر دهمت و دواى خۆیت لى بگریت ئەوا پێی دهوتریت بهر بهست.

ههروهها نه گهر نهو بهر بهسته ته نهها مهبهست پێی پرکردنهوهی نیوان دوو چیا بوايه، ماقول نيه قهوميکی به توانای وه (يهنجوج و مهنجوج) نه توانن به سهريدا سهريکهون، ياخود نه توانن به سهر چياکاندا سهريکهون و بهر په نهوه، ياخود ههچ رینگايهکی تریان دهست نه کهوتیت که پێی بهر په نهوه بۆ نهو دیوی چياکه.

دووهم: له نايه ته کانی سوره تی (الأنبياء) تيبینی نهم خالانه ده کهين:

خوای گهروه ده فرمویت: [حَقَّ إِذَا فُجِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ^(۱۶)]. واته: له گهڵ کردنهوهی بهر بهسته کهی یا جوج و مأجوج دا ئیتر له هه موو بهر زاییه که وه به خیرایی شوڤر ده بنه وه، چونکه وشه [حَدَبٍ] به واتای بهر زایی دیت یا خود به زهویه که ده گوتریت که بهر ز بیته، نه مهش بهروونی ناماژه به وه ده کات که (يهنجوج و مهنجوج) له بهر زاییه وه شوڤر ده بنه وه داده به زن که نه مهش بۆ چونی هه ندیک که س رته ده کاته وه که پێیان وایه يهنجوج و مهنجوج له ژیر زهويدا یان له دۆلیکی قولدا گه مارۆ درابن.

له نايه ته پیرۆزه وه بۆ مان به ده ره ده که ویت که له گهڵ کردنهوهی بهر بهسته که دا (يهنجوج و مهنجوج) ته نهها له يه که لاوه نايه ن به لکو له گهڵ کردنهوهی بهر بهسته که له هه موو بهر زاییه که وه دینه سهر زهوی و بلا و ده بنه وه.

پاش نه وهی که خوای گه و ره باسی کردنه وهی بهر بهسته که و دابه زینی یا جوج و مأجوج ده کات به دوا ییدا ده فرمویت: [وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا^(۱۷)]. واته: ئیتر به لینه راسته کهی خوا که رۆژی دوا ییه نزیک ده بیته وه، هاوکاتیش چاوی بی با وهران به رهو سه ره وه نه بله ق ده بیته.

هه ندیکیش له زانایان پێیان وایه که نهم نايه ته باس له رۆژی دوا یی ده کات، به لام خوای گه و ره نه یفه رموه: [وَجَاءَ الْوَعْدُ الْحَقُّ] یان [وَوَقَعَ الْوَعْدُ الْحَقُّ]

(۱) فتح القدیر، للإمام الشوكاني، تحقیق: د. عبدالرحمن عبيدة، (۳/ ۴۲۹).

بهلكو فرمویه تی [وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ] واته: لهو كاته دا قیامت نزیك دهیته وه نهك قیامت دیت، كهواته ثابته كه باس له كاتيك دهكات كه قیامت نزیك بوته وه بهلام هیشتا نه هاتوه، مهبهستیشمان لهو روونكر دنه وهیه نه وهیه كه خوی گهوره ده فرمویت: [فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا] نهو [فَإِذَا] یه لهو جیگه یه دا له زمانی عهدهی پی ده گوتری (إذا الفجائية) واته: كت و پر لهو كاته دا یان هاوكات له گهل نه وه دا، چاوی بی باوه پران بهرو سهره وه یان بهرو ناسمان نه بلهق دهیته، واته: كه بهریه ست كرایه وه یه نجوج و مهنجوج له هه مو بهر زاییهك هاتنه خواره وه روژی دواپی نزیك بووه، نا لهو كاته دا چاوی كافرو بی باوه پران بهرو ناسمان نه بلهق دهیته.

ئیمهش لیڤه دا ده پرسین باشه له كاتی هاتنی یه نجوج و مهنجوج بوچی كافر هكان بهرو سهره وه نه بلهق دهیته و دهلین قور به سهرمان ئیمه بی ناگا بوین لهم بهلینه خوایهه؟

وهلامی ئهم پرسیارهش هه دهی نه وه بیته كه (یهنجوج و مهنجوج) له بهر زاییه كانی ناسمانه وه داد بهر نه خواره وه بویه چاوی بیباوه پران بهرو ناسمان نه بلهق دهیته، نه گهر كه سیكیش پرسیار بكات و بلیته (ئهی باشه بو خوی گهوره تنهها باسی بیباوه پران دهكات كه بهو دیمه نه چاویان بهرو ناسمان نه بلهق دهیته؟)

له وهلامدا دهلین: چونكه پیشتر خوی گهوره له ریگهی پیغه مبهر عیسا (سهلامی خوی لی بیته) ئیماندارهكان ناگادار دهكاتوه كه یهنجوج و مهنجوج داد بهر زانیته سهر زهوی، ههروهكو پیشهوا نهواسی كوری سهمعان (ﷺ) دهگیریته وه كه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (..ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ، فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيَخَذُّهُمْ بِذُرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى: إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي، لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقِتَالِهِمْ..)^(۱).

واته: پاشان كۆمهله خهلكيك دین بو لای عیسا ی كوری مهربم كه خوی گهوره پاراستونی له دهجال، نهویش دهم و چاویان دهسپریت و باسی پله و پایه یان

(۱) صحیح مسلم (۲۲۵۴/۴) باب: ذكر الدجال، رقم الحديث (۲۹۳۷).

بۆ دهکات له بهههشتدا، نا لهو کات و حاله دا خوای گهوره وهجی دهئیرت
بۆ پیغه مبههر عیسا (سهلامی خوای لی بی)، که کۆمه له بهندهیهکی خۆمم
هیناوهته دهر، کهس تواناو دهسهلاتی کوشتار و شهر کردنی نیه له گه لیاندا...

جا بۆ بینینی ئەو دیمه نه و کاریگه ری پروداوه که له سه ر ئیمانداران که پیشتر
باوهریان پیتی هه بووهو لینی ناگاداریبون زۆر که متر دهیت لهو کاریگه ری که
له سه ر ئەو کافرو بی باوهرانه دروستی دهکات که هه تا پروودانی پروداوه که هه ر
گالته یان بی هاتوووه باوهریان نه کردوه شتی وا پروودات هه ر بۆیه ش ده لێن:
[نَوَلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ].

سییه م: له فهرمودهکانی پیغه مبههری خوا (ﷺ) ئەم چهند راستیه مان بۆ پروون
دهیتوه که ئەمانه ن:

(۱) سیفه تهکانی یه ئجوج و مه ئجوج، وهکو له فهرماشتهکانی پیغه مبههری خوا
(ﷺ) هاتوووه دم و چاویان پانه و چاویان بهچوکه و ته پله ی سه ریان سپیه.

(۲) هه موو ئەو چه م و ده ریا چانه ی که دیته ری یان ئاوه که ی ده خۆنه وهو هیه چی
تیدا ناهیلن و وشکی ده که ن، به چۆر ئک نهوانه ی که له دواوه دین ده لێن: نا له م
شۆینه دا ئاو هه بووه.

(۳) هیه چ کام له یه ئجوج و مه ئجوج نامریت هه تا لانی که م هه زار که س له وه چه ی
خۆی به جی ده هیلت.

(۴) هه موویان به یه کجار ده مر ن ئەمه ش به هۆی کر مێکه وه که خوای گه وره له
پشت ملیاندا دروستی دهکات پیتی دهوتریت (النفخ).

(۵) پاش مردنیان ئاژهل و مه پرو مالآت گۆشتهکانیان ده خۆن به راددهیه ک که
پیتی قه له و ده بن و هه لده ناوسین.

(۶) خوای گه وره به به ره که تی دوعای پیغه مبههر عیسا (سهلامی خوای لی
بیته) جۆره بالندهیه ک دهئیرت که له ملی حوشر ده چیت لاشهکانیان هه لده گریت
و فرپی دهاته شۆنیک که خوای گه وره خۆی ده زانیته.

ئىمەش لىرەدا پىرسىيار دەكەين و دەلىتىن: ئايا ھىچ كام لەم سىفەتە تانە سىفەتى
ئادەمىزادەن؟

ئەم ھەموو مرۇقە لەسەر زەوى دەژىن ئايا كەس بىستىوئەتى ئاوى دەرياچەيەك
يا ئاوى پروبارىك بە خواردنەوەر وشك بىكات؟

ئايا لە سىفەتى مرۇقدا ھەيە كە ھىچ كامىيان نەمرىت ھەتا ھەزار لەوچەي
خۆى نەبىنىت؟

ئايا قەت بىنراو ھەرو مالاى و ئازەل گۆشتى مرۇقى مردوو بخوات و
پىي قەلەو بىت؟

ئەمانە ھەموو بەلگەن لەسەر ئەوئەي كە (يەنجوج و مەنجوج) پىكھاتەي
لەشيان جىاوازە لە مرۇقى سەر زەوى سىفات و تايبەت مەندىتى خۆى ھەيە،
ئەم سىفەتە تانەي (يەنجوج و مەنجوج) زىاتر ئەو بۆچونەمان دەسەلمىنىت كە
ئەمانە كۆمەللە دروستكراوتىكىن دانىشتوى سەر زەوى نىن بەلكو دىنە سەر زەوى
وہ پىدەچىت كە پىكھاتەي جەستەشيان زۆر لەگەل كەش و ھەواو ژىنگەي
زەويدا نەگونجىت و نەتوانن بە بەردەوامى لەسەر زەوىدا بىمىنەوەر ھەر بۆيەش
ھەموويان تووشى يەك دەرد دەبن و بە يەكجار دەمرن، ھەروەھا پى دەچىت كە
شىوازى بەكارھىنانى ئەوانىش بۆ ئا جىاواز بىت لە شىوازى ئىمە، ھەر بۆيەش
لە ماوئەيەكى كەمدا ژمارەيەكى زۆر پروبارو دەرياچە وشك دەكەن.

۷) ئەو بەرىيەستەي كە كاتى خۆى (ذى القرنين) لەبەردەم ياجوج و ماجوج
دا دروستى كىرەو ھەتا ئەمرۇ ھەر ماوئە ھەتا ئەو پۇژەش كە خوا مەبەستىتى
دەرىچن ھەر دەمىنىت، بە بەلگەي ئەوئەي كە ھەموو پۇژ خەرىكى ھەلگەندىن
بەلام ۋەك خۆى لى دىتەوەر تا ئەو پۇژەي كە خواي گەورە رىگە بە دەرجونيان
دەدات لە كۇتايى بوونەوەر.

ھەروەھا لەم فەرمودانەي پىشوو بۆمان بەدەردەكەوئەت كە ئەو بەرىيەستە نەك
تەنھا رىگەي لە (يەنجوج و مەنجوج) گرتوہ كە بەرەو زەوى بىن بەلكو بەرى

تېشىكى خۇرىشى لى گرتوون، بە جۆرىك كە ناھىيلىك تېشىكى خۇر بېينىن (حتى إذا كادوا يرون شعاع الشمس) كەواتە ئەم فەرمودە پىرۋە زۆر بە پرونى نامازە بەو دەكات كە ئىستا ياجوج و ماجوج بەردەوام ھەموو پۇژ سەرگەرمى ھەلەكەندى بەرەستەكەن، بۇيە دەلىين بەراستى ناچىتە عەقلەو كە مىللەتتىكى بى شومارو لە ئەندازە بەدەرى وەكو يەنجوج و مەنجوج لەم سەر زەویدا بىمىن و ھەموو پۇژىك سەرقالى ھەلەكەندى بەرەستىك بى بەلام نەھىچ كەسىك و نە ھىچ ئامىرىكى پېشكەوتووى ئەمپۇش ناتوانىت نە ئەو مىللەتە زۆرو بى ئەندازەيەو نە ئەو بەرەستەش كە بەردەوام سەر قالى ھەلەكەندىن بېينىت.

(يەنجوج و مەنجوج) دوو نەتەوى ژمارە زۆرن، پېشەوا ئەبو سەئىدى خۇدرى (رحمته) كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئەتى: (يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا آدَمُ. فَيَقُولُ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، فَيَقُولُ أَخْرِجْ بَعَثَ النَّارَ، قَالَ وَمَا بَعَثَ النَّارَ قَالَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعِمَائَةٍ وَتِسْعَةً وَتِسْعِينَ، فَعِنْدَهُ يَشِيبُ الصَّغِيرُ، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى، وَمَا هُمْ بِسُكَارَى، وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا ذَلِكَ الْوَاحِدُ قَالَ أَبْشِرُوا فَإِنَّ مِنْكُمْ رَجُلٌ، وَمِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَلْفًا..)^(۱).

واتە: خۇاى گەورە دەفەرموئە ئەى ئادەم، ئەوئىش دەلى: بەلى بۇ فەرمانت ئەى خۇاى گەورە خىرىش ھەر لە دەست تۇدایە، خۇاى گەورە دەفەرموئە: ئەوانەى كە دەنیردرىن بۇ ناگر جىايان بکەرەو، ئەوئىش دەلىت: نیردراوەکانى ناگر کین، دەفەرموئە: لە ھەموو ھەزارىك نۆسەدو نەوئەدو نۆ، نا لەو کاتەدا مىندال سەرى سېى دەيىت و ھەموو ئافرەتتىكى سىك پىر سىكەكەى دادەنەت^(۲).

(۱) صحيح البخاري (۱۳۸/۴) باب: قصة يأجوج ومأجوج، برقم: (۳۳۴۸).

(۲) ئەم فەرمودەيە ئەم ئايەتە دوبات دەكاتەو كە خۇاى پەرەردگار دەفەرموئە: [يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَقٌّ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾]. واتە: ئەى خەلىكەنە لە پەرەردگارتان بترسن و خۇتان لە خەشمى بپارىزن، چونكە بەراستى زوى لەرزى پۇژى دوايى كارەساتىكى زۆر گەورەيەو پرووداوتكى سامناكە، لەو پۇژەدا كە كارەساتەكە دەيىن، ھەموو شيردەرىك لە

خەلکی دەبینیت سەرخۆشن و هیچیشیان سەرخۆشی مە ی نین، بەلام نازارو تۆلەي خوا ئیجگار توندە، گوتیان: جا باشە کام لە ئیمە ئەو نەفەر دەبییت؟ پیغەمبەرش (ﷺ) فەرموی: موژدە بییت بۆ ئیوه، لە ئیوه یەك پیاو و لە یەنجوج مەنجوج هەزار.

خوای گەوره پێی راگەیاندوین، ئەو بەرپەستەي (ذوالقرنین) سازیدا، رێی دەرکەوتنی یەنجوج و مەنجوجی گرتو: [فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ، نَقَبًا ۝۱۷]. واتە: نەتوانیان پێی هەلگەریڤ و نەتوانیان کونیکەن.

هەروەها هەوایی پێداوین تا کۆتایی بوئەوەر داهاتنی وادەي خوا هەروا دەمیڤیتەوه. ئینجا رێی دەرچونیان دەرئ و ئەو کاتە بەرپەستەكە بەسەرکەدا دەرپوخی و ئەوانیش لە خەلکی وەدەردەكەون.

شیرە خۆرەكەي بیتاگا دەبییت و فەرامۆشی دەكات، هەروەها هەموو سەپەر و دوو گیانیكیش كۆرپەلەي لەبار دەجییت، خەلکی لەو پۆژە سامناكە وەكو سەرخۆشن، لە پاستی دا سەر خۆش نین، بەلكو سزای خوايی زۆر سەخت و سامناكەو سەری لیڤیواندوون. هۆكاری هاتنە خوارەوي ئەم ئایەتە پۆژیکیان پیغەمبەري خوا (ﷺ) لەسەر بوو، جا ئەم ئایەتە هاتە خوارەوو بە هاوێلەكانی فەرموو: دەزانن ئەم پۆژ چ پۆژیکە، گوتیان: خواو پیغەمبەركەي دەزانن پیغەمبەري خوا (ﷺ) فەرموی: ئەم پۆژەي ئەم رۆژیه كە خوا دەفەرموێت بە ئادەم هەر لە (۱۰۰۰) كەس (۹۹۹) كەس بۆ ئاگرە یەكیان بۆ بەهەشته، لەو کاتە هاوێلەكان دەستیان كرد بە گریان پاشان پیغەمبەري خوا (ﷺ) موژدەي دانئ.

ئیعجاز لەم فەرمودەيەدا:

كۆمەلێك زاناو لێكۆلەري ئەمەریكی لە ئەنجامی دیراسەي زەمین لەرزەي (لۆس ئەنجلۆس) لە سالی (۱۹۹۴) كە پلەكەي (۷،۶) پلەي رێخەتەر بوو، كە بوو مایەي زەرەر و زیانی (۴۰) ملیار دۆلار، جا بۆیان دەرکەوت ئەو زەمین لەرزیه بوو هۆی خێراکردنی منالَبوون، چونكە وێلاش هەر بە تەنها پڕپوێك نی یە بۆ گواستەوي مەواد لە دایكەوه بۆ كۆرپەلە، بەلكو وێلاش هۆكاری دەرەكی كاری تێدەكات و هەندێ هۆرمونات دەر ئەدات و كار دەكاتە سەر كاتی منالَبوون.

باشە زەمین لەرزیهكی دنیا ئەم كارە بكات دەي ئەبێ زەمین لەرزەي پۆژی دوايی چۆن بییت بەو هەموو سامناكی و بەهێزیه، دیارە بیگومان دەبیته هۆی ئەوي كە هەرچی ئافرهتێك منالێ لە سك دا بییت لەباری بچێ و پێش وەخت بیییت.

خوای گه وره ده فرمویت: [حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُواِ يَتَوَلَّوْنَ آفَاقًا مَّنْعَتًا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٧﴾].

واته: هه تا نهو کاتهی، که بهر بهرسته که ی (ذوالقرنین) له بهر دردم (یهنجوج و مه نهجوج) دا ده کرتته و هو ئینجا له هه موو کون و که له بهر تکه وه به شیویه کی زؤرو بی شومار پهیدا ده بن و دینه دهر وه، ئیدی به ئینی راست و هه قی خوداش نزیک ده بیته و هو سزاو لپرسینه وهی خودا ده ست پیج ده کات.

ثایه ته کانی سورته ی (که هف) یش که لهم بر گانه ی پیشودا دیاری کراون، دهر باره ی (یهنجوج و مهنجوج) هاتون و هه والی خراپه و شیواندنیان له زویدا به ئیمه ده گه یه نن و، باسی دروست کردنی بهر بهرسته که له بهر ده میاندا له لایه ن (ذوالقرنین) وه ده که ن که له سه درده می ئه و داو چه ند سه درده میکی دوا ی ئه ویشدا نه یان توانیه وه له بهر بهرسته که وه بیته دهر وه یان کونی تیج بکه ن، به لام ثایه ته کانی سورته ی ئه نبیاء [حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ] دهر باره ی به سه ره اتی (یهنجوج و مهنجوج) ن له ناینده دا که پیش هاتنی قیامت به شیویه کی زؤرو به کو مه ئیکی گه وره دهر ده چن، هه والی نیو نهو ثایه تانه ش به وشه ی (إِذَا) یه که ناوه لئاوی داهاتووی زه مانه. هه رو هه ثایه ته کانی سورته ی (انبیاء) هه والی کردنه وهی رینگه بو (یهنجوج و مهنجوج)، ده گه یه نیت، هه ندیک له زانایانیش کرانه وهی بهر بهرسته که و کردنه وهی کردنه وهی رینگه که به شیوازیکی ماددی و واقعیه ی هه ست پیکراو دادنه ی که گوایه ئه وان واته: (یهنجوج و مهنجوج) بهر بهرسته که ی (ذوالقرنین) دمه زینن و لیوهی دهر ده چن، نهو زانایانه دان به وه دادنه ی که ئه مه ته نه ها له کاتی پیش هاتنی قیامت ده بیته و، بهر بهرسته که ش تا ئه مرؤ هه یه وه له ئارادایه، به لام لیردها من رام وایه که ئه م رینگا کرانه وهیه بو (یهنجوج و مهنجوج) کرانه وهیه کی مه عنه ویه، نه ک ماددی و بهر چاو که و بهر بهرسته که به فیعلی بیه زینرت و کونی تیج بکرت.. واته: کاتیک خودا رپی دهر چوونیان له شوینی خو یانه وه پیج ده دات و، که ئه وانیش دین و هه موو سه ر زه وی و ولاته کان داگیر ده که ن، نهو به دهر چونه دیارو گه وره که یان له پیش هاتنی قیامت دا ده نین.

تا نهو دهمی پړنگه بؤ (یهنجوج و مهنجوج) دهکړتیهوه، نهوانه لههه
بهرزاییهکوه به کومهل دینه دهرهوه، نهمهش له کوټای بوونه وهر پرودهات،
چونکه خوا دهفرموی: [وَهُمْ مِّنْ کُلِّ حَذَبٍ یَّنْسِلُونَ].

وشی [حَذَبٍ] بههه بهرزاییهک دهرتړت که لهسر پروی زهویهوه وه
گردو گردولکوه چیا بهرزو بلند بوویتیهوه.. وشی [یَّنْسِلُونَ] واته: له
پوښتن دا زور خیراو به پهله دهرپو و بهدوای یهکتردا دین و نریک دهنهوه
ژمارهشیان هینه زوره، که ههموو پروی نهو خاکه دایر دهکن، دادهپوښن..
مهبهستی نهویه بهخیرایی زهوی پیس دهکن و نهگر دهریش بکهون رهوش و
سیفهتیان وایه.

پیغمبهری خوا (ﷺ) ههوالی نهوهی پیداوین کهلهسهردهمی نهودا کوټیکی
بجوکی هینهی بازنهی نیوان ههردوو پهنجهی دوشاومزو نهسپ کوژی
تیکهوتوه، لهوانه:

(۱) نوم ههیبهی کچی نهو سوفیان له زهینهی کچی جهش (پرهزای خویان
لیبت) دهگیریتیهوه که پیغمبهری خوا (ﷺ) پروژیکیان به ترسهوه هاته ژوورهوه
بؤ لای و دیفرموی: (وَيَلِّ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدِ اقْتَرَبَ، فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجَ
وَمَا جُوجَ مِثْلَ هَذَا، وَخَلَقَ إِبْنَاهُمَا بِالْأَيْ تَلِيهَا، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَهْلِكُ وَفِينَا
الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِذَا كُتِرَ الْخَبَثُ^(۱)). واته: هیچ خوییهک نیه تهنها (الله) نهیت،
خاک بهسر عدرهه لهو روداوه خراپهی که نریک بوتهوه، نهپرو بهریستهکهی
یهنجوج و مهنجوج هینهی نهمه کراوتهوه(بهسر ههردوو پهنجه گهروه پهنجهی
شایهتmani بازنهیهکی دروست کرد، زهینهی کچی جهش (پرهزای خوی لئ
یبت) دهلیت: گوتم: نهی پیغمبهری خوا(ﷺ) نایا لهناو دهچین له کاتیکدا
که پیوانی چاکمان لهناو دایبت، فرموی: بهلی نهگر داوین پیسی زور بوو.

(۲) نیبنو هرمله له پوریهوه (پرهزای خوی لئ بی) دهگیریتیهوه دهلیت: (خَطَبَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَهُوَ عَاصِبٌ إِضْبَعَهُ مِنْ لَدَغَةِ عَقْرَبٍ فَقَالَ: إِنَّكُمْ تَقُولُونَ لَا عَدُوَّ وَإِنَّكُمْ

(۱) صحیح البخاری (۱۳/۱۰۶) کتاب الفتن، باب یاجوج وماجوج، برقم: (۳۵۹۷).

لَا تَزَالُونَ تُقَاتِلُونَ عَدُوًّا حَتَّى يَأْتِيَ بِالْجُوجِ وَمَا جُوجُ عِرَاضُ الْوُجُوهِ، صَغَارُ الْعُيُونِ، صُهْبُ الشُّعَافِ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمُطْرَقَةُ^(۱).

واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) وتاری ده داو په نجهی بهستبو له پیوه دانی دوو پشکینک فرموی: ئیوه ده لاین دوژمن ته واو بوو نه ما، به لام له راستی ئیوه بهر دهوام دوژمنیکتان ده بیته که شه پری له گه ل ده که نه هتا (یه نجوج و مه نجوج) دیت، دهم و چاو پان و چاو بچوک، قزی ته پله و سه ریان سپیه و له هه موو بهر زاییه که وه دینه خوارو شوړ ده بنه وه دهم و چاویان هه ده لئی قه لغانه.

۳) پیشه و نه واسی کوری سه معان (ﷺ) ده گیر یته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ، فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِذَرَائِعِهِمْ فِي الْجَنَّةِ، فَيَبْتِنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى: إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي، لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقِتَالِهِمْ، فَحَرَزُ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ وَبَيَّعْتُ اللَّهُ بِالْجُوجِ وَمَا جُوجُ، وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ، فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةٍ طَبْرِيَّةٍ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا، وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ: لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ، وَيُخَصِّرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابَهُ، حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ النُّورِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ، فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ، فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ، فَيُضْبِحُونَ قَرَسَى كَمَوْتِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ، ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَتَنَتُّهُمْ، فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ، فَيُرْسِلُ اللَّهُ طَيْرًا كَأَغْنَقِ الْبُخْتِ فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنُ مِنْهُ بَيْتٌ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٍ، فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَبْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ...)^(۲).

واته: پاشان کومه له خه لکیک دین بو لای عیسی کوری مدهیم که خوی گه وره پاراستونی له ده جال، نه ویش دهم و چاویان ده سړیت و باسی پله و پایه یان بو ده کات له به هه شتدا، نا له و کات و حاله دا خوی گه وره وه چی ده ئیرت بو پیغه مبهری عیسا، که کومه له به ندهیه کی خوم هینا و ته دهر، که س تواناو ده سه لاتی کوشتر

(۱) ضعیف: مسند الإمام أحمد (۱۹/۳۷) برقم: (۲۲۳۳۱). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف.

(۲) صحيح مسلم، كتاب الفتن، باب: ذكر الدجال: (۲۲۵۴/۴)، ورقمه: (۲۹۳۷).

و شەر کردنی نیه له گه‌لیاندا، بۆیه هه‌تا زووه به‌نده‌کانم سه‌رخه بۆ کێوی (طور)، خوای گه‌وره‌ش (یه‌نجوج و مه‌نجوج) ده‌نیرت، ته‌وانیش له هه‌موو به‌رزاییه‌که‌وه شو‌ر ده‌بنه‌وه، سه‌ره‌تاکانیان به‌لای ده‌ریاچه‌ی (طبریه)^(۱) دا تێده‌په‌ریت هه‌رچه‌کی تێدایه ده‌ی خۆنه‌وه، وه کۆتاییه‌که‌یان تی ده‌په‌ریت ده‌لیت: که‌رته‌یکیان نا لی‌ره‌دا ناوی تێدا بوو، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی‌ت) و هاو‌پێ‌کانی گه‌مار‌ۆ ده‌درن، تا وای لی دیت یه‌ک سه‌ر گا بۆ یه‌کی‌کیان باشته له سه‌د دینار بۆ یه‌کی‌کتان له‌م پ‌ۆ‌ژه‌دا، ئیتر پی‌غه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی‌ت) و هاو‌پێ‌کانی داوای یارمه‌تی و کۆمه‌کی له خوای گه‌وره‌ده‌که‌ن، خوای گه‌وره‌ش کرمیک ده‌نیرت بۆ ملیان، هه‌ر هه‌مویان به‌ جارێک وه‌ک مردنی یه‌ک که‌س ق‌ر ده‌که‌ن، پاشان پی‌غه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی‌ت) و هاو‌پێ‌کانی داده‌به‌زنه‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی، که سه‌یر ده‌که‌ن یه‌ک ب‌سته خا‌ک نه‌ماوه له‌سه‌ر زه‌ویدا که به‌چه‌وری و بۆ‌گه‌نیان پ‌ر‌نه‌بو‌یت، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی‌ت) و هاو‌پێ‌کانی له خوا ده‌پ‌ار‌پ‌نه‌وه، ته‌ویش جو‌ره با‌ل‌نده‌یه‌ک ده‌نیرت که وه‌ک ملی حوشر درێژن، هه‌لیان ده‌گریت و فری‌یان ده‌دات بۆ ته‌و شو‌نه‌ی که خوا ده‌یه‌ویت، پاشان خوای گه‌وره‌بارانی‌ک ده‌نیرت که هی‌چ خانویه‌کی دروست کراو نه‌له‌به‌رد نه‌له‌مووی نا‌ژم‌ل (خێوته) ناتوانیت به‌ری بگریت، ئیتر به‌ جو‌رێک زه‌وی ده‌شوات هه‌تا وه‌ک ناو‌ینه‌ی لی ده‌کات..

پێشه‌وا عه‌بدول‌لای کوری عه‌مر (ﷺ) ده‌لیت: (یه‌نجوج و مه‌نجوج) یه‌که‌م پ‌وویار که به‌سه‌ری ده‌پ‌ۆن و، ئاوه‌که‌ی تیا‌یدا نا‌ه‌یلن پ‌وویاری دی‌جله‌یه، هی‌چ پیاو‌تکیان نام‌ریت هه‌تا هه‌زار یان زیاتر له نه‌وه‌کانی خۆی ده‌بینیت، وه ته‌وانیش سی نه‌ته‌وه‌ن: (تادیس - تاویل - ناسک)^(۲).

(۱) ده‌ریاچه‌ی (ته‌به‌ریه): پێشی ده‌وترت (بحر الجلیل) یان (بحیره الجلیل) ده‌ریاچه‌یه‌کی بچو‌وکه، ده‌که‌وته باکو‌وری فه‌له‌ستینی داگیرکرا‌وه، ناوی پ‌وویاری ئوردن ده‌رژیه‌ ناوی و به‌ به‌رده‌وامی لی دهرده‌چیت له ناوه‌راستی (غور الاردن) دا قه‌باره‌ی درێژی ته‌و ده‌ریاچه ده‌گاته (۲۳) کم و فراوانترین پانایی ده‌گاته (۱۳) کم، قولیشی له (۴۴) م تێپه‌ریت و به (۲۱۰) م به‌رزتره له ناستی ده‌ریا.

(۲) رواه الحاكم في (المستدرک) (۴ / ۴۹۰) كتاب: الملاحم والفتن. وقال: هذا حديث صحيح على

له رپوایه ټیځی تردا ده فەرموئ: من کۆمه له بهندهیه کی خۆم دابه زاندوه
کهس دهسه لات و توانای شهړ کردنی نیه له گه لیاندا^(۱).

(۴) پېشوا نه بو هوږهیره (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی:
(إِنْ يَأْجُوجُ، وَمَأْجُوجُ يَخْفِرُونَ كُلَّ يَوْمٍ، حَتَّى إِذَا كَادُوا يَرَوْنَ شُعَاعَ الشَّمْسِ، قَالَ الَّذِي
عَلَيْهِمْ: ارْجِعُوا فَسَنَخْفِرُهُ غَدًا، فَيُعِيدُهُ اللَّهُ أَشَدَّ مَا كَانَ، حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ مَدَّتْهُمْ، وَأَرَادَ
اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَهُمْ عَلَى النَّاسِ، حَفَرُوا، حَتَّى إِذَا كَادُوا يَرَوْنَ شُعَاعَ الشَّمْسِ، قَالَ الَّذِي عَلَيْهِمْ:
ارْجِعُوا، فَسَنَخْفِرُونَهُ غَدًا، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، وَاسْتَنْتَوُا، فَيَعُودُونَ إِلَيْهِ، وَهُوَ كَهَيْئَتِهِ
حِينَ تَرَكُوهُ، فَيَخْفِرُونَهُ وَيَخْرُجُونَ عَلَى النَّاسِ فَيُنْشِفُونَ الْمَاءَ، وَيَتَحَصَّنُ النَّاسُ مِنْهُمْ فِي
حُصُونِهِمْ، فَيَرْمُونَ بِسِهَامِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ، فَتَرْجِعُ عَلَيْهَا الدَّمُ الَّذِي اجْفَطَ، فَيَقُولُونَ: قَهَرَنَا
أَهْلُ الْأَرْضِ، وَعَلَوْنَا أَهْلَ السَّمَاءِ، فَيَبْعَثُ اللَّهُ نَعَمًا فِي أَفْقَانِهِمْ، فَيَقْتُلُهُمْ بِهَا، قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ (ﷺ): وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ دَوَابَّ الْأَرْضِ لَتَسْمَنُ، وَتَشْكُرُ شُكْرًا، مِنْ لُحُومِهِمْ^(۲).

واته: یه توج و مه توج هه موو رۆژیک خه رکی هه لکه ندن (مه بهست
پئی به ربه سته که یه)، هه تا کاتی که نزیک ده بیته تیشکی خۆر ببینن، نه وهی
به سه ریانه وهیه بۆ کاره که ده لیت بگه رپنه وه به یانی هه لی ده که نین، ئینجا خوی
گه وره له جاران توندو پته وتری ده کاته وه، هه تا بهم شیویه ده گه نه نه و کاته ی
بۆیان دیار کراوه، وه خوی گه وره وستی وابو بیان نیرته سهر خه لکی ده ست
ده کهن به هه لکه ندن، هه تا کاتی که نزیک ده بیته تیشکی خۆر ببینن، نه وهی
به سه ریانه وهیه ده لیت بگه رپنه وه سبه ی هه لی ده که نین نه گه ر خوا رازی له سه ر
بیته و نه گه ری تی ده خات، ئینجا هه لی ده کهن و دینه ده وره بۆ سه ر خه لکی،
ئیترا ناو وشک ده کهن و خه لکی بۆ خۆپاراستن لیان له قه لاکانیاندا خۆیان قایم
ده کهن، نه وانیش تیره کانیان به ره و ناسمان ده هاویرژن و تیره کانیان به پر له خوړنی
ده گه رپنه وه خواره وه، ئینجا ده لیت: خه لکی سه ر زه ویمان به زاندو سه رکه وتین

شرط البخاري ومسلم.

(۱) صحيح مسلم (۲۲۵۵/۴) كتاب: الفتن، باب: ذكر الدجال، رقم الحديث (۲۹۳۷).

(۲) سنن ابن ماجه (۲۰۷/۵) باب: فتنة الدجال، برقم: (۴۰۸۰).

به سهر خه لکی ناسماندا، ئینجا خوی گه وره کریمکیان بو دهنیرت له پشت ملیاندا، هه میان به وه دهمرن، پاشان پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: سوتند به وهی گیانی منی به دهسته، ئازول و گیان له بهری سهر زهوی له گوشته کدیان قه له و پرو تیرو هه لئه وساو دهیت.

(۵) پێشهوا ئیبنو مه سعود (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَقَلُّ مَا يَتْرُكُ أَحَدُهُمْ لِصَلْبِهِ أَلَّا مِّنَ الذَّرِّيَّةِ).^(۱)

واته: ههر يه که له يه ئنجوج و مه ئنجوج که مترینی نه وهی که له دوی خوی به جی ده هیلئت هه زار وه چهیه له پشتی خوی.

(۶) پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرموی: (سَيُوقَدُ الْمُسْلِمُونَ مِنْ قِسِيِّ يَأْجُوجَ، وَمَأْجُوجَ، وَنَشَابِهِمْ، وَأَثَرَسْتِهِمْ سَبْعَ سِنِينَ).^(۲)

واته: موسلمانان ههوت سالان ناگر به خوترو تیرو چهک و قه لغانی یه ئنجوج و مه ئنجوج هه لده کهن.

(۷) پێشهوا ئه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده گیرته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (يُفْتَحُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، يَخْرُجُونَ عَلَى النَّاسِ، كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: {مَنْ كُلَّ حَدَبٍ يَنْسَلُونَ}، فَيَغْشَوْنَ الْأَرْضَ، وَيَنْحَارُ الْمُسْلِمُونَ عَنْهُمْ إِلَى مَدَائِنِهِمْ وَحُصُونِهِمْ، وَيَضُمُّونَ إِلَيْهِمْ مَوَاشِيَهُمْ، وَيَشْرَبُونَ مِياه الْأَرْضِ، حَتَّى إِنَّ بَعْضَهُمْ لَيَمْرُ بِالنَّهْرِ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهِ، حَتَّى يَتْرُكُوهُ يَبَسًا، حَتَّى إِنَّ مَنْ بَعْدَهُمْ لَيَمْرُ بِذَلِكَ النَّهْرِ فَيَقُولُ: قَدْ كَانَ هَاهُنَا مَاءٌ مَرَّةً، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ مِنَ النَّاسِ إِلَّا أَحَدٌ فِي حِصْنٍ أَوْ مَدِينَةٍ قَالَ قَائِلُهُمْ: هَؤُلَاءِ أَهْلُ الْأَرْضِ، قَدْ فَرَعْنَا مِنْهُمْ، بَقِيَ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يَهْزُ أَحَدُهُمْ حَرَبَتَهُ ثُمَّ يَرْمِي بِهَا إِلَى السَّمَاءِ، فَتَرْجِعُ إِلَيْهِ مُحْتَصَبَةً دَمًا، لِلْبَلَاءِ وَالْفِتْنَةِ، فَيَبْنِي هُمْ عَلَى ذَلِكَ، إِذْ بَعَثَ اللَّهُ دُودًا فِي أَعْنَاقِهِمْ، كَتَغَفِ الْجَرَادِ الَّذِي يَخْرُجُ فِي أَعْنَاقِهِمْ، فَيَصْبِحُونَ مَوْتَى لَا يُسْمَعُ

(۱) صحيح ابن حبان (۲۴۱ / ۱۵) برقم: (۶۸۲۸). حديث صحيح.

(۲) سنن ابن ماجه (۲ / ۱۳۵۹) باب: فتنة الدجال، برقم: (۴۰۷۶) قال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح.

لَهُمْ حِسًّا، فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ: أَلَا رَجُلٌ يَشْرِي لَنَا نَفْسَهُ فَيَنْظُرُ مَا فَعَلَ هَذَا الْعَدُوُّ. قَالَ: فَيَجْرُدُ رَجُلٌ مِنْهُمْ لِذَلِكَ مُحْتَسِبًا لِنَفْسِهِ قَدْ أَظْنَاهَا عَلَى أَنَّهُ مَقْتُولٌ، فَيَنْزِلُ، فَيَجِدُهُمْ مَوْتًا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، فَيَنَادِي: يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ، أَلَا أَبْشِرُوا، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ كَفَاكُمْ عَذُوكُمْ، فَيَخْرُجُونَ مِنْ مَدَائِنِهِمْ، وَحُصُونِهِمْ، وَيُسَرِّحُونَ مَوَاشِيَهُمْ، فَمَا يَكُونُ لَهَا رَغْيٌ إِلَّا لِحُومِهِمْ، فَتَشْكُرُ عَنْهُ كَأَحْسَنِ مَا تَشْكُرُ عَنْ شَيْءٍ مِنَ الثَّبَاتِ أَصَابَتْهُ قَطٌّ^(۱).

واته: (یه نجوی و مه نجوی) پڕ ده که ونه وهو له خه لکی به دهرده که ون، ههروه کو خوی مه زن ده فهرموی: [وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَذَبٍ يَنْسِلُونَ] واته: له بهر زایا نه وه به کۆمه ل دینه ده ری، جا زهوی داده پۆشن و موسلمانان له شارو قه لاکانیان خۆ حه شار ده دن و مالاته کانیان ده به نه لای خویان و، نه وانیش ناوی زهوی ده خۆ نه وه، ته نانه ت هه ندیکیان به لای روبرا ده تیده په رن، هه رچی تیده یه ده یخۆ نه وه و شکی ده که ن، تا کو وای لیدی نه وانی له پاش نه وان به لای نه و روبرا ده ر هت ده بن، ده لێن: جا ریکیان ئاو لیره هه بوو، تا کوو هه یچ که سیك له خه لکی نامینی مه گه ر یه کیك له قه لات یان له شادا. یه کیکیان ده لی: نه وه زه وینیش بون لیان بوینه وه، ئاسمانیش ماون، ده لی: جا یه کیکیان نێزه که ی هه لده شه قینی و هه لیده داته ئاسمان، بۆ تا قه یکردنه وه به تیر خونی ده گه ریته وه، جا که خه ریکی نه وهن، خودا کر میان داوړته گه رده ن و ملیان کر می ده کات، بۆ به یانی هه مو ده مر ن و هه ستیان ده بری، جا موسلمانان ده لێن: پیاوړك نیه سه ری خوی به کر پیته وه، بزانی نه و دوژمنه چی کردوه، ده لی: جا یه کیکیان بۆ خیری خوی لیده بری و، وا گومان ده با هه ر ده کوژری، که داده به زی ده بین هه مو مردون و، لاشه یان له سه ر یه که وه تووه، جا بانگ ده کا نه ی موسلمانان موژده تان لی بی خودا دوژمنه که تانی له کۆل کردنه وه، نینجا له نیو قه لات و شاره کانیان دینه ده ری و، مالاته کانیان به رپه لا ده که ن، جا له گوشتی نه وان به ترازی چ ره و له لگه یه کی دیکه یان چه نگ نا که وئ، به و خوارده له خواردنی هه مو ره و کیك زیاتر شیریان ده گوانی دا گه ری.

(۱) المستدرک (۴/ ۵۳۵) برقم: (۸۵۰۴). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

جا ئەم فەرمودانەو فەرمودە گەلگى ھاوشىۋەش بەلگى ئەوئەن كە ئەم ژىيارە مەزنى، ئەو ھەموو ھىزە گەورەيەى داھىناوہ لە بۆمب و موشەك، تىكراي لەنيو دەچى و نامىنى، واش پى دەچى ھەر خۆى خۆى بپروختىنى، جا مەرقايەتى ديسان دەگەرپتەوہ بۆ شەرى سەرىشتى ولاخان و بە ڤم و خوترە و چەكى دەست لەم بابەتە دەجەنگى، خۆى گەورەش لەھەموومان زانائەرە.

پىشەوا بوخارى لە پىشەكى بەندى چىرۆكى (يەنجوج و مەنجوج) لەبەشى (كتاب الأنبياء) دا بە ڤلەى راگىراو (تعلق) فەرمودەيەكى ھىناوہ كەوا پىارۆك بە پىغەمبەرى (ﷺ) گوتە (رَأَيْتُ السَّدَّ مِثْلَ الْبُرْدِ الْمُحَرَّرِ قَالَ رَأَيْتَهُ) (۱).

واتە: من بەرەستەكەم لە خەوندا وەك كەوايەكى خەت خەت بىنيوہ (واتە: بەدرزو كەلەبەرەوہ بىنيوہ) پىغەمبەرىش (ﷺ) پىنى فەرموہ ھەرەوایە بەرەست بىنيوہ.

دەشەت لەكۆى ھەر ھەوت گىرەنەوہ (رەوایەتەكان) بگەينە ئەو دەرەجەى كەوا:

(۱) بىگومان پىغەمبەر (ﷺ) لەلاى ھاوسەرەكەى خۆى (زەينەبى كچى جەحش) - خودا لىي رازى بىت - نووستوہ لەكاتى نوستەكەدا خەونىكى بىنوہ كە ترساندوئەتى (دیارە خەونى پىغەمبەرانىش راست و واقىيە) بۆيە بەترسەوہ لەخەونەكەى بىداربوئەوہ لەو ژوورەى تىيدا نووستوہ، چۆتە دەرەوہ دەم و چاوشى سوور ھەلگەرپراوہ چۆتە لاى زەينەبى خىزانى و ئاسەوارى ترس و بىم بە پوخسارىوہ دياربووہ، ئەو قسەو باسەى پى گەياندوہ كە لەفەرمودەكەدا ھاتبوو.

(۲) ھۆكارى ترسانەكەشى ئەوہيە كە لەخەونەكەيدا ديويەتى كە بەرەستەكەى (يەنجوج و مەنجوج) كەلەبەرىكى تى كەوتوہ، دىتنى ئەم بەرەستەش لەخەونى نووستندا بووہ نەك لە دىتنى كاتى بىداردا.

(۱) صحيح البخاري (۴/ ۱۳۷) كتاب: الفتن، باب: قصة يأجوج ومأجوج، برقم: (۳۳۴۶).

۳) خەۋنەكەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كە دىيەتتى كەلەبەر كراۋەتە بەرىستەكە، بەلگەيەكە لەسەر ئەۋەي (يەنجوج و مەنجوج) دەستيان بە پروخاندنى بەرىستەكە كىرۋەو لەسەرەتاۋەش كارەكەيان سەرى گىرتۈۋە، ئەمەش سىروشى ئەۋە واتايە دەگەيەنەت كە پروخاندن و كىرەنەۋەي بەرىستەكە پىيادا تىپەپىۋى، لەپىش ھاتنى پۇژى دۋايى دەپت، ئىدى مەرج نىيە بەرىستەكە بەپىكى ۋەك خۇي تا كاتى دەرچۈنى (يەنجوج و مەنجوج) لەپىش ھاتنى پۇژى دۋايى بىمىنەت.

۴) لەفەرمۇدەكاندا ماناي ديارو دەرەكەتۈۋە (كرانەۋەي دىۋارە پتەۋەكەي (يەنجوج و مەنجوج) كرانەۋەي ئەۋە بەرىستەيە كەلەۋىدا دروست كراۋە، مەبەست لەۋ شەپو خراپەيەي كە نىزىكىش بۆتەۋە، دەرچۈنى ھۇزى (يەنجوج و مەنجوج) كە لەۋنەۋە دەرەچىن و شاللاۋ دىننە سەر ۋالاتانى مۇسلمانان.

ھەندىك لە زانايان ۋاي بۇ دەچىن گۈايە مەبەست لەم فەرمۇدەيە پرودانى فەيتنەۋ ئازاۋەيە، كرانەۋەي بەرىستەكەش لەم فەرمۇدەيەدا گوزارشتىكە لە كرانەۋەي دەرگاي فەيتنەۋ پىشۋى لەسەر مۇسلمانان، بۇ نمونە: ئىبنو حەجەر ئەفەرمۇي: پىغەمبەر (ﷺ) بۆيە (عەربى) بەتايىبەتتى ۋىيا كىرەتەۋە، چۈنكە لەۋ سەردەمەدا گەلى عەرەب زۆرىيەن مۇسلمان بىۋىن، مەبەست لەشەپو خراپەكەش ئەۋە ئازاۋەيە بوۋ، كە لەدۋاي خۇي بەھۇي كۇژرانى (عثمان) ھەۋە پروۋىداۋ تا لەناكام عەرەب لەنىۋ نەتەۋەكاندا ۋەك تەشتىكى گەۋرەۋ پىر لە خۇراكى بەردەمى بخۇرانى لىھات^(۱).

مانايەكى ئامازە بۇ كراۋى تىرى فەرمۇدەكە ئەۋەيە كە سزاي خۇدا لە دونىادا سزايەكى گىشتىۋە ھەمۇو كۆمەلگە دەگىرتەۋە، سۈنەت و رىيازى خۇداش ۋايە كەلەكاتى بىلاۋىۋىۋەي بەدكارى و سەپىچى و خراپەدا ھەمۇو نەتەۋەي پىچ لەناۋىرەت تەنەت گەر كەسانى چاك و خاۋەرستىشيان تىدا مابىت (زەينەب) لە پىغەمبەرى پىسىۋە: (ئايان ئىمە بەسزاي خۇدا لەناۋ دەچىن

(۱) فتح الباري: (۱۳/۱۰۷).

تەنانتە گەر پياوچاكانىشمان تېدا مابىت؟ لە وەلامدا فەرمووى: بەلى ئە گەر گەندەلى و بەرپەفتارى زۆر بىت.

مامۆستا (هاورپ) لە كىتەبەكەى بەناوى (نىشانەكانى رۆژى دواى و رووداوەكانى پيش هاتنى) دەلىت: پيم باشە دوو راستى بخەمە روو، ئەوئىش ئەوئە:

يەكەم: نىشانەكانى رۆژى دواى و ئەو رووداوانەى كە لە پيش هاتنى ئەو رۆژەدا روو دەدەن هەتا هاتنى دەجال دەتوانىن بلىين رووداوى سروشتى و ئاسايين و پيچەوانەى ئەو ياسا سوننەتەى خاى گەورە نين لەم بونەوهرەدا كە مروف پيان ئاشنا بوو، بەلام لە گەل هاتنى دەجال و ئەو رووداوانەى كە بەدوايدا دىن، (هەر لە دابەزىنى پيغەمبەر عيسا (سەلامى خاى لى يىت) لە ئاسمان و هاتنى (يەئجوج و مەئجوج) و هەلاتنى خۆر لە خۆرئاواوئەو هاتنى (دابە) و ئەو بايەى روحى ئيمانداران دەكىشىت... هتد)، دەتوانىن بلىين رووداوى ئاسايى نين و بەدەرن لەو ياسا سوننەتە خايبانەى كە مروفايەتى لە ميژووى درژى ژيانيدا پيان ئاشنا بوو، وە ئەم نىشانە گەورانە وەكوو زۆريەى زانايان دەفەرموون جارى كۆتايى هاتنى تەمەنى ئەم بونەوهرە بە گويى مروفايەتيدا دەچرن و هەوالى تىكچونى شيرازى ئاسمان و زەوى و گشت بونەوهر دەگەيەن، بۆيە دەلىين بەراستى ليرە بە دواو دەيىت خۆمان بۆ جورىكى تر لەو نىشانەو رووداوانە نامادە بكەين كە زۆر نامۆو سەرسوپهينەرن و جياوازن لەو نىشانەو رووداوانەى كە پيشتەر پيان ئاشنا بوين، وەباوهرمان وايەو دلنياشين كە هەمويان راستن و ، بەو شيوەيەش كە خواو پيغەمبەرى خوا (ﷺ) باسيان كروون ئاوا دینە دى.

دووهم: ئەو هەوال و سەرگوزەشتانەى كە خاى گەورە لە سورەتى (الكهف) دا بۆى باس كردين هەر هەمووى هەوال و بەسەرھاتى سەرسوپهينەرن هەر لەباسى ئەو كۆمەللە لاوئى كە بۆ ماوئى (۳۰۹) سال لە ئەشكەوتىكدا خەويان لى دەكەوتت و پاشان زيندوو دەبنەوهر لە خەو هەلدەستن هەروەكوو ئەوئى تەنھا

شەوئك خەويان لى كەوتىت، ھەرۈھا بەسەرھاتى ئەو پياۋەى كە مامۇستايەتى
 پىغەمبەرئىكى پاىە بەرزى ۋەكو پىغەمبەر موسا دەكات (سەلامى خۋاى لى
 يىت) لە ئاستىدا جۆشى دادەمىنىت و لە حىكمەتەكەى تى ناگات تا لە
 كۆتايىدا خۆى بۆى رۈون دەكاتەۋە، ھەرۈھا بەسەرھاتى پادشايەكى دىرىنى
 ۋەك (ذي القرنين) كە لەو چەرخە دىرىنانەى مرؤف تىايدا زۆر دواكەوتوو و كەم
 زانست بوو كەچى ئەو زۆر بە ئاسانى خۆرھەلات و خۆرئاۋاى زەوى دەگەرپىت
 و كارى وا ئەنجام دەدات كە ھىشتا مرؤفى زانائى ئەمىرۈش لەتوانايدا نىە،
 بۆيە دەلىين: سەرگوزەشتەى (يەئجوج و مەئجوج) كە لە كۆتايى ئەو سورەتە
 پىرۈزەدا ھاتوۋە، ئەگەر ۋەك رۈداۋىكى نامۇو سەرسۈرپھىنەر ھاتە بەرچاومان
 دەيىت لامان ئاسايى يىت و، ھەول بەدىن بە مېشكىكى كراۋو زانستيانەو لە
 رۈانگەى ئايەت و فەرمودەكانى پىغەمبەرۋە (ﷺ) تا راددەيەكى زۆر نزيك
 بىينەۋە لە راستى.

له ناوچوونی یه ئجوج و مه ئجوج

خوای گهوره ههر له سهرتاوه له پێی پیغه مبههر عیسا (سهلامی خوای لی بیئت) ناگاداریان دهکاتهوه که هیچ مروفتیک توانای پرویه پرویونهوی یه ئجوج و مه ئجوجی نیه، وه داوای لی دهکات که موسلمانان بهر و کۆی (طور) بهریت و لهوی خوایان مه لاس بدن وه خه لکی تریش له قه لاه تهلارو چیا بهرزه کان خوایان هشار دهن تا نهو کاتهی که خوای گهوره له ناویان دهبات و نهو ناشویه دهر و ئیتیهوه، که نه مهش به لگهیه له سهر نهوی که یه ئجوج و مه ئجوج خه لکیک نین وه کوو خه لکانی سهر زهوی که شهر کردن له گه لیاندا جیهاد بیئت و موسلمانان بتوانن پرو به پرویان ببهوه، چونکه نه گهر وه کوو خه لکی ناسایی بونایه مانای نیه نهو له شکره ئیسلامیه به هیزو توانایه ی که تاکه هیزو سهر زهویه دهسلاتی به سهر هه موو جیهاندا کیشاوو پیغه مبههرکی وه کو عیسا (سهلامی خوای لی بیئت) رابه رایه تیان دهکات که به دهستی خوای دهجال ده کوریت ته نانهت بیر له پرویه پرویونهوش نه کهن له گه لیاندا.

پیشهوا قه یسی کورپی حازم (ﷺ) ده لیت: پیغه مبههری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: (لا تقوم الساعة حتى يُقَوَّم رأس البقرة بالأوقية)^(۱).

واته: کۆتایی بونه وهر نایهت ههتا سهری مانگا به ئوقیه یه^(۲) ده قرسیندریت.

له پاش یه ئجوج و مه ئجوج جهنگ نامینیت و هه جکردن بهردهوام ده بیئت:

پاش نهوی خوای گهوره (یه ئجوج و مه ئجوج) له نیو دهبات، تهنها باوه دار ده مینیتیه وهر خوشی و شادی بلاو دهیتیهوه، دله کان بیگهرده دهنه وهر هیچ شهر و شوهر نامینیت.

(۱) المصنف، لابن ابی شیبه (۲۳/ ۹۶۴) برقم: (۳۷۵۵۱).

(۲) زانایانی ئیسلام له سهر نهو کۆکن: که له سهردهمی پیغه مبههری خوا له مه که یه ئوقیه بهرامبههر به (۴۰) دیرههم بوو. سهرچاوه: ویکیبیدیا موسوعة الحرة/ أوقية.

پیشهوا سه له مەدی کوری نفیل (ﷺ) دەلیت: له کاتی کدا له لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) دانیشتبووم پیاویک هاته لای، وتی: ئەدی پیغه مبهری خوا، ئەسپه کان وازیان لیته تراوهو چه که کان فریدراون و خەلکانیک بانگه شەدی ئەوه ده کهن نیتەر شەر تهواو بوو، پیغه مبهەر (ﷺ) فرمووی: راست ناکەن، نیستا شەر دهست پیده کات و بهردهوام کۆمه لانیك له ئوممه تم هەر له پیناو خوادا شەر ده کهن و نه یاره کانیا ن زانیان پی ناگه یه نن، خوی گه وره دلی که سانیك له خسته ده بات و پۆزیان ده خاته سەر نه وان، جهنگ ده کهن تا کو هاتنی پۆزی دواپی و جهنگیش هەرگیز نابریته وه تا کوو ده رچوونی یه ئجوج و مه ئجوج^(۱).

وه له پاش (یه ئجوج و مه ئجوج) جه جکردن هەر ده مینی، پیشهوا نه بو سه عیدی خودری (ﷺ) ده گیریته وه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (لَيَحْجَنَ الْبَيْتُ، وَلَيُعْتَمَرَنَّ بَعْدَ خُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ)^(۲).

واته: له پاش ده رچوونی یه ئجوج و مه ئجوج جه جکردن هەر ده مینی.

سهرنج : ئایا پئویسته له سهر موسلمانان جهنگ له گه ل یه ئجوج و مه ئجوج بکه ن؟

وه لام: نه خیر، چونکه له فرمووده کان زانیمان که خوی گه وره به پیغه مبهەر عیسا (سه لامی خوی له سهر بی) فرموو:

من به نده گه لیکم ناردوو که س توانای پرویه پرویه و نه ویهانی نییه، بۆیه به نده کانم کۆکه ره وهو بیانپارێزه له کتوی (طور).

(۱) صحیح: رواه النسائي في السنن الكبرى، برقم: (۱۹۳۵) و صححه الألبانی.

(۲) صحیح البخاری (۲/ ۱۴۹) کتاب: باب: قوله تعالى: جعل الله الكعبة، برقم: (۱۵۹۳).

- ٦ - ٥ - ٤ -

پوودانی سی پوچوونی
گه وره له سه رزه وی

روودانی سێ رۆچوونی گه‌وره له‌سه‌ر زه‌وی

له رۆژه‌کانی کۆتایی ته‌مه‌نی زه‌وی سێ رۆچوونی گه‌وره له‌سه‌ر رۆوی زه‌وی رۆو ده‌دات، نه‌و سێ رۆچونه‌ش زۆر جیاوازن له‌و رۆچونه ناساییانه‌ی که ناویه‌ناو له‌ شوێنی جیاوازی زه‌ویدا به‌هۆی بومه‌له‌رزو لافاو و گرێ‌کانه‌وه رۆده‌دات، نه‌ویش له‌وه‌دا که نه‌م سێ رۆچونه هه‌نده گه‌وره‌ن که پێشتر نمونه‌یان نه‌بینراوه‌و پانتاییه‌کی گه‌لیک فراوان له‌ وشکایی سه‌ر زه‌وی له‌سه‌ر نه‌خشه ده‌سپێته‌وه، هه‌ر بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ر یه‌که له‌م سێ رۆچونه‌ی به‌یه‌کیک له‌ نیشانه‌کانی نزیک بوونه‌وه‌ی هاتنی رۆژی دوا‌ی داناهه‌روه‌کو پێشه‌وا حوزیفه‌ی کورپی ئوسه‌یدی غیفاری (رضی الله عنه) ده‌لیت: (اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ) عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ، فَقَالَ: مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ - فَذَكَرَ - الدُّخَانَ، وَالْجَالَ، وَالْدَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَزُورَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسْفٍ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٍ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ^(۱).

واته: جارێکیان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لیمان ده‌رکه‌وت له‌ کاتی‌دا ئێمه‌ خه‌ریکی قسه‌و باس بووین، فه‌رموی: نه‌وه باسی چی ده‌که‌ن؟ گوتمان: باسی رۆژی دوا‌ی، فه‌رموی: رۆژی دوا‌ی نایه‌ت هه‌تا ده‌ نیشانه له‌ پێش هاتنیان نه‌بینن، پاشان فه‌رموی: دوکە‌ل و ده‌جال و دابه‌و هه‌له‌هاتنی خۆر له‌ خۆر ناواوه‌و دابه‌زینی عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌م (سه‌لامی خوا‌ی لیبت) و یه‌نجوج و مه‌نجوج و سێ رۆچوون رۆچوونیک له‌ خۆر هه‌لات و رۆچوونیک له‌ خۆر ناواو رۆچوونیک له‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌ب، وه‌ کۆتایی نه‌وانه‌ش ناگرێکه له‌ یه‌مه‌ن دێته‌ ده‌ر خه‌لکی راو ده‌نیت به‌ره‌و شوێنی هه‌شر کردنیان.

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفت، باب الآيات التي تكون قبل الساعة، (۲۲۲۵/۴) ورقمه (۲۹۰۱).

له رىوايه تىكى تر دەر موى: (إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: خَسَفٌ بِالشَّمْسِ، وَخَسَفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفٌ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَالْدَّخَانُ وَالْجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ فُجْرَةٍ عَدَنِ تَزَحُلُ النَّاسَ) وفي رواية (وَالْعَاشِرَةُ: نُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)^(۱).

واتە: رۆژى دواى نايەت هەتا دە نیشانە ڕوو دەدات: ڕۆچوونىك لە خۆر هەلات و ڕۆچوونىك لە خۆرئاوا و ڕۆچوونىك لە دوورگەى عەرەب و دووگەل و دەجال و دابەو يەنجوج و مەئجوج و هەلاتنى خۆر لە خۆر ئاوا ناگرىك كە لەناوچەى عەدەن دەر دەچىت و خەلکى كۆچ پى دەکات، لە رىوايه تىكى تر دەليت: دەيه مينيان دابەزنى عيساى كورپى مەريەمە (سەلامى خواى ليبيت).

ئەمەو سەبارەت بە کاتى ڕوودانى ئەو ڕۆچوونە يان ھۆکارەكەى لە فەرمايشتەکانى پىغەمبەر (ﷺ) باسيان لێوە نەکراوە تەنها ئەوەندە نەييت كە يەكێكە لە دە نیشانە گەورەکانى كۆتايى بونەوەر، بەلام پيمان وايە كە ئەو سى ڕۆچوونە گەورەيه نيشانەى تىك چوونى شيرازەى زەوى و ليكترازانى كيشورەكان دەييت لە يەكتر، وە لەدواى ئەم نيشانەيه تەنها يەك نيشانەى تر دەييت ئەويش دەرچوونى ناگرىكى گەورەيه لە يەمەن خەلکى راپيچ دەکات.

ئەگەر وردبينيەو لەم فەرموودەيه چەند شتيكمان بۆ دەر دەكەويت، لەوانە:

• ڕۆچوونىك لە ڕۆژەلاتەو دەييت لە يەك لەم دەولەتانە (خوراسان - ئەفغانسان - پاكستان - هيندستان - ئيران - عىراق).

سەبارەت بە ڕۆچوونى ڕۆژەلات پيشەوا (ابو الفرج) دەليت: ئەم ڕووداوە لە خاكى عىراق ڕوودەدات بە ھۆى زىزالەو دەييت و خەلکىكى ئىجگار زۆر دەبنە قوربانى^(۲).

(۱) صحيح مسلم، كتاب الفتن، باب: في الآيات التي تكون قبل الساعة، (۸/ ۱۷۸) برقم: (۷۴۶۷).

(۲) صحيح علامات الساعة الكبرى، مصطفى مراد، لا ۱۰.

• پوچوونیک له پوژناوا دهییت له یهك لهم وولاتانه (مهغریب - نهمریکا - .. هتد)، ههر چهنده له گوندیکی جهزائیر له سالی ۱۹۸۸ ع پرویدا، بهلام له نیشانه بچوکهکان بوو.

• پوچوونیک له دوورگی عه‌ره‌بی.

نهم پوچوونهش پرونادات مه‌گه‌ر پیسی له نیو خه‌لکی زور بیټ و حه‌رامه‌کان هه‌لال بکریټ.

نهمه‌ش به به‌لگه‌ی نهو فهرمودانه که دایکی باوه‌پداران عایشه (په‌زای خوی لی بی) ده‌لیت: (عَبَّتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَنَامِهِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) صَنَعْتَ شَيْئًا فِي مَنَامِكَ لَمْ تَكُنْ تَفْعَلُهُ، فَقَالَ: الْعَجَبُ إِنَّ نَاسًا مِنْ أُمَّتِي يُؤْمُونَ بِالْبَيْتِ بِرَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ، قَدْ لَجَأَ بِالْبَيْتِ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْبَيْتِ خُسَفَ بِهِمْ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِنَّ الطَّرِيقَ قَدْ يَجْمَعُ النَّاسَ، قَالَ: نَعَمْ، فِيهِمُ الْمُسْتَبْصِرُ وَالْمَجْبُورُ وَابْنُ السَّبِيلِ، يَهْلِكُونَ مَهْلَكًا وَاحِدًا، وَيَصْذَرُونَ مَصَادِرَ شَتَّى، يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ عَلَى نِيَّاتِهِمْ^(۱).

واته: جارێکیان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له کاتی نووستندا ده‌ست و له‌شی ده‌جولایه‌وه، گوتمان نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له کاتی نووستندا شتیکت کرد پیشت‌کاری وات نه‌کردوه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: جی سهرسورمانه که‌سانیک له نوممه‌ته‌که‌م پرویان کردۆته مالی به‌یت بۆ پیاوونکی قورپه‌شی که په‌نای بردۆته به‌ر که‌عبه، هه‌تا کاتیک که گه‌یشتنه بیابانه‌که پوچوون به‌زه‌یدا، گوتمان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریگه‌ جاری وا هه‌یه خه‌لکی جو‌راو جو‌ر کو‌ده‌کاته‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: به‌لێ تیا‌یاندایه به‌چاو پو‌شنی هاتوه‌و تیا‌یاندایه به‌زۆر هه‌نراوه‌و تیا‌شیاندایه ری‌واره، هه‌مو‌ویان به یه‌ك تیا‌چوون تیا ده‌چن، وه هه‌ریه‌کیان به‌ ری‌یه‌کی جیا‌واز ده‌روات و خوا هه‌ر یه‌که‌یان له‌سه‌ر نیه‌تی خۆی زینه‌دوی ده‌کاته‌وه.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۱۰) کتاب: الفتن، باب الخسف بالجیش الذي یوم البيت، برقم: (۲۸۸۴).

جا ئایا ئەوەی دیتە دەرو پەنا دەباتە بەر مائی خوداو خودا بەسەر خستنی خۆی پالێشتی دەکار ئەو کەسانە لە نێو دەبا کە دەیانەوی ئازاری بدەن، ئایا ئەمە ئەو مەهەدیە کە لە فەرمودەکان باس کراوە؟ بەلگەیەکی پاشکاومان نیە بۆ ئەمە.

لە رێوایەتییکی تر دەفەرموی: کۆمەڵێک پەنا دەبەنە بەر ئەم مائی بەیتە نەپارێزەر و نەپالێشتیان هەیە و نەژمارەو نە تفاق، سوپایەکیان پەوانە دەکێتە سەر، کاتیەک کە سوپاکە دەگەنە ناوچەیەکی بیابان هەموویان پۆدەچن^(۱).

پێشەوا ئیبنو کەثیر (پەحمەتی خۆی لێ بێ) لە شەرحی ئەو فەرمودەیە دەفەرموی: مەبەست لەوەیە کە ئەو مەهەدی سەتایش کراوە و مۆژدە بە هاتنی دراوە لە کۆتایی بوونه وەر، سەرەتای دەرکەوتن و سەرھەڵدانی لە پرووی خۆر ھەڵاتەو دەبێت، لە پاشاندا لای مائی بەیت بەیەعتی دەدرێتی، ھەروەک چەند فەرمودەیەک ئاماژە بەو دەکەن^(۲).

سەبارەت بە پۆچوونی پۆژناو پێشەوا قورتوبی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: ئەوەش لە پۆژھەڵاتی ئەندەنوس لە نزیک گوندێک کە پێ دەگوترێت (قطر ظنارة)^(۳).

پێشەوا قینوجی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێ: ئەم پۆچوونانە لەسەردەمی خیلەفتی (سولەیمانی کوری عەبدولمەلیک) روویاندا لە بوخارا و رەی و دەورووبەری^(۴).

ھەر چەندە ئەمە روویداو بەلام لە کۆتایی بوونه وەریش دووبارە دەبێتەو.

(۱) صحیح مسلم (۲/۴) ۲۲۰۸: کتاب: الفت، باب: الخسف بالجيش الذي يؤم بالبيت، برقم: (۲۸۸۲).

(۲) النهاية في الفتق والملاحم، ابن کثیر (۱/۲۹ - ۳۰).

(۳) التذكرة، ۷۴۰.

(۴) الإذاعة، لا (۱۰۴).

دايىكان ئوم سەلەمە (پەزاي خاى لى بى) دەگىپتەو كە پىغەمبەرى
خا (ﷺ) فەرموئەتتى: (يَعُوذُ عَائِدُ بِالْبَيْتِ، فَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعَثٌ، فَإِذَا كَانُوا بِبَيْدَاءِ مِنَ
الْأَرْضِ حُسِفَ بِهِمْ...) (۱).

واتە: كەسكى پەنا دەباتە بەر مالى بەيت (واتە: كەسبە) پاشان كۆمەلىك
پەوانە دەكرتە سەرى، كاتىك كە دەگەنە زەوئەكى بىابان ھەموويان پۇدەچن بە
ناخى زەويدا.

سەبارەت بە پۇچوونى جەزىرەى غەرەبىش: ئەمەش لەسەردەمى محەممەدى
مەھدى دەيىت. (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) (۲).

ئايا ئەم زەوى پۇچوونانە پوويانداه؟

ئەم سى پۇچوونانە پوويان نەداو، ھەر چەندە ھەندىك لە زانايان وا دەزانن
كە ئەم زەوى پوچوونانە پوويان داو، ھەرەكو پىشەوا بەرزنجى واى بۇ دەچى،
بەلام راستىيەكەى ئەوئە كە ئەم سى پۇچوونە زەويانە پوويان نەداو، بەلكو
تەنيا ھەندى پۇچوونى بچووك لە چەند شوئىكى جياواز پووى داو كە
ئەمەش چەند نىشانەيەكى بچووكى پۇژى دوايىن.

بەلام ئەم سى زەوى پۇچوونە كە پوو دەدەن زۆر گەورەن و گشت شوئى
دەگرەو لە زۆرەى شوئى زەوى لە خۆر ھەلات و خۆر ئاواو دوورگەى غەرەبى.

پىشەوا ئىبنو حەجەر (پەحمەتى خاى لى بى) دەليت: بىگومان ھەندى
پوچوونى زەوى پووى داو لە ھەندى شوئىدا، بەلام لەوانەيە مەبەست بەم
سى پۇچوونە ئەندازەيەكى زۆر زياترو گەورەتر بى لەوئە كە بىنراو كە لەوانەيە
زۆر لەوان گشتگىرترو كاريگەرتريت (۳).

(۱) صحيح مسلم (۲۲۰۸/۴) كتاب: الفتن، باب: الخسف بالجيش الذي يؤم بالبيت، برقم: (۲۸۸۲).

(۲) صحيح علامات الساعة الكبرى، مصطفى مراد، لا ۱۰.

(۳) فتح الباري (۸۴/۱۳).

وه ئهوهی ئهم بۆچوونه بههێز دهکات ئهوهیه که هاتوو له فهرمووده کهدا کهوا ئهم سی پۆچوونه لهو کاته پروودهات که بیسی و تاوان زۆر دهبی له نیو خه لکیدا.

بهنده دواى توێژینه وهیه کی زۆر گهیشه ئهوه دهره نجامه ی که ئهم سی پۆچوونه هیچیان پرویان نه داوه، چونکه ئهم پروداوانه له دواى هاتنی یه نجوی و مه نجوی دیت، له کاتی کدا ده جال هیشتا دهره نچووه چ جای ئهوه ی یه نجوی و مه نجوی بیت (خوای گه وره له هه موومان زاناتره).

هاتنی دهسه لاتداریک به ناوی (القحطانی)

له کۆتایی بوونه وهر کاتیک که دنیا به رهو تیکچوون و کۆتایی دهروات، پیاویک له ناو (قحطانی) هکاندا پیدایه دهییت که دهسه لات داریکی به توانا دهییت و خه لکی ملی بۆ که چ ده کهن و له ژیر سایهیدا کۆده بنه وه، مه به ستیش له (قحطان) عه ره به کانی ولاتی یه مه نه که به ره چه له کی ره سه نی عه ره ب ناسراون و عه ره بی ولاته کانی تر له وانه وه سه ره چاوه یان گرتووه.

پیشه و نه بو هور په ره (ﷺ) ده لیت: پیغه مه به ری خوا (ﷺ) فەرمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ قَحْطَانَ يَسُوقُ النَّاسَ بِعَصَاةٍ).^(۱)

واته: قیامهت هه له ناسیت هه تا پیاویک له قحطان ده ره ده چیت به گۆپاله که ی خه لکی ده داته پیش خوی.

ئه م فەرمو ده ئاماژه به بۆ ئه وه ی وه کو چۆن شوان مه رو مالات ده داته پیش خوی ئه ویش به هه مان شیوه ده کات، وه خه لکیش گۆپرایه لی ده کهن و ملی بۆ که چ ده کهن.

پیشه و قورطبی (ره مه ته خوی لی ییت) ده لیت: (يَسُوقُ النَّاسَ بِعَصَاةٍ) ئه وه ده گه یه نیت که خه لکی له سه ره ده می ئه ودا ریک و راست ده بن و له ده ویدا کۆده بنه وه، مه به ستیش به (عصاه) خودی گۆپاله که ی ده سه تی نه، به لکو ئاماژه به بۆ ئه وه ی خه لکی گۆپرایه لی ده کهن ئه ویش ده سه لات ی ده ییت به سه ریاندا، هه ره چه نه ده به لگه شه له سه ره ئه وه ی که ره قی و توندیشیان له گه ل به کار ده هینیت^(۲).

(۱) صحيح البخاري (۲۴۵ / ۱۲) باب: ذكر قحطان، برقم: (۳۵۱۷).

(۲) التذكرة، للإمام القرطبي، لا ۶۳۵.

پیشهوا نوعیمی کورپی همماد (پهحمهتی خوی لی بی) له پیشهوا ئیبنو عهباسهوه(ﷺ) دهگیرتهوه که فرمویهتی: (وَرَجُلٌ مِّنْ قَحْطَانَ، كُلُّهُمْ صَالِحٌ لَا يُرَىٰ مِثْلُهُ)^(۱).

واته: پیاوټکیش له (قهحطان) دهسهلات دهگیرته دهست، نهوانه همویان پیاو چاکن.

بهلام نهوندهی من بوی بچم نهویه: که خهلك راپیچکردنی به گوچانیک پیناسیه بو گوټرایهلی خهلك بوی، وه مل کهچیان بو فرمانهکانی، بهلام نهوهی که پیشهوا (قورټبی) نامارهی پیکردوه بهلگهیه لهسهر توندو تیژی و دل رهقی لهسهریان بهرامبر ههموو خهلكی، نهم پیاوه دل رهق و تونده دهبی بهسهر خهلكی خراپهکارو تاوانکه بهسهر خهلكی خراپهکار، چونکه نهم پیاوه (قهحطان)یه پیاوټکی چاکه، بهدادپهروهی حوکم دهکات، بهلگهشمان نهویه که پیشهوا ئیبنو ههجر (پهحمهتی خوی لی بی) دهگیرتهوه له پیشهوا نوعیمی کوری همماد (پهحمهتی خوی لی بی) که به ږنگایهکی زور راست و دروست و بههیز دهگیرتهوه له پیشهوا عهبدوللای کوری عهمر(ﷺ) که باسی کردوه له خهلیفهکان له پاشان گوتویهتی: یهکی له خهلیفهکان پیاوټکه له قحطان.

ههر چهنده له هیچ فرمودیهکی (صحیح) کات و سهردهمی دهسهلات دارتی نهم پیاوه دیاری نهکراوه بهلام بهشیک له زانایان پیان وایه که لهدوای وهفاتی پیشهوا (محمدهدی مههدی) و سهردهمی پیغمبر عیسا (سهلامی خوی لیبت) پهیدا دهبت.

پیغمبره خوا (ﷺ) فرمویهتی: (سَيَكُونُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي رَجُلٌ يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا، ثُمَّ مِنْ بَعْدِهِ الْقَحْطَانِيُّ، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا هُوَ دُونَهُ)^(۲)

(۱) الفت، نعیم بن حماد، (۱۱۵ / ۱) برقم: (۲۶۴). وأخرجه بإسناد جيد.

(۲) الفت، نعیم بن حماد (۳۸۳ / ۱) برقم: (۱۱۴۶).

واته: له ټال و بهیټي من پیاوړک پهیدا دهیټ زهوی پر دهکات له دادپهروهري
وهکوو چوڼ پر بېوو له ستم کاري، له پاش نهویش (قهحطان)ی دیت، سویند
بهودی که منی به هق ناردوو قیامت لهو تیناپهړیت.

پیشهوا نهرطای کوری مونذیر (پرحمتهی خوی لی بی) که یهکیکه له
تابیعینیهکانی خه لکی شام دهفرموی: (بَلَّغْنِي أَنَّ الْمَهْدِيَّ، يَعِيشُ أَرْبَعِينَ عَامًا، ثُمَّ
يَمُوتُ عَلَى فِرَاشِهِ، ثُمَّ يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ قَحْطَانَ مَثْقُوبُ الْأُذُنَيْنِ، عَلَى سِرَّةِ الْمَهْدِيَّ، بِقَاوُهُ
عَشْرِينَ سَنَةً، ثُمَّ يَمُوتُ قَتْلًا بِالسَّلَاحِ..)^(۱).

واته: ههوا لم پې گهیشتهوه که مهدی چل سال دهری، پاشان لهسر جینگه
دهمریت، پاشان پیاوړک له (قهحطان) دیت هردوو گوئی سمراوه (کون کراوه)
لهسر ری و شوینی مهدی حوکم دهکات، بیست سال دهمیتتهوه، پاشان به
کوشتن دهمریت.

پیشهوا نیبنو حهجر (پرحمتهی خوی لی بی) دهلیت: هر چنده فرموده که
بهرز کراوتهوه بو پیغه مبهري خوا (ﷺ) بهلام سنده کهی (ضعیف)ه، بهلام
قسه کهی (أرطاة) هر چنده (موقوف)ه بهلام سنده کهی فرموده که راستره^(۲).

بهلام لیږدها پرسیارنک دروست دهیټ، ثایا (قهحطان)ی کهسیکی دادپهروهري
یان ستمکاره ؟

زانایان دوو بوچوونیان ههیه :

یه کهم: دهلین: پیاوړکی چاکه، وهکو پیشهوا نیبنو حهجر فرموده که ریوایهت
دهکات، که بهراستی نهویشیان بههیزترو پهسندترة.

دووه م: پیاوړکی ستمکارو کهله پرقه، وهکو پیشهوا قورتویی (پرحمتهی خوی
لی بی) هیناویتهی له کتیبی (التذکره) که نهویشیان بی هیزه .

(۱) الفت (۱/ ۴۰۲) برقم: (۱۲۱۴).

(۲) فتح الباری بشرح صحیح البخاری (۵۴۶/۶).

دەرچوونی پیاویک به ناوی جههجاه

پیغه مبهری خوا (ﷺ) باس له هاتنی دهسه لاتاریکی تر دهکات به ناوی (جههجاه)، نه بو هورپیره (ﷺ) دهلیت:

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویهتی: (لَا يَذْهَبُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ مِنَ الْمَوَالِي يُقَالُ لَهُ: جَهَّاهُ)^(۱).

واته: شهو و رۆژ کۆتایان نایهت ههتا پیاویک له (مهوالی) دهبیته خاوهن مولک و دهسه لات پێی دهگوتریت (جههجاه).

(مهوالی) کاتی خۆی بهو کهسانه دهگوترا که له پچهله کدا عه پهب نه بوون و له قهومه کانی ترن بهلام له ژیر دهسه لاتنی عه پهبدا بوون به موسلمان.

(جههجاه) به کهسیک دهگوتریت که دهنگی گهرو بهرز بیته و زۆر هاوار بکات... ههه چهنده ههندیگ له زاناکان وهکوو پێشهوا قورتوبی (پهحهتهی خوای لی بیته) پێی وایه که (جههجاه) و (قهحطانی) ههردووکیان یه کهس بن، بهلام له فرموده کهدا ناشکرا دهرده کهوێت که دوو کهسی جیان چونکه (قهحطانی) پیاویکی عه ره به بهلام (جههجاه) عه ره به نیه به لکو پیاویکه لهو (مهوال) یانهی که له ژیر دهسه لاتنی عه پهبه کاندای موسلمان بوون.

(۱) صحیح: مسند الإمام أحمد (۱۵۶/۱۶) رقم الحديث (۸۳۴۶).

- ۷ -

سہرہ لَدانی
دو کہ لَیْکی گہ ورہ (الدخان)

سهره‌لدانی دوکه‌لیکی گه‌وره (الدخان)

یه‌کیکی تر له نیشانه گه‌وره‌کانی نزیك بوونه‌وی هاتنی پوژی دوابی سهره‌لدانی دوکه‌لیکی گه‌وره‌یه که سهرتا‌پای خه‌لکی له‌سهر زه‌وی ده‌گرته‌وه، سه‌باره‌ت به‌و دووکه‌له‌ خوی گه‌وره ده‌فرمویت: [فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾].

واته: چاوه‌پوژی به‌ پوژیك دیت ناسمان دوکه‌لیکی دیارو ناشکرا له‌گه‌ل خوی ده‌هینیت، خه‌لکی ده‌گرته‌وه‌و دایان ده‌پوشیت، نه‌و دوکه‌له‌ سزایه‌کی به‌ نازاره.

{يَغْشَى النَّاسَ} نه‌و دوکه‌له‌ له‌ناوچه‌کانی یه‌مه‌نه‌وه دیت که هه‌موو دونیا ده‌گرته‌وه، هه‌موو شارو گوندیک ده‌گرته‌وه.

نه‌و دوکه‌له‌ هه‌موو دونیا تاریك ده‌کات، هه‌موو جیهان داده‌گریت به‌سهر که‌سی باوه‌پ‌داردا وه‌کو هه‌لامه‌تیکی ناسایی ده‌رده‌که‌ویت به‌لام بو سهر بی‌باوه‌پ‌ران وه‌کو ناگریک ده‌بیت به‌سهر سه‌ریه‌وه.. هه‌روه‌کو له‌ داهاتوودا به‌ درێژی باسی ده‌که‌ین.

پیشه‌وا حوزیفه‌ی کوپی نوسه‌یدی غیفاری (ع) ده‌لیت: (اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ) عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ، فَقَالَ: مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ - فَذَكَرَ - الدُّحَانَ، وَالذَّجَالَ، وَالْدَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسْفٍ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٍ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ^(۱).

واته: جارێکیان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لیمان ده‌رکه‌وت له‌ کاتی‌که‌دا ئیمه‌ خه‌ریکی قسه‌و باس بووین، فره‌موی: نه‌وه باسی چی ده‌که‌ن؟ گوتمان: باسی

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتی، باب الآيات التي تكون قبل الساعة، (۲۲۲۵/۴) ورقمه (۲۹۰۱).

پۇژى دوايى، فەرمى: پۇژى دوايى نايەت ھەتا دە نىشانە لە پىش ھاتنىدا نەيىن، پاشان فەرمى: دوکەل و دەجال و دابىو ھەلھاتنى خۆر لە خۆر ئاواو دابەزىنى عىساي كورپى مەرىم (سەلامى خواي لىيىت) و يەنجوج و مەنجوج و سى پۇچوون پۇچوونىك لە خۆر ھەللات و پۇچوونىك لە خۆر ئاواو پۇچوونىك لە دورگەي ەدرەب، وە كۆتايى ئەوانەش ئاگرىكە لە يەمەن دىتە دەر خەلگى راو دەنىت بەرەو شوىنى ھەشر كرنىيان.

لە رىوايەتتىكى تردا دەفەرمىت: (إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: خَسَفٌ بِالشَّمْسِ، وَخَسَفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفٌ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَالْدُّخَانُ وَالْجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ فُجْرَةٍ عَدَنِ تَرْحَلُ النَّاسَ) وفي رواية (وَالْعَاشِرَةُ: نُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ).^(۱)

واتە: پۇژى دوايى نايەت ھەتا دە نىشانە پرو دەدات: پۇچوونىك لە خۆر ھەللات و پۇچوونىك لە خۆر ئاواو پۇچوونىك لە دورگەي ەدرەب و دوکەل و دەجال و دابەو يەنجوج و مەنجوج و ھەللاتنى خۆر لە خۆر ئاواو ئاگرىكە لە ھەلھاتنى ەدەن دەردەچىت و خەلگى كۆچ پى دەكات، لە رىوايەتتىكى تر دەلىت: دەيەمىنيان دابەزىنى عىساي كورپى مەرىمە (سەلامى خواي لىيىت).

پىشەوا ئىبنو كەئىر (وہمەتى خواي لىيى) لە تەفسىرەكەيدا لە (ئەئەر) ئىكى (صحيح) لە پىشەوا ەبدوللاي كورپى ەبباسەو (ﷺ) دەلىت: پىشەوا ەبدوللاي كورپى مولەيكە (ﷺ) دەگىرەتەو كە فەرمىەتى: (عَدُوْتُ عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: مَا مِثُّ اللَّيْلَةِ حَتَّى أَصْبَحْتُ. قُلْتُ: لِمَ؟ قَالَ: قَالُوا طَلَعَ الْكُوكَبُ ذُو الدَّنْبِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَكُونَ الدُّخَانُ قَدْ طَرَقَ، فَمَا مِثُّ حَتَّى أَصْبَحْتُ)^(۲).

(۱) صحيح مسلم، كتاب الفتن، باب: في الآيات التي تكون قبل الساعة، (۱۷۸ / ۸) برقم: (۷۶۶۷).

(۲) تفسير القرآن العظيم (۷ / ۲۴۹). قال ابن كثير: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ حَبْرُ الْأُمَّةِ وَتَرْجُمَانِ الْقُرْآنِ.

واته: پوژيکيان سر له بهیانی سەردانی ئیبن و عەباس(ﷺ) کرد گوټی: ئەم شەو تا بهیانی نەخەوتووم، گوټم بۆ؟

گوټی: گوټیان ئەستێرە کلک دارەکە دەرکەوتوو، منیش ترسام دووکەڵەکە سەری هەڵدايیت، ئیتر تا بهیانی خەوم لێنەکەوت.

بەلگەش لەم هەواڵە ترسی پێشەوا ئیبنو عەباس(ﷺ) بوو لەو دووکەڵە، کە یەکیکە لە نیشانەکانی کوټایی بوونه وەر.

لەم ئایەت و فەرمووە پیرۆزانە بۆمان دەرەکەوت کە هاتنی ئەو دووکەڵە یەکیکە لە نیشانە گەورەکانی هاتنی پوژی دوايی، وە زیان و نازاریکی گەورە بە بیح باوەڕان دەگەیهنیت بەلام زیانیکی ئەو تۆی بۆ باوەڕداران ناییت، ئەمەو لە فەرمووەکاندا بە تەواوی کاتی هاتنی ئەو دووکەڵە دەست نیشان نەکردووە هەروەها ھۆکارەکەشی روون نەکردۆتووە، بەلام شیخ (محەممەد رەسول بەرزنجی) پێی وایە کە ئەو دووکەڵە لە دواي هاتنی (یەنجوج و مەنجوج) پوو دەدات وە سێ پوژ دەخایەنیت^(۱).

لە ڕیوایەتێکی تردا هاتوووە دەلیت: چل پوژ دەخایەنیت بەلام هیچ کام لەم ڕیوایەتانە ناتوانریت پستی پێ ببەستریت، هەر چەندە ئەگەر ڕیوایەتی چل پوژەکە راستر بیټ ڕپی تێدەچیت کە ئەو دووکەڵە هەمان ئەو دووکەڵە بیټ کە پێشتر باسمان لێوێ کرد کە لە ناکامی جەنگی جیهانی سێھەمدا چوار دەوری زەوی دەگریت و تیشکی زۆر لە زەوی دەبریت و ئەو چل پوژە دەخایەنیت کە فیتنەي دەجالی تیدا بەرپا دەبیټ^(۲).

پێشەوا قورئویی (رەحمەتی خۆی لێ بیح) دەلیت: ئەم دووکەڵە لە پاشماوێ ناگری دۆزەخە^(۳).

(۱) الإشاعة لأشراط الساعة، شيخ محمد البرزنجي، لا ۲۶۸.

(۲) نیشانەکانی پوژی دواي و رووداوێکانی پێش هاتنی، هاوړی محمد ئەمین، لا ۲۵۸-۲۵۹، چاپی پێنجەم ۲۰۰۵.

(۳) التذكرة، (لا ۷۴۰).

مامۆستا (هاورپ) ده‌لێت: من زیاتر وای بۆ ده‌چم که نه‌و دوکه‌له‌ی کۆتایی بوونه‌وهر په‌یوه‌ندی به‌ هیچ کارێکی سهر زه‌ویه‌وه نه‌ییت وه‌ جیاوازی بیت له‌و دوکه‌له‌ی که له‌ ئاکامی جه‌نگی جیهانی سی‌هه‌مدا په‌یدا ده‌ییت به‌ به‌لگه‌ی نایه‌ته‌که‌ی سورته‌ی (الدخان) که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرموی: [فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾].

واته‌: چاوه‌پێ به‌ پۆژێک دێت ئاسمان دوکه‌لێکی دیارو ئاشکرا له‌ گه‌ل خۆی ده‌هینیت، خه‌لکی ده‌گرێته‌وه‌و دایان ده‌پۆشیت، نه‌و دوکه‌له‌ سزایه‌کی به‌ ئازاره‌.

واته‌: دوکه‌له‌که‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ دێت و زه‌وی ده‌گرێت نه‌ک له‌سهر زه‌وی په‌یدا ببێت که پێ ده‌چیت هۆکاره‌که‌ی تێپه‌ربوونی زه‌وی بیت به‌ناو یان له‌ نزیک په‌له‌ هه‌ورێکی گازی چر له‌ پاشماوه‌ی مادده‌ی که‌ونی که له‌ زۆر شوێنی بۆشاییه‌کانی ئاسماندا نه‌و په‌له‌ هه‌ورانه‌ به‌دی ده‌کرت، هه‌روه‌ها نه‌و نه‌ستیره‌ کلکدارانه‌ی که به‌ بۆشاییه‌کانی ئاسماندا ده‌سورپێنه‌وه‌ به‌دوای خۆیاندا تهم و خومار و دوکه‌لێکی زۆر به‌جێ ده‌هێلن که به‌ شیوه‌ی کلک به‌ دوايانه‌وه‌ ده‌بهریت.. جارێک له‌ جاران یه‌کێک له‌و نه‌ستیره‌ کلکدارانه‌ به‌شیویه‌کی وا له‌ زه‌وی نزیک ییته‌وه‌و که تهم و خومارو دوکه‌لی بگاته‌ زه‌وی و بیته‌ هۆی پروودانی نه‌و دیارده‌ی دوکه‌له‌ی که به‌یه‌کێک له‌ نیشانه‌کانی نزیک بوونه‌وه‌ی هاتنی پۆژی دوا‌یی مه‌زه‌نده‌ کراوه‌، نه‌وه‌شی زیاتر نه‌و بۆچونه‌ له‌ قه‌ناعه‌تمان نزیک ده‌کاته‌وه‌ فهرموده‌که‌ی پێشه‌وا ئیبنو عه‌بباسه‌ (رحمه‌الله) که سه‌ره‌له‌دانێ دوکه‌له‌که‌ په‌یه‌وست ده‌کات به‌ ده‌رکه‌وتنی نه‌ستیره‌یه‌کی کلکداره‌وه‌، به‌لام نه‌مانه‌ هه‌مووی هه‌ر له‌ چوار چێوه‌ی بۆچون و هه‌ولێ تایبه‌تی خۆمان بۆ لیکدانه‌وه‌ی پرواده‌که‌ ده‌مییته‌وه‌ نه‌ک وه‌ک راستیه‌کی حاشا هه‌له‌نگر، خوای گه‌وره‌ش له‌ هه‌مو که‌س زاناته‌ره‌.

وه‌ پێوسته‌ نه‌وه‌ش بزانی که نه‌و دوکه‌له‌ جیاوازه‌ له‌و بایه‌ی که له‌ ئاخ‌ر زه‌ماندا رۆحی ئیمانداران ده‌کیشیت، به‌ پشتیوانی خوا له‌ داها‌توودا باسیان ده‌که‌ین، چونکه‌ له‌ دوا‌ی نه‌و بایه‌ هیچ باوه‌رداریک له‌سهر زه‌وی نامییت، به‌لام

له کاتی دووکه له که باوهردار و بیباوهږ له سهر زهویدا همن و دوکه له که کارنکی شو تو له سهر موسلمانان ناکات^(۱).

پیشهوا نیبنو مه سعود (ﷺ) رای وایه نهم نیشانه به سهرچووهو تپه پریوه، پیشهوا موسلیم (په حمه تی خوی لی بی) له صهیحه کهیدا له مه سروق ده گیرته ده لی: له لای (عبدوللا) دانیشتبوین، نهویش له نیوانماندا پراکشابوو، پیاوړنک هاته لای و گوتی: نهی (نهو عبدوړه حمان) حیکایهت خواننیک له بهر دهرگه کانی کینده دانیشتووهو باسی هاتنی نیشانهی دوکه له که دهکات که گیانی کافره کان ده کیشی و، بروادارانیش تووشی په سیو (هه لامهت) ینک دهکا، (عبدوللا) به توړه یی دانیش و گوتی: نهی خه لکینه له خوا بترسین و پارنیزگارین، ههریه که له نیوه شتیکی زانی با بیللی، نهو هی نه یزانی با بللی: خدا زانتره، زانایی ههر یه کیکتان له وه دایه که شتیکی نه زانی بللی: خدا زانتره، چونکه خدا به پیغه مبه ره کهی (ﷺ) فرمووه: [قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ] (۸۶)^(۲).

واته: نهی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بللی: له بهرام بهر پراگیان دنی قورثان و دینی خوا شتیکی له نیوه ناخوایم و له وکه سانهش نیم که به درو شتیکی به خو یانه وه ده نین.

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) که دیتی خه لک پستی تیده کهن فرمووی: خودایه تووشی (۷) سالی وه (۷) ساله کهی یوسفیان بکهی.. ده لی: جا تووشی قات و قریه کی واهاتن هه موو شتیکی بنبرکرد، تا وایان لی هات له برسان پیسته ی مرداریان ده خوارد، که یه کیشیان له ناسمان دهر وانی، شتیکی وه که لی ده هاته بهرچاو، جا (نهو سوفیان) هاته لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) گوتی: نهی محهمه د (ﷺ) تو فرمان به تاعه تی خدا و په یوهندی خزمایه تی ده کهی، وا هوزه کت فو تان، ده له خوا بویان بپاړیوه، خوی گه ورهش فرمووی: [فَارْتَقِبْ

(۱) نیشانه کانی روژی دواپی، لا ۲۵۹-۲۶۰.

(۲) سورة ص، الآية: (۸۶).

يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا
 اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أَفَنُكْفِيهِمُ الذِّكْرَ وَوَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

واته: چاوه‌پوانی پۆژێك بن كه ناسمان دوكه‌لیكى ناشكرا دیتى، هه‌مو
 خه‌لكى داده‌گرێ و سزایه‌كى پڕ ژان و ده‌رده. په‌روه‌ردگارا سزایان لێ لاده‌ی
 ئیمه‌ بپروادارین. به‌ چ شیوه‌یه‌ك په‌ند وهرده‌گرن له‌ كاتیكه‌دا پیغه‌مبه‌ریكى
 پونكه‌روه‌یان بۆ هاتوه، پاشان پروویان لێ وهرسو‌پاندو وتیان: شیتێكه‌و ئهم
 شتانه‌ی لێ فیژكراوه. ئیمه‌ كه‌ نازاریك هه‌لده‌گرن و ئیوه‌ش ده‌كه‌رینه‌وه‌ سه‌ر
 ئایینه‌كه‌تان.

گوته‌ی: نایا سزای دوایین هه‌لده‌ستی؟! [يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا
 مُنْقِمُونَ ﴿١٦﴾]

واته: پۆژێك ئه‌وان به‌ نه‌شكه‌نجه‌ی سه‌خت ده‌گرن، به‌راستی ئیمه‌ تۆ له‌
 ده‌ستێن^(١).

پیشه‌وا ئیبنو مه‌سعود (رضی الله عنه) رای وایه‌ تپه‌ریوه‌و پڕیداوه، به‌لگه‌شی ئه‌وه‌یه
 كه‌ ئه‌و سزایه‌ی له‌ پۆژی دوایدا كافران دووچارى ده‌بن له‌سه‌ریان هه‌لناستی،
 ده‌قی ئایه‌ته‌كه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ خودا كه‌مێك نه‌شكه‌نجه‌ی لێ به‌رزكردنه‌وه،
 كۆمه‌لیك له‌ پیشینانی‌ش هه‌مان راویو‌چوونی ئیبنو مه‌سعودیان هه‌یه، وه‌كو
 پیشه‌وايان مو‌جاهیدو ئه‌بولعاليه‌و ئیبراھیمی نه‌خه‌عی و ضه‌حاك و عه‌طیه‌ی
 عه‌وفی و ئیبنو جه‌ریر (په‌حمه‌تی خوای لێ بێ) ^(٢).

پیشه‌وا ئیبنو كه‌ثیر (په‌حمه‌تی خوای لێ بێ) ده‌لیت: هیشتا نیشانه‌ی
 دوكه‌له‌كه‌ نه‌هاتوه، هه‌روه‌كو پیشه‌وا ئه‌بو مالیکی ئه‌شعه‌ری (رضی الله عنه) ده‌لیت:

(١) صحیح مسلم: (٢١٥٧/٤)، برقم: (٢٧٩٨). مة‌به‌ستیش لقم رۆژه‌ رۆژی به‌درة، نیشانه‌ی دوكه‌ل
 و سزای سه‌خت و ئایه‌تی (لیزام) و ئایه‌تی (روم) به‌سه‌ر ضوون.

(٢) تفسیر القرآن العظیم، ابن کثیر (٢٤٧/٦).

يُغْفِرُ مَغْفِرَةً لِّكَ وَ يَأْخُذُ الْكَافِرَ فَيَنْتَفِخُ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ كُلِّ مَسْمَعٍ مِنْهُ، وَالثَّانِيَةُ الدَّابَّةُ، وَالثَّالِثَةُ الدَّجَالُ^(۱).

واته: پهروه د گارتان له سچ شت ناگاداری کردونه توه: دوکه لیک که وه کو هه لامهت نیماندار ده گریټ و کاری لږ ده کات، وه کافریش به جوړیک ده گریټ که هه لی ده نوسینیت تا وای لږ دیت له هه موو درچه یه کی له شیه وه دیته در، وه دوو هه میشیان دابهو سییه میشیان ده جال.

پیشه وای ټیبنو که ټیر (په حمه تی خوی لږ بی) باسی نه وهی کردوه که نه و رایه ی ده لی: هیشتا دوکه له که نه هاتوه، و ته ی پیشه وایان عه لی کوړی نه و تالیب و نه بو سه عیدی خودری و ټیبنو عه بیاس و حه سنی به صریه (په زای خویان له سهر بیت) که نه مهش به لگه یانه:

نه و فرموده صه حیج و حه سنانه ی که له م بابته وه هاتون و به لگه ی نه و نه که نیشانه که هیشتا نه هاتوه.

۲- که خوی گه وړه ده فرموئ: [فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۝۱۰].

واته: چاوهړی به روژیک دیت ناسمان دوکه لیک دیارو ناشکرا له گه ل خوی ده هینیت.. واته: دوکه له که دیارو ناشکرایه و نه ندیشه و خه یال نیه، وه کو ټیبنو مه سعود بو ی چوه.

۳- خوی مه زن ده فرموئ: [يَغْشَى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۱]. مه به ست هه موو خه لکه.. جا نه گهر مه سه له که خه یالی بوایه و تایبه ت بایه به موشریکه کانی مه که که، نهیده فرموو [يَغْشَى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۱].

پیشه وای نه وهی (په حمه تی خوی لږ بی) له باره ی نه م فرموده یه (انها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آياتٍ، فذكر، الدخان...) ده لیت: نه م فرموده یه

(۱) جامع البيان (۱۱۴/۲۰) وتفسير ابن كثير (۲۳۵/۷) وقال ابن كثير اسناده جيد.

قسهی پالپشتی نهوانهیه که دهلین: دوکهله که گیانی بیپروایان دهستی، و برواداران توشی شتیکی وه که ههلامهت دهکات و هیشتاکه نههاتوه، بهلکو له نزیک کۆتایی بونه وەر پروودهات، پیشتیش باسی نهوه کراوه که نیبنو مهسعود رپتی کردۆتهوه، نهوهی پرویداوه بریتیه لهو قات و قریهی که توشی قورهیش بووه، تا وایان لیهااتوه لهنیوان خۆیان و ئاسماندا شتیکی وهکو دوکهلیکیان هاتۆته بهرجاوان، کۆمهلیکیش ههمان پای نیبنو مهسعودیان ههبوو.. رایهکهی تریش وتهی پیشه وایان (حوزهیفه و نیبنو عومهر و حهسهن) بووه، حوزیفهش له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) گیراوهتهوه که چل پۆزان له زهویدا دهمی، جا بۆ کۆکردنهوهی نهم دوو شوینه واره، نهوه ههله گری که دوو دوکهل بن^(۱).

ماوهیه کیش پیش نیستا دووکهلیکی زۆر گهوره له ئایسلهندا سهری ههلهداو خهلیکی باسی نهویمان دهکرد که نهم دووکهله یهکی له نیشانه گهوره کانی هاتنی پۆزی دواپی ییت، ههله بهته نهم دهنگۆیهش هیچ بنچینهیهکی نهبوو.

کورتهیه که له دووکهله کهی ئایسلهندا:

نهو کاتهی مرۆف دهسته و سانه بهامبهر کارهساته کهی ئایسلهندا که زیانه گیانیه کانی هیچ نهبوون و نهبووه کارهساتیک که ههپهشه له مرۆف بکات له جیهاندا، بهلام تا قهدهریک مرۆف هینده دهسته و سان مایهوه که فروکه خانه کانی نهو روپا هه موومانای سه رسام کرد.

له هه ندیک فروکه خانه خهم و دلتهنگی گهشتیاران بیده سه لاتی ئینسانه کانی نهم سه دهی بیست و یه کهی تووشی شۆک دهکرد، له کاتی کهدا هیشتا نهو هه په شهیه هینده بلاو نه بوو که ته وای جیهان بخاته ژیر رکیفی خۆیه وه، هه ر بۆیه نهو پرسیاره ی له بهردهم مرۆفایه تیدا جینگه به هه موو پرسیاره کان لیژده کات نهو بهیه تۆ بلی مرۆف هینده بی ده سه لات پامینیت بهرامبهر کاره ساته سروشتی به کان و له گه ل پيشکوهتنی نهو ته کنه لوژیایه دا نهو ترس و دل پاوکی به پامالیت.

(۱) شرح النووي علی مسلم: (۲۷/۱۸).

کاره ساتی بورکان و ته قینه وه کانی بورکانی نایسله ندا نه وهی سه لماند که چون به پروداویکی سروشتی ساده و ته نیا یه ک بورکان هاتوچوی ناسمانی له مروف په کخست و ته نانه ت مروفایه تی نه وهندهی دله پراوکی به رامبه ر کاره ساته که پیوه دیاربوو هینده زیانه ماددهیه کانی نه خوینده وه که بهر نه و کۆمپانیا فرۆکه وانیانه که وتن، ته نانه ت حاله تی ترس گه یشته نه وهی نه و دوکه له درێژه بکیشیت و ته قینه وه کان کاره ساتی سه رسوپه ینه ری دیکه به دوا ی خویدا به ییت.

نه و گرکانانه که له ناوچه ی (ئیقجافجا لاگوکول) ی خوره لاتنی پایته ختی نایسله ندا بو یه که مجار له سال ی ۱۸۲۱م پرویداوه و دوا ی سه دان سال چالاک بووه و له ۲۰۱۰/۴/۱۴ ع دا کاریگه ریه کی به ته وای دهرکه وتوو و دوو ههفته ته قینه وه کانی بهردهوام بوو، بویه مروف ههقی خویه تی بیریکاته وه که پیده چیت له سال ی ۱۸۲۱م دا مروقه کانی نه م هه ساریه هینده ی نیستا له دله پراوکی دا نه ژیا بن به رامبه ر به م جو ره کاره سات و پرودا وانه، چونکه نه ته کنه لوجیا هینده پیشکه وتوو بووه تا مروف بیر له وه بکاته وه فریا ی ده که ویت، نه ژینگه ش به و پله یه ی نیستا له ژیر مه ترسیدا بووه، بویه نه گه ر مروف به پروداویکی ساده و په ککه وتنی پینگه ی ناسمانی تووشی تیرامان بیت، نه ی نه گه ر سه ی پینگای وشکانی و ناویشی که وته مه ترسیه وه چون به رامبه ر سروشت دهسته وسان ده بیت.

- ۸ -

هەلاتنى پۈژلە پۈژئاوا

ههلاتنی رۆژ له رۆژئاواوه

یهکیکی تر له نیشانهکانی کۆتایی بونه وەر که گه وەر و بچوک دهیبن له گۆرانیکاریهکانی کتوپر له سیسته می گهردووندا.

رۆژیك خهلكی له خه و ههلهستن خۆر ههلهنایهت، خهلی به درێژایی ئه و رۆژه چاوهپێ دهکهن خۆر ههله بیت بهلام ههلهنایهت بۆیه له تاریکیهکی نۆتهکدا ئه و رۆژه دهبنه سه ر، له رۆژی دووه میشتا ههلهنایهت ههروه ها له رۆژی سییه میشتا به هه مان شیوه، تی نها ئه و که سانه به و حاله ته ده زانکه شه و ههلهستن.. بهلام نهوانه ی که شه و ههلهناسن هه رگیز ههستی پێناکه یاخود ههستی پێ دهکهن بهلام وه ک ماندوبوون و تیکشکاندنیک ته ماشای دهکهن و خهلكی له تاریهکی نوکه تدا زیان دهبنه سه ر، بۆیه پێش ههلاتنی رۆژ له رۆژئاواوه سی رۆژان خهلكی چاوهپێی ههلاتنی رۆژ دهکهن بهلام ههلهنایهت!!

ئه م رۆژه بۆ ههلهنایهت خهلكی نازان!! پاشان له رۆژی چواره م له ناکا و تیشکی خۆر له خۆرئاواوه سه ره له دینیت^(۱)!

ئه مهش بارودۆخیکی ترسناک بۆ خهلكی دینیته پێش و ماوه ی سالیک دهخایه نیت...

ههلهاتنی خۆر له خۆرئاواوه یهکیکه له نیشانه گه و رهکانی رۆژی دوا یی و تیکچوونی شیرازه ی زهوی و گهردوون، راستی رووداوی ئه م دیاردیهش له کۆتاییهکانی ته مه نی زه ویدا به دهقی قورئان و سونهتی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) سه لمی تراوه، خوا ی په روه ر دگا ر ده فهرمو ی: [لَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِمْتِنَانًا لَّا تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا].

(۱) الإشاعة لأشراط الساعة (لا ۲۸۸).

واته: نهو پوژهی که ههندیك له نیشانهو بهلگهکانی خوی پهرهرد گارت دین و دهردهکهون، هیچ کهسیك دوی نهو باوهر هینان سوودی پین ناگهیهنیت نه گهر پیشتر باوهری نههینابیت یان له باوهر هینانهکهیدا خیروچاکهی نهکردییت. پیشهوا ته بهری (پهحمهتی خوی لی پین) له پاقهی نهم نایهته دهلیت: (وأولى الأقوال بالصواب في ذلك ما تظاهرت به الأخبار عن رسول الله ﷺ) أنه قال: ذلك حين تطلع الشمس من مغربها^(۱).

واته: نهو له پیشتر وراسترییت له واتای نهم نایهته نهو ههواله ناشکراو زورانیه که له پیغه مبهروه (ﷺ) هاتوو که دهفرمویت: نهو کاتیک دهییت که خور له خورئاواوه ههلدییت.

پیشهوا نهو هوهره (ﷺ) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمویهتی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ مِنْ مَغْرِبِهَا آمَنَ النَّاسُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ، فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ..)^(۲).

واته: پوژهی دوابی ههلساسیت ههتا خور له خورئاواوه ههلدییت، که ههلهات و خهلك بینیان ههر ههمویان باوهری پین دههینن، بهلام نهو کاتیکه که هیچ نهفسیک باوهرهینانهکهی سوودی پین ناگهیهنیت نه گهر پیشتر باوهری نههینا بییت.

حیکمهتیش له داخستنی دهرگای تهویهکردن: باوهر له زورییه لایهنهکانیدا لهسه باوهر بوون به غهیب و نهزانراو دامهزراوه، جا کاتیک خور له خورئاواوه ههلیت باوهر به چاو تیبینی دهکریت و نهزانراو غهیب نیه، ئیتر باوهر هینان لهو کاته وهکو باوهری فیرعهونی لی دیت له پیش نهو نهو نگروی نیل بییت و بخنکیت^(۳).

(۱) جامع البيان (۸/ ۱۰۳).

(۲) صحيح مسلم (۱/ ۱۳۷) باب: بيان الزمن الذي لا يقبل فيه، برقم: (۱۵۷).

(۳) صحيح علامات الساعة الكبرى، مصطفى مراد، لا ۷.

له فەرمودەیه کی تر دەفەرموی: (بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سِتًّا: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا..)^(۱).

واتە: دەست پێشخەری بکەن بۆ کاری چاکە پێش ئەوەی شەش شت ڕووبدات: هەڵهاتنی خۆر لە خۆرئاواوە.

پێشەوا عەبدوللای کوری عومەر (رضی اللہ عنہ) دەگێڕێتەوە کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویەتی: (إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجَ الدَّابَّةِ صُحَى فَأَيُّهُمَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا فَأَلْأُخْرَى عَلَى أَثَرِهَا..)^(۲).

واتە: یەکەمی نیشانەکان هەڵهاتنی خۆر لە خۆرئاواوە دەرچونی (دابە) یە لە چێشتەنگاودا بۆ سەر خەلکی، وە هەر کامێک لەم دوو نیشانەیە لە پێش ئەوی تریاندا ڕوویا ئەوا ئەوەی دیکەش دوا ی ئەو پەیدا دەبێت.

پێشەوا ئیبنو حەجەری عەسقلانی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەڵێ: ئەوەی کە دەرەکەوی ئەوەیە کە نیشانە گەورەکان دوو جۆرن:

بەشیکیان نیشانەی سەر زوین و پەییوەندیان بەسەر زەوییه وە هەیه..

بەشیکیشیان پەییوەندیان بە ئاسمانە وە هەیه، واتە: بەشیکیان (سفلی)ن، وە بەشیکیشیان (علوی)ن، دواتر دەفەرموی: لە نیشانە زەمینیەکان دیارە دەجال لە پێش هەموویانە وە پەیدا دەبێت، وە لە نیشانە ئاسمانییەکانیش خۆر لە پێش هەموویانە وە لە ڕۆژئاواوە هەڵدێت^(۳).

کەواتە فەرمودەکی پێغەمبەری خوا (ﷺ) کە دەفەرموی: (یەکەمین نیشانە خۆرە کە لە ڕۆژئاواوە هەڵدێ، تازە خەلک هەمووی ئیمان دینێت بەلام سودی نییه.. کەواتە: حەتمەن پێش ئەوەی کە خۆر لە ڕۆژئاواوە هەڵبێ).

(۱) صحیح مسلم، (۴/ ۲۳۶۷) کتاب: الفت باب: فی بقیة من أحادیث الدجال، برقم: (۷۲۴۰).

(۲) صحیح: رواه الحاكم في (المستدرک) (۴/ ۵۴۷) برقم: (۸۶۴۳). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

(۳) فتح الباري (۱۱/ ۳۵۳).

دیاره دهجالیش هاتووو (عیسا)ش هاتۆته خواری و یهئجوج و مهئجوج هاتوون و ئەو شتانه ههموویان پروویان داوه ئینجا خۆر له پۆژئاوا ههڵدێ و ئیمان هێنان سوودی نابێ، چونکه ئەو کاته کۆتایی بونه وهره نیشانه کانی خوا هێنده ئاشکران خهڵک ئیمانیکێ ناچاری دێتن نهک ئیختیاری و هیچ هونهرو ئازایهتی تێدا نییه.

ئهمهش کورتیهک بوو سهبارهت به چۆنیهتی پهیدا بوونی نیشانه دوورهکان.. جا له گهڵ ههڵهاتی خۆر له خۆژئاواوه ئیتر دهرگای تهویه کردن دادهخریت، ههر کهسیک له پێش ئەو پرووداوه باوهپی نههینا بیت و تهویهی نهکردیت ئیتر له دواي ئەو پرووداوه باوهپهینان و تهویه کردن قبول ناکریت.

ههڵهاتی خۆر له خۆژئاواوه پرووداویکی هێنده گهورهو سامناکه به جۆرێک که ههرچی خهڵکی سهر زهوی ههیه ههر ههمویان به جارێک تهویه دهکهن و باوهپدههینن، بهلام تهویه کردن له دواي بیهینی ئەو دیاردیه وهکو تهویه کردنی ئەو کهسه وایه که لهکاتی سههرمههرگدا دهیهوێت تهویه بکات بهلام لێ قهبول ناکریت.

پیشهوا ئەبو موسای ئەشعەری (رحمته الله علیه) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمویهتی: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)^(۱).

واته: خوای گهوره بهشهو دهستی دهکاتهوه ههتا خراپهکاری پۆژ تهویه بکات، وه بهپۆژ دهستی دهکاتهوه ههتا خراپهکاری شهو تهویه بکات، ههتا ئەو کاتهی که خۆر له خۆژئاواوه ههڵدێت.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۱۱۳) باب: قبول التوبه من الذنوب، برقم: (۲۷۵۹).

دیاردەدی هەلەهاتنی خۆر لە خۆرناواوە تەنھا یەک جار دەبیّت و دواتر وەک پۆژانی ئاسایی لێ دیتەو بەلام لە دواى ئەو پووداوە نیتەر تەویە لەکەس قەبۆل ناکریت و خەلکی ئەو سەردەمە تا ئەو پۆژە هەر کارێکیان کردیّت تەنھا ئەویان بۆ دەنوسریت و هیچی تریان لێ قەبۆل ناکریت، هەر وەکو دایکمان عائیشە (پەزای خۆی لێ بێ) دەفەرموی: (إِذَا خَرَجْتَ أَوَّلَ الْآيَاتِ طَرِحَ الْأَقْلَامُ، وَحُسِبَتِ الْحَقْفَةُ، وَشَهِدْتُ الْجَسَادُ عَلَى الْأَعْمَالِ)^(۱).

واتە: هەر کات یەکەمى نیشانەکان دەرکەوت (واتە: هەلەهاتنی خۆر لە خۆرناواوە) نیتەر پێنوسەکان فری دەدرێن و ئەو فریشتانەى چاکەو خراپەى مرۆف دەنوسن بەند دەکرین و لاشەکانیش شاھەتێ لەسەر کردەوکان دەدن.

لە فەرمودەیکى تر پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموی: (لَا تَنْقُطُ الْهَجْرَةُ مَا تُقْبَلُ التَّوْبَةُ، وَلَا تَزَالُ التَّوْبَةُ مَقْبُولَةً حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنَ الْمَغْرِبِ، فَإِذَا طَلَعَتْ طَبَعَ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ بِمَا فِيهِ، وَكُفِيَ النَّاسُ الْعَمَلُ)^(۲).

واتە: کۆچکردن لە پێناوی خوا پەراندنی نیه مادەم تەویە قەبۆل بکریت، تەویە کردنی بەردەوام قەبۆلە هەتا ئەو کاتەى کە خۆر لە خۆرناواوە هەلەدیت، هەر کاتێک هەلەهات، نیتەر هەموو دڵێک بەوێ کە تێی دایە مۆرى لێ دەدریت، نیتەر خەلکی پێوستیان بە کار نامیّنیت.

لە فەرمودەیکى تر پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموی: (أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ بِالْمَغْرِبِ أَبَا عَرْضُهُ مَسِيرَهُ سَبْعِينَ عَامًا لِلتَّوْبَةِ لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ قَبْلِهِ)^(۳).

واتە: خۆی گەورە دەرگایەکی لە خۆرناواوە داناوە بۆ تەویە کردن، پانتاییەکەى (۷۰) سال رێگایە، داناخرت هەتا پۆژ لە پۆژ ناواوە هەلەنەیت.

(۱) الفتى، (۲/ ۶۴۳) برقم: (۱۷۹۸).

(۲) صحيح: مسند الإمام أحمد (۱/ ۱۹۲) برقم: (۱۶۷۱) وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

(۳) صحيح: سنن الترمذی (۵/ ۴۳۷) باب: في فضل التوبة والإستغفار، برقم: (۳۵۳۶) وقال الإمام الترمذی: هذا حديث حسن صحيح.

لەم فەرمودانە بۆمان دەردەکەوت کە پڕۆژیک دیت خۆر لە خۆرئاواوە هەڵدیت ئەویش کاتیک دەیت کە هەموو ئەو نیشانانەى پێشتر باسمان کرد پروو دەدەن.

لەم فەرمودانەى پێغمەبەرى خوا (ﷺ) چەند سوودیگمان دەست دەکەوت، لەوانە:

• خۆى گەورە تەوبەى هەموو گوناھباریک قەبوڵ دەکات و لە تاوانەکانیان خۆش دەیت، وە باوەرى هەموو بیروایەك قەبوڵ دەکات پێش ئەوێ پڕۆژ لە پڕۆژئاواوە هەڵدیت.

• هەموو خەڵکیك بە موسلمان و کافرەو لەسەرتاسەرى بونەوەر بە چاوانى خۆیان دەیانبینن.

• خۆى گەورە کە پڕۆژ لە پڕۆژئاواوە هەڵدەهێت بۆ بەدەرخستنى توانای دروستکراوەکانى خۆیەتى، هەتا ئەوانەى کە لەسەر ئایینی صابیهن بزائن کە لە چ هەڵەیه کى کوشندن و تەحەددایەکیشە بۆ شۆنکەوتوانى نەمرود.

• لە کۆتاییدا هەڵاتنى پڕۆژ لە پڕۆژئاوا و کەرتبوونی مانگ و گەورەبوونی و بڵاویونەوێ ئەستێرەکان بەلگەیه کە لەسەر گەورەیی و توانایی خۆى گەورە.

پێشەوا نەبر دەر (ﷺ) دەفرموی: پێغمەبەرى خوا (ﷺ) فرمویەتى: (أَتَذَرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ الشَّمْسُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ، فَتَخِرُ سَاجِدَةً، فَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْجِعِي، ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا، ثُمَّ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ، فَتَخِرُ سَاجِدَةً، وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْجِعِي، ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا، ثُمَّ تَجْرِي لَا يَسْتَكْرِ النَّاسُ مِنْهَا شَيْئًا حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا ذَاكَ تَحْتَ الْعَرْشِ، فَيُقَالَ لَهَا: ارْجِعِي أَصْبِحِي طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِكَ، فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): أَتَذَرُونَ مَتَى ذَاكُمْ؟ ذَاكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا^(۱)).

(۱) صحيح مسلم (۱/ ۱۳۸) باب: بيان الزمن الذي لا يقبل فيه، برقم: (۱۵۹).

واته: ئايا دهزانن ئه و خۆره بۆ کۆئ دهچیت؟ وتیان: خواو پیغه مبه ره که ی چاکتر دهزانن؟ فهرمووی: ئه و دهسوپته وه تاکو دهگاته جیگای خۆی له ژێر عهرشی خوداو کړنوش دهبات، ئیتر هه روا ده مینیتته وه تاکو پئی دهوتریت: بهرز به ره وه بگه پړوه ئه و شوئنه ی که لئی هاتوی، ئه ویش ده گه پړته وه جیگه ی خۆی، ئینجا پړی دهکات تاکو دهگاته جیگای خۆی له ژێر عهرشداو دهچیته کړنوش، هه روایش ده مینیتته وه تاکو پئی دهوتریت: بهرز به وه بگه پړوه ئه و شوئنه ی که لئی هاتوی، ئه ویش ده گه پړته وه له شوئنی هه لاتنی خۆیه وه ده رده چیت و ده روات، خه لکی نکۆلی له هیچ شتیکی نا که ن تاکو دهگاته شوئنی خۆی له ژێر عهرش و پئی دهوتریت: بهرز به وه له خۆرئاوا وه هه لپی و ئه ویش له خۆرئاوا وه هه لدیت، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ئايا دهزانن ئه وه که ی رووده ات؟ ئه وه کاتی که هیچ باوه ره که ی به که لکی نایدت ئه گه ر پیشتەر باوه ری نه هینایت یان سویدیکی له باوه ره که ی وهرنه گرتیت.

له وانه یه گرفت له لای هه ندیک دروست بیّت چۆن پیغه مبه ری خوا (ﷺ) لهم فهرمووده یه دا ئاگادارمان ده کاته وه که یه که مین نیشانه کان ده رکه وتنی خۆره له خۆرئاواو ده رچوونی ئاژه له که یه له کاتی که دا له فهرمووده ی تر دا هاتوه که یه که مین نیشانه کان ده جاله، یان مه هدی.

چۆن ئه وه بگۆنچینن؟

پیشه وای ئیبنو حه جهر (رهحه ته ی خوی لی بیّت) ده لیت: له سه رجه م هه وئه له کان ئه وه په سندن ده کرت که: ده رچوونی ده جال یه که مینی نیشانه مه زنه کانه که سه ره تایی گۆرپانکاری بارودۆخه گشتیه کانه له زۆریه ی شوئنه کانی سه رزه وی، ئه وهش به مر دنی پیغه مبه ر عیسا (سه لامی خوی لی بیّت) کۆتایی پی دیت، هه لاتنی خۆریش له خۆرئاوا وه یه که مین نیشانه گه وره کانه که سه ره تایی گۆرپانکاری بارودۆخی جیهانی سه ره وه یه وه هه لسانی کۆتایی بونه وهر ته و او ده بیّت، له وانه شه ده رچوونی ئاژه له که هه ر له و خۆره دا بیّت که خۆر تیدا له خۆرئاوا وه هه لدیت، پیشه وای موسلیم (رهحه ته ی خوی لی بی) له پیشه وای

عەبدوللاى كورپى عەمرەوھ (ﷺ) گېزراۋىيە تىيەوھ كە فەرمۇيەتى: يەكەمىن نىشانەكان ھەللاتنى خۆرە لە خۆرئاۋاۋە، ھەرۋەھا پەيدا بوۋنى ئاژەلە لەسەر خەلكى لە چىشتەنگاۋدا، ھەر كامىيان پېش ئەۋى تر دەرگەوت، دوۋەم بە دوايدا پەيدا دەيىت^(۱).

ئەمەو سەبارەت بەھۆكارى روودانى ئەم دياردەيە لە ئايەت و فەرمودەكانى پىغەمبەر (ﷺ) ھىچمان بۆ باس نەكراۋە، خۋاى گەۋرەش ھەر كات ئىرادەى لەسەر شتېك بوو بە (كن فيكون) ئېك ئەنجامى دەدات، بەلام ھەر وەك لىكدانەۋىيەكى زانستىيەنە بۆ ئەو رووداۋە، مامۇستا (ھاۋرې) لە پەرتوگەكەى بەناۋى (نىشانەكانى پۇژى دوايى) دەليىت: ماۋىيەك لەمەۋىيەر ھەۋالىكىم بىست كە گوايە كۆمەلېكك لە زاناكانى گەردونناسى تەنىكىيان لە ئاسماندا بەدى كردوۋەكە پېچ دەچىت ئەستىرەيەكى كلكداريىت و دواى چاۋدېرى لىكۆلېنەۋى وورد بۆيان دەرگەوتوۋە كە رېرەۋى پۇشستەكەى بەرەو زەۋى دىت، وە دەليىن: ئەگەر لەسەر ئەو ئاراستە پۇشتەنى ئىستاي بەردەوام يىت ئەۋا بە تەنىشت زەۋى تىدەپەريىت و بە پاددەيەكى زۆر ترسانك لە زەۋى نزيك دەيىتەۋە دەيىتە ھۆى روودانى ھەندىك گۆرانكارىيى لەسەر زەۋى، يەكېك لە گرنگىرىنى ئەۋ گۆرانكارىيەنە ئەۋىيە كە ئاراستەى پۇشتەنى ئەستىرەكە بە پىچەۋانەى ئاراستەى خولاندەۋى زەۋىيەۋىيە، وە لە كاتى نزيك بوۋنەۋە تىپەربوۋنى بە تەنىشت زەۋى، بەھۆى ھىزى رايىشەنى (جاذبىيە) و خىرايى پۇشتەكەيەۋە لەۋانەيە خولاندەۋى زەۋى بەدەۋرى خۇيدا بۆ ماۋىيەكى كەم تا تىدەپەريىت رابگريىت و تەنانەت فەريەك يان نىو فەرەش گۆى زەۋى بە پىچەۋانەۋە بخوليتىتەۋە كە ئەمەش لە كاتى روودانى دەيىتە ھۆى ئەۋى كە خۆر بە پىچەۋانەۋە لە خۆرئاۋاۋە ھەلبيىت، وە دواى تىپەربوۋنى ئەستىرەكە زەۋى دەست دەكاتەۋە بە خولاندەۋى ئاسايى خۆى، ئەۋ زانايانە پىيان وايە كە ئەۋ ئەستىرە كلكدارە بۆ دەۋرىيەرى سال (۲۰۲۹)ع دەگاتە زەۋى، جا ئەگەر ئەم ھەۋالە راست يىت ئەۋا لىكدانەۋى زانستىيەنى گونجاۋە بۆ ئەۋ دياردەيە، دوۋر نىيە كە ئەۋ ئەستىرە كلكدارە ھەر

(۱) الفتح (۱۱/۳۵۳).

هه‌مان هۆکاری هاتنی ئەو دوکەڵە گەورەییە بێت کە پێشتر باسمان لێوی کرد،
خوای گەورەش لە هەموو کەس زاناترە^(۱).

پێشەوا ئیبنو حەجەر (پەرحمەتی خوای لێ بێت) لە پەرتوکه بە نرخەکی
(الصواعق المحرقة) دا دەلێت: یەکی لە کەراماتەکانی پێشەوا عەلی کۆری
ئەبو تالیب (ﷺ) خۆری بۆ گەراوەتەو، ئەمەش کاتیگ سەری پێغەمبەری
خو (ﷺ) لەسەر پانی بوو، سەروشی بۆ دابەزیو، پێشەوا عەلی (ﷺ) هێشتا
نوێژی ئێواری نەکردوو خۆری سەری نایە سوێ ئاوابوو، کاتی سەروش تەواو
پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (اللهم إن عليا في طاعتك وطاعة نبيك، فاردد عليه
الشمس، فطلعت بعدما غربت)^(۲).

بۆیە لەسەردەمی موحەممەدی مەدی جارەکی تر خۆر دەگەرێتەو؟!

بێگومان لە ناخ زەمان جارەکی تر زۆر کاری نااسایی پروو دەنەو، ئەمەش
وەکو موعجیزەیک بۆ مەرۆفی سەردەم و بۆ گەراوە بەرەو ئایینی ئیسلام و
پێغەمبەر (ﷺ).

کاتی پوژی دوازی نزیک دەبێتەو سیستەمی خۆر دەگۆڕێ و کاری نا
ناسایی پروو دەات، لەوانەیە بە پێچەوانەو خۆر لە خۆر ئاواو هەلێت.

بەو پێیە جارێکی تر زەوی دەوێستی و تیراسای خۆر وەکو جارانی لێ
دێتەو خۆر لە خۆرەلاتەو وەکو میلی سەعات دێت و ئاوا دەبێت.

(ئەنومائیل فیکوسکی) لە کتێبەکیدە (عالم فی تصادم) دا پڕوای
واوە کە سیستەمی خۆری بەرەو پروی زۆر تێکچوون بۆتەو، پڕوای وایە
کلکدارەکی گەورە بەر مەریخ دەکەوێ و لە ئاکامدا زوهری لێ پاشەکەوت
دەبێت، بۆیە زوهر وەکو میلی سەعات دەخولێتەو پێچەوانەو هەسارەکانی تر.

(۱) نیشانه‌کانی پوژی دوازی لا ۲۶۴-۲۶۵.

(۲) الصواعق المحرقة، (القاضي) لة (الشفاء) بة (صحيح) ي داناة.

ئەندازىيە نەمساۋى (ھانز ھۆريىگەر) لە سالى (۱۹۲۰)ع رايگەياندا كە راپرودو زەوى سى مانگى ھەبوو، ھەريەكە لەوانە ھىزى كىشكردن كارى تىكردوون و بەھىلكەيى خولانەو، لە دواييدا بەشيوەيەكى لەناوەر بەريەك كەوتوونى ھەموويان لەناوچون.

زاناي ئەمريكى پىسپۆر لە بينين لە دورەویدا (ئەدگار كىس) دەلى: لىرەدا سى كارەساتى گەورە زەوى گرتۆتەو، بە وردى دياريان دەكات: بەر لە (۱۰) ھەزار سال و (۲۸) ھەزار و (۱۲۵) ھەزار بەدواي يەكتردا رويان داو، لىرەدا كارەساتى تىرش ھەيەكە ھەرپەشە لە زەوى دەكات، لىرە نامازە ھەيەكە شارستانى مرويى لە ھىسابى گەردوون ودا كاتىە.

زانايانى گەردونناسى ماوھەك لەمەوېر رايانگەياندا كە ھەسارى مەريخ خىرايىەكەي كەم بۆتەو بە ئاراستەي رۆژھەلات، تا گەيشتۆتە ئەو بارەي كە لەرەلەر بىكات لە نيوان رۆژھەلات و رۆژئاوا، لە رۆژى چوارشەمى (۳۰) يۆليۆ جولەي ھەسارى مەريخ بۆ ئاراستەي رۆژھەلات وەستا!! دواي ئەو لە مانگى (اغسطس) و (سيپتەمبەر) ئاراستەي ھەسارى مەريخ گۆراو پىچەوانە بويەو بەرەو ئاراستەي رۆژئاوا، ئەم دياردەيە سەر سورھىنەرە پى دەگوتى جوولەي پىچەوانە (الحركة العكسية Retrograda motion) زانايان دەلىن: ئەو دياردەيە لە ھەموو ھەسارىەك جارێك رۆودەدات، يىگومان ئەو دياردەيە لەسەر ھەسارى زەوى رۆودەدات!!

بۆيە پىغەمبەر (ﷺ) بەيەكى لە نىشانە گەورەكانى ھاتنى رۆژى دوايى داناو، بۆيە لەكاتى ئەم دياردەيە پارانەوې ھىچ كەسك قەبول نايىت، پىغەمبەريش (ﷺ) (۱۴۰۰) سال پىش ئىستا باسى ئەم دياردە ترسناكەي كەردوو.

ترسناكى ئەم ھەوالە دەرگايەكى بانگەوازي تىر والاكرد بۆ گەرانەوې موسلمانە بى ئاگاكان و پىباوېران^(۱).

(۱) <http://www.space.com>

زانايان دەلّين: زەوى لەسەرەتاي دروست بونيدا زۆر بە خىرايى دەسوپرايەو
 كە شەوئىك دوو سەعات و پوژىكىش دوو سەعات بوو سالىكىش (۲۲۰۰)
 پوژ بوو، وورده وورده خاوبوتەو، تاوەكو ئىستا كە سالىك (۳۶۵) پوژە! جا
 دەلّين بەردەواميش خاوبوتەو بە برىكى كەم كە لە سەد سالىدا چركەيەك
 كەمترە كە لە مليونەهاو مليارەها سالى تردا دەكاتە برىكى زۆر خاوبونەو،
 كە ئەگەر كار وا بىرات ئەوا مليارەها سالى تر زەوى دەوستى و بە پىچەوانەو
 دەخوليتەو، ئەو كاتەش خۆر لە خۆرئاواو دەبىنرى كە هەلدى، كەواتە ئەم
 نيشانەيە پوژى دوايى لەعەقلى زانستيدا قبولەو دەگونجى بىي! ئەوان
 مليارەها ساليان بۆ داناه! ئىسلاميش دەلّين: هەركاتى خوا ويستى دەبىنرى (لا
 تاتىكم إلا بغته) خاوي گەورە لە پى پوژى دوايى دەبىنرى.. لە فەرمودەشدا
 لە باسى هاتنى دەجال پىغەمبەر(ﷺ) ئاماژەي بەوە كردووە كە دەجال (۴۰)
 رۆژ دەمىنيتەو پوژىكى بە هىندەي سالىكەو پوژىكى بە هىندەي مانگىكەو
 پوژىكى بە هىندەي هەفتەيەك و پوژەكانى تىرش ئاسايە! رەنگە ئەوەش هەر
 بەهۆي خاوبونەو زەويەو بىت، زانايان ئەمپو لە ئەنجامى لىكۆلېنەويەنەو
 ئەم قەسەيەيان قبولە.

دووبارە بە پىويستى دەزانم كە چىپووكى قوتايەيەكى دىكتورا بەنمەو، چونكە
 پەيوەندى بە بابەتەكەو هەيە:

موسلمانان لە بنكەي ئىسلامى لە (كييف) لە ئۆكرانيا راھاتوون لە سەر
 ئەوێ كە هەرچەند پوژىك و يەككە لە ئۆكرانيەكان دىت لە مزگەوتدا موسلمان
 دەبى.. بەلام ئەمجارە هەروا ئاسايى و سادە نەبوو، گەنجىكى ئۆكرانى كە ناوى
 (دىمىترى بولياكوف) مو قوتايى دىكتورا بە بوارى فىزىيا، هاتە مزگەوت و
 لە تەنىشت ئىمامەو دانىشت دواي نوژ، يەكە لە لاو چالاكەكانى مەكتەبى
 ناساندنى ئىسلامى مەركەزەكەشى لە گەلدا بوو، ئىمام هەندى قەسەي كرد وەك
 پىشەكەك و پاش ماوہەكە كەم (دىمىترى) بە دايدا شاھەتەمانى هیناوتى:

(أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) ^(۱) .. به‌لځ .. ديميتري باسى موسلمان بوونه‌كه‌ي بۆ ئاماده‌بووان كرد، كه له پښت زانستى فيزياوه موسلمان بووه .. ناويراو ده‌لځت: له‌گه‌ل تيميكى ليكۆلښنه‌وه‌ي زانستى كاردكه‌م له بواري فيزياي بۆشايى (الفيزياء الفراغية)، به‌سهر پهرشتى پروفيسۆر (نيكۆلاي كوسينيكوف)، كه يه‌كځكه له گه‌وره زاناكاني بواري فيزيا، له ليكۆلښنه‌وه‌كه‌ياندا چهند نمونه‌يه‌كيان وهك زه‌وى دروستكردو تاقيكردنه‌ويان له‌سهر كرد، تاوه‌كو ديراسه‌ي بېردۆزى تازه‌ي خولانه‌وه‌ي زه‌وى بكهن به‌ده‌ورى ته‌وره‌كه‌يدا، بېردۆزه‌كه‌ي پروفيسۆر (كوسينيكوف) داده‌نځ به تازه‌ترين و به جورته‌ترين بېردۆز له ته‌فسىرى ديارده‌ي خولانه‌وه‌ي زه‌وى به ده‌ورى ته‌وره‌كه‌يدا.

تيمه‌كه‌ي هه‌ستان به دروستكردنى چهند تۆپيكى تايبه‌تى وهك زه‌وى كه ناوه‌وه‌ي پر بوو له كاترايه‌كى تواوه، كه له بواريكى موگناتيسى تايبه‌تدا ده‌خولانه‌وه .. هه‌روهك زه‌وى كه به‌هۆى بواري موگناتيسى خۆروه (كه په‌يوه‌ندى هه‌يه به چرپى وه‌ي خۆروه) ده‌خولښته‌وه .. كه ئاراسته‌ي (قوتبى شيمالى) ده‌وه‌ستښته سهر ئه‌و بواره.

تېښنى كراوه كه خېرايى قوتبى موگناتيسى زه‌وى تا سالى ۱۹۷۰ع به خېرايى ۱۰كم له ساليكدا ده‌جولا، له‌م سالاڼه‌ي دواييدا ئه‌و خېراييه‌ي گه‌يشتۆته ۴۰كم له ساليكدا .. ته‌نانه‌ت له ژيڙ ئه‌و بواره موگناتيسيه‌دا به‌يه‌كجار له سالى ۲۰۰۱ع قوتبى موگناتيسى زه‌وى ۲۰۰كم خزاوه .. ئه‌مه‌ش وا ده‌كات كه له داها‌توودا هه‌ردوو قوتبه موگناتيسيه‌كه‌ي زه‌وى جيگۆرپكى بكهن و به‌مه‌ش زه‌وى به پيچه‌وانه‌وه بخولښته‌وه، ئه‌مه‌ش ياني هه‌له‌هاتنى خۆر له خۆر ئاواوه ..

به‌لځ .. ديميتري ئه‌م تاقيكردنه‌وانه‌ي به چاوى خۆى بينى، وه كه زانى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) باس له پرووداوى وا ده‌كات كه ده‌فه‌رموئ: هه‌ركه‌س پيش هه‌له‌هاتنى خۆر له خۆر ئاواوه ته‌وبه بكات خوا ته‌وبه‌كه‌ي لښه‌رده‌گرښت .. يان كه ده‌فه‌رموئ: له كۆتايى بونه‌وه‌ر ده‌جال دښت و چل پوژ ده‌ميښته‌وه، دريژى يه‌كى له پوژه‌كاني ساليك ده‌بيت و پوژيكيشى دريژه‌كه‌ي مانگيځك ده‌بيت

(۱) سه‌رچاوه: <http://www.arraid.org/index.php?r=1&lang=ar>

و پۇژىكىشى دىرژىيەكەى ھەفتەيەك و پۇژەكانى تىشى ۋەك پۇژى ئىستاي لىدېتەۋە^(۱).

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى ھاتنى دەجالى كرد بۇ ھاۋەلان ئەۋانېش پىسيان چەند دەمىنېتەۋە؟

فەرموۋى: چل پۇژ، پۇژىكى بەقەدەر سالىكەو پۇژىكىشى بەقەدەر مانگىكەو پۇژىكىشى بەقەدەر ھەفتەيەكەو باقى پۇژەكانىشى ۋەك پۇژى ئاسايىيە، ھاۋەلان گوتيان: ئەى پېغەمبەرى خوا ئەو پۇژى كە بەقەدەر سالىكە ھەر نوژى پۇژىكى تىدا بىكەين؟ ئەۋىش فەرموۋى: نەخىر لەسەر پۇژى ئاسايى حسابى بۇ بىكەن، واتە: (ھەر بىست و چوار سەعات پىنج فەرز نوژى تىدا بىكەن)، ديارە ئەمەش پەيوەندى بە خاۋبونەۋى زەۋى يەۋە ھەيە، چونكە زانايان لە ئەنجامى لىكۆلىنەۋى زۆرۈۋە بۆيان دەرگەۋت كە زەۋى لە سەرەتاۋە ئەۋەندە خىرا سوراپۋەتەۋە كە شەو و پۇژىك چوار سەعات بوۋە ھەتا وردە وردە خاۋبۋەتەۋە بە مىليار سال تا گەبىشتۋە ئىستا كە شەو و پۇژىك بىست و چوار سەعاتەۋە بەردەۋامىش لە خاۋبونەۋەدايە، ھەر چەند بىرەكەى زۆر كەمە سالانە، ئەگەر لە چوار سەعاتەۋە بوۋىت بە بىست و چوار سەعات ئاسايىيە كە بىي بە ھەۋت بىست و چۋارى و بىي بە سى بىست و چۋارى و بىي بە سى سەدو شەست و پىنج بىست و چۋارى، ئىنجا بە پىچەۋانەشەۋە بخولىتەۋە خۆر لە خۆر ئاۋاۋە بىيىن كە ھەلدېت، بەلام كەى و چۆن؟؟ ئەۋە خوا دەزانىت ..

ئەمانە ۋاى كرد كە دىمىترى بىتە بىكەى ئىسلامى كىيىف و لە مزگەۋتەكەيدا لە ئۆكرانيا موسلمانبونى خۆى راگەيەنىت.. ئىستاش كە بەردەۋام دەبىت لە سەر ئامادەكردنى نامەى دكتوراكەى، بە گوروتىن و بىروپۇچونىكى ترەۋە كاردەكات، كە گوروتىنى زانايەكى فىزيياىى خواناسى موسلمانە كە لە كارەكانىدا دەسەلاتى خۋاى پەرۋەردگارى بالادەست دەبىنىت^(۲).

(۱) سەرچاۋە/ <http://www.arraid.org/index.php?r=1> .lang=ar

(۲) سەرچاۋە/ <http://www.arraid.org/index.php?r=1> .lang=ar

رەنگە چەند سالىك لەمەوېەر ئەم راستىيە بەلاى زۆرىك لە خەلكىيە سەير بويىت و جىي گومان و پرسیار بوويى، بەلام ئەمىرۆ زانستى سەردەم بە دونىايى راگەيانە.

بەلئ .. هەلەاتنى خۆر لە خۆرئاواوە کە لەسەر زەوى ئاوا دەبينرێت راستىيەكى زانستىيەو عەقلى زانستى سەردەم دانى پيا دەنیت و تەصدىقى دەكات.. ئەمەش موەجىزەيەكى گەورەى پىغەمبەرە (ﷺ) کە چواردە سەدە لەمەوېەر باسى کردووە.

لە مەوقىيەى (شيخ سعيد عبدالعزيز) و (www.space.com) دا هاتووە کە دەلێت: زانایانى فەلەك دەلێن کە ئەستێرەى مەریخ وردە وردە خیرایی کەم بۆتەو بە ئاراستەى رۆژھەلات، تا گەشتە پلەيەك کە لە رۆژى ۳۰ یۆلیۆ وەستا لە جوولە بە ئاراستەى رۆژھەلات و لە مانگی ئوگسٹس و سەپتەمبەر دا بە پىچەوانەو کەوتەو جوولە بە ئاراستەى رۆژئاوا.. ئەمەش بوو هۆى هەلەاتنى خۆر لە سەر مەریخ لە خۆرئاواوە، ئەم دیاردە سەیرەش پى دەلێن جوولەى پىچەوانە.. زانایان دەلێن: هەموو ئەستێرەکان و زەویش ئاویان لى دى..

بەلئ.. ژيان لەسەر ئەم رۆوى زەویە فرسەتە، تەمەن فرسەتە، بۆ کارو کردەوى چاکە، بە راستى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چاکى فەرموووە کە دەفەرموێت: فرسەت پىنن لە پىنچ شت: گەنجى پىش پىرى، دەولەمەندى پىش هەژارى، لەش ساغى پىش نەخۆشى، ژيان پىش مردن ، دەست بەتالى پىش سەرقالى.

تەنانت ماوێەك پىش ئىستا هەوالێك سەرانسەرى میديا جیهانیەکانى گرتەووە لە بناغەدا بۆ هەوالێكى ئازانسى ئەمرىكى (ناسا) دەگەرێتەو، یەكێك لە رۆژنامە زانستىيە ئەمرىكەكان هەوالەكەى بۆلاوکردهووە گوايە بە پىي یەكێك لە تلیسكۆپەکانى سەر ئازانسى (ناسا) هەسارەيەكى دیکە دەرکەوتووە قەبارەكەى هاوتای خۆرەو ناوى (نیرۆ)یە بۆ یەكەمجار لە (۳۰) ی دیسەمبەرى (۱۹۸۳)ع دەرکەوت و لە دواى لیکۆلینەو ئەشکرا بوو کە هێزێكى موگناتىسى زۆرى هەيە کە نزىكى هێزى موگناتىسى خۆرەو ئەگەر لە خولگەى زەوى نزیك بێتەو مەترسى و کارەساتى گەورە بۆ زەوى دروست

دهکات، هێزی موگناتیسی ئەو هەسارەیه جەمسەری زەوی پێچەوانە دەکاتەو،
واتە: جەمسەری موگناتیسی باکوری زەوی کە دەکەوێتە باشوری گۆی
زەوی، دەبیته جەمسەری موگناتیسی باشورو بەپێچەوانەشەو، بەمشێوەیە زەوی
لە خولانەوێکی خۆی بەردەوام دەبێت بەلام بە پێچەوانەی ئاراستەی سوپانەوێ
ئێستای تا ئەو هەسارەیه لە زەوی دوور دەکەوێتەو خولی سوپانەوێ بەدەوری
خۆر تەواو دەکات کە (٤١٠٠) ساڵ دەخایەنێت و بەر لە ئێستاش واتە: ٤١٠٠
ساڵ لەمەوبەر خولیکی تەواو کردووه.

پێشەوا عەبدوللای کورپی عومەر (ﷺ) دەلیت: لە دواي هەلاتنی پۆژ لە
پۆژناواوە خەلکی ١٢٠ ساڵ دەمیننەو لەسەر زەوی^(١).. بە بەلگەی فەرموودە
پێشەوا ئەبو هورەیره (ﷺ) کە دەلیت: پێغمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی:
(لا تقوم الساعة حتى يلتقي الشيخان الكبيران فيقول أحدهما لصاحبه: متى ولدت؟
فيقول زمن طلعت الشمس من مغربها)^(٢).

واتە: کۆتایی بونەوهر نایەت هەتا دوو کەسی گەورەو بە تەمەن بە یەکتەری
دەگەن، یەکیان بە ئەوێکی تر دەلیت: لە چ کاتێک لە دایک بوویت؟ ئەویش
وەلامی دەداتەو دەلیت: سەردەمی هەلاتنی پۆژ لە پۆژناواوە..

پێشەوا ئەبی عالیە (ﷺ) دەلیت: ئەم نیشانانە هەمووی لە ماوەی شەش
مانگدا دێنە دی^(٣).

(١) رواه ابن ابی شیبە ، برقم: (٣٧٥٩٥).

(٢) موسوعة أطراف الحديث النبوي الشريف (٧/ ٢٠١)، برقم: (١٧٨٧).

(٣) رواه ابن ابی شیبە، برقم: (٣٧١١).

- ۹ -

دەرچوونی (الدابة)

دەرچوونی (الدابة)

له نیشانه گهوره کانی نزیکبوونه و هی کوتایی بوونه وەر، دەرچوونی گیاندارنکه پیی دهلین: (دابه).

وشه ی (دابه) له زمانی عهره بیدا به هه موو گیاندارنکه دهرتت که به سه ر زهوی دا پروات و ته په ی پیان دهنگی رۆشتنه که ی بیسترت.

به لام نهو (دابه) یه ی که له کوتایی بوونه وەر دهره چیت و خوی گهوره کردویه تی به یه کیک له نیشانه گهوره کانی هاتنی رۆزی دواپی گیاندارنکی تایبه ته و جیاوازه له گیانداره کانی تری سه ر زهوی، نهویش به و هی که نه م گیانداره قسه له گه ل خه لکیدا ده کات و کافرو موسلمانیش له پیی نیشانه کردنه وه له یه کتر جیا ده کاته وه، هه روه کوو خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (۸۲) [۱].

واته: هه ر کاتیک خه لکی شیای نه وه بوون که به لین و سزای خویان به سه ردا جی به جی بیت، گیاندارنکیان بۆ له زهوی ده هیئینه دهره وه، قسه یان له گه ل ده کات چونکه به راستی نهو خه لکه باوه ر نه یئن به به لگه و نیشانه کانی خوی گهوره.

نهو ژیانله به ره قسه له گه ل خه لکی ده کات به هه موو زمانیک، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ واته: قسه یان له گه لدا ده کات، ده شلین: برینداریان ده کات، له سه ر خوتندنه و هی (سه عیدی کوپی جویه یرو عاصم الجحدری و نه بو رجاء العطاردي) پیان ده لئ: به راستی زۆریه ی نهو خه لکه باوه ریان به ثایه ته کانی خوا نه یئن و سه رزه نشتیان ده کات، نه وه نه قسه له گه ل خه لک

(۱) سورة النمل، الآية: (۸۲).

دەکات هەتا بێزارو بێتاقەتیان دەکات، هەتا وای لێدێ دەلێن: وەختی کە یەکیەک مامەڵە شتێک دەکات خوشترێکی پێیە دەلێ: کاکە ئەوەت لە کێت کەریوە؟ دەلێ: لەلوت بە مۆرەکم کەریوە! ئەو گیاندارە گیاندارێ زوێرە کە نیشانەیه‌کە لە نیشانەکانی هاتنی رۆژی دوا‌یی لەکاتی چێشتنگاودا پەیدا دەبێ.

لەم ئایەتە پێرۆزەدا خۆی گەورە پێمان راده‌گەیه‌نێت کە ئەو گیاندارە بە پێچەوانە‌ی هەموو گیاندارەکانی تری سەر زوێرە‌و توانای قسەو گفتوگۆی هەیه‌ لەگەڵ مەروڤدا، وە هاتنی ئایەتە‌کەش لە سورەتی (النمل) دا خۆی بۆخۆی دوو پات کردنە‌وه‌ی ئەو راستیە‌یه‌ چونکە لەو سورەتە‌دا باس لە قسە کردنی مێروولەو پەپو سولەیمان دەکات، وە هەر لە ئایەتە‌ پێرۆزە‌کە‌شدا ئەو‌همان بۆ رۆون دە‌ییتە‌وه‌ کە ئەو گیاندارە کاتێک دەرە‌چێت کە خە‌لکی تێه‌لکێشی فەسادو خراپە‌کاری دە‌بن و پشت لە فەرمانە‌کانی خۆی گەورە هە‌لە‌کە‌ن و لە رێبازی هە‌ق لا دە‌دە‌ن و گومراو سەر لێ شیواو دە‌بن بە شیوازێک کە بانگە‌واز و نامۆژگاری کردنیان هێچ سودێکی نایێت، لەو کاتە‌دا ئەو گیاندارە وە‌کو نیشانە‌و بە‌لگە‌یه‌ک دێتە‌ ناو خە‌لکی و گفتوگۆیان لە‌گە‌ڵدا دە‌کات، ئەم رۆوداوە‌ش هاوکات دە‌ییت لە‌گە‌ڵ هە‌له‌اتنی خۆر لە‌ خۆرئاواوە‌.

پێشە‌وا عە‌بدوللای کۆری عومەر (ؓ) دە‌گێرێتە‌وه‌ کە پێغە‌مبە‌ری خوا (ﷺ) فەر‌مویه‌تی: (إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجَ الدَّابَّةِ صُحًى فَأَيُّهُمَا كَانَ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا فَأَلْخَرَى عَلَى أَثَرِهَا ..)^(١).

واتە: یە‌کە‌می نیشانە‌کان هە‌له‌اتنی خۆرە‌ لە‌ خۆرئاواوە‌و دەر‌چونی (دابە) یە‌ لە‌ چێشتە‌نگاودا بۆ سەر خە‌لکی، وە‌ هەر کامێک لە‌م دوو نیشانە‌یه‌ لە‌ پێش ئە‌وی تریاندا رۆودا ئە‌وا ئە‌وی تریان بە‌ زوویی بە‌ دوا‌یدا دێت.

جا سە‌بارە‌ت بە‌ شیوازو رۆخساری ئە‌و گیاندارە‌ش زاناکان لە‌ نێوان خۆیاندا بیرو رای جیا‌وازیان هە‌یه‌ و قسە‌ی زۆریان لە‌سەر کردووه‌، بە‌لام هێچ کامیان

(١) المستدرک (٥٤٧/٤) برقم: (٨٦٤٣). قال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرِّطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

به لگه‌ی راست و متمان‌داريان پي نيه له قورټان و فرموده‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، بويه نيمه‌ش خومانى لى لاده‌ده‌ين و باسيان ناکه‌ين.

پيشه‌وايان ماوه‌ردى و ثعلبى (ره‌حه‌تى خويان لى بيت) شتى سه‌يريان ده‌رباره‌ی چو‌نيه‌تى باس‌کردوه، که هيچ به‌لگه‌يه‌کى له‌سه‌ر نيه، وه‌کو نه‌وه‌ی ده‌لين سه‌رى سه‌رى گايه‌و گوڤى گوڤى فيله‌و... هتد.

به‌لام نه‌وه‌ی ده‌يزانين ده‌رباره‌ی:

- نازده‌لينكى راسته‌قينيه.
- له‌گه‌ل خه‌لكى قسه‌ ده‌كات.
- له‌ زهويه‌وه ده‌رده‌چيت.

پاستى نه‌و نازده‌له‌ چيه؟

پيشه‌وا نه‌بو نومامه (ﷺ) ده‌گيرته‌وه که پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فرموده‌تى: (تَخْرُجُ الدَّابَّةُ فَتَسِمُ النَّاسَ عَلَى خَرَاطِيمِهِمْ، ثُمَّ يَغْمُرُونَ فِيكُمْ حَتَّى يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ الْبَعِيرَ فَيَقُولُ: مِمَّنْ اشْتَرَيْتَهُ؟ فَيَقُولُ: اشْتَرَيْتُهُ مِنْ أَحَدِ الْمُخْطَمِينَ)^(۱).

واته: (دابة) ده‌ده‌چيت نيشانه له لوتى خه‌لكى ده‌دات و ده‌يسميت، پاشان ژماره‌ی لووت سمراوه‌كان زور ده‌بن له‌ناوتاندا تا واى لى ديت پياو بارگيرك ده‌كرت، پي ده‌لين له كيت كرپوه؟ نه‌ويش ده‌ليت: له يه‌كيت له لوت سمراوه‌كان.

پيشه‌وا نه‌بو هورپه‌ره (ﷺ) ده‌ليت: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فرموده‌تى: (تَخْرُجُ الدَّابَّةُ وَمَعَهَا عَصَا مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَخَاتَمُ سُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَتَخْتَمُ الْكَافِرَ بِالْخَاتَمِ وَتَجْلُوا وَجْهَ الْمُؤْمِنِ بِالْعَصَا حَتَّى إِنَّ أَهْلَ الْخِوَانِ لَيَجْتَمِعُونَ عَلَى خِوَانِهِمْ فَيَقُولُ هَذَا يَا مُؤْمِنُ وَيَقُولُ هَذَا يَا كَافِرُ)^(۲).

(۱) صحيح: مسند الإمام أحمد (۳/۶۷۷) برقم: (۲۲۳۰۹). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.

(۲) صحيح: رواه الإمام أحمد في مسنده، (۷۹/۸۲-۷۹/۱۵) تحقيق: أحمد شاکر وقال (إسناده صحيح). والحاكم في المستدرک (۴/۴۸۵).

واته: دابه دهرده‌چیت داره‌که‌ی پیغه‌مبهر موسا (سه‌لامی خوای لیټ) و نه‌نگوستیله‌که‌ی پیغه‌مبهر سلیمان (سه‌لامی خوای لیټ) پییه‌تی، سهری لوتی کافر به نه‌نگوستیله‌که ده‌سمیت و، دم و چاوی نیمانداریش به داره‌که پروون و گه‌شاهه ده‌کات، هه‌تا وای لیټ دیت خه‌لکی سهر سفره‌یه‌ک له‌سهر سفره‌که‌یان کوټه‌بهنه‌وه نه‌ویان ده‌لیت: نه‌ی نیماندار و نه‌ویشیان به‌وه‌ی تر ده‌لیت نه‌ی کافر.

خه‌لکی سهرده‌مانیک له‌سهر نه‌و دوخه ده‌میننه‌وه، ته‌نانه‌ت خه‌لکی بانگی به‌کتر ده‌کهن، نه‌ی باوه‌ر دار نه‌ی بی‌باوه‌ر.. تا نه‌و کاته‌ی خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت کوټایی بوونه‌وهر هه‌لست.

هه‌روه‌ها و تراوه:

• پیاوړیکه مشتومر له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌کات.. نه‌م بو‌چوونه‌ش پوچه‌له.

• یان وشتره‌که‌ی صالح پیغه‌مبهره (سه‌لامی خوای لیټ).

• یان له شیر برپاوه‌ی (به‌چکه‌ی) وشتره‌که‌ی صالحه (سه‌لامی خوای لیټ) که نه‌مه‌ش پای په‌سند لای پی‌شه‌وا قورټوبی (په‌حه‌تی خوای لیټ بی) ^(۱). به به‌لگه‌ی فهرمووده‌یه‌ک که پی‌شه‌وا نه‌بو داوودی طه‌یالیسی (په‌حه‌تی خوای لیټ بی) بو نیمه ده‌گیرټه‌وه له پی‌شه‌وا حوزه‌یفه‌ی کوړی ئوسه‌یدی غیففاری (ﷺ) که پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دهرپاره‌ی نه‌و (دابه‌یه) فهرموویه‌تی: (لم یرعهم إلا وهی ترغو بین الرکن والمقام..)^(۲). نه‌گهر سه‌رنج بده‌ینه وشه‌ی (ترغو) نه‌وه به واتای: حوشر یان به‌چکه حوشر دیت ^(۳).

ههر چه‌نده نه‌گهر هه‌ندیک له زانایانی فهرمووده ناس نه‌م فهرمووده‌یان به مه‌تروک داناییت، به‌لام پی‌شه‌وا قورټوبی (په‌حه‌تی خوای لیټ بی) نه‌و رایه

(۱) تفسیر جامع لأحكام القرآن، للقرطبي، (۲۳۵/۱۳).

(۲) رواه الطيالسي في (مسنده) (لا ۱۴۴)، برقم: (۱۰۶۹).

(۳) الدار الآخرة، لا ۳۴۸.

په سندن دهکات، چونکه له فهرموده‌ی پێشه‌وا حاکم (په‌حمه‌تی خ‌وای لێ بێ) وشه‌ی (تدنو و تریو)^(۱) هاتووه له جیاتنی (ترغو).

• یان هه‌ندیکی تر ده‌لێن: ئه‌و ژیا‌نله‌به‌ره‌ جه‌ساسه‌یه، هه‌روه‌کو له فهرموده‌ی پێشه‌وا ته‌میمی داری (ﷺ) باس‌مان لێوه‌ی کرد.. ئه‌و وته‌یه‌ش پال ده‌درتته‌ لای پێشه‌وا عه‌بدوللای کورێ عه‌مه‌ری کورێ عاص (ﷺ)^(۲).. هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌م وته‌یه‌ بیه‌تزه.. چونکه‌ جه‌ساسه‌و دابه‌ دوو شتی له یه‌کتی جیاوازن.

• یان ئه‌و دابه‌یه‌ مرۆفیکه‌ مونا‌قه‌شه‌ له‌ گه‌ڵ ته‌هلی بیده‌ع و بیه‌رواکان ده‌کات هه‌تا هه‌یچ ده‌لیلیکیان پێ نامینیت^(۳).

• یان دابه‌ ئیسمی جنسه، هه‌ر شتێک له‌سه‌ر زه‌وی ب‌روات پێ ده‌وترێ: دابه‌، مه‌رج نییه‌ مرۆف یان ژیا‌ن له‌به‌ر بی‌ت، به‌ل‌کو له‌وانه‌یه‌ فایروسیکی مه‌ترسی‌دار بی‌ت بۆ سه‌ر مرۆف.. تووشی برینی بکات و پاشان بیکوژیت، بۆ ئه‌وه‌ی ئاموژگاریه‌ک بی‌ت بۆ مرۆفی عاقل و زیندوو، ئه‌مه‌ش ره‌نی ئه‌بو عبیه‌یه‌ له‌سه‌ر کتیبی (النهاية في الفتن) ی ئیبنو که‌ثیر..

به‌لام ره‌نی ئه‌بو عبیه‌ دووره‌ له‌ راستیه‌وه، له‌به‌ر چه‌ند هۆکارێک:

یه‌که‌م: فایرو‌س و میکرو‌ب له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ بوونی هه‌بووه، وه‌ دابه‌ش نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌و هیشتا سه‌ری هه‌لنه‌داوه.

دووهم: فایرو‌س و میکرو‌ب به‌ چاو نابینرێن، به‌لام دابه‌ به‌ چاو ده‌بینرێت، هه‌روه‌کو له‌ فهرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتووه‌ که‌ دار عه‌صای پێغه‌مبه‌ر موسای پێیه‌ له‌ گه‌ڵ ئه‌نگوستیه‌یه‌ پێغه‌مبه‌ر سوله‌یمان (سه‌لامی خ‌وایان له‌سه‌ر بی‌ت)^(۴).

(۱) رواه الحاكم في (المستدرک) (۵۳۰ / ۴) وقال: حديث صحيح الإسناد.

(۲) شرح النووي لمسلم (۲۸ / ۱۸).

(۳) تفسير جامع لأحكام القرآن (۲۳۶ / ۱۳).

(۴) الدار الآخرة، لا ۳۵۰.

سێیه: ئەو دابەیه دەم و چاوی ئەهلی ئیمان و کوفر دیاری دەکات بەلام
فایرۆس میکڕۆب وانیه..

چوارەم: ئەو دابەیه کۆمەڵێک سیفاتی تیا به زۆر راشکاوانه له فرموده کانی
پێغه مبهرا (ﷺ) هاتوه، بهلام ئەو فایرۆس و میکڕۆبه هیچ سیفاتی تیا نییه^(۱).

ئەوی له سەر ئێمه واجبه ئەویه که باوهرمان پێی ههیهت که خوی
پهروهردگار له کۆتایی بوونه وەر دهريده خات له ژێر زهویدا و قسه له گهڵ ئەو
که سانه دهکات که ئایه ته کانی خوی گهوره به درۆ دهخه نهوه که شایه نی سزای
خوی پهروهردگارن..

شیخ نهحمەد شاکر (پهحمهتی خوی لی بی) فرمویهتی: ئایه ته
قورئانیه که زۆر راشکاوانه باسی دابه دهکات، بۆیه پێوست به تهویل کردن
ناکات^(۲).. چونکه چەندین فرموده ی پێغه مبهری خوا (ﷺ) ههه سبارهت به
دهرچوونی دابه.. بۆیه شورهیه مروف ئایه ته قورئانی و فرموده ی ههیهت
رهتی بکاته وه... به داخه وه..

له کوئ پهیدا ده بێت و ده رده چیت ؟

ئهمه و سه بارهت به دهرچوونی ئەو (دابە)یه، پێشهوا حوزیفه ی کوری یه مان
(ﷺ) ده گیریته وه که پێغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویهتی: (تَخْرُجُ الدَّابَّةُ مِنْ أَعْظَمِ
الْمَسَاجِدِ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ رَنَّتِ الْأَرْضُ، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ تَصَدَّعَتْ)^(۳).

واته: (دابە) له گه وهرترینی مزگه وته کانه وه ده رده چیت (مه بهستی مسجد
الحرام)، خه لکه که هه ره وه نه ده زانن که زهوی ده لریته وه، پاشان هه ره وه نه ده
ده زانن که زهویه که رزی تی ده بێت و شق ده بێت.

(۱) الدار الآخرة، لا ۳۵۰.

(۲) مسند الإمام أحمد شرح الشيخ أحمد شاکر (۸۲/۱۵).

(۳) رواه الطبراني في (المعجم الأوسط) وقال الهيثمي رجاله ثقات (۸/۸).

لەم فەرمودانەووە بۆمان دەردەکەوتت کە (دابە) گیاندارێکی تایبەتە وەکو مەرۆف عەقڵی ھەبێت و توانای قسەو گفتوگۆی ھەبێت و لە ئاخەر زەماندا ھاوکات لە گەڵ ھەلھاتنی خۆر لە خۆرئاواوە لە مزگەوتی (بیت الحرام) ھوێ دەردەچێت و لە پێگەی نیشانە کردنەو کافرو ئیماندار لێک جیا دەکاتەوە، ئەمەش کاتێک دەبێت کە دەرگای تەوبە داخراوێت تەوبە لە کەس وەرناگیرێت و خوای گەورە دەیکاتە بەلگەو نیشانەکی ئاشکرا بۆ کۆتایی ھاتنی تەمەنی زەوی.

ھەر وەھا دەلێن:

- لە مەککە ی موککەرەمە دەردەچێت^(۱)، کە ئەمە وتە بەھێزە.
- لە کێوی سەفا یان مەرۆھ.
- لە ژێر کەعبەو.
- لە دەشتێکی بیابانەو.
- لە شاری قەومی لوط^(۲).
- لە چیاھەکانی توھامە ی دەرەوێ مەککە^(۳).
- لە خاکی جیاد دەردەچێت^(۴).
- دەرچوونی لە حەرەمی مەککە^(۵).
- سێ جار دەردەچێت و ون دەبێت، جاری یەکمە لە ھەندێک بیابانی حیزاز دەردەچێت و پاشان ون دەبێت، بۆ جاری دووەم لە ھەندێک گوندنشینەکانەو بەدیار دەکەوێتەو پاشان ون دەبێت، بۆ جاری سێھەم: لە مزگەوتی حەرەم بە یەکجاری دەردەکەوێت^(۶).

(۱) رواه الطبراني في (الکبیر) (۱۷۳/۳)، برقم: (۳۰۳۵).

(۲) الإضاءة لأشراط الساعة لا ۳۰۴.

(۳) الإذاعة، لا ۱۷۵.

(۴) عقد الدرر في أخبار المنتظر، لا ۲۱۵.

(۵) أشراط الساعة، لا ۳۲۳.

(۶) الدار الآخرة، لا ۳۵۲.

بەلام دواي گەپانیکی زۆرو توژینه و هیەکی چروپەر گەیشتمە ئەو دەرەنجامە ی
لە کیتی سەفا دەرەچیت.. خوی گەورەش زانترە.

لەم پۆژگاری ئەمڕۆ کۆمەڵە کەسیکی نەخۆندەوار پەیدا بوونەو دەلێن:
دابە بوونی نیەو هەڵدەستن تەئویلاتی جۆراو جۆری بۆ دەکەن، ئەو چیه
لە گەڵ عەقڵە بچوکە کەیان تێک ناکاتەو... خوی گەورە لەو جۆرە کەسانە
پەنامان بدات.

ئەو زانیانە ی زۆر جەخت لەسەر ئەو دابەیه دەکەن و ناماژەیان پێکردووە لە
پەرتوکەکانیان، ئەوانەن:

• پێشەوا ئیبنو کەسیر لە هەردوو پەرتوکی (النهاية في الفتن والملاحم) و (تفسير القرآن الكريم).

• پێشەوا قورئوبی لە هەردوو پەرتوکی (التذكرة) و (الجامع لأحكام القرآن).

• پێشەوا ئالوسی لە تەفسیری (الآلوسی).

• پێشەوا ئەبو عەمری دانی لە (سونەنە کە ی).

• پێشەوا ئیبنو قوتەیبە لە پەرتوکی (عیون الأخبار).

• پێشەوا قنوجی لە پەرتوکی (الإذاعة لما كان وما يكون بين يدي الساعة).

• پێشەوا بەرزنجی لە پەرتوکی (الإشاعة لأشراط الساعة).

• پێشەوا حاکم لە پەرتوکی (المستدرک).

• پێشەوا ئیبنو ماجە لە پەرتوکی (سونەنە کە ی).

دارینینی ئیسلام و هه‌لگیرانی قورئان

پاش ئه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام له‌سه‌رده‌می موحه‌مه‌دی مه‌هدی و عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌م (سه‌لامی خویان لی بی‌ت) زیندوو ده‌بیته‌وه‌و ده‌سه‌لات به‌سه‌ر ته‌واوی جیهاندا ده‌چه‌سپیت و دادپه‌روه‌ری نارامی و کامه‌رانی بال به‌سه‌ر خه‌لکیدا ده‌کشیت و تا ماوه‌یه‌کی پاش ئه‌م خۆشیه به‌رده‌وام ده‌ییت، به‌لام پاش ئه‌وه‌ سه‌ر له‌ نوئ ئیسلامه‌تی و دینداری به‌ره‌و کزیوون و لاوازیوون ده‌روات و بی باوه‌ری و خراپه‌کاری سه‌ر له‌ نوئ له‌ دله‌کاندا چه‌که‌ره‌ ده‌کات و خه‌لکی به‌ره‌و گومرایی ده‌پۆن، تا وای لی دیت موسلمان و ئیسلامه‌تی غه‌ریب ده‌بیته‌وه‌، پاش ئه‌و بلبوونه‌وه‌یه مه‌زنی ئیسلام که هه‌موو پۆژه‌ه‌لات و پۆژناوا ده‌گری، دووباره ئیسلام لاواز ده‌بیته‌وه‌و تۆوی شه‌رو خه‌راپه چه‌که‌ره ده‌کاو، ئه‌م دینه مه‌زنه‌و قورئانی پیروژ هه‌لده‌گیرن و زانست نامینن و خودا گیانی هه‌موو ئه‌و که‌سانه ده‌کشیت که بپه‌ر پڕوایه‌کیان له‌ناخدا ماوه، پاش ئه‌وه بیجگه له خه‌لکانی خراپه‌کار که‌س نامینن و پۆژی دوا‌ی له‌سه‌ر ئه‌وان هه‌لده‌ستی، پێشه‌وا حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مان (ﷺ) ده‌گیرته‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (يَذْرُسُ الْإِسْلَامَ كَمَا يَذْرُسُ وَشْيُ التَّوْبِ، حَتَّى لَا يُدْرَى مَا صِيَامٌ وَلَا صَدَقَةٌ وَلَا نُسْكٌ، وَيُسْرَى عَلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى فِي لَيْلَةٍ فَلَا يَتْرُكُ فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ، وَتَبْقَى طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ فِيهِمُ الشُّنْخُ الْكَبِيرُ، وَالْعَجُوزُ الْكَبِيرَةُ، يَقُولُونَ: أَذَرَكْنَا آبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَتَحْنُ نَقُولُهَا...)^(۱)

واته: ئیسلام ده‌پوکیته‌وه‌و وه‌کوو چۆن نه‌خشی جل و به‌رگ کال ده‌بیته‌وه‌و ده‌پوکیته‌وه‌و هه‌تا وای لی دیت نازانریت پۆژو چیه‌و قوریانی چیه‌و پاره به‌خشین چیه، له شه‌وێکدا شه‌و پۆیی به‌کتیبه‌که‌ی خوا (قورئان) ده‌کرت، ئیتر ته‌نها

(۱) أخرجه الحاكم في (المستدرک على الصحيحین) (۴/ ۵۲۰) برقم: (۸۴۶۰) وقال الإمام الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

یهك ئایهتی ئەو قورئانە لەسەر زەوی نامێنیت، وە کۆمەڵیک لە خەڵک دەمێننەو، پیرەمێردی گەورەو بە تەمەن دەلێن: باو و باپیرانمان کە پێیان گەیشتون لەسەر (لا إله إلا الله) بوون، ئێمەش وەکوو ئەوان دەمێننەو.

ئەو پاشماوەیەش کە لەواژە یەكخواناسی بترازی چیتەر لە ئیسلام نازان، پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفرموی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ الْخَلْقِ)^(۱).

واتە: قیامەت تەنیا لەسەر خراپترینی خەڵکی هەڵدەستی.

پێشەوا عەبدوللای کوری مەسعود (ﷺ) دەلێت: (وَلَيَنْتَزِعَنَّ الْقُرْآنُ مِنْ بَيْنِ أَظْهُرِكُمْ.. يُسْرَى عَلَى الْقُرْآنِ لَيْلًا فَيَذْهَبُ بِهِ مِنْ أَجْوَافِ الرِّجَالِ فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ شَيْءٌ)^(۲).

واتە: بەراستی کاتیک دیت قورئانتان لەناودا هەڵدەگیریت و شەوڕۆی پێ دەکریت، ئیتر لەناو پیاواندا نامێنیت، وە لەسەر زەوی هیچ شتیک لە قورئان نامێنیت.

پێشەوا ئیبنو تەیمیه (پەحمەتی خۆی لێ بیت) دەلێت: لە کۆتایی دنیا شەوێک دیت بەسەر قورئان و ئەوێ کە لەبەر کراوە کە هیچ وشەیەك لە ئێو سینەکان و قورئان نامێنێ^(۳).

بەلێ... لە شەوێکدا خۆی گەورە قورئانی پێرۆز هەڵدەکێشیتەو، بۆ ئاسمان، ئەو لا پەرانی قورئانیان تێدا نووسرابوو سێ دەبن و ئەو دلانەش قورئانیان تێدابوو لێ دەسپێتەو، بەجۆرێک وەکو لە فرمودەکەدا هاتوو تەنها یەك ئایەتی لەسەر زەوی نامێنیت و خەڵکی هیچ کام لە دروشمەکانی ئیسلامەتیان لا نامێنیت و بە سالاچوێکانیش بە دەگمەن ئەو (لا إله إلا الله) یەیان لە بیر دەمێنیت کە لە باب و باپیرانیانەو بیستوو.

(۱) صحیح مسلم (۲/۲۳۶۸) کتاب الفتن، باب قرب الساعة، برقم: (۲۹۴۹).

(۲) المعجم الكبير (۹/۱۴۱) برقم: (۸۷۰۰).

(۳) مجموع الفتاوى، (۳/ ۱۹۸ - ۱۹۹).

پېشمهوا نه نه سى كورې مالیک (ﷺ) ده گېرېته وه كه پښه مېهرى خوا (ﷺ) فېرموېه تې: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ اللَّهُ)^(۱).

واته: رږژى دواى هه لناسيت هه تا نه و كاتهى له سهر زهيدا ناگوتريت (الله الله).

پېشمهوا ئېينو كه ټير (په حمه تى خوى لى بى) ده لیت: له واتای نه م فېرمووده دا دوو شهرحى هه يه:

يه كه م: واتای وایه كه سى نيه قه دهغه له خراپه بكات، وه كه سى ناترسیتى كاتى ده بىنى بډ خراپه كارى ده چى و خه ريكه تى كه به وه پېناسه ي كردووه كه ده لى تاكو ناگوتريت (الله الله).

دووهم: نه م فېرمووده يه نه وه ده گه يه نى كه وا زهوى واى ليدى كه يادى خوى لى نايه ت و ناوى خوا نازانيت كه نه وهش له كاتى خراپى زه مان و لاچوون و خراپ بوونى مروث پرووده ات به وى زوربوونى بې پرواى و تاوانكارى و سه ريكشى^(۲).

پېشمهوا عېدوللاى كورې عه مړى كورې عاص (ﷺ) ده لیت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَرْفَعُ الْقُرْآنَ مِنْ صُدُورِ الرِّجَالِ...)^(۳).

واته: به دلنیاى خوى گه وره نه و قورټانه هه لده گرت له سینى مؤفه كان و پیاوه كان.

له و سه رده م بې پروا كان نه ژن و ژن خوازی ده زان نه نجام بدن، نه منالیشان له پښگای هاوسه رگيره وه ده بیت، بویه نه وانه ده بنه ژيانله بهر له وینهى مروث.

(۱) صحيح مسلم (۱/ ۹۱) كتاب الإيمان، باب: ذهاب الإيمان آخر الزمان، برقم: (۳۹۲).

(۲) النهاية في الفتن والملاحم، تحقيق: دكتور طه زيني (۱/ ۱۸۶).

(۳) صحيح: رواه الأزرقى، برقم: (۴۷۴) وهذا سند قوي إذا توبع أو كان له شواهد، فالحديث حسن.

دهکات به جینشین تیایدا، ناگدارین کهوا مه‌دینه وه‌کو ناسنی دهست ناسن گهره پیسایه‌تی دهردهکات له خۆی، وه کوټایی بونه‌وهر نایهت تاکو شاری مه‌دینه پیاو خراپه‌کانی له خۆی دهرده‌خات، هه‌روه‌ک که ناسنی ئاگراوی دهست ناسنگهر پیسی ناسن لا ده‌بات.

پیشه‌وا قازی عیاز (په‌حمه‌تی خوی لی بی) له واتای ئەم فەرمووده‌یه ده‌لیت: مه‌دینه مروّقه پیسه‌کان له خۆی دوور ده‌خاته‌وه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌بهر ئەوه‌ی ناتوانی ئارام بگرن له‌سه‌ر کوچکردن و مانه‌وه له مه‌دینه‌دا ته‌نیا ئەو که‌سه نه‌یت که بر‌واکه‌ی پته‌وه، به‌لام دوور‌ووه‌کان نه‌زانه‌کانی عه‌ره‌ب ئارام ناگرن له‌سه‌ر ناخۆشیه‌کاندا له مه‌دینه، وه دڵ ئارام نین به‌و پاداشته‌ی که له‌م ناخۆشیه‌دا بۆیان هه‌یه.

پیشه‌وا نه‌وه‌وی (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: ئەمه له‌سه‌رده‌می ده‌جاله، وه قسه‌که‌ی (قازی عیاز) به دوور زانیوه، وه باس ده‌کات که له‌وانه‌یه ئەمه له چه‌ند کاتیکی جیا‌وازا رووب‌دا^(۱).

پیشه‌وا ئینو حه‌جهر (په‌حمه‌تی خوی لی بی) ده‌لیت: له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی هه‌ردوو‌کات بیت:

کات و سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به به‌لگه‌ی چیرۆکی ده‌شته‌کیه‌که، هه‌روه‌ک هاته‌وه له سه‌حیحی بوخاری له جابه‌وه که ده‌لیت: ده‌شته‌کیه‌ک هاته لای پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) به‌یعه‌تی پێدا له‌سه‌ر ئیسلام، وه به‌یانی هاته‌وه تاي لی بوو، گو‌تی: رینگه‌م پێده ده‌گه‌ریمه‌وه سێ جار، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) رازی نه‌بوو، به‌لام له جاری سێهه‌م رینگه‌ی پێداو فەرمووی: شاری مه‌دینه وه‌کو ناسنی ده‌ستی ناسنگهر وایه پیسایه‌تی له ناسن لا ده‌بات وه پا‌که‌که‌ی له خۆ ده‌گرێ^(۲).

(۱) صحیح مسلم (۹/ ۱۰۴) مع شرح النووي.

(۲) صحیح البخاری (۴/ ۹۶) مع الفتح.

کاتی دووهم: سه‌رده‌می ده‌جاله، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باسی ده‌جالی کرد له پاشان فهرمووی: شاری مه‌دینه خۆی داته‌کیئتی و خه‌لکه‌که‌ی سی جار له بیژنگ ده‌دات جا خوای گه‌وره نه‌وه‌ی کافرو دوو ږوه لیی ده‌رده‌کات.

به‌لام له نیوان نهم دوو‌کاته‌دا نه‌خیز، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆرێک له گه‌وره هاوه‌لان ده‌رچوون له مه‌دینه‌دا له دوا‌ی وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌کو پێشه‌وایان مو‌عادی کوری جه‌هل و نه‌بو عوبه‌یده‌و ئیبنو مه‌سعود (په‌زای خوای لی بی) جگه له‌وانیش ده‌رچوون تیا‌یدا^(۱).

پێشه‌وا جابری کوری عه‌بدوللا (ﷺ) ده‌لیت: پێشه‌وا عومه‌ری کوری خه‌تاب (ﷺ) پێی وتم گو‌یم له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بووه ده‌یفه‌رموو: (لَيَسِرَنَّ الرَّاكِبُ بِجَنَابِ الْمَدِينَةِ ثُمَّ لَيَقُولَنَّ لَقَدْ كَانَ فِي هَذَا حَاضِرٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ كَثِيرٌ)^(۲).

واته: وای لی دیت وولاخ سوار به‌ ته‌نیشته مه‌دینه‌دا تی ده‌په‌ریت، پاشان ده‌لیت: کاتی خۆی ئالیه‌دا موس‌لمانان شارو ئاوه‌دانیه‌کی زۆریان هه‌بووه.

پێشه‌وا نه‌بو هو‌ڤه‌یره (ﷺ) ده‌لیت: له پیغه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) بیست ده‌یفه‌رموو: (يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرٍ مَّا كَانَتْ، لَا يَغْشَاهَا إِلَّا الْعَوَاقِي - يُرِيدُ عَوَاقِي السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ - ثُمَّ يَخْرُجُ رَاعِيَانِ مِنْ مَرْبَتَةِ يُرِيدَانِ الْمَدِينَةَ، يَنْعِقَانِ بِغَنَمِهِمَا، فَيَجِدَانِهَا وَحْشًا، حَتَّى إِذَا بَلَغَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ خَرَا عَلَى وُجُوهِهِمَا)^(۳).

واته: شاری مه‌دینه به‌جی ده‌هێلن له خۆشترین و باشت‌ترین حالیدا، ته‌نها گیاندار و بالنده نه‌ییت تیی ناچیت، وه‌ کۆتا که‌سیش که‌ هه‌شر ده‌کرن و هه‌لدین دوو شوانن له خێلی (مزینه) به‌ره‌و مه‌دینه ده‌چن، هاوار له مه‌ر و مالاته‌که‌یان ده‌که‌ن، که‌ ده‌بینن شاره‌که‌ چۆله، هه‌تا کاتێک که‌ ده‌گه‌نه (ثنیه الوداع) نه‌وانیش به‌ده‌مدا ده‌که‌ون.

(۱) فتح الباري (۴/ ۸۸).

(۲) صحيح: مسند الإمام أحمد (۱/ ۱۲۴) رقم الحديث: (۱۲۴) قال: أحمد شاكر وقال إسناده صحيح.

(۳) صحيح مسلم (۲/ ۱۰۱۰) باب: في المدينة حين يتركها، برقم: (۱۳۸۹).

به واتايه کی تر: خه لکی واز له مه دینه ده هیئن و لئی دهرده چن سهره پرای نه وهی مه دینه گونجاوه بۆ نیشه جی بوون، چونکه بهروبومی چاکه و گوزهرانی خوشه به لام نه وهنده نازاوه و سه ختی پهیدا ده ییت که خه لکی به جیی به یلن و به چنه شوینه کانی تر، تا کو له دوا ییدا که سی تیا دا نامی یتته وه، به لکو ده ییتته کۆمه لیک مال و ریگه ویان و مزگه وتی چۆل و سامناک، بالنده و درندهش ده گه رین به ناو شاره که داو میزو پیسی پیا ده کهن، چونکه که سی تیا نییه ریگریان ییت.

پیشهوا مالیک (رهحمه تی خوی لی بی) ده گیریتته وه له پیشهوا نه بو هورپه ره (ﷺ) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمو ی: شاری مه دینه به جی ده هیلن له سهر چاکترین رهوش تا کو سه گ یان گورگ دینه ناوی و له لای هه ندیک دینگه کانی مزگه وت یان له سهر مینه به ره که ی میز ده کهن، گوترا نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه ی باشه به رو بوومی نه و سهرده م بۆ کییه؟ فهرمو ی: بۆ بالنده و درنده کانه^(۱).

پیشهوا نیبنو که ثیر (رهحمه تی خوی لی بی) ده لیت: مه به ست نه وه یه که شاری مه دینه ده میتی به ناوه دانی له سهرده می ده جالدا، پاشان هه روا ده بی له سهرده می عیسی کوری مه ریه م تا کو وه فات ده کات و تیا ییدا ده نیژری پاشان له دوا ی نه مه کاول ده کری^(۲).

پیشهوا نیبنو هه جهر ده لی: عه وفی کوری مالیک ده لی: پیغه مبه ر (ﷺ) هاته ناو مزگه وت پاشان سهیری ئیمه ی کردو فهرمو ی: سویتد به خوا خه لکی نه م شاره به ملکه چی چل سال ئیره جی ده هیلن بۆ بالنده و درنده کان.

نه مهش به لگه یه کهوا ده رچوونی خه لک به گشتی له شاری مه دینه له کۆتایی بو نه وه رپووده دات، نه مهش له دوا ی ده رچوونی ده جال و هاتنه خواره وه ی پیغه مبه ر عیسا.

(۱) الموطأ (۲/ ۸۸۸).

(۲) النهاية في الفتن والملاحم (۱/ ۱۵۸).

بەم شیوێه دوای نەمانی باوەڕداران لەسەر زەویدا شاری مەدینە کاول و
خاپوور دەکرت و کەسیش ناییت دلی پێیان تەنگ ییت یان خەمیان لی بخوات.
پێشەوا عەوفی کوری مالیک (ﷺ) دەلیت: شاری مەدینە وێران دەکرت پێش
هاتنی پوژی دواي بە چل سال^(۱).
پێشەوا ئەبو ھورەیرە (ﷺ) دەلیت: کوټایی گوندو شاری ئیسلام کە وێران
ییت شاری مەدینەیه^(۲).

(۱) رواه الديلمي، برقم: (۸۹۴۵).

(۲) صحيح: سنن الترمذي برقم: (۳۹۱۹) وقال: هذا حديث حسن غريب.

هه‌لکردنی بایه‌ک روچی ئیمانداران ده‌کیشیت

پاش نه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ قورئانه‌که‌ی خو‌ی هه‌لده‌کیشیت‌ه‌وه‌ بۆ ئاسمان به‌ دوا‌ی نه‌وه‌دا خوای گه‌وره‌ بایه‌کی نه‌رم و بۆن خو‌ش ده‌نیرت و رو‌چی گشت ئیماندارانی سه‌ر زه‌وی ده‌کیشیت، چونکه‌ ئیماندار له‌ دوا‌ی هه‌لکیشانی قورئان ژيانی بۆ چیه‌و به‌ی قورئان نیت‌ر چ خیرێک به‌ ژياندا ده‌بینیت؟

پیشه‌وا نه‌بو هه‌وهره‌ (ﷺ) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ رِيحًا مِّنَ الْيَمَنِ الْأَيْمَنِ مِنَ الْحَرِيرِ، فَلَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ - قَالَ أَبُو عَلْقَمَةَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ، وَقَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ: مِثْقَالُ ذَرَّةٍ - مِنْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ)^(۱).

واته‌: خوای گه‌وره‌ بایه‌ک ده‌نیرت له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌، له‌ ئاو‌ریشم نه‌رم‌تره‌، که‌س ناهیلێت که‌ هه‌نده‌ی مسقاله‌ زه‌ره‌یه‌ک باوه‌ر له‌ دلیدا بیت رو‌چی ده‌کیشیت.

وه‌لامی ئەمه‌ به‌ دوو شیوه‌ ده‌دریته‌وه‌:

یه‌که‌م: له‌وانه‌یه‌ که‌ ئەمه‌ دوو با بیت، یه‌کی‌ک له‌ شام و یه‌کی‌کی تر له‌ یه‌مه‌ن.
دووهم: له‌وانه‌یه‌ سه‌ره‌تای هه‌لکردنی له‌ یه‌کی‌ک له‌م دوو شوته‌ بیت، پاشان بگاته‌ نه‌وه‌ی ترو بلاویته‌وه‌ له‌لایدا.

پیشه‌وا نه‌واسی کوری سه‌معان (ﷺ) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً، فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ آبَاتِهِمْ، فَتَقْفِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ، وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ، يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارُجَ الْحُمْرِ، فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ)^(۲).

(۱) صحیح مسلم (۱/ ۱۰۹) کتاب: الإیمان، باب: الريح التي تكون قرب القيامة، برقم: (۱۱۷).

(۲) صحیح مسلم، کتاب الفتی، باب ذکر الدجال، رقم الحديث: (۲۹۳۷).

واته: لهو کاته دا خوی گه وره بایه کی پاكو خوش ده نیرت و خه لکی له بن بالیانوه ده گرت و پوحي هه موو نیماندار و موسلمانیک ده کیشیت، نیر ته نه خراپه کاران له خه لکی ده میننه وه و نه وانیس وه کو گوئ درت سواری یه کتر ده بن، قیامت له سهر نه وان هه لده ستیت.

نه مپوو حالی خه لکی وایه له زور کو مه لگه ی پوژئاوا، لهو یانانه ی به یانه ی روتان ناو ده برین و له که نار ده ریاکان و له نیو باخ و دارستانان به پراستی وه کو گوئدرت سواری یه کتر ده بن.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: (إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً، فَتَوَفِّي كُلَّ مَنْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ حَبَّةٍ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَانٍ، فَيَبْقَى مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ، فَيَرْجِعُونَ إِلَى دِينِ آبَائِهِمْ)^(۱).

واته: نه وه واده بیت تا نهو کاته ی که خوی گه وره دهیه ویت، له پاشان خوی گه وره بایه کی پاكو خوش ده نیرت، ههر که سیک به قه د مسقاله ده که خه رته له یه که باوه پ له دلیدا بیت پوحي ده کیشیت، نیر ته نه وانه ده میننه وه که خیران تیدا نیه، نه وانیس ده گه رینه وه بو ئایینی باوو باپیرانیان.

له فهرمووده یه کی تر پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرمووی: (يَذْهَبُ الصَّالِحُونَ الْأَوَّلُ فَلَأَوَّلُ، وَيَبْقَى حُقَالُهُ كَحُقَالَةِ الشَّعِيرِ أَوْ التَّمْرِ، لَا يُبَالِيهِمُ اللَّهُ بِاللَّهِ)^(۲).

واته: چاکه کاران یه که له دوا ی یه که له ناو ده چن و نامینن، ئینجا کو مه له کی گهنده ی وه کو بن جو خینی جو یان خورما ده میننه وه، ههر خودایان به خه یالدا نایه ت.

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۳۳۰) باب: لا تقوم الساعة حتى تعبد، برقم: (۲۹۰۷).

(۲) صحیح البخاری (۲۱/ ۲۹۲) باب: ذهاب الصالحين، برقم: (۶۴۳۴).

گه‌رانه‌وه‌ی مروّقایه‌تی بو جاهیلیه‌ت و بت په‌رستی

پاش نه‌وه‌ی که نیسلام دارنراو، قورئان هه‌لگیراو، سروه با گیانی هه‌موو نه‌وانه‌ی کیشا که توزقاله‌ بر‌وایه‌کیان له‌ دلیدا هه‌یه، مروّقایه‌تی بو جاهیلیه‌تی سهرتا ده‌گه‌رپته‌وه، جا گوټ‌پرایه‌لی شه‌یتان ده‌کاو بت ده‌په‌رستری.

پیشه‌وا عه‌بدوللای کوری عه‌مر (ﷺ) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ رِيحًا بَارِدَةً مِنْ قِبَلِ الشَّامِ، فَلَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ، حَتَّى لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ كَانَ فِي كَيْدٍ جَبَلٍ لَدَخَلَتْ عَلَيْهِ..)^(۱).

واته: پاشان خوای په‌روه‌ردگار کره‌ بایه‌کی فینک له‌ لای شامه‌وه ده‌نێری، گیانی هه‌موو به‌کیکی سهر‌پرووی زه‌وی ده‌کیشی که توز قالیک خیر یان بر‌وایی له‌ دلدا هه‌بی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌کیکتان به‌جیته‌ نیو جه‌رگه‌ی کیونک، هه‌ر لێی ده‌چیته‌ ژوو و ده‌یگاتی و گیانی ده‌کیشی.

له‌و بتانه‌ی که ده‌په‌رستری (ذوالخلصة)ی تاغوتی ده‌وس و لات و عوززان، چونکه‌ پیشه‌وا نه‌بو هورپه‌ره (ﷺ) ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرِبَ أَلْيَاتُ نِسَاءٍ دَوُسٍ حَوْلَ ذِي الْخَلَصَةِ..)^(۲).

واته: پوژی دوا‌یی نایه‌ت هه‌تا که‌فه‌لی ژنانی ده‌وس به‌ ده‌وری ذوالخلیسه‌دا هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک ده‌کا.

ذوالخلیسه‌: نه‌و به‌یه‌ که‌ خێلی ده‌وس له‌کاتی جاهیلیه‌تدا ده‌یانپه‌رست.

(۱) صحیح مسلم، (۴/ ۲۲۵۸) کتاب: الفت، باب: خروج الدجال، برقم: (۲۹۶۰).

(۲) صحیح مسلم، (۴/ ۲۲۳۰) کتاب: الفت، باب: لا تقوم الساعة حتى تعبد دوس ذا الخلصة، برقم: (۲۹۰۶).

دایکمان عایشه (پره‌زای خوای لی بیج) ده‌لێت: گوتم له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفرموو: (لَا يَذْهَبُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ حَتَّى تُعْبَدَ اللَّاتُ وَالْعُزَّىٰ).^(۱)

واته: شهو و رۆژ کۆتاییان نایه‌ت هه‌تا جارێکی تر (لات و عوزا) ده‌پهرستریته‌وه) ده‌لێت: منیش گوتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) من وام ده‌زانی که خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فرمویت: [هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ] واته: (خوا خۆی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناردوه به‌ رێنمایی و نایینی راست، بۆ شه‌وه‌ی به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کاندا سه‌ری به‌خات هه‌ر چه‌نده‌ بی‌باوه‌ره‌کانیش پێیان ناخۆش بێت) وام ده‌زانی ئیتر شه‌وه‌ ته‌واوه‌، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فرمووی: (إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً، فَتَوَفَّى كُلَّ مَنْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ حَبَّةٍ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ، فَيَبْقَى مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ، فَيَرْجِعُونَ إِلَى دِينِ آبَائِهِمْ).^(۲)

واته: شه‌وه‌ وا ده‌بێت تا شه‌و کاته‌ی که خوای گه‌وره ده‌یه‌وێت، له‌ پاشان خوای گه‌وره‌ بایه‌کی پا‌کو خۆش ده‌نێرت، هه‌ر که‌سێک به‌ قه‌د تو‌ز قالدێک ده‌نکه‌ خه‌رته‌له‌یه‌ک باوه‌ر له‌ دلیدا هه‌بێت رۆ‌حی ده‌کیشیت، ئیتر ته‌نها شه‌وانه‌ ده‌مینه‌وه‌ که‌ خێریان تیدا نه‌یه‌، شه‌وانیش ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ نایینی باب و باپیرانیان.

پالێشتیکی تریش هه‌یه‌ له‌ فرموده‌ی پێشه‌وا نه‌واسی کوری سه‌معان (ﷺ) ده‌رباره‌ی ده‌جال و یه‌نجوج و مه‌نجوج له‌ کۆتاییه‌که‌ی‌دا ده‌فرموو: (فَبَيْنَا هُمْ عَلَىٰ ذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً تَأْخُذُ تَحْتَ آبَائِهِمْ، فَتَقْبِضُ رَوْحَ كُلِّ مُسْلِمٍ، أَوْ قَالَ مُؤْمِنٍ، فَتَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ تَهَارُجَ الْحُمُرِ وَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ).^(۳)

واته: کاتێک له‌و باره‌ی دان خوای گه‌وره‌ سه‌روه‌ بایه‌ک ده‌نێرت و به‌بن هه‌نگلیان تێپه‌ر ده‌بی و گیانی هه‌ر پر‌وادارو موس‌لمانێک ده‌کیشی و ته‌نیا به‌دکارترینی

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفت، باب لا تقوم الساعة حتى تعبد دوس، (۲۲۳۰/۴)، برقم: (۲۹۰۶).

(۲) صحیح مسلم، کتاب الفت، باب لا تقوم الساعة حتى تعبد دوس ذا الخلصة، (۲۲۳۰/۴)، برقم: (۲۹۰۶).

(۳) مسند الشاميين (۳۵۴/۱) برقم: (۶۱۴).

خه لکی ده مین، وه کو گوئدرتر له نیوهندی ریگادا سواری یه ک دهبن، جا پوژی دواپی له سهر نهوان هه لدهستی.

له فهرموودهیه کی تر ده فهرموئ: (فَبَقِيَ شِرَارُ النَّاسِ فِي خِفَّةِ الطَّيْرِ وَأَخْلَامِ السَّبَاعِ، لَا يَعْرِفُونَ مَعْرِوفاً وَلَا يُنْكِرُونَ مُنْكَراً، فَيَتَمَثَّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ، فَيَقُولُ: أَلَا تَسْتَجِيبُونَ؟ فَيَقُولُونَ: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ فَيَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ، وَهُمْ فِي ذَلِكَ دَارٌ رِزْقُهُمْ، حَسَنٌ عَيْشُهُمْ، ثُمَّ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ..)^(۱).

واته: جا خراپترینی خه لکی له سوکی بالندهو خهونی درنداندا ده مین، نه چاکه یه ک نهجام ده دهن و نه پئ له خراپه یه ک ده گرن، ئینجا شهیتان خوین بو راده نوئیی و ده لئ: ئه ی وه لامی من ناده نه وه؟ ده لئ: چ فهرمانیکمان پی ده ده ی؟ جا فهرمانی بته رستیان پی ده ده له گه ل نه وه شدا بژیو بیان ده گه پئ و ژیانیان چاکه، پاشان فوو به شه پوردا ده کری..

پیشه وا قه یسی کوری میرداس (ﷺ) ده لئ: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرموئ: (يَذْهَبُ الصَّالِحُونَ الْأَوَّلُ فَأَلَّوْلُ وَتَبَقِيَ حَتَالَةٌ كَحَتَالَةِ الشَّعِيرِ لَا يَبَالِي اللَّهُ تَعَالَى بِهِمْ)^(۲).

واته: چاکه کاران یه ک له دوا یه ک له ناو ده چن و نامین، ئینجا کو مه لئکی گه نده ل وه کو بن جو خینی جو یان خورما ده مینیتته وه، ههر خودایان به خه یالدا نایه ت.

به لئ.. له دوا یه هه لکردنی نهو بایه و مردنی هه موو باوه ردارانی سهر زهوی، ئیتر سهر زهوی ته نها بی باوه رو خراپه کاری تیدا ده مینیت و نهوانیش ده ست ده که نه وه به بت په رستی و خراپه کاری، خوا ی گه وره ش هه تا یه ک که س له سهر زهوی ماییت بلئ (یا الله) زهوی بو راده گیرت به لام له دوا یه نه وه زهوی بو بی باوه ران رانا گیرت.

(۱) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب خروج الدجال، (۲/۲۵۸)، برقم: (۲۹۴۰).

(۲) صحیح: سنن الدارمی (۳/۱۷۸) برقم: (۲۷۶۱) وقال حسین سلیم أسد الدارانی: إسناد صحیح.

روخاندنی که عبهی مالی خوا

که سیك مالی خوا به خه لال نازانی واته: پړی پیدراو نیه که شهر یان کاری خرابی تیدا بکړی تنیا خه لکه که ی خوی نه بی، واته: هرهم ده شکتین به شهر له گه ل یه کتری کردن، وه خه لکه که شی بریتیه له موسلمانان^(۱)، جا کاتیک نهم هرهمه یان شکاند نوا به هیلاک ده چن، پاشان پیاوړک پهیدا ده بی له خه لکی هبه شه یان سودان^(۲) که پی ده گوتړی (ذو السوئقتین) واته: دوو قاچ باریکه که که عبه دپروختن، وه که رپوچ که رپوچ و بهرد بهرد هلی دهه شینیتته وه، وه کراسه که ی لی داده پنی و پروتی ده کاته وه له بهرگه که، که نه وه ش له کوټایي بونه وهر پرووده دات، لهو کاته ی که هیچ که سیك نامینتی له سهر زهوی بلتی: الله الله، جا له بهر نه وه له دواي پرووخاندنی جارنکی تر دروست ناکریتته وه.

پاش نه وه ی که هیچ بر وادارنک له سهر زهوی نامینیت و همموو ده مرن نیتر که عبهی مالی خوا له لای بی باوهران و بت په رستان پړزی نایت، هر بویه که عبه له لایه ن کابرایه کی رهش پیستی هبه شیه وه دپروختنرت و تهخت ده کړت. پشه و نه بو هوریره (ﷺ) ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: (فی آخِرِ الزَّمانِ يَظْهَرُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ عَلَى الْكُعْبَةِ قَالَ : حَسِبْتُ أَنَّهٗ قَالَ : فَيَهْدِمُهَا)^(۳).

واته: له کوټایي بونه وهر که سیکی لاق باریک ده ست ده گړت به سهر که عبه دا، (نه بو نه بو هوریره ده لیت: وای لی تیگه یستم که فرمووی: دپروختنیت.

(۱) فتح الباري (۳/ ۴۶۲).

(۲) رواه ابن ابی شيبه (۳۷۲۲۸).

(۳) صحيح: مسند الإمام أحمد (۲۲۷/۱۵) برقم: (۸۰۸۰) قال: الشيخ أحمد شاكر إسناده صحيح.

پیشهوا عېدوللای کوری عېباس (ع) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ع) فەرمویه تی: (کائێ أَنْظُرُ إِلَيْهِ أَسْوَدَ أَفْحَجَ ، يَنْقُضُهَا حَجَرًا حَجَرًا يَغْنِي الْكَعْبَةَ)^(۱).

واته: هەر دهلیی وا له بهر چاوم سهیری دهکەم، په شیکی لاق خوار بهرد بهرد دهیروخینیت (مه بهستی پی که عبه بوو).

پیشهوا عېدوللای کوری عومەر (ع) دهلیت: گویم له پیغه مبهری خوا (ع) بوو دیغه رموو: (يُخَرَّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبْشَةِ، وَيَسْلُبُهَا حِلْيَتَهَا، وَيَجْرُدُهَا مِنْ كِسْوَتِهَا، وَلَكَّائِي أَنْظُرُ إِلَيْهِ أَصْلَعُ وَمَعُولُهُ)^(۲).

واته: که عبه لاق باریکیک له حه به شه دهیروخینیت، نهو شتانهی که پی پازاوه تهوه لیی ده کاته وهو بهرگ و پۆشاکه کهی داده مالیت، هەر دهلیی وا له بهر چاوم سهیری دهکەم، که چه لیکی جومگه خوارو دهیرویه، به پاچ و خاکه نازه کهی لیی ده دات^(۳).

بۆیه ش به (ذو السُّوَيْقَتَيْنِ) ناویراوه چونکه قاچی باریکه، زۆریه ی رهش پیسته کانی حه به شه ش ناوان^(۴).

هۆکاری پوو خاندنی که عبه:

پیشهوا عېدوللای کوری عومەر (ع) دهلیت: گویم لی بوو پیشهوا نه بو هورپه ره (ع) بو (نه بو قه تاده) ی ده گپرایه وه که پیغه مبهری خوا (ع) فەرمویه تی: (يَبَايِعُ لِرَجُلٍ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَلَنْ يَسْتَحِلَّ الْبَيْتَ إِلَّا أَهْلُهُ، وَإِذَا اسْتَحَلُّوهُ فَلَا تَسْأَلُ عَنْ هَلَكَةِ الْعَرَبِ، ثُمَّ تَأْتِي الْحَبْشَةَ فَيُخَرَّبُونَهُ خَرَابًا لَا يَعْمُرُ بَعْدَهُ أَبَدًا، وَهُمْ الَّذِينَ يَسْتَخْرِجُونَ كَنْزَهُ)^(۵).

(۱) صحیح: رواه أحمد في المسند (۱/ ۲۲۸) برقم: (۶۷۵۲). قال الشيخ أحمد شاكر: إسناده صحيح.

(۲) صحیح: رواه أحمد في المسند (۱/ ۲۲۸).. وقال الشيخ أحمد شاكر: إسناده صحيح.

(۳) النهاية لابن الأثير (۳/ ۴۷).

(۴) الإشاعة لأشراط الساعة، لا ۲۸۱.

(۵) صحیح: أخرجه الإمام أحمد (۳۵/ ۱۵) برقم: (۸۰۹۹) وصح إسناده الشيخ أحمد شاكر وكذلك

واته: پیاوړك له نټوان ړوكن و مه‌قامدا به‌یعه‌تی پې ده‌درټ، مالی به‌یتیش
كه‌س حورمه‌تی ناشكینیت خه‌لكه‌كه‌ی خوی نه‌ییت، هه‌ر كاتیكیش حورمه‌تیان
شكاند نیتر مه‌پرسه عه‌ره‌ب چوون له‌ناو ده‌چن، پاشان حه‌به‌شی دین، ړوخانیك
ده‌پړوخینن كه‌هه‌رگیز له‌ دواى نه‌وه ناوه‌دان ناكرټه‌وه، هه‌ر نه‌وانیش زېړ و
كه‌نزه‌كه‌ی ناوی ده‌رده‌هینن.

كه‌نزه‌كه‌ی كه‌عبه‌ كوټمه‌لټك دیارین كه‌ له‌سه‌رده‌می نه‌فامی پېشكه‌شیان به‌ كه‌عبه
ده‌كرد، به‌لام دواى هاتنی نیسلام هه‌ندیک له‌و كه‌نزه‌ه‌یان به‌خشی به‌ سه‌ړوك و
وه‌زیره‌كان و بازرگانه‌كان.. وه‌هه‌ندیکیش له‌و كه‌نزه‌ه‌ ماوه‌ له‌ناو بیړی ناوه‌وی كه‌عبه،
نه‌و بیړی كه‌ پېغه‌مبه‌ر نیبراهیم لټی دابو (سه‌لامی خوی لی بی) ^(۱).

به‌هه‌مان شیوه‌ش له‌ ناخر زه‌ماندا مه‌دینه‌ی شاری پېغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
كاوړ ده‌ییت وه‌كو پېشتر باسماں لټوی كرد له‌سه‌رده‌می پېشه‌وا (مه‌مه‌دی
مه‌هدی) دا بو ماوه‌یه‌ك خه‌لكی شاری مه‌دینه‌ شاره‌كه‌ به‌جی ده‌ییلن و چوولی
ده‌كمن به‌لام له‌ كوټایی بونه‌وهر به‌ ته‌واوی چوولی ده‌كمن و شاره‌كه‌ كاوړ ده‌ییت.

نهم فهرمودیه‌ دزایه‌تی ناكات له‌گه‌ل فهرموده‌كه‌ی دایكمان عائیشه
(ره‌زای خوی لی بیټ) كه‌ ده‌فهرمودی: (يَغْزُو جَيْشُ الْكُفَّةِ فَإِذَا كَانُوا بِبَيْدَاءَ مِنَ
الْأَرْضِ يُخَسِّفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ) ^(۲).

واته: سوپایه‌ك كه‌عبه‌ داگیر ده‌كات، كاتیك ده‌گه‌نه‌ ده‌شتیكی به‌رفراوانی
زه‌وی، نه‌وه‌ل و ناخیریان ړو‌ده‌چن.

پېشه‌وا نیبنو حه‌جر (ره‌حه‌می خوی لی بیټ) له‌ كتیبه‌كه‌ی (فتح الباری -
باب هدم الكعبه) ده‌لټت: نه‌مه‌ نا‌ماژیه‌ به‌وه‌ی كه‌ داگیركردنی كه‌عبه‌ ړووده‌ات،
جارټكیان پېش نه‌وه‌ی بیگه‌نن، خوا له‌ناویان ده‌بات، دواتر ده‌توان و ده‌پړوخینن، وا

الشيخ الألباني في الصحيحة (٢/ ١١٩) برقم: (٥٧٩) وقال: وهذا إسناد صحيح رجاله ثقات رجال
الشيخين، غير سعيد بن سميان وهو ثقة.

(١) صحيح أشراط الساعة الصغرى والكبرى، لا ٢٣٧.

(٢) صحيح البخاري (٣/ ٦٦) باب: ما ذكر في الأسواق، برقم: (٢١١٨).

ددرده‌که‌وېت نه‌وانه‌ی که دین و وېرانی ده‌کمن دوا ده‌کمون له جاری یه‌که‌م.

جاری یه‌که‌م مېه‌بست لېی نه‌ویه: له عوبه‌یدوللای کورې قبتیه‌وه (ﷺ) ده‌لېت: من و (حارث) ی کورې نه‌بو رېبیه‌و عوبه‌یدوللای کورې صه‌فوان چوین بو سهردانی (نوم سه‌لمه‌ی) دایکې برواداران (خوایان لیچ رازی بی) هردووکیان لیان پرسی دهرباره‌ی نه‌و سوپایه‌ی که رږده‌چېت به‌زه‌ویدا؟ نه‌مه‌ش له‌سهرده‌می (ثیبنو زویه‌یر) دا بو، نه‌ویش گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: په‌نا هینده‌یه‌ک په‌نا دبات بو که‌عبه، سوپایه‌کی بو ره‌وانه ده‌کرت، کاتیک ده‌گه‌نه ده‌شت و خاکیکې به‌رفره‌وان رږده‌چن، گوتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌ی نه‌وه‌ی به‌ زور بردویانه چی به‌سهر دېت؟ فهرمووی: نه‌ویش له‌گه‌لیاندا رږده‌چېت، به‌لام له‌ رږژی قیامت دا له‌سهر نیاز و نه‌ی خوی زیندو ده‌کرت‌ته‌وه. پېشه‌وا نه‌بو جه‌عفر (ره‌حمه‌تی خوی لیچ بی) ده‌لېت: نه‌و ده‌شته ده‌شتی مه‌دینه‌یه^(۱).

بیگومان نه‌م فهرمودیه‌و یه‌ک دوو فهرموده‌ی تر هاتوون له‌م باره‌وه، ههر چنده‌ له‌ فهرموده‌کاندا به‌ راشکاوی نه‌هاتوه که مېه‌بست له‌ (مه‌دی) ه، به‌لام له‌ نه‌بو داوده‌وه هاتوه که نه‌مه مېه‌بست پېی مه‌هده‌یه.

جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌م فهرمایشته‌نه دلنایای ده‌دات که که‌عبه له‌ کوټایی بونه‌وهر وېران ده‌ییت.

پېشه‌وا نه‌بو سه‌عیدی خودری (ﷺ) ده‌لېت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَحْجَ الْبَيْتُ)^(۲).

واته: رږژی دواپی نایه‌ت هتا وای لیډیت که‌س ناچېت بو مالی خوا واته: هه‌ندیک له‌ ده‌ست درېزه‌کان مالی خودا له‌ خه‌لکی قه‌ده‌غه ده‌کمن.

گومانیش له‌وه‌دا نیه‌ پاش هه‌لکردنی بایه‌که و کیشانی گیانی چاکه‌کاران حج کردن نامین، دنا پېشتر نه‌و په‌رسته‌ه ههر به‌رده‌وامه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (لَيَحْجَ الْبَيْتُ، وَلَيُعْتَمَرَنَّ بَعْدَ خُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ)^(۳).

(۱) صحیح مسلم، کتاب: الفت: (۲۱۳/۱۸) برقم: (۷۱۶۹).

(۲) صحیح البخاری (۱۷۳/۶) باب: جعل الکعبة البيت الحرام، برقم: (۱۵۹۳).

(۳) صحیح البخاری (۱۷۳/۶) باب: جعل الکعبة البيت الحرام، برقم: (۱۵۹۳).

واته: بهرپاستی پاش دهرکهوتنی یهئجوج و مهئجوج هج و عهمره ی نهم مالی خوایه دهکری.

پیشهوا عهلی کوری نهبو تالیب (ﷺ) دهلیت: تهوافی نهم بهیته بکهن تا دهتوانن پیش نهوهی گۆرانکاری ییت بهسهر ئیوه نهودا، وهکو لهبهر چاوم ییت نهوانه ی به بیلهکانیان دهپروختن کهسانیکی مل باریکی سهر و گوی بچوکن^(۱).

پیشهوا ئینو عهباس (ﷺ) دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمویه تی: وهکو نهوه وایه چاوم لهو پیاوه رهش و لووت بهرزه ههنگاو بلایهیه که بهردی کهعبه، یه که یه که ههله که نهی^(۲).

بهلام (ذو السؤیقتین) نایروختن پاش نهوه نهبی که موسلمانان رینگه دههه و پرتری لی ناگرن و بایهخی پی نادهن، جا لهو کاته ئیتر خوی گهوره سهریان ناخات.

لهوانهیه کهسیک پرسیار بکات و بلیت: بوچی (ذو السؤیقتین) کهعبه دهپروختن، بوچی خوی گهوره سزایهک نانیرت بو نهوهی نهمینت؟

له وهلامدا دهلیم: چونکه خوی گهوره خه لکی ئاگادار دهکاتهوه که کۆتایی بونهوه له ماوهیهکی نزیک دهست پی دهکات، ههروهکو چۆن قورئان هه لگیرایهوه بهم شیویه ژیانیش نامینت له دوی قورئان.

نیشانهکانی لهو پیاوهی که کهعبه دهپروختن:

- ههردوو قاچهکانی باریکه^(۳).

- پیشهوهی سهری کهچهله^(۴).

(۱) أخبار مكة، للفاکهي، (۳۱۳).

(۲) صحيح البخاري (۴۶۰/۳).

(۳) فتح الباري (۴۶۲/۳).

(۴) صحيح: رواه عبدالرزاق، برقم: (۹۱۸۷). بإسناد صحيح.

- هەردوو دەستەکانی خوارە^(۱).

- سەری بچوکە^(۲).

- گۆنچکەکانی بچوکە^(۳).

- هەردوو چۆکەکانیشی لەیەکمەو دەورە^(۴).

لە کۆتایی: ڕەنگە کەسانێک پرسیار بکەن و بڵێن: جا چۆن کاولی دەکات و دەپروختی لە کاتیکیدا خوا مەککەمی کردۆتە حەرەمیکی پارێزراو؟

بۆ وەڵامی ئەو پرسیارە ئەوەیە: تا نزیکەی قیامەت و تێکچوونی دنیا مەککە پارێزراو و بەر ئاسایشە.

پێشەوا ئەوەی (پەحمەتی خۆی لێ بێ) وای گوتوو: ئەمە راستە ئەگەر ڕوخواندەنە لەو کاتەدا ڕووبدات، ئەگەر نا ئەو مەسەلە کە حوکمیکی شەریعی و خودا بەندانی خۆی پێ پەیوەست کردون، جا ئەگەر یەکیکی یاخی بوو حورمەتی مائلی خۆی بەزاند، ڕەنگە وەک ئەبەرەهە خودا ڕێی لێ بگرێ، ڕەنگە لەبەر بونی حیکمەتێک کە خۆی پێ ی زانا و دانایە، ڕێیان لێ نەگرێ، وەک قەرامیتەکان کە کەعبەیان داگیر کردو ئەوی کردیان کردیان، یان وەک ئەوەی ئەو قاچ باریکە پیس و بودەلەیه دەیکات لە پیش هاتنی قیامەت^(۵).

تەنانت چەندین جار شەڕ و کوشتار لە کەعبە ڕوویداو، گەورەترینیان ڕووداوی قەرامیتەکان بوو لە سەدەیی چوارەمی کۆچی، هەرەکو لە بەرگی یەکم ناماژەمان پێی دا.. تەنانت موسلمانەکانیان لە کاتی تەواف کردن شەهید کرد، وە بەردە ڕەشەکیان هەلقەلاند لە شارێکەو بەو شارێکی تر ئالوگۆری پێدەکرا.

(۱) رواه البیهقي في (الکبری) برقم: (۸۴۸۰)

(۲) صحیح: رواه عبدالرزاق، برقم: (۹۱۸۷). یاسناد صحیح.

(۳) صحیح: رواه عبدالرزاق، برقم: (۹۱۸۷). یاسناد صحیح.

(۴) رواه ابن ابی شیبە، برقم: (۱۴۱۰۰).

(۵) فتح الباری (۳/ ۴۶۱ - ۴۶۱).

- ۱۰ -

گِرْکَانِی عَهْدَهَن وَ
نَاگَرِی حَهْشَر

گرکانی عهدن و ناگری هشر

کوټای نیشانه کانی پوژی دواپی دهرچوونی ناگریک دهیټ له خاکی یه مه نه وه
دهرده کهوئ و خه لکی بو حه شرگه یان کوټه کاته وه، گه وره یی نه م ناگره ش پیشت
نمونه ی نه بینراوه.

شوینی دهرچوونی نه م ناگره:

هه ندئ له فهرموده کانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هاتوون که نامازه به وه ده که ن
کهوا نه م ناگره له یه مهن له ژیر قه لای عهدن دهرده چی.

(عهدن) شارنکی ناسراوه له سه ر که ناری دهریای (حضر موت).

پیشه وا حوذیفه ی کوری نوسهیدی غیفاری (ﷺ) ده لیت: (اطَّلَعَ النَّبِيُّ ﷺ)
عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ، فَقَالَ: مَا تَذَكَّرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى
تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ - فَذَكَرَ - الدُّخَانَ، وَالْجَالَ، وَالْدَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا،
وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٌ
بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى
مَحْشَرِهِمْ^(١).

واته: جارنکیان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) لیمان دهرکهوت له کاتی کدا نیه
خه ریکی قسه و باس بووین، فهرموی: نه وه باسی چی ده که ن؟ گوتمان: باسی
پوژی دواپی، فهرموی: پوژی دواپی نایه ت هه تا ده نیشانه له پیش هاتنیدا
نه بینن، پاشان فهرموی: دوکه ل و ده جال و دابه و هه له اتنی خور له خور ناواوه
دابه زینی عیسای کوری مه ریهم (سه لامی خوی لیبت) و یه نه جوج و مه نه جوج
و سی پوچوون پوچوونیک له خور هه لات و پوچوونیک له خور ناواو پوچوونیک

(١) صحیح مسلم، کتاب الفت، باب الآيات التي تكون قبل الساعة، (٢٢٢٥/٤) ورقمه (٢٩٠١).

له دوورگه ی عه‌ره‌ب، وه کوټایي نه‌وانه‌ش ناگرټکه له یه‌مهن دټته دهر خه‌لکی راپو ده‌نټت به‌رهو شوټنی هه‌شر کردنیان.

له رپوایه‌تیکی تر ده‌فرموو: (إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَكُونُ حَتَّى تَكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: خَسَفٌ بِالشَّمْسِ، وَخَسَفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفٌ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَالْدَّجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ، وَيَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنَارٌ تَخْرُجُ مِنْ فُجْرَةٍ عَدَنِ تَرْحَلُ النَّاسَ) وفي رواية (والعاشرة: نُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)^(١).

واته: رپوژی دواپی نایه‌ت هه‌تا ده‌نیشانه رپوو ده‌دات: رپوچوونټک له خور هه‌لات و رپوچوونټک له خورئاواو رپوچوونټک له دوورگه ی عه‌ره‌ب و دووکه‌ل و ده‌جال و دابه‌و یه‌نجوج و مه‌نجوج و هه‌لاتنی خور له خور ئاواو ناگرټکه له‌ناوچه‌ی عه‌ده‌ن ده‌ده‌چټت و خه‌لکی کوچ پی ده‌کات، له رپوایه‌تیکی تر ده‌لټت: ده‌یه‌مینیان دابه‌زینی عیسی‌ی کورپی مه‌ریه‌مه (سه‌لامی خوا ی لیټت).

(عه‌ده‌ن) یش شارټکی دیاره له خاکی یه‌مهن.

پټشه‌وا نه‌نه‌سی کورپی مالیک (ﷺ) ده‌گیرټته‌وه کاتټک عه‌بدوللای کورپی سه‌لام موسلمان بوو پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد که یه‌که‌م نیشانه‌ی رپوژی دواپی چیه؟ نه‌ویش فرموو: (أَمَّا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ فَتَارُ تَحْشُرُ النَّاسَ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ)^(٢).

واته: یه‌که‌م نیشانه‌ی رپوژی دواپی ناگرټکه خه‌لکی له خوره‌ه‌لاته‌وه بو خورئاواو راپټچ ده‌کات و کوټیان ده‌کاته‌وه.

پټشه‌وا عه‌بدوللای کورپی عومهر (ﷺ) ده‌گیرټته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموه‌تی: (سَتَخْرُجُ نَارٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ أَوْ مِنْ نَحْوِ بَحْرِ حَضْرَمَوْتَ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ تَحْشُرُ النَّاسَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِالشَّامِ)^(٣).

(١) صحیح مسلم، کتاب الفتن، باب: فی الآيات التي تكون قبل الساعة، (٨/ ١٧٨) برقم: (٧٤٦٧).

(٢) صحیح البخاری، باب: خلق آدم صلوات الله علیه وذریته (١١/ ٤٨٧) برقم: (٣٢٢٩).

(٣) صحیح: سنن الترمذی، باب: ما جاء لا تقوم الساعة حتى تخرج (٤/ ٦٨) برقم: (٢٢١٧). وقال

واته: ناگرتك له (حَضَرَمَوْتَ) یا له ده‌ریای (حَضَرَمَوْتَ) پێش پڕۆزی دوا‌یی دیته‌ ده‌ر، خه‌لكی راپیچ ده‌كات و كۆیان ده‌كاتوه‌، گوتمان ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی چیمان پێ ده‌كه‌یت؟ فه‌رموی: په‌نا به‌رنه‌ و لاتى شام.

ئهمه‌و سه‌باره‌ت به‌ چۆنیه‌تی كۆكرده‌وه‌و راپیچ كردنی ئه‌و ئاگره‌ش بۆ خه‌لكی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پێشه‌وا عه‌بدوللای كورپی عه‌مر (ﷺ) ده‌گێڕێته‌وه‌ كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (تُبْعَتْ نَارٌ عَلَى أَهْلِ الْمَشْرِقِ فَتَحْشُرُهُمْ إِلَى الْمَغْرِبِ تَبِيتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا، يَكُونُ لَهَا مَا سَقَطَ مِنْهُمْ وَتَخْلَفُ، تَسُوقُهُمْ سَوْقَ الْجَمَلِ الْكَسِيرِ)^(١).

واته: ناگرتك ده‌نێدرتته‌ سه‌ر خه‌لكی خۆره‌ه‌لات، كۆیان ده‌كاتوه‌و راپیچیان ده‌كات به‌ره‌و خۆرئاوا، له‌ هه‌ر كورێ شه‌ویان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌لیاندا ده‌ییت، وه‌ له‌ هه‌ر كورێ نیوه‌رۆیان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌لیان ده‌ییت، ئه‌وه‌ی بكه‌وت یان دوا بكه‌وت بۆ ئاگره‌كه‌ ده‌ییت و له‌ناوی ده‌بات، وه‌كو حوشتی بی هیزو لاواز راپیچیان ده‌كات.

له‌ رپویه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: (وَأَخْرَجَ ذَلِكَ نَارًا تَخْرُجُ مِنْ قَعْرِ عَدَنَ، تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ)^(٢).

واته: له‌ كۆتاییدا ناگرتك له‌ چالایی عه‌ده‌نه‌وه‌ ده‌رده‌چیت و خه‌لكی راپیچ ده‌كات به‌ره‌و مه‌حشه‌ر.

له‌ رپویه‌تی ئه‌بو داودیش ده‌فه‌رموی: (وَأَخْرَجَ ذَلِكَ تَخْرُجُ نَارٌ مِنَ الْيَمَنِ، مِنْ قَعْرِ عَدَنَ، تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ)^(٣).

الترمذي: هذا حديث حسن صحيح.

(١) صحيح: المستدرک فی الصحیحین (٤/ ٥٩١) برقم: (٨٦٤٧). وقال الإمام الحالکم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ.

(٢) صحيح ابن حبان (١٥/ ٢٥٨) برقم: (٦٨٤٣). قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

(٣) صحيح: سنن أبي داود، باب: أمارات الساعة، (٦/ ٣٦٩) برقم: (٤٣١٠). قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

واتە: کۆتایی نیشانە بریتیه لە ئاگرێک لە چالایی عەدەنەو لەیەمەن دیتە دەرو خەلک بەرەو مەحشەر ڕاپێچ دەکات.

پێشەوا ئیبنو حەجەر (پەحمەتی خۆی لێ بێ) دەلێت: حەشر چوارە، دوو حەشر لە دنیا، دوو حەشریش لە ڕۆژی دوايي، ئەوەی لە دنیا داوایە خۆی گەورە لە سوپەتی (الحشر) باسی کردووە، کە حەشری جوله کەکانە بەرەو شام، دووهم: ئەو حەشری ڕۆژی دواييە^(۱).

پێشەوا عەبدوللای کورپی عەمر (ﷺ) دەلێت: یەكەمین نیشانەکان هەڵاتنی خۆرە لە خۆرئاواوە، ئینجا دەرچوونی ئازەلە کە لەسەر خەلکی لە چێشتەنگاودا، هەر کامیان پێش ئەوی تریان دەرکەوت، دووهمیان بەدوایدا دیت.. چۆن گونجاندن بکەین لە نێوان ئەم فەرموودەو ئەو فەرموودانەی کە دەجال و مەهدی دەکەنە یەكەمین نیشانەکان؟

وەلام: لێرەدا مەبەست لە نیشانەکانی کۆتایی بونەوەر هاتنی کۆتایی بونەوەر، ئەک نەزیکبوونەوی قیامت کە تێیدا هاتووە، یەكەمین مەسەلەکانی هەڵسانی قیامت.

جا بۆ ئەک نەزیک کردنەوی واتای ئەم فەرموودانە لە یەكێ دەلێ: لەیەمەن دەرەدەچی، یەكێکی تر دەلێ: لە (حضر موت)، ئەوتەر دەلێ: لە خۆرەلاتەو ئەوا چەند ڕاڤەیه کی هەیه کە ئەمانەن:

(۱) لەوانەیه ئەم ئاگرە سەرەتا لەژێر شاری عەدەن دەرچێ و لەوتۆه دەست پێبکات بۆ گشت زەوی، وە مەبەستی بۆ کۆکردنەوی خەلک لە خۆرەلاتەو بۆ خۆر ئاوا ئەوەیه کە گشت خەلکی ئەم دوو جەمسەرە دەگرێتەو بە گشتی واتە هەموو خەلک، وە ئەم ئاگرەش کە باس کراوە ئەوا ئاگرێکی هەقیقیە ئەک شتیکی تر^(۲).

(۱) فتح الباري (۱۱/ ۳۷۸).

(۲) فتح الباري (۱۱/ ۳۷۸-۳۷۹).

(٢) لهوانهیه مه بهست بهم ناگره ناگری شه‌ری شه‌رو فیتنه بی و سه‌ره‌تای له خۆره‌لات بی و خه‌لك راپیچ بکات و کۆیان بکاته‌وه بۆ لای شام و میسر.

پیشه‌وا نه‌بو هورپه‌ره (ﷺ) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ، رَاغِبِينَ رَاهِبِينَ، وَاثْنَانِ عَلَى بَعِيٍّ، وَثَلَاثَةٌ عَلَى بَعِيٍّ، وَأَرْبَعَةٌ عَلَى بَعِيٍّ، وَعَشْرَةٌ عَلَى بَعِيٍّ، وَتَحْشَرُ بَقِيَّتُهُمُ النَّارُ تَبِيْتُ مَعَهُمْ، حَيْثُ بَاتُوا وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا، وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا، وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا)^(١).

واته: خه‌لكی له‌سه‌ر سه‌ شۆواز راپیچ ده‌کری و کۆده‌کریته‌وه: به‌ ئاره‌زووی خۆیان و له‌ ترسانداو دوان له‌سه‌ر و لاخیک و سییان له‌سه‌ر و لاخیک و چوار له‌سه‌ر و لاخیک ده‌یان له‌سه‌ر و لاخیک، شه‌وه‌شی که ده‌میته‌وه ناگرکه راپیچیان ده‌کات و کۆیان ده‌کاته‌وه، له‌ هه‌ر کۆی نیوه‌رۆیان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌لیان ده‌یته‌ و له‌هه‌ر کۆی شه‌ویان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌لیان ده‌یته‌، وه له‌هه‌ر کۆی به‌یانیان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌لیان ده‌یته‌ و له‌ هه‌ر کۆی ئیواره‌یان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌لیان ده‌یته‌.

واته: نه‌و ناگره مه بهست لێ سوتاندنی خه‌لكی نییه، به‌لكو له‌به‌ریان ده‌دات به‌ره‌و خاکی هه‌شگه له‌ شام، جا نه‌گه‌ر خه‌لكی رێ بکه‌ن و ماندووین و دابه‌زن بۆ خه‌وی چیشه‌نگاو نه‌و ناگره له‌ گه‌لیاندا ده‌یته‌، کاتیك ئاگاداربسته‌وه ناگره‌که به‌ره‌و لایان دێت و به‌رپایان ده‌خات، به‌ هه‌مان شه‌وه له‌ کاتی مانه‌ویان له‌ شه‌وو هه‌لسانیان بۆ به‌یانی، هه‌ر له‌ گه‌لیاندایه تاكو ده‌یانگه‌یه‌یه‌ته‌ شام.

پیشه‌وا حوزه‌یقه‌ی کۆری ئوسه‌یدی غه‌فاری (ﷺ) ده‌گیرته‌وه که ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمویه‌تی: (أَنَّ النَّاسَ يُحْشَرُونَ ثَلَاثَةَ أَفْوَاجٍ فَوْجٌ رَاكِبِينَ طَاعِمِينَ كَاسِينَ وَفَوْجٌ تَسْحَبُهُمُ الْمَلَائِكَةُ عَلَى وُجُوهِهِمْ وَتَحْشَرُهُمُ النَّارُ وَفَوْجٌ يَمْشُونَ وَيَسْعَوْنَ يُلْقِي اللَّهُ الْآقَةَ عَلَى الظَّهْرِ فَلَا يَنْقَى حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَتَكُونُ لَهُ الْحَدِيدَةُ يُعْطِيهَا بِذَاتِ الْقَتَبِ لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا)^(٢).

(١) صحیح مسلم، باب: فناء الدنيا وبيان الحشر، (٤/ ٢١٩٥) برقم: (٢٨٦١).

(٢) سنن النسائي (٤/ ٤٢٢) برقم: (٢٠٨٥).

واته: خەلکی بە سێ دەستەو تاقم راپیچ دەکێن و کۆدەکرێنەوه، دەستەیک بە سواری و بە تیری و پۆشتەیی، وه دەستەیک بە پێ دەپۆن و هەول دەدەن، وه دەستەیک فریشتەکان لەسەر دەم و چاو راپاندەکیشتن و راپیچیان دەکەن بۆ ناگرەکه، قسەکەرێک پرسیاری کردو گوتی: ئەو دوانەیانمان زانی، ئەو مەبەست لەوانە چیه که بەپێ دەپۆن و هەول دەدەن فەرمووی: خۆی گەوره قەر دەخاته و لاخی بار هەلگر تا وای لێ دیت و لاخ نامینیت، تەنانهت پیاویان تیا دەبیت که باخچهیهکی زۆر سەر سۆرپەینەری هەیه، دەیدات بە پیره حوشتێک که کورتانی پێوه بێت، کهچی هێشتا پێی ناکردێت.

پێشەوا موعاوێهی کوری حیده (ﷺ) دەگیرێتەوهو دەلێت: پێغه مبهری خوا (ﷺ) دەفەرموی: (إِنَّكُمْ تُحْشَرُونَ رِجَالًا وَرُكْبَانًا، وَتَجْرُونَ عَلَى وُجُوهِكُمْ)^(۱).

واته: ئێوه به پیاوهیی و به سواری حەشر دەکێن و، ئا لێره دا به سەر پوتان راده کێشێن، به دهستیهی ئاماره ی بۆ شام کرد.

پێشەوا ئەبو هورەیره (ﷺ) دەلێت: پێغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمویه تی: (يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرٍ مَا كَانَتْ لَا يَغْشَاهَا إِلَّا الْعَوَافِ يُرِيدُ عَوَافِيَ السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ وَآخِرُ مَنْ يُحْشَرُ رَاعِيَانِ مِنْ مَرْيَتَةِ يُرِيدَانِ الْمَدِينَةَ يَنْعَقَانِ بِغَنَمِهِمَا فَيَجِدَانِهَا وَحُشًا حَتَّى إِذَا بَلَغَا نَبِيَّةَ الْوُدَاعِ خَرَا عَلَى وُجُوهِهِمَا)^(۲).

واته: شاری مەدینه له باشترین باریدا جی دێلن، له بالندهو گیانداران بترازی چی دی هاموشوی ناکا، دواهمین ئەوانە ی حەشر دەکێن و دوو شوانی مەزینەن، له مەرەکانیان راده خورن، دەبینن درپەندەن، تا دەگەنە (ثنیة الوداع) لەوی به سەر رویاندا دهکهون.

(۱) صحیح: سنن الترمذی (۴/ ۱۹۴) باب: ما جاء في شأن الحشر، برقم: (۲۴۲۴). قال الإمام الترمذی: حدیث حسن.

(۲) صحیح البخاری (۳/ ۲۱) باب: رغب عن المدينة، برقم: (۱۸۷۴).

ئەو خاکی خەلکیشی تێدا کۆدەکرێتەوه و لاێ شامە، پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویتە: (الشَّامُ أَرْضُ الْمَحْشَرِ وَالْمَنْشَرِ)^(١).

واتە: شام خاکی حەشر و بلاوینەوهیە.

بوچی شام خاکی حەشرە؟

شام خاکی بە بەرەکەتە وەکو یەمەن، پێشەوا ئیبنو عومەر (رضی اللہ عنہ) دەگێڕێتەوه کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمویتە: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مِئْنَا، قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا، قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مِئْنَا، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَفِي نَجْدِنَا قَالَهُ قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ هُنَاكَ الزَّلْزَلُ وَالْفِتْنُ، وَبِهَا يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ)^(٢).

واتە: خوا بە بەرەکەتمان بۆ بخەیتە شامەوه خوا بە بەرەکەتمان بۆ بخەیتە یەمەنەوه، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا بۆ نەجدیش؟ پێم وایە لە سێھەمدا فەرموی: بومەلەرزەو ناشوب لەوێ پروودەدات و لەوێوە قوچی شەیتان هەڵدێت.

• قوبەیی ئیسلام و عەمودی کیتاب لە شام بوو.

• خاکی شام خاکی سەرکەوتنە بەسەر دۆژمنەکانی خوا و جینگای دابەزینی پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوای لێ بێ).

• لە کوژایی بونەوه‌ر کە ناشوب سەرھەڵدەدات باوهر و ئاساییش لە شام دەبێ.

لەم فەرمودانەوه بۆمان دەرەکەوت کە بە ماویەکی کەم لە پێش هاتنی رۆژی دواڵی ئەم ناگرە گەورەیه لە خاکی یەمەنەوه لەناوچە (عەدەن) و (حَضْرَمَوْتَ) دێتە دەرەوهو خەلکیکی زۆر لەناو دەبات بە تاییەتی ئەوانە ی کە دوا دەکەون و زوو فریا ناکەون، وە ئەوانە ی کە فریا دەکەون بەرەو خۆرئاوا هەڵدێن،

(١) مسند البزار (٩١ / ٢) برقم: (٣٩٦٥). قال الإمام البزار: وَهَذَا الْحَدِيثُ لَا نَعْلَمُهُ يُزَوَّى عَنْ أَبِي دَرٍّ إِلَّا بِهَذَا الْإِسْنَادِ.

(٢) صحيح البخاري (٥٤ / ٩) باب: قول الفتنة قبل المشرق، برقم: (٧٠٩٤).

ھەرۋەكۈ لە فەرمودەكەى پېشەوا عەبدوللاى كورپى عومەر (ﷺ) ھاتوۋە كە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمان دەكات كە روو بىكەنە ولاتى شام، چونكە ئەوئ پارىژراو دەبىت لەو گرگانە گەورەيە كە ئەمەش ئەو دەگەيەنەت كە ئەو ئاگرە پانتايەكى زۆر گەورە لەسەر زەوى دەگرەتەو.

ئەمەو ھەندىك لە زاناكان ۋەكو پېشەوايان غەزالى و حلیمى (پەحمەتى خاويان لى بى) پېيان وایە ئەو ھەشرەى لە فەرمودەكاندا باس كراو مەبەستى پېى ھەشرى رۆژى دوايىيە، بەلام ئەم بۆچونەيان نەپىكاۋە، چونكە فەرمودەكان زۆر بە رۈنى و ئاشكرا ئەو راستىيە رۈن دەكەنەو كە ئەو ھەشر كەردنە لە پېش رۆژى دوايىدا دەبىت و جىاۋازە لە گەل ئەو ھەشرەى لە قىيامەتدا رۈودەدات بەبەلگەى ئەوئەى كە لەكاتى دەرچوونى ئاگرەكەو ھەشر كەردنى خەلكەكەدا ھەيانە خۆى زوو رزگار دەكات و بە سواری ولأخ و بە تېرى و بە پۆشتەيى رزگارى دەبىت و ھەشيانە ھەولئى كەرنى ولأخ دەدات، كە ھەموو دەزانين ئەو شتانە لە رۆژى دوايىدا نىيە، بەلكو لە ھەشرى رۆژى دوايىدا خەلكى ھەموو پروت و بى پۆشاكن و كەرين و فروشتىش لەو رۆژەدا نىيە^(۱).

پېشەوا نەوئەوى (پەحمەتى خاوى لى بىت) لە بارەى ئەم فەرمودەيەو دەلەيت: (قال العلماء: وهذا الحشر في آخر الدنيا قبل يوم القيامة، وقُبيل النفخ الصور بدليل قوله (ﷺ) تحشر بقيتهم النار تبين معهم وتقبل معهم وتصبح وتمسي)^(۲).

ۋاتە: زاناكان فەرمويانە: ئەم ھەشرە لە كۆتايى بونوئەوەر دەبىت پېش ھاتنى رۆژى دوايى، ۋە لەپېش ئەوئەى فوۋ بىكرەت بە (صور)دا بە بەلگەى فەرمايشتەكانى پېغەمبەر (ﷺ) كە دەفەرموئەت: ئاگرەكە پاشماۋەى خەلكەكە ھەشر دەكات بە شەو و نىوەرۆۋ بەيانى و ئىۋارە لە گەلەيان دەبىت.

پېشەوايان (خەطابى و طبى و قاضى عياض و قورطوبى و ئىبنو كەئرو ئىبنو ھەجەر) ۋاى بۆ دەچن كە ئەم كۆكردنەوئەى لە كۆتا تەمەنى بونوئەردا دەبى،

(۱) فتح الباري بشرح صحيح البخاري: (۳۷۹/۱۴).

(۲) شرح النووي لمسلم (۱۷/۱۹۴-۱۹۵).

كە ئاگر لە قولايى عەدەن دەكەوتتەو، خەلكى بەرەو ولاتى شام راپيچ دەكاو كۆيان دەكاتەو^(۱).

پيشەوا ئىبنو كەثير (رەحمەتى خواى لى بى) دەلى: ئەم بابەتەن بەلگەن كە ئەم حەشرە كۆكردنەوئى ئەوانەيە كە لە دوايىن دونيادا ماون لە شوئنى حەشرە كە خاكى شامە. ئەوانەشى سى پۆلن: بەشيك بەتيرى و پۆشتەيى و سوارى حەشر دەكرىن و، بەشيك دەمىك سوارو دەمىك پيادەن و، بەنۆرە حوشتريك ئالوگۆر دەكەن، ئەوانەي دەشمىننەو ئاگر كۆيان دەكاتەو، ئەم ئاگرەي لە قولايى عەدەن دەكەوتتەو، لە پشتەو بەرى خەلكى دەگرى و لە هەمو لايەكەو بۆ خاكى مەحشەريان دەبات ئەوئى لىشيان بەجى بمىنى ئاگرەكە هەلى دەلوشى^(۲).

ئەمانەش هەموو بەلگەن كە ئەو لە كۆتايى دونيادا دەبى كە خواردن و خواردنەو هەن و سوارى و شتى تريش هەن و بە جىش بمىن بە ئاگرى تىدەچن.

جا ئەگەر ئەم پرووداوە پاش شەپورى زىندوبونەو بوايە، ئەو مردن نەدەما و نە گياندارىك سوارى پشتى بن، نە خواردن دەما و نە خواردنەو، نە پۆشين لە گۆرەپانەكان.

يەكجار سەيريشە كە پيشەوا ئەبوبەكرى بەيەقى حافىز (رەحمەتى خواى لى بى)، پاش ئەوئى زۆرىە ئەم فەرمودانە دەگىرتەو، ئىنجا ئەم سوارىيە بە پروداوتكى رۆزى دوايى داناو، ئەمەي بە صحيح داناو، ئەوئى بەلاواز داناو كە ئىمە وتمان، بەبەلگەش ئەم ئايەتەي هينەوتەو كە خواى گەورە دەفەرموى: [يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا] ^(۸۵) وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ^(۸۶).

واتە: لەو رۆزەي كە خۆپارتەزان بە تىكرابى بۆ لای خواى مەهرەبان كۆدەكەينەو، تاوانبارانىش بە تىنوبەتى بەرەو دۆزەخ لى دەخوين.

(۱) فتح الباري بشرح صحيح البخاري: (۱۱/۳۸۰-۳۸۹).

(۲) القيامة الصغرى، د. عمر سليمان الأشقر، لا ۲۵۶.

جا چۆن گریمانه‌که‌ی خۆی له راقه‌ی نایه‌ته‌که‌دا به فەرموده راست ده‌کاته‌وه، له کاتی‌که‌دا له فەرموده باسی ئەوه هاتوه که دوان له‌سه‌ر حوشرێکن و ده‌کەس له‌سه‌ر حوشرێکن و به‌راشکاوێ که‌می ئازەلی سواری تیدا هاتوه؟ ئەمه له‌گەڵ ئەو کۆک نین، خواش زاناتره.

ئەوه‌ی مەبه‌ستمانه له‌م فەرموده‌یه‌دا ئەوه‌یه که بوپ‌کانێک له (قه‌عرا)ی عه‌ده‌ن (بنی عه‌ده‌ن) ده‌رئه‌چیت و خه‌لکی ده‌بات به‌ره‌و مه‌حشر، شاری (عه‌ده‌ن) زۆریه‌ی به‌ ئاوی ده‌ریا ده‌وره‌ دراوه‌و له‌ بنه‌رته‌دا زه‌ویه‌که‌ی به‌هۆی بوپ‌کانێکی گه‌وره‌وه‌ دروست بووه که له‌و ده‌ریا‌یه‌دا بووه، ئەم بوپ‌کانه پاش هینوربونه‌وه‌و ساردبوونه‌وه‌ی ده‌میکی چالێ بۆ دروست بووه زۆر زۆر گه‌وره‌و فره‌وانه. که‌س له‌ رابردوودا نه‌یزانیوه که شاری (عه‌ده‌ن) له‌سه‌رده‌می بوپ‌کان دروست بووه، تا ئەو کاته‌ی ئینگلیز داگیرێ کردو فرۆکه‌ په‌یدا‌بوو، کاتی‌که‌ به‌فرۆکه‌ له‌ به‌رزاییه‌کی زۆره‌و سه‌یری عه‌ده‌نیان کرد بینیان شارێکه‌ پوه‌که‌ی چال‌ه‌و ده‌میکی بوپ‌کانی گه‌وره‌شی هیه، بۆیه ئینگلیزه‌کان ناوی (Kraytar) واته‌: (ده‌رچه‌ی گپ‌کان) یان لیتا، ئەو ناوه‌ش له‌ناویاندا باو بوو به‌کاریان ده‌یتا نه‌ک (عه‌ده‌ن).

شوینی جوگرافی شاری (عه‌ده‌ن):

عه‌ده‌ن دووهم گه‌وره‌ترین شاری یه‌مه‌نه، به‌سه‌ر که‌نداوی عه‌ده‌ندا ده‌روانیته و (١٧٠)کم له‌ پوژه‌لاتی گه‌رووی (باب‌المندب)وه‌ دووره^(١).

زۆرینه‌ی شاری عه‌ده‌ن ده‌که‌وێته‌ ناو ئوقیانوسه‌وه، ئەم شاره له‌ گپ‌کانێکی زۆر گه‌وره‌ په‌یدا‌بووه، که له‌لایه‌کی زه‌ریا‌که‌دا ته‌قیوه‌ته‌وه‌و بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر به‌رده‌وام بووه، ئەنجا دوا‌ی سستبوون و ساردبوونه‌وه‌ی وه‌کو هه‌موو گپ‌کانێکی تر ده‌رچه‌یه‌کی بۆ دروست بووه، به‌لام ده‌رچه‌یه‌کی یه‌که‌جار گه‌وره‌و فره‌وان، دواتر بۆته ئەو شاره‌ می‌ژوویه، ئەوه‌ی باس‌مان کرد زۆر به‌روونی به‌ وێنه‌ی مانگه‌ ده‌ست‌کرده‌کان ده‌بینیت.

(١) مقالات من السي أن أن ومن جوجل أريس ومقال من جريدة المدينة للدكتور محمد علي البار العدد ١٦٦١٣ يوم ١٨ شوال ١٤٢٩هـ.

ناشكرايە ھېچ كەسك لہ كۆندا نەيزانيوہ شارى (عەدەن) كەوتۆتە سەر دەرچەى گركانىك، ھەتا ئىنگىلىزەكان خىستىانە ژىر دەستى خۇيانەوہو، لہ گەل سەرەتاي چاخى فېرىنداو وئىنە گرتنى شارەكان لہبەرزايىە زۆرەكانەوہ، ئەو كات شارى (عەدەن) وەك شاخىكى پوچال و دەرچەيەكى گەورەى گركانىكى زەبەلاحى دامركاوە دەرکەوت، ھەرۋەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لہ فەرمودەكەى سەرەتادا فەرمويەتى، بۆيە ئىنگىلىزەكان ناوى (Kraytar) واتە: (دەرچەى گركان)يان لىناو، ئەو ناوەش لەناوياندا باو بوو بەكاربان دەھىنا نەك (عەدەن)^(١).

شاندېكى پاشايەتى بەرىتانى بۆ زانستى گركانەكان سالى (١٩٦٤) ع بە سەرۆكايەتى پروفېسسور I.G.Gass ھەستان بە توئىزىنەوہ لہ گركانى عەدەن كە توئىزىنەوہ زانستىيەكەى بەم دەستەواژىيە دەست پىچ دەكات (ھەموو گركانەكانى تىرى زەوى لہ بەرانبەر گركانى عەدەندا وەك سارىە ئاگرىنە (ألعاب النارية)ن و ھىچى تر ئەوەش لہ پىنگەى بەراورد كەردنى پىكھاتە بنىاتىيەكانى ئەو گركانانەو گركانى عەدەن.

لە گوڤارى (١٩٧٩ Readers Digest)دا وتارىكى زانستى دەخوئىنەوہكە دەلالت: گركانى كاراكاتى لہ ئەندەنوسيا (Karakati volcano) كە سالى (١٨٨٣) ع تەقىوہتەوہو زانايان بەبەھىزىرەن گركانى تۆماركراوى يادەوہرى مەرقابەتيان مەزەندە كەردوہ، ئەمەش بۆتە ھۆى گيان لەدەستدانى چل ھەزار (٤٠٠٠٠) كەس و دەنگى ئەم گركانە لہ دوورى (٥٠٠٠) كىلۇمەترەوہ بىستراوہو، خۆلەمىش و دوکەلەكەى بۆ ماوہى ھەفتەيەك بەرى خۆرى لہ تەواوى گۆى زەوى گرتوہو ئەو گركانە بوو ھۆى ھەلۋەشان و لەناودانى زۆرەى ئەو دوورگەيەى كە تىيدا تەقىوہتەوہ، زانايان ھىزى ئەو گركانەيان بە سەد (١٠٠) بۆمبى ھايدروچىنى خەملاندوہ!!

دواتر دەلالت: ئەم گركانەى باسكرا زۆر گەورەيە، بەبەراورد لەگەل گركانى (عەدەن)دا وەك يارىە ئاگرىنە وايە.

(١) مقالات من السي أن أن ومن جوجل أريس ومقال من جريدة المدينة للدكتور محمد علي البار العدد ١٦٦١٣ يوم ١٨ شوال ١٤٢٩هـ.

ئەندازیار مەعروف عەقەبە لە توێژینە وە کەیدا (عەدەن): پەهەندی میژووی و شارستانی (دەلیت: گەڕکانی (عەدەن) بەیەکیک لەو شەشە ناوەندە گەڕکانیە دەژمیژدەرت کە دەکەونە سەر یەک هێلی گەڕکانی و لە گەرووی (باب المندب) لە دەروازەیی خواروی زەریای سورەو تا شاری (عەدەن) درێژ دەبیتهو، وە لەم دواپیانەدا یەکیک لەو ناوەندە گەڕکانیانە لە چیا (الطیر) لە بەرانبەر کەنارەکانی یەمەن لە زەریای سووردا چالاک بوو.

لە کۆتایی پوختەیی پرۆژەکانی ئیعتجازی زانستی و جوگرافی و میژوویی و نادیاڕی (غەیبی) فەرمودە پیروژەکی پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەخەینە روو: پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەر موی: (عەدەن شارێکی پوچالە) (قەر عدن) ئەوێش دەرناکەوێت تەنها بەوێنە گرتنی دوور نەبیست بەفرۆکە یاخود بە مانگی دەستکرد^(١).

لە فەرمودە پیروژەکەو ئەو دەخوێنرێتەو کە (عەدەن) دەکەوێتە سەر گەڕکانێکی گەورە، بەلام درێژبووی ئەم گەڕکانە دەگاتە ناوکی گۆی زەوی، کە بەبارستاییە زۆر گەورەکی لە ئاسن و نیکی تواو جیا دەکەوێتەو چەندین ئاگری تواو لەم گەڕکانەو لە چالاکبوونی گەورەدا لە ئاوە نزیکەکانی زەریای چوار دەوری شارەکەدا هاتوونە دەروو، بەمشێوەی ئەو گەڕکانە شاخیکی زۆر گەورەیی درووست کردوو کە دەرچەیی گەڕکانەکی دەکەوێتە سەر و ئەوێش شاری (عەدەن)ە.

دووبارە ئاگرە کە لەهەمان شوێندا دەردەچیتەو، ئەوێش کارێکی باوە لە زۆریەیی گەڕکانەکانی جیهاندا، دیارە کۆتایی دەرچوونی زۆر بەتین و بەهێزتر دەبێت و مەوۆف هەموو بۆ شوینی کۆبوونەو (محشر) لە زەوی شام پال دەنێت، بوونی زەریاش پێ لە بڵاوبوونەو ئاگرێک بەهەموو زەویدا ناگرێت، چونکە زەریاکان لە پۆژی دواپیدا دەکۆلێن و ئەو ئاگرە کە لە ژێرماندایە دەرژێن،

(١) مقالات من السي أن أن ومن جوجل أريس ومقال من جريدة المدينة للدكتور محمد علي البار العدد ١٦٦١٣ يوم ١٨ شوال ١٤٢٩ هجرية.

ئەمەش یەکیکە لە ڕاڤەیی زانایان کە خۆی پەرورەگار دەفەرمویت: [وَإِذَا الْآبِحَارُ فُجِّرَتْ].

هەرۆک زانراوە گڕکان بومەلەرزی لە گەڵ دا دەبیت، بەهۆی تێکشانی توێکلی زهوی لە ئاکامی هاتنه دەرەوی مادده تـواوه گڕکانیەکان لە قولایی زهویەوه بۆ چینه‌کانی سەر زهوی و بەم‌جۆرەش پێش دەرچوونی مادده تـواوه گڕگرتووەکان بۆ سەر زهوی بومەلەرزه دروست دەبیت.

ئینجا دواى ڕوودانى بومەلەرزه‌که گڕکانەکه هەرچی قورسایى خۆیەتی لە ناسن و کانزای تری تـواوه بۆ سەر زهوی دەهاوێژێت هەرۆکه‌کو پەرورەگار دەفەرمویت: [إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ②].

واته: کاتێک زهوی هاته لەرزه بەلەرزینی خۆی و زهوی هەرچی شتی قورسی ناوی ههیه هه‌مووی فرێدايه دەرۆه .

ئەمەش واتای کۆتایی ڕووداوه‌کانی دواناو دەستپێکی ڕۆژی هه‌ستانه‌وهیه، ئەمەش بە‌دوا‌که‌وتنی ئاگرێکی گڕکانی دەبیت لە وشکانی و زه‌ریاکاندا، بێگومان بە‌هێزترینان ئاگری گڕکانی (عه‌ده‌ن)ه که خەڵک بۆ مه‌حشره‌و له‌ پرسینه‌وه ڕاپێچ ده‌کات، هەرۆکه‌ نایه‌ت و فەرموده‌ پیرۆزه‌کان ئاماژه‌یان پێداوه^(١).

له ٢٠٠٠/٦/٢ که‌نالی (النیل الثقافیه) به‌رنامه‌ی (رأیت الله)ی پڕۆفیسۆر (عبدالباسط محمد السید) له (مرکز الدراسات والبحوث العلمیه) که دکتۆرای هه‌یه له جیۆلۆجیدا (٣) شتی باس کرد دوانیان بیستومانه، به‌لام یه‌کیکیان نوئ بوو بۆمان، باسی [إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا] ی کرد که‌وا له‌ نێوان گڕکان و بومەلەرزه‌دا په‌یوه‌ندیه‌که هه‌یه ئەمه‌ بیستومانه‌و زانست سه‌لماندویه‌تی و دەرکه‌وتوه‌ که‌ ئەو په‌یوه‌ندیه‌ هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ ڕاستیه‌کی تر [وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا] ئەویش ڕاستیه‌کی زانستیه‌ له‌ چرخی ناخی زهوی، واته:

(١) مقالات من السي أن أن ومن جوجل أريس ومقال من جريدة المدينة للدكتور محمد علي البار العدد ١٦٦١٣ يوم ١٨ شوال ١٤٢٩هجرية.

ئەو كانزا تۈۋانەو بەردە تۈۋانە چىرەكانيان زۆرتەرە لە دەرەۋەي پۈۋى زەۋى،
بۆيە خۋاي گەرە ناۋى ناۋە [أَثْقَالَهَا] ئەم دوو پراستىيەمان بىستە، بەلام
خالى سىيەمى تازە بوو، ئازانسى ناساي (فەضائى) ئەمىرىكى پەيۋەندى كىردە
لە گەل ئەم سەنتەرە زانستىيەدا لە مىصر (قاھىرە) پىي وتون: دوا بوومەلەرەزە كە
داۋىيەتى لە مەدىنەي پىرۈز بوۋە ھۆي ئەۋەي مەدىنە دوورخاتەۋە لە بازەنى
ئەگەرى بوومەلەرەزە.. بە ھۆي كۆتايى بوومەلەرەزەۋە جۈلەيەك پۈۋىداۋە لە ژىر
زەۋىدا، چىنەكانى زەۋى گۆرپانكارى بەسەردا ھاتوۋە، و بوۋەتە ھۆي ئەۋەي
كە شارى مەدىنە بىچىتە دەرەۋەي ئەۋەي فەلە، ئەمەش ۋەك ھەۋالەك لە سالى
(۱۹۹۹) دراۋە بە (مركز الدراسات والبحوث العلمية) لە قاھىرە، دەستەي زانستى
ئىعجازىش ۋەلامى داۋنەتەۋە كە ئىمە پىش ئىۋە ئەۋە دەزانىن، ئەۋانىش وتيان:
چۆن؟ گوتيان: ئەۋ بوومەلەرەزەي كە ئىۋە باسى دەكەن لە سەردەمى (عوامەرى
كۆرى خەتاب) دا بوۋە.

خۋاي گەرە ئامازە بۇ ئەۋە دەكات كە پۈژى دۋايى بە بوومەلەرەزە گەرەكە
دەست پىچ دەكات كە بەھۆيەۋە بونەۋەر كۆتايى پىچ دىت، ئەۋەي لىرەدا شاينى
باسە نەپتىيە شارۋە نەزانراۋەكانى كاتى ھەردو پۈۋىداۋى ھاتنى پۈژى دۋايى
و پۈۋىدانى بوومەلەرەزىيە، چۈنكە كاتى ھاتنى پۈژى دۋايى جگە لە خوا ھىچ
مروقتىك نايزانىت و ناشتوانىت بىزانىت، بەھەمان شىۋە زانست بە ھىچ شىۋەيەك
ناتوانىت كاتى پۈۋىدانى بوومەلەرەزە دىارى بىكات و بىزانىت.

ئەۋ زانىيارىنەي كە دەرۋارەي ھەردو پۈۋىداۋەكە دەزانىت تەنھا نىشانەكانى
پۈۋىداۋەكەيە ھىچى تر، واتە ناتوانىت پۈۋىداۋەكە بزانىت ھەرۋەكە ناشتوانىت
پىگە لە پۈۋىداۋەكە بگىرىت، ھەرۋەكە زاناي بەناۋىانگى جىۋلۇجى دىكتۇر
زەغلۇل نەجار (خۋاي گەرە تەمەنى دىرژ بىكات) دەلىت: پەنگە بتوانىت بە
بەكارھىنەنى ئامىرى زۆر ھەستىيەي بوومەلەرەزە پىشېنى پۈۋىدانى بوومەلەرەزە
بىرىت (واتە نىشانەكانى بزانىت) ئەۋىش بە چاۋدىرەكى زۆر وردى ئەۋ
دەنگانەي كە پەيدا دەبن، ئەمەش زىاتەر لە ۋلاتە پىشەكەۋتوۋەكانى ۋەك ئەمىرىكا
يابان، يا زانىنى نىشانەي تىرى ۋەك گۆرپانى تۆپۇگرافى ناۋچەكە يان زىادەۋىنى

لارى چىنەكان، ھەرۋەھا دروست بوونى درز لەسەر زەوى يان گۆرپانى ئاستى ئاۋى بىرەكان و دەرپاچەكان، ياخود دەرچوونى گاز ۋەكو گازى پادىۋم و زىاد بوونى گازى كانەكان، ھەرۋەھا كۆچ كىردنى كىتوپرى گىيانلەبەرەن، بەلام مەرۋف بەھىچ شىۋەيەك نەيتوانىۋە ناشتوانىت پىششىنى يەكى راست و پەوانى كاتى پروودانى بوومەلەرزە بىكات و ناشتوانىت پروو بەپرووى ئەو كارساتانەش يىتەۋە، پروفىسورى جىۋىلۇجى (Roger Bilham) مامۇستاي زانكۆى (Colorodo) دەلىت: (ناتوانىت بەھىچ شىۋەيەك كاتى پروودانى بوومەلەرزە بزانىت، بەلكو ئەو زانىارىي دەست مەرۋف دەكەۋىت، تەنھا ھۆكارى پروودانى بوومەلەرزەكەيە.

لېرەدا دەبىنىن پەيۋەندىيەكى ئاشكراۋ لىككەنەپراۋ لە نىۋان بوومەلەرزەو نىۋان ئەۋەى زەوى لە شىۋەى بەردى گىرگرتوۋدا بەشىۋەى گىرگانەكان دەيھارەتە دەرۋە ھەيە.

دەبىنىن ئايەتەكانى پەرۋەردگار ئەو دوو كىدارە بەيەكەۋە گىرئەدەن و تەئكىد لەسەر پروودانى بوومەلەرزە دەكەن، ئىنجا ھاۋىشتىنى قورسايەكانى ناۋ ھەناۋى زەوى دەكەن، كە ئەۋانىش بىرتىن لەبەردە تۋاۋەكان كە بىگومان لەبەردەكانى سەر پرووى زەوى قورستىن، چونكە زۆرىي بىرتىن لە ئاسن و نىكىلى تۋاۋە، ئاشكراشە كە چەكى قورسايى زەوى بارستايەكى يەكجار گەۋرەيە كە قەبارەكەى دەگاتە چۈبارەكى قەبارەى گۆى زەوى، پەرۋەردگار دەفەرموۋىت: [إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا].

لېرەدا پىۋىستە ساتىك بوەستىن و بىرىكەينەۋە، كاتى دابەزىنى قورئانى پىرۋز كى دەيزانى كە پەيۋەندى لە نىۋان بوومەلەرزەو نىۋان ماددە تۋاۋە گىرگرتەكاندا كە زەوى دۋاى بوومەلەرزە دىيانھاۋىژىت ھەيە؟ ئاشكرايە زانىيان ئەو راستىيەيان نەدەزانى، كاتىك پەيان پىردو زانىيان كە گەيشتە قولايى ئوقيانوسەكان و ئەو تىكچونانەى پلىتى زەوى و ئەو دارمانانەيان بىنى كە بوونە ھۆى بوومەلەرزە بەھىزەكان و دەرچوونى بىرىكى يەكجار زۆرى بەردە تۋاۋە گىرگرتەكان.

قورئانی پیرۆز به دهقیکی جوان باسی پۆژی ههستانهوه رۆژی دوايی دهکات و دووباتی نهو راستیه دهکاتهوه و دهفرموی: [وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾]. واته: ساتیک کاتیک زهوی پراکشراو نهوی تیاوو فرییداو هیچی تیا نهما.

لهو دوو نایهته پیرۆزه دا ئاماژهیهکی پروون ههیه بۆ پهیوهندی نیوان بومهلهرزو کشان و جیا بونهوی پلتهکانی زهوی و جولێکانیان و ئینجا هاوئشتنی نهوی لهناویدا به ناگرو مادهی تواوه.

له گهڵ باسی بوپکانی (عهدهن) دا پیغه مبهری خوا (ﷻ) چهند پۆچونیکیی زهوی باسکردوو، که ئهمهش دیسان بههوی زهمین لهرزهی بههیزهوه دهییت که پۆچونیکیی له پۆژهلات و یهکیکیش له پۆژئاواو یهکیکیش له نیوه دورگهی عهرب دهییت، که ئهمهش شتیکی ئاساییه له پرووی زانستییه که له گهڵ نهو بومهلهرزو گهوانه دا پرویدات، بۆیه پۆچوون پهیوهندی به بومهلهرزو ههیهو، پرووداوه زانستییه جیولۆجیهکان له گهڵ ریکخستنی زانستی جیولۆجی فرموده پیرۆزهکی پیغه مبهری خوا (ﷻ).

نهو نایهته پیرۆزانهی ئاماژهیان پێدا بهمشیهیه دهییت: بومهلهرزو ئینجا پۆچون ئینجا گرکانهکان و یهکهمین و گهورهترینیان گرکانی (عهدهن)، بهو پییهش زۆرینهی گرکانهکان له ژێر زهیاکاندان، نهو کاتهش زهیاکان گر دهگرن و کلپه دهسینن، ههروهکو خوی بالا دهست دهفرموی: [وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾]. واته: وهدهمیک که دهیاکان ههگیرسیتران^(١).

بهلێ... به پروودانی ئهم کارهساتهش کۆتایی به نیشانهکانی پۆژی دوايی دیت و تهمهنی زهوی و ئاسمان و گشت بوونهوهر کۆتایی پێ دیت و تهنها نهونده دهمینیت که خوی بالا دهست فرمان بکات فوو بکریت به (صور) دا و قیامهت ههستییت، وه ههرکات نهو فرمانه خوایه دهچوو وه فوو کرا به (صور) دا ئیتر چی زیندهوهر لهم بونهوهره ههیه دهست و برد گیانیان دهردهچیت و

http://wikimapia.org (١)

دهمرن، پيشهوا نهبو هوپريره (ﷺ) دهليت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمويه تي: (وَلْتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلَانِ تَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَّبَاعَانِهِ، وَلَا يَطُوبَانِيهِ وَلْتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِفَحْتِهِ فَلَا يَطْعَمُهُ وَلْتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يَلِيطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلْتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعَمُهَا)^(۱).

واته: به پراستی كۆتايى بونهوهر ههلههسييت، دوو پياو مامهلهي پو شاكيتك دهكهن له نيوانياندا فريا ناكهون مامهلهكه تهواو بكهن و بيبيجنهوه، به پراستی رۆژى دوايى ههلههسييت و كابرا شيرى مانگاكي به دهستهويه فريا ناكهويت بيهواتهوه، به پراستی رۆژى دوايى ههلههسييت و نهو خهريكي حهوزهكهيه تي سواغى دهات و فريا ناكهويت ناوى لى بدات، وه به پراستی رۆژى دوايى ههلههسييت پاروه نانهكي بهرز كردوتهوه بو ده مي فريا ناكهويت بيهوات.

به لى... له گه ل فووكردن به (صور) دا هه رچى زيندهوهر و روح له بهر ههيه نهك تهنها له سهر زهويدا به لكو له هه موو بونهوهر دا له چاو تروكانيكدا ده گه پينهوه بو جيهانى مردووهكان، وه هه موو نهو پرووداوانه ي كه له دواي فووكردن به (صور) دا دين و پروو دهه دن ده كريت له ژير ناوى خودى (قيامت) خويدا باسيان ليوه بكرت، چونكه نيشانه كانى رۆژى دوايى لي ره دا كۆتاييان پى ديت و فووكردن به (صور) دا ماناي هه ستانى قيامه ته.

به م جو ره نهو بونهوهره ي كه دروست كراوى خواي گه ورهيه چو ن سهره تاي هه بووه ناواش ده ييت رۆژيك له رۆژان كۆتايى پى بيت، وه مانه وهش ته نها بو خواي تاكو ته نهايه [كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٦٦﴾ وَسَبَقَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٧﴾].

(۱) صحيح البخاري (۸/ ۱۳۲) باب: حدثنا ابو اليمان، برقم: (۷۱۲۱).

دروستبوونه و هومان له کلینچه (عجب الذنب)

ژمارهیهك له فەرمودهكانی پیغمبەری خوا (ﷺ) باسی کلینچه کراوه بهوهی که بهشیكه لهو کۆرپهلهیهی کهوا جهستهی لیوه دروست دهییت، وه ئهوهی که له دواى مردنی و توانابوونی جهستهکەى دەمینیتتهوه بۆ ئهوهی سەر له نوێ لیهوه زیندوو ببیتتهوه، وه پیغمبەری خوا (ﷺ) باسی کردوه که جهستهی مرووف ههمووی دهرزی و لهناو دهچی تهنیا کلینچه که نهییت.

ئهو ساته‌ی که خوا‌ی گه‌وره مرووفه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه، بارانیك له ئاسمانه‌وه ده‌بارینیت هەر که‌سیك له کلینچه‌کەى خۆیه‌وه شین ده‌بیتته‌وه وه‌کو چۆن پاقله له تۆوه‌کەى خۆی شین ده‌بیتته‌وه.

پیشه‌وا ئه‌بو هوریره (رضی الله عنه) ده‌لیت:

پیغمبەری خوا (ﷺ) ده‌فەرمووت: (كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُهُ الْأَرْضُ، إِلَّا عَجْبُ الذَّنْبِ، مِنْهُ خُلِقَ، وَفِيهِ يُرْكَبُ)^(۱).

واته: زه‌وی هه‌موو ئاده‌میزادیك دهرزنی و ده‌یخوات تهنیا کلینچه که نه‌بی که لیه‌وه به‌دیهنراوه هەر له‌سەر ئه‌ویشه‌وه زیندوو ده‌کریتته‌وه.

ئهو فەرموده‌ی پیغمبەری خوا (ﷺ) راستیه‌کی زانستی ده‌گرته‌ ئه‌ستۆی خۆی، که زانسته به‌ده‌ست هینراوه‌کان نه‌گه‌یشتبوونه ناسینی تهنیا پیش چه‌ند سالیکی که‌م نه‌ییت، کاتیك که پسرورانی زانستی کۆرپه‌له‌ناسی دووپاتیان کردوه که لاشه‌ی مرووف له شریتیکی زۆر دروست ده‌ییت که به (شریتی یه‌که‌مین) ناو ده‌بریت، که به‌قودرته‌ی خوا‌ی گه‌وره له‌پازده‌هه‌مین پوژی پیتاندنی هیلکۆکه‌و چاندنی له‌دیواری مندال‌دان دروست ده‌ییت، وه‌دوا به‌دوا‌ی به‌دیارکه‌وتنی

(۱) صحیح مسلم (۴/ ۲۲۷۱) باب: ما بین النفختین، برقم: (۲۹۵۵).

كۆرپەلەكە بە ھەموو چىنەكانىيەو دروست دەيىت بە تايىبەتتى كۆئەندانى دەمارو، سەرەتاكاني ھەريەك لە برپرەي پشت، پاش ماوہى ئەندامەكاني دىكەي لەش، چونكە خواي گەورە تواناي بەو شىرتە وردە بەخشيەو كە پال بەخانەكانەوە بنى بۆ دابەش بوون و، تايىبەتمەندىو، جىابوونەوہ و، كۆبوونەوہ لەشانە گەليكى تايىبەتکراو، ھەروەھا ئەندامگەليكى يەكتر تەواو كار لە يارمەتيدانى بۆ جىبەجىي كردنى سەرجم فەرمانەكاني لەش.. وە ئەو شىرتە لەناو دەجىي تەنيا بەشيكي بچووكى نەبى، كە لە كۆتايى برپرەي پشتمەندىو پىي دەليين (كليئچكە).

كۆمەليك لە زانايانى چين لە ژمارەيەك لە تاقىكردنەوہكاني تاقىگەييدا لە پرووى كىمىيەوہ چەسپاندويانە كە ئەستەمە (كليئچكە) بەتوانەوہ لەناو بەرزترين ترشەلۆكەكان، ياخود لە پرووى فيزييىيەوہ بە سوتاندن، يان بە ھارپن، ياخود بەدانە بەر تيشكى جۆراو جۆرەوہ لەناو بچىي، ئەوہش راستى فەرمودەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەسەلمىنى^(١).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر پىغەمبەر نەيىت ئيشى چىە بەباسى تياچوونى ھەموو لەشى ئادەمىزاد تەنھا كليئچكە نەيىت، كە مەرۆفەكان لە رۆژى دوايى لە كليئچكەوہ دروست دەبنەوہ.. بۆيە زانستى سەردەم پاش زياتر لە چواردە سەدە پاش ليكۆليئەوہى زۆر راستى ئەو فەرمودانە دەسەلمىنىت ..

زاناي ئەلمانى (ھانس سىيمان) لە تاقىكردنەوہ زانستىيەكەي سالى ١٩٣١-١٩٣٥ع سەلماندى كە كليئچكە بەرپرەسە لە دروست بوونى ھەموو ئەندامەكاني لەشى كۆرپەلە، بۆيە ناوئراوہ بە (رئىكخەرى بنەرەتى) يان رئىكخەرى سەرەتايى .. ئەو زانايە ھەستا بەبرپىنى (كليئچكە) لە كۆمەلي گياندارى وشكاوى و، چاندنەوہى لە كۆرپەلەيەكى تر، بىنى كە بۆ خۆي نەشونما دەكات بەجيا لەناو ئەو كۆرپەلەيەكى كە تيايدا چاندراوہتەوہ^(٢).

(١) الإعجاز الطبي في أحاديث الرسول (ﷺ) عن أحاديث عجب الذنب للدكتور محمد علي البار، نقلًا عن موقع: www.nooran.org

(٢) عجب الذنب أصل الإنسان الذي لا يبلى للدكتور عثمان جيلان نقلًا عن موقع: www.ooa.net

وه جاريکی تر وردی کردو، ئینجا چانديه وه له کۆرپه لهیه کی تر، به ههمان شیوه نه شونمای کرده وه به جیا کۆرپه لهیه کی تری دروستکرد، ئهو سات بۆی ده رکهوت وردکردن کاری تیناکات، دواتر ههستا به کولاندنی، ئینجا بۆی ده رکهوت کولانیش کاری تیناکات، له ئه نجامی ئهم دۆزینه وه گرنگه له سالێ ١٩٣٥ ع خه لاتنی نۆبلیان پێ به خشی.

ههروه ها له سالێ ٢٠٠٣ ع دکتۆر (عوسمان گهیلان) تاقیکردنه وه یه کی کرد له یه مهن له سه ر پینچ کلینچکه ی مه ر به وه ی که به ده مانچه ی غاز بۆ ماوه ی ده خوله ک سوتاندنی تا ته واو بوون به خه لۆز، پاشان که دیراسه ی کرد بۆی ده رکهوت که خانه کانیان زیندوون و هه یچیان لینه ها تووه ^(١).

(١) من آیات الاعجاز العلمی، الحيوان فی القرآن الکریم، زغلول النجار، لا ١٩٤.

گه‌رانه‌وه‌ی لاویک دوا‌ی بینینی رۆژی دوا‌ی

شتیکی گه‌وره‌و سه‌یر له ناسمانه‌وه که‌وته سه‌ر زه‌وی نه‌مزانی چیه! ناتوانم وه‌سفی بکه‌م، له پارچه‌یه‌ک ئاگری بلیسه‌دارو به کلپه نه‌چوو، هه‌رچه‌یه‌ک به‌رئێ بکه‌وت‌بایه ده‌یسوتاندو له‌ناوی ده‌برد، پاشان بلیسه‌که‌ی کپ ده‌بویه‌وه، به‌دوا‌ی که‌سی‌که‌دا ده‌گه‌رام له‌و به‌لایه‌ رزگارم بکات، ده‌نگی‌ک پێی گوتم: نه‌وه سه‌ره‌تای رۆژی دوا‌یه‌.. رۆژی دوا‌ی ده‌ستی پێ‌کردووه.. نه‌مه نیشانه‌که‌یه‌تی.

زۆر ترسام کرده‌وه‌کانم بیره‌اته‌وه که پێش خۆم ره‌وانه‌م کردبوون له چاکه‌و خراپه، زۆر په‌شیمان بوومه‌وه، له هه‌سه‌رتدا په‌نجه‌کانم ده‌گه‌ست، به‌ترسه‌وه گوتم: ئیستا من چی بکه‌م؟ چۆن رزگارم بێت؟ دیسان گوتم له ده‌نگه‌که‌ بویه‌وه پێی گوتم: نه‌م‌رۆ په‌شیمانی دادت نادات ده‌بی سزای کرده‌وه ناپه‌سنده‌کانت وه‌ریگرت، له‌کاتی نوێژه‌کانتدا له‌ کوێ بویت؟! نه‌ی کاتی فهرمانه‌کانی خوات بۆ شیده‌کرایه‌وه چیت ده‌کرد؟ بۆ چاکه‌ت نه‌کرد؟ بۆ وازت له خراپه نه‌هێنا؟!

به‌ راستی بێ ئاگا بوویت له په‌روه‌ردگارت، هه‌موو کاته‌کانت له یاری و گۆرانی نادروست و سنور شکاندی خوا‌ی گه‌وره‌دا به‌سه‌ر برد ئیستاش هاتوویت ده‌گریت؟ نا هه‌ر ده‌بی‌ت سزای خۆت وه‌ریگرت، نه‌وه‌نده‌ی تر ترس دایگرت، گریام.. گریان سوودی نه‌بوو، له‌و کاته‌ پڕ هه‌سه‌رت و ناخۆشه‌دا سوپاس بۆ خوا له‌ خه‌و راجله‌کیم هه‌ستم کرد له‌ناو پێخه‌فه‌که‌م‌دام باوه‌رم نه‌کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی قولم هه‌لکیشا هه‌شتا ته‌موم‌ژێ ترسه‌که‌ گیانی داپۆشی‌بووم، بیرم کرده‌وه‌و به‌ خۆم گوت: سویند به‌خوا نه‌مه ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌و رۆژی دوا‌ی هه‌یچ گومان‌یکێ تێدا نه‌یه، نه‌مانه‌و چه‌ندان پرسیاری تر بونه شه‌پۆل و به‌ره‌و که‌ناره‌کانی ژیریم ده‌هاتن، بۆ هه‌یچ کامیان جگه‌ له‌م وه‌لامه هه‌یچی ترم شک نه‌برد، نه‌وه‌بوو گوتم: بگه‌رپۆه بۆ لای خوا تا له‌و رۆژه سه‌خت و سامناکه‌ رزگارم بێت، سوپاس بۆ خوا نوێژی به‌یانیم کردو تام و شیرینه‌که‌یم له دڵمدا هه‌ست پێ‌کرد.

به شیک له پەرتوکی نیشانهکانی رۆژی دوايی

• (الفتن) پێشهوا نوعهیمی کۆری هه‌ممادی خوزاعی، له ساڵی ٢٢٩ ک، کۆچی دواي کردوو، ئەم پەرتوکه کۆمه‌لێک فەرمووده‌ی هه‌لبه‌ستراوی تیا به که پال دراوه‌ته لای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ته‌نانه‌ت زانایانی جه‌رح و ته‌ع‌دیل جیاوازیان که‌وتۆته نیاوانیان، هه‌ندیکیان پالێشتی ده‌که‌ن و هه‌ندیکیان ر‌ه‌تی ده‌که‌نه‌وه.. به‌لام من به بۆچونه به‌چوکه‌کانی خۆمه‌وه ده‌لێم: ئەم پەرتوکه ئیعتیما‌دی نه‌خه‌ینه سه‌ر تا ته‌واو ته‌حقیقیکی زانستی ده‌کرێت.

• (الجفر) که دانەر‌ه‌که‌ی نوسه‌رێکی شیعه‌یه که پالێ داوه‌ته لای پێشه‌وا عه‌لی کۆری ئەبو تالیب (ﷺ)، ئەم پەرتوکه پ‌ریه‌تی له وته‌ی خورافیات، وه ته‌واو پێچه‌وانه‌یه له‌گه‌ڵ عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه.. بۆیه لێ‌روه ر‌ایده‌گه‌یه‌نم که ئەم پەرتوکه هی پێشه‌وا عه‌لی (ﷺ) نییه، چونکه پ‌ریه‌تی له کوفرو جادوو، وه دروستیش نییه موس‌لمانان به‌خوێننه‌وه تا ته‌شویشتیان بۆ دروست نه‌بێ.

• (التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة) ئەمه باشت‌رین پەرتوکه له‌سه‌ر نیشانه‌کانی نزیک بوونه‌وه‌ی کۆتایی بو‌نه‌وه‌ر، له‌ نوسینی: محه‌مه‌دی کۆری ئەحمه‌دی قورتبی... پەرتوکیکی زۆر به‌هێزه‌و دووره له‌ دا‌هێ‌نراوه‌کان.

• (النهاية في الفتن والملاحم) له‌ نوسینی: ئیسماعیلی کۆری عومه‌ری کۆری که‌سیره، له‌ ساڵی (٧٧٤) کۆچی دوايی کردوو.. ئەم پەرتوکه ئەوه‌ی گومان‌ی ئیس‌رائیلیه وه‌لام‌ی داوه‌ته‌وه.. له‌سه‌ر نیشانه‌کانی کۆتایی بو‌نه‌وه‌ر.

• (التوضيح في تواتر ما جاء في المهدي المنتظر والدجال والمسيح) له‌ نوسینی: محه‌مه‌دی کۆری عه‌لی شه‌وکانی که له‌ ساڵی (١٢٥٠) کۆچی دوايی کردوو.. ئەم پەرتووکه که‌مێک هه‌له‌ی تیا به‌لام له‌ قیমে‌تی زانستی که‌م نایه‌ته‌وه.

• (الإشاعة لأشراط الساعة) له نویسنی: محهمه دی کوری رهسولی بهرزنجی، که له سالی ١٦٩١ ک، کوچی دوايي کردوه، نهم پرتوکه سوودی زوری ههیه، به لام له گهڵ نهوهدا فهرموودهی خهیاڵی و ئیسرایلیاتی تیدا ههیه.

• (حجج الکرامة في آثار القيامة) له نویسنی: محهمه صدیق حهسهن خان، که له سالی (١٣٠٧) کوچی دوايي کردوه.

• (اللقطات في بعض ما ظهر للساعة من علامات) له نویسنی: نهویه کری جابری جهزائیری.

• (عمر أمة الإسلام وقرب ظهور المهدي) له نویسنی: نهمین محهمه دهاله ددین، خوی کهسیکی نه نندازیاره، وه چاپی دووهم خوی له (١٤٨) لاپه ره دهات، نهم پرتوکه سوودی ههیه له گهڵ نهوهدا تیبینیم له سه رهیه، له وانه دیاریکردنی کاتی هاتنی رۆژی دوايي، زیاد له پیوست باسی مه هدی دهکات و، هندی بابتهی له جوله کهو گاواره کانه وه نه قل دهکات و، بانگه شهی نه وه دهکات که هه موو نیشانه بچوکه کانی رۆژی دوايي ده رکه وتوو ته نانهت چیا به زپرینه کهی ناوی فورایش، بویه نهم پرتوکه پیوست به وه دهکات دووباره پیاچوونه وهی ته وای بو بکریت.

• (هرمجدون) خراپترین پرتوکه که نوسراوته وه له ئایینی ئیسلام، ته نانهت زانایان ره ددی نهم پرتوکه یان داوته وه به ناوی (القول الفصل في هرمجدون وأشراط الساعة).

• (العرف الوردی فی أخبار المهدي) له نویسنی: پیشه وای سیوتی..

• (القول المختصر في علامات المهدي المنتظر) له نویسنی: ئیبنو حه جهری هه یته می.

• (علامات الساعه الصغرى والكبرى) له نویسنی: عه بدوللا عه بدوالعه دیز نه مین، پرتوکیکی زور زور باشه و سه رده مهیه.

• (صحيح أشراط الساعة الصغرى والكبرى) له نویسنی: محهمه به ییومی.

- (موعد الساعة بين الكتب السماوية والمتنبئين) له نوسنى: هشام كمال عبدالحميد.
- (إتحاف الجماعة بما جاء في الفتن والملاحم وأشراف الساعة) له نوسينى: محمود بن عبدالله التويجى..
- (الإذاعة لما كان وما يكون بين يدي الساعة) له نوسينى: محمد صديق حسن القنوجى البخارى.
- (أحداث النهاية ونهاية العالم) له نوسينى: دكتور محمد حسان.
- (أشراط الساعة وأسرارها) له نوسينى: محمد سلامه جبر.
- (أشراط الساعة) له نوسينى: يوسف بن عبدالله بن يوسف الوابل.
- (أشراط الساعة) له نوسينى: سعيد التورسى.
- (علامات يوم القيامة مختصر النهاية في الفتن والملاحم) له نوسينى: عبداللطيف عاشور.
- (علامات الساعة الصغرى والكبرى) له نوسينى: عصام يوسف.
- (علامات القيامة الصغرى والكبرى) له نوسينى: شيخ محمد متولى شهراوى.
- (علامات الساعة الكبرى وأهوال القيامة) له نوسينى: نوسامه نعيم مصطفى.
- (فقه أشراط الساعة) له نوسينى: دكتور محمد إسماعيل المقدم .
- (في رحاب الدار الآخرة وأشراف الساعة) له نوسينى: دكتور محمد حسان.
- (المسيح المنتظر ونهاية العالم) له نوسينى: عبدالوهاب عبدالسلام طويلة.
- (المهدي وأشراط الساعة) له نوسينى: دكتور محمد على الصابونى.
- (نهاية العالم) له نوسينى: دكتور: محمد بن عبدالرحمن العريفي.
- (يوم الخلاص في ظل القائد المهدي عليه السلام) له نوسينى: كامل سليمان..
- (رحلة الى الدار الآخرة) له كۆکردنهوى مهمود المصرى.. كتيبيكه زۆر له پرووداوهكانى قيامهتى تيايدا باس كردووه.

کۆتایی بابەت

له کۆتایی:

ئەو گەشەسەندنە کۆمەڵایەتییەمان پشکنی که لەسە دە (٢٠) هەمدا گوزەر او تا ئیستاش تێیدا دەژین، جا زۆریە ئەو گەشەسەندنە لەلایەن پیغەمبەرە (ﷺ) که زیاتر له (١٤٠٠) سال له مەوێەر پروونکراوویەو، ئەو دەستەواژانە پیغەمبەری خوا (ﷺ) بەکاری هێناون لەسەر کات مەبەست پێی ئەو کاتێه که دەگوزەرت و هەندێ لەو پرووداوانە داناو بە ئامازە نزیك بوونەوێ هاتنی پۆژی دوایی، ئیستاش ئیمە شایەتیمان هەیه لەسەر هەموو ئەو شتە گرنگانە که ئیستا دەسەلمینرێت، ئەم پەرتوکه تەنها سەلماندنێ راستی فەرموودەکان نین، بەلکو گرنگ ئەوێه زانستی سەردەم پیشانی داوه که هاتنی پۆژی دوایی زۆر نزیك بۆتەوه و له ماویه کی کهم دیتە دی..

ئەم پەرتوکه بیری ئیمە هێنایەوه که هاتنی پۆژی دوایی هێندە نەماوه ئەمەش گرنگی نەرتی قورئانە، خەلکی ئیستا باس لەو تەوێرانە ناکەن و لێی ناکۆلنەوه، تەنانەت قسەکردن دەربارە نەهامەتیە سروشتیەکان یان تەماشاکردنی فیلمێک دەربارە مردن، یان کارەساتێکی دلتەزێن هەست بزۆین و جوولە بەر نیه، بۆیه ئیستا ولاتانی پۆژناوا بە تایبەتی ولاتی ئەمریکا هەول دەدات چارەسەرێک بدۆزێتەوه له ترسی ئەو بیرە کهوا پۆژی دوایی نزیکه، بەلام له توانیدا نیه ناتوانیت ئامانجەکی خۆی بپێتە دی، له گەل ئەوێه ئەمە راستیە که ناتوانین لێی رابکەین، چونکه پۆژی دوایی بەرپا دەبێت و پێویستە موسلمانان ئاگادارین که هیچ شتێک به ئەندازە هاتنی پۆژی دوایی نزیك نیه، چونکه له پێی ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز و فەرموودەکانی پیغەمبەر (ﷺ) زانستی سەردەم ئاگاداریه کی باشمان پەیدا کرد لەسەر ئەو پرووداوانە که له سەدە بیستەم پروویاندا بوو، وه بەردەوامیش پروودەدات،

ههروهها زانيمان که پيغه مبهەر (ﷺ) مرؤفايه تي ناگدار کردۆتهوه لهو پرووداوانه له پيش چوارده سهده پيش ئيستا، ههه پيغه مبههريشه (ﷺ) وشه ي کۆتايي بونه وهري به کارهيناهه له فهرموده پيرۆزه کاني ئەمهش وهکو گوزارشتيک که ئەم پرووداوانه تيايدا پروودهه، له بهر ئەوه دهبي پابهند بين به رهوشته قورثانيه کان، بهلام زۆريه ي زۆري خه لکي ئەمرو بير له مبابه ته ناکه نه وه يان به شيوازيکي تر بليين: نايانه وي بيرى ليکهنه وه.

بۆيه تواناي خوئندنه وه ي ههواله کاره ساته کانيان نيه، بهرگه ي بينيني فيلمتيک ناگرن دهرياره ي مردن و ئەو تهنگانيه ي که به سهه مرؤف دادئ و هه لدين له بيرکردنه وهو پروزي دواي له ترساندا، که چي ئەوان ييگومان پروژيک داديت به رهو پرووي ئەجه لي خويان دين.

بۆيه خه لکي پيويسته ئەم راستيه ناسمانيانه پشت گوئ نه خه، به لکو به شياوترين شيوه به کاري بهين که له خزمه تي مرؤفا بيت، جا به لينه کاني خوا له جي و به لگه نهويستن که کهس ناتوانيت به لينه کاني بگورپت يان ريگر بيت له هاتنه ديان.

ليزه دا پرسيارتيک ئاراسته ي ئەو که سانه ده کهين، که هيشتا قه ناعهت بهو هه موو به لگانه ي ده سه لاتي خواي پهروهردگار ناکه و لييان ده پرسين: ئەگه قورثان ه ي خوا نه بيت و ه ي محه ممه و (ﷺ) هاوه لاني بيت، ناي ئەم زانسته يان له کوئ هيناهه؟ چونکه بيرۆکه ي ناسماني چنراوي توندوتول و فره وانبووني گهردوون و کونه ره شه کان و ... هتد، ئەمانه ته نها له سه ده ي بيسته م دۆزرانه وه، نايابووني ئەم راستيانه له قورثان به لگه يه کي پروون و دره خشان نيه له سهه نه وه ي که قورثان کتيبيک هه رچي تيدا يه هه مووي هه ق و راست و ره وايه؟

بۆيه ئەم راستيانه به ته واي بۆ هه موو مرؤفيکي خاوهن هه ست و نه ستی ساغ و زييري راست و دروستي ده رده خه ن که قورثاني پيرۆز گوشتاري خواي گه وره يه.

سه رچاوه كان

- ١- الأنساب، عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني المروزي، تحقيق: عبدالرحمن بن يحيى المعلمي اليماني وغيره مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد، ط١، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٢ م.
- ٢- أحاديث معجزات الرسول التي ظهرت في زماننا، دكتور عبدالمهدي عبدالقادر عبد الهادي، مكتبة الإيمان، الطبعة الأولى ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ٣- أحوال الرجال، المؤلف: إبراهيم بن يعقوب بن إسحاق السعدي الجوزجاني، أبو إسحاق (المتوفى: ٢٥٩هـ)، تحقيق: صبحي البدرى السامرائي، الناشر: مؤسسة الرسالة، سنة النشر ١٤٠٥، مكان النشر: بيروت.
- ٤- أعلام المغرب والأندلس في القرن الثامن، المؤلف: إسماعيل بن يوسف بن محمد بن نصر الخزرجي الأنصاري النصري، أبو الوليد، المعروف بابن الأحمر (المتوفى: ٨٠٧هـ) المحقق: الدكتور محمد رضوان الداية، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت الطبعة: الأولى، ١٣٩٦ هـ - ١٩٧٦ .
- ٥- الأساس في السنة وفقهها - السيرة النبوية، المؤلف: سعيد حوى (المتوفى ١٤٠٩ هـ)، الناشر: دار السلام للطباعة والنشر والتوزيع والترجمة، الطبعة: الطبعة الثالثة، ١٤١٦ هـ - ١٩٩٥ م.
- ٦- الاتجاهات الوطنية في الأدب المعاصر، المؤلف: محمد محمد حسين، سنة النشر: ١٣٨٨ - ١٩٦٨، الطبعة الثانية.
- ٧- الأسامي والكنى، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى: ٢٤١هـ)، تحقيق: عبد الله بن يوسف الجديع، الناشر: مكتبة دار الأقصى - الكويت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٥ م.

- ٨- الإستيعاب في معرفة الأصحاب، لابن عبد البر القرطبي، (ت: ٤٦٣هـ)، تحقيق: كمال زغلول، دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ
- ٩- أسد الغابة في معرفة الصحابة، لابن الأثير الجزري (ت: ٤٦٣هـ)، تحقيق: علي محمد معوض، وعادل أحمد، دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ
- ١٠- الإصابة في تمييز الصحابة، لابن حجر العسقلاني (ت: ٨٥٢هـ) تحقيق: علي محمد معوض، وعادل أحمد، دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ
- ١١- الأعلام، خير الدين بن محمود بن محمد بن علي بن فارس، الزركلي الدمشقي (المتوفى: ١٣٩٦هـ)، الناشر: دار العلم للملايين، الطبعة: الخامسة عشر - أيار / مايو ٢٠٠٢ م.
- ١٢- الإكمال في رفع الارتياح عن المؤلف والمختلف في الأسماء والكنى والأنساب، سعد الملك، أبو نصر علي بن هبة الله بن جعفر بن ماکولا (المتوفى: ٤٧٥هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان الطبعة: الأولى ١٤١١هـ-١٩٩٠م.
- ١٣- الانتقاء في فضائل الثلاثة الأئمة الفقهاء مالك والشافعي وأبي حنيفة رضي الله عنهم، أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي (المتوفى: ٤٦٣هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، (د.ت).
- ١٤- إمتاع الأسماع بما للنبي من الأحوال والأموال والحفدة والمتاع، أحمد بن علي بن عبد القادر، أبو العباس الحسيني العبيدي، تقي الدين المقرئزي (المتوفى: ٨٤٥هـ)، تحقيق: محمد عبد الحميد النميسي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.
- ١٥- إيضاح المكنون في الذيل على كشف الظنون، إسماعيل بن محمد أمين بن مير سليم الباباني البغدادي (المتوفى: ١٣٩٩هـ)، دار إحياء التراث العربي، بيروت - لبنان، (د.ت).
- ١٦- الإتقان في علوم القرآن، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (ت: ٩١١هـ)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ط: ١٣٩٤هـ - ١٩٧٤ م.

١٧- أسباب النزول الواردة في كتاب جامع البيان، للإمام ابن جرير الطبري، رسالة مقدمة لنيل درجة الدكتوراه، أعدها حسن بن محمد بن علي شبالة البلوط، بإشراف الدكتور: محمد أحمد يوسف القاسم، المناقش الداخلي: د. أحمد عطاء الله، والخارجي: د. فهد عبدالرحمن.

١٨- أسباب نزول القرآن، لأبي الحسن علي بن أحمد النيسابوري (ت: ٤٦٨ هـ)، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، المطبعة السلفية بالقاهرة.

١٩- الإستيعاب في بيان الأسباب، سليم بن عيد الهلالي - محمد بن موسى آل نصر، دار ابن الجوزي، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ.

٢٠- الأصول في علوم القرآن، أ. د. محمد عبد المنعم القيقي، ط: الرابعة ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

٢١- أشراف الساعة، يوسف عبدالله بن يوسف الوابل، ط ٢٦، دار ابن الجوزي، ١٤٢٩ هـ.

٢٢- أحكام القرآن، أبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، تحقيق: عبدالرزاق مهدي، دار الكتاب العربي، بيروت - لبنان.

٢٣- الإحسان بترتيب صحيح ابن حبان، للأمير علاء الدين علي بن عبدالقادر أحمد عطا، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.

٢٤- اصول العقائد في الاسلام، مجتبي موسوي اللاري، (د.ت.)

٢٥- الإيمان مجلة العلم والإيمان، عدد (٣٦) قيام الساعة بين القرآن والعلم.

٢٦- الأسماء والصفات، البيهقي أحمد بن الحسين ابوبكر، تحقيق: عبدالله بن محمد الحاشري، ط ١، مكتبة السوادي، جدة.

٢٧- اصول الدين الاسلامي، د. رشدي عليان، د. قحطان عبدالرحمن، (د.ت.).

٢٨- آيات الله المبصرة، أ. د. توفيق علوان، (د.ت.).

٢٩- الإذاعة لما كان وما يكون بين يدي الساعة، السيد محمد صديق حسن القنوجي البخاري، تحقيق: عبدالقادر الأرناؤوط، ط ٢، دار ابن كثير، دمشق - بيروت، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.

- ٣٠- الإعجاز القرآني في ضوء الأكتشاف العلمي الحديث ، مروان وحيد شعبان التفتازاني، دارالمعرفة بيروت- لبنان ، الطبعة الأولى ٢٠٠٦ .
- ٣١- الإصابة في تمييز الصحابة، للإمام الحافظ أحمد بن علي العسقلاني، تحقيق خيري سعيد، المكتبة التوفيقية.
- ٣٢- اتجاهات التفسير في القرن الرابع عشر، الدكتور فهد بن عبدالرحمن بن سليمان الرومي، الناشر: مؤسسة الرسالة، ط : ١، سنة ١٤٠٥ هـ .
- ٣٣- إحياء علوم الدين، المؤلف: أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي (المتوفى: ٥٠٥هـ) الناشر: دار المعرفة - بيروت.
- ٣٤- أشراف الساعة العلامات الصغرى والوسطى، ماهر أحمد الصوفي، المكتبة العصرية - صيدا - بيروت، ٢٠١٠ هـ - ١٤٣١ م .
- ٣٥- آيات الإعجاز العلمي من وحي الكتاب والسنة، عبدالرحمن سعد صبي الدين ، دار المعرفة بيروت - لبنان ، ١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م.
- ٣٦- أهل السنة الأشاعرة، حمد السنان وفوزي العنجري، الناشر: دار الضياء، الطبعة الأولى ٢٠٠٦، الكويت.
- ٣٧- آثار الإمام محمد البشير الإبراهيمي، الدكتور أحمد طالب الإبراهيمي، الناشر: دار الغرب الإسلامي، الطبعة الأولى، سنة ١٩٩٧ م .
- ٣٨- أسد الغابة في معرفة الصحابة، ابن الأثير الجزري (ت: ٤٦٣هـ)، تحقيق: علي محمد معوض، وعادل أحمد، دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ .
- ٣٩- الأنساب، عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني المروزي، أبو سعد (المتوفى: ٥٦٢هـ)، الناشر: مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد، الطبعة: الأولى، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٢ م. تحقيق: عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني وغيره.
- ٤٠- اتحاف الخيرة المهرة بزوائد المسانيد العشرة، أحمد بن أبي بكر بن إسماعيل البوصيري، موافق الطبعة دار الوطن، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.

- ٤١- الأحاديث المختارة، الضياء المقدسي، المتوفى: ٦٤٣ هـ، تحقيق: عبد الملك بن عبد الله بن دهيش، الناشر: مكتبة النهضة الحديثة - مكة المكرمة، الطبعة: الثالثة، ٢٠٠٠ م.
- ٤٢- الاعجاز العلمي في القرآن والسنة، نايف منير فارس، دار ابن حزم، ط الأولى - ٢٠٠٦ م.
- ٤٣- أشراف الساعة، عبد الله بن سليمان الغفيلي، الناشر: وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد - المملكة العربية السعودية، الطبعة: الأولى، تاريخ النشر: ١٤٢٢ هـ.
- ٤٤- الاعجاز العددي في القرآن، د - لبيب بيضون - ماجستير في العلوم، الناشر: مؤسسة الاعلمي للمطبوعات - بيروت، (د. ت).
- ٤٥- الإصابة في تمييز الصحابة، ابن حجر العسقلاني (ت: ٨٥٢ هـ) تحقيق: علي محمد معوض، وعادل أحمد، دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ.
- ٤٦- الإشاعة لإشراف الساعة، محمد رسول البرزنجي، دار الحديث، القاهرة، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ٤٧- الإكمال في رفع الارتباب عن المؤتلف والمختلف في الأسماء والكنى والأنساب، سعد الملك، أبو نصر علي بن هبة الله بن جعفر بن ماکولا (المتوفى: ٤٧٥ هـ) الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان الطبعة: الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م.
- ٤٨- آثار البلاد وأخبار العباد، للإمام زكرياء بن محمد القزويني، ط دار صادر بيروت
- ٤٩- الإستيعاب في معرفة الأصحاب، لأبي عمر يوسف بن عبد الله بن عبد البر، تحقيق: علي محمد البجاوي، نهضة مصر
- ٥٠- الآداب، لأبي بكر محمد بن الحسين البيهقي، تحقيق: محمد بن عبد القادر أحمد عطا، ط دار الكتب العلمية بيروت، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦.
- ٥١- الأدب المفرد، للإمام محمد بن إسماعيل البخاري، عالم الكتب، بيروت، ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٤ م

- ٥٢- أحوال الأرض ونهايتها، كما يصورها القرآن الكريم، تأليف، د. جمال محمود الهوي، أ. عبهرة سميح العامودي، الناشر: كلية أصول الدين، الجامعة الإسلامية - غزة، الطبعة الأولى، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م.
- ٥٣- الأسماء المبهمة في الأنباء المحكمة، للإمام أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، ط مكتبة الخانجي بالقاهرة، ١٤٠٥هـ - ١٩٨٤م.
- ٥٤- الإصابة في تميز الصحابة، للحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، ط دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٥٥- أشرط الساعة في مسند الإمام أحمد، تأليف: خالد بن ناصر بن سعيد الغامدي، دار ابن حزم.
- ٥٦- الإعجاز القرآني في ضوء الأكتشاف العلمي الحديث، مروان وحيد شعبان التفتازاني، دارالمعرفة بيروت- لبنان، الطبعة الأولى ٢٠٠٦.
- ٥٧- أحكام القرآن، أبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، تحقيق: عبدالرزاق المهدي، دار الكتاب العربي، بيروت - لبنان
- ٥٨- أحداث النهاية ونهاية العالم، فضيلة الشيخ محمد حسان، مكتبة فياض، ١٤٢٨ هـ، ٢٠٠٧م.
- ٥٩- الأرض في القرآن الكريم، د.زغلول راغب محمد النجار، دار المعرفة بيروت - لبنان، الطبعة الأولى ٢٠٠٨.
- ٦٠- الإفصاح عن معاني الصحاح، أبو المظفر، عون الدين، الناشر: دار الوطن، سنة النشر: ١٤١٧هـ تحقيق: فؤاد عبد المنعم أحمد.
- ٦١- الأرض في القرآن الكريم، د.زغلول راغب محمد النجار دار المعرفة بيروت- لبنان، الطبعة الأولى ٢٠٠٨.
- ٦٢- إمتاع الأسماع بما للنبي من الأحوال والأموال والحفدة والمتاع، أحمد بن علي بن عبد القادر، أبو العباس الحسيني العبيدي، تقي الدين المقريزي (المتوفى: ٨٤٥هـ)،

تحقيق: محمد عبد الحميد النميسي، الناشر: دار الكتب العلمية — بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.

٦٣- أنساب الأشراف، تصنيف أحمد بن يحيى المعروف بالبلاذري، تحقيق: الدكتور محمد حميد الله، ط دار المعارف بالقاهرة.

٦٤- الأمالي، للإمام يحيى بن الحسين الشجري المعروف بالأُمالي الخميسية، ط مطبعة الفجالة، القاهرة.

٦٥- أعلام النبوة، للعلامة أبي الحسن علي بن محمد الماوردي الشافعي، ط دار الكتب العلمية، بيروت.

٦٦- أضواء البيان في تفسير القرآن بالقرآن، لمحمد الأمين الشنقيطي. علم الكتب - بيروت - لبنان - بدون تاريخ.

٦٧- أصول العقائد في الإسلام، مجتبي موسوي اللاري، تعريب محمد عبدالمنعم الخاقاني، ١٩٨٣.

٦٨- آثار البلاد وأخبار العباد، زكريا بن محمد بن محمود القزويني (المتوفى: ٦٨٢ هـ)، الناشر: دار صادر — بيروت (د.ت).

٦٩- آيات الإعجاز العلمي من وحي الكتاب والسنة، عبدالرحمن سعد صبي الدين، دار المعرفة بيروت - لبنان، ١٤٢٩ هـ، ٢٠٠٨ م.

٧٠- الإذاعة لما كان فيما يكون بين يدي الساعة، السيد محمد صديق حسن القنوجي البخاري، دار ابن كثير، الطبعة الثانية، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.

٧١- أرواء الغليل، للشيخ ناصرالدين الألباني، نشره المكتب الإسلامي، بيروت - لبنان، الطبعة الأولى ١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م.

٧٢- بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١ هـ)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، الناشر: المكتبة العصرية - لبنان / صيدا.

٧٣- بينات الرسول ومعجزاته، تأليف: الشيخ عبدالمجيد الزنداني، دار الإيمان - الإسكندرية، الطبعة ٢٠٠٦.

٧٤- البرهان في علامات المهدي آخر الزمان، تأليف: علي بن حسام الدين، تحقيق: أحمد علي سليمان، دار الغد الجديد المنصورة - مصر، الطبعة الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

٧٥- بحر العلوم، أبي الليث نصر بن محمد بن أحمد بن إبراهيم السمرقندي، تحقيق : علي معوض ، وعادل عبد الموجود ، وزكريا النوبي ، دار الكتب العلمية ، بيروت - لبنان ، ط ١ (١٤١٣هـ-١٩٩٣م) .

٧٦- البحر المحيط في التفسير، أبو حيان محمد بن يوسف بن علي بن يوسف بن حيان أثير الدين الأندلسي (المتوفى: ٧٤٥هـ)، تحقيق: صدقي محمد جميل، دار الفكر، بيروت، ط: ١٤٢٠هـ

٧٧- البرهان في علوم القرآن، أبو عبد الله بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي (المتوفى: ٧٩٤هـ)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، الناشر: دار المعرفة بيروت - لبنان. الطبعة: الأولى، ١٣٧٦ هـ - ١٩٥٧ م.

٧٨- بيان المعاني، عبد القادر بن ملا حويش السيد محمود آل غازي العاني (المتوفى: ١٣٩٨هـ)، الناشر: مطبعة الترقى — دمشق، ط: الأولى، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٥ م.

٧٩- بغية الباحث عن زوائد مسند الحارث، الحارث بن أبي أسامة - الحافظ نور الدين الهيثمي، الناشر: مركز خدمة السنة والسيرة النبوية - المدينة المنورة، الطبعة الأولى، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

٨٠- البحر المحيط في التفسير، أبو حيان محمد بن يوسف بن علي بن يوسف بن حيان أثير الدين الأندلسي (المتوفى: ٧٤٥هـ)، تحقيق: صدقي محمد جميل، دار الفكر، بيروت، ط: ١٤٢٠هـ

٨١- بذل المجهود في حل أبي داود، تأليف العلامة الشيخ خليل أحمد السهارنفوري، ط ندوة العلماء لكناؤ بالهند ١٣٩٢ هـ - ١٩٧٢ م.

- ٨٢- بهرنامه‌ی (صناع الحیاة)، عمرو خالد .
- ٨٣- بهرنامه‌ی (براهین الایمان)، د. عبدالمجید الزندانی .
- ٨٤- بهرنامه‌ی (کلمات القرانیة)، د. ئەحمەدی الکبیسى .
- ٨٥- به‌هاری دڵان، ئەندازیار عوسمان محمد رشید، دار احسان، طهران
- ٨٦- به‌رهو ئیسلام، ئەندازیار عوسمان محمد رشید، چاپی یه‌که‌م، ٢٠٠٨-٢٠٠٩.
- ٨٧- البداية والنهاية، للإمام الحافظ عمادالدين أبي الفداء إسماعيل بن كثير القرشي الدمشقي، مكتبة الصفا، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٣.
- ٨٨- البناء الإجتماعي، ابو زيد الدكتور أحمد، ط٣، القاهرة ١٩٧٣م.
- ٨٩- پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان، ملا محمد ملا صالح، نه‌شری ئیحسان، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م.
- ٩٠- تابلۆ ناوازه‌کان، نووسینی نوعمان مه‌لا مسته‌فا حه‌مه‌ ره‌حیم سه‌رگه‌تی، له‌ بڵاوکراوه‌کانی ناوه‌ندی کوردستان بۆ ئیججازی زانستی له‌ قورئان و سوننه‌تدا، چاپی یه‌که‌م - ١٤٢٧هـ ک، ٢٠٠٦ ز.
- ٩١- تنبؤات نوستراداموس، منصور عبدالکیم، دار الکتاب العربی، دمشق - القاهرة.
- ٩٢- التذکرة فی أحوال الموتی وأمر الآخرة، للقرطبي - طبعة المكتبة السلفية - المدينة المنورة.
- ٩٣- تلخیص الحبر، لابن حجر - طبعة شركة الطباعة الفنية المتحدة- القاهرة.
- ٩٤- تطریز الریاض الصالحین، فیصل بن عبدالعزیز آل مبارک (د.ت).
- ٩٥- تفسیر المراهی، أحمد بن مصطفى المراهی (المتوفی: ١٣٧١هـ)، الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، الطبعة: الأولى، ١٣٦٥هـ - ١٩٤٦م.
- ٩٦- تنبيه الغافلين، أبي الليث نصر بن محمد السمرقندي، تحقيق محمد السعيد، دار الفجر للتراث، القاهرة، ١٤٢٥هـ ٢٠٠٤م .

- ٩٧- تأريخ الخلفاء، للحافظ جلالدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، تحقيق: محمد محي الدين عبدالحميد، ط مطبعة السعادة بمصر.
- ٩٨- تأريخ بغداد، للإمام أبي بكر أحمد بن علي الخطيب البغدادي، ط دار الكتب العلمية بيروت.
- ٩٩- تاريخ الرسل والملوكل المعروف بتأريخ الطبري، للإمام أبي جعفر محمد بن جرير الطبري، تحقيق: محمد أبي الفضل إبراهيم، طدار المعارف بالقاهرة.
- ١٠٠- تاريخ الإسلام وطبقات المشاهير والأعلام، للإمام أحمد بن عثمان الذهبي، تحقيق: الاستاذ حسام الدين، مكتبة القدسي بالقاهرة ١٩٢٧م.
- ١٠١- تاريخ الخلفاء الراشدين ، د.علي محمد محمد الصلابي ، دار ابن كثير ، دمشق- بيروت ، ١٤٢٧ هـ ٢٠٠٦ م .
- ١٠٢- تاريخ أصبهان، الإمام أبي نعيم أحمد بن عبدالله الأصبهاني، ط مطبعة بريل مدينة ليدن ١٩٣٤م.
- ١٠٣- تفسير الكشاف، أبي القاسم جارالله محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي، دارالمعرفة بيروت-لبنان، ١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥ م.
- ١٠٤- تفسير النسفي مدارك التنزيل وحقائق العلمي، الإمام عبدالله بن أحمد النسفي، دار النفائس.
- ١٠٥- تخريج الأحاديث والآثار الواقعة في تفسير الكشاف للزمخشري، جمال الدين أبو محمد عبد الله بن يوسف بن محمد الزيلعي (المتوفى: ٧٦٢هـ)، تحقيق: عبد الله بن عبد الرحمن السعد، الناشر: دار ابن خزيمة - الرياض، الطبعة: الأولى، ١٤١٤هـ.
- ١٠٦- تفسير الكشاف، أبي القاسم جارالله محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي، دار المعرفة، بيروت - لبنان ١٤٢٦ هـ ٢٠٠٥ م .
- ١٠٧- تفسير الخازن المسمى لباب التأويل في معاني التنزيل، علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي الشهير بالخازن، دار النشر: دار الفكر - بيروت - لبنان - ١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م.

١٠٨- التسهيل لعلوم التنزيل، محمد بن أحمد بن جزي الكلبي ، الناشر: دار الفكر (د. ط) .

١٠٩- التفسير الكبير، فخر الدين الرازي أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي خطيب الري ، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، الطبعة: الثالثة - ١٤٢٠ هـ

١١٠- التفسير العلمي في الميزان، أحمد عمر أبو حجر، الناشر: دار القلم، دمشق، ط : ١، سنة ٢٠٠٠ م .

١١١- تفسير الإمامين الجليلين، جلال الدين المحلي وجلال الدين السيوطي، مطبعة الأنوار المحمدية - القاهرة (د. ط).

١١٢- تفسير القرآن الكريم، الدكتور عبدالله شحاته، الناشر: دار الغريب، ط: ٢، سنة ٢٠٠٨

١١٣- التفسير والمفسرون، الدكتور محمد حسين الذهبي، مكتبة: مصعب بن عمير الإسلامية ، ط ٢٠٠٤ .

١١٤- تفسير الإيجي جامع البيان في تفسير القرآن، محمد بن عبد الرحمن بن محمد بن عبد الله الحسني الحسيني الإيجي الشافعي (المتوفى: ٩٠٥هـ)، دار النشر: دار الكتب العلمية — بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤ م.

١١٥- تفسير الخازن المسمى لباب التأويل في معاني التنزيل، علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي الشهير بالخازن، دار النشر: دار الفكر - بيروت — لبنان - ١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م.

١١٦- تفسير القرآن العظيم لابن أبي حاتم، أبو محمد عبد الرحمن بن محمد بن إدريس بن المنذر التميمي، الحنظلي، الرازي ابن أبي حاتم (المتوفى: ٣٢٧هـ)، تحقيق: أسعد محمد الطيب، مكتبة نزار مصطفى الباز - المملكة العربية السعودية، ط: الثالثة - ١٤١٩ هـ

- ١١٧- التقريب والتيسير لمعرفة سنن البشير النذير في أصول الحديث، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: ٦٧٦هـ)، تحقيق وتعليق: محمد عثمان الخشت، الناشر: دار الكتاب العربي، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.
- ١١٨- تفسير المراغي، أحمد بن مصطفى المراغي (المتوفى: ١٣٧١هـ)، الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، الطبعة: الأولى، ١٣٦٥ هـ - ١٩٤٦ م.
- ١١٩- التفسير المظهري، المظهري، محمد ثناء الله، تحقيق: غلام نبي التونسي، الناشر: مكتبة الرشدية — الباكستان، الطبعة: ١٤١٢ هـ
- ١٢٠- التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج، د وهبة بن مصطفى الزحيلي، الناشر: دار الفكر المعاصر — دمشق، الطبعة : الثانية ، ١٤١٨ هـ
- ١٢١- تفسير حدائق الروح والريحان في روابي علوم القرآن، للإمام العلامة محمد الأمين الأرمي العلوي الهرري الشافعي، بإشراف: الدكتور هاشم محمد علي بن حسين المهدي، دار طوق النجاة، الطبعة الأولى ١٤٢١ هـ — ٢٠٠١ م.
- ١٢٢- تفسير عبد الرزاق، أبو بكر عبد الرزاق بن همام بن نافع الحميري اليماني الصنعاني (المتوفى: ٢١١هـ)، دراسة وتحقيق: د. محمود محمد عبده، الناشر: دار الكتب العلمية، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى، سنة ١٤١٩هـ
- ١٢٣- تفسير مقاتل بن سليمان، أبو الحسن مقاتل بن سليمان بن بشير الأزدي البلخي (المتوفى: ١٥٠هـ)، تحقيق: عبدالله شحاته، الناشر: دار إحياء التراث، بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٢٣هـ
- ١٢٤- التفسير والمفسرون، الدكتور محمد السيد حسين الذهبي (المتوفى: ١٣٩٨هـ)، الناشر: مكتبة وهبة، القاهرة، (د.ت).
- ١٢٥- تقويم أساليب تعليم القرآن الكريم وعلومه في وسائل الإعلام، د. محمد حسن محمد سبتان، الناشر: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة، (د.ت).

١٢٦- تنوير المقباس من تفسير ابن عباس، ينسب: لعبد الله بن عباس - رضي الله عنهما - (المتوفى: ٦٨هـ)، جمعه: مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب الفيروزآبادي (المتوفى: ٨١٧هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - لبنان، (د.ت).

١٢٧- توفيق الرحمن في دروس القرآن، فيصل بن عبد العزيز بن فيصل ابن حمد المبارك الحرمللي النجدي (المتوفى: ١٣٧٦هـ)، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: عبد العزيز بن عبد الله بن إبراهيم الزير آل محمد، الناشر: دار العاصمة، المملكة العربية السعودية - الرياض، دار العليان للنشر والتوزيع، القصيم - بريدة، الطبعة: الأولى، ١٤١٦ هـ - ١٩٩٦ م.

١٢٨- تفسير غريب الحديث، للحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، ط دار المعرفة بيروت.

١٢٩- تعظيم قدر الصلاة، أبو عبد الله محمد بن نصر بن الحجاج المرّوزي (المتوفى: ٢٩٤هـ)، تحقيق: د. عبد الرحمن الفريوائي، الناشر: مكتبة الدار، المدينة المنورة، الطبعة: الأولى، ١٤٠٦هـ.

١٣٠- تدريب الراوي في شرح تقريب النواوي، المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ) حققه: أبو قتيبة نظر محمد الفارياي الناشر: دار طيبة.

١٣١- تفسير القرآن الحكيم (تفسير المنار) المؤلف: محمد رشيد بن علي رضا بن محمد شمس الدين بن محمد بهاء الدين بن منلا علي خليفة القلموني الحسيني (المتوفى: ١٣٥٤هـ)، الناشر: الهيئة المصرية العامة للكتاب، سنة النشر: ١٩٩٠ م.

١٣٢- تذكرة الحفاظ، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤١٩هـ - ١٩٩٨ م.

١٣٣- تفسير القرآن العظيم (٤٧٢/٧)، عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن كثير الدمشقي، دار النشر: مؤسسة قرطبة + مكتبة أولاد الشيخ، الطبعة: الثانية ١٤٢٠هـ -

١٩٩٩ م. تحقيق: مصطفى السيد محمد + محمد السيد رشاد + محمد فضل العجماي + علي أحمد عبد الباقي.

١٣٤- تهذيب الكمال في أسماء الرجال، يوسف بن عبد الرحمن بن يوسف، أبو الحجاج، جمال الدين ابن الزكي أبي محمد القضاعي الكلبي المزني (المتوفى: ٧٤٢هـ)، تحقيق: د. بشار عواد معروف، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠ م.

١٣٥- التأريخ الصغير، للإمام محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: محمود إبراهيم زايد، طدار الوعي حلب سورية ١٣٩٧هـ - ١٩٧٧ م.

١٣٦- التأريخ الكبير، للإمام محمد بن إسماعيل البخاري، ط دائرة المعارف بالهند.

١٣٧- تأريخ النور السافر عن أخبار القرن العاشر، محي الدين عبدالقادر العيدروي، ط دار الكتب العلمية بيروت ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

١٣٨- تيسير الكريم الرحمن، للإمام عبدالرحمن بن ناصر السعدي، ط ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م، دار الفجر للتراث، القاهرة.

١٣٩- تأملات في سورة الكهف (الصراع بين الإيمان والمادية) لأبي الحسن علي الحسن الندوي - دار القلم - الكويت - ١٩٧١ م.

١٤٠- تهذيب تأريخ دمشق الكبير للإمام أبي القاسم علي بن الحسن المعروف: بابن عساكر تهذيب وترتيب الشيخ عبدالقادر بدران، ط دار المسيرة بيروت ١٣٩٩هـ - ١٩٧٩ م.

١٤١- تهذيب الكمال في أسماء الرجال، للإمام الحافظ جمال الدين أبي الحجاج يوسف المزني، ط دار المأمون للتراث بيروت نسخة مصورة عن النسخة الخطية المحفوظة بدار الكتب المصرية.

١٤٢- تهذيب الأسماء واللغات، للإمام النووي - دار الباز للنشر والتوزيع - مكة المكرمة - بدون تأريخ.

١٤٣- التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد، للإمام أبي عمر يوسف بن عبدالله بن عبدالبر، تحقيق: الأستاذين مصطفى بن أحمد العلوي ومحمد عبدالكبير البكري، ط مؤسسة قرطبة.

١٤٤- تقريب التهذيب، للحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، تحقيق: عبدالوهاب عبداللطيف، ط دار المعرفة بيروت ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥ م.

١٤٥- تحفة الأحوذى لشرح جامع الترمذي، للشيخ أبي العلى محمد عبدالرحمن المباركفوري، ط المكتبة السلفية بالمدينة المنورة ١٣٨٣ هـ - ١٩٦٣ م.

١٤٦- تعريف أهل التقديس بمراتب الموصوفين بالتدليس، للحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، تحقيق: الدكتور عبدالغفار سليمان البنداري والأستاذ محمد أحمد عبدالعزيز، ط دار الكتب العلمية بيروت.

١٤٧- تعجيل المنفعة بزوائد رجال الأئمة الأربعة، للإمام الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، ط دار الكتاب العربي بيروت.

١٤٨- تدريب الراوي في شرح تقريب النواوي، للحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، تحقيق: عبدالوهاب عبداللطيف، طدار الكتب الحديثة ١٣٨٥ هـ - ١٩٦٦ م.

١٤٩- تذكرة الحفاظ للحافظ أبي عبدالله شمس الدين الذهبي، ط دار إحياء التراث العربي بيروت.

١٥٠- تلخيص المتشابه في الرسم، أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت بن أحمد بن مهدي الخطيب البغدادي (المتوفى: ٤٦٣ هـ)، تحقيق: سَكينة الشهابي، الناشر: طلاس للدراسات والترجمة والنشر، دمشق، الطبعة: الأولى، ١٩٨٥ م.

١٥١- تهذيب التهذيب، أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني (المتوفى: ٨٥٢ هـ)، الناشر: مطبعة دائرة المعارف النظامية، الهند، الطبعة الأولى، ١٣٢٦ هـ.

١٥٢- التراجم الساقطة من الكامل في معرفة ضعفاء المحدثين وعلل الحديث، أبو أحمد عبد الله بن عدي بن عبد الله بن محمد ابن مبارك بن القطان الجرجاني (المتوفى: ٣٦٥هـ)، تحقيق: أبو الفضل عبد المحسن الحسيني، الناشر: مكتبة ابن تيمية — القاهرة — مصر، الطبعة: الأولى، ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.

١٥٣- تقريب التهذيب، أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني (المتوفى: ٨٥٢هـ)، تحقيق: محمد عوامة، دار الرشيد - سوريا، ط: الأولى، ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م.

١٥٤- التَّكْمِيلُ فِي الْجَرْحِ وَالتَّعْدِيلِ وَمَعْرِفَةِ الثُّقَاتِ وَالضُّعَفَاءِ وَالْمَجَاهِيلِ، أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (المتوفى: ٧٧٤هـ)، دراسة وتحقيق: د. شادي بن محمد بن سالم آل نعمان، الناشر: مركز النعمان للبحوث والدراسات الإسلامية وتحقيق التراث والترجمة، اليمن، الطبعة: الأولى، ١٤٣٣هـ - ٢٠١١م.

١٥٥- تهذيب التهذيب، أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني (المتوفى: ٨٥٢هـ)، الناشر: مطبعة دائرة المعارف النظامية، الهند، الطبعة الأولى، ١٣٢٦هـ.

١٥٦- تهذيب الكمال في أسماء الرجال، يوسف بن عبد الرحمن بن يوسف، أبو الحجاج، جمال الدين ابن الزكي أبي محمد القضاءي الكلبي المزني (المتوفى: ٧٤٢هـ)، تحقيق: د. بشار عواد معروف، الناشر: مؤسسة الرسالة — بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٠هـ - ١٩٨٠م.

١٥٧- توضيح المشتبه في ضبط أسماء الرواة وأنسابهم وألقابهم وكناهم، محمد بن عبد الله (أبي بكر) بن محمد ابن أحمد بن مجاهد القيسي الدمشقي الشافعي، شمس الدين، الشهير بابن ناصر الدين (المتوفى: ٨٤٢هـ)، تحقيق: محمد نعيم العرقسوسي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٩٩٣م.

١٥٨- تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، الناشر: المكتبة التوفيقية. (د.ت).

١٥٩- تقریب التهذیب، أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني (المتوفى: ٨٥٢هـ)، تحقيق: محمد عوامة، دار الرشيد - سوريا، ط: الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.

١٦٠- التبصير في معالم الدين، محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي، أبو جعفر الطبري (المتوفى: ٣١٠هـ)، تحقيق: علي بن عبد العزيز بن علي الشبل، الناشر: دار العاصمة، الطبعة: الأولى ١٤١٦ هـ - ١٩٩٦ م.

١٦١- الثقات، محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مَعْبَد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البُستي (المتوفى: ٣٥٤هـ)، الناشر: دائرة المعارف العثمانية بحيدر آباد الدكن الهند، الطبعة: الأولى، ١٣٩٣ هـ - ١٩٧٣ م.

١٦٢- جهود الشيخ محمد الأمين الشنقيطي، الدكتور عبدالعزيز بن صالح بن ابراهيم الطويان، الناشر: مكتبة العبيكة، ط ١، السنة ٢٠٠٣ م.

١٦٣- جامع التحصيل في أحكام المراسيل، صلاح الدين أبو سعيد خليل بن كيكلي بن عبد الله الدمشقي العلائي (المتوفى: ٧٦١هـ)، تحقيق: حمدي عبد المجيد السلفي، الناشر: عالم الكتب - بيروت، الطبعة: الثانية، ١٤٠٧ - ١٩٨٦ هـ.

١٦٤- الجرح والتعديل، أبو محمد عبد الرحمن بن محمد بن إدريس بن المنذر التميمي، الحنظلي، الرازي ابن أبي حاتم (المتوفى: ٣٢٧هـ) طبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية - بحيدر آباد الدكن - الهند، دار إحياء التراث العربي - بيروت، ط: الأولى، ١٢٧١ هـ - ١٩٥٢ م.

١٦٥- جمهرة الأجزاء الحديثية، مجموعة من أصحاب الأجزاء الحديثية، قدم له: العلامة المحدث عبد القادر الأرناؤوط، اعتناء وتخريج: محمد زياد عمر تكلة، الناشر: مكتبة العبيكان، الرياض. (د.ت).

١٦٦- جامع الأصول في أحاديث الرسول، مجد الدين أبو السعادات المبارك بن محمد بن محمد بن محمد ابن عبد الكريم الشيباني الجزري ابن الأثير (المتوفى: ٦٠٦هـ)، تحقيق: عبد القادر الأرناؤوط، الناشر: مكتبة الحلواني، مطبعة الملاح - مكتبة دار البيان، الطبعة: الأولى، ١٣٨٩ هـ.

- ١٦٧- جمهرة اللغة، أبو بكر محمد بن الحسن بن دريد الأزدي (المتوفى: ٣٢١هـ)، تحقيق: رمزي منير بعلبكي، الناشر: دار العلم للملايين - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٩٨٧م.
- ١٦٨- جامع الأحاديث، للحافظ جلال الدين عبدالرحمن السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ، جمع وترتيب عباس أحمد صقر وأحمد عبدالجواد، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، ط ١٩٩٤.
- ١٦٩- جامع البيان عن تأويل آي القرآن، محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الأملي، أبو جعفر الطبري (المتوفى: ٣١٠هـ)، تحقيق: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، دار هجر للطباعة، ط: الأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.
- ١٧٠- الجامع لأحكام القرآن، أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي شمس الدين القرطبي (المتوفى: ٦٧١ هـ)، تحقيق: هشام سمير البخاري، الناشر: دار عالم الكتب، الرياض، المملكة العربية السعودية، الطبعة: ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م.
- ١٧١- جامع لطائف التفسير، عبد الرحمن بن محمد بن عبد الحميد القماش. (د. ت).
- ١٧٢- جامع العلوم والحكم، لابن رجب. طبعة دار المعرفة - بيروت.
- ١٧٣- الجامع لأحكام القرآن، ابو عبدالله محمد بن احمد بن ابي بكر القرطبي، تحقيق: هشام سمير البخاري، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٣م، الرياض - السعودية.
- ١٧٤- حاشية مقدمة التفسير، عبد الرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي القحطاني الحنبلي النجدي (المتوفى: ١٣٩٢هـ)، ط: الثانية، ١٤١٠ هـ - ١٩٩٠ م.
- ١٧٥- حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، المؤلف: أبو نعيم أحمد بن عبد الله بن أحمد بن إسحاق بن موسى بن مهران الأصبهاني (المتوفى: ٤٣٠هـ)، الناشر: السعادة - بجوار محافظة مصر، ١٣٩٤هـ - ١٩٧٤م.
- ١٧٦- حياة النجوم بين العلم والقرآن الكريم، د. محمد صالح النووي، (د. ت).
- ١٧٧- حسن المحاضرة في تاريخ مصر والقاهرة، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - عيسى البابي الحلبي وشركاه - مصر- الطبعة: الأولى ١٣٨٧ هـ - ١٩٦٧ م، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم.

١٧٨- دیوان الإمام الشافعي المسمى جوهر النفيس في شعر الإمام محمد بن ادریس، اعداد وتعليق وتقديم: محمد ابراهيم سليم، مكتبة ابن سينا للنشر والتوزيع، جامع الفتح - القاهرة..

١٧٩- دلائل النبوة، الإمام البيهقي (٣٨٤ - ٤٥٨ هـ)، تحقيق : وثق أصوله وخرج أحاديثه وعلق عليه : الدكتور: عبد المعطى قلعجي، الناشر : دار الكتب العلمية - ودار الريان للتراث، الطبعة: الأولى ١٤٠٨ هـ / ١٩٨٨ م.

١٨٠- الدار الآخرة، الشيخ الإسلام محمد متولي الشعراوي، المكتبة التوفيقية، (د. ط).

١٨١- الدرر الكامنة في أعيان المائة الثامنة، المؤلف: أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني (المتوفى: ٨٥٢هـ)، المحقق: مراقبة/ محمد عبد المعيد ضان، الناشر: مجلس دائرة المعارف العثمانية - صيدر اباد/ الهند الطبعة: الثانية، ١٣٩٢هـ / ١٩٧٢م.

١٨٢- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، شهاب الدين محمود بن عبد الله الحسيني الألوسي (المتوفى: ١٢٧٠هـ)، تحقيق: علي عبد الباري عطية، الناشر: دار الكتب العلمية — بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٥ هـ

١٨٣- الروض المعطار في خبر الأقطار ، أبو عبد الله محمد بن عبد الله بن عبد المنعم الحميري ، باب: أجياد، الناشر: مؤسسة ناصر للثقافة - بيروت - طبع على مطابع دار السراج، الطبعة: الثانية، ١٩٨٠ م، تحقيق: إحسان عباس.

١٨٤- رموز الكنوز في تفسير الكتاب العزيز، دراسة وتحقيق: أ. د. عبد الملك بن عبد الله بن دهيش، التصنيف: التفاسير: أ. د. عبد الملك بن دهيش، الطبعة الأولى ١٤٢٩هـ ٢٠٠٨م

١٨٥- رحلة إلى الدار الآخرة، جمع وترتب محمود المصري، الطبعة الثانية، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٣.

١٨٦- رسالة الإسلام، العدد (١) سنة ١٣٨٥هـ - ١٩٦٦م بغداد.

١٨٧- الرقائق للعرفي، الدكتور محمد ن عبدالرحمن العريفي، دار اليقين، ط ١، ١٤٣٠ م. ٢٠٠٩.

١٨٨- الروح، لابن القيم الجوزي، طبعة دار الكتب العلمية - بيروت - الطبعة الأولى ١٤٠٢ هـ - ١٩٨٢ م.

١٨٩- الرد على من كذب للأحاديث الصحيحة الواردة في المهدي- عبدالمحسن ابن الحمد العباد- الطبعة الأولى- مطابع دار الرشيد المدينة المنورة.

١٩٠- رحيل المفكر الإسلامي عبد الصبور شاهين، الناشر: دار الكتاب المصري، القاهرة دار الكتاب اللبناني، بيروت الطبعة: ٢٠١٢ م.

١٩١- رحلة الى الدار الآخرة، جمع وترتيب محمود المصري أبو عمار، الطبعة الثانية، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م، مكتبة التقوى.

١٩٢- الرد على من كذب بالأحاديث الصحيحة الواردة في المهدي، المؤلف: عبد المحسن بن حمد بن عبد المحسن بن عبد الله بن حمد العباد البدر، الناشر: مجلة الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة.

١٩٣- الروض الأنف في شرح السيرة النبوية المؤلف: أبو القاسم عبد الرحمن بن عبد الله بن أحمد السهيلي (المتوفى: ٥٨١هـ) الناشر: دار إحياء التراث العربي، بيروت الطبعة: الأولى، ١٤١٢ هـ

١٩٤- رسالة في الرد على الرافضة، المؤلف: محمد بن عبد الوهاب بن سليمان التميمي النجدي (المتوفى: ١٢٠٦ هـ)، المحقق: محمد مال الله، الطبعة: الأولى ١٤٢٢ هـ

١٩٥- روح البيان، إسماعيل حقي بن مصطفى الإستانبولي الحنفي الخلقي، المولى أبو الفداء (المتوفى: ١١٢٧هـ)، الناشر: دار الفكر - بيروت، (د.ت).

١٩٦- السراج المنير في الإعانة على معرفة بعض معاني كلام ربنا الحكيم الخبير، شمس الدين، محمد بن أحمد الخطيب الشربيني الشافعي (المتوفى: ٩٧٧هـ)، الناشر: مطبعة بولاق (الأميرية) - القاهرة، عام النشر: ١٢٨٥ هـ

١٩٧- سنن البيهقي الكبرى، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى أبوبكر البيهقي، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.

١٩٨- سرجه‌می په‌یامه‌کانی نوور، به‌رگی یه‌که‌م وته‌کان، نووسینی: سه‌عیدی نوورسی، فاروق په‌سول یه‌حیا کردوو‌یه‌تی به‌کوردی.

١٩٩- السيرة النبوية، لابن هشام، تحقيق: محمد محي الدين عبدالحميد، طبعة دار الفكر، (د.ت).

٢٠٠- سنن ابن ماجه، أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم أبيه يزيد (المتوفى: ٢٧٣هـ)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - فيصل عيسى البابي الحلبي. (د.ت).

٢٠١- سلسلة الآثار الصحيحة أو الصحيح المسند من أقوال الصحابة والتابعين، جمعها وخرجها وذكر بعض فوائدها: أبو عبد الله الداني بن منير آل زهوي، راجعه وقدم له: فضيلة الشيخ عبد الله بن صالح العبدلان، الناشر: دار الفاروق للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

٢٠٢- سنن ابن ماجه، ابن ماجه أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم أبيه يزيد (المتوفى: ٢٧٣هـ)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - فيصل عيسى البابي الحلبي. (د.ت).

٢٠٣- سنن الترمذي، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك، الترمذي، أبو عيسى (المتوفى: ٢٧٩هـ)، تحقيق: بشار عواد معروف، الناشر: دار الغرب الإسلامي - بيروت، سنة النشر: ١٩٩٨ م.

٢٠٤- سير أعلام النبلاء، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قًايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، الناشر: دار الحديث - القاهرة، الطبعة: ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م.

٢٠٥- السنن الكبرى، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُسْرُو جَرْدِي الخراساني، أبو بكر البيهقي (المتوفى: ٤٥٨هـ)، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة: الثالثة، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

٢٠٦- سنن الدارقطني، أبو الحسن علي بن عمر بن أحمد بن مهدي بن مسعود بن النعمان بن دينار البغدادي الدارقطني (المتوفى: ٣٨٥هـ)، حققه وضبط نصه وعلق عليه: شعيب الارنؤوط، حسن عبد المنعم شلبي، عبد اللطيف حرز الله، أحمد برهوم، الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤ م.

٢٠٧- سنن سعيد بن منصور، أبو عثمان سعيد بن منصور بن شعبة الخراساني الجوزجاني (المتوفى: ٢٢٧هـ)، تحقيق: حبيب الرحمن الأعظمي، الناشر: دار السلفية — الهند، الطبعة: الأولى، ١٤٠٣هـ - ١٩٨٢م.

٢٠٨- سنن النسائي بشرح السيوطي وحاشية السندي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: مكتب تحقيق التراث، الناشر: دار المعرفة ببيروت، الطبعة: الخامسة ١٤٢٠هـ -

٢٠٩- سنن الترمذي، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك، الترمذي، أبو عيسى (المتوفى: ٢٧٩هـ)، تحقيق: بشار عواد معروف، الناشر: دار الغرب الإسلامي — بيروت، سنة النشر: ١٩٩٨ م.

٢١٠- السيرة النبوية، د.علي محمد محمد الصلاي، دار ابن كثير، دمشق-بيروت، ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م.

٢١١- السماء في القرآن الكريم، د.زغلول راغب محمد النجار، دار المعرفة بيروت - لبنان ، الطبعة الأولى ٢٠٠٨ .

٢١٢- سلسلة الأحاديث الصحيحة ، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني، نشر المكتب الإسلامي- بيروت- الطبعة الأولى.

٢١٣- سلسلة الأحاديث الضعيفة ، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني، نشر المكتب الإسلامي- بيروت- الطبعة الأولى.

٢١٤- سيرة شيخ وتاريخ بلد عبد المجيد الزنداني.. فبراير ٢٠٠٧م.

٢١٥- سنن البيهقي الكبرى، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى ابوبكر البيهقي، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م.

٢١٦- شرح العقيدة الطحاوية، محمد بن محمد بن أبي العز الحنفي - نشر المكتب الإسلامي- بيروت، الطبعة الرابعة- ١٣٩١هـ.

٢١٧- شرح صحيح مسلم، الإمام أبي الحسين مسلم بن الحجاج ، شرحه الإمام النووي، ترقيم وترتيب محمد فؤاد عبد الباقي ، دار ابن الهيثم ، القاهرة ، ١٤٢٣هـ ٢٠٠٣ .

٢١٨- شرح صحيح مسلم المسمى الكوكب الوهاج والروض البهاج في شرح صحيح مسلم بن الحجاج، للإمام العلامة محمد الأمين بن عبدالله الأرمي العلوي الهرري الشافعي، دار المنهاج — دار طوق النجاة، الطبعة الاولى ١٤٣٠ هـ — ٢٠٠٩ م.

٢١٩- شرح مشكل الآثار، أبو جعفر أحمد بن محمد بن سلامة بن عبد الملك بن سلمة الأزدي الحجري المصري المعروف بالطحاوي (المتوفى: ٣٢١هـ) ، تحقيق: شعيب الأرناؤوط، الناشر: مؤسسة الرسالة، الطبعة: الأولى - ١٤١٥ هـ ١٩٩٤ م.

٢٢٠- شرح معاني الآثار، أحمد بن محمد بن سلامة بن عبد الملك بن سلمة أبو جعفر الطحاوي، الناشر: دار الكتب العلمية — بيروت، تحقيق: محمد زهري النجار، الطبعة الأولى، ١٣٩٩ هـ

٢٢١- شعب الإيمان، أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي، الناشر: دار الكتب العلمية — بيروت، الطبعة الأولى، ١٤١٠ هـ

٢٢٢- شرح صحيح البخاري، ابو اسحاق الحويني الأثري حجازي، (د.ت).

٢٢٣- صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، محمد بن حبان بن احمد ابو حاتم التميمي البستي، تحقيق: شعيب الأرناؤوط، ط ٢، ١٤١٤هـ - ١٩٩٣م.

٢٢٤- صحيح مسلم، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري، الناشر : دار الجيل بيروت — دار الأفاق الجديدة - بيروت، (د.ت).

٢٢٥- صحيح وضعيف سنن ابن ماجة، محمد ناصرالدي الالباني، (د.ت).

٢٢٦- صحيح الجامع الصغير وزياداته، محمد ناصرالدين الألباني، المكتب الاسلامي (د.ت).

٢٢٧- الصحاح تاج اللغة وصحاح العربية، أبو نصر إسماعيل بن حماد الجوهري الفارابي (المتوفى: ٣٩٣هـ)، تحقيق: أحمد عبد الغفور عطار، الناشر: دار العلم للملايين - بيروت، الطبعة: الرابعة ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

٢٢٨- صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مَعْبَد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البُستي (المتوفى: ٣٥٤هـ)، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الثانية، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م.

٢٢٩- صحيح ابن خزيمة، أبو بكر محمد بن إسحاق بن خزيمة بن المغيرة بن صالح بن بكر السلمي النيسابوري (المتوفى: ٣١١هـ)، تحقيق: د. محمد مصطفى الأعظمي، الناشر: المكتب الإسلامي - بيروت. (د.ت).

٢٣٠- صحيح البخاري، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة البخاري، أبو عبد الله (المتوفى: ٢٥٦هـ)، الناشر: دار الشعب - القاهرة، الطبعة: الأولى، ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

٢٣١- صفة الصفوة، جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي (المتوفى: ٥٩٧هـ)، تحقيق: أحمد بن علي، الناشر: دار الحديث، القاهرة، مصر، الطبعة: ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م.

٢٣٢- صحيح الجامع الصغير، للسيوطي- تحقيق محمد ناصر الدين الألباني - نشره المكتب الاسلامي - بيروت - الطبعة الأولى ١٣٨٨ هـ - ١٩٦٩.

٢٣٣- صحيح وضعيف ابن ماجة ، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني . (د. ط)

٢٣٤- صحيح وضعيف الجامع الصغير ، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني . (د. ط)

٢٣٥- الصحيح المسبور من التفسير بالمأثور: أ. د. حكمت بن بشير بن ياسين، الناشر: دار المآثر للنشر والتوزيع والطباعة- المدينة النبوية، الطبعة : الأولى ، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.

٢٣٦- الصحيح المسند من أسباب النزول، أبي عبد الرحمن مقبل بن هادي الوادعي، الناشر: مكتبة ابن تيمية، الطبعة : الرابعة مزيدة ومنقحة القاهرة ١٤٠٨ هـ- ١٩٨٧ م.

٢٣٧- صفوة التفاسير، محمد علي الصابوني، الناشر: دار الصابوني للطباعة والنشر والتوزيع - القاهرة، الطبعة: الأولى، ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م.

٢٣٨- الصحاح تاج اللغة وصحاح العربية، أبو نصر إسماعيل بن حماد الجوهري الفارابي (المتوفى: ٣٩٣هـ)، ، تحقيق: أحمد عبد الغفور عطار، الناشر: دار العلم للملايين - بيروت، الطبعة: الرابعة ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

٢٣٩- صيانة الإنسان عن وسوسة الشيخ دحلان، المؤلف: محمد بشير بن محمد بدر الدين السهسواني الهندي (المتوفى: ١٣٣٦هـ) الناشر: المطبعة السلفية.

٢٤٠- صلاح الدين الأيوبي، د.علي محمد محمد الصلاي، دار ابن كثير، دمشق-بيروت.

٢٤١- صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مَعْبَد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البُستي (المتوفى: ٣٥٤هـ)، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، الناشر: مؤسسة الرسالة — بيروت، الطبعة: الثانية، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م.

٢٤٢- صحيح البخاري، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة البخاري، أبو عبد الله (المتوفى: ٢٥٦هـ)، الناشر: دار الشعب — القاهرة، الطبعة: الأولى، ١٤٠٧ هـ — ١٩٨٧ م.

٢٤٣- صيد الخاطر، المؤلف: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي، (المتوفى: ٥٩٧هـ) بعناية: حسن المساحي سويدان الناشر: دار القلم، دمشق الطبعة: الأولى ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.

٢٤٤- طبقات النحويين واللغويين، محمد بن الحسن بن عبيد الله بن مذجع الزبيدي الأندلسي الإشبيلي، أبو بكر (المتوفى: ٣٧٩هـ) تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم الناشر: دار المعارف، الطبعة: الثانية.

٢٤٥- الطبقات الكبرى، أبو عبد الله محمد بن سعد بن منيع الهاشمي بالولاء، البصري، البغدادي المعروف بابن سعد (المتوفى: ٢٣٠هـ)، تحقيق: زياد محمد منصور، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة، الطبعة: الثانية، ١٤٠٨ هـ

٢٤٦- طبقات الشافعية الكبرى، تاج الدين عبد الوهاب بن تقي الدين السبكي (المتوفى: ٧٧١هـ)، الناشر: هجر للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة: الثانية، ١٤١٣هـ تحقيق: د. محمود محمد الطناحي د. عبد الفتاح محمد الحلو.

٢٤٧- الطبيعة في القرآن الكريم، د. كاصد ياسر، بغداد ١٩٨٠م.

٢٤٨- طلبه الطلبة، عمر بن محمد بن أحمد بن إسماعيل، أبو حفص، نجم الدين النسفي (المتوفى: ٥٣٧هـ) الناشر: المطبعة العامرة، مكتبة المثنى ببغداد، الطبعة: بدون طبعة، تاريخ النشر: ١٣١١هـ

٢٤٩- عقيدة أهل السنة والأثر في المهدي المنتظر، عبدالمحسن بن حمد العباد- الطبعة الأولى- مطابع الرشيد- المدينة المنورة.

٢٥٠- عجائب البلدان من خلال مخطوط خريدة العجائب وفريدة الغرائب ، سراج الدين ابن الوردي، الناشر: جامعة عين شمس، (د. ط) و (د. ت) تحقيق: أنور محمود زناتي.

٢٥١- العجائب في بيان الأسباب، أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني(المتوفى: ٨٥٢هـ)تحقيق:عبد الحكيم محمد الأنيس،الناشر:دار ابن الجوزي (د.ت).

٢٥٢- علم اجتماع العائلة، مليحة عوني، والدكتور صبيح عبدالمنعم أحمد، مطبعة جامعة بغداد، بغداد ١٩٨٤م

٢٥٣- علم الفلك، د.فياض النجم، د.حميد مجول، (د.ت).

٢٥٤- العلم ليس كافراً ، د. محسن عبدالحميد العدد الثالث، سنة ١٩٧٣.

٢٥٥- علم الاجتماع، أ.د.مجدالدين عمر خيري، ط ١ عمان، ١٩٩٩م.

٢٥٦- العرف الوردي في أخبار المهدي المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١ هـ)، تحقيق: أبو يعلى البيضاوي، الناشر: دار الكتب العلمية بيروت، الطبعة: الأولى سنة ١٤٢٧ هـ

- ٢٥٧- على خطى الحبيب ، عمرو خالد ، الطبعة الأولى، ٢٠٠٦ م .
- ٢٥٨- عقد الدرر في أخبار المنتظر، يوسف بن يحيى المقدسي الشافعي السلمي، المكتبة العصرية صيدا - بيروت ، الطبعة الأولى ٢٠١١ م ١٤٣٢ هـ .
- ٢٥٩- العلل المتناهية في الأحاديث الواهية المؤلف: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي (المتوفى: ٥٩٧هـ) المحقق: إرشاد الحق الأثري الناشر: إدارة العلوم الأثرية، فيصل آباد، باكستان الطبعة: الثانية، ١٤٠١هـ/١٩٨١م.
- ٢٦٠- عارضة الأحوذى بشرح صحيح الترمذي، المؤلف: محمد بن عبد الله بن محمد المعافري، أبو بكر ابن العربي (المتوفى: ٥٤٣ هـ) الناشر: دار الكتب العلمية بيروت لبنان.
- ٢٦١- الصواعق المحرقة على أهل الرفض والضلال والزندقة، المؤلف: أحمد بن محمد بن علي بن حجر الهيتمي السعدي الأنصاري، شهاب الدين شيخ الإسلام، أبو العباس (المتوفى: ٩٧٤هـ) المحقق : عبد الرحمن بن عبد الله التركي - كامل محمد الخراط الناشر: مؤسسة الرسالة - لبنان الطبعة: الأولى، ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
- ٢٦٢- فتح الباري شرح صحيح البخاري، أحمد بن علي بن حجر العسقلاني (ت: ٨٥٢ هـ)، تحقيق: محي الدين الخطيب، مطبعة المكتبة السلفية، (د.ت).
- ٢٦٣- فوات الوفيات، محمد بن شاکر بن أحمد بن عبد الرحمن بن شاکر بن هارون بن شاکر الملقب بصلاح الدين (المتوفى: ٧٦٤هـ) تحقيق: إحسان عباس، الناشر: دار صادر - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٩٧٣ م.
- ٢٦٤- فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير ، محمد بن علي الشوكاني ، دار الفكر بيروت - لبنان ، ط (١٤٠٣هـ-١٩٨٣م) .
- ٢٦٥- فتح الباري شرح صحيح البخاري، للحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني (ت: ٨٥٢ هـ)، تحقيق: محي الدين الخطيب، مطبعة المكتبة السلفية، (د.ت).
- ٢٦٦- الفتح السماوي بتخريج أحاديث القاضي البيضاوي، زين الدين محمد المدعو بعبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي المناوي (المتوفى: ١٠٣١هـ)، تحقيق: أحمد مجتبى، الناشر: دار العاصمة - الرياض. (د.ت).

- ٢٦٧- في ظلال القرآن، سيد قطب، دار الشروق، الطبعة الأولى، ١٤٢٨ هـ، ٢٠٠٧ م.
- ٢٦٨- فقه أشراف الساعة، محمد بن إسماعيل المقدم، دار ابن الجوزي، القاهرة، ط ١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م.
- ٢٦٩- الفقه المنهجي على مذهب الشافعي، د. مصطفى الخن و د. مصطفى البغا، نشر احسان للنشر والتوزيع، الطبعة الرابعة في إيران، ٢٠٠٦ هـ، ١٤٢٧ ك.
- ٢٧٠- فتح القدير، محمد بن علي بن محمد بن عبد الله الشوكاني اليمني (المتوفى: ١٢٥٠ هـ)، الناشر: دار ابن كثير، دار الكلم الطيب - دمشق، بيروت، الطبعة: الأولى - ١٤١٤ هـ.
- ٢٧١- فقه السيرة، محمد الغزالي، مطبعة حسان، الناشر دار الكتب الحديثة، ط ٧ / ١٩٧٦ م.
- ٢٧٢- الفوائد، أبو محمد عبد الله بن محمد بن جعفر بن حيان الأنصاري المعروف بأبي الشيخ الأصبهاني (المتوفى: ٣٦٩ هـ)، تحقيق وتخریج: علي بن حسن بن علي بن عبد الحميد الحلبي الأثري، الناشر: دار الصميعي للنشر والتوزيع، الرياض، الطبعة: الأولى، ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م.
- ٢٧٣- فهارس سبل الهدى الرشاد في سيرة خير العباد، الإمام محمد بن يوسف الصالحي الشامي، المتوفى ٩٤٢ هـ جمع وترتيب خالد عبدالفتاح، دار الكتب العلمية.
- ٢٧٤- فتح الباري بشرح صحيح البخاري، للإمام الحافظ شهاب الدين ابن حجر العسقلاني، ط ٢، دار المعرفة، بيروت لبنان.
- ٢٧٥- الفقه الأكبر، تأليف محمد بن عبد الرحمن الخميس، المؤلف: ينسب لأبي حنيفة النعمان بن ثابت بن زوطي بن ماه (المتوفى: ١٥٠ هـ) الناشر: مكتبة الفرقان - الإمارات العربية، الطبعة: الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٢٧٦- فتح المغيـث بشرح الفية الحديث للعراقي، المؤلف: شمس الدين أبو الخير محمد بن عبد الرحمن بن محمد بن أبي بكر بن عثمان بن محمد السخاوي (المتوفى: ٩٠٢ هـ) المحقق: علي حسين علي، الناشر: مكتبة السنة - مصر الطبعة: الأولى، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

٢٧٧- فتح المنعم شرح صحيح مسلم، المؤلف: الأستاذ الدكتور موسى شاهين لاشين، الناشر: دار الشروق الطبعة: الأولى (دار الشروق)، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م .

٢٧٨- فيض القدير شرح الجامع الصغير، زين الدين محمد المدعو بعبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي بن زين العابدين الحدادي ثم المناوي القاهري (المتوفى: ١٠٣١هـ) الناشر: المكتبة التجارية الكبرى - مصر الطبعة: الأولى.

٢٧٩- فتح القدير، محمد بن علي بن محمد الشوكاني، دار الفكر، بيروت.

٢٨٠- في ظلال القرآن، سيد قطب، ط٣٦، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م، دار الشروق.

٢٨١- فوات الوفيات، محمد بن شاكر بن أحمد بن عبد الرحمن بن شاكر بن هارون بن شاكر الملقب بصلاح الدين (المتوفى: ٧٦٤هـ) تحقيق: إحسان عباس، الناشر: دار صادر - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٩٧٣ م.

٢٨٢- الفكرة الجيولوجية عن الجبال في القرآن / (بالإنجليزية)، الدكتور زغلول النجار، ١٩٩٢ إصدارات هيئة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة - رابطة العالم الإسلامي / مكة.

٢٨٣- الفهرست، أبو الفرج محمد بن إسحاق بن محمد الوراق البغدادي المعتزلي الشيعي المعروف بابن النديم (المتوفى: ٤٣٨هـ)، تحقيق: إبراهيم رمضان، دار المعرفة بيروت - لبنان، ط: الثانية ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م.

٢٨٤- قضية الاعجاز العلمي للقرآن وضوابط التعامل معها، الدكتور: زغلول النجار، دار المعرفة، بيروت - لبنان، ط الثالثة ٢٠٠٧ .

٢٨٥- قناة الجزيرة الفضائية - شاهد على العصر - ح١٤ مع الأستاذ فريد عبد الخالق، عضو الهيئة التأسيسية ومكتب الإرشاد الأسبق في الجماعة.

٢٨٦- قصة المسيح الدجال ونزول عيسى عليه الصلاة والسلام، المؤلف: محمد ناصر الدين الألباني (المتوفى: ١٤٢٠هـ) الناشر: المكتبة الإسلامية - عمان - الأردن الطبعة: الأولى ١٤٢١هـ

٢٨٧- قواعد التحديث من فنون مصطلح الحديث، المؤلف: محمد جمال الدين بن محمد سعيد بن قاسم الحلاق القاسمي (المتوفى: ١٣٣٢هـ) الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

٢٨٨- القول المختصر في علامات المهدي المنتظر للهيتمي، المؤلف : أحمد ابن حجر الهيتمي تحقيق : الدكتور جميل عبد الله عويضة، (د. ط.).

٢٨٩- الكنى والأسماء ، أبو بشر محمد بن أحمد بن حماد بن سعيد بن مسلم الأنصاري الدولابي الرازي، الناشر: دار ابن حزم - بيروت/ لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠م، تحقيق: أبو قتيبة نظر محمد الفاريابي.

٢٩٠- القيامة الكبرى، عمر بن سليمان بن عبد الله الأشقر العتيبي، الناشر: دار النفائس للنشر والتوزيع، الأردن، الطبعة: السادسة، ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

٢٩١- القيامة الصغرى، الدكتور عمر بن سليمان بن عبد الله الأشقر العتيبي، الناشر: دار النفائس للنشر والتوزيع، الأردن، مكتبة الفلاح، الكويت، الطبعة: الرابعة، ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.

٢٩٢- الكليات معجم في المصطلحات والفروق اللغوية، أيوب بن موسى الحسيني القريني الكفوي، أبو البقاء الحنفي (المتوفى: ١٠٩٤هـ)، تحقيق: عدنان درويش - محمد المصري، مؤسسة الرسالة - بيروت (د.ت.).

٢٩٣- الكبائر، الإمام الذهبي، طبعة المكتبة الثقافية - بيروت.

٢٩٤- كنوز العلم ، وليم فرحارا ، ت.د. السيد رمضان هدارة .

٢٩٥- كتاب أحكام النساء، للإمام أبي الفرج جمال الدين بن الجوزي، ١٤٢٤هـ-٢٠٠٣م، بيروت - لبنان.

٢٩٦- الكامل في ضعفاء الرجال، المؤلف: أبو أحمد عبد الله بن عدي الجرجاني، المتوفى: ٣٦٥ هـ المحقق: مازن محمد السرساوي، الناشر: مكتبة الرشد - الرياض، الطبعة: الأولى، ١٤٣٤ هـ - ٢٠١٣ هـ

٢٩٧- الكشف عن حقائق غوامض التنزيل، أبو القاسم محمود بن عمرو بن أحمد، الزمخشري جار الله، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت، الطبعة: الثالثة - ١٤٠٧ هـ

٢٩٨- الكشف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل، أبي القاسم جار الله محمود ابن عمر الزمخشري الخوارزمي، تحقيق: يوسف الحمادي، ط (مكتبة مصر) (د. ط)

٢٩٩- كتاب التعريفات، علي بن محمد بن علي الزين الشريف الجرجاني، الناشر: دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.

٣٠٠- كيف نتعامل مع القرآن، محمد الغزالي، الناشر: دار نهضة مصر، الطبعة: الأولى (د. ت)

٣٠١- الكليات معجم في المصطلحات والفروق اللغوية، أيوب بن موسى الحسيني القريني الكفوي، أبو البقاء الحنفي (المتوفى: ١٠٩٤ هـ)، تحقيق: عدنان درويش - محمد المصري، مؤسسة الرسالة - بيروت (د. ت).

٣٠٢- الكاشف في معرفة من له رواية في الكتب الستة، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي، الناشر: دار القبلة للثقافة الإسلامية - مؤسسة علوم القرآن، جدة، الطبعة: الأولى، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م، تحقيق: محمد عوامة أحمد محمد نمر الخطيب.

٣٠٣- كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون، مصطفى بن عبد الله كاتب جلبي القسطنطيني المشهور باسم حاجي خليفة أو الحاج خليفة (المتوفى: ١٠٦٧ هـ)، دار إحياء التراث العربي، ١٩٤١ م.

٣٠٤- الكامل في معرفة ضعفاء المحدثين وعلل الحديث، أبو أحمد عبد الله بن عدي الجرجاني، المتوفى: ٣٦٥ هـ تحقيق: عادل أحمد عبد الموجود، وعلي محمد معوض، الناشر: دار الكتب العلمية، الطبعة: الأولى، ١٩٩٧ م.

٣٠٥- كنوز العلم، ولیم فرجارا، ت. د. السيد رمضان هدارة، (د. ت).

- ٣٠٦- گوڤاری خاک، باپیرمان چۆن پێی گرتو، ژ (٥٠)/ ٢٠٠١، ئاوات ع.
- ٣٠٧- گوڤاری الطاهره، ژ: (٩٤).
- ٣٠٨- گەردونناسی له سایه‌ی قورئان و فەرمووده، محمد حسن سه‌رگه‌ینێلی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی پۆژه‌ه‌لات، هه‌ولێر.
- ٣٠٩- گوڤاری الجیل، تشرین الثاني، ١٩٩٠.
- ٣١٠- گوڤاری الطاهره، ژماره ٩٤.
- ٣١١- گۆزارا، ره‌شید هه‌ورامی، چاپی یه‌که‌م، ١٤٢٦هـ- ٢٠٠٥ م.
- ٣١٢- اللباب في تهذيب الأنساب، أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبد الكريم بن عبد الواحد الشيباني الجزري، عز الدين ابن الأثير (المتوفى: ٦٣٠هـ)، الناشر: دار صادر - بيروت.
- ٣١٣- اللباب في علوم الكتاب، أبي حفص عمر بن علي أبي عادل الدمشقي الحنبلي، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ط ١ (١٤١٩هـ- ١٩٩٨م) تحقيق: عادل أحمد.
- ٣١٤- لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية لشرح الدرة المضية في عقد الفرقة المرضية، شمس الدين، أبو العون محمد بن أحمد بن سالم السفاريني الحنبلي، الناشر: مؤسسة الخافقين ومكتبتها - دمشق، الطبعة: الثانية - ١٤٠٢ هـ - ١٩٨٢ م.
- ٣١٥- لمحات إجتماعية من تاريخ العراق، د. علي الوردی .
- ٣١٦- لسان العرب، محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين ابن منظور الأنصاري الرويفعي الإفريقي (المتوفى: ٧١١هـ)، دار صادر - بيروت، ط الثالثة، ١٤١٤ هـ.
- ٣١٧- لباب النقول في أسباب النزول، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، ضبطه وصححه: الاستاذ أحمد عبد الشافي، الناشر: دار الكتب العلمية بيروت - لبنان (د.ت).

- ٣١٨- المعجزات القرآنية، هارون يحيى، الناشر: دار الفكر، الطبعة الأولى، السنة ٢٠٠٣.
- ٣١٩- مبادئ الجغرافيا الطبيعية، محمد غلاب، مكتبة الأنجلو المصرية، القاهرة، ١٩٨٣م.
- ٣٢٠- مسند أبي يعلى، أحمد بن علي بن المثنى أبو يعلى الموصل، المتوفى: ٣٠٧ هـ تحقيق: حسين سليم أسد، الناشر: دار المأمون للتراث - جدة، الطبعة: الثانية، ١٤١٠ هـ - ١٩٨٩ م.
- ٣٢١- مسند الإمام أحمد بن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى: ٢٤١هـ)، تحقيق: شعيب الأرنؤوط - عادل مرشد، وآخرون، إشراف: د عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة، الطبعة: الأولى، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.
- ٣٢٢- مسند البزار المنشور باسم البحر الزخار، أبو بكر أحمد بن عمرو بن عبد الخالق بن خلاد بن عبيد الله العتكي المعروف بالبزار (المتوفى: ٢٩٢هـ)، تحقيق: محفوظ الرحمن زين الله، وعادل بن سعد، وصبري عبد الخالق الشافعي، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة، الطبعة: الأولى، ٢٠٠٩م.
- ٣٢٣- مسند الحميدي، عبد الله بن الزبير أبو بكر الحميدي، تحقيق: حبيب الرحمن الأعظمي، الناشر: دار الكتب العلمية، مكتبة المتنبي - بيروت، القاهرة. (د.ت).
- ٣٢٤- مسند الدارمي المعروف بـ (سنن الدارمي)، أبو محمد عبد الله بن عبد الرحمن بن الفضل بن بهرام بن عبد الصمد الدارمي، التميمي السمرقندي (المتوفى: ٢٥٥هـ) تحقيق: حسين سليم أسد الداراني، الناشر: دار المغني للنشر والتوزيع، المملكة العربية السعودية، الطبعة: الأولى، ١٤١٢ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٣٢٥- مسند، الشافعي أبو عبد الله محمد بن إدريس بن العباس بن عثمان بن شافع بن عبد المطلب بن عبد مناف المطلبي القرشي المكي (المتوفى: ٢٠٤هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، عام النشر: ١٤٠٠ هـ.
- ٣٢٦- مصنف ابن أبي شيبة في الأحاديث والآثار للحافظ عبد الله بن محمد بن أبي شيبة إبراهيم بن عثمان ابن أبي بسكر بن أبي شيبة الكوفي العبسي المتوفى سنة ٢٣٥ هـ

وعلق عليه الاستاذ سعيد اللحام الاشراف الفني والمراجعة والتصحيح: مكتب الدراسات، والبحوث في دار الفكر.

٣٢٧- المعجم الكبير: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - الموصل - الطبعة الثانية، ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٣ هـ

٣٢٨- المغني عن حمل الأسفار، أبو الفضل العراقي - سنة الوفاة ٨٠٦ هـ تحقيق: أشرف عبد المقصود، الناشر: مكتبة طبرية، سنة النشر: ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

٣٢٩- مقدمة ابن الصلاح في علوم الحديث تأليف الامام ابي عمرو عثمان بن عبد الرحمن الشهرزوي المتوفي سنة ٦٤٣ هـ، علق عليه وشرح الفاطه وخرج احاديثه أبو عبد الرحمن صلاح بن محمد بن عويضة وبصدره، مروياتنا عن شيخنا ابي محمد محمد نور الدين المكي حفظه الله تعالى، دار الكتب العلمية بيروت — لبنان (د.ت).

٣٣٠- مختار الصحاح، زين الدين أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن عبد القادر الحنفي الرازي (المتوفى: ٦٦٦ هـ)، تحقيق: يوسف الشيخ محمد، الناشر: المكتبة العصرية - الدار النموذجية، بيروت - صيدا، الطبعة: الخامسة، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.

٣٣١- مباحث في علوم القرآن، مناع القطان (ص ٢٤٧) مؤسسة الرسالة، الطبعة: الخامسة والثلاثون - ١٩٩٨ م.

٣٣٢- مسند أبي داود الطيالسي، أبو داود سليمان بن داود بن الجارود الطيالسي البصري (المتوفى: ٢٠٤ هـ)، تحقيق: الدكتور محمد بن عبد المحسن التركي، الناشر: دار هجر - مصر، الطبعة: الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.

٣٣٣- مسند الإمام أحمد بن حنبل، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني (المتوفى: ٢٤١ هـ)، تحقيق: شعيب الأرناؤوط - عادل مرشد، وآخرون، إشراف: د عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة، الطبعة: الأولى، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.

٣٣٤- مباحث في علوم القرآن، صبحي الصالح، الناشر: دار العلم للملايين، ط: الرابعة والعشرون كانون الثاني - يناير ٢٠٠٠ هـ.

٣٣٥- مباحث في علوم القرآن، مناع بن خليل القطان (المتوفى: ١٤٢٠هـ)، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الثالثة ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م.

٣٣٦- المجتبى من مشكل إعراب القرآن، أ. د. أحمد بن محمد الخراط، أبو بلال، الناشر: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، المدينة المنورة، عام النشر: ١٤٢٦ هـ

٣٣٧- محاسن التأويل، محمد جمال الدين بن محمد سعيد بن قاسم الحلاق القاسمي (المتوفى: ١٣٣٢هـ)، تحقيق: محمد باسل عيون السود، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى - ١٤١٨ هـ

٣٣٨- مدخل إلى التفسير وعلوم القرآن، عبد الجواد خلف محمد عبد الجواد، الناشر: دار البيان العربي - القاهرة. (د.ت).

٣٣٩- مراح لبید لكشف معنى القرآن المجید، محمد بن عمر نوي الجاوي البنتني إقليما، التناري بلدا (المتوفى: ١٣١٦هـ)، تحقيق: محمد أمين الصناوي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى - ١٤١٧ هـ

٣٤٠- المصاحف، أبو بكر بن أبي داود، عبد الله بن سليمان بن الأشعث الأزدي السجستاني (المتوفى: ٣١٦هـ)، تحقيق: محمد بن عبده، الناشر: الفاروق الحديثة، مصر، القاهرة، الطبعة: الأولى، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.

٣٤١- مع الامام أبي إسحاق الشاطبي في مباحث من علوم القرآن الكريم وتفسيره، شايح بن عبده بن شايح الأسمری، الناشر: الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢م. (د.ط).

٣٤٢- معالم التنزيل في تفسير القرآن = تفسير البغوي، محي السنة ، أبو محمد الحسين بن مسعود بن محمد بن الفراء البغوي الشافعي (المتوفى: ٥١٠ هـ)، تحقيق: عبد الرزاق المهدي، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، الطبعة : الأولى ، ١٤٢٠ هـ

٣٤٣- معاني القرآن للأخفش، أبو الحسن المجاشعي بالولاء، البلخي ثم البصري، المعروف بالأخفش الأوسط (المتوفى: ٢١٥هـ)، تحقيق: الدكتور هدى محمود قراعة، الناشر: مكتبة الخانجي، القاهرة، الطبعة: الأولى، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م.

٣٤٤- مفاتيح الغيب، أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن بن الحسين التيمي الرازي الملقب بفخر الدين الرازي خطيب الري (المتوفى: ٦٠٦هـ)، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، الطبعة: الثالثة - ١٤٢٠ هـ

٣٤٥- مقدمة التفسير المسماة نزول كرام الضيفان في ساحة حدائق الروح والريحان، للإمام محمد الأمين بن عبد الله الأرمي العلوي الهرري الشافعي، دار طوق النجاة، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.

٣٤٦- المعالم الأثرية في السنة والسيرة، محمد بن محمد حسن شُرَّاب، الناشر: دار القلم، الدار الشامية - دمشق - بيروت، الطبعة: الأولى - ١٤١١ هـ

٣٤٧- المنتخب في تفسير القرآن الكريم، لجنة من علماء الأزهر، الناشر: المجلس الأعلى للشئون الإسلامية - مصر، طبع مؤسسة الأهرام، الطبعة: الثامنة عشر، ١٤١٦ هـ - ١٩٩٥ م.

٣٤٨- مرويات الإمام الزهري في المغازي، محمد بن محمد العواجي، الطبعة: الأولى ١٤٢٥ هـ — ٢٠٠٤ م.

٣٤٩- المستدرك على الصحيحين، أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نُعيم بن الحكم الضبي الطهماني النيسابوري المعروف بابن البيع (المتوفى: ٤٠٥هـ)، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية - بيروت، ط: الأولى، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م.

٣٥٠- مسند أبي داود الطيالسي، أبو داود سليمان بن داود بن الجارود الطيالسي البصري (المتوفى: ٢٠٤هـ)، تحقيق: الدكتور محمد بن عبد المحسن التركي، الناشر: دار هجر - مصر، الطبعة: الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.

٣٥١- مسند أبي عوانة، أبو عوانة يعقوب بن إسحاق الإسفرائيني، المتوفى: ٣١٦ هـ تحقيق: أيمن بن عارف الدمشقي، الناشر: دار المعرفة - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٩٩٨ م.

٣٥٢- المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) المؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري (المتوفى: ٢٦١هـ) المحقق: محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت.

- ٣٥٣- مباحث في اعجاز القرآن، أ.د. مصطفى مسلم، دار القلم - دمشق، الطبعة الثالثة - ٢٠٠٥ م.
- ٣٥٤- من علم الفلك القراني الثوابت العلمية في القرآن الكريم، الدكتور عدنان الشريف، الناشر: دار العلم للملايين الطبعة: الأولى، ١٩٩١ م.
- ٣٥٥- معجم البلدان، شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله الرومي الحموي (المتوفى: ٦٢٦هـ)، الناشر: دار صادر، بيروت، الطبعة: الثانية، ١٩٩٥ م.
- ٣٥٦- المدخل إلى الدراسات القرآنية، إبي الحسن الندوي، ١٤٢٣ هـ ٢٠٠٢ م.
- ٣٥٧- موسوعة أشراف الساعة، د. خالد بن ناصر بن سعيد الغامدي، دار ابن حزم، ١٤٢٨-٢٠٠٧ م.
- ٣٥٨- منهل المؤمنین ومورد الخطباء في الجميع والمناسبات، د. محمود احمد البرشة.
- ٣٥٩- موسوعة الإعجاز العلمي، خادم السنة يوسف الحاج أحمد، مكتبة ابن حجر، الطبعة الأولى ١٤٢٥ هـ ٢٠٠٤ م.
- ٣٦٠- المسلمون والعلم الحديث، الأستاذ عبدالرزاق نوفل.
- ٣٦١- مجموع الفتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية- جمع ابن قاسم- طبعة دولة المملكة العربية السعودية- ط الأولى.
- ٣٦٢- مسند الشاميين، سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم الطبراني (المتوفى: ٣٦٠هـ) المحقق: حمدي بن عبدالمجيد السلفي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت الطبعة: الأولى، ١٤٠٥ - ١٩٨٤.
- ٣٦٣- المدخل إلى الدراسات القرآنية، إبي الحسن الندوي، ١٤٢٣ هـ ٢٠٠٢ م.
- ٣٦٤- محمد فاتح، د. علي محمد محمد الصلابي، دار ابن كثير، دمشق-بيروت.
- ٣٦٥- مجلة البحث العلمي - أكاديمية البحث العلمي - القاهرة.

- ٣٦٦- مجلة الجيل (تشرين الثاني) ١٩٩٠، عدد (١١).
- ٣٦٧- مبادئ علم البيئة، بريج كوبال، ان. بها دواج، ت.د.ريزان محمد صالح، السيد بشير علي بشير نعمة، ١٩٩٠م، جامعة صلاح الدين.
- ٣٦٨- مسند الإمام احمد، احمد بن حنبل، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، ط ٢، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩م، مؤسسة الرسالة.
- ٣٦٩- مناهج المفسرين، الدكتور مساعد مسلم آل جعفر، محي هلال السرحان، الطبعة الاولى، دار المعرفة، ١٩٨٠.
- ٣٧٠- المسيح الدجال قراءة سياسية في أصول الديانات الكبرى، سعيد ايوب، الطبعة الخامسة ٢٠٠٧ م، دار الفتح الإعلامي العربي.
- ٣٧١- مرقاة الصعود إلى سنن أبي داود، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تحقيق: محمد بن رياض الأحمد، دار الكتب العلمية.
- ٣٧٢- موسوعة أطراف الحديث النبوي، أبو هاجر محمد السعيد زغلول، دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان ..
- ٣٧٣- موجز تاريخ الأرض، باسل محمد الحديثي، دار المأمون-بغداد، سنة ١٩٩٠.
- ٣٧٤- مشكاة المصابيح، للخطيب التبريزي- طبعة المكتب الإسلامي- بدمشق - الطبعة الأولى: ١٣٨١ هـ - ١٩٦١م.
- ٣٧٥- المنائر المنيف في الصحيح والضعيف، لابن القيم الجوزي، طبعة مكتبة المكتوبات الإسلامية- حلب- الطبعة الآوي: ١٣٩٠ هـ - ١٩٧٠.
- ٣٧٦- موسوعة الأم في التربية والأولاد، د. أحمد مصطفى متولي، (د.ت).
- ٣٧٧- مجلة العلم والإيمان، العدد ٣٤، السنة العاشرة: رجب، شعبان، رمضان، ١٤٢٩هـ- ٢٠٠٨م.
- ٣٧٨- مشاهد القيامة في القرآن، سيد قطب، دار الشروق.

٣٧٩- المحکمة الآلهية، د.مصطفى مراد، دار الفجر للتراث - القاهرة، الطبعة الأولى ١٤٢٥هـ، ٢٠٠٤م.

٣٨٠- معجم المَعَالِم الجُغرافیَّة فی السیرة النَّبَوِّیَّة، عاتق بن غیث بن زویر بن زایر بن حمود بن عطیة بن صالح البلادي الحری (المتوفی: ١٤٣١هـ)، الناشر: دار مکه للنشر والتوزیع، مکه المكرمة، الطبعة: الأولى، ١٤٠٢ هـ - ١٩٨٢ م.

٣٨١- المعالم الأثرية في السنة والسيرة، محمد بن محمد حسن شُرَّاب، الناشر: دار القلم، الدار الشامیة - دمشق- بیروت، الطبعة: الأولى - ١٤١١ هـ

٣٨٢- مناهل العرفان في علوم القرآن، محمد عبد العظیم الزرقانی، تحقیق: فواز أحمد زمري، دار النشر: دار الكتاب العربي، بیروت، الطبعة: الأولى، سنة الطبع: ١٤١٥هـ، ١٩٩٥م.

٣٨٣- المعجم الكبير، سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني، تحقیق: حمدي بن عبد المجيد السلفي، مكتبة العلوم والحكم - الموصل/ الطبعة الثانية، ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٣ م.

٣٨٤- المسالك والممالك، أبو عبيد عبد الله بن عبد العزيز بن محمد البكري الأندلسي، الناشر: دار الغرب الإسلامي، عام النشر: ١٩٩٢ م.

٣٨٥- ميزان الاعتدال في نقد الرجال، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قَائِمَاز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، تحقیق: علي محمد البجاوي، دار المعرفة للطباعة والنشر، بیروت — لبنان، ط: الأولى، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٣ م.

٣٨٦- معرفة الصحابة، أبو نعيم أحمد بن عبد الله بن أحمد بن إسحاق بن موسى بن مهران الأصبهاني (المتوفى: ٤٣٠هـ)، تحقیق: عادل بن يوسف العزازي، الناشر: دار الوطن للنشر، الرياض، الطبعة: الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.

٣٨٧- المعجم الأوسط، أبو القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، دار الحرمين، القاهرة، ط (١٤١٥هـ).

- ٣٨٨- من أسرار القرآن، الدكتور مصطفى محمود، الناشر: دار المعارف، (د. ت).
- ٣٨٩- المعجزة القرآنية حقائق علمية قاطعة، أحمد عمر أبو شوفة، الناشر: دار الكتب الوطنية - ليبيا، عام النشر: ٢٠٠٣ م.
- ٣٩٠- معجم البلدان، شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله الرومي الحموي (المتوفى: ٦٢٦هـ)، الناشر: دار صادر، بيروت، الطبعة: الثانية، ١٩٩٥ م.
- ٣٩١- من آيات الإعجاز في القرآن الكريم، الدكتور زغلول النجار، الناشر: مكتبة الشروق الدولية، الطبعة: الأولى، سنة ٢٠٠٥ م
- ٣٩٢- المزهري في علوم اللغة وأنواعها، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، تحقيق: فؤاد علي منصور، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٨هـ - ١٩٩٨ م.
- ٣٩٣- المعجم المفهرس لألفاظ القرآن الكريم، محمد فؤاد عبد الباقي، مكتبة التراث الإسلامي بيروت - لبنان (د. ت).
- ٣٩٤- معجم مقاييس اللغة، أبي الحسين أحمد بن فارس بن زكريا، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، الناشر: اتحاد الكتاب العرب، الطبعة: ١٤٢٣ هـ = ٢٠٠٢ م.
- ٣٩٥- المستدرك على الصحيحين، أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نعيم بن الحكم الضبي الطهماني النيسابوري المعروف بابن البيع (المتوفى: ٤٠٥هـ)، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية - بيروت، ط: الأولى، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م.
- ٣٩٦- المعجم الكبير، سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - الموصل - الطبعة الثانية، ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٣ هـ
- ٣٩٧- مصنف ابن أبي شيبة في الأحاديث والآثار، عبد الله بن محمد بن أبي شيبة إبراهيم بن عثمان ابن أبي بسكر بن أبي شيبة الكوفي العباسي المتوفى سنة ٢٣٥ هـ وعلق عليه الأستاذ سعيد اللحام الإشراف الفني والمراجعة والتصحيح: مكتب الدراسات والبحوث في دار الفكر.

٣٩٨- مسند البزار المنشور باسم البحر الزخار، محمد بن فتوح الحميدي ، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة، الطبعة: الأولى، (بدأت ١٩٨٨م، وانتهت ٢٠٠٩م) تحقيق: محفوظ الرحمن زين الله.

٣٩٩- مجمع اللغة العربية بالقاهرة، الناشر: إبراهيم مصطفى / أحمد الزيات / حامد عبد القادر / محمد النجار، المعجم الوسيط ، دار الدعوة، (د . ط)، (د. ت).

٤٠٠- مشاهير علماء الأمصار وأعلام فقهاء الأقطار، محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مَعْبَد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البُستي (المتوفى: ٣٥٤هـ)، حققه ووثقه وعلق عليه: مرزوق علي إبراهيم، الناشر: دار الوفاء للطباعة والنشر والتوزيع - المنصورة، الطبعة: الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.

٤٠١- معجم الشعراء، للإمام أبي عبيد الله محمد بن عمران المرزباني (المتوفى : ٣٨٤ هـ)، بتصحيح وتعليق : الأستاذ الدكتور ف . كرنكو، الناشر : مكتبة القدسي، دار الكتب العلمية، بيروت — لبنان، الطبعة : الثانية، ١٤٠٢ هـ - ١٩٨٢ م.

٤٠٢- معرفة الثقات من رجال أهل العلم والحديث ومن الضعفاء وذكر مذاهبهم وأخبارهم، أبو الحسن أحمد بن عبد الله بن صالح العجلي الكوفي (المتوفى: ٢٦١هـ)، تحقيق: عبد العليم عبد العظيم البستوي، الناشر: مكتبة الدار — المدينة المنورة — السعودية، الطبعة: الأولى، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

٤٠٣- معرفة الرجال، أبو زكريا يحيى بن معين بن عون بن زياد بن بسطام بن عبد الرحمن المري بالولاء، البغدادي (المتوفى: ٢٣٣هـ)، تحقيق: الجزء الأول: محمد كامل القصار، الناشر: مجمع اللغة العربية — دمشق، الطبعة: الأولى، ١٤٠٥ هـ — ١٩٨٥ م.

٤٠٤- معرفة الصحابة، أبو عبد الله محمد بن إسحاق بن محمد بن يحيى بن مَنَدَه العبدى (المتوفى: ٣٩٥هـ)، وحققه وقدم له وعلق عليه: الأستاذ الدكتور — عامر حسن صبري، الناشر: مطبوعات جامعة الإمارات العربية المتحدة، الطبعة: الأولى، ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.

٤٠٥- معرفة الصحابة، أبو نعيم أحمد بن عبد الله بن أحمد بن إسحاق بن موسى بن مهران الأصبهاني (المتوفى: ٤٣٠هـ)، تحقيق: عادل بن يوسف العزازي، الناشر: دار الوطن للنشر، الرياض، الطبعة: الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.

٤٠٦- مغاني الأخيار في شرح أسامي رجال معاني الآثار، أبو محمد محمود بن أحمد بن موسى بن أحمد بن حسين الغيتابي الحنفي بدر الدين العيني (المتوفى: ٨٥٥هـ)، تحقيق: محمد حسن محمد حسن إسماعيل، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ط: الأولى، ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م.

٤٠٧- منادمة الأطلال ومسامرة الخيال، العلامة عبد القادر بدران، سنة الوفاة ١٣٤٦هـ تحقيق زهير الشاويش، الناشر المكتب الإسلامي، سنة النشر ١٩٨٥ م.

٤٠٨- المؤتلف والمختلف، أبو الحسن علي بن عمر بن أحمد بن مهدي بن مسعود بن النعمان بن دينار البغدادي الدارقطني (المتوفى: ٣٨٥هـ)، تحقيق: موفق بن عبد الله بن عبد القادر، الناشر: دار الغرب الإسلامي - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.

٤٠٩- ميزان الاعتدال في نقد الرجال، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ)، تحقيق: علي محمد البجاوي، دار المعرفة للطباعة والنشر، بيروت - لبنان، ط: الأولى، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٣ م.

٤١٠- مختار الصحاح، زين الدين أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن عبد القادر الحنفي الرازي (المتوفى: ٦٦٦هـ)، تحقيق: يوسف الشيخ محمد، الناشر: المكتبة العصرية - الدار النموذجية، بيروت - صيدا، الطبعة: الخامسة، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م.

٤١١- المزهر في علوم اللغة وأنواعها، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، تحقيق: فؤاد علي منصور، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨ م.

٤١٢- معجم لغة الفقهاء، محمد رواس قلنجي - حامد صادق قنيبي، الناشر: دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، الطبعة: الثانية، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م.

٤١٣- معجم مقاييس اللغة، أبي الحسين أحمد بن فارس بن زكريّا، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، الناشر: اتحاد الكتاب العرب، الطبعة: ١٤٢٣ هـ = ٢٠٠٢ م.

٤١٤- موسوعة الشعر الإسلامي، علي بن نايف الشحود، ط ١٤٢٩.

٤١٥- مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح المؤلف: علي بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدين الملا الهروي القاري (المتوفى: ١٠١٤ هـ) الناشر: دار الفكر، بيروت - لبنان الطبعة: الأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م.

٤١٦- المهدي المنتظر بين حقائق أهل السنة وافتراءات الشيعة، تأليف: إبراهيم أبو شادي، دار الغد الجديد، القاهر - المنصورة، الطبعة الأولى ١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م.

٤١٧- ميزان الاعتدال في نقد الرجال، للمؤلف: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨ هـ) تحقيق: علي محمد البجاوي الناشر: دار المعرفة للطباعة والنشر، بيروت - لبنان الطبعة: الأولى، ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٣ م.

٤١٨- منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة القدرية، المؤلف: تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد ابن تيمية الحراني الحنبلي الدمشقي (المتوفى: ٧٢٨ هـ) المحقق: محمد رشاد سالم الناشر: جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية الطبعة: الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.

٤١٩- المهدي المنتظر، أحمد بن محمد بن الصديق بن أحمد، أبو الفيض الغماري الحسني الأزهري، توفيه ١٩٦٠ م.

٤٢٠- المهدي وفقه أشراف الساعة، الدكتور محمد بن اسماعيل المقدم، الدار العالمية، الاسكندرية - مصر .

٤٢١- المهدي قادم رجل ينتظره العالم، ابو الفداء محمد عزت عارف، الدار الذهبية للطبع والنشر، ٢٠١١ م.

٤٢٢- المهدي، عادل زكي، الطبعة الأولى ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م، دار ابن حزم - بيروت - لبنان.

٤٢٣- مصباح الزجاجة في زوائد ابن ماجه، المؤلف: أبو العباس شهاب الدين أحمد بن أبي بكر بن إسماعيل بن سليم بن قايماز بن عثمان البوصيري الكتاني الشافعي (المتوفى: ٨٤٠هـ) المحقق: محمد المنتقى الكشناوي الناشر: دار العربية - بيروت الطبعة: الثانية، ١٤٠٣ هـ

٤٢٤- المعرفة والتاريخ المؤلف: يعقوب بن سفيان بن جوان الفارسي الفسوي، أبو يوسف (المتوفى: ٢٧٧هـ) المحقق: أكرم ضياء العمري الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت الطبعة: الثانية، ١٤٠١ هـ - ١٩٨١ م.

٤٢٥- مناقب الشافعي للبيهقي، المؤلف: أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي (٣٨٤ - ٤٥٨ هـ) المحقق: السيد أحمد صقر، الناشر: مكتبة دار التراث - القاهرة، لطبعة: الأولى، ١٣٩٠ هـ - ١٩٧٠ م.

٤٢٦- المواهب اللدنية بالمنح المحمدية المؤلف: أحمد بن محمد بن أبي بكر بن عبد الملك القسطلاني القتيبي المصري، أبو العباس، شهاب الدين (المتوفى: ٩٢٣هـ) الناشر: المكتبة التوفيقية، القاهرة- مصر.

٤٢٧- المنتقى من منهاج الاعتدال في نقض كلام أهل الرفض والاعتزال المؤلف: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي (المتوفى: ٧٤٨هـ) المحقق: محب الدين الخطيب.

٤٢٨- موعد الساعة بين الكتب السماوية والمنتبين، هشام كمال عبد الحميد، دار البشير - القاهرة، الطبعة الثانية، ١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م.

٤٢٩- المنار المنيف في الصحيح والضعيف، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (المتوفى: ٧٥١هـ)، المحقق: عبد الفتاح أبو غدة

٤٣٠- الناشر: مكتبة المطبوعات الإسلامية، حلب، الطبعة: الأولى، ١٣٩٠هـ/١٩٧٠م.

٤٣١- المسيح الدجال منبع الكفر والضلال، إعداد: الشيخ علي أحمد عبدالعال الطهطاوي، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة الثانية، ٢٠٠٤ م - ١٤٢٥ هـ

- ٤٣٢- المجئ الثاني هل هو على الأبواب، مجدي صادق، الطبعة الأولى، سنة ١٩٩٤ م.
- ٤٣٣- المستدرك على الصحيحين المؤلف: أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نعيم بن الحكم الضبي الطهماني النيسابوري المعروف بابن البيع (المتوفى: ٤٠٥هـ) تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت الطبعة: الأولى، ١٤١١ - ١٩٩٠.
- ٤٣٤- المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، الطبعة: الثانية، ١٣٩٢هـ.
- ٤٣٥- المراسيل، أبو محمد عبد الرحمن بن محمد بن إدريس بن المنذر التميمي، الحنظلي، الرازي ابن أبي حاتم (المتوفى: ٣٢٧هـ)، تحقيق: شكر الله نعمة الله قوجاني، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الأولى، ١٣٩٧ هـ.
- ٤٣٦- النهاية في غريب الحديث والأثر، مجد الدين أبو السعادات المبارك بن محمد بن محمد بن محمد ابن عبد الكريم الشيباني الجزري ابن الأثير (المتوفى: ٦٠٦هـ)، تحقيق: طاهر أحمد الزاوي - محمود محمد الطناحي، الناشر: المكتبة العلمية - بيروت، ١٣٩٩هـ - ١٩٧٩م.
- ٤٣٧- نظم الدرر في تناسب الآيات والسور، الإمام برهان الدين أبي الحسن إبراهيم بن عمر البقاعي، تحقيق: عبد الرزاق المهدي، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان، ط ١ (١٤١٥هـ-١٩٩٥م).
- ٤٣٨- نشوة الطرب في تاريخ جاهلية العرب، ابن سعيد الأندلسي، تحقيق: الدكتور نصرت عبدالرحمن، الناشر: مكتبة الأقصى، عمان - الأردن (د.ت).
- ٤٣٩- النذير الأخير ما يوجهه العالم الآن في القرآن الكريم، خالد إسماعيل إبراهيم، الناشر: مؤسسة الجزيرة، الطبعة الثانية، ٢٠١١ م.
- ٤٤٠- نيشانه كانی رۆژی دوايي و پرووداوه كانی پيش هاتنی، هاوړی محمد أمين، چاپی پينجه م .

- ٤٤١- نبوءات الرسول، محمد ولي الله الندوي، ط ٨، ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م، دار السلام.
- ٤٤٢- نظم المتناثر من الحديث المتواتر المؤلف: أبو عبد الله محمد بن أبي الفيض جعفر بن إدريس الحسني الإدريسي الشهير بـ الكتاني (المتوفى: ١٣٤٥هـ) المحقق: شرف حجازي الناشر: دار الكتب السلفية - مصر الطبعة: الثانية المصححة ذات الفهارس العلمية.
- ٤٤٣- نزهة الخواطر وبهجة المسامع والنواظر، المؤلف: عبد الحي بن فخر الدين بن عبد العلي الحسني الطالبي (المتوفى: ١٣٤١هـ)، دار النشر: دار ابن حزم - بيروت، لبنان
- ٤٤٤- الطبعة: الأولى، ١٤٢٠ هـ ١٩٩٩ م.
- ٤٤٥- نزول عيسى بن مريم آخر الزمان، للإمام جلال الدين عبدالرحمن السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة الأولى - ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.
- ٤٤٦- نهاية البشرية في النصوص الإسلامية، هيثم هلال، دار المعرفة، بيروت - لبنان، ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م
- ٤٤٧- النهاية في الفتن والملاحم، أبو الفداء الحافظ ابن كثير الدمشقي، تحقيق عصام الدين الصبابي، دار الحديث ، القاهرة، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م .
- ٤٤٨- النكت والعيون، أبو الحسن علي بن محمد بن محمد بن حبيب البصري البغدادي، الشهير بالماوردي (المتوفى: ٤٥٠هـ)، تحقيق: السيد ابن عبد المقصود بن عبد الرحيم، الناشر: دار الكتب العلمية — بيروت — لبنان، (د. ت).
- ٤٤٩- نزول القرآن الكريم وتاريخه وما يتعلق به، الدكتور محمد عمر حويه، الناشر: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة. (د. ت).
- ٤٥٠- النهاية في غريب الحديث والأثر، مجد الدين أبو السعادات المبارك بن محمد بن محمد بن محمد ابن عبد الكريم الشيباني الجزري ابن الأثير (المتوفى: ٦٠٦هـ)، تحقيق: طاهر أحمد الزاوي - محمود محمد الطناحي، الناشر: المكتبة العلمية - بيروت، ١٣٩٩هـ - ١٩٧٩م.

٤٥١- نظم الدرر في تناسب الآيات والسور، إبراهيم بن عمر بن حسن الرباط بن علي بن أبي بكر البقاعي، دار النشر: دار الكتب العلمية - بيروت - ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

٤٥٢- هدية العارفين أسماء المؤلفين وآثار المصنفين، إسماعيل بن محمد أمين بن مير سليم الباباني البغدادي (المتوفى: ١٣٩٩هـ)، دار إحياء التراث العربي بيروت - لبنان، طبع بعناية وكالة المعارف الجلييلة في مطبعتها البهية استانبول ١٩٥١م.

٤٥٣- الوافي بالوفيات، صلاح الدين خليل بن أيبك بن عبد الله الصفدي (المتوفى: ٧٦٤هـ)، تحقيق: أحمد الأرناؤوط وتركي مصطفى، الناشر: دار إحياء التراث - بيروت، عام النشر: ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م.

٤٥٤- وجه الأرض، محمد متولي الشعراوي: مكتبة الأنجلو المصرية، القاهرة ١٩٧٧م.

٤٥٥- وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن إبراهيم بن أبي بكر ابن خلكان البرمكي الإربلي (المتوفى: ٦٨١هـ) تحقيق: إحسان عباس، الناشر: دار صادر - بيروت، ١٩٩٧ م.

٤٥٦- الوسيط في تفسير القرآن المجيد، أبو الحسن علي بن أحمد بن محمد بن علي الواحدي، النيسابوري، الشافعي (المتوفى: ٤٦٨هـ)، تحقيق وتعليق: الشيخ عادل أحمد عبد الموجود، الشيخ علي محمد معوض، الدكتور أحمد محمد صيرة، الدكتور أحمد عبد الغني الجمل، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤١٥ هـ - ١٩٩٤ م.

٤٥٧- الوافي بالوفيات، صلاح الدين خليل بن أيبك بن عبد الله الصفدي (المتوفى: ٧٦٤هـ)، تحقيق: أحمد الأرناؤوط وتركي مصطفى، الناشر: دار إحياء التراث - بيروت، عام النشر: ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م.

٤٥٨- وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن إبراهيم بن أبي بكر ابن خلكان البرمكي الإربلي (المتوفى: ٦٨١هـ) تحقيق: إحسان عباس، الناشر: دار صادر - بيروت، ١٩٩٧ م.

- ٤٥٩- الوفيات والأحداث، عضو ملتقى أهل الحديث، المؤلف: هو ملف مختصر للأحداث والوفيات عبر التاريخ.. آخر تحديث بتاريخ: ٢٠ ربيع الأول ١٤٣١ هـ
- ٤٦٠- يقظة أولى الإعتبار مما ورد في ذكر النار وأصحاب النار، صديق حسن خان- طبعة دار الأنصار- القاهرة- الطبعة الأولى: ١٣٩٨ هـ - ١٩٧٩ م

461- [http: www.telegraph.com](http://www.telegraph.com).

462- [http: www.space.com](http://www.space.com).

463- [http: www.kaheel.com](http://www.kaheel.com).

464- [http: www.fasebg.com](http://www.fasebg.com).

465- [http: www.dailymail.com](http://www.dailymail.com).

466- [http: www. Aljeeran.com](http://www.Aljeeran.com).

467- [http: www.yallararb.com](http://www.yallararb.com).

468- [http: www.islamimedicine.com](http://www.islamimedicine.com).

469- [http: www.kaheel7.com](http://www.kaheel7.com).

470- [http: www.55a.net](http://www.55a.net).

471- [http: www.uthscsa.com](http://www.uthscsa.com).

472- [http: www.lie-detection.com](http://www.lie-detection.com).

473- [http: www.pimall.com](http://www.pimall.com).

474- [http: www.syriapath.com](http://www.syriapath.com).

475- [http: www.dr-mcginnis.com](http://www.dr-mcginnis.com).

476- [http: www.kunjkaw.com](http://www.kunjkaw.com).

477- [http: www.nlpa.com](http://www.nlpa.com).

478- [http: www.knwe.org](http://www.knwe.org).

479- [http: www.annabaa.org](http://www.annabaa.org).

480- [http: www.pukmedia.com](http://www.pukmedia.com).

481- [http: www.pukmedia.com](http://www.pukmedia.com).

482- [http: www.55a.net](http://www.55a.net).

483- [http: www.nasa.com](http://www.nasa.com).

484- [http: www.nlparabia.com](http://www.nlparabia.com).

نووسەر له چەند دېرئىكدا

- دکتۆر يعقوب حسين عبدالکريم
- له سالى ١٩٨٧ له شارى ههولير له داىکبووه..
- له سالى ٢٠٠٩ پروانامهى مهلايهتى وەرگرتووه لهسەر دهستى ماموستا مهلا بههائهدينى خهتەيى..
- له سالى ٢٠١١ بهکالۆريوسى له کۆليژى زانسته ئىسلاميهکان به دهست هيناهه له زانکۆى سهلاحهدين.
- له سالى ٢٠١٣ پروانامهى ماستەرى بهدهست هيناهه..
- له سالى ٢٠١٦ پروانامهى قيرائاتى عەشرى بهدهست هيناهه لهلاى ماموستا سالم ناسراو به (ئەبو ئەيمەن).
- له سالى ٢٠١٨ پروانامهى دکتۆراى به دهست هيناهه.. تيزى دکتۆراکەش له ژيڕ ناوينشانى (نهاية العالم بين القرآن الكريم والحقائق العلمية) بوو..
- پيش نوێزووتارخوێنه له شارى ههولير له مزگهوتى (حاجى حسن شيخ مه موندى).

به ره مهکانى:

- سميل و ريش له ئىسلام هيشتنهوهو تاشين و قووت کردنيان.. سالى ٢٠٠٩.
- زانستى نوئى و كۆتايى بوننهوهر چاپى يه كه م.. سالى ٢٠١٢ .
- منداله ژيره كان.. سالى ٢٠١٠ .
- مافى داىك و باوك لهسەر مندال.. سالى ٢٠١٢ .
- له كۆتايى نوممه ته كه م... ٢٠١٥ .

تاووتوێکردنی تیزی دکتۆرا له سه‌ر کۆتایی بوونهوه‌رو جیهان

جامعة سنار
كلية الدراسات العليا
قسم: التفسير وعلوم القرآن
مناقشة رسالة دكتوراه فلسفة
منوان البحث:

نهاية العالم بين القرآن الكريم والحقائق العلمية
(دراسة موضوعية مقارنة)
الطالب: يعقوب حسين عبد الكريم

أ.د. جيسر محمد سليمان
أ.د. عمر التجاني محمد مالك
أ.د. صلاح الدين عوض محمد

(المتعن الفارحي) رئيس اللجنة
(المتعن الداخلي)
(مشرقا)

الزمان: يوليو ٢٠١٨ م - ذو القعدة ١٤٣٩ هـ
المكان: انخرطوم

ناوهڕۆک

- هاتنی محممه‌دی مه‌هدی-----٥
- هه‌موومان چاوه‌ڕێی هاتنی محممه‌دی مه‌ه‌دین!-----٧
- محممه‌دی مه‌هدی-----٨
- ئه‌و فه‌رموودانه‌ی ده‌رباره‌ی محممه‌دی مه‌هدی هاتوون مه‌تواتیرن-----١٠
- دروست بوونی گومانیک و وه‌لامدانه‌وه‌ی:-----١٠
- ناوی ئه‌و هاوه‌لانه‌ی که له پێغه‌مبه‌ری خوداوه فه‌رمووده‌کانی محممه‌دی مه‌ه‌دیان ریوایه‌ت کردووه :-----١٨
- ئه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌ی مه‌ه‌دیان ته‌خریج کردووه-----٢٠
- ئه‌و زانایانه‌ی که فه‌رمووده‌کانی محممه‌دی مه‌ه‌دیان کردۆته به‌لگه-----٢٣
- له زانایانی سه‌رده‌م:-----٢٧
- ئه‌و زانایانه‌ی که په‌رتوکی سه‌ربه‌خۆ یان به‌شیکێ په‌رتوکه‌کانیان تایبه‌ت کردووه به هاتنی محممه‌دی مه‌هدی :-----٢٩
- به‌لگه‌ی قورئانی له‌سه‌ر هاتنی محممه‌دی مه‌هدی-----٣٥
- دروست بوونی گومانیک و وه‌لامدانه‌وه‌ی :-----٣٧
- محممه‌دی مه‌هدی له په‌رتوکی جوله‌که‌و گاوه‌کان-----٣٩
- بیر و باوه‌ڕی تاقمه ئیسلامیه‌کان له‌باره‌ی محممه‌دی مه‌هدی-----٤١
- یه‌که‌م: بیروباوه‌ڕی ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه..-----٤١
- دووهم: بیروباوه‌ڕی شیعه‌ی ئیمامی..-----٤١
- سێهه‌م: ئه‌و تاقمه‌ی به (کیسانی) ناوده‌برێن..-----٤٢
- چواره‌م: مه‌زه‌به‌ی ئه‌ه‌لی ته‌حلیلی و فیکر..-----٤٢
- دروست بوونی گومانیک و وه‌لامدانه‌وه‌ی:-----٤٣
- ئه‌و که‌سانه‌ی بانگه‌شه‌ی مه‌ه‌دیاتیان کرد-----٤٥

- ٥٧----- ئهوانهى بانگهشەى مههديه تيان بۆ ههلبهستىرابوو
- ٦١----- ئايا باسکردنى محهممەدى مههدى دهبيته مايهى فيتنه بۆ خهلكى؟
- ٦٢----- جوههيمانى عوتهيبى :
- ٦٤----- چۆن مههدى راستگۆو درۆيين له يهكترى جيا بکهينهوه؟
- ٦٦----- محهممەدى مههدى لای (شيعة)
- ٧٥----- چهند بنه مايهك بۆ مامهله كردن له گهله بانگخوازانى مههديهت
- ٧٦----- ئهوانهى فرموده كانى محهممەدى مههدى رەت دهكهنهوه و رەت دانهويهان--
- ٨٢----- ئايا فرموده هاتووه لای ئيمامى بوخارى و موسليم سهبارەت به محهممەدى مههدى؟
- ٨٥----- ئايا باوهربوون به مههدى واتاى وازهيتانه له بانگهوازو کردهوه؟
- ٨٧----- پروونکردنهويهك : (مههدى نيه تهنيا عيساى كورى مەريەم نهبێ)
- ٨٩----- هوکاري ناونانى محهممەدى مههدى به (مههدى) و کونيهكهى!
- ٩٠----- کونيهى چيه ؟
- ٩١----- محهممەدى مههدى له چ شارێك له دايك دهبيت و له كوئى دهردهچييت؟
- ٩٢----- سهبارەت به دەرچوونى:
- ٩٣----- ئايا محهممەدى مههدى له دايك بووه ؟
- ٩٤----- (محهممەدى مههدى) له نهوهى كتيه ؟
- ٩٨----- حيكمهت چيه كه (موحهممەدى مههدى) له رهچهلهكى پيشهوا (حهسهن)ه؟
- ٩٩----- خوداى گهوره له شهويكدا دهيسازيئي !
- ١٠٠----- کرداره كانى محهممەدى مههدى!
- ١٠٠----- يهكهه: دادپهروهري لهسەر زهوى دهچهسيپيئت:
- ١٠٢----- دووهم: مأل و سهروهت و سامان زۆر دهبهخشيئت:
- ١٠٤----- ستيهه: كار لهسەر سوننهتى پيغهمبەرى خوا (ﷺ) دهكات:
- ١٠٦----- بهرهكهت لهو سهردهمى زۆر دهبيت
- ١٠٨----- ماوهى دهسهلاتى محهممەدى مههدى لهسەر زهوى
- ١١٣----- ئايا محهممەدى مههدى گهورهتره يان ئهوبهكرو عومهه؟
- ١١٤----- گهپانهوهى حوكمى ئيسلام پيش دەرچوونى محهممەدى مههدى

- ١٢٨ ----- شێوه و پرووخسار و سیفات و ئاکاری (محەممەدی مەهدی) -----
- ١٣٢ ----- ئەو پرووداوانە ی که لە پیش هاتنی (محەممەدی مەهدی) پروودە دەن -----
- ١٣٢ ----- یە کەم: دەرکەوتنی کێوێکی زیڕین لە پرووباری فورات: -----
- ١٤٧ ----- دووهم: زەوی گەنجینه شاراوەکانی دەر دەخا: -----
- ١٤٨ ----- سێیه: هاتن و دەرکەوتنی (سوفیانی): -----
- ١٥٠ ----- چوارهم: مردنی پادشایە ک پیش هاتنی (محەممەدی مەهدی): -----
- ١٥٢ ----- پێنجهم: پوچوونی لەشکرێک لە بیابانی نێوان (مەککە و مەدینە): -----
- ١٥٤ ----- ئەو سوپایە لە کوێ دیت ؟ -----
- ١٥٥ ----- شەشهم: دەرکەوتنی ئەستێرە یەکی کلکدار: -----
- ١٥٧ ----- با بزانی کلک دارە کان چین؟ -----
- ١٦٠ ----- حەوتهم: پەیدابوونی پرووناکیە ک لە ئاسمانی پوژەه لاتەو: -----
- ١٦١ ----- هەشتهم: زرمە یە ک لە مانگی پەمەزان: -----
- ١٦٤ ----- نۆیه: خەلکی تف ئاراستە ی یە کتر دەکەن -----
- ١٦٤ ----- دەیه: گیرانی مانگ لە یە کەم شەوی پەمەزان و گیرانی پوژ لە پانزە ی پەمەزان: -----
- یانزەههم: پوچوونی گوندێک لە غوتە ی پوژئاوای دیمەشق کە پێی دەوتریت: -----
- ١٦٥ ----- حەپەستا: -----
- دوانزەههم: دەنگێک لە ئاسمانەو دەیت بەناوی مەهدی، خەلکی پوژەه لات و پوژئاو
- گوێ بیستی دەبن.. -----
- ١٦٦ ----- سێنزههم: بومە لەرزە یەکی زۆر پروودە دات: -----
- ١٦٧ ----- چواردههم: سەرەه لانی شەرێک لە نزیک پرووباری فیش خابور: -----
- ١٦٧ ----- پانزەههم: کوشتنی کەسێک بەناوی (النفس الزکیه): -----
- ١٦٩ ----- شانزەههم: پرووداویکی گەورە لە شاری مەدینە پروودە دات: -----
- ١٧٠ ----- حەق دەههم: دەرکەوتنی ناو لە پە دەستێک لە ئاسمان: -----
- ١٧٠ ----- هەژدههم: سەرەه لانی جەنگێکی گەورە لە دابق: -----
- نۆزدەههم: دەرچوونی شەست درۆزن کە بانگەشە ی پیغەمبەراییە تی دەکەن ---
- ١٧٣ ----- بیست: دەرچوونی پیاویک لەلای پوژەه لاتەو: -----

- ١٧٣----- بىست و يەك: بە ئاشكرا خەلكى كافەر دەبن:
- ١٧٣----- بىست و دوو: دەرچوونى نىشانەيەك لە گەل ھەلاتنى پۆژ:
- ١٧٤----- بىست و سى: كوژرانى سەرۆككى عىراق:
- ١٧٤----- بىست و چوار: پۆچوونىك لەلای دەرچوونى چىايە زىرپنەكە
- ١٧٥----- بىست و پىنج: شەپكى گەورە لە شارى مەدينە ھەلدەگىرسىت
- ١٧٦----- بىست و شەش: تىكپەرزانى حاجىەكان و كوشتارگەيەك لە مينا
- ١٧٧----- بىست و ھەوت: كات زۆر بە خىرايى دەپوات
- ١٧٨----- بىست و ھەشت: خەلكى لە ھاتنى مەھدى بى ئومىد دەبن
- ١٧٨----- بىست و نۆ: لە نۆ كەس ھەوتى دەكوژىت:
- ١٧٨----- سى: بىنىنى تارىكايى:
- ١٧٩----- ئەو و لاتانەى ئازادىان دەكات !
- ١٧٩----- يەكەم: ئازادکردنى دوورگەى عەرەبى
- ١٨٠----- دووھەم: ئازادکردنى ولاتى ئىران:
- ١٨١----- سىيەم: ئازادکردنى ولاتى توركيوا چىاي دەيلەم
- ١٨١----- چوارەم: ئازادکردنى بەلەنجەر
- ١٨١----- پىنجەم: ئازادکردنى صين
- ١٨٢----- شەشەم: ئازادکردنى ئەستەمبۆل
- ١٨٣----- ھەوتەم: ئازادکردنى ولاتانى پۆم (ئەوروپا و ئەمريكا)
- ١٨٥----- ھەشتەم: ئازادکردنى ولاتى ھىندستان
- ١٨٥----- نۆيەم: ئازادکردنى (پۆما)ى پايتەختى ئىتاليا
- ١٨٧----- ئەوانەى پالېستى محەممەدى مەھدى دەكەن و سەرى دەخەن كىن؟
- ١٨٧----- يەكەم: سەرھەلدانى ئالپەشەكان لە پۆژھەلاتى خاكى خوراسانەو:
- ١٨٩----- دووھەم: دەرچوونى جەيشىك لە توركىستان و شيشان
- ١٨٩----- سىيەم: خەلكى كوفە لە خاكى عىراق:
- ١٨٩----- چوارەم: يارانى ئەشكەوت:
- ١٩٠----- پىنجەم: خەلكى شام و ديمەشق و بەيتوملەقدىس:

- گهنجه ته میمه که کیه ؟ ----- ١٩٣
 نهو جهنگ و پرووداوانه ی که له سه رده می (محهمه دی مه هدی) پرووده دهن -- ١٩٥
 جهنگی (الملحمة الكبرى) ----- ٢٠٤
 ئایا ناوی ئه مریکا له قورئان هاتوو ؟ ----- ٢٢١
 له ناوچوونی دهوله تی ئیسرائیل و رۆلی جووله که له و جهنگه دا، گه پانه وهی --- ٢٢٥
 جووله که کانی جیهان بۆ فهلهستین ----- ٢٢٥
 نیشانه گه وره کان ----- ٢٤٩
 چوونه ژووره وهیه که بۆ نیشانه گه وره کانی کۆتایی بونهوهر ----- ٢٥١
 ئازادکردنی شاری ئهسته نبۆل ----- ٢٥٦
 ١ - هاتنی ده جال ----- ٢٦٥
 بیروباوه ری ئه هلی سونه سه بارهت به ده جال ----- ٢٦٧
 بوختانیك و کوفرئك : ----- ٢٦٩
 وه لأمیک بۆ ئه وانه ی هاتنی ده جال رهت ده که نه وه : ----- ٢٧٠
 به زه برترین کهس له دژی ده جال ته میمه کانن : ----- ٢٧٣
 باسی ده جال له قورئان : ----- ٢٧٤
 پیلانی هیرشی ده جال بۆ جیهان : ----- ٢٧٧
 هاتن و ده رچوونی ده جال ----- ٢٨٠
 واتای هه ردوو وشه ی (المسیح) و (الدجال): ----- ٢٨٢
 شیوه و پرووخساری ده جال ----- ٢٨٧
 چه ند فه رموده یه که سه بارهت به: شیوه و پروخساری ده جال: ----- ٢٨٨
 سیفه ته جهسته ییه کانی ده جال: ----- ٢٨٨
 سه بارهت به ده جال که نه زۆکه و مندالی ناییت : ----- ٢٨٩
 کویری ده جال ----- ٢٩١
 حیکمهت له ده رچوون و ده رکه وتنی ده جال چیه ؟ ----- ٢٩٦
 شوونی هاتن و ده رچوونی ده جال ----- ٢٩٧

- ٢٩٧----- كى شوئى دەكەوئىت؟
- ٢٩٩----- يەكەم: لە خوړاسان..
- ٣٠٠----- دووهم: لە ئەسبەهان..
- ٣٠٢----- سىيەم: پىگەيەكى نيوان شام و عىراق (الخلة):
- ٣٠٤----- ژمارەى شوئىكەوتووانى دەجال و پۆشىنى جل و بەرگيان:
- ٣٠٧----- پرسىارىكى تر لەبەرچى جولهكە شوئىكەوتەى دەجال دەبن؟
- ٣١٠----- شوئىكەوتووانى دەجال
- ٣١٠----- يەكەم: جولهكەكان:
- ٣١١----- دووهم: مونافىق و بىباوەرهكان:
- ٣١٢----- سىيەم: نەزانهكان شوئىكەوتەى دەجال دەبن:
- ٣١٣----- چوارەم: لە شوئىكەوتووانى دەجال قەومىكن دەم و چاويان دەلتى قەلغانە:
- ٣١٣----- پىنجەم: لە شوئىكەوتووانى دەجال ئافرهتەنان:
- ٣١٦----- بەكار هێنانى چەك و فیتەى دەجال
- ٣٢٦----- ئەو نیشانانەى كە لە پيش هاتى دەجال دەرەچن
- ٣٤١----- راستى سىگۆشەى بەرمۆداو پەيوەندى بە مەسىحى دەجال
- ٣٤١----- شوئى جوغرافى بەرمۆدا:
- ٣٤٢----- خالى ديارنەمان لە بەرمۆدا:
- ٣٤٢----- سەرەتاي دياردەى ديارنەمان لە بەرمۆدا:
- ٣٤٢----- دياردەى ونبوونى فرۆكەكان:
- ٣٤٣----- لىكدانەوہى نەئى بەرمۆدا:
- ٣٤٤----- ئەو شوئىنەى كە دەجال ناتوانىت تى بچىت
- ٣٥٠----- ماوہى مانەوہى دەجال لەسەر زەوى
- ٣٦٢----- ژمارەى رزگاربووانى دەجال چەندە؟
- ٣٦٣----- داىك و باوكى دەجال:
- ٣٦٥----- ئايا دەجال زىندووہ؟ (ئىبنو صەياد) كىيە؟
- ٣٦٥----- وە ئايا لە سەردەمى پىغەمبەر (ﷺ) ھەبووہ؟

- کاتی مردنی ئینو صەباد:-----٣٧٣
- قسە و بۆچوونی زانیان دەربارە ی ئین صەباد:-----٣٧٣
- چۆنیەتی خۆپاراستن لە هاتنی دەجال -----٣٧٨
- باشە بۆچی خەڵکی هەڵدین بەرەو چیاکان؟-----٣٨٢
- رووبەروو بوونەوہی -----٣٨٤
- لەشکری ئیسلامی لە گەڵ دەجال -----٣٨٤
- هیزی ئیسلام:-----٣٨٥
- هیزی دەجال: -----٣٨٦
- تیاچوونی دەجال -----٣٩٠
- کوټایی بابەت سەبارەت بە دەجال -----٤٠٢
- ٢ - دابەزینی پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) -----٤٠٥
- دابەزینی پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) -----٤٠٧
- بۆچی عیسا ی کوری مەریەم دادەبەزیت ؟ -----٤١٧
- واتای وشە ی (المسیح) پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) -----٤١٨
- فەرموودەکان دەربارە ی هاتنە خوارەوہی پێغەمبەر (عیسا) مەتەواتیرن -----٤١٩
- ئەو بەلگانی لەبارە ی پێغەمبەر عیساوہ هاتوون -----٤٢١
- حیکمەت لە هاتنە خوارەوہی پێغەمبەر عیسا چییە ؟ -----٤٢٧
- شیوہ و پوخساری پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) -----٤٣٠
- ئایا پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) لە دوا ی دابەزینی بۆ سەر زەوی وەحی بۆ دیت ؟ -----٤٣٣
- ئایا پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) حوکم بە چی دەکات ؟ -----٤٣٦
- وەفاتکردنی محەممەدی مەهدی -----٤٤٣
- بیروباوەری گاوریەکان و جۆلەکەکان لە مەر دابەزینی پێغەمبەر عیسا (سەلامی خوا ی لئ بئ) -----٤٤٥
- خاوەن کتیبە ئاسمانییەکان یە کدەنگن لەسەر جیگیرکردنی دوو مەسیح:-----٤٤٥

- بیروباوه‌ری گاواره‌کان جیاوازه له بیروباوه‌ری موسلمانان دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لئ بیت)، له چەند مەسەلەیه‌کدا: ----- ٤٤٥
- (مسیا) ده‌جال دهرناچیت ئیلا ده‌بیت جوله‌که‌کان هه‌موویان کۆبینه‌وه: ----- ٤٤٧
- که‌پانه‌وه‌ی خوۆشی و ئاسایش و خێرو به‌ره‌که‌ت له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لئ بئ) ----- ٤٤٩
- قودس ده‌بیتته پابته‌خت ----- ٤٥٦
- پیغه‌مبه‌رمان محهممه‌د(ﷺ) داوامان لئ ده‌کات سلاو به‌پیغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لئ بئ) بگه‌یه‌نین ----- ٤٥٧
- ماوه‌ی مانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر عیساو هه‌جکردن و وه‌فاتکردنی ----- ٤٥٩
- ٣ - دهرچوونی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ----- ٤٦٣
- یه‌ئجوج و مه‌ئجوج کین؟ ----- ٤٦٥
- شیوه‌و سیفاتی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج : ----- ٤٦٦
- ده‌نگۆو ئه‌فسانه‌کانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) : ----- ٤٦٧
- ئاماژه‌کان له‌فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ----- ٤٧٤
- (ذو القرنین) کتیبه‌؟ ----- ٤٧٧
- ئایا که‌ستییه‌که‌ی به‌وردی دیاری ده‌کریت؟! ----- ٤٧٧
- (ذوالقرنین) هه‌ر ئه‌و (کۆرش) فارس(ه‌یه ----- ٤٨٦
- جه‌نگی یه‌که‌می (کۆرش) له‌گه‌ڵ پۆمه‌کان دا : ----- ٤٨٧
- به‌ربه‌سته‌که‌ی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ----- ٤٩٢
- پرسیارێک دهرباره‌ی ئه‌و به‌ربه‌سته‌؟ ----- ٤٩٣
- ئایا که‌س ئه‌و به‌ربه‌سته‌ی بینووه‌ که (ذو القرنین) دروستی کردووه؟ ----- ٤٩٤
- هاتنی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ----- ٥٠٠
- یه‌که‌م: یه‌ئجوج و مه‌ئجوج له‌قورئان: ----- ٥٠٠
- لیکۆلینه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی ئایه‌ت و فه‌رموده‌کان: ----- ٥٠٥
- له‌ناوچوونی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ----- ٥٢٩

- له پاش يەئجوج و مەئجوج جەنگ نامىنىت و جەجکردن بەردەوام دەيىت : --- ٥٢٩
- ئايا پىويستە لەسەر موسلمانان جەنگ لەگەڵ يەئجوج و مەئجوج بکەن؟ ----- ٥٣٠
- ٤ - ٥ - ٦ - پروودانى سى پۆچوونى گەورە لەسەر زەوى ----- ٥٣١
- پروودانى سى پۆچوونى گەورە لەسەر زەوى ----- ٥٣٣
- ئايا ئەم زەوى پۆچوونانە پرويانداوہ؟ ----- ٥٣٧
- هاتنى دەسەلاتدارىك بەناوى (القحطاني) ----- ٥٣٩
- دەرچوونى پياويك بەناوى جەھجەھ ----- ٥٤٢
- ٧ - سەرھەلدىنى دوکەئىكى گەورە (الدخان) ----- ٥٤٣
- ٨ - ھەلاتنى پۆژ لە پۆژئاوا ----- ٥٥٥
- ٩ - دەرچوونى (الدابة) ----- ٥٧٣
- پاستى ئەو ئازەلە چيە؟ ----- ٥٧٧
- لە کوئ پەيدا دەيىت و دەرەچيىت ؟ ----- ٥٨٠
- دارىنى ئىسلام و ھەلگىرانى قورئان ----- ٥٨٣
- کاولکردنى شارى مەدينەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ----- ٥٨٦
- ھەلکردنى بايەك پۆحى ئيمانداران دەكىشيت ----- ٥٩١
- گەرپانەوہى مرؤفايەتى بۆ جاھيلىيەت و بت پەرسىتى ----- ٥٩٣
- پوخاندنى كەعبەى مالى خوا ----- ٥٩٦
- ھۆكارى پرووخاندنى كەعبە: ----- ٥٩٧
- نیشانەكانى ئەو پياوہى كە كەعبە دەرپوخىنىت: ----- ٦٠٠
- ١٠ - گىرکانى عەدەن و ئاگرى حەشر ----- ٦٠٣
- شونى دەرچوونى ئەم ئاگرە: ----- ٦٠٥
- بۆچى شام خاكى حەشرە؟ ----- ٦١١
- شونى جوگرافى شارى (عەدەن): ----- ٦١٤

- ٦٢٢ ----- دروستبوونەوەرمان لە كۆتايى (عجب الذنب)
- ٦٢٥ ----- گەرانهوهرى لاويك دواى بينينى پوژى دواى
- ٦٢٦ ----- بەشيك لە پەرتوكى نيشانەكانى پوژى دواى
- ٦٢٩ ----- كۆتايى بابەت
- ٦٣١ ----- سەرچاوەكان
- ٦٨٠ ----- نووسەر لە چەند دىركدا
- ٦٨٢ ----- ناوهرۆك

زانستى نوئ

9

كۆتايى بوونەوەر

لاى ھەموو مروڧىك ئاشكراو پروونە كە خواى پەرورەدگار پىغەمبەرمانى
محەممەد(ﷺ) ناردووہ بۆ ئەوہى بىتتە موژدەدەر و ترسینەر تا رۆژى دوايى.

ئەم ئوممەتەش كۆتا ئوممەتە، پىغەمبەرى خۆشەويستمان (محمد) كۆتايى
پىغەمبەرانە، خواى پەرورەدگار ئەم ئوممەتە تاييەتمەند كرددوہ كە نىشانەكانى
رۆژى دوايى لىوہى سەر ھەلبدات و لەسەر زمانى پىغەمبەر (ﷺ) روونى بكاوہ.
زانستى سەردەم راستى نزيكبوونەوہى ھاتنى رۆژى دوايى دەردەخات، بۆيە زۆر
پىويستە لەسەر موسلمانى ژير، بىر لە كاتى ھاتنى روودانى ئەم رۆژە ترسناكە
بكاوہ.

خواى گەورە ئەوہندە ھۆكارو تواناي پى بەخشيوين كە ئىتر ھىچ بيانويەكمەن
بۆ نەمىنيتتەوہ لە كاتى ھەر بەلایەكدا، نايەتە بەر ھەستم ئادەمىزادىك ھەبىت لە
دەرگای زانايەك بدات و پرسىارى لى بكات نىشانەكانى كۆتايى بونەوەر چىيە؟
لەبەر ئەوہى بابەتەكەى بەلاوہ گرنگ نىہ.

07504671394 - 07824671394

■ فەيس بووك : كتيبخانەى حاجى قادرى كۆيى
■ ھەولير - بەرامبەر دەرگای قەلا - بازارى رۆشنبيرى

كتابخانەى

حاجى قادرى كۆيى

بۇ چاپ و بلاق كەردنەوہ